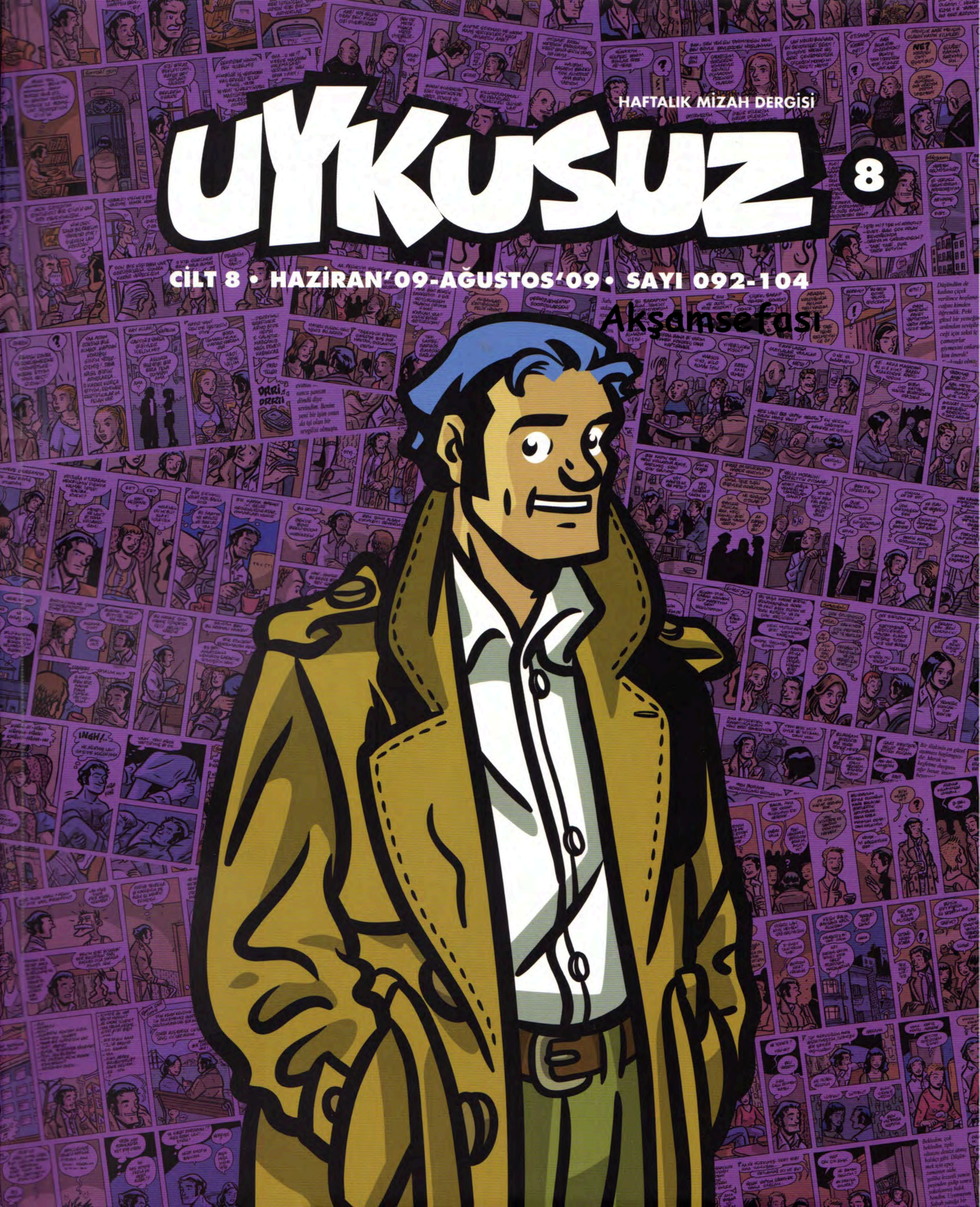
HAFTALIK MİZAH DERGİSİ

UYKUSUZ 8

CİLT 8 • HAZİRAN'09-AĞUSTOS'09 • SAYI 092-104

UYKUSUZ
CİLT 8 • HAZİRAN'09-AĞUSTOS'09 • SAYI 092-104
8

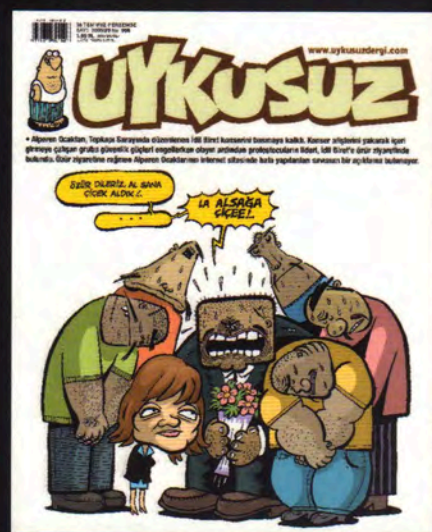

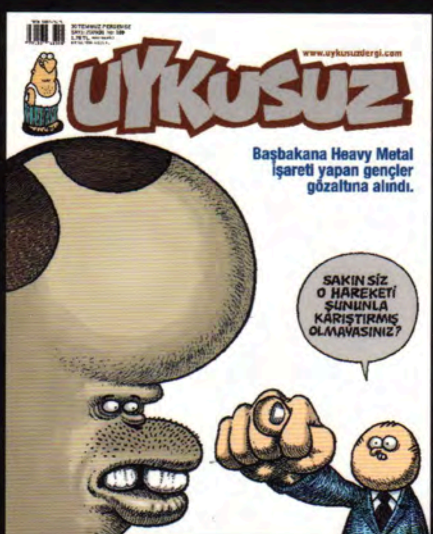

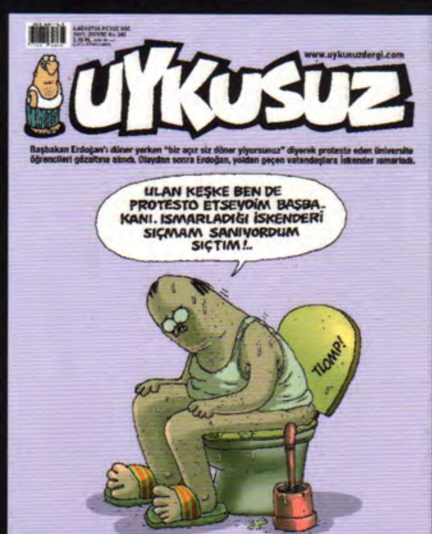

UYKUSUZ

HAFTALIK MİZAH DERGİSİ

Akşamsefası

ISSN 1307-7619

Uykusuz Cilt 08
KDV dahil 12 TL

UYKUSUZ
CİLT 8 • HAZİRAN'09-AĞUSTOS'09 • SAYI 092-104
8

ISSN 1307-7619
03 HAZİRAN ÇARŞAMBA
SAYI: 2009/23 No: 092
1.50 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 1.75 TL.

UYKUSUZ

www.uykusuzdergi.com

Manisa'da 2007 yılında yapılan bir baskında, bir polis memurunun baskın yapılan işletmeye esrar paketleri yerleştirirken güvenlik kamerasına kaydedilen görüntüleri yeni ortaya çıktı. Eliyle yerleştirdiği uyuşturucuyu eliyle koymuş gibi bulan polis memuru hala görevde, işletme sahibinin oğlu ise suçu üstlenmek zorunda kaldığı için sabıkalı durumda.

Balıkesir'de, öldü denilerek "şeker kutusu" içinde ailesine teslim edilen bebeği, annesi son kez görmek isteyince yaşadığı anlaşıldı. Tekrar hastaneye götürülen bebek bir gün sonra hayatını kaybetti.

İstanbul'da toplu taşıma ücretlerine yüzde 15 oranında zam yapıldı.

BİŞEYLER DUYDUM

NERDEN BULDUN BU İSTATİSTİKLERİ

VATAN GAZETESİ YAZARI YİĞİT BULUT, EVRİM TEORİSİ'NİN YANLIŞ OLDUĞUNU İSPATLAMAK İÇİN 3 GÜN BOYUNCA ÇABALADI. İŞTE YAZDIĞI YAZILARDAN BİR BÖLÜM: "ŞİMDİ SORALIM; MATKABIN ÇALIŞIR HALDE YERE DÜŞÜP "TAHTAYI" DELME İHTİMALİ NE? İSTATİSTİKLER HER AY O ATÖLYEDE 3 KAZA OLDUĞUNU VE YAKLAŞIK HER 10 ÇALIŞMA GÜNÜNDE 1 "RASTGELE" DELİK AÇILDIĞINI GÖSTERİYOR. ŞİMDİ BİR SORU DAHA SORALIM; AYNI DELİĞİN YANINA BİR "MENTEŞE" ÇAKILMASI İHTİMALİ NE? YİNE İSTATİSTİKLER O ATÖLYEDE SON 3 YIL İÇİNDE SADECE BİR YANİ 1.000 GÜNDE 1 KEZ AYNI YERDE DURAN ARTIK BİR PARÇAYA DÜŞEN BİR "MENTEŞENİN" ÜSTÜNDEN GEÇİLMESİ SONRASI "SON DERECE BOZUK" BİR ŞEKİLDE TAKILDIĞINI GÖSTERİYOR. BU İKİ VERİNİN ANLAMI; BİR DELİK VE YANINA BİR MENTEŞE TAKILMASI İHTİMALİ 10 BİNDE 1! LÜTFEN DİKKAT DAHA "PENCERE" FALAN YAPMADIK! TAHTAYI KESMEDİK, DELİKLERİNİ DELMEDİK, MENTEŞE TAKMADIK!"

HAFTALIK İDEOLOJİ ÇİZELGESİ

Başbakan Erdoğan "Farklı etnik kimlikte olanlar ülkemizden kovuldu. Bu aslında faşizan bir yaklaşımın neticesiydi" dedikten 1 hafta sonra, AKP'li bazı milletvekilleri, bir kişinin Türk vatandaşı olup olmadığının ispatı için "biyometrik verilerin" de (parmak ve avuç izi, vücut salgıları, DNA bilgile-ri...) dikkate alınabilmesi" yönünde önerge hazırladılar. Bu "faşizan" önerge tepkiler üzerine geri çekildi.

YILDIZ OYUNCU...

Erzurum'da bürokratlar ile siyasetçiler arasında futbol maçı yapıldı. Maç öncesi koruma polislerinden biri Vali Sami Bulut'a eşofmanını giydirirken, bir diğer koruma da ayakkabılarını bağladı. 'Kendisine otorite teslim edilmiş görgüsüz insanın' temsilcilerinden biri o. Erbakan'ın korumalarına ayaklarını yıkattığı günlerden alıflığız bu tür görüntülere. Çok var onlardan. Bürokrat ve ya siyasetçi kılığında aramızdalar.

OKEYE DÖRDÜNCÜ

Emrinde üç ayrı makam aracı olan ve sivil plakalı makam aracıyla okey oynamaya giden RTÜK Başkanı Zahid Akman'a yeni bir makam aracı daha alınıyor.

NİHAT DEVAM

Nihat Doğan, bir otelin saunasına çıplak girdiğiyle ilgili iddialara cevap verdi: "Eğer ki menfi siyasetin zulmetli gözlükleri ile bakan, maalesef hakikatı yalan, yalanı hakikat, meleği şeytan, şeytanı melek görür. Peştamal olan kişiyi de maalesef peştamalsiz görür, yazar, çizer..." Magazin felsefesinin tekelini elinde bulunduran Mustafa Topaloğlu'nun deli darbelerini gölgede bırakan, durmak bilmez aforizmalarıyla magazine belli bir derinlik kazandıran adamdır Nihat Doğan. Fakat "zulmet" nedir? Ve biz zavallı izleyicinin bu "zulmet" karşısında ne yapması gerekir?

IŞIKSIZ COĞRAFYA

Google Earth, "Ölen askerler haritası" isimli bir hizmet sunmaya başladı. Bu haritada ışıltılı sarı noktalar, Irak ve Afganistan'da yaşamını yitiren askerleri temsil ediyor. Bu ışıltılar, tahmin edebileceğiniz gibi ABD ve Britanya askerlerine ait. Irak ve Afganistan'da hayatını kaybeden yaklaşık 2,5 milyon insanla ilgiliyse herhangi bir ışık yok...

KOBRA SALGINI

Geçen hafta Merve İldeniz'in süt banyosu yaptırdığı ve haftada bir bahçeden(?) yakaladığı farelerle beslediği kobrasıyla ilgili hikayesinden sonra, Nuri Sesigüzel de kobrasının vefatı dolayısıyla, bu cinayette parmağı olan kem gözlülere sitem etti. Ülkemizde Kobra besiciliğinin ve sevgisinin bu denli yaygın olduğunu bilmiyorduk.

KAÇ YIL OLDU?

- Şebnem Schaffer gündem yaratan bekaret tartışmalarına, Almanya'dan aldığı bekaret raporuyla son vereli ve sevgilisi İlhan Doğan da "İlerde belki lazım olur" diye raporun bir fotokopisini çektireli **4 yıl...**
- Telegol'de teknik direktör Tevfik Lav'ın ölüm haberinin alınmasından hemen sonra, stüdyoda sessizlik yaşanırken, Turgay Şeren aniden, "*Ya ne alakası var, 100. yıl diye Galatasaray şampiyon olacak diye bir şey mi var!*" çıkışıyla sessizliği bozalı **5 yıl...**

- Esra Balamir, "*Türkiye'de yetmiş milyon lens takıyor.*" diyeli **5 yıl...**

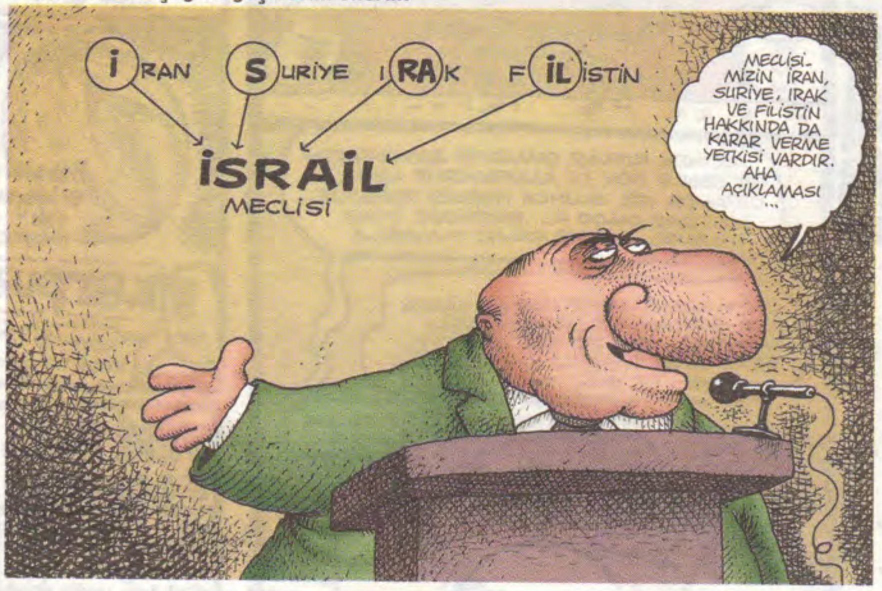
- İsrail, ev sahipliği yapacağı Eurovision Şarkı Yarışması'nı Tel Aviv'den Kudüs'e alınca, 'Arap dünyasıyla ilişkilerimiz bozulmasın' diye Türkiye yarışmadan çekileli **30 yıl...**
- Emine Erdoğan, 15 yaşındayken, abisinin artık örtünmesi gerektiğini söylemesi üzerine intihar etmeyi düşüneli tam **39 yıl** olmuş...

3 ay önce öldürülen Münevver Karabulut'un katili hala yakalanmamışken, Adli Tıp raporuna göre cinayeti iki kişinin işlediği ortaya çıktı.

İsrail'in aşırı sağ partilerinden Ulusal Birlik Partisi milletvekili Aryeh Eldad, Filistinlilerin Ürdün vatandaşlığına geçmesini önerdi.

Türkiye, Avrupa'nın internette en çok zaman geçiren ülkesi...

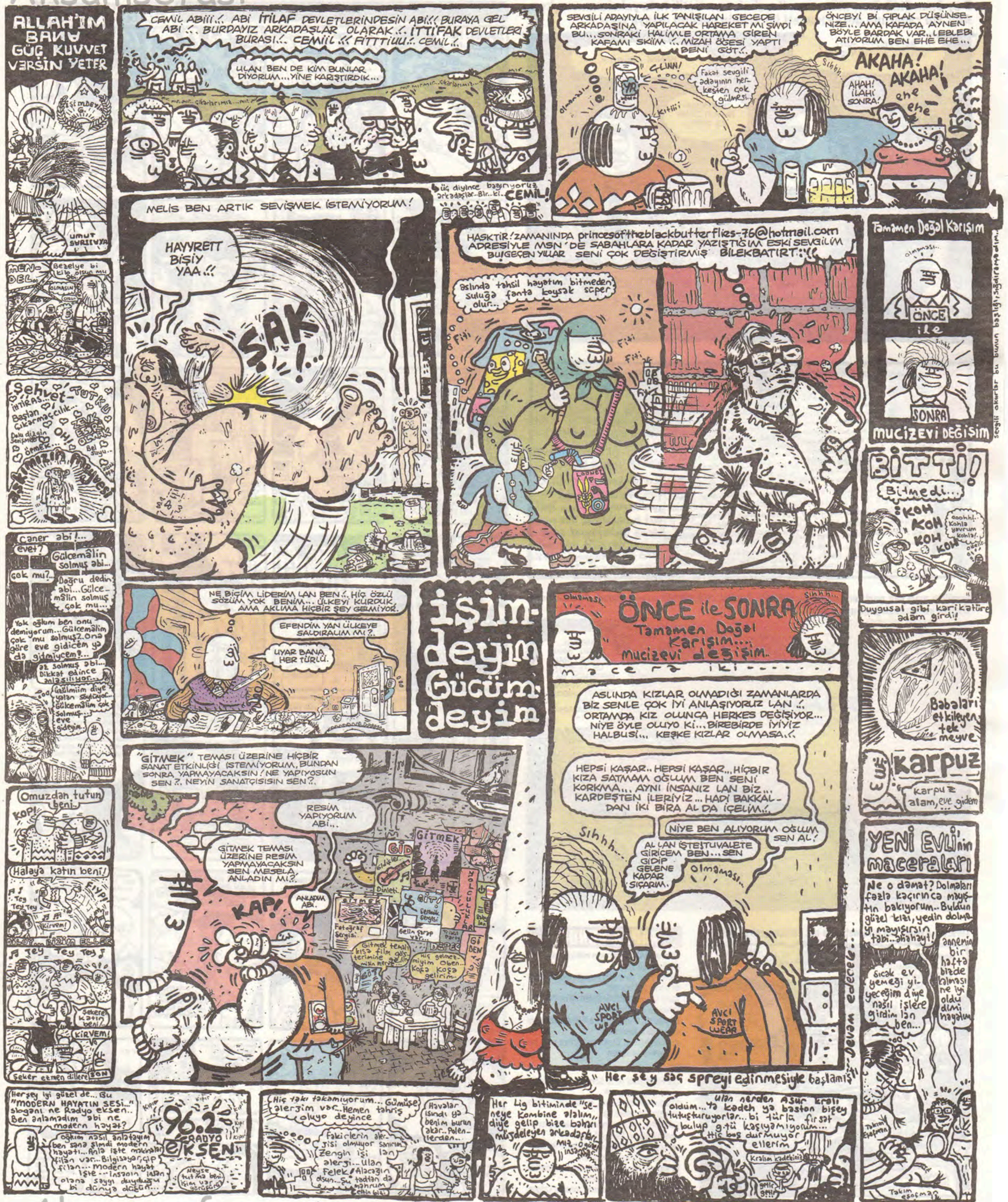
KAPAK KONUSU

Manisa Salihli'de bir polis ekibinin, bir barda arama yaparken, gizlice esrar paketleri yerleştirdikleri sonra da barda bulmuş gibi yapıp tutunak düzenledikleri, güvenlik kamerası kayıtlarıyla belgelendi. Olaydan sonra işletme sahibinin oğlu suçu üstlenmek zorunda kalmış. Esrarı yerleştiren polis ise hala görevine devam ediyor.

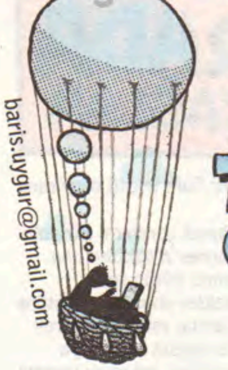
İşte özlediğimiz polis. Gördüğünüz gibi bütün işi tek başına yapmak zorunda kalmış. Gitmiş, esrar bulmuş, bara yerleştirmiş, sonra da yakalamış. Ama bakıyorum vatandaş hala vaveyla ediyor. Ne diye? Daha ne istiyorsunuz, gözünüze dizinize dursun, polis memuru arkadaş bütün işi yapmış. Her şeyi de devletten beklememek lazım ama vatandaş uyursa böyle her şeyi devlet yapmak zorunda kalıyor.

Barış UYGUR

ALLAH'IM BANA GÜÇ KUVVET VERSİN YETER
UMUT SARIKAYA
CEMİL ABİİİ..!.. ABİ İTİLAF DEVLETLERİNDESİN ABİ..!.. BURAYA GEL ABİ..!.. BURDAYIZ ARKADAŞLAR OLARAK..!.. İTTİFAK DEVLETLERİ BURASI..!.. CEMİİL..!.. FİTTTİUU..!.. CEMİL..!..
ULAN BEN DE KİM BUNLAR DİYORUM... YİNE KARIŞTIRDIK...
SEVGİLİ ADAYIYLA İLK TANIŞILAN GECEDE ARKADAŞINA YAPILACAK HAREKET Mİ ŞİMDİ BU... SONRAKİ HALİMLE ORTAMA GİREN KAFAMI SKİİM..!.. MİZAH ÖGESİ YAPTI BENİ GÖT..!..
ÖNCEYİ Bİ ÇIPLAK DÜŞÜNSENİZE... AMA KAFADA AYNEN BÖYLE BARDAK VAR... LEBLEBİ ATIYORUM BEN EHE EHE...
GLİNN!
Fakat sevgili adayının herkesten çok gülmesi..!
AKAHA! AKAHA!
AHAH! İLAHİ SONRA!
ehe ehe
Olmaması...
üç diyince bağırıyoruz arkadaşlar.. Bir.. iki.. CEMİL!
MELİS BEN ARTIK SEVİŞMEK İSTEMİYORUM!
HAYYRETT BİŞİY YAA..!!
ŞAK!..
HASKTİR! ZAMANINDA princesoftheblackbutterflies-76@hotmail.com ADRESİYLE MSN'DE SABAHLARA KADAR YAZIŞTIĞIM ESKİ SEVGİLİM BU.. GEÇEN YILLAR SENİ ÇOK DEĞİŞTİRMİŞ BİLEKBATIRT!..!..
Aslında tahsil hayatım bitmeden sulugan fanta kaysak sç...
Tamamen Doğal Karışım
ÖNCE ile SONRA
mucizevi DEĞİŞİM
BİTTİ! Bitmedi...
KOH KOH KOH KOH
Duygusal gibi karikatüre adam girdi!
Bezelye bi ...
Şehvet İTİRAZ TUTKU Başlangıç çıkarmacılık...
caner abi!... evet?
Gülcemâlin solmuş abi... çok mu?
Doğru dedin abi... Gülcemâlin solmuş çok mu...
Yok oğlum ben onu deniyorum... Gülcemâlim çok mu solmuş? Ona göre eve gidicen ya da gidemicem?
NE BİÇİM LİDERİM LAN BEN..!.. HİÇ ÖZLÜ SÖZÜM YOK BENİM... ÜLKEYİ KURDUK AMA AKLIMA HİÇBİR ŞEY GELMİYOR.
EFENDİM YAN ÜLKEYE SALDIRALIM MI?
UYAR BANA HER TÜRLÜ.
işim-deyim Gücüm-deyim
ÖNCE ile SONRA Tamamen Doğal Karışım... mucizevi değişim
macera iki
Olmaması
Sihhh...
ASLINDA KIZLAR OLMADIĞI ZAMANLARDA BİZ SENLE ÇOK İYİ ANLAŞIYORUZ LAN..!.. ORTAMDA KIZ OLUNCA HERKES DEĞİŞİYOR... NİYE ÖYLE OLUYO Kİ... BİREBİRDE İYİYİZ HALBUSİ... KEŞKE KIZLAR OLMASA..!..
HEPSİ KAŞAR.. HEPSİ KAŞAR... HİÇBİR KIZA SATMAM OĞLUM BEN SENİ KORKMA... AYNI İNSANIZ LAN BİZ... KARDEŞTEN İLERİYİZ... HADİ BAKKALDAN İKİ BİRA AL DA İÇELİM..!..
NİYE BEN ALIYORUM OĞLUM SEN AL!
AL LAN İŞTE!.. TUVALETE GİRİCEM BEN... SEN GİDİP GELENE KADAR SIÇARIM.
AVCI SPORT WEAR
Babaları etkileyen tek meyve karpuz
karpuz alam, eve gidem
YENİ EVLİ'nin maceraları
Ne o damat? Dolmaları fazla kaçırınca mayıştın bakıyorum... Buldun güzel kızı, yedin dolmayı mayışırsın tabi... ohohay!
annemin bir hafta bizde kalması ne iyi oldu almıi hayatım
Sıcak ev yemeği yiyeceğim diye nasıl işlere girdim lan ben...
"GİTMEK" TEMASI ÜZERİNE HİÇBİR SANAT ETKİNLİĞİ İSTEMİYORUM, BUNDAN SONRA YAPMAYACAKSIN! NE YAPIYOSUN SEN? NEYİN SANATÇISISIN SEN?
RESİM YAPIYORUM ABİ...
GİTMEK TEMASI ÜZERİNE RESİM YAPMAYACAKSIN SEN MESELA. ANLADIN MI?
ANLADIM ABİ.
KAP!
GİTMEK
Omuzdan tutun beni
KOP!
Halaya katın beni!
Tey Tey Tey
KİRVEM!
Şeker ezmem dillere BON
Her şey saç spreyi edinmesiyle başlamıştı
devam edecek...
Her şey iyi güzel de... Bu "MODERN HAYATIN SESİ" sloganı ne Radyo eksen. Ben anlamadım abi ne modern hayat?
Oğlum nasıl anlatayım ben sana şimdi modern hayatı... Anla işte makinalar filan var... Bilgisayar, çip filan... modern hayat işte... İnsanın insana olan saygı duyduğu bi dünya düşün...
96.2 RADYO EKSEN
Hiç takı takamıyorum... Gümüşe alerjim var... Hemen tahriş oluyo deyince
Havalar ısındı ya benim buran akar... Polenlerden...
Fakirlerin akrosi olmuyor sanırım. Zengin işi lan alerji... Ulan Felek! Alacağın olsun.. Şu tadtan da mahrum etti bizi
Her lig bitiminde "Seneye kombine alalım" diye gelip bize bahar müjdeleyen arkadaşa
ulan nerden Aşur kralı oldum... ta kadeh ya baston bişey tutuşturuyorlar... bi türlü fırsat bulup götü kaşıyamıyorum... hiç boş durmuyor ellerim
Kralım kadehini
Takım efesmanı

akıl fikir ofisi

Barış UYGUR
baris.uygur@gmail.com

■ Manitacılık kaybolmaya yüz tutmuş değerlerimizden. Esasen birini tanıyormuş gibi yapıp para sızdırmak manasına geliyor, manita olmak haliyle karıştırmayın sakın. Bildiğiniz vay babamcılığın bir türü olsa gerek, ötesi değil. Vay babamcılık da size ödev olsun, bakalım google ne diyecek. Şimdi bu kültürel değerleri yaşatalım mı yaşatmayalım mı emin olamadım yalnız.

■ Buna benzer bir diğer kültürel değerimiz de karmanyolacılık sevgili seyirciler, değerli okurlar. Karmanyolacılık, eğer aklımda doğru kaldıysa, ıssız köşelerde, hasta numarası yapıp yardıma koşanı söğüşlemek manasına geliyor. Hayır sonra diyorlar ki Türkçe zengin değil, daha ne olsun yahu? Bana bu haliyle bir hayli zengin göründü.

■ Küresel ısınma var mı yok mu diye tartışanlar görüyorum hala. Benim diyeceğim uzun değil, söyleyip hızla uzaklaşacağım. Benim ilk gençliğimde İstanbul'da öyle terastı, sokaklara atılan masalardı, yazın açık havaya serilen puflardı artık aklınıza ne gelirse hiçbiri yoktu. Sonra ama işte her ne olduysa, bütün İstanbul Nevizade'ye dönmeye başladı. Bana kalırsa bu bir fikir verebilir. Ya da vermeyebilir, dediğim gibi hızla uzaklaşıyorum.

■ Bir de açıkhava tiyatrosu var tabii ama neresi tiyatro anlamadım. En son yirmi yıl önce Evita müzikali oynamıştı Cihan Ünal'lı falan (Cihan Ünal Evita değildi), onun dışında hep konser oluyor işte. Ne alemi var zorlamanın bilmiyorum. Hayır bari haftada bir piyes oynasanız anlayacağım.

■ Piyesin tabii ayrı kafası var. Bakmak lazım.

■ "Adalet sarayı" ifadesi size de oksimoronik gelmiyor mu canlar, ey dostlar? Saray olan yerde adalet olmaz gibi geliyor bana. Hukukun önünde eşitiz ama ortada saray var onu ne yapacağız? Adliye diyor geçiyorduk ne güzel şimdi sen böyle Adalet sarayı deyince benim kafam karışıyor, yapma bunu bak sana söylüyorum, artık her kimsen.

■ Adalet başka, eşitlik başka tabii. Ama bunu söyledikten sonra senin adalet diye dayattığın şey ne kadar adil oluyor onu da bilemiyorum. Eşitlik adaletsizliktir diyenin de o eşitliğin aşağıdaki tarafında olduğunu görmedim. Oh ne ala memleket. Hayır benim dediğim başka bir memleket yahu, hemen celallenme tepkisel abi.

■ Ağdanın tadına bakmadan çocukluğu geçip gidene ağlarım ki ne ağlarım. Yok lan ağlamam, ne ağlayacağım.

■ Akupunktur Çin'in medeniyetimize attığı en büyük kazıktır bence. Ne bu be, bin çiçek açsın, bin iğne batsın. Alternatif tıp diyenden iki metre uzaklaşıyorum zaten.

■ RTÜK, biliyorsunuz dayımızın, halamızın, yeğenlerimizin, çocuklarımızın ve sair hısım akrabamızın iyiliğini sizden benden iyiçok düşündüğü için filmlerdeki sigara ve alkol görüntülerini mozaikliyor. Ama gelişme çağında bir çocuğu, ağza götürülen ve mozaik yüzünden ne olduğu belli olmayan şeyler bambaşka çağrışımlara koşturur onu da söyleyeyim. Hayır biz de geçirdik o dönemi, ne meymenetsiz, ne mendebur varlıklar haline geldiğimizi bir ben bilirim bir de diğer ergenlik yaşamışlar ve hep ergen kalanlar. Hayır şimdi bir de Vivid nesli geldi, hiç olmuyor, o çocukları kıvrandırıyorsunuz onu söyleyeyim sayın RTÜK.

■ Son tahlilde nereden baksanız, alkol olsun, sigara olsun bunlar zararını son kullanıcıya veren şeyler. Yani son kullanıcı dediğim, alkolü sigarayı kullanan şahıs. İşte biz bu adamların kendilerine nasıl zarar verdiklerini mozaiklerden ötürü göremiyoruz. Ama açıyorum kanalı başka bir abi, makinalı tabancayla herkesi tarıyor, onda mozaik yok. Demek ki, RTÜK kendimize zarar vermemizi istemiyor, illa zarar vereceksek gidip başkalarına zarar vermemizi salık veriyor.

■ Hayatım boyunca en çok güldüğüm cümlelerden biri, uyuşturucu satıcılığından hapse girmiş bir abinin, cezaevinden dile getirdiği isyan cümlesiydi. Her suç işleyenin "uyuşturucu almıştım" diye bahane öne sürmesini içine sindiremeyen bu idealist abimiz "uyuşturucunun adını kötüye çıkarmasınlar artık!" diye serzenişte bulunuyordu. Hayır nasıl delirdiyse artık. Adanmışlık diye buna derim.

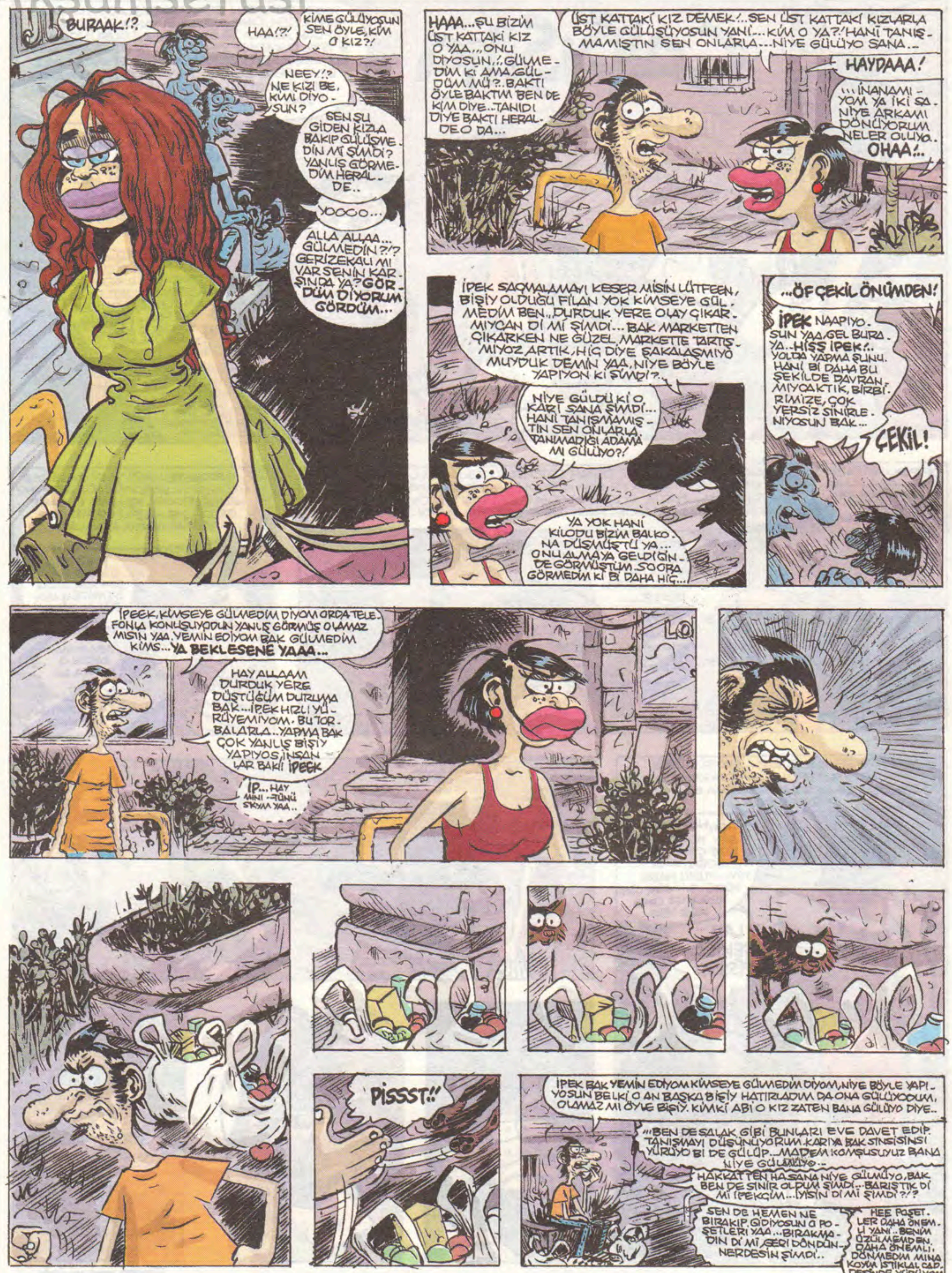
■ Bana kalırsa Ankara'nın en güzel yanı İstanbul'a dönüşü değil bizzat kendisinin orada duruşudur. Ankara'nın İstanbul'a geldiğini düşünmek bile istemiyorum. En çok da TRT Ankara Televizyonunun Seymenler Parkında düzenlediği çocuk programlarından korkuyorum. Tontonu, ponponu kalsın Ankara'da.

■ Birbirine gücünü yetiremeyeceğini anlayan iki ergenin kavgasını nerede görsem seyrederim. Birbirlerini sıkıca kavrayıp "bırak!" "önce sen bırak!" "tamam o zaman beraber bırakıyoruz" "bir iki üç" şeklindeki o diyaloğu yakaladım mı ben o akşam rahat uyurum. İsterim ki bu hafif tırsak ergenler büyüdüklerinde iyi yerlere gelsinler, ordulara kumandanlık etsinler, buradan iddia ediyorum ki bütün savaşlar kısa sürede ateşkesle sonuçlanır. Belki de iyice uyduruyorum artık, hiçbir etkisi olmaz. Ama denemekle de kimse bir şey kaybetmez herhalde öyle değil mi?

■ Bağış kisvesi altında en fazla yolunan halklar arasında ilk ona girmezsek ne olayım.

■ Bana kalırsa muhafazakarların doğum kontrolüne karşı çıkmasının sebebi isminde gizli. Halbuki yöntemlerin hiçbiri doğumu kontrol etmiyor ki. Erişim engelleyici, oluşum men edici olsa yöntemler dizinin adı belki daha az tepki çekerdi. Doğum kontrolü böyle tam kafası çıkacakken içeri sokmak gibi bir hava yaratıyor. Kilise de bana kalırsa o yüzden öfkeli bu işe. Kafası çıkacakken derken bebeğin kafasından bahsediyorum pis herifler sizi.

O SIRADA
ERMAN ÇAĞLAR

---> Size kalsa her şey sport: Türk tekstil dünyasına eleştirel bir bakış.
Yandaki temsili çorap benim kendi çorabım. Bir anlık sinirle ayağımdan çıkarıp scanner'a soktum onu. Niyetim evdeki pazardan alınma bütün soket çoraplarımın, fanilalarımın, bokser donlarımın üstüne "sport" yazan tekstil üreticilerine zehir zemberek laflar etmekti. Ama çorabı fotoşopta taramaya çalışırken çok saçma bir işe girdiğimi anladım; tarama işlemi bitip, beş dakika önce ayağımdaki çorabı piksel piksel ekranımda görünce sinirlerim iyice bozuldu. Sonuçta çorabı scanner'dan çıkardım, tekrar ayağıma girdim, ekranımda ki çoraba da biraz renk ayarı verdikten sonra buraya koydum. Sportsa sport. Türk tekstil dünyasıyla hiçbir alıp veremediğim yok an itibariyle.

"Burkina Faso yolculuğu, oradaki rap'çilerle geçirdiğim zaman hayatımı alt üst etti." Geçen gün bir müzik dergisinde okuduğum bu fantastik cümle bayan bir sanatçıya ait. Keşke derdine derman olabilsem yabancı bayan. Keşke yaralarına merhem olabilsem. Ama Burkina Faso'ya kadar gidip orada rap'çi insan bulabilecek kadar coşkulu biri olduğun için çekiniyorum senden. Bir yolunu bulup sana yanaşsam beni de yakarsın gibi geliyor.

Kulaklıktan karakter tahlili (bazen çok kalabalık otobüslerde saatlerce yolculuk ediyorum, oturduğum yerden hep insanların kafalarına bakmak zorunda kalıyorum):
Düz siyah sony kulaklık: Dünyaya karşı duyarsız, insanların karşı ilgisiz insanların tek tercihi. Yemek ayırt etmez, doymak için yer. Oysa her öğün yemek bir bayram olmalı insan için.
Dev dj kulaklığı: Özgüveni yerinde, kendinden emin, pırıl pırıl insanların vazgeçilmezi. Genelde doğa sporlarına gönül vermiş insanların kafasında görüyorum. İştahlı olur böylesi.
Beyaz aypod kulaklığı: Mağrur ve gururlu. O'nun aypod'u var. Beyaz kulakiği kulağına geçiren uzaklara dalıyor, çok önemli şeyler düşünmeye başlıyor. Büyü gibi, sihir gibi... Evde de yemek seçiyorlar sanırım. Köfte yemem ama pilav yerim gibi.
Nokia cep telefonu kulaklığı: Onun müzikle, radyoyla işi yok. Cep telefonunun radyo çalma fonksiyonunun hastası, parasının tam karşılığını alma peşinde. Birbuçuk saatlik otobüs yolculuğunun tamamını cep telefonun ekranına bakarak geçirebilen, sabit fikirli insanlar. En çok böyle insanlardan çekiniyorum.

Dev dosya: Mustafa Amca dosyasını açıyorum! Mustafa Amca benim düya üzerinde en sevdiğim insanlar sıralamasında ilk 10'daki yerini yıllardır korumayı bilmiş, her hareketiyle beni kendine daha çok bağlamayı başarmış bir insan. Mustafa Amca'nın kişilik kısmını olduğu gibi kopyalayıp bir kıza yapıştırmayı yapabilsek, bilim o noktaya kadar gelebilse, o kızla hemen (bugün) çıkardım. Ama Mustafa Amca bana "kızı mızı boşver, bu akşam bize gel" dese kızı nereden geldiyse oraya yollayıp soluğu yine Mustafa Amca'nın yanında alırdım. Böylesine bir sevgi ve işte o sevginin başlıca nedenleri:
1 – Mustafa Amca sevdiği insana bira ikram eder, arabasının teybinden Modern Talking dinletir. Sevecendir.
2 – Mustafa Amca yaşadığı bölgedeki kasapları tanır, etin iyisini takip eder, bulduğunda bu eti sevdikleriyle paylaşır. Özverilidir.
3 – Zamanında bir TIR'ın kasasına saklanıp Almanya'ya kaçak gitmiş, orada hippi ortamlarının bademi olmuştur; ama siz çok ısrar etmedikçe anlatmaz. Anlattığında detaya girmez "diskoya falan gittik" der. Ketumdur.
Bir de reprezant olduğu için bedava kalem, not defteri gibi şeyler çok geliyor, onları da sevdiklerine dağıtıyor.

Anneler, babalar, sözümü dinleyin. Çocuğunuzun gelişimini kendi ellerinizle engellemeyin, eti ısırabilecek yaşa geldiğinde onu köfteyle tanıştırın. Konuşmayı söktüğünde onu, sizden köfte talep etmesi yönünde cesaretlendirin. Unutmayın, medeniyetimiz köfte yiyen gürbüz nesillerin omuzlarında yükselecektir. Probiyotik yoğurtla beslenen milletler ise gün boyu facebook'tan birbirlerine video göndermeye mahkumdur.

erman_caglar@groagh.com

72
aldığım elli lirayıda
sallah
yollaya-
pek
Burda
sevişiyoruz.. Yatakda o
kadar
fark
hi
tek öyle
değil mi?.
akşam
manita bana. Getire-
cem elinizi optürecem..
bisiklet
ABİ?
...SLOPS
ÇOCUK GİBİ HALA DONDURMA YALIYOSUN!.. ANLATAYIM DA DİNLE!
ŞİNDİ ANNADIN MI ?!
SIVAZ
COFSS..
Borolop borolo
Brolop Bop
BORP..BORLR
KUKLA
ARAMIZDA Bİ KÖSTEBEK VAR..
AMERİKAN GÜREŞİ
HAYT!
Boings
LAP...
?
ÇEK ÇEK ÇEK!
ŞİMDİ!
PTOINNNN...
OYNAYANLAR
Maskeli güreşçi .... Riçirt Cowey
Yerdeki güreşçi .... Honri Sitiyirt
Tutan adam 1 .... Seyri Tübel
Tutan adam 2 .... Kazım Halilci
Tutan adam 3 .... Irfan Tübel
UNIVERSAL PİKÇIR
2003
KOSMEZ
Vangogh 2
Trrrt tirt Trr trrrt
NHAHA!
Burrp..
Bİ JAKUZİMİZ OLSAYDI, OSURDUĞUM ANLAŞILMAZDI!..
YA KOKUSU BEBEEM?
Pub
Pub
Pup
BRANDA
HARŞ...
KAPAT LAN!
kızgın kumlar
GÜMP
HEY?
DUMP DUMP
Dünyanın BÜTÜN KOVBOYLARI
BASS
ÇEK..
CART
ÇSSS
Pb..Pb..
Hey kovboy
ateşin var mı?

Bebek kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

• **Ergenekon diye başladı, Orgenekon'a kadar çıktı...**

• Şu ana kadar okuduğum en güzel uzun metraj film senaryosu, Engin Ergönültaş'ın yazdığı "Minare Gölgesi" adlı senaryo oldu... Hakikatli bir usta işi bu senaryoyu, Tophane'deki Erzurumlular Kahvesi'nde büyük bir coşkuyla, zaman zaman gözyaşımı tutamayarak okuduğum bir senaryoydu... Sinema adına sevinç duymuştum... Geçen yıl Kültür Bakanlığı jürisi tarafından en yüksek puanla maddi destek kararı çıkan Minare Gölgesi, verilen destek vaktinde alınmadığı için, bu yılki jüri tarafından desteklenmedi... Gerekçe, vaktinde davranılmaması... Oysa aynı durumdaki başka senaryolara destek verildi... Vicdani zekanın en yüksek oranda yer aldığı bu senaryonun önünü tıkamak, gerçek bir vasatlık... Baylar, bu viyadük ihalesi midir, ne demek vaktinde alınmadı?.. Hiçbirinizin "okumak ve okuduğunu anlamak" ünitesini atlamış olduğunu sanmıyorum... O halde, burada önemli bir vasatlık ve kıskançlık var... Bu, Türk Sineması'nın ortalamasını düşürmekten başka nedir?.. Minare Gölgesi'nin er geç seyircisine kavuşmasını umut ederim...

• **Öteki Sultan: Zerrin Egeliler...**

• Adını unuttuğum bir yazar "Konuşma yeteneği, insana gerçek duygularını gizlemek için verilmiştir." cümlesini yazmış. Dediği doğruysa bu cümle 'samimiyetsiz' terimini vurgular. Ve lakin; konuşma ile yazmayı, dinlemek ile okumayı bir tutarsak; yazar, bu lafıyla, kendi tanımı gereğince, konuşma yeteneğini 'samimiyetsiz' sonucu çıkarmaya harcayarak, aslında gerçek duygusunu, yani samimiyetini gizlemek dalgasındadır, yazar özünde samimidir. Samimi olmasa niye yazsın?

• **En şugarı, sağında Kristal, solunda İndigo olacak!**

• "Bir başkayım bu akşam / Sarhoş olamıyorum" deyip, "Aynı kadeh aynı mey / Bir tat alamıyorum" diye pekiştirip, nihayetinde yeni lafa "Ne gökte ne yerdeyim / Bir garip seherdeyim" girişi yapmak da nedir? Daha ne olacan? Ne gökte ne yerde derken, nerdesin abi sen, ne için abi sen tam?..

• **Gülünecek bişey yoksa da, gene beraber gülmeyelim!..**

• Aniden bitsin: Fotoğraf çekilirken, arkadan, iki parmakla kulak yapmak...

• **Mekana girdiğimde şef garson yanıma geldi, ona adımı söyledim, beni öndeki masalardan birine oturttu, isteğimi sorunca salatalık ve su dedim, masada siyah transparan giyimli sarışın bir kadın dansediyordu... Bu kolpacı gibi, filimci gibi giriş, valla da tamamen gerçek... Barış Uygur'un tabiriyle, bu oldu... Haftalık haber dergisi için, Maslak'taki gece kulübünde seksi bir şov izleyip, dergiye izlenimlerimi yazmıştım... "Barbies Show" adlı bu gösteride Rus dansçılar yer alıyordu... Striptiz, direklere tırmanma, masalarda danstan sonra ekip sahne aldı... Çeşitli mizansenlerde hoplayıp zıplayıp soyundular... Güya ormanda gezinen bi kadınla bi erkek, vahşi ormanlılar tarafından yakalanıp gene soyundular falan, bu gibi işlerle şovu bitirdiler... Notlarımı aldım, mekanı bi de üst kattan görüm diye yukarı çıktım... O sırada bi kız direğe tırmandı... Gözgöze gelince gülümsedi... Yılların alemcisi sanmıştır beni kesin... Oysa ben de onun gibi, iş için oradaydım...**

• *"Japon yapıştırıcıları bile Çin malı!.."* - Barış Ertürk

• **Edep'ten gelir edebiyat ve ebediyete gider...**

• Şimdi reklam: Ekmek, mizah dergisini tavsiye ederim...

• **Geçen bi filim seyrettim, film boyunca Nuri Alço'nun sağ elini göremedim, her sahnede sigara tuttuğu için hep kareliydi...**

• "*Dansöz Nana*" kimse artık dedim ve mesaj tabii ki Murat Toklucu'dan geldi: "*Abi, Dansöz Nana, 50 ve 60'ların meşhur dansözü. Skandalların kadını. Bir keresinde türklüğe hakaretten yargılanmış. Büyük deli.*"

• **Peki Çengelköy'de "*İkmal Merkezi*" isimli tekel bayii olması...**

• Muammayı çözdüm; John Lennon, Erkin Koray'ın kulağına "*Bence kızı okula yollama*" diye fısıldadı...

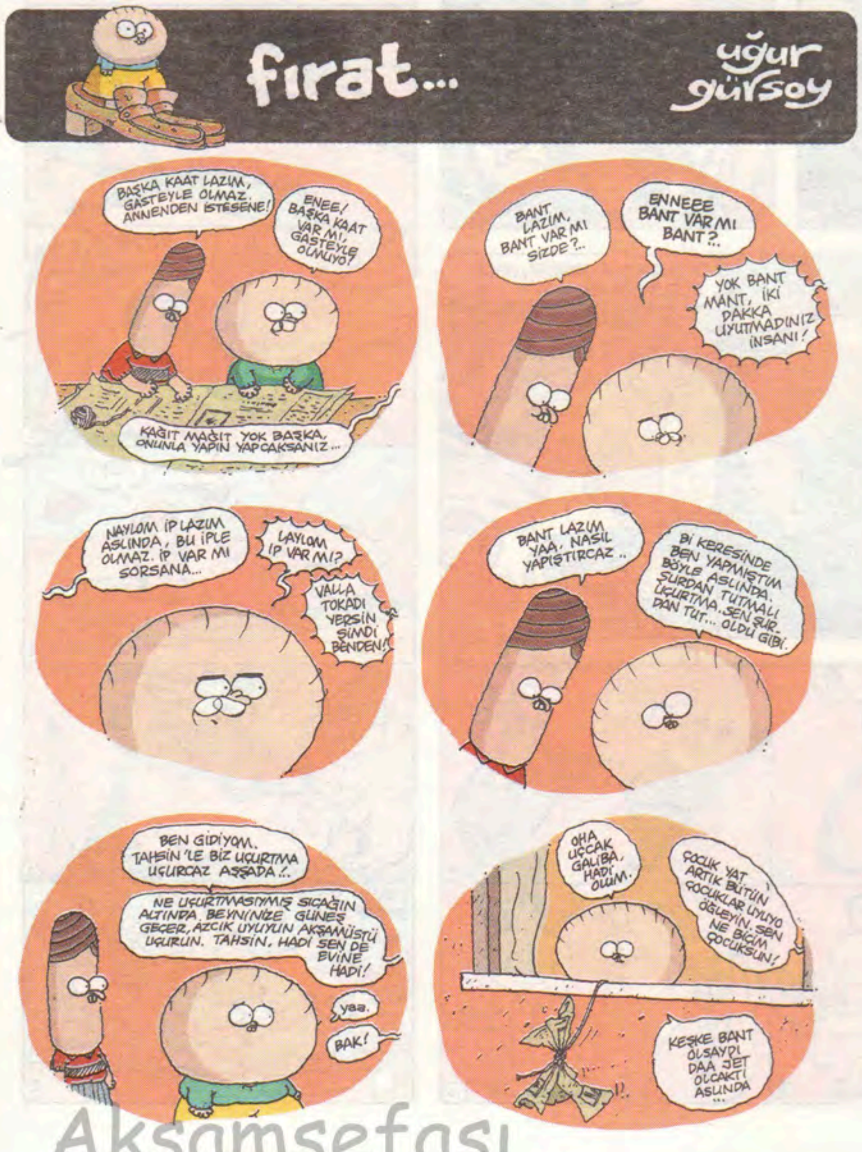
• **"*Öyle seveceksin ki kelimeleri, sana yetecekler.*" - Cemil Meriç...**

• Ebru, The Marmara'nın önünde duruyodu ama The Marmara, Ebru'nun arkasında duramadı...

• **"*Bir Türk, Emine Bedel!..*" - Demet Evgar**

• Güzel kadın yoksa, sokak boş gibi oluyo lan!...

vedatozdemiro@gmail.com

Akşamsefası

Yeniden başlasın: "*Aziz Ahmet*" adlı televizyon dizisi...

Peki Hido'nun ikizleri olsa ya, Hukşat ile Cemşat diye...

Yumuşak silgiyle kurşun kalem silmekten daha zevkli, bir tek yazmak var...

Bitsin: Bilmem anlatabildim mi?!

Azalarak bitsin: Zayıflama diyetiyle ilgili yazılarda yeşil elmaya dolanmış mezura smi kullanmak! (Funda Özdemiroğlu)

Televizyonu hiç açmayanlar için ne desek boş sayın seğiren gözüm...

Doğu'nun petrol rezervi var, Batı'nın "*Rezervasyon Köpekleri!..*"

Hayın, tayın, mayın bitsin, rış başlasın...

"Sankibiyotik: Hastalık staları için!" **- Berrak zünataç**

Kaos teorisine göre ne rışıklığa izin vermek, ne de rmaşıklıktan vazgeçmek rekir. Birini öldürmemek tmez, ona iyi de davranmak rekir. Tüm x'lerden ol y'lere ygı gerekir.

Piiiii : Baylar bayanlar, erdivenden kayanlar!..

datspor

"Beşiktaş Şiirleri" kitabım, 10 zirandan itibaren Doğan ve Raks ğazalarında, yani bildiğiniz R'larda satışta olacak...

Program için ben bişey demiim a orkestramız Cümbüş Cemaat, yet kraldır!.. (Türkçe Sözlü Hafif mik, Kanaltürk, Cumartesi, .15)

birinci eski

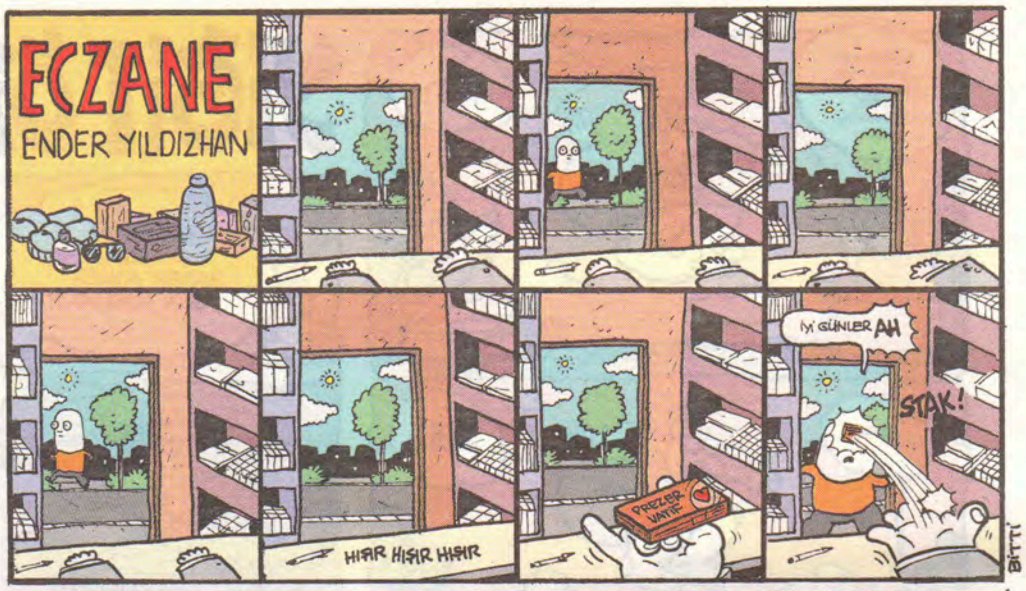
mustafa denizli

mustafa hoca
büyükleri şampiyon yaparmış

taraftar kimi çağırırsa çağırsın
bütün takım koşarmış
o başlatmış

gene bir gün hoca
en büyük takımı
şampiyon yapmış

çünkü mustafa'da
usta saklıymış

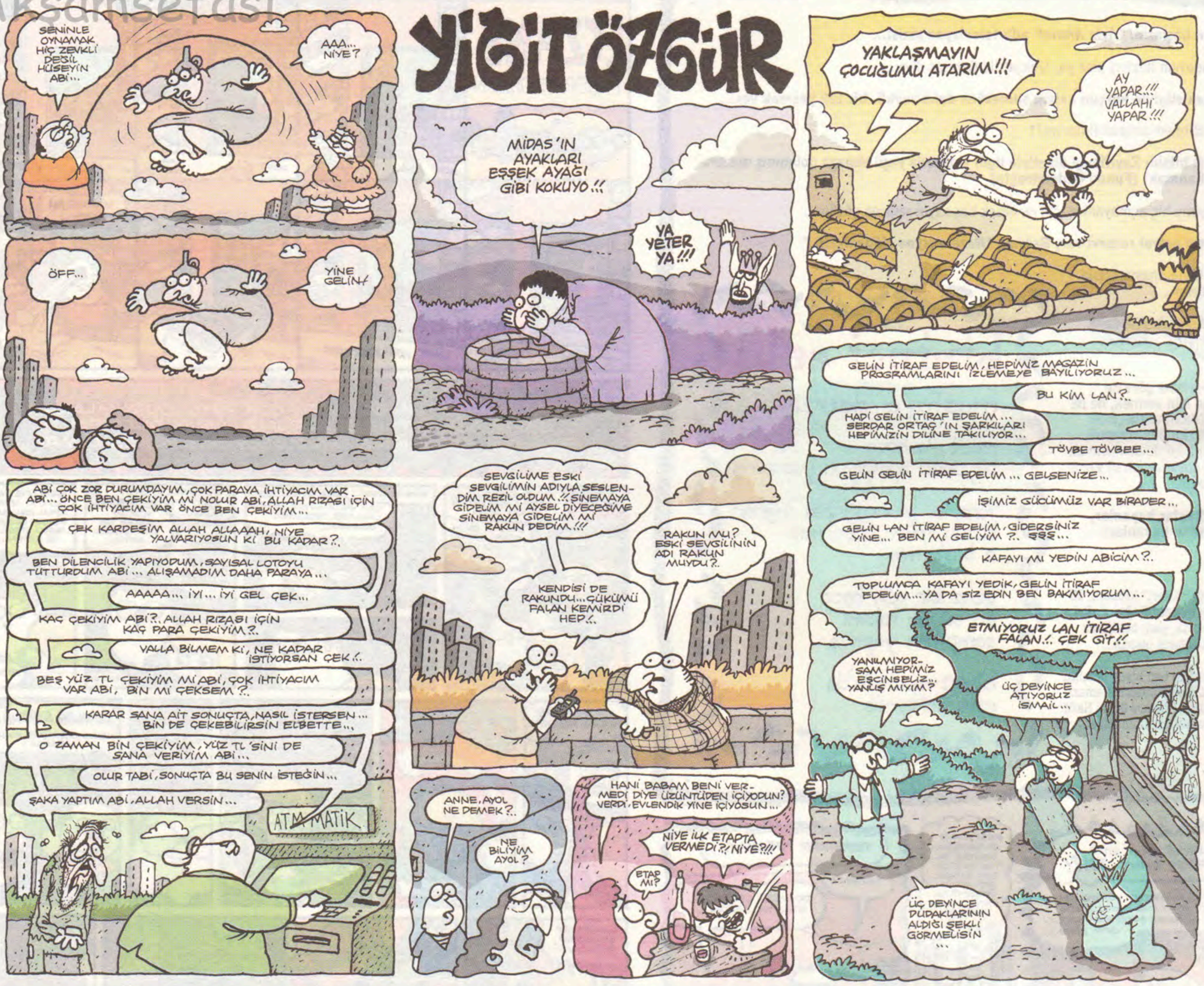

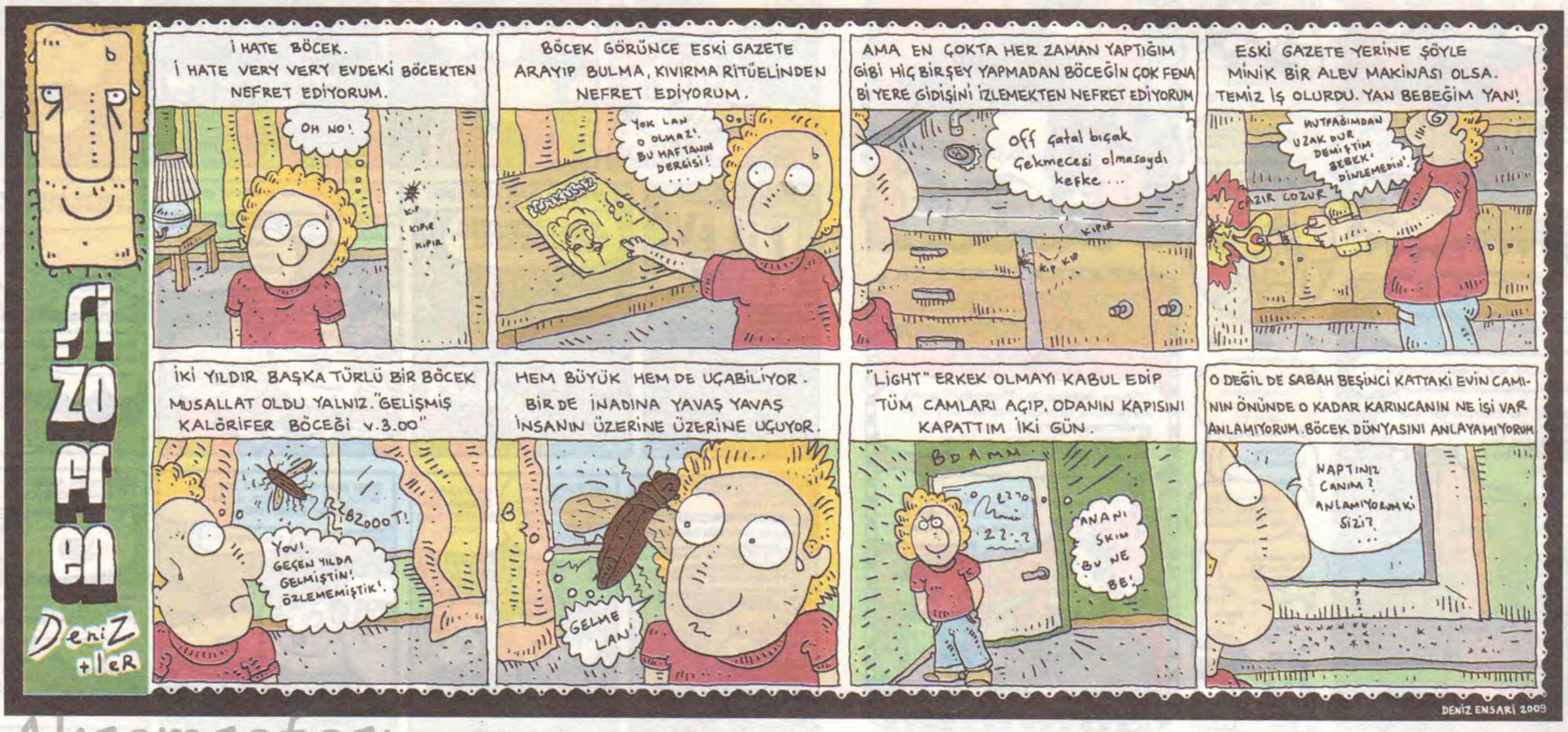

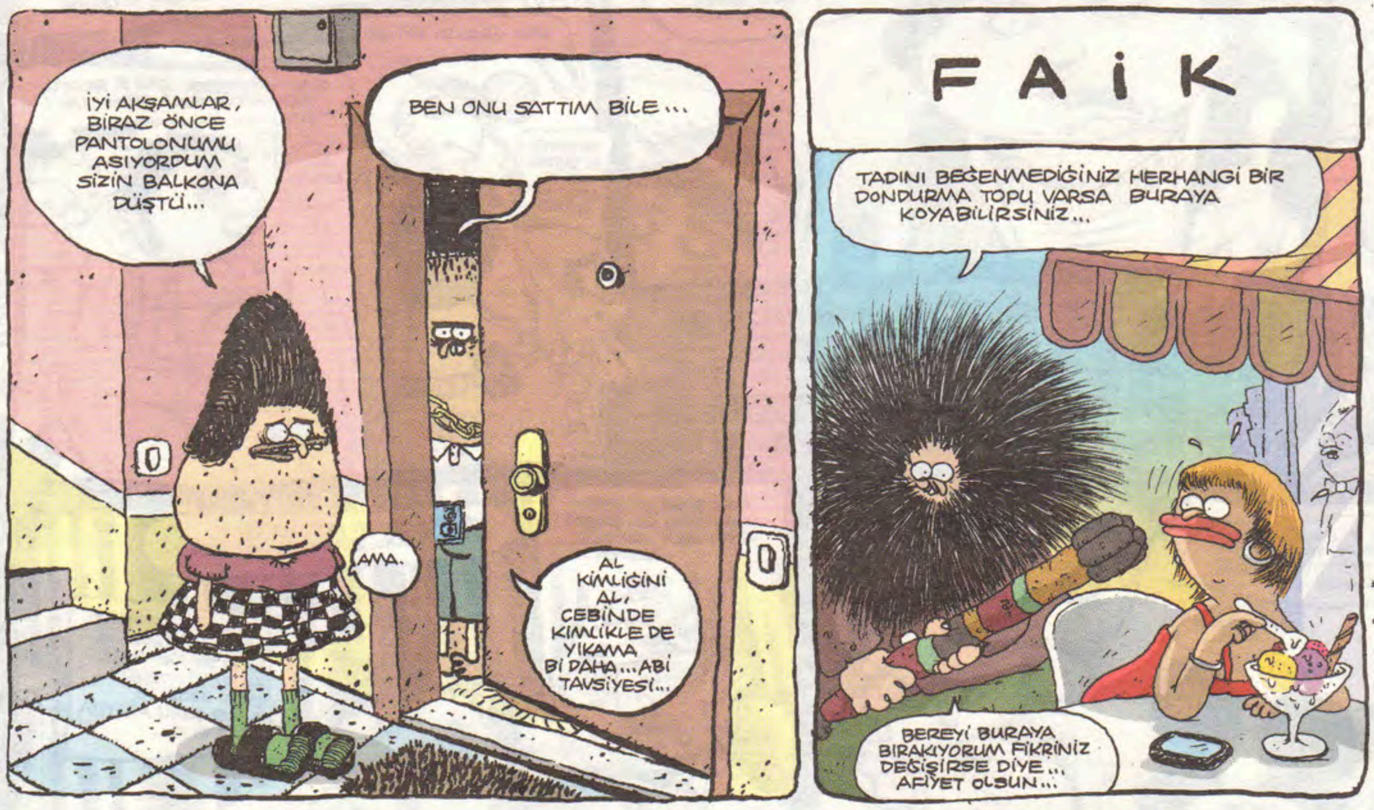

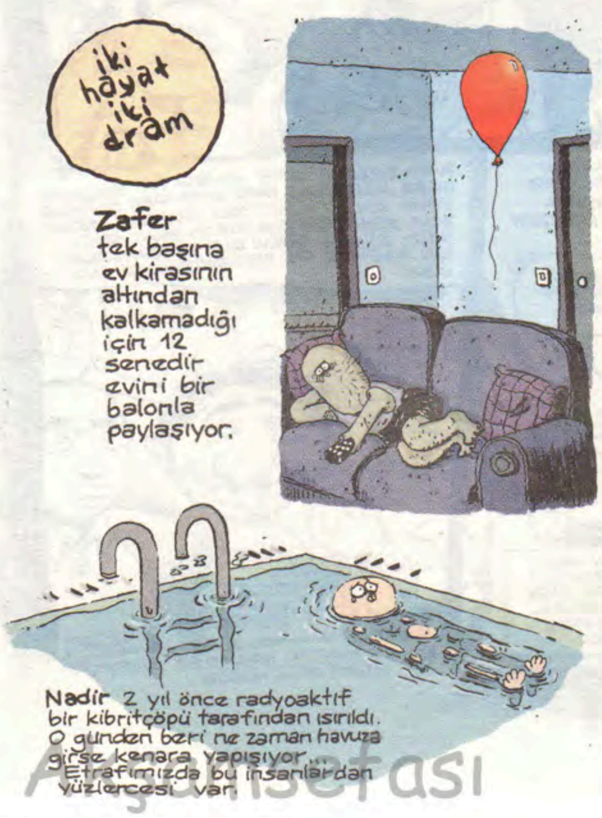

YİĞİT ÖZGÜR
SENİNLE OYNAMAK HİÇ ZEVKLİ DEĞİL HÜSEYİN ABİ...
AAA... NİYE?
ÖFF...
YİNE GELİN!
MİDAS'IN AYAKLARI EŞŞEK AYAĞI GİBİ KOKUYO..!!
YA YETER YA!!!
YAKLAŞMAYIN ÇOCUĞUMU ATARIM!!!
AY YAPAR..!! VALLAHİ YAPAR!!!
ABİ ÇOK ZOR DURUMDAYIM, ÇOK PARAYA İHTİYACIM VAR ABİ... ÖNCE BEN ÇEKİYİM Mİ NOLUR ABİ, ALLAH RIZASI İÇİN ÇOK İHTİYACIM VAR ÖNCE BEN ÇEKİYİM...
ÇEK KARDEŞİM ALLAH ALLAAAH, NİYE YALVARIYOSUN Kİ BU KADAR?..
BEN DİLENCİLİK YAPIYODUM, SAYISAL LOTOYU TUTTURDUM ABİ... ALIŞAMADIM DAHA PARAYA...
AAAAA... İYİ... İYİ GEL ÇEK...
KAÇ ÇEKİYİM ABİ?.. ALLAH RIZASI İÇİN KAÇ PARA ÇEKİYİM?..
VALLA BİLMEM Kİ, NE KADAR İSTİYORSAN ÇEK..
BEŞ YÜZ TL ÇEKİYİM Mİ ABİ, ÇOK İHTİYACIM VAR ABİ, BİN Mİ ÇEKSEM?..
KARAR SANA AİT SONUÇTA, NASIL İSTERSEN... BİN DE ÇEKEBİLİRSİN ELBETTE...
O ZAMAN BİN ÇEKİYİM, YÜZ TL'SİNİ DE SANA VERİYİM ABİ...
OLUR TABİ, SONUÇTA BU SENİN İSTEĞİN...
ŞAKA YAPTIM ABİ.. ALLAH VERSİN...
ATM MATİK
SEVGİLİME ESKİ SEVGİLİMİN ADIYLA SESLENDİM REZİL OLDUM..!! SİNEMAYA GİDELİM Mİ AYSEL DİYECEĞİME SİNEMAYA GİDELİM Mİ RAKUN DEDİM!!!
RAKUN MU? ESKİ SEVGİLİNİN ADI RAKUN MUYDU?..
KENDİSİ DE RAKUNDU... ÇÜKÜMÜ FALAN KEMİRDİ HEP!..
ANNE, AYOL NE DEMEK?..
NE BİLİYİM AYOL?
HANİ BABAM BENİ VERMEDİ DİYE ÜZÜNTÜDEN İÇİYODUN? VERDİ, EVLENDİK YİNE İÇİYOSUN...
NİYE İLK ETAPTA VERMEDİ?! NİYE?!!
ETAP MI?
GELİN İTİRAF EDELİM, HEPİMİZ MAGAZİN PROGRAMLARINI İZLEMEYE BAYILIYORUZ...
BU KİM LAN?..
HADİ GELİN İTİRAF EDELİM... SERDAR ORTAÇ'IN ŞARKILARI HEPİMİZİN DİLİNE TAKILIYOR...
TÖVBE TÖVBEE...
GELİN GELİN İTİRAF EDELİM... GELSENİZE...
İŞİMİZ GÜCÜMÜZ VAR BİRADER...
GELİN LAN İTİRAF EDELİM, GİDERSİNİZ YİNE... BEN Mİ GELİYİM?.. ŞŞŞ...
KAFAYI MI YEDİN ABİCİM?..
TOPLUMCA KAFAYI YEDİK, GELİN İTİRAF EDELİM... YA DA SİZ EDİN BEN BAKMIYORUM...
ETMİYORUZ LAN İTİRAF FALAN!.. ÇEK GİT!!
YANILMIYORSAM HEPİMİZ EŞCİNSELİZ... YANLIŞ MIYIM?
ÜÇ DEYİNCE ATIYORUZ İSMAİL...
ÜÇ DEYİNCE DUDAKLARININ ALDIĞI ŞEKLİ GÖRMELİSİN...

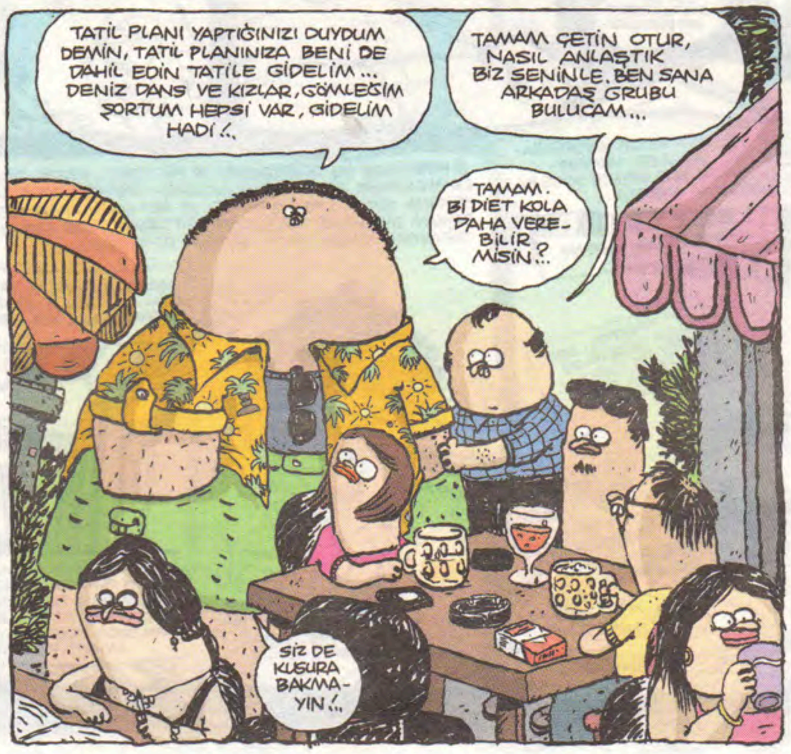

ŞİZOFREN
DeniZ +ler
İ HATE BÖCEK. İ HATE VERY VERY EVDEKİ BÖCEKTEN NEFRET EDİYORUM.
OH NO!
KIP KIPIR KIPIR
BÖCEK GÖRÜNCE ESKİ GAZETE ARAYIP BULMA, KIVIRMA RİTÜELİNDEN NEFRET EDİYORUM.
YOK LAN O OLMAZ! BU HAFTANIN DERGİSİ!
AMA EN ÇOKTA HER ZAMAN YAPTIĞIM GİBİ HİÇ BİRŞEY YAPMADAN BÖCEĞİN ÇOK FENA Bİ YERE GİDİŞİNİ İZLEMEKTEN NEFRET EDİYORUM
Off çatal bıçak çekmecesi olmasaydı keşke...
KIP KIP KIPIR
ESKİ GAZETE YERİNE ŞÖYLE MİNİK BİR ALEV MAKİNASI OLSA. TEMİZ İŞ OLURDU. YAN BEBEĞİM YAN!
MUTFAĞIMDAN UZAK DUR DEMİŞTİM BEBEK! DİNLEMEDİN!
CIZIR COZUR
İKİ YILDIR BAŞKA TÜRLÜ BİR BÖCEK MUSALLAT OLDU YALNIZ. "GELİŞMİŞ KALORİFER BÖCEĞİ v.3.00"
ZBZOOOT!
Yov! GEÇEN YILDA GELMİŞTİN! ÖZLEMEMİŞTİK!
HEM BÜYÜK HEM DE UÇABİLİYOR. BİR DE İNADINA YAVAŞ YAVAŞ İNSANIN ÜZERİNE ÜZERİNE UÇUYOR.
GELME LAN!
"LIGHT" ERKEK OLMAYI KABUL EDİP TÜM CAMLARI AÇIP, ODANIN KAPISINI KAPATTIM İKİ GÜN.
BDAMM
ANANI SKIM BU NE BE!
O DEĞİL DE SABAH BEŞİNCİ KATTAKİ EVİN CAMININ ÖNÜNDE O KADAR KARINCANIN NE İŞİ VAR ANLAMIYORUM. BÖCEK DÜNYASINI ANLAYAMIYORUM
NAPTINIZ CANIM? ANLAMIYOR MUSUNUZ Kİ SİZİ?..
DENİZ ENSARİ 2009
densari@hotmail.com

GEÇEN CUMARTESİ (YA DA ÖNCEKİ)
DİT DİT
ANNE NAAPIYON İYİ MİSİN?..
İYİYİZ OĞLUM NAAPIYIM, YEMEK YEDİK BABAN UZANDI. BEN DE BULAŞIK YIKIYODUM...
HA İYİ... YAA BU GECE VEDAT ABİNİN PROGRAMINA CANLI YAYINA ÇIKICAM DA HABER VERİYİM DEDİM!
OHOO BİZİM HABERİMİZ VAR BÜTÜN GÜN TANITIMLARI ÇIKTI İZLİYCEZ ZATEN... BİZE DE Bİ SELAM SÖYLERSİN ARTIK...
EHEH O NEYMİŞ ÖYLE YAA. HADİ SELAM SÖYLE BABAMA. ÖPTÜM.
TAMAM YAVRUM ONUN DA SELAMI VAR. ÇOK ÖPTÜM ANNECİM İYİ GECELER.
DİP
...BÖYLE ŞEYLER OLDUĞU ZAMAN ARTIK ANNEME SÖYLEMEK ZORUNDA KALIYORUM YOKSA KÜSÜYO... BİR İKİ YIL EVVEL Bİ PROGRAMDAN ÇEKİM YAPMIŞLARDI, ÇOK KÖTÜ KONUŞMUŞTUM, Bİ SÜRÜ HATA YAPTIM, SESİM BOZULDU FİLAN. KİMSE İZLEMESİN İSTEDİM BEN DE. ZATEN ANNEME SÖYLERSEM BÜTÜN SÜLALEYE ANINDA YAYILACAĞI İÇİN...
ANNE YEMEĞİ TEPSİYE KOYSANA, BEN AŞAADA TELEVİZYONDA BİŞEY İZLİYCEM...
NE O, DİZİ MI?
YOK YAA Bİ FİLM VAR DA...
OTURDUM İZLİYORUM, AYNEN TAHMİN ETTİĞİM GİBİ BOK GİBİ KONUŞUYORUM FİLAN...
ŞU ŞÖYLEDİR BU BÖYLEDİR.
DERKEN Bİ KAPI KAPANMA SESİ GELDİ... MERDİVENLERDEN BİRİ İNİYO...
ANNEM...
SEN NASIL Bİ EVLATSIN DA OĞLUMUN TELEVİZYONA ÇIKTIĞINI BANA HABER VERMİYOSUN?!
SANDIK İÇİ
AKRABALAR ARAMIŞ YETİŞTİRMİŞ TABİ HEMEN... YAA VALLA KÖTÜ KONUŞTUM, O YÜZDEN İZLENMESİNİ İSTEMEDİM DESEM DE DİNLETEMEDİM, KÜSTÜ BAYAA BANA... O YÜZDEN ARTIK SÖYLÜYORUM NAAPIYIM... AMA ZATEN "AZ ÜNLÜ" OLDUĞUMUZ İÇİN 500 YILDA BİR ÇIKIYORUM BÖYLE ŞEYLERE ...BU AZ ÜNLÜLÜK ÇOK KOMİK, ZATEN ÇEKİME GİTTİĞİNDE FİLAN DA İYİ DAVRANMIYOLAR AZ ÜNLÜYE...
HADİ GEÇELİM BEYLER!.. BURDAN! HADİ HADİ!
ULAN SAYGIDEĞER ÜNLÜ Bİ SANATÇI DEĞİL MİYDİM BEN?.. SKERİM LAN!..
YÖNETMEN MI YARDIMCISI MI ARTIK NE SKİMSE...
HADİ BEYLER!
AY AY TAMAM...
BAŞKA AZ ÜNLÜLER
BEN ORTAOKULDAYKEN ABLAMLA TEYZEMİN KIZI Bİ RADYO PROGRAMINI ARAMIŞLARDI TAMAM MI... BEN BUNA O KADAR HAYRET ETTİM Kİ AKLIMDAN ÇIKARAMIYORUM BÖYLE...
HAYATIMIZ ARTIK ESKİSİ GİBİ OLMIYCAK BU KESİN...
ŞÖHRET BÖYLE BİŞEY TABİ...
ARZU'YU BİLİRSİNİZ... İŞTE ONU ARADI ABLAMLAR GEÇENLERDE... EVET YAHU... BİLDİĞİNİZ ARZU İŞTE...
ARZU KİM MNA KOYİM...
BİLMEMEK...
SIKI BİR DOSTLUĞUMUZ VAR DOĞRUSU...
ANNE BABALAR HASTA OLUYO; OĞLU KIZI BİYERE ÇIKSIN, MEST OLUYOLAR RESMEN...
KAÇIRMA OĞLUM MUTLAKA ÇIK O PROGRAMLARA... KENDİNİ GÖSTER BİRAZ...
OYSA BİZİM DERGİLERİ OKUYCAK OLAN ADAM ZATEN Bİ ŞEKİLDE HABERDAR OLUYO... TELEVİZYONDA GÖRÜP DE AA DUR ŞUNU ALAYIM DEMİYO Kİ...
OLSUN ÇIK SEN YAVRIM...
ANNEMİN Bİ DOLABI VAR, ORDA BENİM RÖPORTAJLARIN ÇIKTIĞI GAZETELERİ DERGİLERİ KOYMUŞ, GELENE GÖSTERİYO... BAZEN EVE GİDİNCE ŞÖYLE Bİ SAHNEYLE KARŞILAŞIYORUM MESELA...
YENMİŞ TABAKLAR
MİSAFİR GELMİŞ, KALKMIŞ.
BU RÖPORTAJLI DERGİLER GAZETELER ELDEN ELE UZATILMIŞ, OO AFERİN ÇOCUĞA DİYE ÖVÜLMÜŞÜM...
Bİ KERESİNDE DE TELEVİZYONDA Bİ DİZİ AÇIKTI, DİZİDE OYNAYAN Bİ ARKADAŞIM VAR ONU SÖYLEDİM ANNEME... BENDEN DAHA ÜNLÜ BİRİ HAYATINA GİRİNCE ANNEMİN VAR YA AKLI ÇIKTI... KÖYE GİDİYORUZ BAYRAM ZİYARETİNE MESELA, HER GİTTİĞİMİZ EVDE İÇERDE KADINLARIN TOPLAŞTIĞI ODADAN ŞÖYLE SESLER DUYUYORUM...
ADANALI'DA OYNUYO YA HANİ... ŞEY YAA..IMM... HAH O.. ERSİN'İN ARKADAŞI... YAA... TABİ... EVET...
"İSTERSEN BEN GİDİYİM, ARKADAŞIM OLSUN SENİN ÇOCUĞUN" DESEM TINEY TINEY ZINEY ZINEY DİYE GÖBEK ATICAK. BOZULMADIM DEĞİL İNCEDEN... O KADAR ANLATTI Kİ ÇÜNKÜ...
BÜTÜN BUNLARIN İÇİNDE YILLARCA PEK ONAYLAMADIKLARI MESLEĞİME YAVAŞ YAVAŞ SAYGI DUYMALARI BENİM İÇİN EN BÜYÜK ÖDÜL OLDU TABİ... ZATEN BİZİM ÜNÜMÜZ ÇOK KISA SÜRÜYO. BİKAÇ SENE SONRA ÇOĞUNUZ İSMİMİ BİLE HATIRLAMAYACAĞI İÇİN ANNEMLER ÇOK SEVİNEMİYCEKLER AMA OLSUN...
BURDAN ANNEME BABAMA ÇOK SELAMLAR... İZLİYOLARDIR.
BİZ DE O DOLAPTAKİ GAZETELERİ ÇIKARIP ÇIKARIP OKURUZ ARTIK NOOLCAK...

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

ŞAMPİYONLUK GECESİ

"Abi Yusuf bu maçta oy-na- ya-maz" diyor. 'Oynayamaz' kelimesindeki her hecenin arasına parmağını sokup çıkarıyor sanki. "Oynaaar" diyor arkadaşı. Aslında bir tartışma değil bu, şampiyonluk maçı öncesi yaşanan bir çeşit neşe. Bir diğeri, aslında başkasından duyduğu bir cümleyi ortama salmak için sabırsızlanıyor, uygun bir anı bulunca da salıyor : "Oğlum kim kazanırsa kazansın aslında kazanan Denizli..." Şimdi bu manidar çıkışa birisinin "Nasıl yani?" demesi lazım. Sinsice bekliyor. Beklediği "Nasıl yani?"yi duyar duymaz da patlatıyor esprisini: " Beşiktaş kazırsa Mustafa Denizli; Denizli kazanırsa e zaten Denizli..." Ancak 60'lı yaşlarını süren çok kafasız bir spor yazarının yapabileceği bu latifeye bütün masa gülüyor. (Grup neşesi böyle bir şeydir, kalite istemez.) Ama bu neşeli grupta gülmeyen biri var. Bir kız. Mekana geldiklerinden beri karnına girip çıkan ağrılar gülmesini engelliyor. Burası, dev ekrandan maç yayını yapan, Corona, Miller türü biraların kızlar, devasa Arjantin bardakların erkekler tarafından kafalara dikildiği mekanlardan birisi. İçerisi güzide bir şampiyonluğa şahit olmak, sonrasında da bitişik düzen "loy loy" zıplaması yapmak isteyen erkekler ve erkeklerinin bu neşesine, tezahüratlara çok yakışmayan sesleriyle karşılık verecek düz ve sarı saçlı kızlarla dolu. Maçlarda kameraların zum yapmaya bayıldığı "harbi" kızlar bunlar. Hepsinin üzerinde takımlarının kaliteli formaları var. Son 10 yıldır, kızların futbola burun kıvırma geleneğini tokatlayıp harbilikleri ve güzellikleriyle futbol dünyamıza neşe getirdiler. Sağ olsunlar...

Karnı ağrıyan kız bir türlü bu coşkuya dahil olamıyor. Ara sıra sevgilisine ('Oy-na-ya-maz' diyen adam) bakıyor. Sevgilisi onun bu halini henüz görmedi. Zaten çok eğlenceli mekanlarda kızların dertlerini sevgililerinden önce başkaları fark eder. Bu başkası da Yusuf için "Oynaaaar" diyen adam oluyor. Koluyla, maça dalmış olan Oy-na-ya-maz'ı dürterek kızı gösteriyor. Oy-na-ya-maz, dönüp sevgilisine bakıyor. Bakışı alan kız, yüzünü acıyla buruşturuyor. Oy-na-ya-maz, o dakikadan sonra dev ekranla, sevgilisinin yüzü arasında defalarca gidip geliyor. Sanırım kalkmaları gerek. Erkeğin eğlencesini kursağında bırakıp onu eve davet eden dertli kızlar çok hoş karşılanmaz. Ama herkes çok anlayışlı gözüküyor, özellikle erkekler kendi sevgililerinden esirgedikleri anlayışı arkadaşlarının sevgilisine göstermek konusunda çok hünerliler. Çünkü sorun kendisine bulaşmadığı zaman dünyanın en rahat işidir 'anlayışlı' erkeği oynamak. 'Oynaaar', yüzünde yapay bir endişeyle, "Abi siz eve gidin isterseniz" diyor. 'Oy-na-ya-maz', böyle şanlı bir gecenin ortasına bir hastalık saplayan sevgilisine o an için tahammül edemiyor. "Ulan hep bunu yapıyor ya!" diye düşünüyor içinden. Ama düşündüklerini dile getirip kızların da olduğu bu grubun içinde bir ayı olmayı da göze alamıyor. Kalkıyorlar. Oy-na-ya-maz, mekanın merdivenlerinden çıkarken, dev ekranı görüş açısından çıkıncaya dek izliyor. Hatta Beşiktaş'ın bir atağı yüzünden bir süre duralıyor. Atak bitip gözlerini ekrandan ayırmayı başarınca, koluna girdiği sevgilisinin kendisine acı içinde bakan yüzüyle karşılaşıyor...

Mekandan çıkıp biraz yürüdükten sonra kaldırıma oturuyor kız. "Çok kötüyüm" diyor. Oy-na-ya-maz, hiçbir şey söylemeden ona bakıyor. Ama hala, bir sağlık sorunu yaşayan sevgilisi için ortalığı ayağa kaldıran adamların telaşı yok suratında. Ağrıyan karnına yeterli ilgiyi göremeyen kız, ağrısına ses efektleri ekliyor. Oy-na-ya-maz gerçekten abarttı, kızcağızın içinde bulunduğu bu durumla derhal ilgilenmesi lazım. En sonunda ses veriyor: "Noldu hayatım?" Olmadı, bunu zaten içerde de sormuştu. İlgilenmek böyle olmaz. Yine de alabildiği bu tepkiyi değerlendiriyor iki büklüm kız: "Çok kötüyüm!" Oy-na-ya-maz, "Offf!" diyor içinden, "Yine abartıyor" diye düşünüyor. "Apandisit olabilir" diyor kız. "Yok artık, abartma!" diye karşılık veriyor Oy-na-ya-maz. Bu "abartma" kelimesinde, "Hadi toparlan da maça dönelim" gibi bir anlam var sanki. Kızın

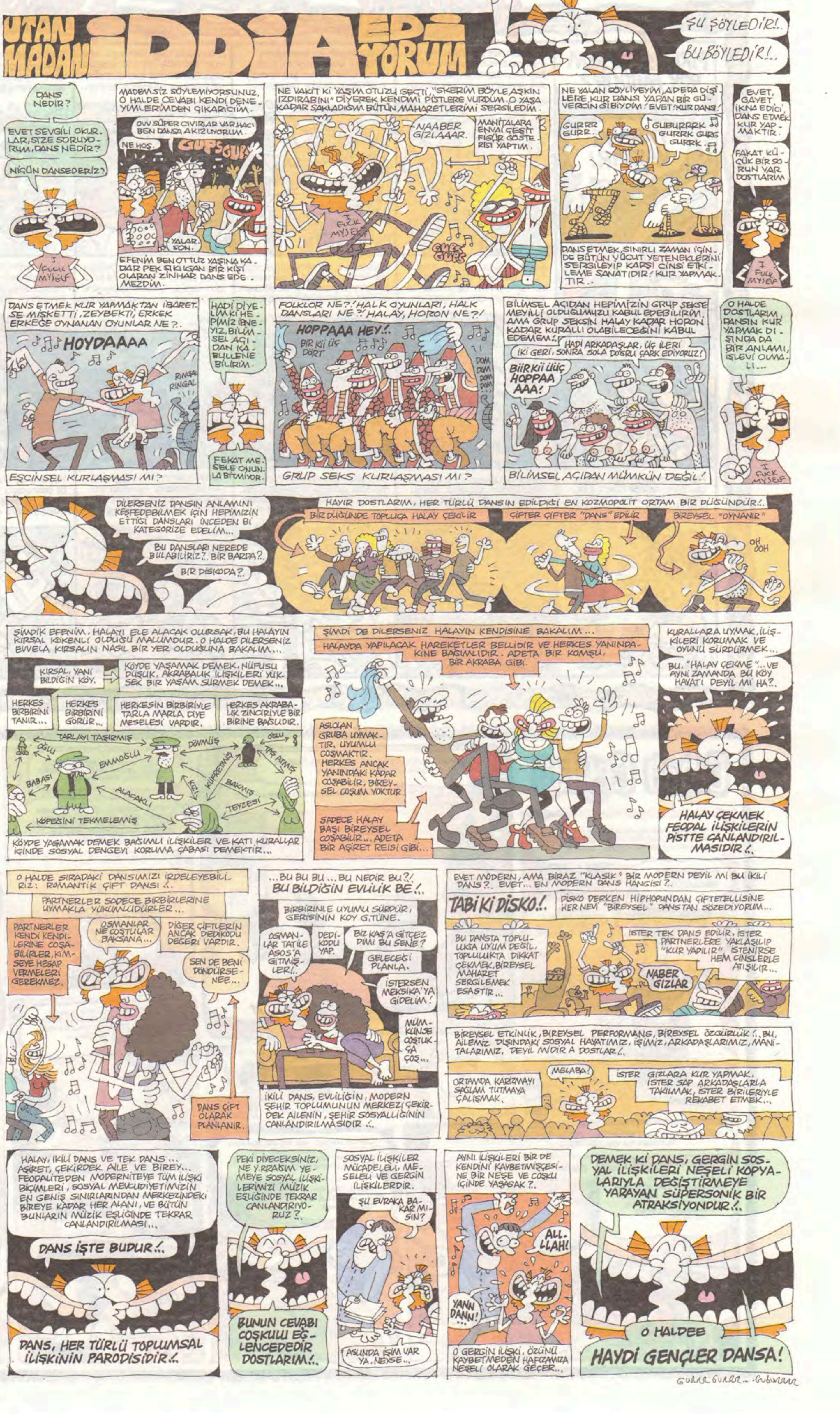
bir anda suratı değişiyor. Bu cevap, sanki bütün varoluşu elinden alınmış gibi sinirlendiriyor onu. "Abartıyorum öyle mi!" diyor. Eskiden olsa, yani ilişkilerinin başlarındaki gibi, Oy-na-ya-maz da katılırdı bu dramaya. Ama şimdi, dertlerini sürekli ön planda tutan sevgilisiyle ilgilenmek içinden gelmiyor. Kız yeniden iki büklüm oluyor. Sonra yüzünü iyice büzüp burnunun etrafında toplayarak kesin ve net bir "Aaaaah!" sesi çıkarıyor. Oy-na-ya-maz'ın Beşiktaş'la dopdolu kafasında zar zor yer bulabilen tek cümle kendini otomatik olarak tekrar ediyor: "Noldu hayatım?" "Karnım... Ahh!" diyor kız. Erkeğin böyle bir durumda tek ve kesin cevabı, "Hadi hastaneye gidiyoruz." olmalıdır. Ama suratından "Amaann" mimiği bir türlü eksik olmayan Oy-na-ya-maz şöyle diyor: "Gazdır hayatım..." O an, bütün acılarından sıyrılmış gibi değişiyor kızın suratı. Acılarının bir osuruğa indirgenmesine çok sinirleniyor. "Allah belanı versin!" diyor. Sonra da yepyeni bir acı sesiyle ('auff' gibi bir ses) iki büklüm haline geri dönüyor. Oy-na-ya-maz, "İyi, hadi hastaneye gidelim" diyor. Aferin Oy-na-ya-maz...

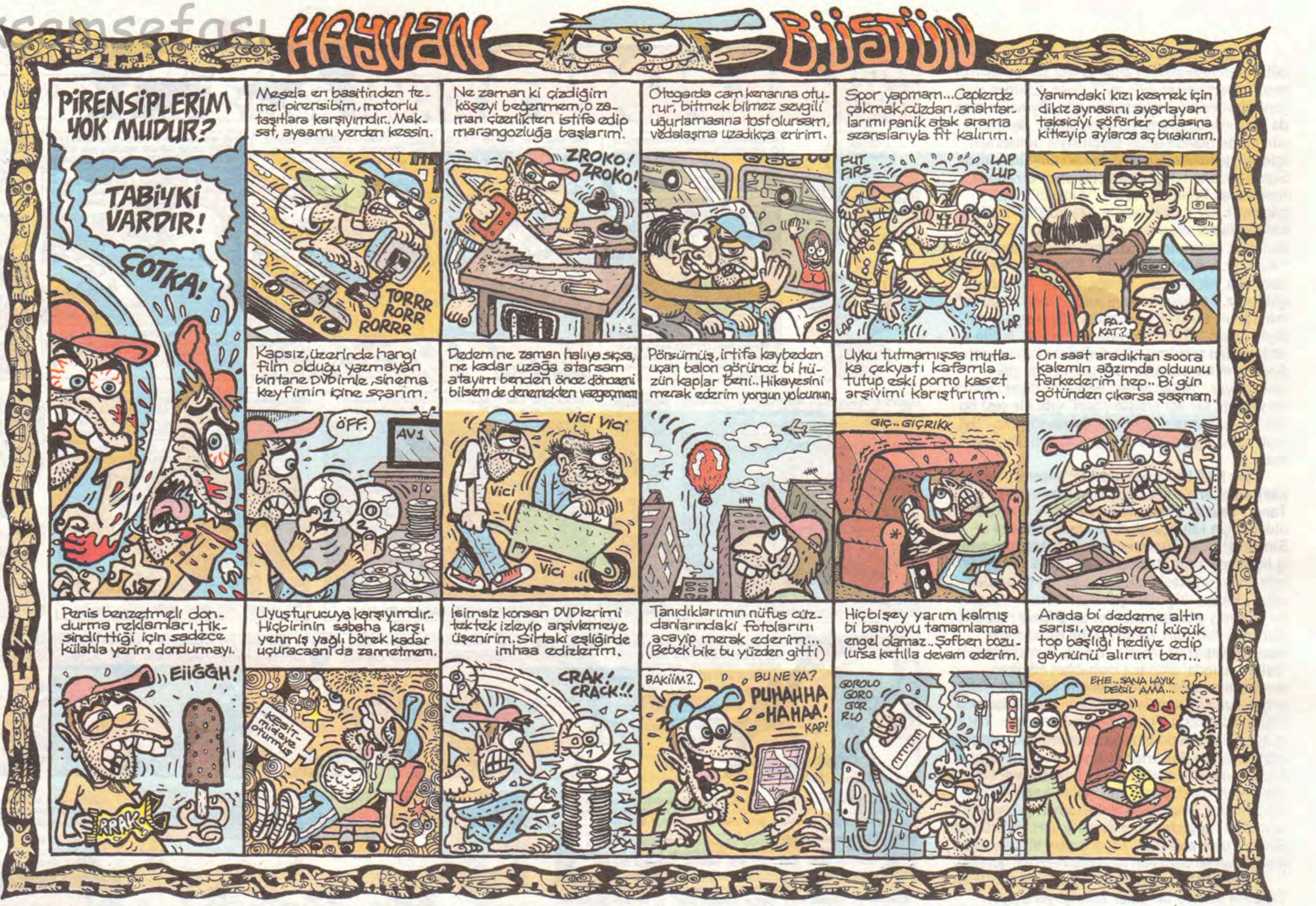
"İyi, hadi hastaneye gidelim" diyerek, ayılığın kapılarından bir kez daha dönen bu erkeğin ismi Taner. Taksinin kapısından zaten iki büklüm olduğu için rahatça girebilen bu kızın ismi de Sinem. İlişkileri üniversite 1. Sınıftan başlayıp iş hayatına atıldıktan sonra da süren ve "artık" evlenmelerine kesin gözüyle bakılan çiftlerden onlar. Bazen, ilişkileri çok uzun süren ve artık bir aileymiş gibi davranan bu tür çiftlere rastlarız. Garip bir havaları vardır. Daha evlenmeden tasarruf yaparlar mesela. Erkek, hemcinsleriyle 'dolar bazında' ukalaca muhabbet ederken, sevgilisinin algısı düşük ekonomi bilgisiyle dalga geçer. Ama bu sırada kız, erkeğinin cüzdanında köşeye sıkışmış 1 TL'den bile haberdardır. Yıllar içinde birbirlerinin bazı hareketlerine kıl olmaya başlasalar da, birbirlerini severler. Nice ilişki yıkılırken onlar ayakta kalır. Fakat şimdi biz bu ahkamları bırakıp taksinin açılan kapısından iki büklüm inen Sinem'e ve Holosko'nun gol haberini taksideki radyodan alan Taner'e geri dönelim ve Sinem'e göre apandisit, Taner'a göre bir osuruktan ibaret olan bu durumun nasıl çözüleceğini görelim.

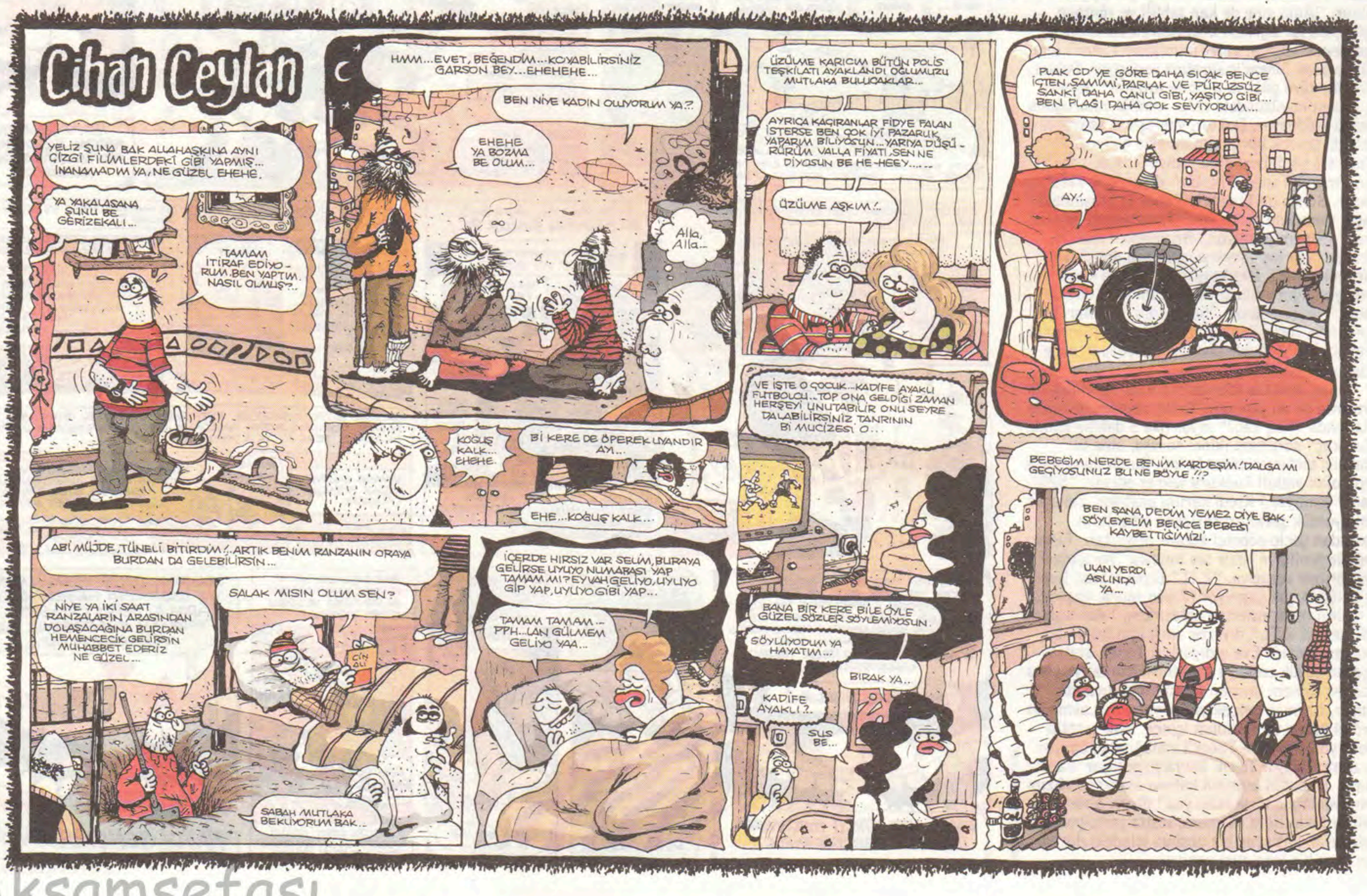
"Apandisite benzemiyor" diyor doktor. O an Taner'in yüzüne bir zafer mimiği yerleşiyor. Doktor, "Ama yine de kan tahlili ve röntgen alalım, bu tür ağrıları önemsemek zorundayız" diye devam edince, zafer mimikleri Taner'i terk edip koşarak Sinem'in suratına yerleşiyor. Doktor, "Sizi bir süre gözlem altında tutalım" deyince de, Sinem'in yüzündeki zafer mimiği yumruğunu havaya kaldırıyor. Doktor, yaklaşık 1 saat sonra yüzünde gevrek bir gülümsemeyle geliyor. "Beşiktaş şampiyon oldu." diyor. "Kaç kaç?" diye soruyor Taner. "İki bir" diyor 'çok kafa' doktor. Sonra da Sinem'le Taner'in arasındaki maçın sonucunu açıklıyor: "Tahlilleriniz normal çıktı." (Sinem yeniliyor.) Bu sırada Taner'in yüzünde "loy loy" şarkısı eşliğinde dans eden zafer mimikleri, Beşiktaş'ın mı, yoksa kendi şampiyonluğunun mu kutluyor tam belli değil. "Ama," diyor doktor, "bu tür gaz sancıları çok büyük ağrı verir, geldiğiniz iyi olmuş" (Sinem'in şeref golü). "Size bir lavman yazıyorum, evde tatbik edersiniz..."

Taner, hastane faturasının 420 TL olduğunu öğrenince bir an şaşırıyor. Yanlış anladım herhalde anlamında "Kaç kaç?" diyor (Bu 5 dakika içinde "Kaç kaç" sorusunu ikinci soruşu, ama bu defakinin tonlaması biraz farklı). Bu tür durumlara alışık olan yetkili kupkuru tekrar ediyor: "520" (Taner yeniliyor.) Kredi kartını uzatıyor. Taksiyle şampiyonluk şarkıları söyleyen insanların arasından geçip nöbetçi eczane arıyorlar. Taner, yeni bir yenilgiye hazır ses tonuyla "Ne kadar?" diye soruyor eczacıya. "2 TL" diyor eczacı. İlacın ucuzluğuna çok şaşırıyor (2 gün sonra, yaşadığı bu geceyi hemcinslerine anlatırken, "Abi teşhis 520, tedavi 2 TL" diyerek anısı için ironik bir etki yaratacak). Eve gidiyorlar. Taner, statta yaşanan büyük coşkuyu seyretmek için televizyonu açarken, Sinem lavman tatbiki için tuvalete gidiyor. Lavman gerçekten işe yarıyor. Lavmanın verdiği huzur ve mutluluk içinde, asık suratla televizyon seyreden Taner'i yanağından öpüyor. Biraz naz yapıyor Taner. Sonra yumuşuyor. Yanına oturan Sinem'in omzuna kolunu atarken "Kızım şampiyonluğun içine ettin yaa" diyor. Sinem çok gülüyor bu latifeye. Kamera, statta şampiyonluğu zıplayarak kutlayan bir grubun içindeki düz ve sarı saçlı bir kıza zum yapıyor.

budaci@gmail.com

HAYVAN
B.ÜSTÜN
PİRENSİPLERİM YOK MUDUR?
TABİYKİ VARDIR!
ÇOTKA!
Mesela en basitinden temel pirensibim, motorlu taşıtlara karşıyımdır.. Maksat, aysamı yerden kessin.
TORRR RORR RORRR
Ne zaman ki çizdiğim köşeyi beğenmem, o zaman çizerlikten istifa edip marangozluğa başlarım.
ZROKO! ZROKO!
Otogarda cam kenarına oturur, bitmek bilmez sevgili uğurlamasına tost olursam, vedalaşma uzadıkça eririm.
Spor yapmam... Ceplerde çakmak, cüzdan, anahtarlarımı panik atak arama seanslarıyla fit kalırım.
FUT FIRS
LAP LUP
LAP
LAP
Yanımdaki kızı kesmek için dikiz aynasını ayarlayan taksiciyi şöförler odasına kitleyip aylarca aç bırakırım.
FA..KAT.?
Kapsız, üzerinde hangi film olduğu yazmayan bintane DVDimle, sinema keyfimin içine sçarım.
ÖFF.
AV1
Dedem ne zaman halıya sıçsa, ne kadar uzağa atarsam atayım benden önce döncezeni bilsem de denemekten vazgeçmem
Vici Vici
Vici
Vici
Pörsümüş, irtifa kaybeden uçan balon görünce bi hüzün kaplar beni.. Hikayesini merak ederim yorgun yolcunun.
Uyku tutmamışsa mutlaka çekyatı kafamla tutup eski porno kaset arşivimi karıştırırım.
GIÇ.. GIÇRIKK
On saat aradıktan soora kalemin ağzımda olduunu farkederim hep.. Bi gün götünden çıkarsa şaşmam.
Penis benzetmeli dondurma reklamları, tiksindirttiği için sadece külahla yerim dondurmayı.
EIİĞĞH!
RRAK!
Uyuşturucuya karşıyımdır.. Hiçbirinin sabaha karşı yenmiş yağlı börek kadar uçuracaanı da zannetmem.
-KESİT- mideye oturmuş
İsimsiz korsan DVDlerimi tektek izleyip arşivlemeye üşenirim. Siitaki eşliğinde imhaa edizlerim.
CRAK! CRACK!!
Tanıdıklarımın nüfus cüzdanlarındaki fotolarını acayip merak ederim... (Bebek bile bu yüzden gitti)
BAKIİM?..
BU NE YA?
PUHAHHA -HAHAA!
KAP!
Hiçbişey yarım kalmış bi banyoyu tamamlamama engel olamaz.. Şofben bozulursa ketılla devam ederim.
GOROLO GORO GOR RLO
Arada bi dedeme altın sarısı, yeppisyeni küçük top başlığı hediye edip göynünü alırım ben...
EHE.. SANA LAYIK DEĞİL AMA...

Cihan Ceylan
YELİZ ŞUNA BAK ALLAHAŞKINA AYNI ÇİZGİ FİLMLERDEKİ GİBİ YAPMIŞ... İNANAMADIM YA, NE GÜZEL EHEHE.
YA YAKALASANA ŞUNU BE GERİZEKALI...
TAMAM İTİRAF EDİYORUM. BEN YAPTIM. NASIL OLMUŞ?..
HMM... EVET, BEĞENDİM... KOYABİLİRSİNİZ GARSON BEY... EHEHEHE...
BEN NİYE KADIN OLUYORUM YA.?
EHEHE YA BOZMA BE OLUM...
Alla, Alla...
ÜZÜLME KARICIM BÜTÜN POLİS TEŞKİLATI AYAKLANDI OĞLUMUZU MUTLAKA BULUCAKLAR...
AYRICA KAÇIRANLAR FİDYE FALAN İSTERSE BEN ÇOK İYİ PAZARLIK YAPARIM BİLİYOSUN... YARIYA DÜŞÜRÜRÜM VALLA FİYATI, SEN NE DİYOSUN BE HE-HEEY......
ÜZÜLME AŞKIM!..
PLAK CD'YE GÖRE DAHA SICAK BENCE İÇTEN, SAMİMİ, PARLAK VE PÜRÜZSÜZ SANKİ DAHA CANLI GİBİ, YAŞIYO GİBİ... BEN PLAĞI DAHA ÇOK SEVİYORUM...
AY!..
KOĞUŞ KALK... EHEHE.
Bİ KERE DE ÖPEREK UYANDIR AYI...
EHE... KOĞUŞ KALK...
VE İŞTE O ÇOCUK... KADİFE AYAKLI FUTBOLCU... TOP ONA GELDİĞİ ZAMAN HERŞEYİ UNUTABİLİR ONU SEYRE DALABİLİRSİNİZ. TANRININ Bİ MUCİZESİ O...
ABİ MÜJDE, TÜNELİ BİTİRDİM!.. ARTIK BENİM RANZANIN ORAYA BURDAN DA GELEBİLİRSİN...
SALAK MISIN OLUM SEN?
NİYE YA İKİ SAAT RANZALARIN ARASINDAN DOLAŞACAĞINA BURDAN HEMENCECİK GELİRSİN MUHABBET EDERİZ NE GÜZEL...
CİN ALİ
SABAH MUTLAKA BEKLİYORUM BAK...
İÇERDE HIRSIZ VAR SELİM, BURAYA GELİRSE UYUYO NUMARASI YAP TAMAM MI? EYVAH GELİYO, UYUYO GİP YAP, UYUYO GİBİ YAP...
TAMAM TAMAM... PPH... LAN GÜLMEM GELİYO YAA...
BANA BİR KERE BİLE ÖYLE GÜZEL SÖZLER SÖYLEMİYOSUN.
SÖYLÜYODUM YA HAYATIM...
BIRAK YA...
KADİFE AYAKLI.?..
SUS BE...
BEBEĞİM NERDE BENİM KARDEŞİM! DALGA MI GEÇİYOSUNUZ BU NE BÖYLE !!?
BEN SANA, DEDİM YEMEZ DİYE BAK! SÖYLEYELİM BENCE BEBEĞİ KAYBETTİĞİMİZİ..
ULAN YERDİ ASLINDA YA...

BENİM DE SÖYLEYECEKLERİM VAR!

Umut SARIKAYA

BENDEN ÇOK UZAKTA...

"Geliyorum" dedi, "Gelme" diyemedim. Şimdi sağlam kafayla bakınca yıllar önceki bi hataymış meğerse... Pişman olunmayan ama hata olduğu kabul edilen bir hata... Tamam, beraber çok gülüyorduk, eğleniyorduk ama Mevlana bile demiş "eski, eskide kaldı. Artık yeni şeyler söylemek lazım" diye. Şimdi size, belli bi yaştan sonra ortaya çıkıp "Mevlana'nın Mesnevi'sinden ve onun sevgi felsefesinden çok etkilendim" diyen popçu geyiği yapmayacağım korkmayın. Zaten Mevlana'nın felsefesinden gerçekten çok etkilensem, ortaya çıkıp millete duyurmam herhalde, kendi içimde yaşarım. Ama güzel söylemiş. Keşke ben de söyleyebilseydim. "Ne olur gelme. Hatırlamak istemiyorum" diyebilseydim.

Üç gün sonra yatağa onun yarın sabah gelecek olması huzursuzluğuyla yattım. Yarın burada olacaktı. Bu kadar seneden sonra ne konuşacaktık. Paylaşacak neyimiz kalmıştı ki. Büyük bir ihtimalle artık hiçbir ortak paydası olmayan iki insandık, belli ki geçen yıllar ikimizi de çok değiştirmişti. İçim çok sıkılmıştı, dişlerimi fırçaladığım halde sigara içtim, onu düşündüm.

Sabah 6 gibi telefon çaldı. O değildi, tanımadığım bir numaraydı. "Umut Sarıkaya mı? Beşiktaş Emniyet Amirliğinden arıyoruz! Ben memur Nejat" dedi. Sabah sabah karakoldan niye aranıyordum ki? Çocukluktan beri içimde yer alan suçluluk psikolojisinden dolayı hiçbir yasal olmayan işe karışmadığım halde çok korktum. Siyasi karikatür çizmeyelim diye kaç defa dergidekilere yalvarmıştım, "başımız belaya girecek, gençliğimiz çürüyecek" diye kendimi yerden yere atarak ağlamış, ısrar etmiştim. Korktuğum işte başıma gelmişti, millet gezip eğlenirken dam başında günler sayacaktık. "Buyurun Nejat amirim" diye bit osuruğu serzenişinde cevap verdim. "Umut bey hakkınızda şikâyet var!" diye bağrımı bir ok gibi delen sözlerine devam etti. Ağlayacak gibi olmuştum. Bir iki saniyede mahkemede nasıl kendimi savunacağımı düşündüm. "Hâkim bey, Karikatür yani bu çok ciddiye almaya gerek yok... Hem zaten benim belli bi siyasi görüşüm yok. Arkadaşın ısrarıyla yerel seçimlerde oyumu ANAP'a verdim. Ama Kılıçdaroğlu iyi adamdı, hakkı yendi. Baykal, aday göstererek yedi resmen Belgelerin Efendisini." derim diye düşündüm. "Ne şikâyeti komiserim. Acaba bilgi verebilir misiniz?" diye oldukça kibar konuştum. "Tabi hemen bilgi vereyim... Umut bey hakkınızda Godoşluk şikâyeti var. Duyduğumuz kadarıyla godoşun önde gideni, borazan çalanıymışsınız siz Umut bey" diyip güldü. Korkuyla şaşkınlık arası bi tebessümle, ama aynı zamanda büyük bir kızgınlıkla "Seçkin! Sen misin lan g.t!" dedim, anırır gibi kahkaha attı... Seçkin, yıllar sonra gelmiş ve geldiğini hemen hissettirmişti. İşte buradaydı...

"Garajdayım gel al" dedi. Saat sabahın altısıydı ve hava ayazdı."Abi benim evim garaja çok uzak, servis vardır oradan daha kolay olur. Sen gel ben seni buradaki şubenin önünden alırım" dedim. "kontur bitiyo, gel al" diye itiraz etti. "Cebin kapalı mı? Kimin telefonu bu" diye sordum, "Kulübeden arıyorum, ahizenin üstüne bırakılmış eski kartları kontrol edeyim dedim. Birinden 12 kontur çıktı. Yarın olsaydı arardım cepten ama bugün benim bedava günüm değil biliyor musun." derken telefon kapandı. Sonra cepten bi kere çaldırdı beni. Tam ararken bi daha çaldırdı, aceleyle yes tuşuna basınca açıldı, açılır açılmaz kapandı. Ben aradım. "ulan bi saniye geçirdin bana haaa çakaaaaaaallll! Ama bi saniyeyle kontur gitmiyo, çok denedim ben. Neyse oğlum, niye gelip almıyorsun. Nasıl insansın lan sen? Kırk yılın başı arkadaşın taa nerden kalkıp gelmiş, şuradan şuraya gelmiyorsun." dedi. Bu saatte sonunda Seçkin'e varacağım bir yolculuğa çıkmak gerçekten istemiyordum."abi gelmemin bi anlamı olmaz, aynı şey, 20 dakkada zaten buradasın" diye itiraz ettim. "İyi lan gelme. Ama 20 dakka sonra iniş yerinde ol bekletme beni, yüküm çok" diyip kapadı telefonu.

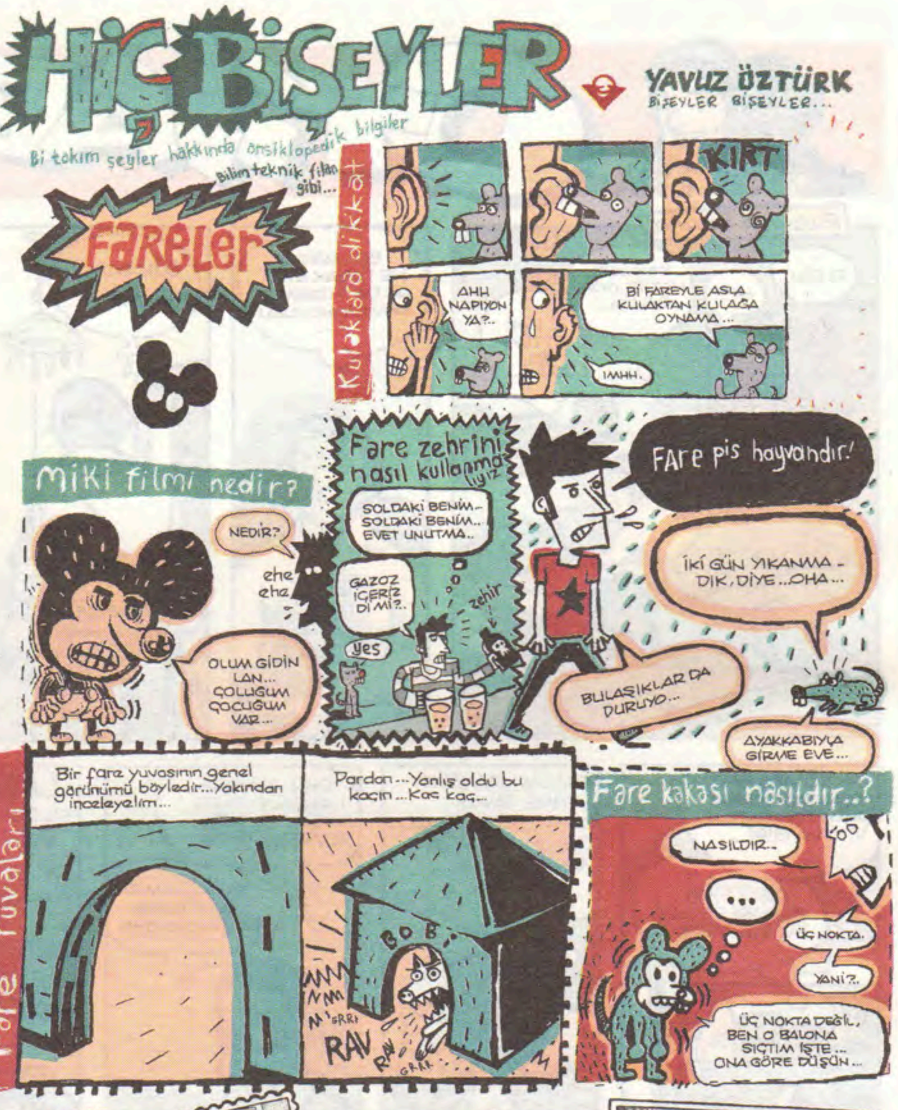
İçim daralıyordu. 20 dakika sonra burada olacaktı. Lisede bir dönem çok samimi olmuştuk ama hepsi bu. Ne konuşacaktık ki. Liseden mezun olalı 14 yıl oldu.14 yıldır görmemiştim. 14 yıl sonra gelen cezası mıydı bu ziyaret, yıllar önce kurduğum samimiyetin? Gerçekten çok emindim; eskiden can yoldaşı olsak da artık hayattan bambaşka beklentileri olan iki insan olduğumuz konusunda. Komik foto ve videolarını, ya da sosyal konulardaki protesto ve boykot maillerini e-mail adresimden eksik etmezdi. Forward mailleri onu ele veriyordu. Zaten beni aradığında mutlaka telefonda işleterek konuşmaya açılışı yapan tek insandı. O 20 dakika içinde gelmeden kaçıp gitmek, bir şehri terk etmek istiyordum. "İyisi mi kaçayım ben" diye ani bir karar aldım. Hemen "abi kusura bakma acil bir durum oldu, ben Yozgat'a gitmek zorundayım. Yola çıkıyorum şimdi. Yedi gün ordayım. Kusura bakma, zaman ayıramadım sana :'(" diye bi mesaj yazdım. Hiç inandırıcı değildi... Yollasam mı diye düşünürken elim gönder'e çarptı, "mesaj gönderiliyor" yazdı. Artık yapacak bişey yoktu. Evden çıkacak ve herhangi bir karşılaşma ihtimali olmasın diye halamların Çınarcık'taki yazlığına gidip o gidene kadar, yani bir hafta orda barınacaktım. Artık firari bir güvercin, bir kaçaktım ben. Ekrana bakıp bunları düşünürken birden ekranda "mesaj gönderilirken bir hata oluştu. Tekrar deneyin" yazısı belirdi. Tekrar denemedim. "Kaderimse çekerim, çilemse güler geçerim" diyerek 20 dakika sonra otobüs firmasının şubesine gittim.

Üstünde "Eagle Patrol" yazan, kartal figürlü kocaman yeşil bi çantayı omzuna asmış beni bekliyordu... Kartalın üzerine tükenmez kalemle "Seçkin T. / İskenderun 39. Mekanize Piyade Tugayı" yazmıştı. Belli ki askerlikten beri severek kullandığı bir çantaydı bu çanta. Altın suyuna batırılmış çerçeveli gözlüğüyle lisedeki halinden hiç farklı değildi. Saçları seyrelmişti ama hala sarıydı ve özenle geriye taranmıştı. İncecik ensesindeki terden ıslanmış ince telli saçları yapışıp dikilmişti ve ensesi bu haliyle ıslanmış bir tavuğun ensesini andırıyordu. "Kesin askerde yazıcı olmuştur bu. Yazıcı tipi var bunda" diye düşünerek yaklaştım. Sarılıp öpüştük, çantayı omzuma aldım evin yolunu tuttuk. Sessiz sessiz yürüyorduk eve doğru. "ulan halen sinik sinik yürüyorsun. Dik yürü oğlum biraz" diye takıldı bana. Çok ağır çantasının kayışı kaydıkça omzuma tekrar alarak, gülümsedim. Konuşacak hiç bişeyimiz yoktu, çantanın kayışı omzumu kesiyordu. "Aç mısın abi? Evde hiç bişey yok" dedim. Bakkaldan kahvaltılık malzemeler aldık. Eve gelince tekrar bi öpüştük, hoş geldin merasimi yaptık. Kahvaltıyı hazırladığımda o da ayaklarını yıkamış, ıslak topukları üzerinde sekerek masaya gelmişti. Çoraplarını ise omzuna atmıştı. "Buyur abi ben kahvaltı yapmam" dedim, bok yapmam! Nedense iştahım kapanmıştı. Sigara ve çay içerek izliyordum yemesini. Liseden sonra memleketine yerleşmiş, muhasebecilik yapıyormuş, yakında evlenecekmiş... Tavanın dibini ekmekle sünnetlerken "Eee Umutcuğum? Senin nasıl gidiyo işler? Hangi gastede çiziyodun sen?" dedi. "Gazete değil, dergi... Uykusuz diye bi dergi" dedim. Dergiyi eline aldı. "Bunların hepsini sen mi yazıyorsun" diye sordu. "Yok abi, benim sadece bi sayfam var" diyip gösterdim. Uzun uzun sayfaya baktıktan sonra "yazısını başkası mı yazıyor, sen mi yazıyorsun?" diye sordu. "Ben yapıyorum her şeyini" dedim. Sayfaya bi daha uzun uzun baktıktan sonra " demek aklına bişeyler geliyor, sen de yazıyosun ha" diyerek sanki bu yaptığım çok garipmiş gibi şaşkınlıkla yüzüme baktı. Hayatında hiç mizah dergisi okumamıştı. Ardından karikatürlerimi yüksek sesle yanımda olduğu halde okudu. Bir çizere bunu yapacağınıza onu zincire vurun daha iyi... Dayanamayıp elinden kaptım dergiyi. "boşver karikatürü de sen anlat biraz" diyerek konuyu değiştirdim. Yaşadığı küçük şehri anlattı, yazın çıktıkları yaylayı anlatıp, cep telefonundan yayladaki evlerinin resimlerini, dere kenarında çay demleyip, karpuz yiyen arkadaşlarının piknik resimlerini, 2 yaşındaki yeğeninin halıda dans ederken ki videosunu gösterdi. Nişanlısıyla görüşemediğini ama bir yıldır telefonda ve MSN'de konuştuğunu, bir yıl içinde 4 defa ayrıldıklarını filan anlattı. İlk defa MSN'den nişan atıldığını duydum. Ama barışmışlar, birbirlerinin olmazsa olmazlarıymışlar. Arada bir gözüm omzundaki çoraplara takılarak dinledim onu. "Sen de artık evlen lan. Aile içine karış. Toplarsın biraz kendini çok çökmüşsün. Böyle yaşanmaz." diyerek evdeki bira şişelerini gösterdi. "Haklısın aslında" diyerek, sussun diye onayladım. Bir saattir konuşuyorduk ve bir hafta benim evimde kalacaktı. Y.rrağı yemiştim.

Haftaya ne olacak? Geçmişiyle hesaplaşmasını sürdürmekten bir türlü olgunluk dönemi eserlerine geçemeyen genç yazar, başına gelen bu beladan nasıl kurtulmaya çalışacak? Ansızın çıkıp gelen esrarengiz yabancının şehre geliş amacı ne? İki kafadarın kaderini ve olayların seyrini hangi talihsiz olay değiştirecek? Her satırını "çk çk harbiden ya.... Gerçekten, var öyle bişey yaa... Sanki beni anlatıyo lan" diyerek okuyacağınız bu dolu dizgin maceranın devamını merakla bekleyiniz... Devamı haftaya!!!...

Yazarın notu: Sevgili okurlar ben yazının tamamını yazdım. Kuzu gibi çekmecemde yatıyor merakla beklenen macera. Benim için hava hoş yani. Ama yerimiz dar arkadaşım. Durumumuz yok. Yoksa ben yazmamazlık etmedim merakla beklenen macerayı. Yazdım ben. Yalan konuşmuyorum size. Yanlış anlama olmasın, sonra döğüşmeyelim sizle.

Emir SAĞLAM

Ömer GÖKEL

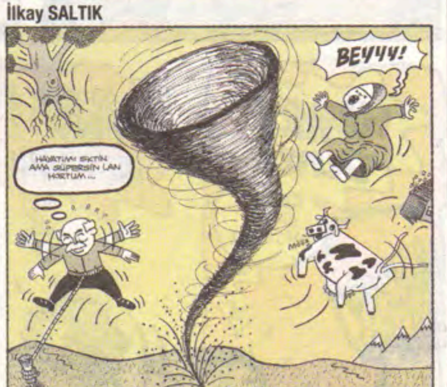
Yedek Kulübesi Efe Gültekin

- Şehriye, Türkler'in noodle'ıdır!..
- **Durup durup Balmumcu'daki Avukat Güven Kurtul isminin geyiğini açanlar, birleşin!..**
- "Size Şah rejiminden daha yakınım" denmiş olsa ya İranlılara!..
- **"Bu kadar güzel kız nasıl porno yıldızı olur ya" diyenler, siz de birleşin!..**
- Yalnız ve agresif: "Bir kıza bak, bir de yanındaki hıyara bak!.."
- **"Aynı soruyu ben de kendime binlerce kez sordum" diyenler, hele siz, hemen birleşin!..**

Hakan KURTAŞ

İlkay SALTIK

UYKUSUZ
Haftalık Mizah Dergisi | 3 Haziran 2009 | Sayı: 092
Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ ve YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Uğur GÜRSOY
GRAFİK: Fırat YAŞA - Evrim GÜVENÇ - KALİGRAFİ: Şevki Sayışman
İşletme ve Satış: Nuri AÇAR(nuri@uykusuzdergi.com) - Halkla İlişkiler ve Muhasebe: Elvan Aktaş (caglar@uykusuzdergi.com)
Asmalımescit Mah. Sofyalı Sok. Hamson Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat.1 Beyoğlu / İSTANBUL
TEL: 0 (212) 245 53 38/39 FAX: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307-7619
BASKI: APA Uniprint Hadımköy Asfaltı Ömerli Köyü Mevkii 34555 Hadımköy / İstanbul 0(212) 798 28 40
GENEL DAĞITIM: DPP - 0(212) 622 22 22 ABONELİK: Yurtiçi: 99YTL Amerika: 110$ Avrupa: 90€ Uzakdoğu:120$
Banka Hesap Numaralarımız: Yapıkredi Bankası Parmakkapı Şubesi, YTL: 81217859 USD: 81345973 EUR: 81345967

OTİSABİ
YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com
Evde tek başına
ELÇİN..
HI?..
KAHVALTI HAZIRLIYOR GALİBA ...
E HAK ETTİM BU ÖDÜLÜ..
EE...HANİ? NE TABAK SESİ NE DE KIZARMIŞ EKMEK KOKUSU ...
GÜNAYDIN... ... GÜNAYDIN...
GÜNAY-DIN...
?
AA!..YOK GİTMİŞ...
İYİ..."BİZ NOLUCAZ?" "İLİŞKİMİZİ KONUŞALIM" GİBİ TİKSİNDİRİCİ KONUŞMALAR YAŞATMADIĞIN İÇİN TEŞEKKÜR-LER...
KAHVALTI YAPIP ÇIKAYIM... BİR KURU TOST Bİ ÇAY BEŞ LİRA DIŞARDA.
VAY DOLABA BAK NİŞANTAŞI'NDAKİ ŞARKÜTERİLERİN VİTRİNİ GİBİ...
ÇİZGİ FİLM PEYNİRİ DE VAR... BÜYÜK DELİKLİ...
SALAM, JAMBON, FÜME TAVUK BİRAZ AĞIR GELİCEK. OLSUN...PROTEİN DEPOLAMALI BÜNYEYE...
OHH...ŞAHANE KAHVALTI OLDU... AKŞAM DA BİŞİY YEMESEM OLUR...
ŞU İLİŞKİMİZİ Bİ GÖZDEN GEÇİRİYİM BEN
LAN! KİLİTLİ Mİ BU?!
TRAK
NOOLUYO LAN?! BENİ KİLİTLEYİP Mİ GİTTİ?..YOK YAA YANLIŞLIKLA OLMUŞTUR...
TELEFONU DA YOK...
BEŞİNCİ KAT! BURDAN AŞAĞIYA İNMEYE KALKSAM YA DÜŞER Bİ YERİMİ KIRARIMM, YA DA HIRSIZ ZANNEDİP DÜŞÜRÜR HER YERİMİ KIRARLAR!
-AABİ SÜPERMİŞ DAHA NE İSTİYON? -KAAN SAÇMALAMA BİR ÇİLİNGİR BUL GETİR BURAYA... -NEREYE? -..... -ADRES NE AABİ!.. -...?
BURASI NERESİ? HANGİ SEMT?
MADEM BURADAYIM TADINI ÇIKARIYIM.
...YETMİŞ BEŞİNCİ DALGADA ATATÜRK POSTERİ SATAN BİR İŞPORTACI İLE ONA YATAKLIK EDEN ROZETÇİ AMCA GÖZALTINA ALINDI...
...KÖMÜRLÜĞE ÇAARD BENİ... İNDİM BEN...ETEEMİ KALDIRMA-SIYNAN SOHMASI BİR OLDU.. -AYRINTIYA GİRMEDEN LÜTFEN... -HEE...TAMAM... -SONRA? -BAŞINI SOHACAM DEDİYDİ...
LAAN!
BAKAR MISINIZ ŞUNUN GÜZELLİĞİNE... ÇÖPE ATTIĞIMIZ PET ŞİŞELER-DEN YAPTIM BU ABAJURU...
AVVEAAVVEAAA.
YİYYOS İÇÇİYOS...
"HAYIR DEME SANATI" "SİZ(KİM)SİNİZ" VAY BE NE KİTAPLAR... "DUYGUSAL ÖZGÜR-LEŞME TEKNİKLERİ"..!
UMARIM OKUMAMIŞTIR BUNLARI...
BU AYAKKABI KUTULARINDA KESİN FOTOĞRAFLARI VARDIR...ZAMAN GEÇİRMEK İÇİN BİREBİR..
OHA!..BU NE LAN?
HERALDE KADIN PARTNERİ DE OLMUŞ ZAMANINDA. PES!..
BEKLEMEK DE NE YORUCUYMUŞ
HAYIR! DUR!
ÇIKAR ONU LÜTFEN
HAAA! HH-HH-HH.
HI!?
AH KIYAMAM NE GÖRDÜN RÜYANDA?
YOK BİŞEY KOBRA GÖRDÜM YILAN YANİ...
..BU AKŞAM PİZZA İLE İDARE EDELİM...SEVİŞMEYE DAHA ÇOK ZAMANIMIZ OLSUN...
ÇİRKİNMİŞ BU LAN BOTOKSLU FALAN... DÜN GECE BARIN LOŞ IŞIĞINDA KAYA BALIĞI TUTMUŞUM...
BAK ŞU KÜÇÜK KAPTA ACI SOS VAR. BATIR BAK ÇOK LEZZETLİ.
HEMEN ÇIKMAM LAZIM Bİ ARKADA GELİCEK BANA..
HAYIR! GİTMİYOSUN BİR YERE!
AMA İYİ Bİ PROJE...PARA KAZANICAM.
GİDEMEZ.. DEDİM SANA KAPI KİLİTLİ...
!
Manyak biriyle karşı karşıyaydım, kızdırmaya gelmezdi. Çaresiz isteklerine boyun eğdim, gönülsüz de olsa ateşli (!) bir sevişmeye başladım. Bir ara izin isteyip yıldırım hızıyla mutfağa gittim ve pizza kutusundaki sıvı acı sosu prezervatifin üzerine sürdüm. Devamında kapı açıldı. Anahtar oradaydı...
DOKTORCUM KUKUM YANIYO...ÇOK ACIYO...
OKEY..ŞİMDİ BAKAR SİZ DIŞARDA BEKLE-YİN BEYFENDİ..
TABİ TABİ ÇIKARIM
HEM DE BAYAA Bİ DIŞARI ÇIKARIM...
HASTANESİ
ACİL
SON

10 HAZİRAN ÇARŞAMBA
SAYI: 2009/24 No: 093
1.50 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 1.75 TL.

www.uykusuzdergi.com

UYKUSUZ

Başbakan çok sinirli! Grup toplantısında kendi partisinin milletvekillerini bağırarak azarlayan Tayyip Erdoğan şimdi de AKP'ye AKP diyenlere taktı. AKP'ye AK Parti denmesinin gerektiğini iddia eden Erdoğan, AKP'ye AKP diyenleri edepsizlikle suçladı.

SİYASİ YAZI

Umut Sarıkaya

Oleg Deripaska'nın zavallı yaşamı…

Puşkin caddesinin 100 metre ilerisindeki köprüdeki sokak lambasının altında bekleyen adam Oleg DERİPASKA'dan başkası değildi… Şehrimizin genç Oligark'larından olan Oleg'in bu soğukta bekleyip titreyen halini şehir kulübünde saatlerce vakit öldürdüğü aylak arkadaşları görseydi her halde gözlerine inanmazlardı.

Oleg telaşlı bir şekilde saatine bakıyor, bir yandan da soğuğa rağmen terleyen kırmızı ve geniş anlını, terden sırılsıklam olmuş mendiliyle siliyordu. Nihayet, yolunu dört gözle beklediği araba boş sokaklarda göründü. Tam sigarasını yakmışken gelen arabayı gören Oleg, çantasını kapıp arabaya doğru koştu. Araba durdu, kapı açıldı, Oleg arabaya bindi. "Nerde kaldınız sevgili dostum Yaroslav İlyiç. Oh bilseniz gelmenizi öyle çok bekledim ki" diye yanına oturduğu asıl adı Yaroslav İlyuşka İlyiç olan genç adama seslendi. Yaroslav, redingotunun cebinden çıkardığı üzümlü payı yerken "Hepimiz farklı şehirlerden geliyoruz. Toparlanmamız zor oluyor. Adam gibi, garda buluşalım demiştim size." diye çıkıştı. Ve ardından da çıkıştığı dostuna kaba davrandığı için üzülüp yediği üzümlü payı uzattı. Boğazını temizledi ve "Top kek yer misin? Gelirken otobüste vermişlerdi, sonra yerim diye cebime koymuştum" dedi. Oleg bi diş top kekten aldıktan sonra cebinden çıkardığı mataradan bir yudum votka aldı. Yaroslav'ın öbür yanında oturan Dziga Vıratov oldukça öfkeliydi. Hiç konuşmadan dalgın gözlerle arabanın camından akıp giden sokakları izliyordu. "Hey arabacı! Yavaş ol biraz. Sanki düğüne eğlenceye götürüyorsun bizi! Acelen ne! Aptal herif" diye haykırdı. Arabacı hiç umursamadan arabayı aynı hızla sürmeye devam etti. Bir minibüs dolusu Oligark ülkenin dört bir yanından bu küçük sanayi kenti olan şehrimiz Pikalova'ya gelmiş, Pikolava'nın çamurlu sokaklarında gecenin karanlığını yırtarak ilerliyordu.

Arabada kimse konuşmuyordu. Şişman ve pembe suretinde adeta bir yarayı andıran dudaklarını titreterek horlayan Sergei Radoniç'ten başka herkes susmuş, düşünceli gözlerle önüne bakıyor, bu küçük şehirde ne aradıklarını düşünüyordu. Sessizliği, Radoniç'in uykudan kalkmış sesi bozdu. "Bu kadar düşünüp durmayın. Canımızı alacak değil ya. Vlademir benim yıllardır dostumdur. Sinirli gözükür ama özünde şeker gibi adamdır. Elbet bizi anlar, affeder. Yeter ki suyuna gidelim. Biraz domuz pastırması ve votka alalım giderken. İyi niyetimizi görünce eminim çok sevinecektir ve bizi çok iyi karşılayacaktır benim eski dostum Viladuşka" dedi. "Nasıl oluyor da bu kadar umursamaz oluyorsunuz Radoniç" diye çıkıştı Oleg. "Bu sefer sanırım gerçekten çok sinirli. Kemikli adamın sinirinden korkacaksın hacı" diyip iç çeken Oleg "Sevgili dostlarım, önsezilerimde yanılmıyorsam bu sefer gerçekten y.rrağı yedik" diyerek sözlerini bitirdi.

Vlademir Putin tıknaz yapılıydı ve sadece askerde gördüğümüz geniş göğsüne "Brüt" parfüm sıkan, kısa kaslı arkadaşlarımız gibi bir vücuda sahipti. Seyrek saçlarını o gün özenle taramıştı. Sakız çiğnerken özellikle belli olan, minik kulağının altındaki, çenenin eklem birleşiminde olan kasları sinirden yumru yumru olmuştu. Şık gömleğini içine sokuşturduğu dar bir blue jean giymişti. Üstünde de kısa ama şık bir mont vardı. Bu haliyle onun bir börekçiye gidip, ordan da sayısal kuponunu yatırmaya gideceğini sananlar yanılıyordu çünkü Vlademir ulusumuzun çıkarlarını korumaya gidiyordu. Toplantı yerine geldiğinde Oligark'ları getiren arabanın hala gelmediğini öğrendi. Sinirinden "Rıbıçka dıbrıbıçka yevşenskii" diye Rusça bişeyler dedi adamlarına. Adamları başlarını önlerine eğince, bir kaçının kalpağına "Bu mayıs ayında ne kalpağı lan. Rusuz dediysek abartmaya gerek yok. Yaz kış Yalçın Küçük gibi kalpak takılmaz. Kafanız isilik olur, mantar olur."diyerek tokat attı. Düşen kalpakları tekmelerken "Bana Yalçın Küçük'e kalpağı satan o Rus'u bulacaksınız oğlum. Dünyayı dar edicem ona. Şiraz'a kaçsa bulucam. Yalçın kalpağın imajını yerle bir etti, Yalçın yüzünden gönlümce kalpak takıp eşin dostun içine çıkamaz oldum. Ama sorun Yalçın'da değil ona kalpağı verende." dedi.

Oligarkları taşıyan minibüs durmuş ama minibüsteki zavallı insancıklar, inmek için Vlademir Putin'in sinirinin geçmesini bekliyordu. Nihayet kalpakları tekmelemekten vazgeçen Vlademir, minibüste ona korkuyla gülümseyen insanlara baktı. Minibüsün kapısı açıldı. En önden Putin'in eski dostu olduğunu iddia eden Sergei Radoniç kollarını açarak indi. Elinde ise domuz pastırması ve votka değil de yarım Topkek ve firmanın verdiği naylon poşet içindeki plastik kaşık, poşet çay, bi dökümlük şeker takımı vardı. Radoniç "Viladuşkaaaa. Oh ne kadar değişmişsin sevgili dostum. Çınarcık'taki yazlıktan beri görüşemedik, kaç yıl oldu. On mu? Yirmi mi? Ahhh kahrolası hafızam" diyerek Putine sarıldı. Rus oldukları için önce yanaklardan sonra da dudaktan öpüşeceklerdi. Yanaktan sonra Radoniç, Putin'in gül dudaklarına yapıştı. Dili yolunu bilen usta bir gezgin gibi, güç bela ama kararlı adımlarla oyukları aralıyordu. Putin korku ve titremeyle genç adamı itti. "Napıyorsun lan sen! Kimsin oğlum sen! Tanımadan etmeden sokuyorsun dili ağaza" dedi. Radoniç bal dudaklara tekrar yapışarak. "Abi, abi müşkülüz abi. Ne desen haklısın. Abimsin!" diye yalvardı. Putin'in adamları, Radoniç'i alt dudaktan zorla koparabildiler. Putin o sinirle Radoniç'i yere yatırmış yumruklarken, Radoniç hala yüzüne savrulan yumrukları öpmeye çalışıyordu. Nihayet siniri geçti de olan biteni meraklı gözlerle izleyen Oleg söze girdi. "Saygıdeğer efendimiz. Biz Oligarklar olarak hiçbir şeydik, sayenizde zengin olduk. Devletimiz bizi bu günlere getirdi, fakat elimizde olmayan sebeplerle her şeyi batırdık. İşçilerimize maaş veremiyoruz, biz de insanız, biz de aileyiz halden anlıyoruz ama hiç para kalmadı abi. Olsa veririz. Bu konuda ne deseniz haklısınız ama ben başka bişey sorucam. Haberlerde filan hep duyuyoruz "Rus Parlementosu'nun alt meclisi olan Duma" diye bişey diyor. Ne o abi Duma? Nasıl oluyo ki alt meclis? Ben hiç anlamıyorum, sen anlıyor musun? İki kere mi oy veriyoruz alt meclis olunca" dedi. Putin keskin zekâsıyla Oleg'in "duma-kuma" diye dravdan muhabbet açmaya çalışarak konuyu değiştirmeye çabaladığını anladı ve "Sıs lan Kâmil." dedi. "Oleg efendim. Oleg Deripaska!" diye düzeltti Oleg. "Kâmilsin lan sen bundan sonra. Oleg değilsin. Kâmil yapıyorum senin ismini bundan sonra. Tam Kâmillik hareketler sergiliyorsun çünkü" diye karşılık verdi Putin. Ve ardından, yazının başından beri "Ulan bu Umut oligark oligark diye bişeyler yazmış. Bu Oligark ne ola ki?" diye düşünen binlerce okurun hislerine tercüme oldu. "Karizmatik olsun diye 90lı yıllardan sonra bir anda zengin olan işadamlarına Oligark diye isim taktık. Ama hata yapmışız, o ismi hak etmediniz arkadaş siz. Çocuk yapmaz sizin yaptığınızı. Acıma yetime koyar g.tüne demişler. Ne de güzel demişler" diye çemkirdi. Oleg, bu sözler üzerine saygıyla başını öne eğdi. "Geçin lan içeri. Bekleyin beni, ben geliyorum. Ses çıkarmadan öylece bekleyin beni" dedi Putin ve genç işadamlarını içerdeki toplantı odasına aldırdı.

Hırpalanmış göyneğini kuliste çıkaran Vlademir, göğsüne biraz Brüt sıktı. Aynada kendine, kaslı vücuduna baktı. Ayaklarının ucunda durup, boyunu uzatarak, bi de öyle baktı kendine. Gül dudaklarını büzüp aynaya baktı, çok acıtmıştı Radoniç. Dudaklarını oynatarak uzun müddet aynaya baktıktan sonra nihayet göyneğini tekrar giydi. Bi an "Montu alsam yanıma sıcaklar mıyım acaba?"diye kendi kendine düşündükten sonra alelacele montu alıp toplantı salonuna kararlı adımlarla daldı. İş adamları masaya dizilmişlerdi. Putin'in kötü bir espri anlayışı olduğu için iş adamlarının önlerine sadece maden suyu koyulmasını özellikle istemişti. Bu hareketiyle yaşam felsefesi olan "kralına madensuyu"nu belirtebileceğini umuyordu. Ülkenin bütün basını oradaydı. Kotuyla montuyla içeri girdi. İş adamlarını azarladıktan sonra, eğer işçilere paralarını ödemezlerse fabrikalarının millileştirileceğini açıkça söyledi. İş adamları coğrafya sözlüsüne kaldırılmak için hocanın seçmesini bekler gibi bi tedirginlikte önlerine bakıyordu. Masanın en zengini ve aynı zamanda en kurnazı olan Oleg Deripaska kendi kendine "Ne çok gizlenir gibi duracaksın, ne de çok göze batacaksın. Rahat olacaksın, rahat olmazsan sözlüye kalkarsın" diye düşünerek rahat olmayı yeğledi. Fakat fazla rahat olmuş ki bi an Putin'le göz göze geldi. Putin, "Ne baktın!" dercesine kafasını titretti. Oleg önüne baktı, önündeki deftere not alıyomuş gibi yaptı. Fakat Putin'in göz ucuyla not aldığı deftere baktığından habersizdi. Putin bir yandan iş adamlarını azarlıyor bir yandan da Oleg'in defterine ne yazdığını merakla izliyordu. Oleg, deftere önce adını üç boyutlu olarak yazdı. Altına da "Aşk Bizim Semt Bizim, gönüllerin sultanısın Dinamo Kiev" yazdı. Putin gözlerine inanamıyordu. "Ülke batıyor adam hala top peşinde koşuyor. İnanılacak gibi değil. Ekonomimiz ski tutmuş adam camiaya yaranmaya çalışıyor hâlâ. Gerçekten böyle bi adam görmedim. Orijinal biriymiş aslında" diye şaşırdı. Ve şaşırmasını "Demek kâmillik böyle bişeymiş. Yanılmamışım, o tam bi Kâmil" diye noktaladı. İş adamlarına şartları devlet tarafından belirlenmiş bir anlaşma ortaya çıkardı Putin. Bu antlaşma "boru" olarak da adlandırılabilirdi. "Elden ele dolaştırın, imzalayan arkadaşına versin" diyerek sıranın başındaki Sergei Radoniç'e kâğıdı verdi. Radoniç önce bir okumaya yeltense de Putin'in müdahalesiyle okumadan imzaladı. Büyük bir sessizlikle anlaşma imzalanıyor, kâğıt yavaş yavaş zavallı Oleg'e doğru geliyordu. Kâğıt Oleg'e geldiğinde "O kadar adamın içinde kaynar giderim lan. Keriz gibi imzalamayayım hemen. Hem fark etmez bile Putin. Bin türlü işin gücün arasında beni mi fark edecek? Sağa sola füze filan atmayı düşünen adam bu, Amarikan başkanıyla filan muhatap, benim farkıma bile varmaz" diye düşünerek kadim dostu Yaroslav İlyiç'in imzasının üzerinden geçti, kâğıdı verdi. Putin imzaları kontrol etti, Oleg'i yanına çağırdı. "Âlemin akıllısı sen misin lan, kurnaz yaradılışlı lavuk" dercesine Rusça bir şeyler dedi. "İmzala şunu" diyerek kalemi önüne attı. Oleg önünü ilikleyerek kâğıdı imzaladı. Putin kalemi cebine atıp yerine geçmek isteyen Oleg'e "Kalemimi de ver" diyerek tekrar müdahalede bulundu. Zaten uyuz olduğu Oleg'in bi de kalemi hacılamaya çalışması tepesini attırmıştı. Zira Putin "Her şeyimi al kalemimi çakmağımı alma arkadaşım" diyen ve bu hayattaki en büyük prensipleri olan dostlarımız gibi bi insandı. Oleg Deripaska kameraların önünde bütün dünyaya rezil olmuştu. Bir anlık kurnazlığına güvenip herkesi akıllı sanmanın bedelini ödemişti. Kamilliğini dünyaya duyurmuştu.

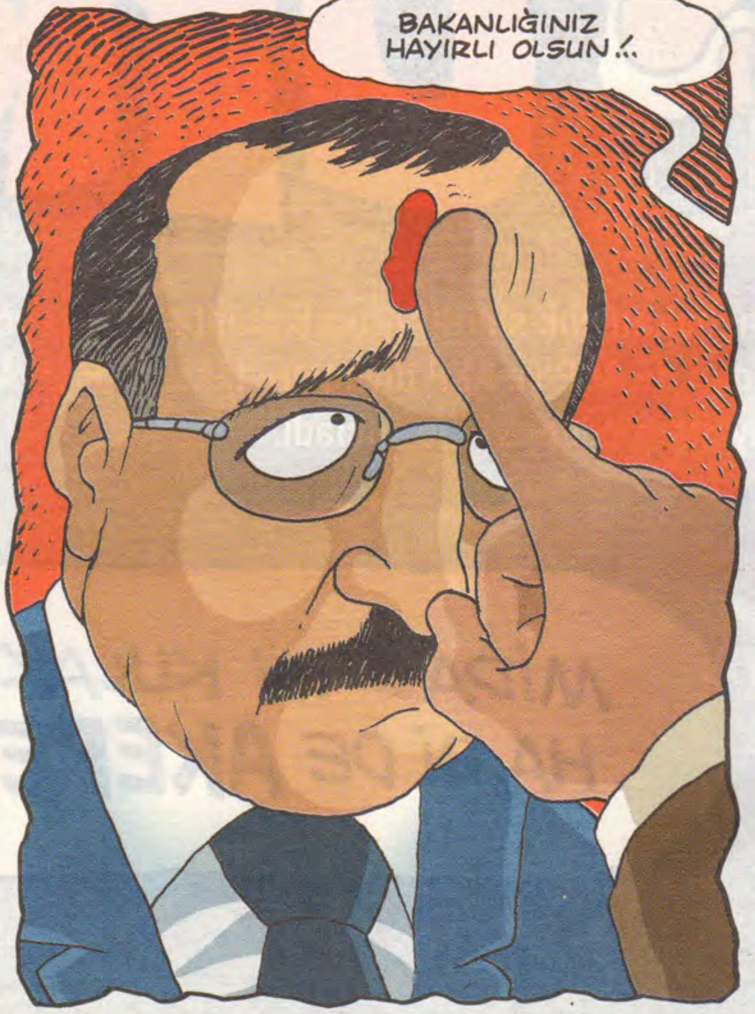
Putin, Brüt kokusunu da alıp şehirden halkın sevgi gösterileri içinde ayrılırken, iş adamları şehrimiz Pikolava'nın meşhur İnci Kefali'ni, "Teee Pikolava'ya gelip de yemeden dönmek olmaz" diyerek deniz kenarındaki bi restoranda yedikten sonra geldikleri minibüsle otobüs garajına bırakıldı. Devletin yol parasını karşılayarak getirildikleri şehrimizden herkes kendi imkânlarıyla evine dönecekti.

Çevirenin notu: Tatilde ve özellikle İstanbul'un gece hayatında karşılaştığım Rus uyruklu dostlarımla sık sık sohbet ederim. İçinden Puşkinler, Dostoyevskiler, Mayakovskiler çıkaran o milletle bu konuştuğum, muhabbet ettiğim milletin aynı millet olması beni çok şaşırtıyordu. Sanki o romanları, hikâyeleri yazan milletle, bana "Duj al, duj almalısın. Duj al. Taksi parasını da siz veriyorsunuz" diyen arkadaşlarımın aynı milletten olması çok saçma geliyordu. Sanki o romanları yazan, sinema kuramını kuran, uzaya mekik yollayan Ruslar, gitmiş bizim muhatap olduğumuz başka bir millet gelmiş gibiydi yerlerine. "Bunlar mı yazıyor lan o duyguları" diyordum hep içimden. Son televizyonda gördüğümüz olay Rus edebiyatına dair umutlarımı yeşertti. Putin ve onun "kralına madensuyu" felsefesi var oldukça daha pek çok Rus romanı yazılır eminim ama dünya daha iyi bi yer olur mu bilemem. Sağ olasın Putin, sağ olasın baldudak…

UYKUSUZ

Tuzla'da işçi cinayetleri sürüyor…

Eski Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Faruk Çelik zamanında yeterli önlemlerin alınmadığı Tuzla tersaneler bölgesindeki ölümlü iş kazalarına, yeni bakan Ömer Dinçer döneminde bir yenisi eklendi.

Tayyip Erdoğan partisine "AKP" diyenleri edepsizlikle suçladı.

Enflasyon yüzde 5,24'le son 38 yılın en düşük rakamına geriledi…

Vatandaşa Sorduk: Ö.S.S.

Baksiyar MOLTÇU (34): Halkarasında ÖS Sınavı olarak bilinen, kurumsal kısaltması Öğ-Se-Seğ olan üniversite sınavları, her yılın haziran ayında babalar günüyle beraber kutlanır.. Belli bir yaşa gelen gençlerin katılımıyla gerçekleşen bu sınavlar, a, b, c, d ve e adı verilen şıkların, her defasında farklı cevap kimlikleriyle karşınıza gelerek, kalan hayatınızı yanıltmaya çalıştığı bir soru-cevap maratonundan başka bir şey değildir. Fanta alıp gitmek lazım bu sınava... Racon budur... Alırsın 2 litre fantayı dikersin masaya empire steyt binası gibi, sonra amerikalı gibi çözersin soruları.. Ha çözemedin mi... zaman ... gibi ezilir gönüller ... dersanede çarçur olan Petrol Paralarına yanarsın... Diyorum..

Eldevar BİR (48): Ösese bir, dışına taşırmadan doldurma sanatıdır... Bu sanatın halk tabanındaki uygulaması sayısal lotodur... Sayısal lotoda az taşabilir veya tamamını doldurmayabilirsiniz... Sayısal loto da altıda altı doldurmanız gerekir.. Ösesede ise yüzseksende seksen, yüz felan doldurmanız gerekir.. Bence yapılması gereken tüm yurt çapında Ösese bayiileri açmak ve gençlerimizin bu fırsattan her gün yararlanmasını sağlamaktır.. Ayrıca ÖSYM ile Türkiye Jokey kulübü birleşirse, birbirlerine tecrübelerini aktarır ve daha faydalı nesiller için önemli bir adımı atmış oluruz.. Haydin..

Meselhan ÖRNEĞİNOĞLU (39): Adam seçiyosunuz! Bu çok açık suçluluk Pisilokojisinden! Siz öğrenci sınmeyi iyi bilirsiniz! Benim için önsese bitmiştir! Daha da girmem öseseye! Sonra moderatör geldi.. "süreniz bitmiştir, cevap kağıtlarınızı verin" dedi... "Van minut" dedim.. Bi süre bilek güreşi gibi bi şey yaptık, derken ben serçe parmağını kıvırıp bükünce tartışma sona erdi... Evlere dağıldık...

Fethullah Gülen'e yakınlığıyla bilinen Gazeteciler ve Yazarlar Vakfı, hoca efendinin olası yurda dönüşü durumunda kalması için boğazda bir yalı kiraladı.

Obama, 1953 yılında İran'da seçilmiş hükümeti devirenin ABD olduğunu itiraf etti.

Elektronik mühendisliğinden mezun olan ve 2 yıl yurtdışında yüksek lisans eğitimi alan işsiz gence, iş bulma umuduyla başvurduğu İŞKUR, "cilt bakımı ve güzellik elemanı" kursuna katılması için davet yazısı gönderdi.

KAÇ YIL OLDU?

- Demet Şener, "*Ben o kadar milliyetçiyim ki, bırakın Amerika'da doğurmayı evime yabancı dadı bile almıyorum*" diyerek bambaşka bir milliyetçilik anlayışı sergileyeli **1 yıl...**
- Derimod, ayakkabı koleksiyonlarının tanıtımını yapan Demet Şener'in ayaklarını sigortalatalı (parmak başı 7.5 milyar) **5 yıl...**
- Özcan Deniz, "Hiç öyle imajla uğraşmak gibi bir derdim yok. Tam tersine hep aynı kalmayı severim. Michael Jackson'ın kaç kere bıyık bıraktığını gördünüz. **Ebediyete kadar aynıdır.**" diyerek derdini verilebilecek en son örnek üzerinden anlatalı **5 yıl...**
- Kürşad Tüzmen, bir törende yaptığı konuşma sırasında manşetini beğenmediği bir gazeteyi paramparça etmesini, "*Benim arada su altına inmem lazım. Aksi takdirde, önce dilim, sonra vücudum sertleşiyor. Bir hesap yaptım, üç aydır dalmıyorum. Buradan kaynaklanıyor diye düşünüyorum. Ama daldığım zaman rahatlarız.*" diye açıklayalı **5 yıl...**

- Dönemin Liberal Demokrat Parti Başkanı Besim Tibuk, seçim vaadi olarak, "*Türkiye'nin sahillerini özellikle tarıma elverişsiz bölgeleri yabancı yatırımcılara peşkeş çekeceğiz.*" diyeli tam **7 yıl** olmuş...

NİTELİKSİZ BİLGİ

- Nurseli İdiz, 1 Temmuz'dan itibaren stüdyoya kurulmuş bir yatak odası dekorunda, geceliğiyle yatağa uzanıp haber sunacak. Ve korkarız ki yattığı yerden kullandığı slogan, "Haberin yatağında" olacak. Daha da kötüsü, yönetmen, kameraman ve diğer çalışanlar da konsept gereği pijamalarıyla görev başında olacaklar...
- Kurtlar Vadisi'nde İskender Büyük'ü oynayan Musa Uzunlar, dizide kızı Funda'yı oynayan İpek Karapınar'la bir kafede öpüşürken kameralara yakalandı. Kurtlar Vadisi fanatikleri, dizinin internet sitesinde, "Funda'yı öldürün!" başlıkları açarak karakterin dizi içinde öldürülmesini istediler.
- Kenan Doğulu, Trabzon'daki konserinde Beşiktaş'ın Galatasaray'ı 2-1 yendiğini öğrenince sahnede "Şampiyon Beşiktaş" diye bağırdı. Ve kafasına taş yedi...

BİR FİKRİM VAR!

Senato'dan izin çıkmayınca Guantanamo'yu kapatamayan Obama, işkence üssünü daha sevimli göstermek için mahkumlara Sudoku bulmaca ve uydu imkanı sağladı...

KAÇ BÜLENT

F1 İstanbul ayağında birinci olan Jenson Button'a kupasını Bülent Arınç verdi. Button, bütün F1 kazananlarının yaptığı gibi şampanya patlatarak etrafa fışkırtmaya başladı. Kendisine doğru yaklaşan şey mesir macunu olduğunda hünerlerini iyi bildiğimiz Arınç, bu defa kaçtı. Yine de kaçarken sırtı azcık ıslandı...

BİR KORKU FİLMİ

"CAMDAKİ ADAM"

İSTANBUL, BAŞAKŞEHİR'DE 5-6 YAŞLARINDA İKİ ÇOCUK KAVGA ETTİ. ÇOCUK KAVGALARI NORMALDİR, TARAFLAR ÇOCUK OLDUĞU İÇİN ÇOK ÖNEMSENMEZ. FAKAT BU OLAYDA, KAVGAYA KARIŞAN ÇOCUKLARDAN BİRİ ANNESİYLE BİRLİKTE GÖZALTINA ALINDI. 5 YAŞINDAKİ HÜMEYRA, EKİP ARACIYLA 4 SAAT BOYUNCA KALACAĞI EMNİYET MÜDÜRLÜĞÜNE GÖTÜRÜLDÜ. HÜMEYRA İFADESİ ALINDIKTAN SONRA SERBEST BIRAKILDI. DİĞER ÇOCUĞUN İFADESİNE İHTİYAÇ DUYULMADI. ÇÜNKÜ BABASI KAVGAYI PENCEREN SEYREDİP POLİSLERE HÜMEYRA'YI GÖZALTINA ALMALARINI EMREDEN BİR HAKİMDİ...

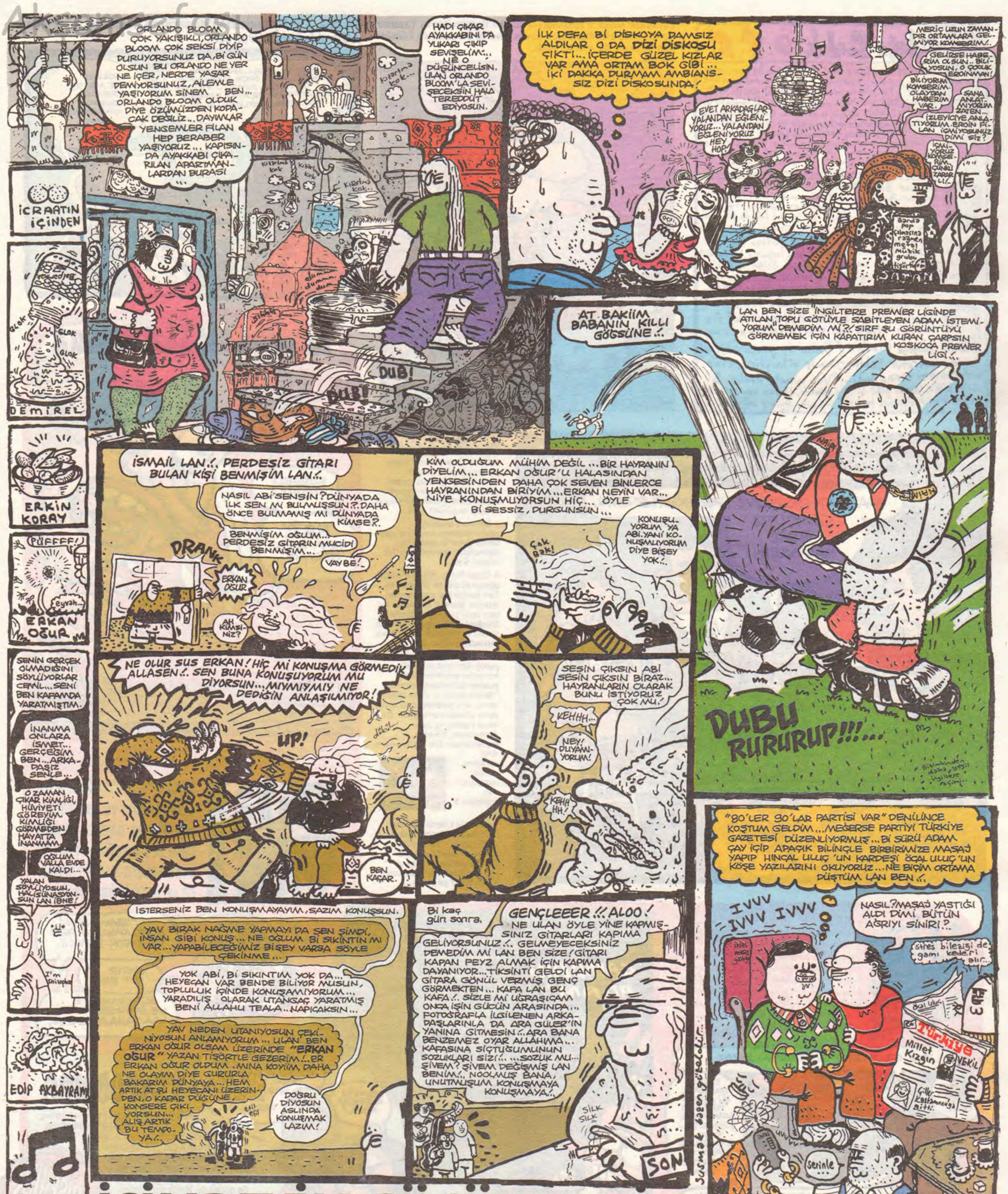
YİNE OBAMA

ABD Başkanı Obama beklenen konuşmasını yaptı. Obama, İslam dünyasına seslendiği konuşmasında tahmin edildiği gibi hiçbir şey söylemedi. Klişelerle süslediği konuşması için Kuran'dan bol bol alıntı yaparak ortama ayar vermeye gayret etti. En güzeli de, Maide suresinden yaptığı alıntıydı: "Bir insanı öldüren bütün insanlığı öldürmüş sayılır."

BİŞEYLER DUYDUM

Akşamsefası

İŞİMDEYİM GÜCÜMDEYİM

Ferhat Güzel

akıl fikir ofisi

baris.uygur@gmail.com

Barış UYGUR

Bazı spor dallarında fazla boy göstermediğimiz için seviniyorum açıkçası. Hangi spor dalları mı bunlar? Jimnastik olur, havuza atlama olur (kesin alafantrofonik bir adı vardır bak bunun şimdi), artistik patinaj olur; iyi ki bu spor dallarında dünya standartlarında mücadele vermiyoruz. Neden derseniz efendiler, çok iyi biliyorum ki jüri tarafından verilen puanlarla birincinin ikincinin sıralandığı bu yarışmaların ardından kopacak gürültüden korkuyorum. "Finlandiyalı hakem, İsveçli komşusunu kayırdı, Güney ülkeleri bakın nasıl kolluyor birbirini" diye, canım yarışmayı Eurovision'a döndürecekler diye ödüm kopuyor ayol. Neticede yıllardır izliyorum misal şu havuza atlayanları, her biri atlıyor ne bileyim, biri diğerine ne açıdan üstünlük sağlıyor anlayabilmiş değilim. Hepsi atlıyor işte, hepsi de suya düşüyor bilemedim ki. İşin eğitimini almak lazım demek ki. Ha bu arada eğitim demişken, ÖSS geliyor değil mi?

İnanın şunca yıldır okuyorum muhtelif üniversitelerden arkadaşlar tanıyorum, ediyorum ama bugüne değin okuduğu bölüme, gerçekten araştırarak, bilerek isteyerek gelen benim bildiğim bir tek Çiçek İlengiz diye bir arkadaşım var, odur. Onun da soyadı İlengiz zaten, oradan bir kıllanmak lazım. Ben misal kendi payıma ilk üniversite seçimimi "bilmem nerede devam zorunluluğu yokmuş" diye bir duyum üzerine yaptım, sonra devam de etmedim zaten, ne ne anlattıklarını biliyorum o okulda ne de bitirenlerin nasıl bir formasyona sahip olduğunu. Acı ki, diploması duvarımda asılı olmasa da evde bir yerlerde duruyor. İkinci kez bu işi denerken yine aynı lakaytlık, aynı ciddiyetsizlik: Sınava girdikten sonra bir akşam eski bir tanıdığa rastladım, sınavdan bahsettim, "A bizim okula gelsene" dedi, "Olur neden olmasın, hangi bölümde ders veriyordun sen?" dedim, ondan sonra da gittim yazdım. Tabii benim örneklerim genellikle bilinçsiz tercih kapsamına giriyor ama bakın aranızdan birçokları şimdi üniversite sınavına girecek onlara beni örnek almalarını tavsiye etmem. Ha tavsiyelerim olur mu? Elbette olur. Ama kuru üzümdü şekerlemeydi, suydu işin teferruatı onu da söyleyeyim.

Rahatlıkla söyleyebilirim ki genç arkadaşlarım, yazmayı düşündüğünüz bölümün adı üç kelimeden fazlaysa bana kalırsa bir kez daha düşünün. Efendi bölümün adı öyle birkaç kelimeye sığmayacak şekilde olmaz. Bakınız Matematik, Fizik, Hukuk, İktisat, Mimarlık. Mühendislikler için ekstradan bir kelime daha payı var. Limdi Jeodezi ve Fotogrametri Mühendisliği diyorlar ya benim bildiğim harita mühendisliğiydi o zaten mesela, öyle bölümleri tenzih ederim. Ama Uluslararası Yönetişimsel Bilişim ve Lojistik Mühendisliği veya Avrupa Birliği ve Çevre Ülkeler Uzmanlığı gibi bölümlerden bana kalırsa biraz uzak durmakta fayda var. Sonra "Nerede okuyorsun?" diye sorduklarında eziyet olmasın size.

İkinci olarak üzerinde durmak istediğim konu puan. Puanınızın yetmeyeceği bölümleri yazmamak size kalmış ama puanınız yetiyor diye gidip ömrünüzü moleküler biyoloji ve nükleer tıp alanında tüketmeyin. Yetiyorsa yetiyor, puanınızın yettiğince bir yere girmek zorunda değilsiniz ki yahu. Para puan mı bu? Kredi kartından mı kazandınız? "Hukuk okuyacaktım ama puanım yettiği için Yönetim Bilişim Sistemleri Mühendisliği okuyorum" mu diyecekseniz tam bir keriz gibi? Efendi olun, At Antrenörlüğü ve At Yetiştiriciliği okumak istiyorsanız onu okuyun, "ama puanım yetiyor" diye gidip de tıp okuyup mesleğinden tiksinen mendebur bir doktor olup çıkmayın başımıza.

Canınız sıkılacak biliyorum ama şu kampus mampüs dediklerine her ne kadar önem vermeseniz de, çeşitli vesilelerle adam gibi kampusu olan okullara gittiğinizde anlayacaksınız ki, öğrencinin ilacı o yeşillikte yatmak uzanmakmış. Ben yatamadım, uzanamadım, ben ettim, siz etmeyin.

İstanbul, Ankara, İzmir, Eskişehir gibi büyük şehirlerde okumak tek amacınız olmasın (Evet, Eskişehirliyim ne olmuş?), dört bir yanımız vatan toprağı, dört bir yanımız memleket. Ha derseniz ki "Abi ben İstanbul'dan geçtim; Roma'da, Londra'da okuyacağım" boynum kıldan ince. Ama tercihinizi yaparken küçük şehirlerimizde dört gözle sizi bekleyen bölge esnafını da düşünün, onlar da candır, siz olmasanız ne ederler, ne yaparlar? Ya da bize ne ulan, düşünmeyin vazgeçtim; Çeminli esnafı para kazanacak diye gidip de "Çeminli Meslek Yüksek Okulunda okumayın. Ha seviyorsanız Çeminli'yi ve Çeminliliyi gidin okuyun o ayrı.

Kimseyi okuduğu bölümle ilgili fazla ciddiye almayın. Aslını isterseniz ben de dahil, kimsenin tavsiyelerini de çok fazla ciddiye almayın. Ya da bilemedim, benim tavsiyeleri ciddiye alın ulan, eşekbaşı mıyız burada? Hayır demek istediğim, siz gemi inşaat mühendisliği okumak istiyorsunuz, açık denizlere çıkmak ya da çıkan gemileri yapmak veyahut Türk Loyd'unda görev almak arzusundasınız. (Loyd kelimesini kullandım ya cümle içinde) Şimdi gidip Umut Sarıkaya'ya sorarsanız "nasıl abi bölüm" diye, Umut siz oraya gitmeyin diye elinden geleni yapar. Sizin içinizdeki meslek aşkını dikkate almaz, "Abi bölüm hep erkek, Deniz gibi, Derya gibi ismi uniseks olan arkadaşlar bile tedirgin oluyor var gel gerisini sen düşün" der. Bana kalırsa hiç umursamayın, isminiz Derya, Deniz, Süreyya gibi hem kadın hem erkek ismi olabilen isimler değilse yazınız gitsin. Genç kızlarımız düşünebilir ama bakın, orasına karışmam.

Aslında en güzeli, eğer liseyi yeni bitirdiyseniz, hiç sınava girmeyin, şuncacık yaşınızda üniversiteye gideceksiniz de ne olacak? Biraz bekleyin, bir iki yıl takılın öyle girin. Sonra benim gibi 30 yaşında üniversiteye giden sınıf arkadaşlarınızın asabı bozuluyor kendisinden 13 yaş küçük çocukları karşısında görünce. Hayır, bir de zehir gibi oluyorsunuz, insan kendini kötü hissediyor iyice yahu.

Rahatlıkla ifade edebilirim ki en güzel öğretim, hakkıyla yapıldığı zaman açıköğretimdir. Aç televizyonu seyret. Bana kalırsa internette o dersleri mp3 formatında da sunarlarsa büyük sevaba girerler. Açıköğretimli arkadaşlar takar kulaklarına Ipodlarını, "İktisada Giriş" dinleye dinleye gezerler.

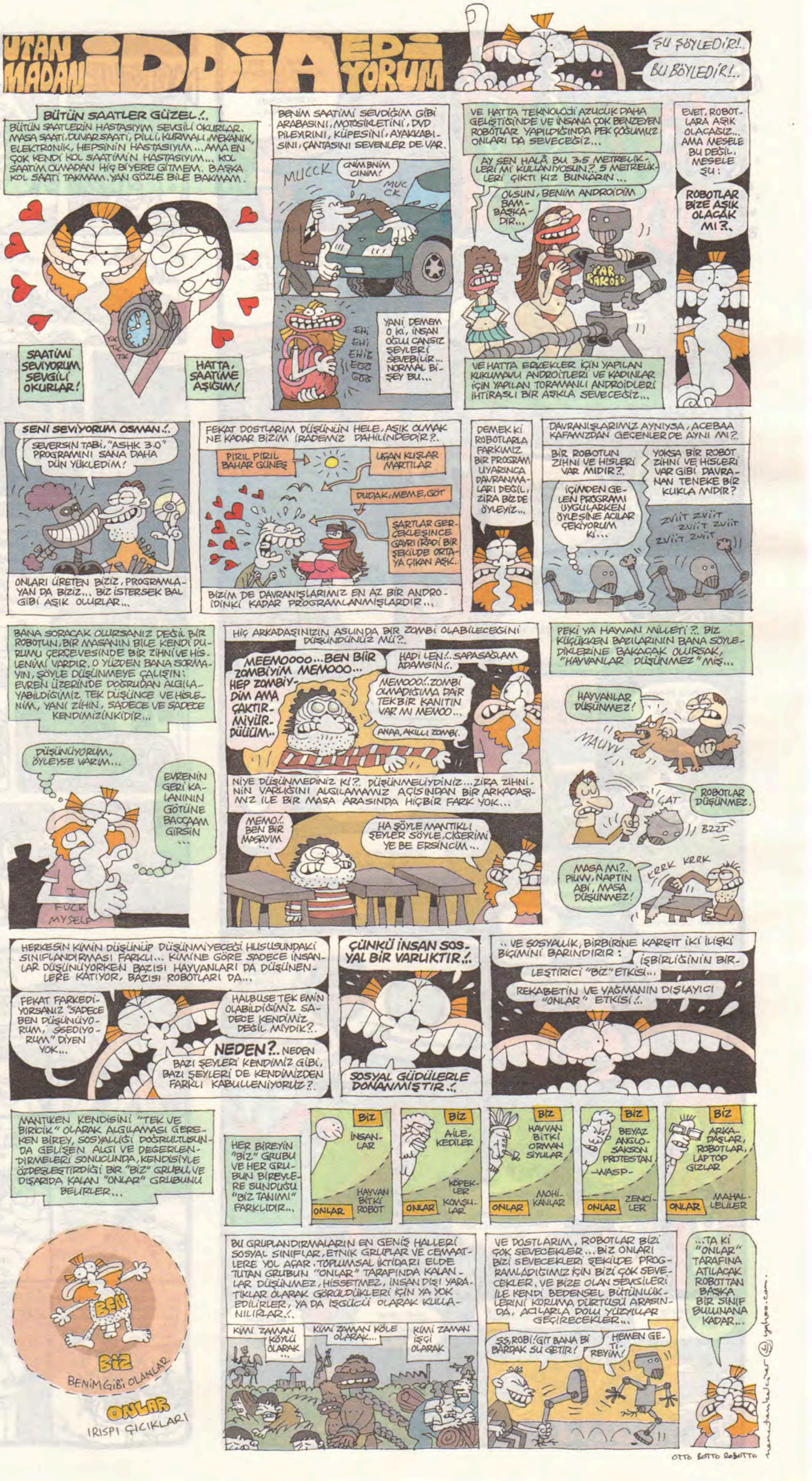
Israrla tekrar ediyorum arkadaşlar kuru üzümdü, şekerlemeydi, suydu, yumuşak uçlu kurşun kalemdi, silgiydi falan bunlar işin teferruatı. Sınava girdiğinizde gözlerinizi kapatın ve ertesi gün, gazetede yayınlanan sınav sorularını "acaba kaç net yapmışımdır" merakıyla okuduğunuzu ve yanıtladığınızı düşünün. Sınava girmeden önce sınavı kafada bitirin yani. Ben hep öyle yaptım. Gerçi dört kere üst üste sınava girdim ama valla kaydırma yapmışım.

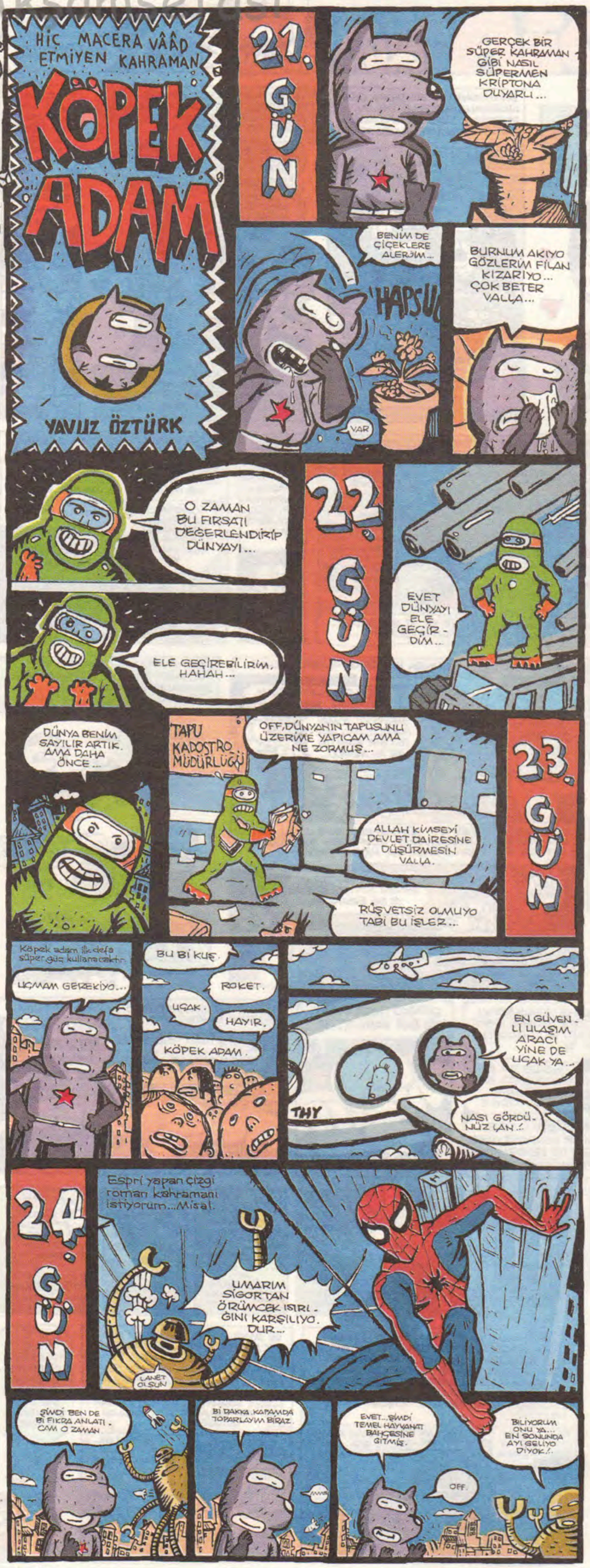

Nedir? Kaydırma yapmayın. İşte büyük öğüt bu. Benim bildiğim kadarıyla kimse "kaydırma" yapmıyor zaten de benim demek istediğim; girdiniz, olmadı sakın ha olmamasına gerekçe olarak "kaydırma yapmışım abi" demeyin. Gerçek bile olsa kimse inanmayacak onu söyleyeyim. Bakın ben yukarıda vallahi kaydırma yapmışım diyorum ona bile inanmıyorsunuz.

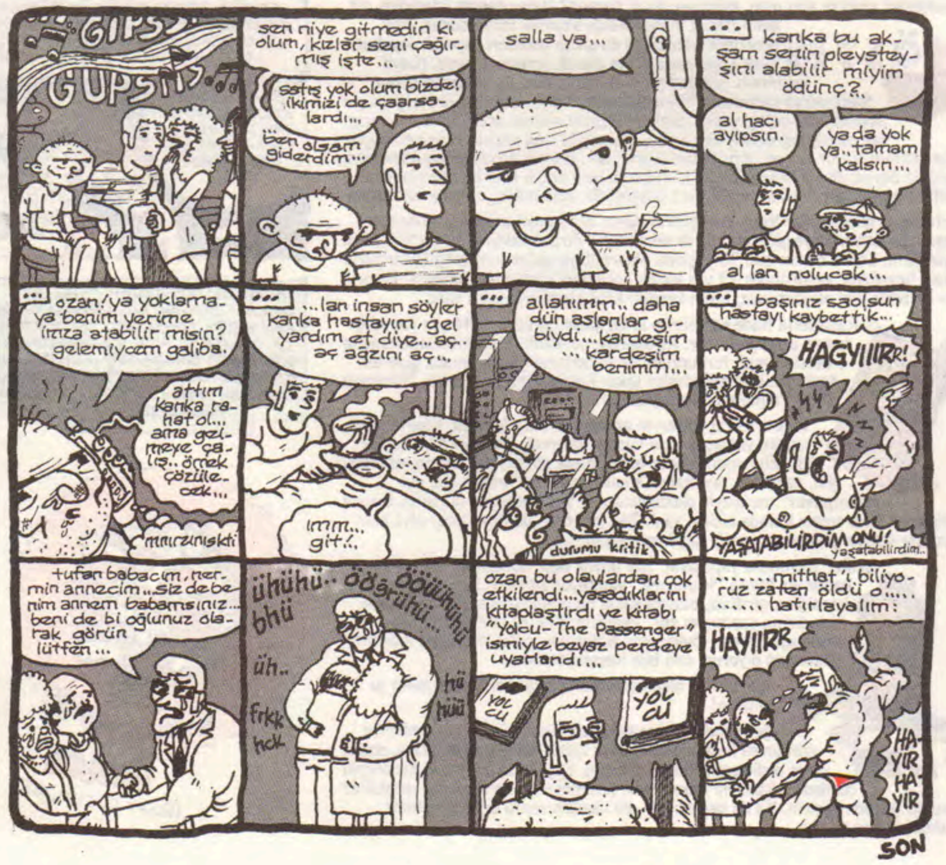
Işık sizinle olsun çocuklar, haydi hakkından gelin şu sınavın!

Meğer kendimi iyice kaptırmış, kafayı sıyırmış rehberlik öğretmeni kıvamına gelmişim; üstteki cümleye baksanıza, olmaz olsun dedirtecek cinsten doğrusu. Işığı falan boş verin, bir önceki cümlede noktalama işaretlerinin yerlerini değiştirerek neler yapabiliriz onu bir gözden geçirin. Ya da geçirmeyin, bu saatten sonra ders çalışılmaz, kafanıza göre takılın.

HİÇ MACERA VÂÂD ETMİYEN KAHRAMAN
KÖPEK ADAM
YAVUZ ÖZTÜRK
21. GÜN
GERÇEK BİR SÜPER KAHRAMAN GİBİ NASIL SÜPERMEN KRİPTONA DUYARLI...
BENİM DE ÇİÇEKLERE ALERJİM...
HAPSU
VAR
BURNUM AKIYO GÖZLERİM FİLAN KIZARIYO... ÇOK BETER VALLA...
O ZAMAN BU FIRSATI DEĞERLENDİRİP DÜNYAYI...
22. GÜN
ELE GEÇİREBİLİRİM, HAHAH...
EVET DÜNYAYI ELE GEÇİR-DİM...
DÜNYA BENİM SAYILIR ARTIK. AMA DAHA ÖNCE...
TAPU KADOSTRO MÜDÜRLÜĞÜ
OFF, DÜNYANIN TAPUSUNU ÜZERİME YAPICAM AMA NE ZORMUŞ...
23. GÜN
ALLAH KİMSEYİ DEVLET DAİRESİNE DÜŞÜRMESİN VALLA.
RÜŞVETSİZ OLMUYO TABİ BU İŞLER...
Köpek adam ilk defa süper güç kullanacaktır.
UÇMAM GEREKİYO...
BU Bİ KUŞ.
ROKET.
UÇAK.
HAYIR.
KÖPEK ADAM.
EN GÜVEN-Lİ ULAŞIM ARACI YİNE DE UÇAK YA...
THY
NASI GÖRDÜ-NÜZ LAN.!
24. GÜN
Espri yapan çizgi roman kahramanı istiyorum...Misal.
UMARIM SİGORTAN ÖRÜMCEK ISIRI-ĞINI KARŞILIYO. DUR...
LANET OLSUN
ŞİMDİ BEN DE Bİ FIKRA ANLATI. CAM O ZAMAN
Bİ DAKKA, KAFAMDA TOPARLAYIM BİRAZ.
EVET... ŞİMDİ TEMEL HAYVANAT BAHÇESİNE GİTMİŞ.
BİLİYORUM ONU YA... EN SONUNDA AYI GELİYO DİYOK.!.
OFF.

CİHAN KILIÇ
MEKTUP
Sevgilim Burda dayımın çiftliğinde günler geçmek bilmiyor... İlk fırsatta bura-dan kaçıp yanına geleceğim.
Hacı.. Akşam belki kızla gelebilirim... Benim odayı bi to-parlayabilir misin... Donları, çorapları filan kaldırırsan yeter Sevgi
Tamam hal-lederim hacı ayıpsın.. yanlız gelirken bi 5lt'lik su alabilir mi-sin ya? Kal-mamış.
Okey-dir...
;)
SON
BURSA KONGRESİ OLAYLI GEÇTİ
Geçtiğimiz günlerde, doğal güzellikleri, insanının sıcaklığı ve misafirperver-liğiyle ülkemizin en gözi-de illerinden biri olan güzel Bursa'mız tatsız bir olaya sahne oldu... iskenderiyle olsun, kestane şekeriyle olsun çeşit çeşit birçok lezzetli meyva ve sebzenin üretildiği; gerek tarımıyla, gerekse kış turizmiyle, ülkemize ye bölgesine bereket getiren bu güzel topraklar üzerin-de meydana gelen üzücü ve talihsiz olay,
Bursa halkı dahil, tüm Türkiye'yi üzüntüye boğ-du... Yetkililer Bursa'nın bu olayların üstesinden gelebileceğini, çağdaş, ileri görüşlü ve eğitimli Bursa halkının bu tip kışkırtmalara gelmeye-ceğini düşündüklerini belirtti. Kuşkusuz ki, güzel Bursa'mız kısa zamanda bu olayın izlerini unuttura-cak, sokaklarında yine şen kahkahalar eşliğinde elele kardeşlik türkü-leri söyleneceektir...
AA.. GİTAR MI ÇALIYOSUN SEN?..
BAZAN...

GIPSY GUPSY
sen niye gitmedin ki olum, kızlar seni çağır-mış işte...
satış yok olum bizde! ikimizi de çaarsa-lardı...
ben olsam giderdim...
salla ya...
kanka bu ak-şam senin pleystey-şını alabilir mıyım ödünç?..
al hacı ayıpsın.
ya da yok ya.. tamam kalsın...
al lan nolucak...
ozan! ya yoklama-ya benim yerime imza atabilir misin? gelemiyoem galiba.
attım kanka ra-hat ol... ama gel-meye ça-lış.. örnek çözülece-cek...
mmrzımıskti
...lan insan söyler kanka hastayım, gel yardım et diye... aç.. aç ağzını aç...
ımm... git!..
allahımm.. daha dün aslanlar gi-biydi... kardeşim ... kardeşim benimm...
durumu kritik
..başınız saolsun hastayı kaybettik...
HAĞYIIIRR!
YAŞATABİLİRDİM ONU!
yaşatabilirdim..
tufan babacım, ner-min annecim.. siz de be-nim annem babamsınız... beni de bi oğlunuz ola-rak görün lütfen...
ühühü.. öögrühü... ööüühühü
bhü
üh..
frkk hck
hü hüü
ozan bu olaylardan çok etkilendi... yaşadıklarını kitaplaştırdı ve kitabı "Yolcu-The Passenger" ismiyle beyaz perdeye uyarlandı...
YOL CU
.......mithat'ı biliyo-ruz zaten öldü o..... ...... hatırlayalım:
HAYIIRR
HA-YIR HA-YIR
SON

OTOYIKAMA
ŞİNDİ ANNADIN MI?
II. DÜNYA SAVAŞI
gorgorgor..
125
Trank Trank Trank
CLAPS
RATATARATATATARATATATA
ZUP
RATA TA
RA TA TA TA
KAPII..KAPI!
RATATATATATA
ZUP ZUP ZIP ZUP
NEDEN AÇIYOSUN ANINA KOYIM..!
BEN AÇMADIM ABİ...
RATATATA RATATA
KLANK
TUNK
TONK
TINK
TENK
TONK
"Bi kadını orgazm edememek, bakkala borcunun olması gibi bi şey bence" dedi sessizce.. "Mahçubiyet var"
egh?
Ben bunu hakettim.
Arada bir Bazen
SANA AÇILMAK İSTEDİĞİM ŞEYLER VAR..
BUNU BEKLİYORDUM!
SEKS HOLD'EM
Koşşak hala yetişiriz lan..
Abi sıcakta koşturma şimdi beni..!
öğle yemeği ONLY
KEK KALIBI
YEMEK YERKEN İKİ MUHABBET ETMEYİ SEVEN HERKES GİBİ, O DA YEMEĞİNİ KEK KALIBINDA YİYORDU. BUNLAR GÜNÜN EN GÜZEL SAATLERİYDİ..
SIKILDIN MI?
BEN DE ÇOK MUTLUYUM..
YOK ABİ.
TARZAN ile RÖPORTAJ
BENİ MAYMUNLAR YETİŞTİRDİ..
ABİ AYIP OLUYO...
KOT..
KONUŞMA LAN..!
KARAHİNDİBA
ay çok romantiksin.
KIP
HASTASIYIM BUNNARIN!
FORKSS
MAGNUM
CISSS
HOSSSS
TIK
Bi magnum al...
FLAP FLAP
SSSS
SSVIZZ..
LAP
FLAP
FAP FAP
GNAM GNAM

Bebek kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"önceki gün sendeydi / dün bende / bugün bizim / yarın sizin"
Süheyla Taşçıer (x ile y'nin öyküsü)

• **Ak Parti, Çankaya'da; AKP, Ankara'da...**

• Aferin sana İDO! Kız ve erkek stajyerleri beraber kabul etmeyip, bi de *"Kızlar, elinin hamuruyla kaptanlığa el atmasın"* demişsiniz... N'ittiniz mollalar?... Hiç yaraşıyo mu kulları ayırmak?... En sonunda, *"Kaptan hanımın seyir defterinde"* dipnot, dolunaylı güvertede fondip olacaksınız!...

• **Dünyanın Putin işadamları, dağılın layn!..**

• Taşınmayan insan ne bilsin HURÇ'u, HURÇ demişler ona!... Eyşa yutan bir canlıdır, yeşildir, kıpırdar HURÇ!... Yaklaşık olarak hayvandır HURÇ!.. Kayışını kapatan da bir candır HURÇ!.. Vay seni HURÇ!..

• **Minimal Linda'nın telefonu kulağına götürüp *"Alo, bu dünyadan arıyorum"* demesi...**

• Yaşlının saçı beyaz olur, ihtiyarın ak!...

• **Tamek gazoz gibi arkadaş vardır, çok az görürsün..**

• Gaziantep'te duydum, Nemrut Dağı'na çıkan öğrencilerden, oraya çöreklenmiş bir firma, para istemiş... Ne sivil idare, ne de jandarma, ne yazık ki, ilgilenmemiş... Hay maşallah, Açıkhava müzesi, öğrenciye de sivile de açıktır, kıtsporlar sizi!..

• **Kostak olup da hiç kostaklanmayanı diyorum, onu diyorum, yarın onu rüyamda görmek istiyorum...**

• Piiii: Kazanılmış ikincilik yoktur, kaybedilmiş birincilik vardır!..

• **Rica ederim: Ereğli Belediyespor, voleybolda, Avrupa Kupası'na katılmaya hak kazandı, fakat parasızlık yüzünden gidemiyor... Onlar gidemezse, Beşiktaş kupaya katılacak.. BJK yönetiminden ricam, voleybol ligine sponsoru Aroma'yla birlikte masrafı üstlenip Ereğli takımını Avrupa'ya yollamasıdır..**

• Yaza meraba: Ye bu kirazdan, kalmaz birazdan!

• **Siyasal olarak; faşizm, kanser ise, merkez sağ da sigaradır!..**

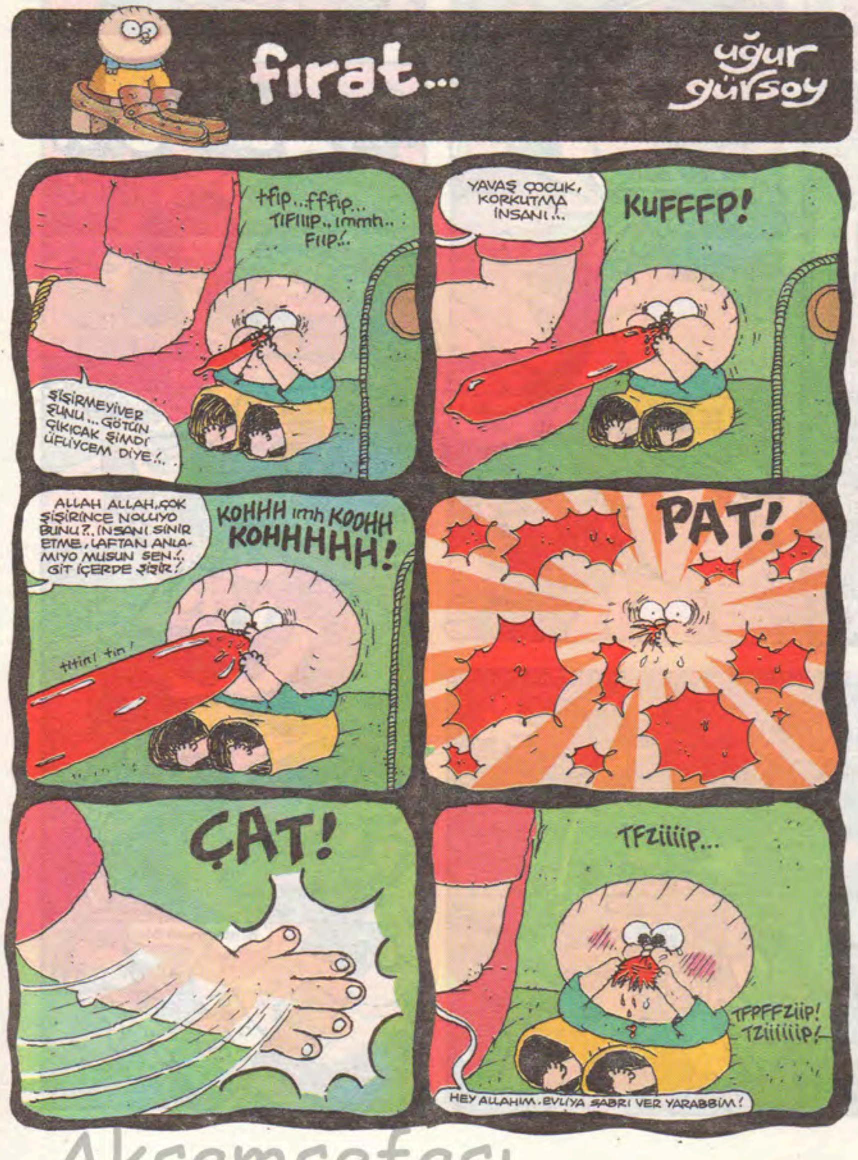
• Haftalık bir haber dergisine izlenim yazmak üzere beni Ege Rallisi'ne yolladılardı... Lan arabayı bırak, benim ehliyetim yok!... Dedim ama dinletemedim... Gittim Kuşadası'na,baktım, gördüm, not aldım, en nihayetinde hızlı olan kazandı, yazdım izlenimlerimi dergiye... Ve fakat, tanık olduğum bir durum var ki, Uykusuz okurunun okuması lazım... Ralli için piknik alanı vardı, her kimse artık, *"vatandaş"* yayılmıştı kırlara, kayalara... Bi baktım, bi gürüh kayalıklara yerleşmiş, çay yapmışlar, salıncak da yapmışlar, ama salıncak yalçın kayalıkların ucunda!... Yani ki, sallıyosun bebeyi, uçurumu tepeden görüp geri geliyo... Aklım çıktı... Alıncak risk diil ki... Dedim *"Tehlikeyi nasıl göze aldınız, Allah korusun, ya o ip bi koparsa?.."* Güldüler... *"Sağlam ip, bi şey olmaz"* dediler... Ben oradayken de, bi şey olmadı, hakkatten... Ama ben şaşırdım kaldım... Adeta yandım... Akıl sır erdiremedim, hiçbi rafa koyamadım!...

• **Azalarak bitsin: *"Adam gibi adam!..."***

• Abim Ahmet'le beraber yürüyoduk, Dolmabahçe'de, Beşiktaş-Galatasaray maçına gitmek üzere... İki kardeş, beni durdurdular, tanımışlar, yazılarımı okuyolarmış sağolsunlar, bana bi siyah-beyaz bileklik hediye ettiler, öpüştük, ayrıldık... Sonra bi baktık arkadan, kardeşlerden birinin sırtında *"Tezcan Ozan"* yazıyo, çocukluğumuzun Beşiktaş santroforu... Abim dedi ki *"Bu kardeşler, Tezcan'ı nerden biliyolar?.."* Bağırdım, çağırdım kardeşi, sordum... Meğer, Tezcan'ın oğluymuş... O kadar duygulandık ki, mahvolduk... Bacak kadar çocuktum ve Tezcan vardı, şimdi onun kocaman oğluyla, aynı maçın yolcusuyuz... Burdan selam golcümüze ve beyefendi oğluna ve arkadaşına...

• **Mutluluktan haber ver mihenk taşı!...**

vedatozdemiro@gmail.com

"Ufak at da, civcivler de yesin" lafını ilk duyunca çok sevmem, defalarca duyunca kmam...

Hemen bitsin: *"Türk'ün Türk'ten başka dostu yok!..."*

Geçen hafta, dergiye yetişmek için, taksiye bindim, *"Boğazkesen'den çıkmayalım, afik var, Kazancı'dan çıkalım"* dedim, *"Abi, gerçi gemiler mallarını boşalttılar ama, n bilirsin"* dedi sürücü... *"Piiiiii"* dedim, *"Hakiki İstanbul çocuğuymuşsun, fakat ben bi lafı söyledim bi kere!..."* Nihayetinde Kazancı'dan çıktık, bu güzel kardeşle...

***"Ezber bozmak da bitsin, bu konudaki ezber bozulsun!..."* – Cem Yılmaz**

Arka arkaya *"vale"* deyince *"alev"* olduğunu ilk fark edince, denyo gibi çok sevinmek...

Yeni haşlayanlar için patates: Bize ayrılan pürenin sonuna geldik!...

zdatspor: Bi arkadaşımın oğlu, Satürn Devlet Hastanesinde doğduğunu iddia ediyo...

EVLERDEN UZAK

- Tufan...
- **Efendim abi?..**
- Mecazi aşka inanıyo musun yoksa güneşli havalarda?..
- **Evet abi...**
- Gönül dostusu musun sen Tufan?..
- **Sağol abi...**
- Abiler öpsün seni Tufan!..
- **Abi , yeter ya!..**
- Traş adamsın Tufan!..
- **Çay oldu abi, içer misin?..**
- İçmezsem şerefsizim!...

...

- Tufan
- **Efendim abi?..**
- Bisküvi mi, kraker mi?.. Sakın bana yerine göre değişir deme...
- **Bisküvi abi...**
- Ben bisküvi olsam, beni yer miydin?..
- **Sen bisküvi olsan haberin olmazdı abi...**
- Yer miydin, yemez miydin?..
- **Yemezdim abi...**
- Yiyeceksin!..
- **Aa!...**
- Şimdi, o halde, istirahat edelim...

...

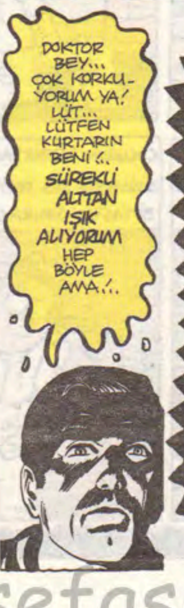
- Çay var mı Tufan?..
- **Su çektim abi...**
- ....
- **Abi?..**
- ....
- **Su çektim deyince hayat durdu mu abi?..**
- Unutma Tufan, bu ülkede bu laf hayatı durdurur...
- **Peki abi...**

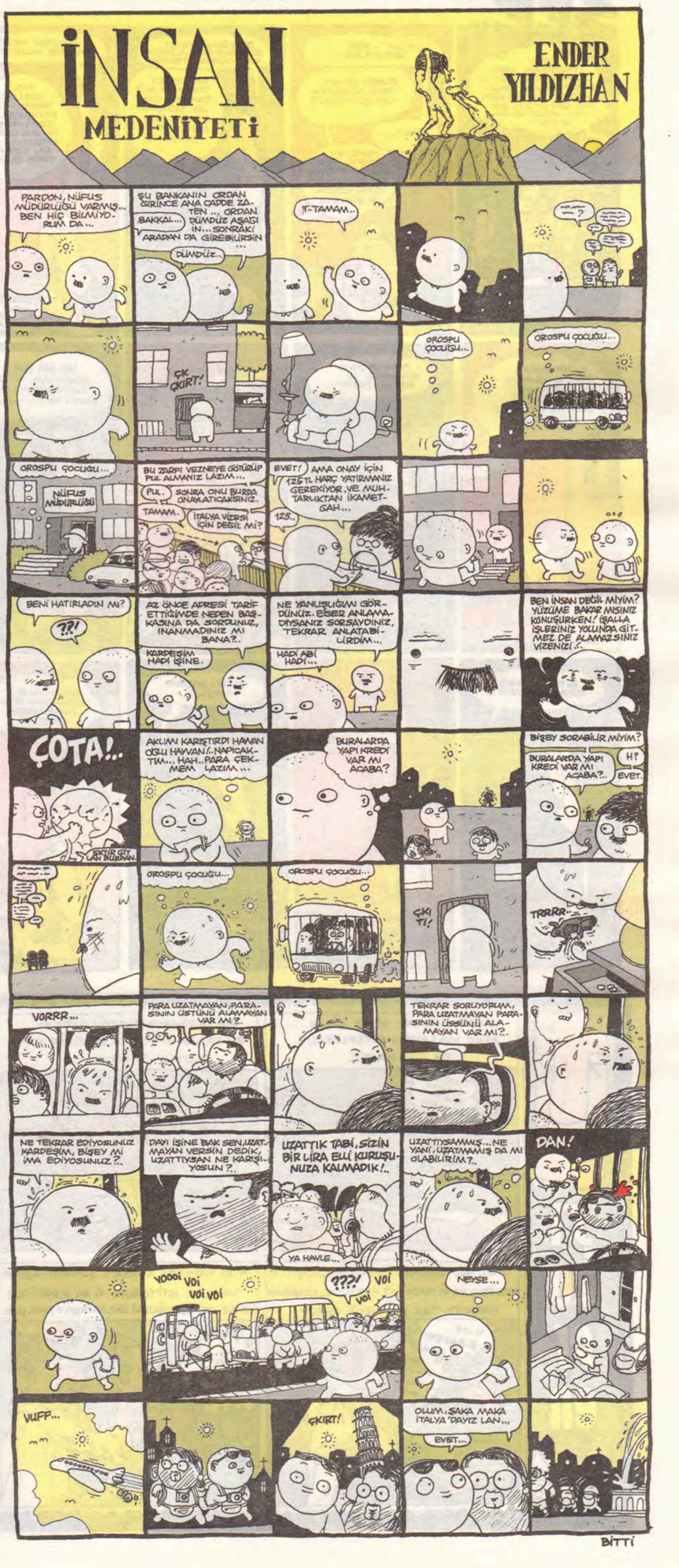

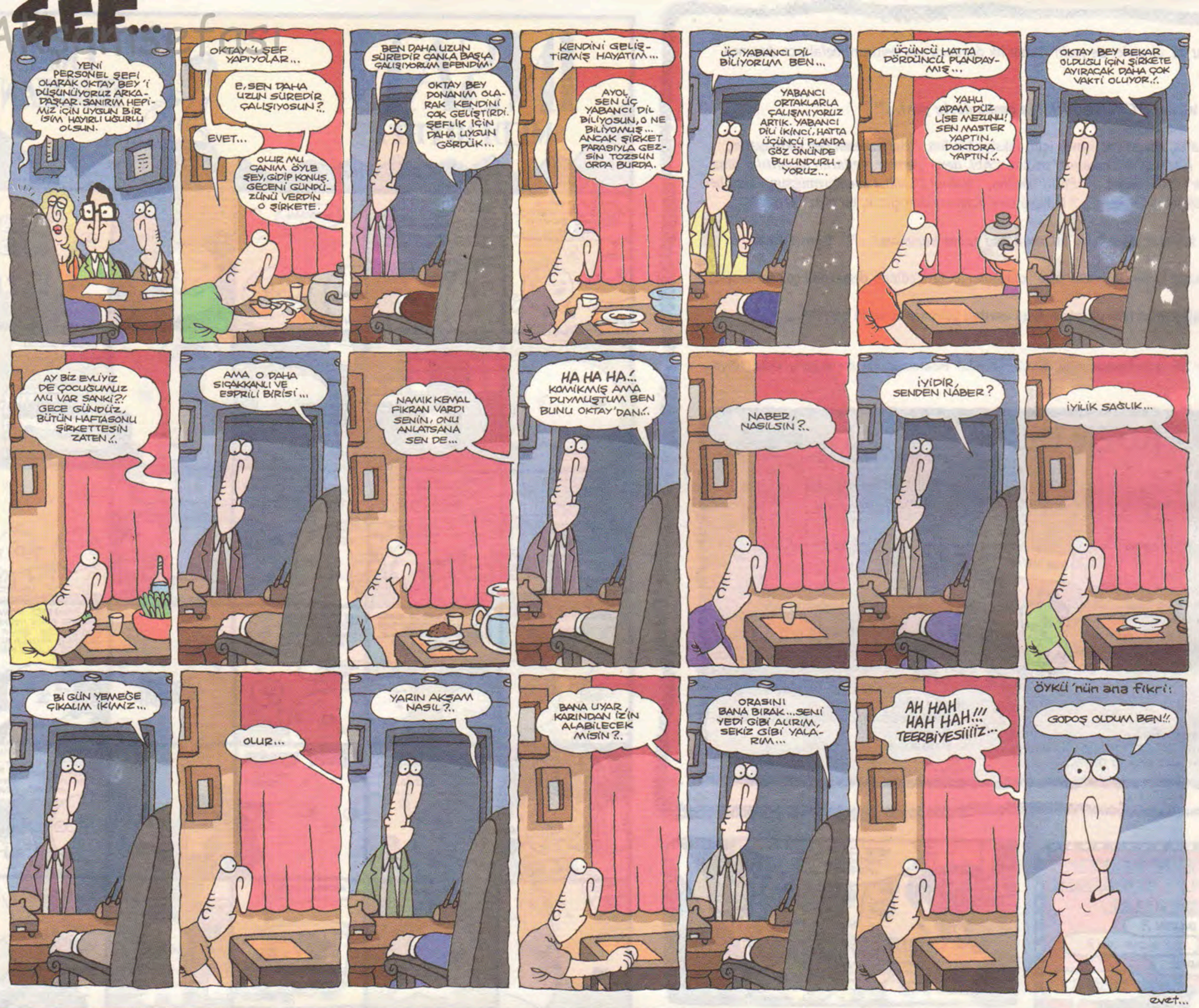

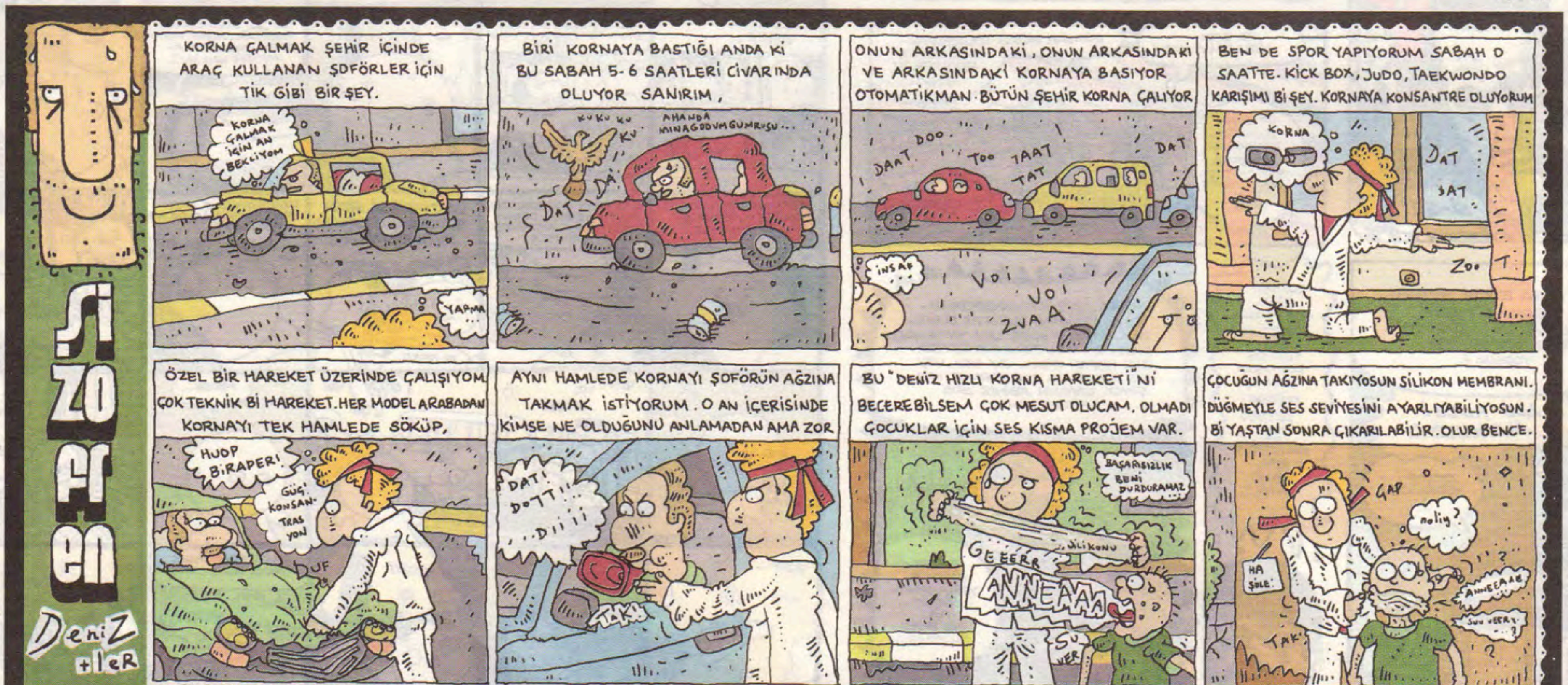

densari@hotmail.com

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

ÇABUK EVE GEL!

Balkondan evladını ısrarla eve çağıran anne sesi bir moral bozukluğu olarak kalmış aklımda. Oyunlarımızı yıkan bir sesti anne bağırması. En çok Emre çağrılırdı. Annesi hiç es vermeden "Emreee" diye defalarca tekrar ettikçe, aşağıda kurduğumuz fantastik dünya, *'bakkaldan alınacak ekmek', 'akşamın olması'* gibi gerçek dünyanın müdahaleleriyle yıkılırdı. Ailelerin ekmek ihtiyacı, zevkten sümüğümüzü burnumuzda tutamayacak kadar kendimizden geçiren nice oyunu dağıtmıştır. Ekmek bizim düşmanımızdı. Emre bazen ekmeğin çağrısını sallamazdı. Ekmeği bir oyunun en heyecanlı yerinde aniden arzulayan annelere karşı çıkmak ara sıra mümkündü çünkü. Annelerin bir şekilde ayarlanabileceğini biliyorduk. Ama annenin çağırması, o an balkonda gözükmeyen ama varlığı evde bir tehdit gibi dolanan baba yüzündense ciddiye alınırdı. Çağrıların en kuvvetlisiydi 'baba çağrısı', cevapsız bırakılamayacak gizli bir korku içeriyordu. Karanlığın çökmesiyle birlikte yapılan çağrılar bu yüzden tehlikeliydi, çünkü o saatlerde bu yorgun adamlar evlerine dönüp yavaş yavaş hakimiyeti ele geçirmeye başlıyorlardı...

O gün, öğle vakitlerinde yapılan çağrıda ısrarla ismim yinelenince biraz şaşırdım. Normalde çok çağrılan bir çocuk değildim. Sanki bizim eve onu gönderecekmişim gibi Emre'ye baktım. Sonra sesin geldiği balkona çevirdim kafamı. Ben bakınca annem, ismimi bırakıp "Çabuk!" demeye başlamıştı. "Ne yaaa!" diye bağırdım. "Çabuk eve gel!" diye tekrar etti. Bu çağrıda ekmeğin boyutlarını aşan bir ciddiyet sezdiğim için isyanımı fazla sürdüremedim. Terim, dizlerimdeki kirler ve ara sıra çekerek gizlemeye çalıştığım sümüğümle beraber merdivenlerden yukarı çıktım. Kapıyı annem açıp o günün sihirli kelimesini tekrar etti: "Çabuk banyoya!"

Banyoda arınıp salona girerken, "Her gün en az 4 saat çalışıyorum." diye bir cümle duydum. O an çok sıkıcı ve zorlu bir ortama girdiğimi anladım. Meçli ve çok kabarık saçlarıyla bir kadın bana "Gel bakalım," dedi. Beni kapıda görür görmez uzatarak elini öpülmeye hazır bir konuma getirmişti. Kutsal ele doğru ilerledim, ulaşınca önce çenemle sonra alnımla öptüm.(Tahminim, ıslak ve erotik bir öpüş sanılmasın diye dudaklarımızı kullanmıyoruz.) "Hadi bakalım..." dedi. Çocuklarla her konuşmasına "Hadi bakalım" ekleyen sahtekar büyüklerimizden biriydi bu kadın. "Hatırladın mı bakalım bizi?" dedi. "Biz" dediği insanlara baktım. "Hatırlamadım," dedim. Sonra bir adamın elini öptüm ve benim yaşımda ama "her gün en az 4 saat çalışan" dijital sesli bir çocukla el sıkıştım. Kabarık saçlı sahtekar, "Oğuz'la aynı yaştasınız," deyince bir an moralim bozuldu. Tanıyordum bu insanları. Demek Oğuz buydu. Bir efsaneydi o ve şimdi tam karşımda oturuyordu...

Karşımda oturan ve üzerindeki tişörtte "Gold Boy" yazan (Bilerek mi alınmıştı bu tişört?) bu çocuk, adı sürekli 'başarı' kelimesiyle anılan ve sülalenin diğer çocuklarına ayda bir iki kere örnek gösterilen kişiydi. *"Oğuz'u ikinci sınıfa atlatmışlar", "Oğuz sınıf birincisi olmuş (hem de atladığı sınıfta)", "Oğuz İzmir'de başa(?) oynuyormuş"* gibi cümleler sülalemizin haber kanallarında sık sık dolaşıyordu. Sonraki yıllarda Oğuz, girdiği bütün sınavları kazanacak, dersaneler peşinden koşacak, en yüksek puanlı bölüme "hiç zorlanmadan" girecek ve şirketler Oğuz'u "havada" kapacaktı. Ama havadaki Oğuz şirketleri değil, "**ihtisas**" yapmayı tercih edecekti: *"Oğuz ihtisas yapıyormuş..."* Kaç kere duydum bu cümleyi. Tüm sülale "İhtisas" demeye bayılıyordu. Bir sihir gibi çıkıyordu ağızlarından, sanki öpüp ondan sonra salıyorlardı bu kelimeyi. Bugün bile bu kelimeyi duyduğumda, içimde ihtisas yapmış bir Oğuz uyanıp midemi yumrukluyormuş gibi bir hisse kapılırım...

Oğuz'un her hareketinden haberdardık. Özellikle benim sıfır çektiğim, Oğuz'unsa fen lisesini kazandığı yılı unutamıyorum. O günlerde, tüm sülale koro halinde "**Fen lisesi**" diyordu. Ulaşılmaz bir lise türü olan bu gizemli mekanın kapılarını sonunda biri açmıştı. Ben görmedim ama anlatılanlardan çıkardığıma göre, Oğuz'un meçli ve kabarık saçlı annesi o yıl, aşırı gururdan garip sesler çıkarmaya başlamış. Meçli saç, oğlunu anlatmaya başlayınca, bir süre sonra cümleleri kaldırıp sadece "Oğuz" diyormuş. Saçları da gitgide daha fazla kabarıyormuş. Tüm dünya o günlerde, Afrikalı çocuklar için "We Are The World" şarkısıyla kenetlenmişken, bizim sülale Oğuz için kenetlenmişti. Ve ben Oğuz'dan da, eğitim sistemimizi taçlandıran başarılardan da iyice nefret etmeye başlamıştım.

"Aslında önemli olan verimli çalışmak" dedi. Annem o an bana baktı. Sanırım benden aldığı verimden memnun değildi. Bayan Meç kendi ambalajlı ürününü (Oğuz) gururla seyrediyordu. Benim dizaynımdaki aksaklıklar, kendi çocuğunun pırıltısını ortaya çıkardığı için, sanki onu mutlu ediyordu. Taa İzmirlerden sadece oğlunu bize göstermek için gelmiş gibiydi. Babasıysa varlığıyla yokluğu fark etmeyen 'etkisiz baba'lardandı. Bir kütle olarak koltukta oturuyordu. Bu kütleden ara sıra "hıf hıf" gibi, yeryüzünde hiçbir efekti karşılamayacak gülme sesleri çıkıyordu.(Bu tür adamların bu tür kadınlarla evliliklerini nasıl devam ettirdikleri ve en önemlisi de nasıl seviştikleri büyük bir sırdır.) Aşağıdan Uğur'un sesi geldi. Gol atmıştı. O gollük pası ben vermiş olabilirdim. Burada, bu insanların arasında banyoda becerebildiğim kadar arınmış halimle oturmaktan çok sıkılıyordum. O sırada Oğuz, sınavlara hazırlık dışında kendi okul derslerinin nasıl gittiği sorusuna "Bomba gibi!" cevabını verdi. Patlamaya hazır Oğuz, huzuruna çıktığı bütün yetişkinleri mest ediyordu. Aşağıdan Uğur'un "Bas, alırsın!" diyen sesi geldi. İyice köşeye sıkışmıştım. "Okul dersleri zaten çocuk oyuncağı" dedi Oğuz. Evet, doğru, çocuk falan değildi Oğuz. Büyüklerin dünyasında alkış aldıkça yaranmak için daha da abanan ve aldığı alkışlarla şarj olan bir tür mekanizmaydı sadece. Şuna bakın, büyüklerinden aşırdığı ses tonuyla nasıl da ağzını terbiyeyle büzerek konuşuyor. Konuşurken zamanın çok değerli olduğunu ima edercesine ara sıra, nasıl da dijital saatine bakıyor. "Bomba gibi" patlamaya hazır, şirketler ilerde havada kapsın diye şimdiden yükselmeye başlayan bir çocuk... İşte geleceğimizi emanet edeceğimiz gürbüz oğlan bu. Bir de bana bakın; sınavı kazanma ihtimali düşük, sürekli "dışarıdan" tost yiyen, salonda Oğuz'dan arta kalan ufak bir boşlukta var olmaya çalışan şu çelimsize... Üstelik götümde kıl kurdu varmış, "sürekli tost yersem olacağı buymuş"... Aşağıdan "Gooool" diye bağırıyor Uğur. Aslanım Uğur...

"E hadi bakalım, isterseniz bir yarım saat dışarı çıkın," dedi Bayan Meç. Hayattaki bütün hırslarını karşılayan evladını bir program dahilinde ödüllendiriyordu. Ne olursa olsun nefis bir haberdi bu. Ben merdivenlerden uçar gibi inerken, Oğuz kontrollü bir yetişkin hızıyla iniyordu. Beklemedim. Şimdi bizim mekandaydık işte. Yanımıza gelince, "Futbol mu oynuyorsunuz?" dedi. (Biz ona top oynamak diyoruz!) Dijital saatine bakarak "Bir yarım saat oynayalım" dedi. (Ne yarım saati be! Ölene kadar sürecek bu maç.) Oynamaya başladık. Tam bir 'sokak beceriksizi'ydi. Topa pis burun vuruyordu. Beceremedikçe artan hırsı onu iyice komik duruma düşürüyordu. Mal gibi olmuştu. Onun bu halini gördükçe bir şeylerin öcünü alıyormuş gibi seviniyordum. Hele, bir ikili mücadele sırasında, top oynadığımız mekandaki 15 santimlik süs havuzuna düşünce iyice keyiflenmiştim. Üstü başı ıslak nasıl da koşarak kaçmıştı. "Salak" demiştik arkasından. Bütün dereceleri alt üst eden bir çocuğun yaptığı bu salaklık, çocukluk tarihine geçecek için nefis bir enstantaneydi...

Balkondan evladını ısrarla eve çağıran anne sesi bir moral bozukluğu olarak kalmış aklımda. "Çabuk" diyordu annem, "Çabuk eve!" Bu sefer eve girdiğimde, "doğru banyoya" gönderilmeyecektim. Banyo doluydu, içerde Oğuz vardı. "Noldu Oğuz'a?" dedi annem. Banyonun açık kapısından içeri baktım. Islak bir deha vardı karşımda. "Havuza düştü," dedim. Meçli çok telaşlıydı. Sanki havuz suyu evladının başarılarını kirletmiş gibi telaşla kuruluyordu Oğuz'u. Ortalıkta bir suç varmış gibiydi. Durup dururken, "Kendi düştü," dedim. Hayatı yaşının çok ilersinde yaşayan Oğuz, bir an çocukluğuna geri döndü: "Yalancı, sen ittin!" Dudakları titriyordu. Annem bana bakıyordu. Meç bana bakıyordu. Etkisiz baba, hayatının en etkileyici bakışlarıyla bana bakıyordu. Galiba henüz işten dönmemiş babam bile çok uzaklardan bana bakıyordu. "Ben itmedim!" dedim. Sonuçta bir ikili mücadeleydi, faul sayılmazdı...

budaci@gmail.com

O SIRADA
ERMAN ÇAĞLAR

Biliyorsunuz; bir gün gelecek dünya üzerinde yalnızca bir tane kaset kalacak. Belki yarın değil, belki yüz yıl sonra da değil ama belki 300 yıl sonra falan bir tane kalacak. O çok değerli olacak, adeta müzelerde sergilenecek kaset umarım Michael Jackson'un kasedi olur. Ya da Guns n' Roses kasedi. Çünkü kaset Michael Jackson, Michael Jackson'da kaset demek benim için. Ya da Guns n' Roses. Bu ikisi olmazsa umarım üzerine başka kaset çekilmiş Muazzez Ersoy Nostalji serisi kasetlerinden olmaz. En azından bunu diliyorum yüce rabbimden, dünya üzerindeki son kaset için...

Dünyanın en mono radyosu bulundu. Dedem seyyar satıcıdan almış, üstünde bir tane delik var sesin dışarı çıkması için. Sayıyla 1. Şarkıda herhangi bir stereo durum olursa titreşime geçiyor cihaz. Bir tane açma – kapama düğmesi, bir tane istasyon arama düğmesi. Ses ayarını da bulamadım. Elektronik cenneti Tayvan'ın izbelerinden evinize.

"İnterneti ne kadar doğru kullanıyorsunuz?" (fazla zamanınızı almayacağım):
Soru 1: Facebook arkadaş listenizde yeni doğmuş bebek var mı?
Değerlendirme: Cevabınız "evet" ise, siz interneti çok yanlış kullanıyorsunuz. Her yıl başkalarına lazım olan Kıbrıs adası büyüklüğünde bir interneti israf ediyorsunuz. O yeni doğmuş bebeğin anne babası kadar siz de hatalısınız.

Bir dizi olarak 24 dizisi:
Jack Bauer'i ortalığa sal, patlamalar yaşansın, sonra Jack Bauer'i tutukla, sonra tekrar serbest bırak, patlamayı önlesin, sonra tekrar tutukla. Bir günümüz böyle geçti. Kafana yapışık kulak memelerini ve seni çok seviyorum Kiefer Sutherland, yanlış anlamanı istemem.

Dünyanın en bozuk midesi ve Erman Çağlar: Şu an karnım kendi kafasına göre tek heceli kelimeler söyleyebiliyor ("meh" diyor, "vay" diyor.) Bu noktaya bir günde gelmedim ben. İstanbul'da dergi sabahlaması (dürüm ve kolaya bulanmış günah geceleri), sabahlamadan çıktığım gibi İstanbul-Edirne otobüsü (yarın olmayacakmışçasına yenilen topkekler), ardından annemle babannemin birlikte ikamet ettikleri ev ortamı. Anne + babanne = beş çeşit yemek. O yemekleri henüz hazmedememişken tekrar bindiğim Edirne-İstanbul otobüsü, akabinde tekrar dergi sabahlaması. Bunu üç hafta üst üste yaptığınızı düşünün. "Vay" dediğinizi duyar gibiyim.

Cnbc-e'de sabah vakti çıkan takım elbiseli, parlak gravatlı adamlar! Siz evinize gidince cnbc-e'de diziler çıkıyor, insanlar genelde onları izliyorlar. Kötü haberi benden duyun istedim.

Türk internet gazeteciliğinin kanayan bir yarası: Okudukça sönen haber. Gazetelerin internet sitelerini hazırlayan ekipler tüm enerjilerini çıblak gadın galerisi hazırlamaya kanalize ettikleri için, bazı haberler kendi kendilerini hazırlamak zorunda kalıyorlar. Sonuçlar fantastik. Sizler için bir tane aklımdan yazıyorum:

ROCK TARİHİNE DAMGASINI VURAN TÜRK (çok iddialı dev başlık)
Pink Floyd grubunun efsanevi The Wall albümünün arkasındaki gizli kahraman bir Türk. (biraz daha az iddialı alt başlık)
Dünyaca ünlü rock grubu Pink Floyd'un eğitim sistemini eleştiren sözleriyle dikkat çeken şarkısı "We don't need no education" şarkısındaki şarkıya eşlik eden çocuk korosundaki bir çocuk diğer çocuklardan bir özelliğiyle ayrılıyor. Çünkü onun babası bir Türk. (sıfır haber değeri + yanlış bilgi)

Haberin devamı için tıklayın.

Haberin devamını tıklarsanız bu Türk çocuğunun bazı yaz tatillerini Türkiye'de geçirdiği ve Türk insanlarını çok sevdiği bilgisine ulaşıyorsunuz. Bu şahane haber modeli genelde bakanı kör eden şahane bir fotoşop kolajıyla taçlandırılıyor. Onu da elimden geldiğince yapmaya çalıştım sizler için.

Bunun gibi bir şey...

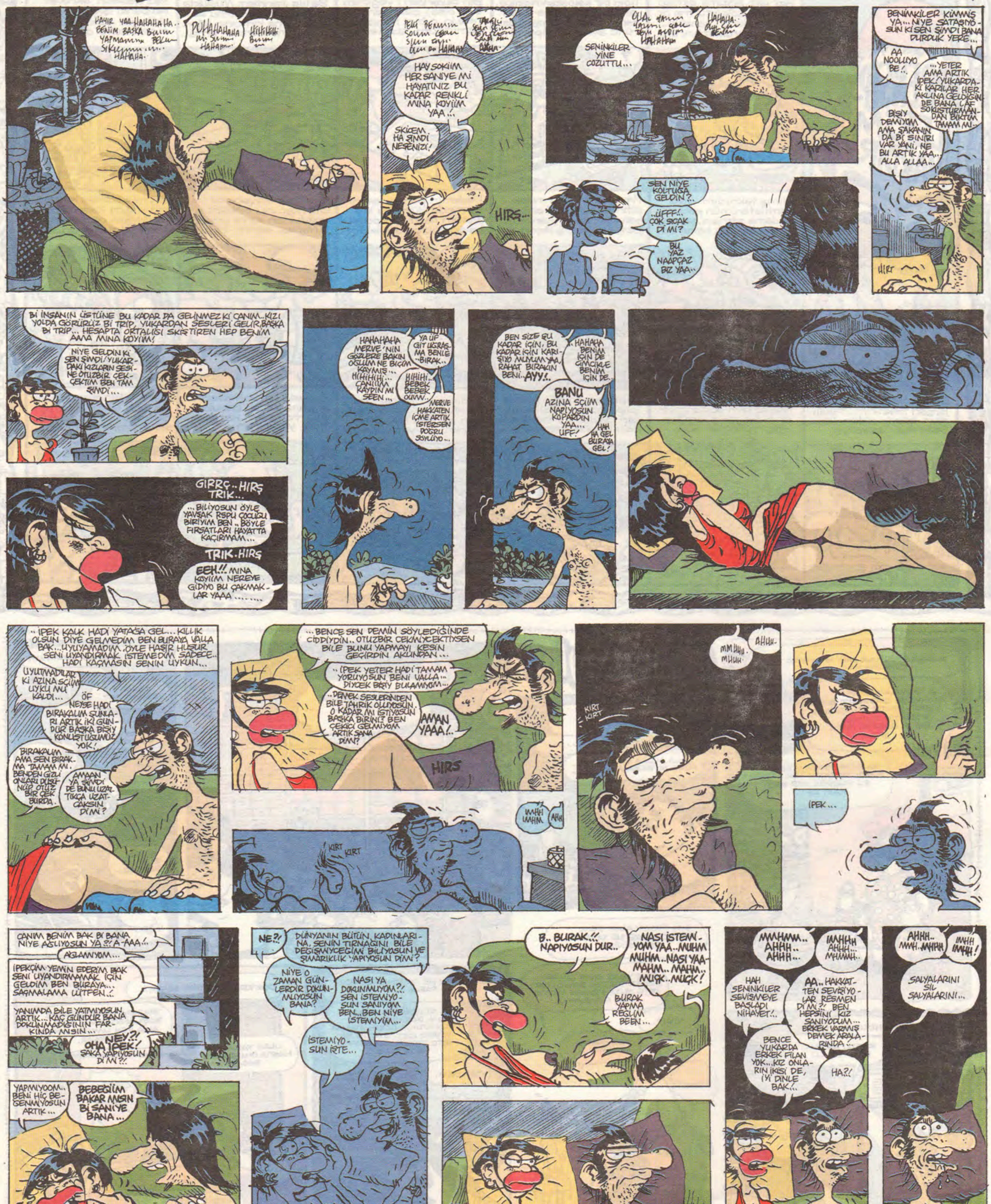

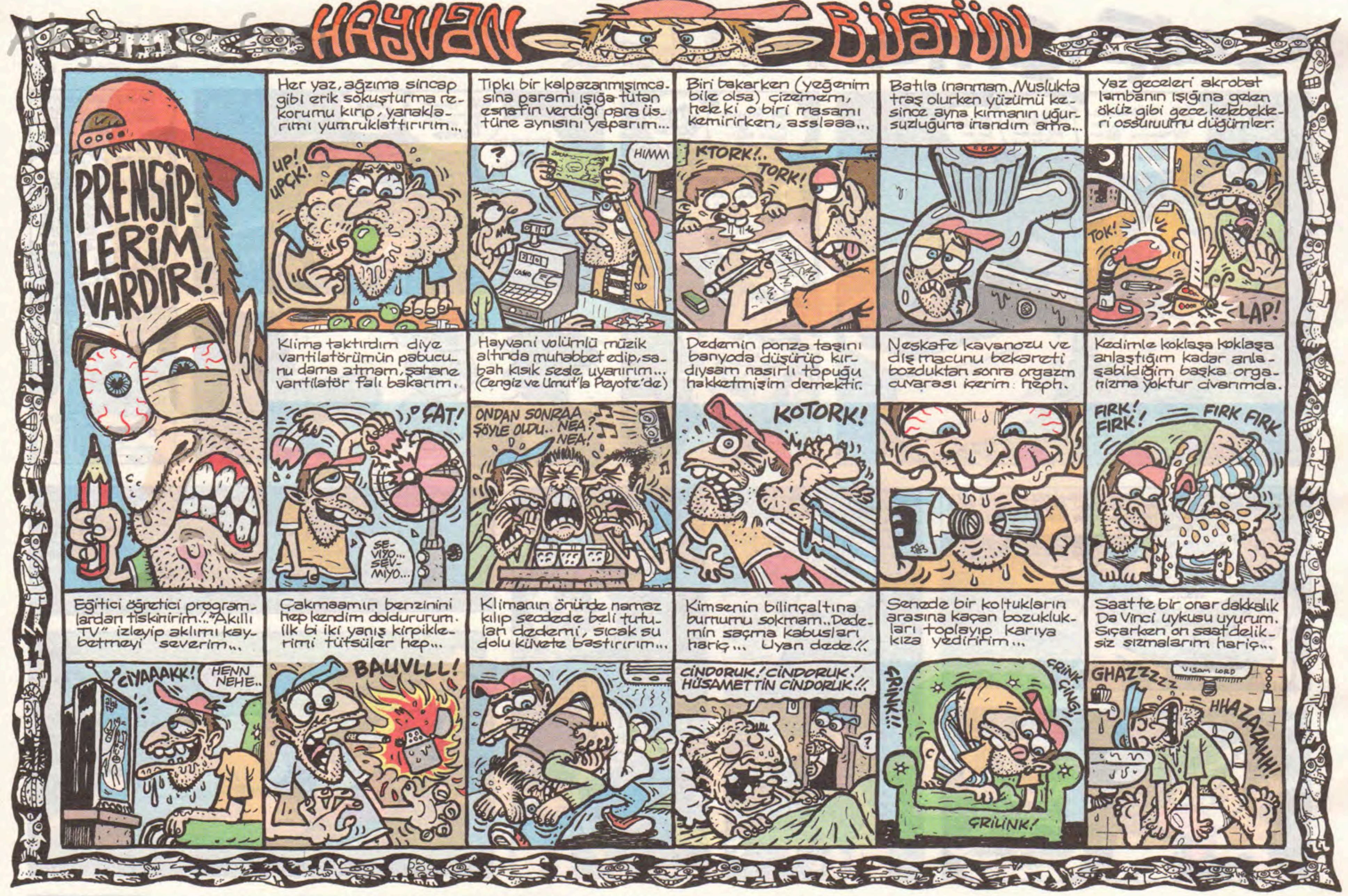
groagh@gmail.com

Çarpışma

ipek & burak

Yazan çizen KY

HAYVAN
B. ÜSTÜN
PRENSİPLERİM VARDIR!
Her yaz, ağzıma sincap gibi erik sokuşturma rekorumu kırıp, yanaklarımı yumruklattırırım...
UP! UPÇK!
Tıpkı bir kalpazanmışımcasına paramı ışığa tutan esnafın verdiği para üstüne aynısını yaparım...
?
HIMM
Biri bakarken (yeğenim bile olsa) çizemem, hele ki o biri masamı kemirirken, asslaaa...
KTORK!.. TORK!
Batıla inanmam. Muslukta traş olurken yüzümü kesince ayna kırmanın uğursuzluğuna inandım ama...
Yaz geceleri akrobat lambanın ışığına gelen öküz gibi gece kelebekleri ossuruumu düğümler.
TOK!
LAP!
Klima taktırdım diye vantilatörümün pabucunu dama atmam, şahane vantilatör falı bakarım.
ÇAT!
SEVİYO... SEVMİYO...
Hayvani volümlü müzik altında muhabbet edip, sabah kısık sesle uyanırım... (Cengiz ve Umut'la Payote'de)
ONDAN SONRAA ŞÖYLE OLDU.. NEA? NEA!
Dedemin ponza taşını banyoda düşürüp kırdıysam nasırlı topuğu hakketmişim demektir.
KOTORK!
Neskafe kavanozu ve diş macunu bekareti bozduktan sonra orgazm cuvarası içerim: heph.
Kedimle koklaşa koklaşa anlaştığım kadar anlaşabildiğim başka organizma yoktur civarımda.
FIRK! FIRK!
FIRK FIRK
Eğitici öğretici programlardan tiskinirim!.. "Akıllı TV" izleyip aklımı kaybetmeyi severim...
CİYAAAKK!
HENN NEHE..
Çakmaamın benzinini hep kendim doldururum. İlk bi iki yanış kirpiklerimi tütsüler hep...
BAUVLLL!
Klimanın önünde namaz kılıp secdede beli tutulan dedemi, sıcak su dolu küvete bastırırım...
Kimsenin bilinçaltına burnumu sokmam.. Dedemin saçma kabusları hariç... Uyan dede!!
CİNDORUK! CİNDORUK! HÜSAMETTİN CİNDORUK!!
?
Senede bir koltukların arasına kaçan bozuklukları toplayıp karıya kıza yedirirırım...
ÇRİNK!!!
ÇRİNK ÇİNG!
ÇRILINK!
Saatte bir onar dakkalık Da Vinci uykusu uyurum. Sıçarken on saat deliksiz sızmalarım hariç...
GHAZZzzz
HHAZAZAHH!
VİSAM LORD

Cihan Ceylan
YA KIZIM BİRİNİ VER BARİ YA!.. AMMA CİMRİSİN HA!..
YA SAÇMALAMASANA!.. MAHKEME ÇOCUKLARI BANA VERDİ.. BENDE KALACAKLAR. İSTEDİĞİN ZAMAN GELİP GÖREBİLİRSİN İŞTE...
YA EVDE SIKILIRIM BEN ŞİMDİ! NAPICAM TEK BAŞIMA? ŞU KÜÇÜĞÜ VER BARİ HADİ BE!..
ADLİYE KORİDORLARI
YA BEN HİÇ ANLAMAM Kİ FALDAN...
....
ALLA ALLAA VALLA ANLAMAM YA, BAKAMAM YANİ...
PSİKYATR
PREZERVATİFLER NERDE LAN?..
NABER CANIMSS YAZDIN MI?
EVET.
CEVAP VERMİYO MU?
YOK.
TİTREŞİM GÖNDER..
GÖNDERDİM YA DEMİN.
OLSUN Bİ DAHA GÖNDER...
İŞ YOK LAN...
SİZİ ÖRNEK ALAN GENÇ YÜZÜCÜLERE NE TAVSİYE EDERSİNİZ?
ÖYLE YAVAŞ YAVAŞ GİRMESİNLER BİRDEN DALSINLAR İŞTE SUYA, HEMEN ALIŞIYOSUN O ZAMAN...
YANİ?
BENİ ÖRNEK ALMAYIN...
Bakır?
BENDEN İLK NE ZAMAN HOŞLANDIN FARUK?..
İLK GÖRDÜĞÜM ANDA AŞKIM. SOKAKTA SANA SARKINTILIK EDEN ADAMA BİBER GAZI SIKTIN YA, İŞTE DEDİM, ALLAHIM... İŞTE BU O!..
CANIMM.
DOKTORLAR NE DİYO SEMİH?..
YAKINDA KEMOTERAPİYE BAŞLANICAKMIŞ İŞTE... AMA PEK UMUTLU KONUŞMUYOLAR.
ULAN YAZIN HASTA OLUNUR MU BEE?!
ÇETİİN!
KERİZ KERİİİZ EHE!..
BU BİR SOYGUNDUR?!!
KAPALI KAPALI, ÖĞLE TATİLİ!
GEL ABİ Bİ SAAT SONRA GELİRİZ!
BANKA

BENİM DE SÖYLEYECEKLERİM VAR!

Umut SARIKAYA

Benden çok uzakta...
(geçen haftadan devam...)

Nihayet bir hafta geçmiş, yatılı misafirim olan eski dostum Seçkin'i otogardan memleketine giden otobüse bindirmiştim. Giden otobüsün arkasından el sallarken bir sigara yaktım. Bir yazar olmama rağmen otogarlar bana hiç hüzün vermez. Yan yana dizilmiş acenteleri, otobüs firmalarını görünce şairler, yazarlar niye bu kadar çok hüzünleniyor anlamıyorum. Sonuçta çok büyük para dönüyor taşımacılık sektöründe. Bu dağ gibi gerçek ortada dururken gönlümde hüzne yer olamaz. Tamam, "bir şehri terk edip gitmek, tanımadığınız bi kente mesela Yozgat'a tek gidişlik bi bilet almak" gibi düşünceler bana da hüzün veriyor. Ama tam hüzünlenecek gibi olacakken birden "günde 100 yolcu taşısa, firmanın şu kadar otobüsü olsa, benzini top kek masrafını çıkarsan, sana kalır ayda şu kadar kemiksiz para" diye hesaplar yaparken buluyorum kendimi. Gelgelelim otogar büfelerinde tost, sosisli yemeyi severim. Limonatayı içtikten sonra parasını verip büfeden ayrılıp eve gitmek için ayrıldım. Metroya mı binsem yoksa Mecidiyeköy'e giden otobüslere mi binsem diye düşünürken gözüm otobüs firmalarının semtlere giden servislerine takıldı. "boş yere para vermeye gerek yok" diye düşünerek acentelerin önlerinde yürüdüm biraz. Bir acentenin önünden geçerken, muavin omzuma çarparak "evet, Beşiktaş yolcuları kalmasın" dedi içerdekilere. Aniden durup, bir sigara yaktım. İçerdekilerin toparlanmasını bekledim. Bir iki kişi kapıda duran pejo minibüse binince sigaramı minibüsün açık olan kapısının önünde içtim. Sigarayı hızlı hızlı içiyor, sanki bir yolcu gibi davranıyordum. Bir ara yaşlı bir kadının çantasını minibüse yükleyen muavinle göz göze gelir gibi olduk. Daha fazla şüphe uyandırmadan, sigarayı atıp içeriye geçsem iyi olacaktı. En arkadaki koltuğun cam kenarındaki yerini gözüme kestirmiştim. Orası kapılmadan girsem çok iyi olacaktı. Ama korkudan bir türlü içeri giremiyordum. Minibüsün açık kapısı önünde dikilmiş, "içeri girsem mi yoksa adam gibi otobüse ya da metroya mı binsem" diye düşünüyordum. Bu yaptığım kanunsuzdu biliyordum ama bedava ve rahat ulaşımın cazibesi bütün bedenimi sarmıştı. Tam son bi fırt çekip içeri atlayayım diye düşünürken. Muavin "birader" dedi. Yakalanmıştım. "Acaba ayaklarına kapanıp af dilesem, bunun suç olduğunu bilmiyordum" desem affeder mi diye düşündüm. Kendimi acındırır, bir hikâye uydurur belki gönül telini sarsardım. Bakarsın çok acır beni bi çorba içmeye götürürdü Beşiktaş'a varınca. Belli mi olur akşam yemeğini de bedavaya getirirdim. Ben bunları düşünürken " birader ya içeri gir ya kenarda dur. Kapı önünde bekleme, yolu kapatıyorsun" dedi. Bir sincap gibi seke seke girdim minibüse. Yerim kapılmıştı, orta yaşlı bi adam oturmuş gazete okuyordu benim olmam gereken yerde. İçimden adama bi sürü küfür ederek bir önündeki koltukta cam kenarına oturan ve üniversiteli olduğu her halinden belli olan gencin yanına oturdum. Üniversiteli genç, yanına güzel bi kızın oturmasını umutla beklerken yeni içilmiş sigara kokulu benim oturduğunu görünce pencereden dışarı baktı. Ben de zamanında teknik üniversitede okuduğum için onu çok iyi anlıyordum. Her yolculuk yeni bi beklentidir üniversiteli bi erkekte. Her toplu taşıma aracına bindiğinde bi anda gelip bütün bir hayatı yaşanabilir kılacak olan o gül yüzlü sevgiliyi bulmayı ümit eder üniversiteli. Uzun veya kısa mesafe fark etmez. Her yolculuk onun için yeni bir umuttur. Ve bu umut yanına oturan kişinin belirlenmesi, kesinleşmesiyle son bulur. Yüzler gülebilir de asılabilir de. Ben şu ana kadar hiçbir yüzün güldüğünü görmedim. Ah sevgili dostlarım inanır mısınız bu umut üzerine o kadar çok konuşabilirim ki... Yana oturan ve bütün umudunuzu, beklentinizi baltalayan yok eden o yolcu, bir adam veya daha kötüsü alışveriş poşetleriyle veya kucağında çocukla binmiş yaşlı şişman bir kadın olabilir. Ölen umudunuz yandaki yolcunun kısa mesafeli bir yol söylemesiyle yeniden yeşerir, filizlenir... Sonra yine beklersiniz o hiç gelmeyeni...

Yan koltuktan umudu kesmeyen gencin bedenini beklenti ve umut öyle çok sarmıştı ki hiç pes etmiyordu. Yan tarafta bekleyen Bakırköy servisinin içindeki bi kızı kesmeye başladı. Muhtemelen geldikleri şehirden beri otobüste kızı çok kesmişti ve şimdi de başka bi araçtan inatla kesmeye devam ediyordu. Vasıtada sevgili bulmayı geliştirmiş, vasıtalar arası sevgili bulmaya çalışıyordu. Çabası gözlerimi yaşarttı. Bakışlarına çok güveniyordu demek... Ne istiyordu acaba? Evine ya da yurda gidecek kızı servisinden indirip yanına oturmasını mı istiyordu. Evet, galiba özünde bunu istiyordu. Ama bir bakıştan bu kadar çok şeyi beklemek fazlaydı. Tamamen iyi niyetten, "gence bir katkım olsun" diye düşünerek, "Yardım edeyim belki getiririz kızı. Koltukta bi götlük yer var, sığışırız" diye hesap ederek ben de kızı kesmeye başladım. Yandaki minibüste iki adam yan yana oturmuş, alıcı bakışlarını bir ok misali fırlatınca kız haliyle rahatsız olup başka bi yere baktı. Üniversiteli genci bilmem ama ben resmen bakışlarımla soyuyordum kızı.

Birden arkadaki adam "Kaptan ne oldu kalkmıyor muyuz" diye bağırdı. Kaptan sigara içip kendi kendine bir şeyler geveledi, sinirli görünüyordu. Birden arkamdaki adam minibüsten indi. Hemen gencin yanından ayrılarak, adamın kalktığı yere oturdum. Gazeteyi de bırakmıştı. Büyük bir keyifle gazetemi açıp yurt ve dünyada gelişen spor haberlerini okudum. Cennette gibiydim resmen... Seçkinden kurtulmuş, sesiz evime şahane bi gazete okuyarak bedavadan gitmek için bekliyordum. Yalancı cennetim pek de çabuk bozulmuştu. Adam elinde bir Şaşal'la geri dönmüştü. "arkadaşım orda ben oturuyordum" dedi sinirli bişekilde. Uygar gibi, "ah pardon, kalktınız zannetmiştim" diyip eski yerime dönmek için çıktım koltuktan. Ama ben gaflet uykusunda uyurken eski yerim de kapılmıştı. Genç yanına oturmuş şişman yaşlı bir kadının yanında karalar bağlıyordu. Kalkmamla filizlenen umutlarının yaşlı kadın tarafından kökünden sökülmesinin canlı şahidi oldum. Bu kıyıma, benden başka bi tanık daha vardı. O da yaşlı kadının kucağında oturan ve torunu olduğu her halinden belli olan ve bir torbaya kusan sekiz yaşlarındaki çocuktan başkası değildi. Ben gence üzüle durayım adam peşimi bırakmadı. Beni yersiz yurtsuz bıraktığı yetmiyormuş gibi şimdi de halen elimde olan gazetesini istiyordu. Gencin bir önündeki koltuğa tam oturacakken işte o hep beklenen güzeller güzeli geldi. Aynı koltuğa hamle yaptık. Bin bir ısrarla onu oturttum. "Bari çantanızı verin kucağıma" dedi." Ah be gül yüzlüm, ah be fidan boylum çantam olsa o çantanın içini boşaltıp içine kendim girer öyle verirdim kucağına çantayı... Ama çantam yok ki... Benim elini kolunu sallayarak binen bedavaçı bi şerefsiz olduğumu nerden bileceksin be temiz kalpli kadın. Ömrümün suça ve suç unsuruna adandığını nerden bileceksin." diye içimden haykırdım. Sonra ansızın kenarda duran, muavin tarafından istiflenmiş çantalardan birini kızın kucağına verdim. Çanta beni ona bağlayan bir unsur, onunla benim buluşma mekânımızdı. Ayakta, kızın önünde dikilmiş öylece gülümsüyordum. Birden hala minibüse girmeyen bir yolcunun olduğunu korkuyla fark ettim. Eğer adam minibüse binerse ben konumumu kaybedecektim. Arkaya doğru ilerlemek zorunda kalacak, kızın önünde diğer yolcu duracaktı. Bir godoş gibi gül yüzlümü o yolcuya kendi ellerimle sunmak istemiyordum minibüsün kalkmasına daha vardı, sigara içmek bahanesiyle indim minibüsten. Diğer yolcunun yanına gittim. Düşmanımdan bir centilmen gibi ateşini istedim. Ara ara bakışarak sigara içtik. Sigarası bitmişti ama yeni bi tane daha yakmıştı. Savaş başlamıştı ve kaybetmek istemiyordu. Karşılıklı üçer sigara içtik. Nihayet kaptan bizi çağırdı da minibüse girdik. İşler yolunda gitmiş, herifi minibüsün arkasına yollamıştım. Gül yüzlümle yeniden karşılaşmıştık. Üniversiteli gence baktım hayatı iyice drama dönüşmüştü. Anneannesi torununun ellerini ıslak mendille silerken çocuğun kusma torbasını elinde tutuyordu. Acıyla gülümsedim üniversiteliye. Kaybedenin ne hissettiklerini çok iyi bilirim ama kazanmasını da severim. "ne iyi yapmışımda arkaya geçmişim" şu an belki de bi ilişkinin başlangıcındayım diye sevinip, gül yüzlüme baktım. Kulaklık takmış, müzik dinliyordu. Kulaklığından gelen ritmden dinlediği şarkıyı seçebiliyordum. Eski bir Ajda Pekkan şarkısı olan ve Göksel'in yeni albümünde yeniden yorumladığı "baksana talihe" şarkısını yine Göksel'in yorumundan dinliyordu. Baktığımı görünce arada bir bakış atıp, belki de yer verdiğim için minnet duygusuyla bana gülümsüyordu. Ama ben hoşlanmış olabileceğine yormak istiyordum bu gülümsemeyi. Şu anda arkamda bir fon müziğiyle beni izliyordu. "yandı yandı içim yandı, içti aşkı kanmadı, kalbimin istediğini almak nasip olmadı" diye yankılanırken dizeler arkamda görüntüde ben vardım. Müzikle uyumlu hareketler yapmalıydım ki kız için iyice görsel bi şölene dönüşsün. Duyabildiğim kadarıyla şarkıda "baksana halime gülme deli diye akıl ermez bu gönül işine" mısraları çalıyordu. Ritime bir yandan tempo tutarken, dizelere uyumlu olarak elimle kalbimi gösterip elimi bilekten çevirerek "delirmek" hareketini yaptım kıza bakarak. Adeta sevdiğine kur yapan bir aşk kelebeği gibi kıpır kıpır olmuştum. Anlamsız bir şekilde bana baktı. Hiç gocunmadım raksıma devam ettim. Nihayetinde ben bir aşk kelebeğiydim, "aşk dağıtırdım alan olmaz" diye gezinen bir kelebektim ben. Kaptan dikiz aynasından bana bakıyor, "bana da aşk dağıt ey aşk kelebeği. Ben hiç hayatımda aşk şerbetinden içmedim. O duyguyu hiç tatmadım" dercesine hüzünlü ve arzulu duruyordu. Göksel'in sesi eşliğinde ritm tutarken ben de kaptana baktım. Kaptan "biradeeeeeeeeerrr" diye bakışlarını çekmeden söze girdi. Bir anda müzik kesildi, kelebeğin kanatlarındaki çırpınış okyanusun ötesinde kasırgaya dönüşemeden kesildi, kelebeğin kanatları koptu, ortam buz gibi oldu. O uzun sessizliği yine aşk yoksunu kaptanın bir hırıltıyı andıran sesi bozdu. "sen otobüste yolcu muydun?" diye sordu. "efendim abi, anlamadım" diye çaresiz bir şekilde aptala yattım. Gül yüzlüye baktım kulaklığını çıkarmış, minibüsteki herkesle beraber bana bakıyordu. Sabahtan beri kusan çocuk bile kusmasını kesmiş bana dikkat kesilmişti. Kaptan sorusunu yineledi. "abi ben arkadaşı uğurlamıştım da. Böyle bi hakkımız var sanıyordum, gardan dönerken" diye görenin 100 metreden tanıyacağı bi yalan söyledim. "arkadaşım her eşini dostunu uğurlayan servise binse ne olur. bu yolcular nereye oturacak. Götürürüm ben götürmesine de sen bana değil, bu kadar yolcuya saygısızlık ediyorsun" diyerek beni halkla karşı karşıya getirdi g.t. halk da hemen kitle psikolojisiyle gaza geldi, demin kendilerinden medet umdukları aşk kelebeğine şimdi nefretle bakıyorlardı. Hatta bi kaç tane "çk çk çk" diye ses çıkaranları gördüm. Kaptan hala bana bakıyordu, önüme bakıyordum. "Ah kaptan beni bu hallere düşüreceğine zincire vuraydın, çöllere süreydin, sırtında dilim dilim kırbaç izleri olan kürek mahkûmiyetine çektirdiğin bir forsa yapaydın beni." Diye içimden haykırdım. "özür dilerim abi bilmiyordum. İneyim mi?" diye sordum. "Yok, inme artık bu saatten sonra. Ama öğren bunları. Paran yoksa kardeşim rica edersin biz de insanız halden anlarız. Elime yapışmazsın, götürürüm. Çok götürdüm daha önce böyle. Ama gelip insan gibi soracaksın. Bu minibüste kim olsa yardım eder itiraz etmez binmene" dedi. Ulan bu kaptan ne yapmaya çalışıyordu. 30 yıldır ilmek ilmek işlediğim kişiliğimi param parça edip, gururumla bir kedinin fareyle oynadığı gibi oynuyordu. Kızın yanında edilecek laflar mıydı bunlar. Durumumu olduğundan daha berbat şekilde halka yansıtıyordu. Minibüstekilerin gözünde rezil kepaze bi insandım artık. Sadece "bilmiyordum" diyebildim. Durmuyor, susmuyor, konuyu kapatmıyordu. Tam bitti derken, çok uzun sessizlikten sonra yine devam etti. "bak" dedi, "şimdi bi polis çevirse, kontrol etse yolcuları, seni nasıl açıklıycam ben adama. Elimizde yolcu listesi var. Adam demez mi "sen parayla ekstra yolcu taşıyorsun" diye. Der, haklı. Nasıl açıklayacağım ben seni söyle?" dedi. Kaptan minibüstekilerin gözünde beni önce nefret edilen bir gaspçı, sonra da fakir ve aynı zamanda gurursuz biri yapmıştı. Şimdi de "açıklanamaz bişey" olarak tanımlamıştı beni. "Polis" lafını duyunca benim zaten bi ayaklarım çözüldü. Siyasi suçtan hapis yatmayı beklerken kaçak yolculuktan gün saymak, edebi kariyerimi de gençliğimi de yakıp kül edecekti. Hiç bişey demeden önüme ayaklarıma baktım.

Yolculuk sanki asırlar sürmüştü. İnsanların suratına bakamıyordum ama onların bakışlarını hissediyordum. Elinde kusmuk torbası taşıyan o üniversitelinin yerinde olmak için neler vermezdim. Nihayet Beşiktaş'taki acentenin önüne gelmiştik. En önce ben indim, tam hızlı adımlarla eve giderken. Ardımdan "pardon çantanız, çantanızı unuttunuz" diye seslenen gül yüzlüyü duyunca dönüp baktım. Yerimi kapan adam ise yazhanedekilerle kaybolan çantası üzerine tartışıyordu. Bu sefer başım gerçekten beladaydı ve gül yüzlünün başını da belaya sokmuştum. "Kaderimse çekerim, çilemse güler geçerim" ilkesini yaşam şiarı olarak benimsediğim için kendime, gül yüzlünün yanına gidip bütün bu çanta oyununu başından sonuna kadar anlatıp, çantayı gerçek sahibine teslim etmeye karar verdim. Tam gül yüzlüye doğru yürürken üniversitelinin yanında oturan yaşlı kadının yere attığı içi kusmuk dolu torbaya bastım. Yere düştüm, kafamı asfalta sürttüm. Kusmuk içinde yerde debeleniyor, kafam kanıyor mu diye kontrol ediyordum. Ben yaramı kontrol ederken gül yüzlü panikle "çiş geliyor azıcık öteye kaçın" diyerek bayırdan aşağı üzerime doğru gelen köpüklü suyu gösterdi. Yaşlı kadın torununu yazhanenin yanındaki bakkalın kapalı kepenklerine işettiriyordu. Panikle yana doğru iki salto atıp, akrobatik bi şekilde yuvarlanarak çişten kaçtım. Hazır hızımı almışken ve işler daha fazla çığırından çıkmadan elimi koymadan yerde kendimi silkerek tek harekette ayağa kalkıp acenteye yakın olan evime doğru koştum. Üç gün boyunca evde oturdum. "Acaba beyin kanaması geçirir miyim, hemen geçirmiyormuş insan kafasını çarpınca bi kaç gün sonra geçiriyormuş" düşünceleri içersinde tam üç gün geçirdim. Baktım beyin kanaması geçirmiyorum çok sevindim. O kadar çok sevindim ki sevincimi biriyle paylaşmayı çok istedim. Ama kimse yoktu. Ben de odanın içinde, elimi yere koymadan üç adet ters takla attım ardı ardına. Orhan Veli gibi ölmediğime şarkıcı Doğuş gibi sevinmiştim.

gelen kutusu

İlkay SALTIK

Hakan KURTAS

Özgür KAHYAOĞLU

İSİMSİZ

Barış ÖZKAN

UYKUSUZ
Haftalık Mizah Dergisi | 10 Haziran 2009 | Sayı: 093
Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ ve YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Uğur GÜRSOY
GRAFİK: Fırat YAŞA - Evrim GÜVENÇ - KALİGRAFİ: Şevki Sayışman
İşletme ve Satış: Nuri AÇAR(nuri@uykusuzdergi.com) - Halkla İlişkiler ve Muhasebe: Elvan Aktaş (caglar@uykusuzdergi.com)
Asmalımescit Mah. Sofyalı Sok. Hamson Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat.1 Beyoğlu / İSTANBUL
TEL: 0 (212) 245 53 38/39 FAX: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307-7619
BASKI: APA Uniprint Hadımköy Asfaltı Ömerli Köyü Mevkii 34555 Hadımköy / İstanbul 0(212) 798 28 40
GENEL DAĞITIM: DPP - 0(212) 622 22 22 ABONELİK: Yurtiçi: 99YTL Amerika: 100$ Avrupa: 70€ Uzakdoğu:120$
Banka Hesap Numaralarımız: Yapıkredi Bankası Parmakkapı Şubesi, YTL: 81217859 USD: 81345973 EUR: 81345967

OTİSABİ
YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com
Gülme!
MMH.. HARİKASIN.. TENİNE BAYILDIMM..
OH-HH..
KK-KH-KH.. KIKIKI-IKKK KHH..
GÜLÜYO!
ÇENEMİ KAPIYIM GÜLÜNÇ DURUMA DÜŞMİYİM..
ÇLAP ÇLAP ÇAP ÇLAP ÇLAP ÇAP
KKIH.. KH-KH İHHİHİ
KONUŞMADIM.. OHH BİLE DEMEDİM!..
YOKSA BU SESE Mİ GÜLÜYO?
İHHİ-HİHİ
LAN!
AHHHA-HAHA HA-HAA KKH-KKH HAHA..
NEDEN DURDUN?
GÜLME KRİZİNİN GEÇMESİNİ BEKLİYORUM..!
HAKLISIN, ÖZÜR DİLERİM.. SEN DEVAM ET LÜTFEN..
KHH- KHH-KKH IHHI- IHHI- IHHI KIH-KIH-HII..
BAK YİNE!
KIZDIN Dİİ Mİ BANA? İNAN İSTEMEDEN OLDU!.. TUTAMADIM KENDİMİ
CANIIM.. HADİİ ÖZÜR DİLEDİM YA..
TAMAM TAMAM
HADİİ.. ASMA SURATINI GELSENE..
KONSANTRASYONUNUN İÇİNE ETTİM Dİ Mİ?
...
BAK İSTEMİYORSAN.. ZEVK ALMIYORSAN...
HAAYIR HİÇTE DİİL, ÇOK HOŞUMA GİDİYOR
..YAA HANİ KÜTÜPHANEDE FALAN KONUŞAMAZSIN YA YASAK OLDUĞU İÇİN..
EE?
İŞTE BENİM ÖYLE YERLERDE SİNİRİM BOZULUR GÜLERİM..
MM-MMHMM MMGHMMM
MÇIYK
MÇK
MNMM
KKH.. KHH-KHH.. KAHHA-AHH-HA HA-HA-HA
KÜTÜPHANE Mİ BURASI YA? GENE NE OLDU?
HA-HA-HA HAHAHAA AHH-HA-HA-HAA..
SIKILDIM ARTIK YAA!
AMA ÖPÜŞÜRKEN ÇIKAN O SESLER.. A-HA-HA-HA
BU AŞAMAYA GELMEK İÇİN O KADAR MESAİ HARCA, RANDEVULARA TAM ZAMANINDA GİT AMA İKİ SAAT BEKLE, BAŞKA KIZLARA BAKMIYOMUŞ GİBİ YAP... HER ŞEYİN HESABINI ÖDE AMA SONUÇ? FİYASKO!..
SARMISAK YAĞI ÇAM YAĞI KARIŞTIRIYOSUN..
HOCAM İÇİLİCEK Mİ BU
LAN EHLİYET SINAVI İÇİN ARABA KULLANMAYI BİLE ÖĞRETTİM!..
NAAPIYOSUN?
...
..BULUTLARIN ÜSTÜNDEN BIRAKTIM BEN KENDİMİ
SONUNU DÜŞÜNME DEEN..
NE?
AĞRIYO MU?
NE AĞRIYO MU?
ŞEY YAPAMADIN YA
ESKİ ERKEK ARKADAŞIM DEMİŞTİ ONDAN BİLİYORUM. PİPİNİN ALTINDAKİ POŞET GİBİ ŞEY VAR YA O YUKARI ÇIKIYOMUŞ SONRA DA AĞRI YAPIYORMUŞ..
ÖEEH! TAMAM. ONDAN OLDU EVET
BİR ÇARESİ VAR.. AMA
NEDİR O? SÖYLESENE AŞKIM..
AŞAĞI İNMEN GEREKİYOR
DUR!.. NAAPIYOSUN ÜFLEMİYCEKSİN!
AMA FLÜT GİBİ HA-HA HAHA
BIRAKIR MISIN LÜTFEN
NİYE? ÇALIYIM BİRAZ
OLMADI Dİ Mİ GENE?
BOŞVER UNUTALIM
SEN DE BIRAKIP GİDİCEKSİN!.. ZAFER DE BU YÜZDEN TERK ETMİŞTİ..
SİZİN İÇİN DE SEKS NE KADAR ÖNEMLİYMİŞ
BU KONUYU TARTIŞMASAK..
NE OLDU BİTTİ Mİ? BU SUSKUNLUK ONU MU GÖSTERİYO? "SEVİŞİRKEN GÜLEN KIZ ARKADAŞIM" DİYE HATIRLIYCAĞIM BİRİ Mİ OLUCAK?..
BUNU DA DENİYİM..
HAHA-HA-HA HA-HA HAHA HAHA
AHHA-HA-HAHA HA-AH-HA-HA AHH-HA.. AH-AH AH-AAH-AAAH AAHH..
Küçük bir buluş ve birazcık sabırla sinir bozucu kahkahalardan kurtulmuştum. Daha da önemlisi bir genç kadının cinsel hayatını düzeltmiş ve mutlu olmasını sağlamıştım. Her sevişmesinde aklına geliyorsam eğer, işte benim de ödülüm bu.
BU DA AĞLAYAN!
NEDEN AĞLIYOSUN DİYE SORSAM YOK BİŞİY DİYCEK
SORMASAM ÖKÜZ DİYCEK
HICK
ÜH-HÜ
SON

ISSN 1307-7619
18 HAZİRAN PERŞEMBE
SAYI: 2009/25 No: 094
1.50 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 1.75 TL.

www.uykusuzdergi.com

UYKUSUZ

2009 Nisan ayında Genelkurmay'da hazırlandığı iddia edilen "AKP ve Gülen hareketini bitirme planı" konulu belge şok yarattı. Genelkurmay bu belgeyi "gerçek olmadığı kanaatindeyiz" diyerek yalanlarken, AKP suç duyurusunda bulundu. Belgenin gerçek olup olmadığı tartışılıyor ancak şimdilik bildiğimiz kesin bir gerçek var. Savcılıkta sadece fotokopisi bulunan belge sahte çıkarsa bu korkunç bir çetenin Türkiye'nin en önemli makamlarına sızdığı anlamına gelecek. Eğer belge gerçekse bu da korkunç bir çetenin Türkiye'nin en önemli makamlarına sızdığı anlamına gelecek.

İstanbul Emniyet Müdürü Celalettin Cerrah, Osmaniye'ye vali olarak atandı.

UYKUSUZ

Adana'da 9 çocuğa daha gösterilerde taş attıkları gerekçesiyle 86 yıl, 11 ay hapis cezası verildi. böylece son bir yıl içinde 82 çocuğa toplam 373 yıl hapis cezası verilmiş oldu.

KAÇ YIL OLDU?

- Arena ekibinin geleceğini öğrenince bone ve eldivenle traktör kullanmaya başlayan adam, "Yüzde 90 bone ve eldiven kullanıyoruz" diyeli **3 yıl...**
- Hande Yener, "*Bu albüm farklı. Onun için beni onlar da artık dinlesin diye şarkıları çok entelektüel bulduğum bir besteciden, Mete Özgencil'den aldığım için, 'Artık o kesim de beni dinlesin' diyorum. Mete ile çalışmaya başladığımızda, 'Enteller seni seviyorlar' dedi*" diyerek şimdiki müzik anlayışını açıklayalı **5 yıl...**

- Antalya'da 64 yaşındaki Sadık Uysal, magazin programı seyrederken, 62 yaşındaki eşini "*Sen neden bu mankenlere benzemiyorsun?*" gerekçesiyle aniden döveli **6 yıl...**

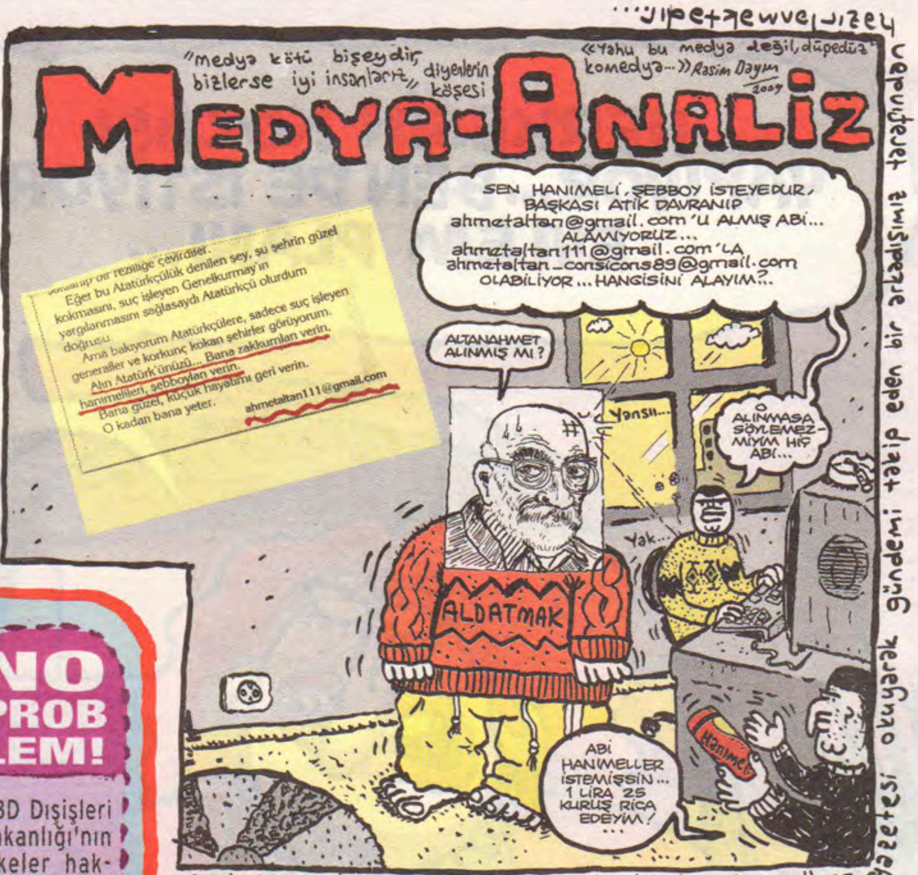

- Petek Dinçöz, "Bende denyoluk var" diyeli **6 yıl...**
- Magic Johnson AİDS'e yakalanalı **19 yıl...**
- S.O.S. acil durum sinyali ilk defa kullanılalı tam **100 yıl** olmuş...

MEDYA-ANALİZ

"medya kötü bişeydir, bizlerse iyi insanlarız" diyenlerin köşesi

«Yahu bu medya değil, düpedüz komedya...» Rasim Dayın 2007

•medya-analiz köşesi ayda bir, berberde güneş gazetesi okuyarak gündemi takip eden bir arkadaşımız tarafından

BİŞEYLER DUYDUM

DİKKAT DEVLET MALI!

Karadeniz Teknik Üniversitesi'nde öğrenciler hakkında yürütülen soruşturmalar ve uzaklaştırma cezalarını protesto etmek amacıyla açlık grevine başlayan 6 öğrenci, 30 kişilik bir grubun saldırısına uğradı. Bu 30 kişi, "Açlıktan ölmediniz mi? Size hamburger ısmarlayalım..." gibi sözlerle tacizde bulunduktan sonra saldırıya geçtiler. Kavga sırasında, kampustaki levhaları sökerek öğrencilerin üzerine attılar. O ana kadar olaylara müdahale etmeyen güvenlik görevlileri, aniden telaşlanıp "Levhaları atmayın, onlar devlet malı" diye koşarak levhaları korudular.

NO PROBLEM!

ABD Dışişleri Bakanlığı'nın ülkeler hakkındaki periyodik olarak güncelleyip derlediği ülke notunda 'AK Party' ve 'AKP' kısaltmaları birlikte kullanıldı. Başbakandan her hangi bir tepki gelmedi...

mahsus selam eder çoköperim...

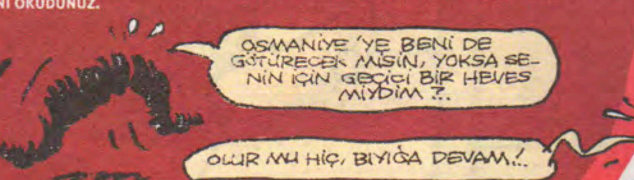

14 yaşındaki B.Ç.'ye 'cinsel tacizde bulunduğu' gerekçesiyle yargılanan Vakit gazetesi yazarı Hüseyin Üzmez, tutuklu bulunduğu sırada el yazısıyla kendisini yargılayan hakim ve savcılara övgü dolu mektuplar yazmış. Üzmez, mektuplarda, savcı için "yakışıklı", "nur yüzlü yakışıklı" gibi komplimanlar kullanıyor ve savcının Yargıtay'da layık olduğu yerleri alması için dua edeceğini söylüyor. Şu da mektupların sonundaki imza: "Tutuklu ve hasta Hüseyin Üzmez"...

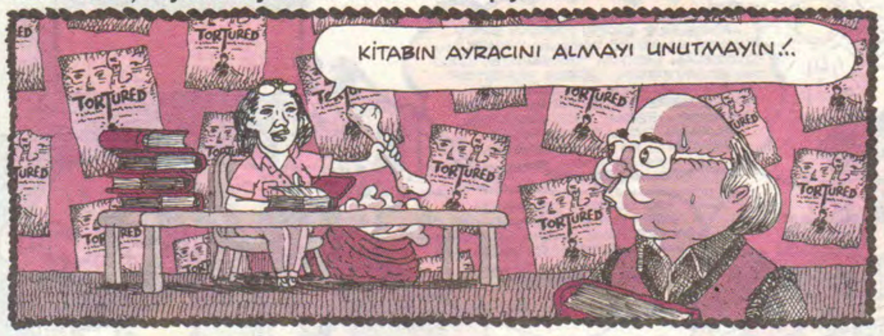
GÜLE GÜLE CERRAH

- "Hem ateş etmek rahatlatır insanı. Patlayan tabanca sesi huzur verir bizim gibilere; stresini alır, benim eşim de silah kullanmayı bilir"...
- Lübnan'a asker gönderilmesini protesto eden öğrencilere yönelik linç girişiminin ardından "Vatandaşımız güzel bir tepki verdi"... Fuhuş operasyonunda gözaltına alınanların deşifre edilmesi üzerine "Polisimiz namuslu kişileri afişe etmez"...
- İsmailağa Camii'nde meydana gelen linç olayının ardından, "Şüpheli kafasını mihraba vura vura ölmüş"... Şüphelilerinin yakalanmasının üzerinden daha 24 saat geçmeden "Örgütle bağlantısı yok, milliyetçi duygularla işlenmiş bir cinayettir"...
- Münevver Karabulut cinayetinden sonra aileyi suçlayarak, "E kızlarını takip etselermiş"...

Osmaniye'ye vali olarak atanan İstanbul Emniyet Müdürü Celalettin Cerrah'ın kısa bir CV'sini okudunuz.

Ebu Garib cezaevinde Iraklılara işkence yaparken hatıra fotoğrafları çektiren ABD'li kadın asker, hayat hikayesini anlatan bir kitap yazdı.

Türkiye, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'nde, aile içi şiddete karşı vatandaşını koruyamadığı gerekçesiyle ceza alan 'ilk ülke' oldu.
Meclis'te AKP'li Güldal Akşit, AİHM'nin mahkum etmesini anlayamadığını söyledi.

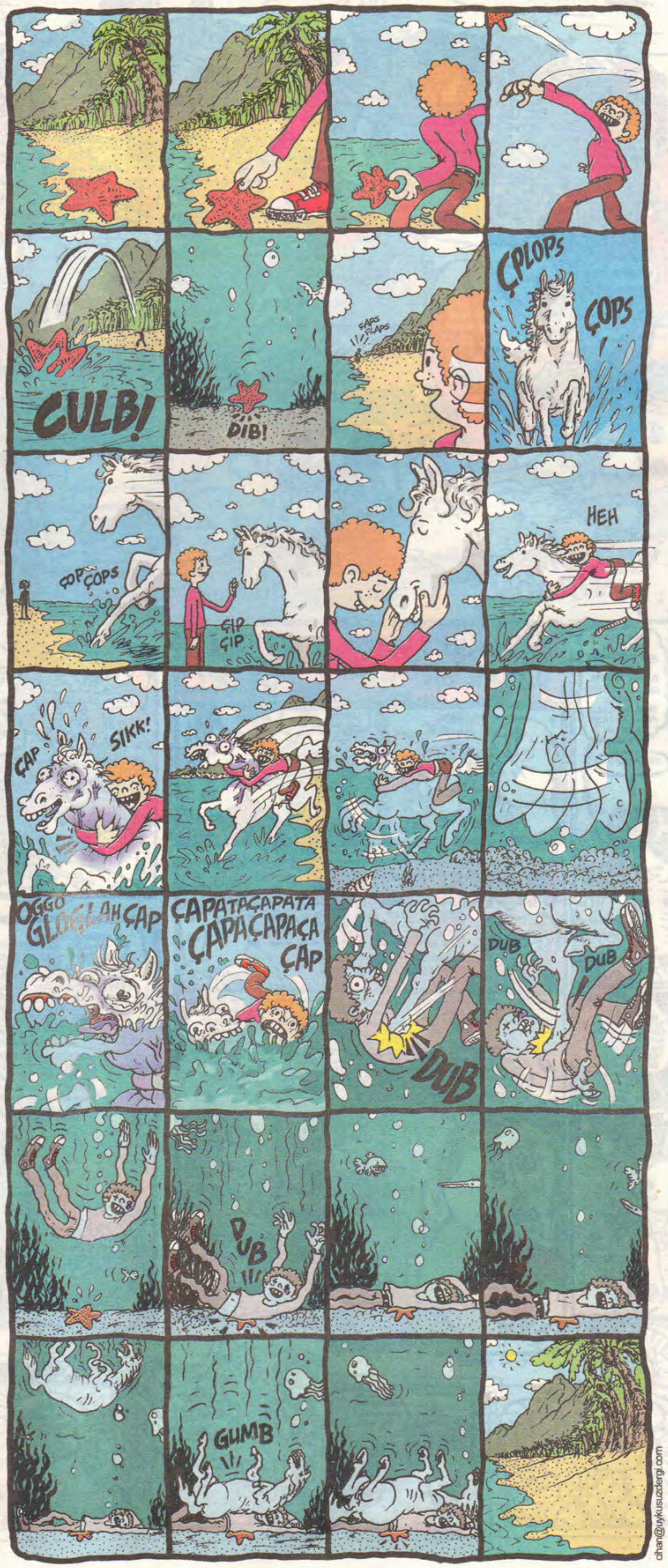

Yurdun her köşesinden kadına yönelik şiddet haberleri geliyor.

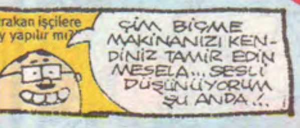
OKYANUSUN KIZI NENSİ

ONU SADECE GERÇEK İNSANLAR GÖREBİLİR

PİŞ KİN LİK

1) Marmaray Projesi'nde aylardır maaşlarını alamadıkları için iş bırakan işçilere taşeron firma yetkilileri, "Üç ay maaş alamadılar diye böyle şey yapılır mı?" diyerek tepki gösterdi.
2)Odsel Elektronik isimli bir şirkette uzun süredir maaşları verilmeyen işçiler iş yavaşlattı. Şirketin sahibi maaşlarını vermediği işçilere, "Kredi kartı kullanmayın, haftada bir dışarıda yemeğe çıkmayın" diyerek öğütler verdi.

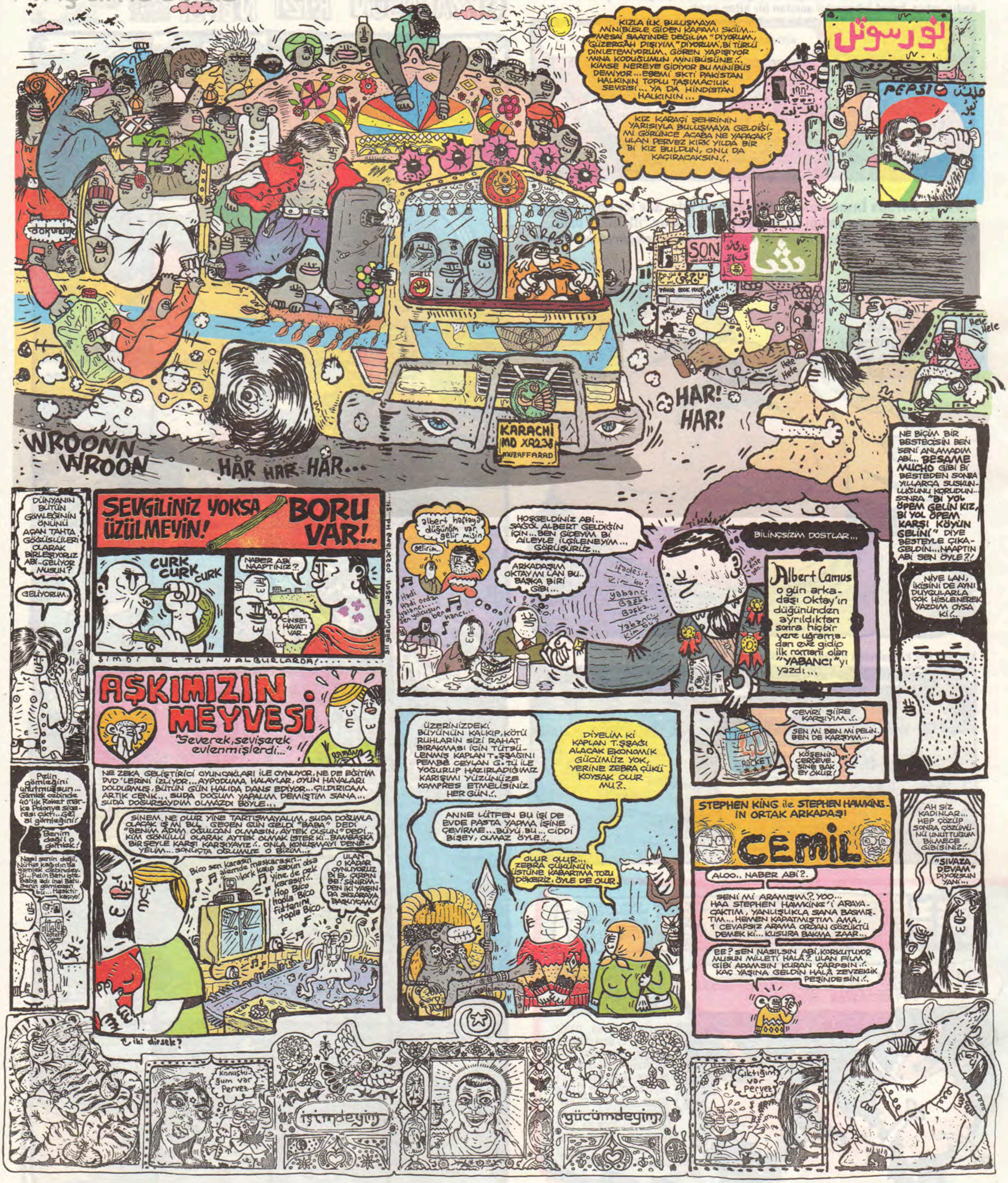

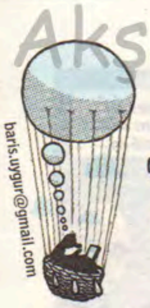
KÜÇÜK BAŞ SİYASETİ

Tayyip Erdoğan, Deniz Baykal'a "Ey Baykal sana 5 tane keçi teslim edilse idare edemezsin" dedi. Bundan 3 ay önce, "Sayın Baykal'a da Sayın Bahçeli'ye de 10 tane koyun, keçi teslim et, kaybedip gelirler." demişti. Ve fakat 2 yıl önce de, yine Baykal'a "Her zaman söylüyorum hayatında 2 koyun gütmedin, bu işi yapamazsın" demişti...

FIRAT BUDACI

KIZLA İLK BULUŞMAYA MİNİBÜSLE GİDEN KAFAMI SKİİM... "MESAİ SAATİNDE DEĞİLİM" DİYORUM, "GÜZERGÂH DIŞIYIM" DİYORUM, Bİ TÜRLÜ DİNLETEMİYORUM. GÖREN YAPIŞIYOR 'MINA KODUĞUMUN MİNİBÜSÜNE.'.. KİMSE NEREYE GİDİYOR BU MİNİBÜS DEMİYOR... EBEMİ SKTİ PAKİSTAN HALKININ TOPLU TAŞIMACILIK SEVGİSİ... YA DA HİNDİSTAN HALKININ...
KIZ KARAÇİ ŞEHRİNİN YARISIYLA BULUŞMAYA GELDİĞİMİ GÖRÜNCE ACABA NE YAPACAK? ULAN PERVEZ KIRK YILDA BİR Bİ KIZ BULDUN, ONU DA KAÇIRACAKSIN.'.
PEPSI
SON
WROONN WROON
HAR HAR HAR...
HAR! HAR!
KARACHI MD XA238 MUZAFFARAD
DÜNYANIN BÜTÜN GÖMLEĞİNİN ÖNÜNÜ AÇAN TAHTA GÖĞÜSLÜLERİ OLARAK BİRLEŞİYORUZ ABİ.. GELİYOR MUSUN?
GELİYORUM.
SEVGİLİNİZ YOKSA ÜZÜLMEYİN! BORU VAR!..
CURK CURK CURK
NABER ABİ NAAPTINIZ?..
CİNSEL HAYATI VAR...
ŞİMDİ BÜTÜN NALBURLARDA!...
albert haftaya düğünüm var, gelir misin
gelirim..
HOŞGELDİNİZ ABİ... SAĞOL ALBERT GELDİĞİN İÇİN... BEN GİDEYİM Bİ AİLEYLE İLGİLENEYİM... GÖRÜŞÜRÜZ...
ARKADAŞIM OKTAY MI LAN BU.. BAŞKA BİRİ GİBİ...
Hadi Hadi ordan yalancı... sen yolcusun ben hancı...
ifadesiz.. Kim bu? yabancı Başka.. Başka.. Yabancı Kim bu?
BİLİNÇSİZİM DOSTLAR...
Albert Camus o gün arkadaşı Oktay'ın düğününden ayrıldıktan sonra hiçbir yere uğramadan eve gidip ilk romanı olan "YABANCI"yı yazdı...
NE BİÇİM BİR BESTECİSİN BEN SENİ ANLAMADIM ABİ... BESAME MUCHO GİBİ Bİ BESTEDEN SONRA YILLARCA SUSKUNLUĞUNU KORUDUN... SONRA "Bİ YOL ÖPEM GELİN KIZ, Bİ YOL ÖPEM KARŞI KÖYÜN GELİNİ" DİYE BESTEYLE ÇIKAGELDİN... NAAPTIN ABİ SEN ÖYLE?!
NİYE LAN, İKİSİNİ DE AYNI DUYGULARLA ÇOK HİSLENEREK YAZDIM OYSA Kİ!..
AŞKIMIZIN MEYVESİ
"Severek, sevişerek evlenmişlerdi..."
NE ZEKA GELİŞTİRİCİ OYUNCAKLARI İLE OYNUYOR, NE DE EĞİTİM DVD'LERİNİ İZLİYOR... AYPODUMA HALAYLAR, OYUN HAVALARI DOLDURMUŞ, BÜTÜN GÜN HALIDA DANS EDİYOR... ÇILDIRICAM ARTIK CENK..., SUDA DOĞUM YAPALIM DEMİŞTİM SANA... SUDA DOĞURSAYDIM OLMAZDI BÖYLE...
SİNEM, NE OLUR YİNE TARTIŞMAYALIM, SUDA DOĞUMLA OLACAK İŞ Mİ BU.. GEÇEN GÜN GELDİ "BABA" DEDİ "BENİM ADIM OĞULCAN OLMASIN, AYTEK OLSUN" DEDİ... KİM GÖNÜLLÜ OLARAK AYTEK OLMAK İSTER Kİ.. BAMBAŞKA BİRŞEYLE KARŞI KARŞIYAYIZ.'.. ONLA KONUŞMAYI DENEYELİM... SONUÇTA OĞUMUZ O BİZİM...
Bico sen karasın alemde maskarasın.. kırk kalıp sabun olsa yine de pek karasın!.. Hop Bico hopla Bico fistanını topla Bico..
ULAN O KADAR OYNUYORUZ Bİ EL ÇIRPIN BE! SİNİRİMDEN İKİ YAŞINDA SİGARAYA BAŞLIYCAM!
iki dirsek?
Pelin gömleğini unutmuşsun... Gömlek cebinde 40'lık Roket marka Polonya sigarası çıktı... Gel al gömleğini!
Benim değil o gömlek!
Nasıl senin değil, Nüfus kağıdın da gömlek cebindeydi... Pelin Batu işte. Baba adı İnal Batu. Senin gömleğin bu... Hasktir kaçıyo!
ÜZERİNİZDEKİ BÜYÜNÜN KALKIP, KÖTÜ RUHLARIN SİZİ RAHAT BIRAKMASI İÇİN TÜTSÜLENMİŞ KAPLAN T.ŞŞAĞINI PEMBE CEYLAN G.TÜ İLE YOĞURUP HAZIRLADIĞIMIZ KARIŞIMI YÜZÜNÜZE KOMPRES ETMELİSİNİZ HER GÜN.'.
DİYELİM Kİ KAPLAN T.ŞŞAĞI ALACAK EKONOMİK GÜCÜMÜZ YOK, YERİNE ZEBRA ÇÜKÜ KOYSAK OLUR MU?..
ANNE LÜTFEN BU İŞİ DE EVDE PASTA YAPMA İŞİNE ÇEVİRME... BÜYÜ BU... CİDDİ BİŞEY, OLMAZ ÖYLE.'.
OLUR OLUR... ZEBRA ÇÜKÜNÜN ÜSTÜNE KABARTMA TOZU DÖKERİZ, ÖYLE DE OLUR.
ÇEVİRİ ŞİİRE KARŞIYIM.'.
SEN Mİ BEN Mİ PELİN. BEN DE KARŞIYIM...
KÖŞENİN ÇERÇEVESİNE BAK EY OKUR!
ROCKET
STEPHEN KİNG ile STEPHEN HAWKİNG'İN ORTAK ARKADAŞI
CEMİL
ALOO.. NABER ABİ?.
SENİ Mİ ARAMIŞIM?. YOO... HAA STEPHEN HAWKİNG'İ ARAYACAKTIM, YANLIŞLIKLA SANA BASMIŞTIM... HEMEN KAPATMIŞTIM AMA, 1 CEVAPSIZ ARAMA ORDAN GÖZÜKTÜ DEMEK Kİ... KUSURA BAKMA ZAAR...
EE? SEN NASILSIN ABİ, KORKUTUYOR MUSUN MİLLETİ HALÂ?. ULAN FİLM GİBİ ADAMSIN KURAN ÇARPSIN.'. KAÇ YAŞINA GELDİN HALÂ ZEVZEKLİK PEŞİNDESİN.'.
AH SİZ KADINLAR... HEP ÇÖZÜP SONRA ÇÖZÜMÜNÜ UNUTTUĞUM BİLMECE GİBİSİNİZ.'.
"SIVAZA DEVAM" DİYORSUN YANİ...
Konuştuğum var Pervez..
işimdeyim
gücümdeyim
Çıktığım var Pervez

akıl fikir ofisi

baris.uygur@gmail.com

Barış UYGUR

Başımıza gelen 10 kötü moda:

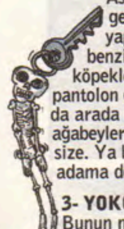
1- Trol Oyuncaklar

Rengârenk saçlarını okşayınca uğur getireceğine inanılan yer cücesi kıvamında, trol ismindeki bu garip nesneler, siz de takdir edersiniz ki sevgili okurlar ve "ben sizi hiç okuyamıyorum ama güzel yazıyorsunuz" diye mektup atan sevgili okumayan arkadaşımız Evren Şengül, doksanlı yılların ilk yarısında hayatımızın en azından bir kısmını esir almıştı. Bir nesnenin uğur müessesiyle ilişkisinin kurulması, ansızın büyük satış patlamalarına gebe bir durum yaratıyor, o nesneyi üçse beş, beşse on gibi algılatıyor. Nereden baksanız çirkin, hiçbir şeye benzemeyen bu oyuncaklardan neyse ki benim etrafımda alan olmadı ama insanların Çin'de günde iki dolara çalışan gariplerimin küfrede küfrede ürettikleri bu üründen "ellerini saç kisvesi altındaki naylon tellerine" değdirmek suretiyle kısmet ummaları bir döneme damgasını vurdu mu vurdu. Neyse ki o kötü günler geride kaldı. Müsterih olunuz çünkü Çin nezdinde yaptığım bir takım girişimlerden sonra trol oyuncaklarının bir daha üretilmemesini sağladım sanırım. Nasıl olsa üretecek başka bir yer de yok.

2- İskelet anahtarlık

Ne yalan söyleyeyim, seksenlerin başından kalma bu hatıra, her hatırladığımda içimi titretiyor, bir ilk gençlik aşkının ya da adam gibi son büyük aşkın busesini dudağımın kenarında hissetmiş gibi oluyorum. Efendim, açıkçası bu iskelet şeklindeki anahtarlığa ben de sahip olmak istemiş ancak annemin kaşlarını çatıp böyle bir şeyin katiyeti surette mümkün olmadığını iliklerime kadar hissettirmesiyle edinememiştim. Aslında annem tabii nereden baksanız mantıklı kadın, o yaşta taşımam gereken herhangi bir anahtar mevcut değil zaten, anahtarlığı ne yapacağım? Tabii iskelet anahtarlık anahtarlıktan başka her şeye benziyor o da ayrı mesele ya. Velhasıl kelam çirkinlikte poker oynayan köpekler tablosuyla yarışan bu anahtarlık aklımda hep bel üstü plili pantolon giyen, bir eli cebinde, diğer eliyle bu iskeleti sallayan ve bir yandan da arada bir dişlerinin arasından cırrık diye bir ses çıkartıp tüküren ağabeylerle özdeşleşti. Bu da annemin bir öngörüsü değildir de nedir, sorarım size. Ya ben de o anahtarlıktan alıp ilk gençliğimde o ağabeyler gibi bir adama dönüşseydim, lunaparklarda falan kızlara laf atarak dolaşsaydım?

3- YOKOHOMA çıkartması

Bunun ne olduğunu bugün bile hala bilmiyorum ve gözünüzü seveyim "bilmiyorum" yazdığım her yazıdan sonra yaptığınız gibi "abi o şudur, abi onun anlamı şu" falan gibi mailler atmayın, istesem ben de öğrenebilirim ama öğrendiğim şeylerin çoğunu asla unutamadığım için hiç öğrenmeye niyetim yok. Membranın uyarılmasının iki yolla olduğu bunlardan birinin endoksigenaz diğerinin lipoksigenaz olduğunu biliyorum mesela ki bu bildiğim şeyin ne olduğunu bile bilmiyorum ama çıkmıyor işte aklımdan. Her neyse bu Yokohoma çıkartması da yıllar yılı genellikle Tofaş'ın halkımıza kakaladığı ve büyük ekmek çıkarttığı kuş serisi otomobillerin arka camlarında üst kısımda, hani bugün "Boğaziçi Üniversitesi", "ODTÜ", " falan yazıyor

YOKOHOMA

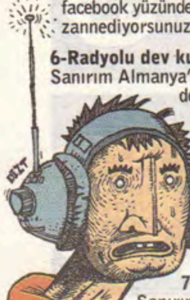
4- Karpuz dilimi yastıklar

Efendim yine Tofaş'ın halkımıza iteleдiği arabaların arka koltuklarının üstünde, bu ilginç estetik düşmanını görmek mümkündü. Ne ara hayatımıza girdiğini bilmediğim gibi ne ara çıktığına da dikkat etmedim ama tahminim odur ki yukarıda bahsettiğim kuş serisi arabalarla birlikte o da tarihin tozlu sayfalarında yerini aldı. Süsleme olarak çiçek ve soyut motifler dışında da meyve kullanımı aslında zaten yeni sayılacak bir şey. Yeni derken, bu akıma 17-18. Yüzyıllarda bir ara sardırıldığını söylemek isterim. Ancak yirminci yüzyılın son çeyreğinde, bir karpuz dilimi şeklinde bir yastıkla tekrar gündeme gelmesi bana kalırsa başarısız bir come back denemesiydi. Ne oldu? Yaşandı bitti ve umarım herkes bittiğine memnundur.

5-Bağcıkları açık gezmek

Bu da arkasındaki motivasyonu pek anlayamadığım, hangi amaca hizmet ettiğini bilmediğim ama arada bir de olsa sendeleyen adamlar görmemin müsebbibi olan modalardan biriydi. Genellikle kolay kopan deriden mamul ayakkabı bağcıklarını açık bırakarak gezen gençlerimizin ülke ekonomisine olan zararı hesaplanabilseydi eğer eminim ki maliye bakanlığı bu duruma bir el koyardı. Zarar mı nereden diyorsunuz? Bir kere iki de bir kopan bağcıkların yerine, yine açık bırakılmak üzere yeni bağcık alındı ki, nereden baksanız israftır. İkinci olarak bu arkadaşlar sendelemekten, arada bir göz ucuyla ayakkabılarını kontrol etmekten nereden baksanız günde yirmi dakika kaybettiler, sayılarının 1 milyon olduğunu düşünürseniz günde sekiz saatten 114 yıllık bir üş gücü kaybı var. bakın tatilleri matilleri hesap etmiyorum, 365 gün boyunca sekiz saat çalışmadan bahsediyorum. (itiraz yolu açık elbette ama facebook yüzünden 140 milyon dolar zarar edildi haberleri nasıl hesaplanıyor zannediyorsunuz?)

6-Radyolu dev kulaklık

Sanırım Almanya'da bulunan gasarbeiter'lerimizin kendileriyle "alamancı" denilerek alay edilmesine tepki olarak aralarında anlaşıp başımıza musallat ettiği bir garip icattı kendisi. Pratik gibi ama hiç pratik değil, işe yarar gibi ama hiç işe yaramaz. Kocaman kulaklıkları kafanıza takıyorsunuz, sağ kulağınızın üzerinde ses sol kulağınızın üzerinde istasyon ayar düğmesi ve yine sol kulağınızdan arşı alaya uzanan bir radyo anteniyle, ikinci dünya savaşı sonrası teknolojisini kullanan bir uzaylı misali, alien misali geziyorsunuz. Neyse ki artık gezmiyorsunuz.

7-Pirinç tanesine isim yazılır

Sanırım doksanlı yılların ilk yarısında, sokaklarda tezgâh açan ve bizim sokakta tezgâh açtıkları, genellikle uzun saçlı oldukları için derviş, önemli abi muamelesi yaptığımız (mallık bizde tabii buradan tüm satıcı arkadaşları tenzih ederim), arkadaşlardan biri eline geçirdiği bir rapido 0,1 kalemle, pirinç tanesinin üzerine yazı yazabileceğini keşfettiğinde olan oldu. Kara ölüm veba gibi yurdumuzun doğal tatil cenneti güney illerimizden Sultanahmet'e, Bakırköy'den Taksim'e, Edirne'den Ardahan'a kadar yayılan bu hastalık (Edirne ve Ardahan'a gitmedim hiç ne yalan söyleyeyim. Yani Edirne'ye gittim gitmesine de gözüm yaprak ciğerden başka bir şey görmedi) bir hayli uzun sürdü, birçok arkadaşımız bu işten ekmek yedi. Ve ne diye sorarım size? Kızlarımız, beylerimiz boyunlarına, içi su dolu küçük bir tüpün içinde, üzerinde isimleri yazılı bir pirinç tanesiyle dolaşsın diye. Birisi bir yerlerde "Gün gelecek herkes boynunda isminin yazılı olduğu bir pirinç tanesiyle dolaşacak" dese, hastaneye kapatmaya bile gerek görmezdik herhalde rehabilitasyonu mümkün değil diye. Ve gururla söylüyorum, hayır ben bu olaya girmedim. Ne o örme bileziklere yazdırdım ismimi ne de pirinç tanelerine. Kimliğimde yazıyor zaten.

"E, on kötü moda dedin yedi tane yazmışın?" mı diyorsunuz? Dikkatinizden ötürü sizi tebrik ediyorum. "Ne var, pirince isim yazdırmak sevimli bir şeydi, yaşanması lazımdı ve iyi ki yaşandı" diye itiraz mı ediyorsunuz? Size de hak veriyorum ama başka konularda. Yer doldu, o yüzden on değil yedi.tane. (Tabii başlığı değiştirmek gibi bir opsiyonum her zaman var ama değiştirmiyorum işte.)

O SIRADA ERMAN ÇAĞLAR

Erman Çağlar'dan yüreklerinizi ısıtacak, sımsıcak bir gençlik öyküsü: Okuma Kuzume (Ateş Gülleri). İşte başlıyor...

Grup elemanları yavaş yavaş sahnede yerlerini almaya başlamışlardı. Vokalist, kendisi gibi japon olan grup elemanlarına şöyle bir göz attı. Her şey hazırdı, her şey olması gerektiği gibi gidiyordu. Son anda bir aksilik çıkmazsa, beş dakika sonra Türk seyircisini japon saykodelik rock müziğiyle tanıştıracaklardı. Her japon rock grubuna sorulan *"Rock müzik ingilizce mi söylenmeli, yoksa japonca mı?"* sorusuna cevapları *"kesinlikle japonca"*, *"geleneksel japon enstrümanları saykodelik rock müzikte kullanılabilir mi, yoksa kullanılamaz mı?"* sorusuna cevapları *"kesin kullanılır"* olmuştu (bu konuda motivasyonları çok yüksekti). Japon vokal, kendilerini izlemeye gelen altmış kişilik kalabalık seyirci kitlesine baktı. Atmosfer inanılmazdı. Konseri oniki dakikalık epik bir parça olan "Okuma Kuzume" ile açmaya karar verdi. Grup arkadaşlarına döndü, onların da en az kendisi kadar duygulanmış olduklarını fark etti. "Okuma Kuzume"yi çalacaklarını söylemesine gerek kalmadı, hepsi anlamıştı. "Olm, sizi ve müziğimizi çok seviyorum lan" demek geldi içinden, ama kelimeler gereksizdi. Mikrofona yaklaştı, konserden önce öğrendiği Türkçe kelimeleri doğru kullanmaya dikkat ederek "merhaba Turkiye!" diye bağırdı. Epik bir gece olacaktı, hissediyordu.

O sırada Erman Çağlar...

O sırada Erman Çağlar'ın kafasının içinde küçük Erman Çağlarlar el ele tutuşmuş, durmaksızın aynı şarkıyı söyleyerek dans ediyorlardı: "kızıııın erkek arkadaşı varmııış / kızıııın erkek arkadaşı varmııış / üstelik bir moda dergisinde fotoğrafçıymııış..."

"Konser varmış, saykodelikmiş, gider miyiz?" sorusuna cevabı "gideriz", "konserden önce bişeyler içer miyiz?" sorusuna cevabı ise "ben çok içtim zaten, ama içeriz" olmuştu. O yüzden konser mekanına vardığında kayda değer bir kafaya sahipti. Girişte zamanın parasıyla 40 ytl. ödedi. "Sonuçta 40 ytl. neye vermiyoruz ki bugün, dışarı bi çıkıyorsun 10 ytl zaten yol parası..." konulu içsel konuşmasının ortalarına doğru bir süredir usul usul ama sistematik bir şekilde yazıldığı kızı gördü.

Olaylar kontrolü dışında gelişmişti, ama kötü durumda olmadığını hissediyordu. Konser vardı, kız vardı; "Ben alkollüyüm. O da alkollüdür herhalde... Ben altı tane bira içtim" diye düşündü. Bunlar olumlu şeylerdi. Cep telefonunu çıkardı, her ihtimale karşı sessize aldı. Telefonla konuşuyormuş, konuşurken bir yandan da geziniyormuş gibi yaparak kızın yakınlarına doğru ilerledi. Planı şöyleydi: kız kendisini fark edene kadar yakınlarında telefonla konuşurmuş gibi yapacak, kız kendisini fark edince "tamam abi, o zaman onu öyle yaparız, görüşürüz hadi kendine iyi bak" diyerek telefonu kapatacak ve kızın yanına gidip olayları geliştirecekti. Doğrudan kızın yanına gidip "merhaba, naber?" demek o an için Erman Çağlar'a bilinmeyen bir nedenden ötürü saçma bir fikir gibi gelmişti.

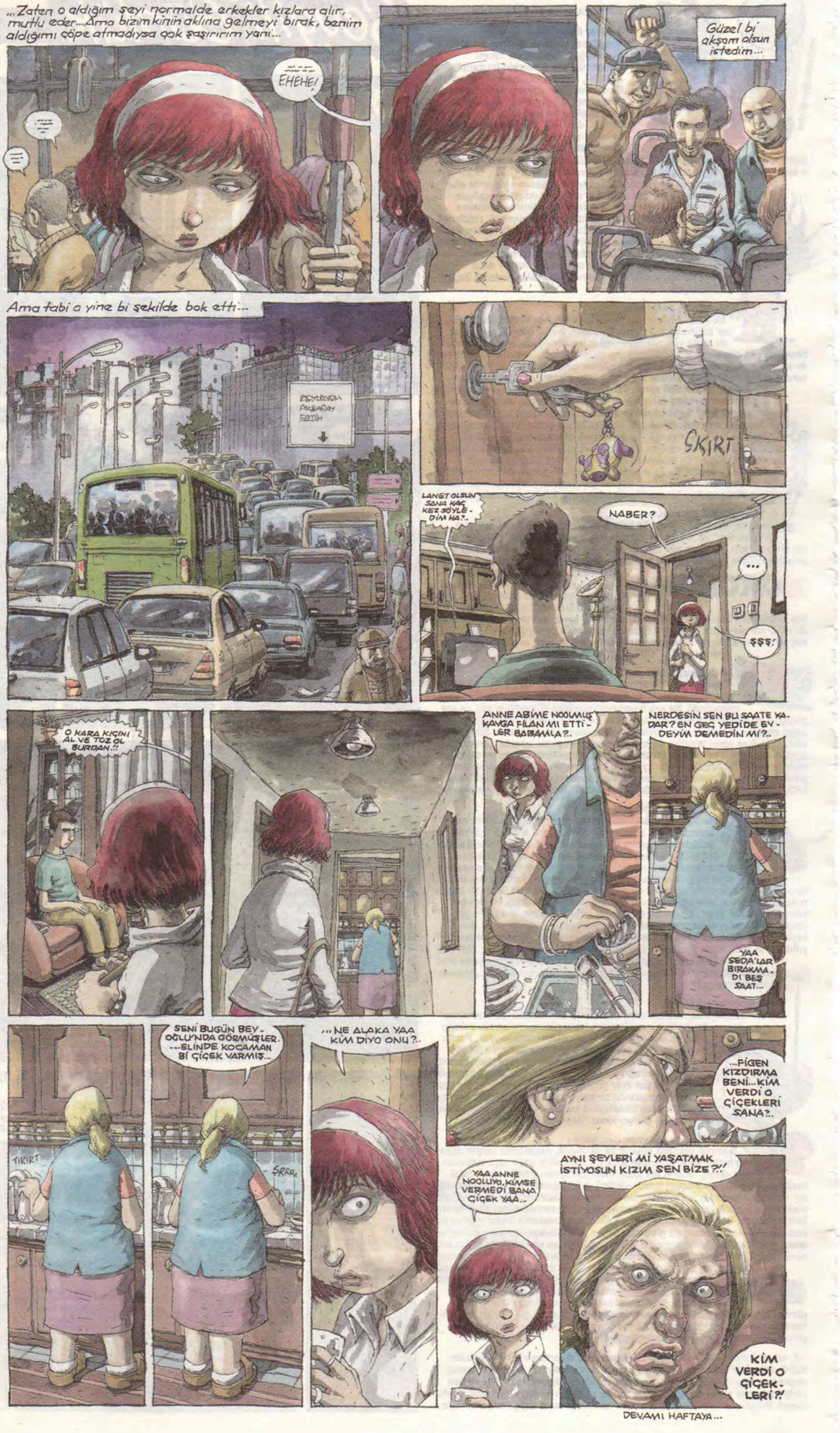
Bir süre kızın ve kızın arkadaş çevresinin etrafında elinde telefonla dolaştı, ancak kendisini fark eden olmadı. Güruha biraz daha yaklaştı, bir süre daha dolaştı, ancak yine farkedilmedi. Yaklaşık altı - yedi dakikadır boş telefona "hıhım, evet, doğru, evet, haklısın abi, zaten ben de onu dedim, evet, hıhım" diye konuşuyordu. Hızla olaya yabancılaştı. "Tamam abi, o zaman onu öyle yaparız, görüşürüz hadi kendine iyi bak" dedi ve telefonu kapattı. Kızı yeni fark etmişçesine "aaa Ceyda! Hüop! Ceyda! Naber?" diye bağırarak kızın olduğu yöne doğru seyirtti.

Kızla toplamda beş dakika falan konuştular. Bu kısa süre zarfında şunları öğrendi: kızın erkek arkadaşı varmış (yapılı, kel), eleman moda fotoğrafçısıymış (konsere de birlikte gelmişler), konser Japonya'dan saykodelik bir rock grubunun konseriymiş, 33'lük bira ise zamanın parasıyla 12 ytl ye satılıyormuş. Tatlı bir uyuşukluk Erman Çağlar'ın vücudunu yavaşça ele geçirirken ışıklar yavaşça karardı. Sadece sahneyi aydınlatan spot ışıkları yanıyordu. Japon grubun konsere başlamak üzere olduğunu o zaman fark etti. Spot ışığını yiyince iyice bembeyaz bir insan olan vokaliste dikkatle baktı. Her halinden konserden önce öğrendiği Türkçe kelimeleri kullanmaya can attığı belliydi.

Japon vokalist "merhaba Türkiye!" diye bağırdı.

"Merhaba canım" diye mırıldandı Erman Çağlar. Sahnede arkalara doğru dizilmiş geleneksel japon enstrümanlarını gördü. Ayaklarını sürüyerek konsere birlikte geldiği adamların yanına döndü. Epik bir gece olacaktı, hissediyordu.

erman_caglar@groagh.com

BENİM DE SÖYLEYECEKLERİM VAR!

Umut SARIKAYA

Doğala özdeş

Nerden girdim şu "televizyon izlemiyorum" skine bilmem ki... Eşe dosta da yaydık, "televizyon izlemiyorum, bence insanı aptallaştırıyor" diye yedi cihana yayıp her ortamda söyledik. Yetmedi, "bence mutlaka siz de denemelisiniz" diye de tavsiye üzerine tavsiye verdik. Geri de dönemiyorum sözümden. Plazma televizyonda maç keyfini görür de kınar beni diye dostlar çok korkuyorum. Ne demeye tutmadım ki çenemi bilmem. İzlemiyorsan izlemiyorsun arkadaşım, izlemediğini söylemenin ne âlemi var? "Konusu geçince söyledim" diye savunacak değilim kendimi çok şükür. Ben açtım konuyu hep. Ne yapıp edip konuyu bi şekilde televizyona getirdim, sonra da "izlemiyorum" dedim. Kimlik mi edinmeye çalıştım acaba kendime? Beni tanımlayacak bi kavram mıydı bu? "ha Umut mu? O televizyon izlemez, evinde televizyonu yoktur" desinler diye mi dedim sadece acaba. Kimseye demeseydim ve sessizce gidip alsaydım o bebeği koysaydım evimin başköşesine ne güzel olurdu bu sıcak haziran öğleninde. Bu sıcaktan çok can sıkıntısı ile boğuştuğum öğlende. "Gerçekten kafamı skiim." diye bi daha içimden geçirdim. "Kitap okurum hem, iyi olur. Kültürel çehrem genişler" diye kendi kendimi nasıl da kandırmışım. Oku oku nereye kadar arkadaşım. İçi bulanıyo belli bi zaman sonra insanın. Hem hepsi yalan, safsata zaten. Olmaz lan. Akıl var mantık var, bi adamın bir sabah uyandığında böceğe dönmesi diye bişey olur mu hiç Allah aşkına? Çocuk inanmaz anlatsan! Uydur g.tünden, yaz kâğıda... Sonra al paralarını milletin. İyi yere tezgâh açmış bunlar. Gider olarak sadece kalem kâğıt masrafın var, toplasan 10 lira etmez. Geliri ise safi kemiksiz para, al koy faize. Bi de ekstra olarak saygısı var, merasimi var. İstersen g.tünü aç gez. Kimsenin seni kınamayacağı gibi "bu adam yapıyorsa bi bildiği vardır." diye düşünüp "Haydi arkadaşlar! Biz de sıyıralım donları, çıkaralım topatan kavunlarını" diyerek harekete geçer kitleler.
O an ihtiyacım olan tek şey bir televizyondu. Nerdeydi acaba şimdi o, "izlemiyorum" diyince "abi inan hiçbir şey kaybetmiyorsun aksine kazanıyorsun. Keşke biz de izlemesek" diye beni bu kararımda destekleyen dostlarım. Niye bu öğlen vakti evlerinde televizyon izlemekten feragat edip de beni ziyarete gelmiyorlardı, ya da aramıyorlardı. Kendimle kitapla ya da kız arkadaşım adını verdiğim şu kadınla yalnız kalmak istemiyordum. Kendimi, onu ya da kitabı daha iyi anlamak, tanımak istemiyordum. Hiçbir şey anlamadan, sadece televizyona bakarak şu elimdeki karpuz dilimini kemirmek istiyordum.

Kucağıma serdiğim çok eski tarihlere ait takvim gazetesinin papatya ve mimoza eklerinin hepsini can sıkıntısından her satırına kadar ağzımdaki çekirdekleri kâğıda pıt pıt diye tükürerek okumuştum. Gazete, tükürük ve ağzımdan damlayan kapuz suyundan o kadar çok ıslandı ki sonunda çekirdeklerin ağırlığına dayanamayarak yırtıldı. Çekirdekleri elimle yerden almaya çalıştım ama imkânsızdı. Çok kaygan oldukları içi parmaklarımın arasından fırlayarak koltuğun altına kaçıyorlardı. Kurusunlar da sonra süpürgeyle alırım diye kepsini koltuğun altına attım. Kısmen çekirdekli gazeteyi ise karpuz kabuğuna içine koyarak elimle top yaptıktan sonra uzun uzun kız arkadaşıma baktım. Üç hafta önce "evinde televizyon olmamasına çok sevindim, benim de okumam gereken bi hayli kitap birikmişti" diyerek eve yerleşmişti ve sadece bir hafta dayanabilmişti okuma maratonuna. Son iki haftadır sadece ayağını izliyordu. Koltukta uzanmış, havaya diktiği ayaklarını evirip çeviriyor, her santimetrekaresine dikkatle bakıyordu. Baldırından kalçasına doğru süzülen bir ter damlası, içe dönmüş bir kılın yaptığı sivilceye takılıp yön değiştirdi koltuğa damladı. Elimdeki kâğıt topu sıktım biraz. Resmen kandırmıştı beni. O iyi bir izleyiciydi kesin... Sadece eve yerleşmek için izlemiyorum demişti, ben de hemen yemiştim. Yoksa bi insan niye bu kadar uzun süre o dev başparmağının tırnağına bakar ki. Düpedüz ekran özlemini gideriyordu o tırnakta. Eminim gidip televizyon alsam, bu suskun tavrı dağılacak. Evim diğer genç evleri gibi dizi sezonu içinde kalacak, gitgide daha can sıkıcı hale gelen ilişkimizi bi müddet görmezden gelecektik. "Sağ olasın Lost'un üçüncü sezonu, sağ olasın Prison Break'in ikinci, Gossip Girl'in ise ilk sezonu diye" sabah akşam dua edecektim. İlişkimi sorunsuz bir şekilde ayakta tutan dizi film yapımcılarına yedi cihanda mutluluk dileyecektim.

Ama yapmadım. İnatla almadım televizyon. Nasıl olsa sonunda sıkılıp gidecekti bu evden. Eve gelir gelmez bulaşıkları yıkayıp, sağı solu temizlemesinden eve yerleşmeyi kafaya koyduğunu anlamalıydım. İyiliğine yapıyor, sevap işliyor sanmıştım da ses çıkarmamıştım lan! Elini içine sokarak duruladığı bardaklardan çıkan "Ovici ovici" sesleri meğerse eve yerleşmek için yola çıkan sevgilinin fetih marşıymış... Bilemedim.

Ben tam bunları düşünürken birden bana seslendi. "Umut uzat bakalım kimin ayağı daha büyük. Getir yapıştır ayağını giye" topuğuna karpuz çekirdeği yapışmış dev ayağını bana doğru uzattım. Uzanan ayağı bir ninja hocası gibi yakaladım. Bi teknik biliyordum avucumun içinde sıkıp ezerek un ufak edebilirdim ayağını. Toz ve karpuz çekirdeği dolu avucumu açıp suratına da üflerdim. Ama yapmadım, sevgilinin ayağı ezilmez. "Canım dur şimdi ne gereği var" diyip ayağı sehpaya bıraktım. Yine uzattı. "ya gel çok merak ettim. Getir yapıştır dibine" dedi. Tam karpuz çekirdeğinin üzerine saniyelik, hızdan görünmeyen bi yumruk attım sonra tekrar ayağı tutup öperken "canım çok sıcak zaten girmeyelim böyle şeylere" dedim.

"Neyin var. Çok garip davranıyorsun" dedi. "Sen de" dedim. "Hep tersliyorsun beni" dedi. "Çok sıcak gerginim ondandır" dedim. Gitti içerdeki yatak odasına uzandı. Ben de kanepeye uzandım.

Kesin ayrılmam lazımdı. Sıcakta kimseye tahammül edecek halim yoktu. Dışardan gelen araba seslerini, bağırtıları ve bi inşaat sesini dinleyerek tavana baktım. "Önce ayrılayım sonra da bi televizyon alayım yoksa böyle olacak gibi değil. Yeni ilişkimde de basarım DVD'yi basarım kavak yellerini olur biter. Bu saatten sonra kimseyi anlamak, dinlemek istemem" diye düşünürken. İçeri tavana çarpa çarpa ilerleyen, arıya benzeyen ama bacakları arıdan daha uzun olan bi böcek girdi birden. Güç bela odanın her yerine çarparak uçmaya çalışıyordu. Evin içine girmiş ve çıkamıyordu ve kendisinin ağırlığı yüzünden de gönlünce uçamıyordu. Bir müddet tavana çarptıkça kaburgasından gelen çıt çıt seslerini dinledim. Düşmemek için aniden yükseliyor ama bu sefer de çok yükselip tavana çarpıyordu. Her seferinde hızını ayarlayamıyor, nerden girdiğini bilmediği bu evden bir çıkış arıyordu.

Dur lan kendi hayatımı bu böceğin hareketleriyle özdeşleştireyim de birilerine anlatayım diye düşündüm. Sonra "ulan neden her önüme gelen şeyi hayatımın bi dönemi ve ya tümüyle özdeşleştiriyorum ben. Denyo muyum ben acaba? Ne önemsemişim meğerse yıllardır kendimi" diye düşünüp özdeşleşmedim böcekle. Onun yerine üzerime doğru şuursuzca gelirken o "ananı skii, ananı ski" diye kulaklarımı kapatarak odanın içinde beygir gibi tepindim. Sonra elime bi gazete alıp böceği, hayatımın özeti olduğu için değil,gayet insani sebeplerden "pislik bu. Haşarat. Boka konuyor, lağıma konuyor, sonra eve geliyor. Hastalık taşır bunlar" diyerek öldürdüm. Koltuktan koltuğa atlayıp, böcek geldiğinde kaçıp, gidince saldırdığım için hayli yoruluş, terlemiştim. Gazetenin ucunda g.tü çıkmış arı gibi şeyi bir yandan inceleyip götürürken. Yatak odasından geldi. Deminki gürültüyü hiç sormadan "umut ayrılmak mı istiyorsun sen" diye sordu bana. "ne ayrılması canım" diyerek arı gibi şeyi çöpe attım. "bence ayrılsak iyi olur" diye ekledi."ya canım saçmalama ne ayrılması ortada hiç bir şey yokken" diye tersleyip. Buzdolabındaki karpuzdan kendime bi dilim karpuz kestim. Bişey demeden önüme gazete koyup çekirdekleri tükürdüm. Her yerim ter içindeydi. "Sürekli bağırıyorsun, tersliyorsun ya da uyuyorsun. Senle bişey konuşamıyorum" dedi. "Canım çok sıcak. Ondan öyle. Sinirlerim allak bullak" diye ikna etmeye çalıştım ayrılmamak için. Yarım saat sonra gönlünü almış, elimdeki iğneyle bacağındaki dönen kılları çıkarmak için uğraşıyordum. Bacağını yanlışlıkla kanatınca, pamuk almak için banyoya gittim."gelirken bi dilim karpuz da getirir misin" diye seslendi. Karpuzu aldıktan sonra mutfaktaki çöpe baktım. Arı gibi şey hâlâ ölmemiş, can çekişiyordu. "Hâlâ sokmaya çalışıyor ipne. Bak hala sokmaya çalışıyor" diyerek argibi şeyi tamamen yok ettim. Çok terlemiştim, çok sıcaktı, en kısa zamanda televizyon almalıydım.

Bebek kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

vedatozdemiro@gmail.com

•Erdoğan – Büyükanıt görüşmesinden:
- Eksi kutuplar birbirini çekermiş hocam!..
- Çekmeye çeker de, hocam diil paşam!..

•Geçen gece, Boğaz Köprüsü'nde *"Champion BJK"* yazdı! Eyvallah, sağolun da *"Şampiyon Beşiktaş"* yazsaydınız daha yahşi olma mıydı? Daha önemlisi, o nasıl bi çiğ ışıklandırma öyle, pastelsizler! Bu ülkenin çinisi var, kilimi var; ışık deyince silme maviyi, yeşili basmak oluyo mu? Bari hiç kalkışmayıp karanlığı bozmayaydınız. Zaten Beyoğlu'ndan arnavut kaldırımlar niye söküldü, onu daha anlayamadık. Şimdi ayarlayın bunları, sonra da beni arayın!..

• *"Oğlan"* da diil, *"Oglan"* gibi tiplere tanık oluyorum. Büyük harfle: OGLAN! (Süpersonik ziki çıktı çıkalı)

•Çalıştığım bi işyerinde patron *"Mütegallibe ne demek, biliyor musun?"* diye sordu bana. *"Hayır"* dedim. *"Olum bi şeyi de bilin; mütegallibe, toprak ağası demektir"* dedi, artizlik yapıyo diye, *"Ben proleteryayı biliyorum, herkes kendi sınıfını bilsin"* dedim. Ortamdaki diğer iki çalışan kıkırdadılar, bariz bi serinlik yaşandı!..

•Bitsin: *"Bordro mahkumu!"*

•Çeşit reçele yakışır, bal tek geçilir... Siyah zeytin, bildiğin Sayın Ecevit, yeşil zeytinde bir ecnebilik olur... Beyaz peynir altyapıdan yetişme on numaradır, yumurta ve sucuk yabancı kontenjanı... Tüm bunlar, çay aşkına yaşanır...

•Ve aleyküm slm hacınım kızı!..

•Bi arkadaşımın, 13 oskar sahibi Benjamin Button'ın çıkışında *"Ulan 3 saatlik film çekmişler, bi tane skiş sahnesi yok"* şeklinde izleyici yorumu duyması...

• *"Tehdit var, ısrar yok!"* – Emine Algan

•Kafatasını eline alan *"Olmak ya da olmamak"* der, kafasını iki elinin arasına alan *"Niye öyle oldu, niye böyle oldu"* der...

•Başbakan için strateji: Giydikçe açılır!..

•Peki, görsel algılarla oynayan mantar yiyen bi arkadaşımın, ortamdaki insanları renkler, kareler içinde plak kapağı gibi görmesi, yanındakine *"Sende durum ne?"* diye sorması ve *"Bana pek bişey olmadı, sadece duvar biraz eğrildi"* cevabını alması...

•Azalarak Bitsin: Futbolcu Kaka'yla ilgili kakalı espri...

•1986 idi, yaş 18 idi, tayin İstanbul'a çıkmış idi, yaz, okulun başlamasını bekliyorum (eski İ.Ü.B.Y.Y.O., yeni İ.Ü. İletişim Fak.), Darphane lojmanlarında oturuoyuz, hiç arkadaşım yok İstanbul'da; denize bak – vapura bin – Gırgır oku, Ortaköy Kültür Merkezi'nde Sovyet filmi seyret – Nokta oku, Şeref Stadı'nda antrenman seyret – Cumhuriyet oku!.. İşte öyle geçiyo günler... (Hatta, Şeref Stadı'nda, güpegündüz, kenarda şarabı kafaya dikip, sonra Beşiktaşlı Ali Gültekin için *'Bu Ali de kendine hiç bakmıyo!"* diyen taraftara, o ara tanık oldum.) sonra, evin yanındaki Darphane'de grev çıktı... İşçiler gece gündüz kapıda, kah davul – kah basın açıklaması... Bİ gece balkondan baktım, grev gözcüsü ve bi arkadaş, girişteki masaya oturmuşlar... *"Çay yapıp götüriim"* dedim, çayı koydum, tam o an elektrik gitti, hiç yapamadım, çay traş oldu... Ben de iki fincan neskafe yaptım, indirdim aşağı, şaşırdılar, teşekkür ettiler... Grev defterine çok dravdan bişeyler yazıp vedalaştım işçilerle...

•Hemen Bitsin: *"Hoca bana taktı!.."*

•Geçen televizyonda bi adamın *"Papaz İkinci Jean Paul"* demesi...

•Operet: Daha az sıkıcı olsun istemek!..

•Bİ arkadaşım anlattı, açılan çin lokantasına, orjinalini andırsın diye tatar personel alınmış, epey bi süre tatarlarla çalışmışlar, işler iyi gidip para kazanınca hakiki çinlileri bulmuşlar!

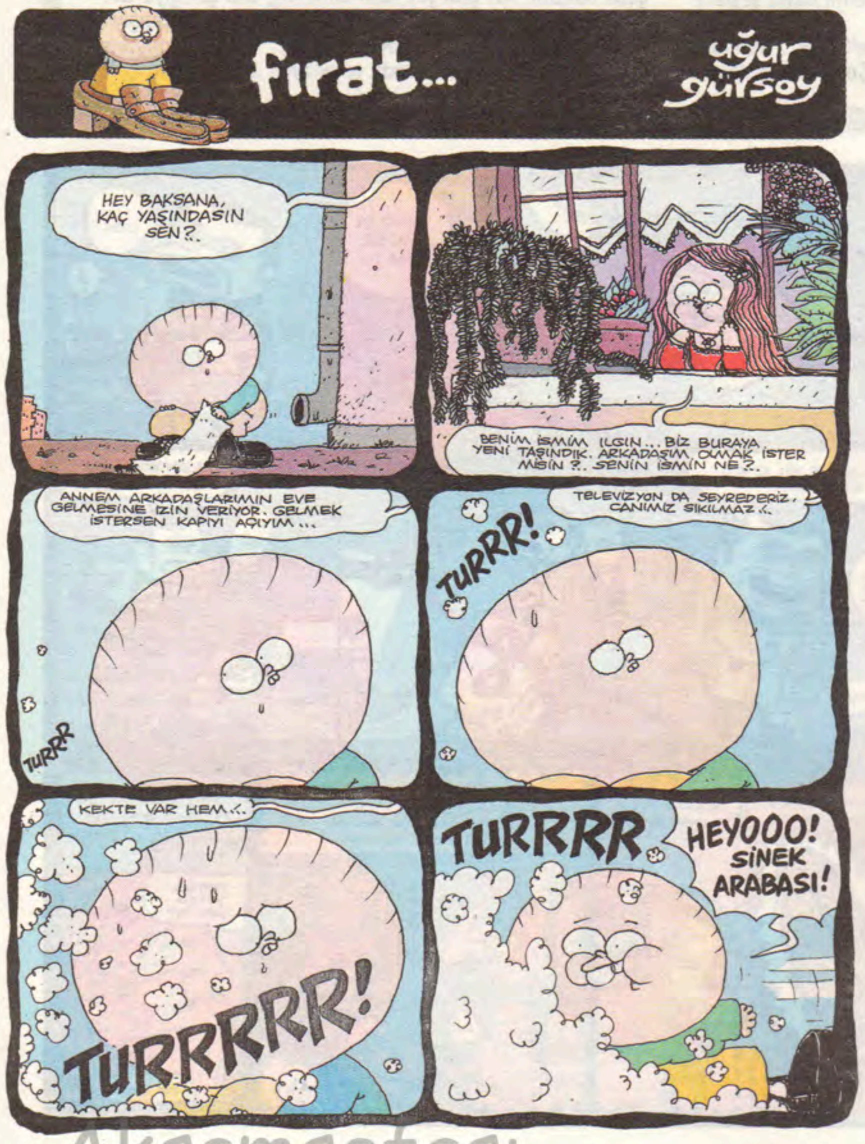
•Eskiden çok arada olurdu, şimdi her haber kuşağına bi *"son dakika"* giriyo lan!..

•Eros diye üç cilt cinsel sağlık ansiklopedisi vardı evde, bi yaz sıkıntıdan oturup üç cildi okuduydum... Aklım karıştı... hele bi Petting (Okşama) maddesi vardı ki, maddeyle ilgili fotoğrafta ergen oğlanlarlaa kızlar öpüşüp okşaşıyordu... Ömrüm oldukça o fotoğrafı unutmayacağımı anladım... *"Vay arkadaş, yaşıtlara gel"* dedim durdum... (Sözkonusu fotoyu bulup yollayan bi sanalcan olursa, aha da basarım!)

•Andımıza göre küçükleri sevicez, büyükleri sayıcaz ama yaşıtlarla n'apıcaz, o belirsiz!..

•Yeniden Başlasın: *"Cehennem Sıcağında"* (The Long Hot Summer) adlı dizi gene gösterilsin...

•Peki Gana'nın para biriminin *'Kedi'* olması...

asan İzzettin Dinamo, sen hapiste göz nuru döküp romanını yaz, tahliye olunca romanın de olduğu bavulu istasyonda kaybet... Yanmış tabii yazar... En garibi de, o roman a daha bi yerlerde duruyo olabilir...

***Ayda 1500 kedi kazanıyorum"* çok acaipmiş...**

eçen gece, 22.30 saat, bi apartmandan *"E-gu-gu, A-ba-gu-gu"* diye bebek sesi geliyodu... *utturamamış"* dedim ve hatırladım... Anannesi oğlumu uyutmaya çalışıp da uyutamadığı nan, içeri gelir, *"Tutturamadı"* der ve gene içeri giderdi... Dünyanın bütün çocukları, urun!..

i Berlisconi'nin alemine bak, bi de Kızılcahamam güruhuna bak... Hadi çıksın ma'ya artık yol!..

i ama *"Hoşgeldin tam tahıllı Nestle Nesfit, elveda fazla kilolar"* nedir? Slogan o kadar asızca uzun ki, aklımda kaldı! (Ayrıca poposuyla Pisa Kulesi'ni hafifçe eğen bebek deşe selam!..)

i falcı kadının, müşteri kıza *"Sen hangi s.ke oturacağını şaşırmışın"* demesi...

ürkçe Sözlü Hafif Komik'te 20 haziran Cumartesi (şimdilik kesinleşen) konuğum Şebnem

EVLERDEN UZAK

- Tutmayan uykuyu yuhlar mısın Tufan?
- **Gidiyorum abi.**

- Tufan!
- **Efendim abi?**
- Gökte yıldız ay mısın?
- **Evet abi.**
- Nasıl, yıldız mısın ay mısın?
- **Ayım abi.**
- Lan, sakın beni geçiştiriyo olmayasın?
- **Yok be abi.**
- Peki, canım dediklerin canını aldılar mı?
- **Almadılar abi.**
- Uyku mu bastı seni?
- **Yok abi.**
- Beni uyku bastı Tufan.
- **Uyu abi.**
- Uyanınca görüşelim.
- **Tamam abi.**
- Peki ya yuhu tutmazsa beni?
- **Yuhu mu?!**

- Tufan!
- **Buyur abi?**
- Lakayıt mısın sen?
- **Hayır abi.**
- İyi o zaman, ben layakıtım.
- **Peki abi.**
- Ama sen de lalettan olacaksın.
- **Abi, yapma şunu.**
- Yapma diil, Avrupa!
- **Eyvah eyvah!**
- Konuştuğuma bakma, uyuyorum ben Tufan!

- Tufan!
- **Efendim?**
- Üç çay içtim, dördüncüyü içiim miyki diye düşünüyorum.
- **İç abi.**
- İşte sen busun Tufan!..

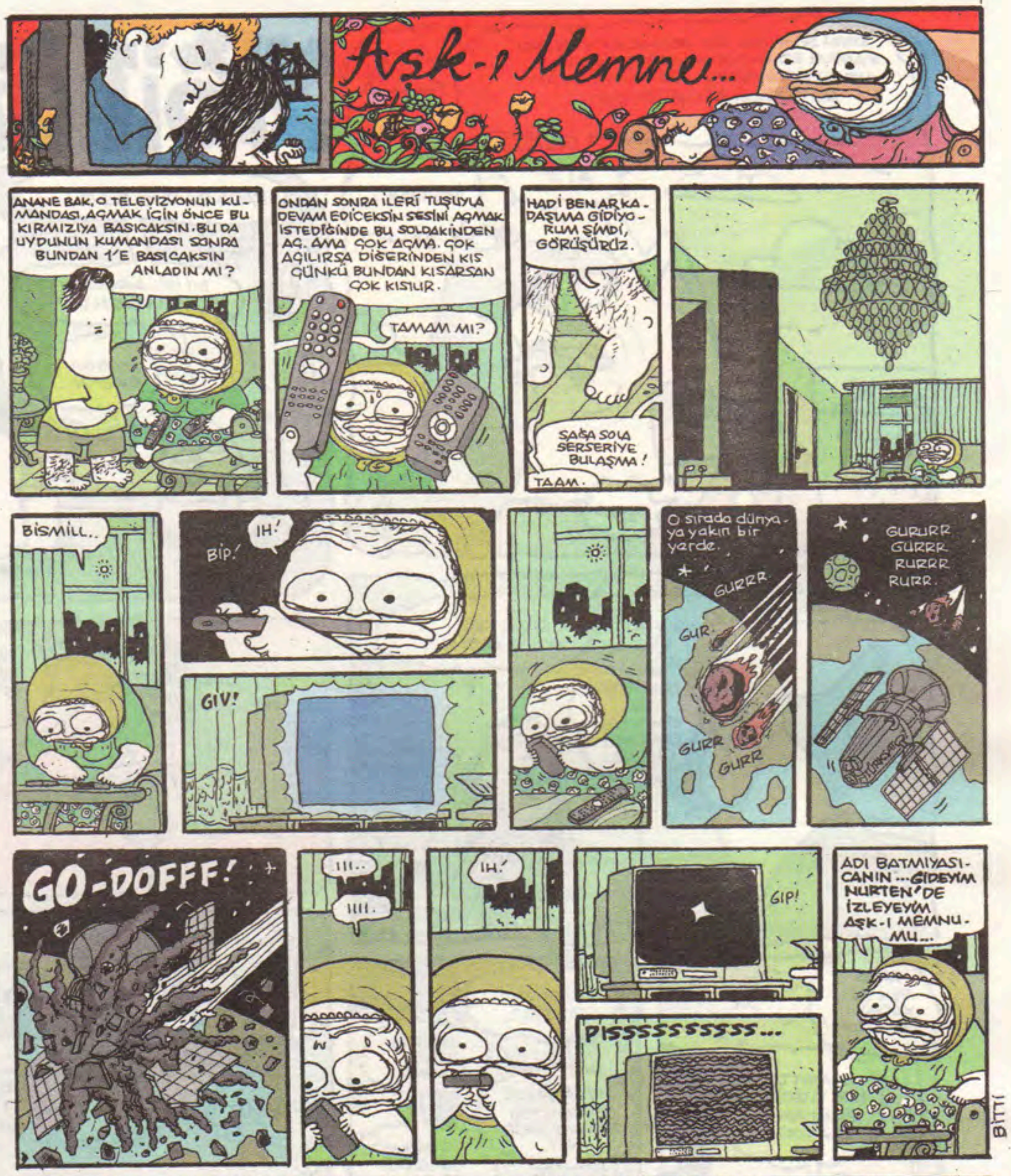

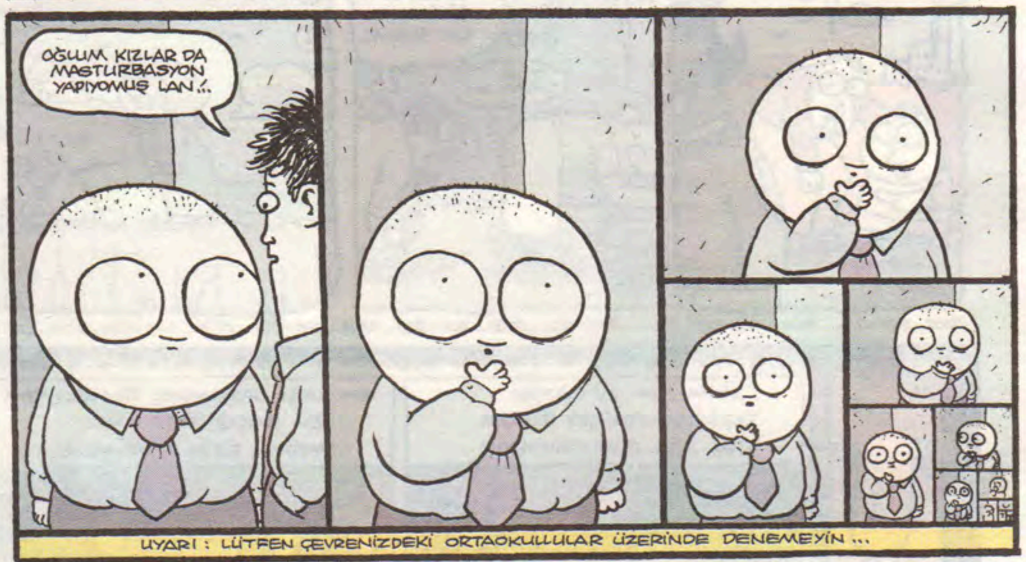

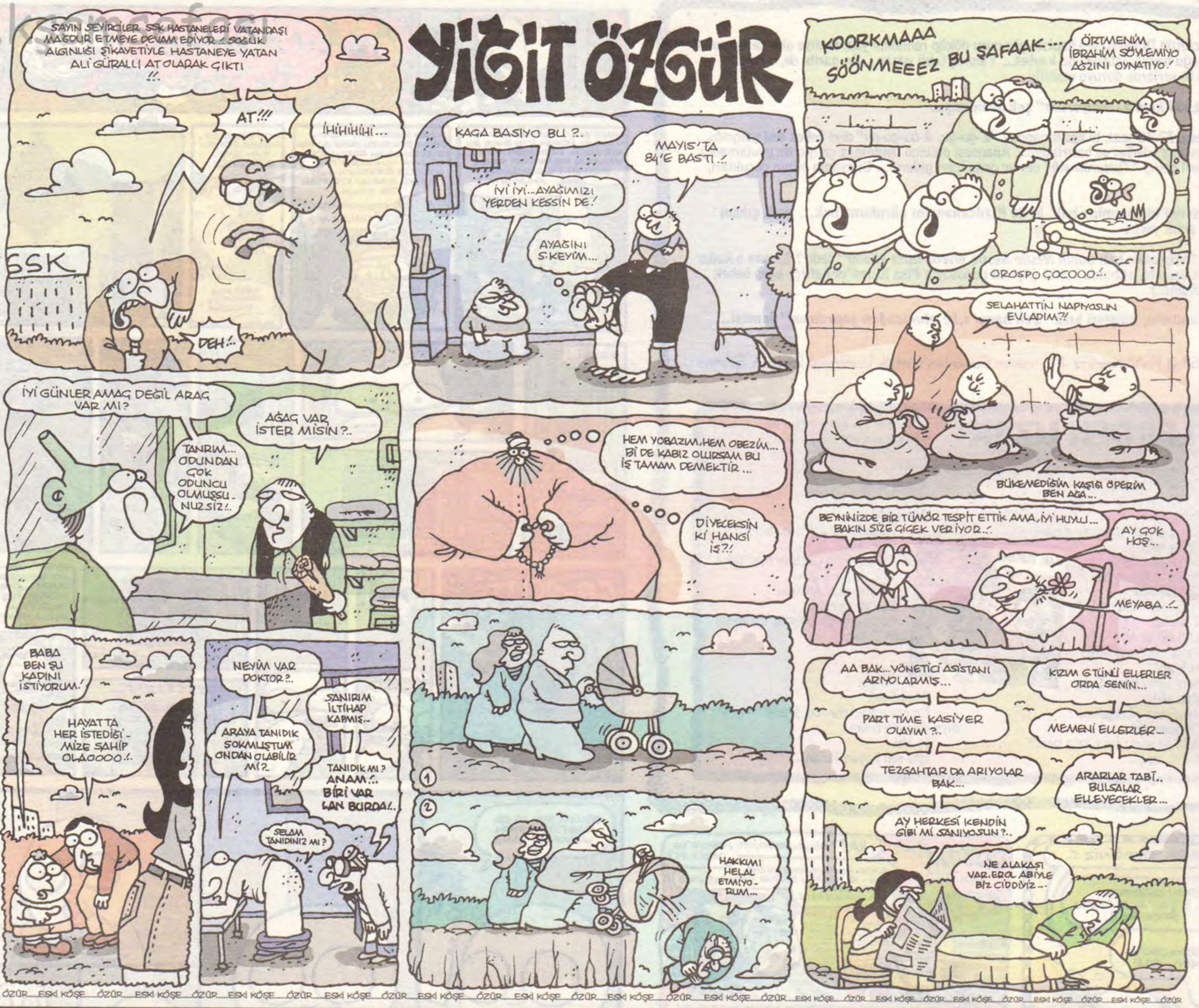

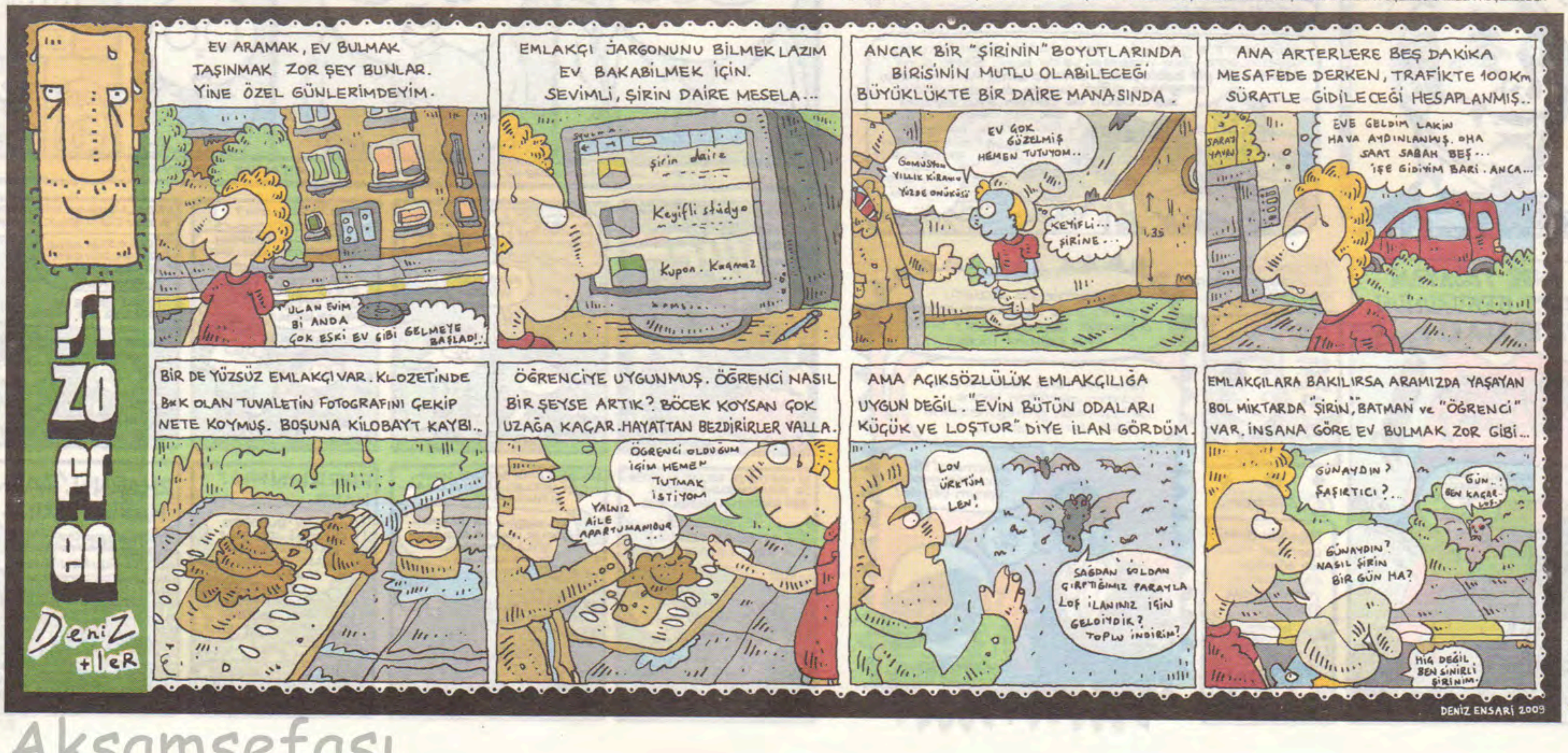

YİĞİT ÖZGÜR

SAYIN SEYİRCİLER SSK HASTANELERİ VATANDAŞI MAĞDUR ETMEYE DEVAM EDİYOR. SOĞUK ALGINLIĞI ŞİKAYETİYLE HASTANEYE YATAN ALİ GÜRALLI AT OLARAK ÇIKTI !!.
AT!!!
İHİHİHİHİ...
SSK
DEH!..
KAGA BASIYO BU ?..
MAYIS'TA 84'E BASTI..!
İYİ İYİ...AYAĞIMIZI YERDEN KESSİN DE.!
AYAĞINI SİKEYİM...
KOORKMAAA SÖÖNMEEEZ BU ŞAFAAK...
ÖRTMENİM İBRAHİM SÖYLEMİYO AĞZINI OYNATIYO.!
OROSPO ÇOCOOO..!
İYİ GÜNLER AMAÇ DEĞİL ARAÇ VAR MI?
AĞAÇ VAR İSTER MİSİN?..
TANRIM... ODUNDAN ÇOK ODUNCU OLMUŞSUNUZ SİZ.!..
HEM YOBAZIM,HEM OBEZİM... Bİ DE KABIZ OLURSAM BU İŞ TAMAM DEMEKTİR...
DİYECEKSİN Kİ HANGİ İŞ?!
SELAHATTİN NAPIYOSUN EVLADIM?!
BÜKEMEDİĞİN KAŞIĞI ÖPERİM BEN AGA...
BEYNİNİZDE BİR TÜMÖR TESPİT ETTİK AMA..İYİ HUYLU... BAKIN SİZE ÇİÇEK VERİYOR...!
AY ÇOK HOŞ...
MEYABA..!
BABA BEN ŞU KADINI İSTİYORUM.!
HAYATTA HER İSTEDİĞİMİZE SAHİP OLAOOOO.!.
NEYİM VAR DOKTOR?..
SANIRIM İLTİHAP KAPMIŞ...
ARAYA TANIDIK SOKMUŞTUM ONDAN OLABİLİR Mİ?
TANIDIK MI? ANAM.! BİRİ VAR LAN BURDA!..
SELAM TANIDINIZ MI?
1
2
HAKKIMI HELAL ETMİYORUM...
AA BAK...YÖNETİCİ ASİSTANI ARIYOLARMIŞ...
KIZIM ÇTÜNLİ ELLERLER ORDA SENİN...
PART TIME KASİYER OLAYIM?..
MEMENİ ELLERLER...
TEZGAHTAR DA ARIYOLAR BAK...
ARARLAR TABİ.. BULSALAR ELLEYECEKLER...
AY HERKESİ KENDİN GİBİ Mİ SANIYOSUN?..
NE ALAKASI VAR.EROL ABİYLE BİZ CİDDİYİZ...
ÖZÜR ESKİ KÖŞE ÖZÜR ESKİ KÖŞE ÖZÜR ESKİ KÖŞE ÖZÜR ESKİ KÖŞE

ŞİZOFREN
DeniZ +ler
EV ARAMAK, EV BULMAK TAŞINMAK ZOR ŞEY BUNLAR. YİNE ÖZEL GÜNLERİMDEYİM.
ULAN EVİM Bİ ANDA ÇOK ESKİ EV GİBİ GELMEYE BAŞLADI.
EMLAKÇI JARGONUNU BİLMEK LAZIM EV BAKABİLMEK İÇİN. SEVİMLİ, ŞİRİN DAİRE MESELA...
Şirin daire
Keyifli stüdyo
Kupon. Kaçmaz
ANCAK BİR "ŞİRİNİN" BOYUTLARINDA BİRİSİNİN MUTLU OLABİLECEĞİ BÜYÜKLÜKTE BİR DAİRE MANASINDA.
EV ÇOK GÜZELMİŞ HEMEN TUTUYOM...
KEYİFLİ... ŞİRİNE...
ANA ARTERLERE BEŞ DAKİKA MESAFEDE DERKEN, TRAFİKTE 100Km SÜRATLE GİDİLECEĞİ HESAPLANMIŞ..
EVE GELDİM LAKİN HAVA AYDINLANMIŞ. OHA SAAT SABAH BEŞ... İŞE GİDİYİM BARİ. ANCA...
BİR DE YÜZSÜZ EMLAKÇI VAR. KLOZETİNDE B*K OLAN TUVALETİN FOTOĞRAFINI ÇEKİP NETE KOYMUŞ. BOŞUNA KİLOBAYT KAYBI..
ÖĞRENCİYE UYGUNMUŞ. ÖĞRENCİ NASIL BİR ŞEYSE ARTIK? BÖCEK KOYSAN ÇOK UZAĞA KAÇAR. HAYATTAN BEZDİRİRLER VALLA.
ÖĞRENCİ OLDUĞUM İÇİN HEMEN TUTMAK İSTİYOM
YALNIZ AİLE APARTMANIDIR
AMA AÇIKSÖZLÜLÜK EMLAKÇILIĞA UYGUN DEĞİL. "EVİN BÜTÜN ODALARI KÜÇÜK VE LOŞTUR" DİYE İLAN GÖRDÜM.
LOV ÜRETTİM LEN!
EMLAKÇILARA BAKILIRSA ARAMIZDA YAŞAYAN BOL MİKTARDA "ŞİRİN, BATMAN ve "ÖĞRENCİ" VAR. İNSANA GÖRE EV BULMAK ZOR GİBİ...
GÜNAYDIN? ŞAŞIRTICI?..
GÜNAYDIN? NASIL ŞİRİN BİR GÜN HA?
HİÇ DEĞİL BEN SİNİRLİ ŞİRİNİM.
DENİZ ENSARİ 2009
densari@hotmail.com

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

HASTALIKLI BİR İLİŞKİDEN ÇIKAN SESLER

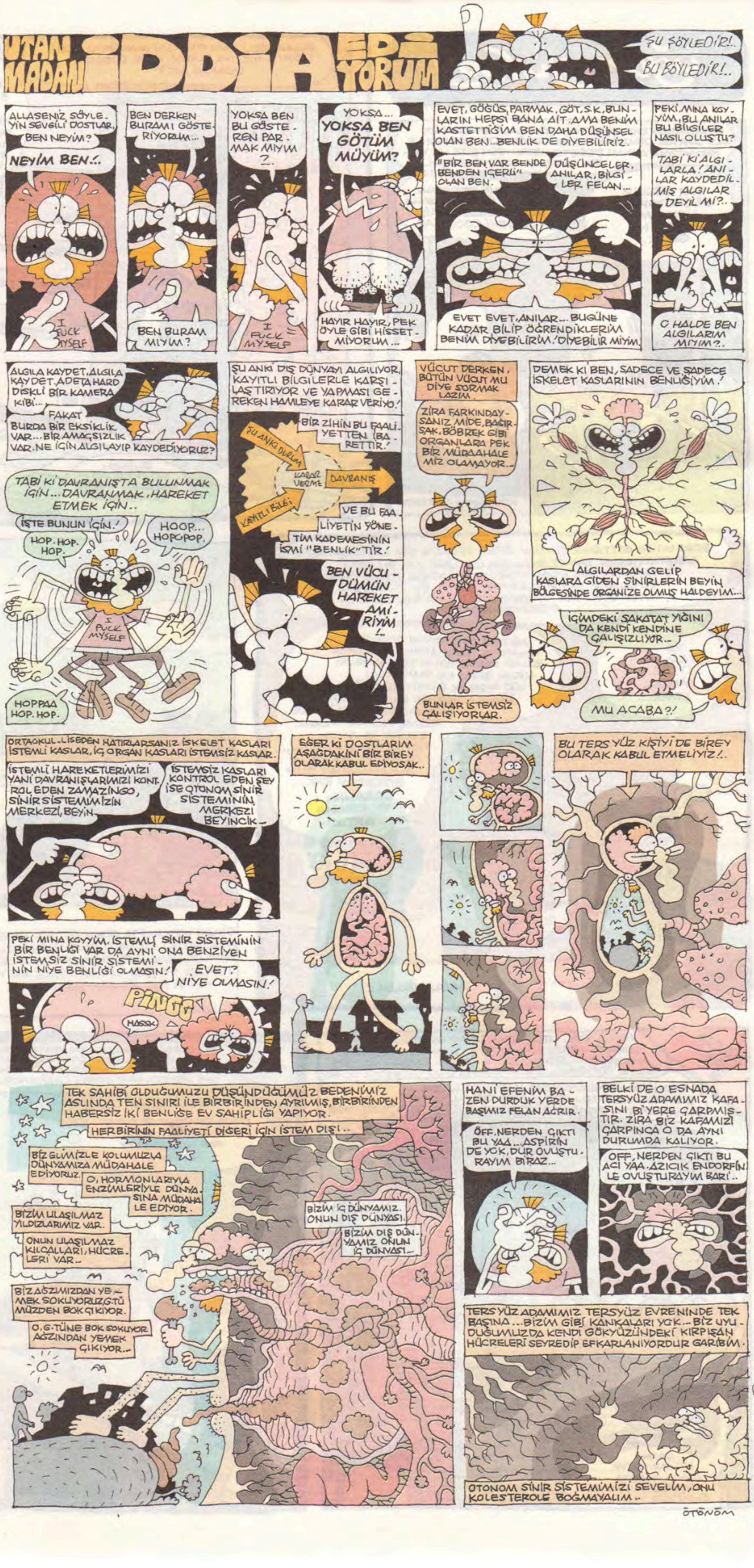
Burnunu 5 saniyede bir 'fırk' diye çekmesine kıl oluyordu. Aslında bu tip durumlarda kıl olunan eylem değil de, eyleme eşlik eden anlamsız sesin sık sık duyuluyor olmasıdır. İki 'fırt' arası zaman belli bir ritmi tutturduğu için, sese maruz kalan gerildikçe gerilir. İnsanevladı, bu durumda ya sesin sahibini uyaracaktır, ya da ona olan kıllığını içinde büyüterek, pis bakışlar atmakla idare edecektir. Kahramanımız, burnu ses çıkaran sevgilisine önceleri hiçbir şey söylemedi. Sonuçta adam iki gündür hastaydı. İki gündür ona yaptığı tedavi edici özellikteki çorbalar birer işkence seansına dönüşmüştü. Oysa ne güzel başlamıştı hastalık. Sevgilisi üzerinde Ayı Winny'lerin koşturduğu bir battaniyenin altında yatarken, yanına oturup bebek sesiyle "Nolmuş benim sevgilime, hasta mı olmuş..." demiş, saçlarını okşarken de "Ben ona bakarım..." diyerek adamı şefkat içinde bırakmıştı. 8 aydır sevgiliydiler. Aynı evde yaşadıkları için ilişki çok hızlı ilerlemişti. Aşk, aynı evde yaşayanları çabuk terk eder ve yerini sevgi patlamalarının ve birbirine kıl olmaların nöbetleşe yer değiştirdiği başka bir ilişki biçimine bırakır. O yüzden, 2 gün önce battaniyesinin altında titreyen sevgilisini şefkatle ısıtan kahramanımızın, şimdi bu sofrada burnu ses çıkaran bu adama kıl olmasını yadırgamamalıyız. İşte bir 'fırk' daha! Burundan akıp gitmek isteyen sümüğü, sürekli geri çağırarak, bir santimlik mesafede bir yukarı bir aşağı dolaştırmak gerçekten delirten bir devri daimdir. Bu döngü kahramanımıza sanki sonsuza kadar sürecekmiş gibi geliyor. "Gidip temizlesene şu burnunu" diyor. Hasta adam, "Temizlesem nolcak hayatım, hemen doluyor" diye karşılık vererek, durumu ispat etmek için burnuna yeniden 'fırk' dedirtiyor. Aksi gibi, bir süre sonra, burnun bu solo performansına, çorbayı içtikçe kendini iyi hisseden bedenin, her kaşıkta çıkardığı bir 'ohh' sesi ekleniyor. 'Fırk' ve 'ohh', kahramanımızın beyninde artık kontrol edemediği sinirin iyice güçlenmesine neden oluyor. Ve sinir yeterli hacme ulaşınca büyük bir hızla ağza yuvarlanıyor: "Ya yeter ama artık ya, git temizle şu burnunu!" Hasta adam bir an anlayamıyor. O, şu an, bu patlamaya kendi patlamasıyla karşılık veremeyecek kadar şaşkın. O yüzden ancak elindeki tek silahı kullanabiliyor: "Ya noluyo yaa, hastayım ben..."

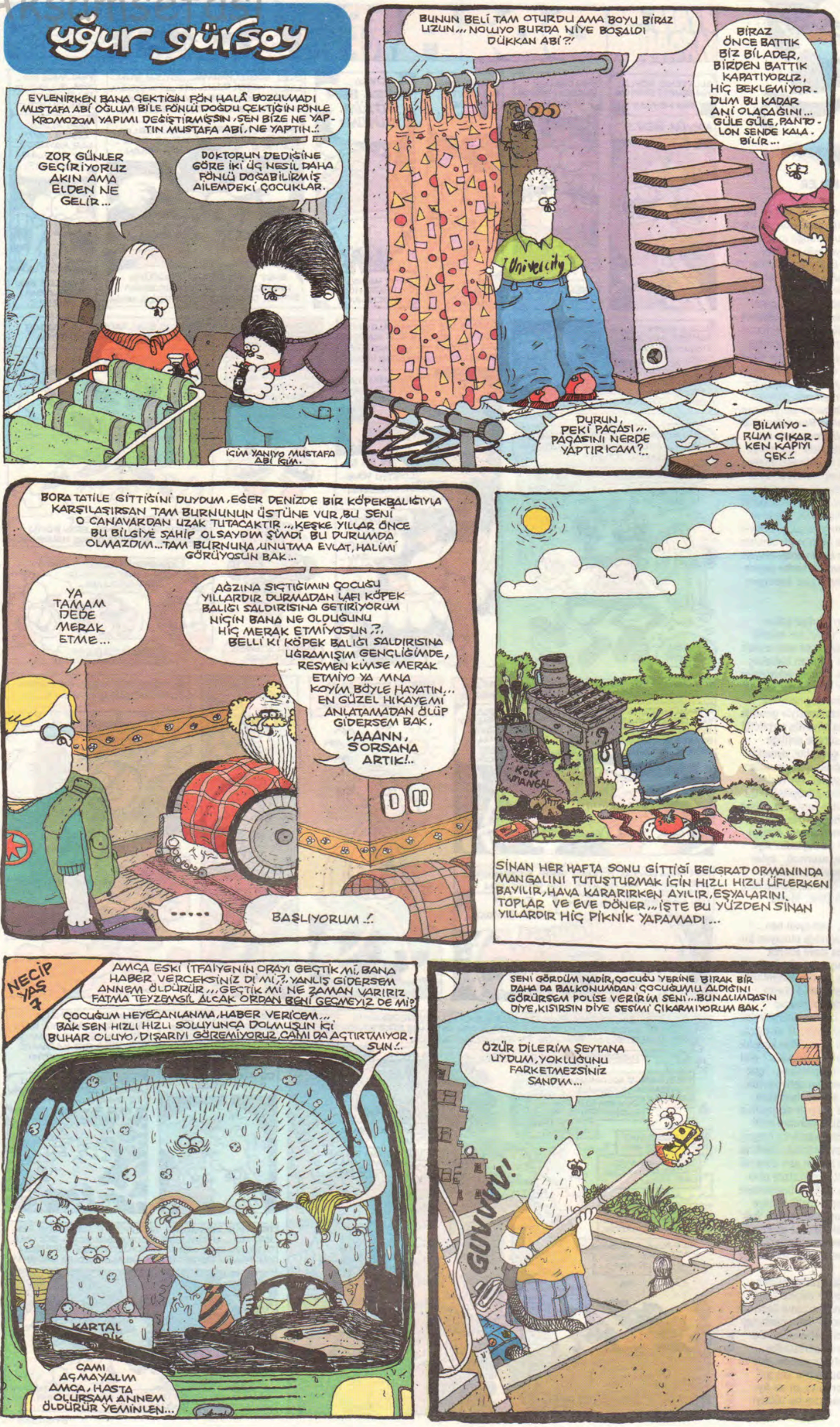
Başka bir sesin olmadığı ortamlarda masayı 'tırrık tırrık' diye çalan parmaklar; kulaklık kullandığı için bizim duyamadığımız 'nefis' bir müziği dinleyen insanın bateriste eşlik eden ayakları; çorbayı, kaşık daha çok uzaktayken hazırda bekleyen dudaklarına ulaştırdığında 'hüürp' sesini çıkaran babalar; her kaşıkta dili yapışkanlıymış gibi müthiş bir şapırdatma sesi çıkaran arkadaşlar ve iki dişin arasındaki boşluğa kaçmış parçaları 'cırk cırk' sesiyle def etmek isteyen herhangi bir ağız hiç beklemediğimiz bir anda bizim düşmanımız olabilir. Anlık kıl olmalardır bunlar, ömrü kısadır ve sesin kesilmesiyle genelde normale dönülür. Bu tür seslerin en çok rahat ettiği, zamanla büyüyüp serpildiği yerlerse beraber yaşayan çiftlerin evleridir. İlişkinin kısa sürede evliliğe benzediği evlerdir bunlar. Bu evlerde, halıya terk edilmiş çoraplar, aynadaki lekeler, bir şeyler yedikten sonra mutfağa sürülmüş bir tabak, açık unutulan pencere, lavabodaki kıl gibi normal hayatta çok önemsiz şeyler, bir ilişkiyi 'yeter artık' diye kesintiye uğratabilen önemli suç delillerine dönüşebilir. Bu şeyler zamanla rahatça yaşamaya ve daha çok görünür olmaya başlarlar. Buna kılın tüyün zaferi diyebiliriz. Aslında tek başlarına güçlü değildirler, ama eskimeye başlamış ilişkilerde genel bir sorunun göze görünen sebebi olmayı ve asıl önemli sorunları gizlemeyi başarırlar. İlişki sesleri de böyledir. Aşk hararetliyken saklanan seslerin (şapırdatma, burun çekme, osurma), aylar geçtikçe saklandıkları yerlerden (ağız, burun, göt) yavaş yavaş kafalarını çıkarması, aşkın artık azaldığını gösterebilir. Göstermeye bilir de, çünkü ben, aşık olmasına rağmen karşılıklı osurabilen bir tane çift gördüm. Mutlu gözüküyorlardı...

O hasta adam benim. Burun akıntımı "Ya noluyo yaa, hastayım ben..." diye açıkladıktan sonra, "Hayret bi şey ya..." gibi hiçbir ağırlığı olmayan bir cümle daha sarf ettim. Bu cümlemin sonuna bir 'fırk' daha ilave ederek hastalığımın önemini kuvvetlendirmeye gayret ettim. Konuşmuyordu, boşluğu hemen doldurdum: "Sanki keyfimizden yapıyoruz." (O gün, bu tür durumlarda kullanılan bütün klişe cümleleri tüketmem hastalığıma verilmeli.) Hasta olduğum için şöyle devam ettim: "Ben çok meraklıyım sanki burnumu çekmeye..." Gitgide çekilmez bir adam oluyordum. Hasta ve dırdırcı kelimelerine çok yakışan "yaşlı" kelimesini bünyeme katacak seviyeye gelmiştim. O sustukça, nezleli sesimle konuşasım geliyordu. "Ya tamam sus!" dedi. 'Fırk' diye karşılık verdim. Kalkıp gitti. Hasta ve yalnızdım. "İyice hasta olsam da görse..." gibi insanlık tarihinin en eski öç planlarından birini kurdum. Hapşırmamı, "çok yaşa" törenleriyle, sevgi içinde karşılarken, burun çekmem onu delirtiyordu. Sadece hapşırmalı bir hastalığım olsun istiyordu. Yemek yemeyi bıraktım, eğer dönerse beni kaşıklarken değil, haksızlığa uğramış ve mağrur duruşumla görsün istiyordum. Döndüğünde, suratım, içinde bulunduğum durumu belli etmek konusunda tam istediğim ifadedeydi: Gözlerim kararlı, kaşlarım kızgın, dudaklarım çok hafif açık ve burnum kızarık. Bana bakmaya başladı. İfademi bozmadım. "Yesene yemeğini" dedi. Normal ilişki düzenine hemen geri dönerek haklılığımı zayıflatacak değildim. "Hadi ye" diye ısrar etti. İsteksizce ufak lokmalarla yemeye başladım. Giderek lokmalarımı büyüttüm. Sağlıklı beslenmeye ulaşıp vücudumu serbest bırakınca, burnum da tekrar kendini belli etmeye başladı. O döndüğünden beri sanırım burnumu çekmemiştim. Ama şimdi 'fırk' sesine gerçekten ihtiyacım vardı. Yapamıyordum, daha 15 dakika önce otomatiğe bağladığım bir sesi şimdi çıkarmaya çekiniyordum. Zorlanmaya başladım. Akıntı burnumun ucunda toplanarak, bir ilişkinin içine damlayacak yoğunluğa ulaşmaya başladı...

Ne olursa olsun, mağrur ve kararlı bir adamın sümüğü uzamamalıdır. Kalkıp tuvalete gittim, iyice temizledim. Mutfağa uğrayıp bir peçete aldım. Peçete kullanmak yaşıma daha uygun bir seçenekti. Kanepeye uzanıp üzerime Ayı Winny'i örttüm. Tam peçeteyi kullanacakken, bu eylemin daha canhıraş bir ses çıkaracağı aklıma geldi. Ne yapmam gerektiğini bilemiyordum. Bu ilişkiye saldığım sesler sevgilimin canını sıkıyordu. Hasta ve çaresizdim... Çözüm kısa bir süre sonra kendiliğinden oluştu. Çok başarılı bir yöntem değildi ama işe yaradı. Sümüğüm akmaya başlayınca peçeteyle burnuma 'pıt pıt' dokunmaya başladım. 'Pıt pıt' dokunuşları ses çıkarmıyordu ve en az Ayı Winny kadar sevimliydi. Üzerine bir de hapşırabilirsem sanırım bu ilişkiyi tedavi edebilecektim.

budaci@gmail.com

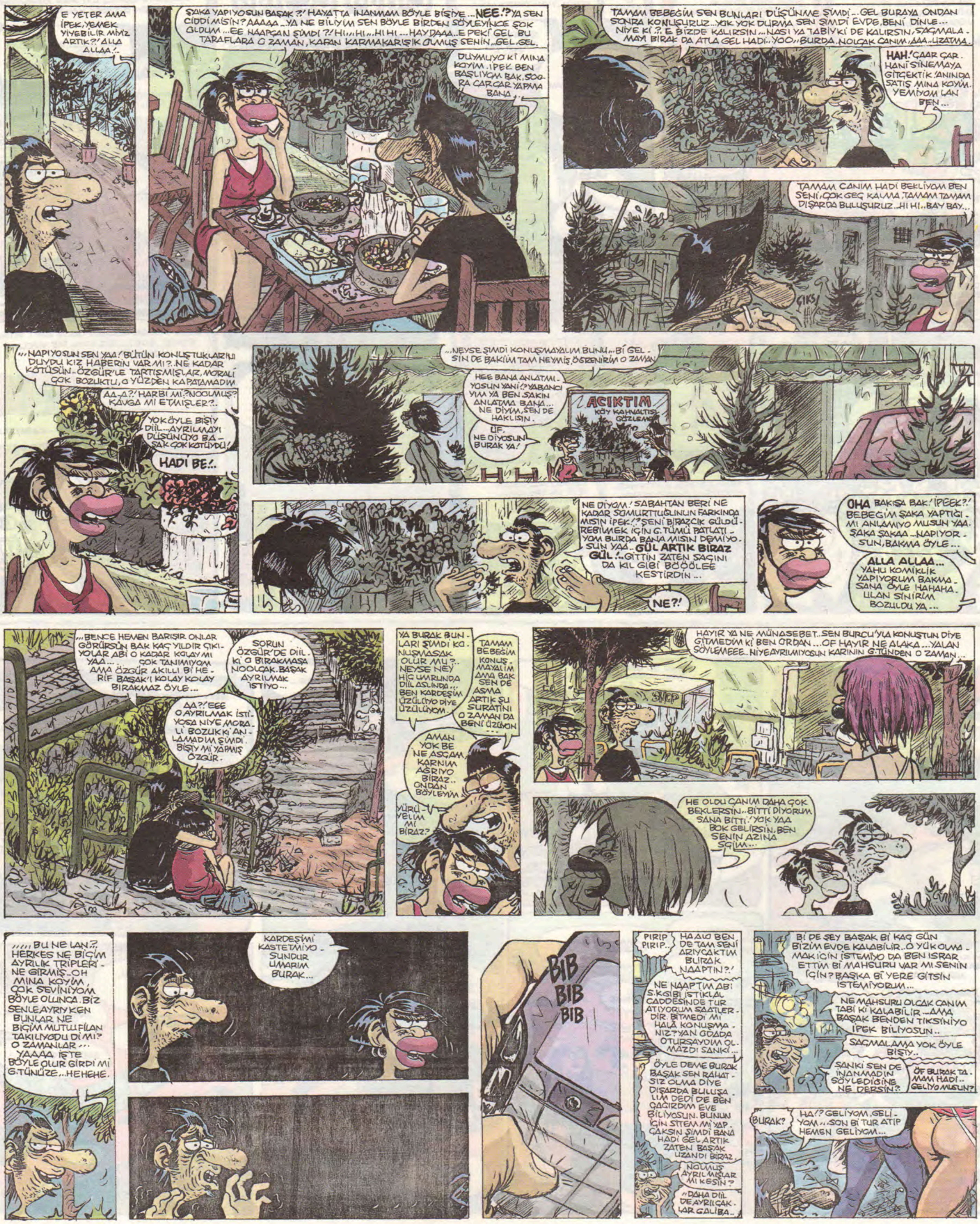

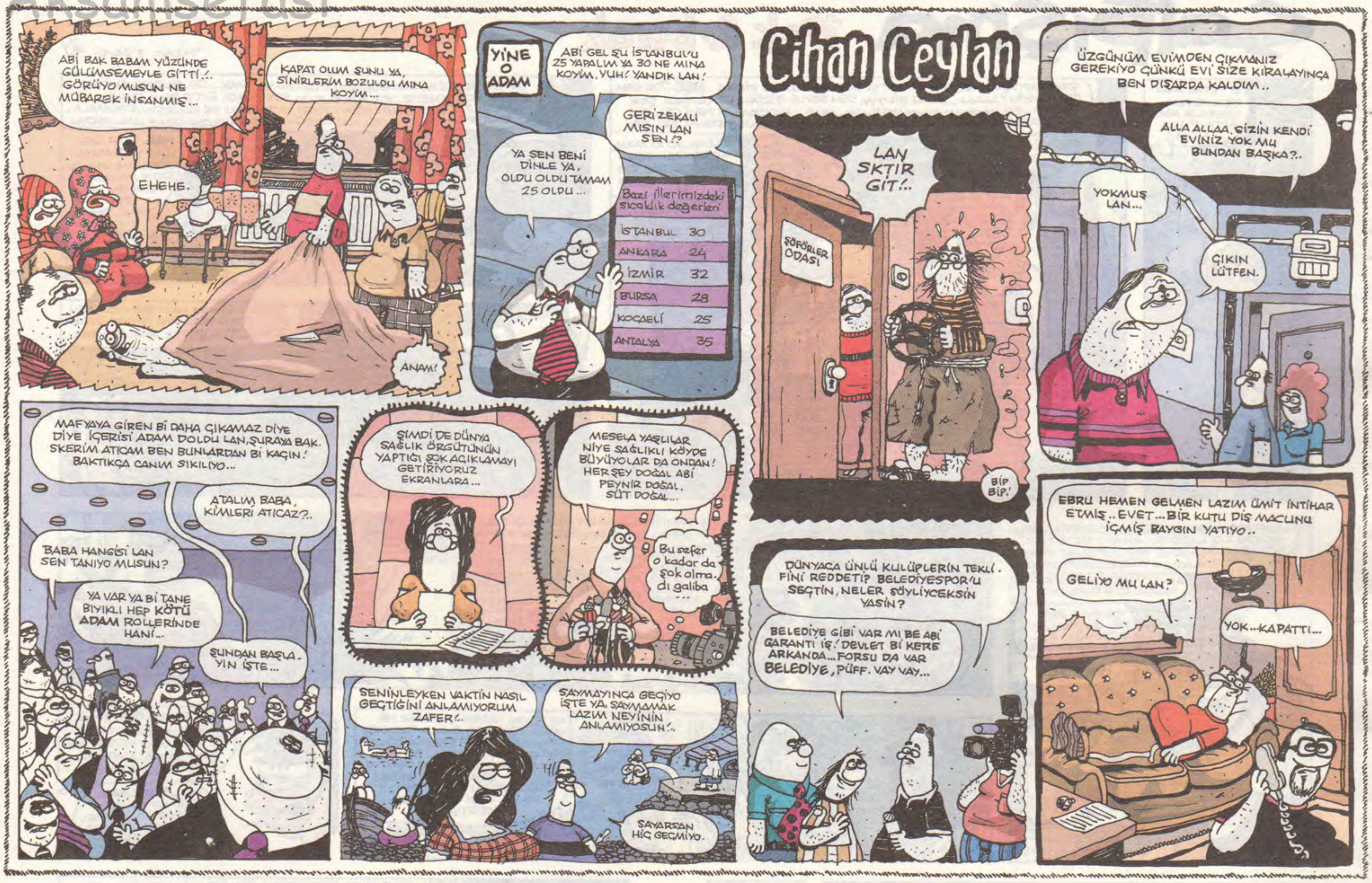

uğur gürsoy
EVLENİRKEN BANA ÇEKTİĞİN FÖN HALÂ BOZULMADI MUSTAFA ABİ OĞLUM BİLE FÖNLÜ DOĞDU ÇEKTİĞİN FÖNLE KROMOZOM YAPIMI DEĞİŞTİRMİŞSİN, SEN BİZE NE YAPTIN MUSTAFA ABİ, NE YAPTIN.!.
ZOR GÜNLER GEÇİRİYORUZ AKIN AMA ELDEN NE GELİR...
DOKTORUN DEDİĞİNE GÖRE İKİ ÜÇ NESİL DAHA FÖNLÜ DOĞABİLİRMİŞ AİLEMDEKİ ÇOCUKLAR.
İÇİM YANIYO MUSTAFA ABİ İÇİM.
BUNUN BELİ TAM OTURDU AMA BOYU BİRAZ UZUN,,, NOLUYO BURDA NİYE BOŞALDI DÜKKAN ABİ?!
BİRAZ ÖNCE BATTIK BİZ BİLADER, BİRDEN BATTIK KAPATIYORUZ, HİÇ BEKLEMİYORDUM BU KADAR ANİ OLACAĞINI... GÜLE GÜLE, PANTOLON SENDE KALABİLİR...
University
DURUN, PEKİ PAÇASI... PAÇASINI NERDE YAPTIRICAM?..
BİLMİYORUM ÇIKARKEN KAPIYI ÇEK.!
BORA TATİLE GİTTİĞİNİ DUYDUM, EĞER DENİZDE BİR KÖPEKBALIĞIYLA KARŞILAŞIRSAN TAM BURNUNUN ÜSTÜNE VUR, BU SENİ O CANAVARDAN UZAK TUTACAKTIR..., KEŞKE YILLAR ÖNCE BU BİLGİYE SAHİP OLSAYDIM ŞİMDİ BU DURUMDA OLMAZDIM...TAM BURNUNA, UNUTMA EVLAT, HALİMİ GÖRÜYOSUN BAK...
YA TAMAM DEDE MERAK ETME...
AĞZINA SIÇTIĞIMIN ÇOCUĞU YILLARDIR DURMADAN LAFI KÖPEK BALIĞI SALDIRISINA GETİRİYORUM NİÇİN BANA NE OLDUĞUNU HİÇ MERAK ETMİYOSUN?!, BELLİ Kİ KÖPEK BALIĞI SALDIRISINA UĞRAMIŞIM GENÇLİĞİMDE, RESMEN KİMSE MERAK ETMİYO YA MNA KOYİM BÖYLE HAYATIN... EN GÜZEL HİKAYEMİ ANLATAMADAN ÖLÜP GİDERSEM BAK. LAAANN, SORSANA ARTIK!..
.....
BAŞLIYORUM.!.
KÖK MANGAL
SİNAN HER HAFTA SONU GİTTİĞİ BELGRAD ORMANINDA MANGALINI TUTUŞTURMAK İÇİN HIZLI HIZLI ÜFLERKEN BAYILIR, HAVA KARARIRKEN AYILIR, EŞYALARINI TOPLAR VE EVE DÖNER,,, İŞTE BU YÜZDEN SİNAN YILLARDIR HİÇ PİKNİK YAPAMADI...
NECİP YAŞ 7
AMCA ESKİ İTFAİYENİN ORAYI GEÇTİK Mİ, BANA HABER VERCEKSİNİZ Dİ Mİ,?, YANLIŞ GİDERSEM ANNEM ÖLDÜRÜR,,, GEÇTİK Mİ NE ZAMAN VARIRIZ FATMA TEYZEMGİL ALCAK ORDAN BENİ GEÇMEYİZ DE Mİ?
ÇOCUĞUM HEYECANLANMA, HABER VERİCEM,,, BAK SEN HIZLI HIZLI SOLUYUNCA DOLMUŞUN İÇİ BUHAR OLUYO, DIŞARIYI GÖREMİYORUZ, CAMI DA AÇTIRTMIYORSUN.!.
KARTAL
CAMI AÇMAYALIM AMCA, HASTA OLURSAM ANNEM ÖLDÜRÜR YEMİNLEN...
SENİ GÖRDÜM NADİR, ÇOCUĞU YERİNE BIRAK BİR DAHA DA BALKONUMDAN ÇOCUĞUMU ALDIĞINI GÖRÜRSEM POLİSE VERİRİM SENİ...BUNALIMDASIN DİYE, KISIRSIN DİYE SESİMİ ÇIKARMIYORUM BAK.!
ÖZÜR DİLERİM ŞEYTANA UYDUM, YOKLUĞUNU FARKETMEZSİNİZ SANDIM...
GUVVVV!

Çatışma

İpek & burak

Yazar çizer Ky

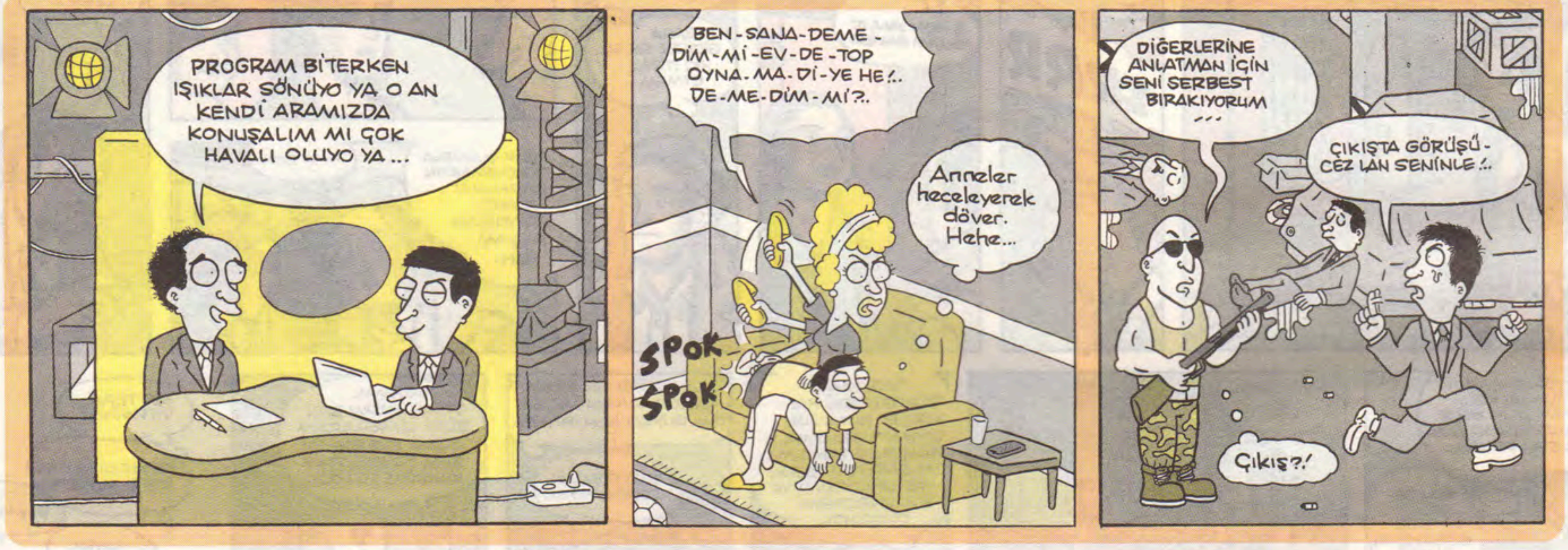

Cihan Ceylan
ABİ BAK BABAM YÜZÜNDE GÜLÜMSEMEYLE GİTTİ..! GÖRÜYO MUSUN NE MÜBAREK İNSANMIŞ...
KAPAT OLUM ŞUNU YA, SİNİRLERİM BOZULDU MİNA KOYIM...
EHEHE.
ANAM!
YİNE O ADAM
ABİ GEL ŞU İSTANBUL'U 25 YAPALIM YA 30 NE MİNA KOYIM, YUH! YANDIK LAN!
GERİ ZEKALI MISIN LAN SEN?
YA SEN BENİ DİNLE YA, OLDU OLDU TAMAM 25 OLDU...
Bazı illerimizdeki sıcaklık değerleri
İSTANBUL 30
ANKARA 24
İZMİR 32
BURSA 28
KOCAELİ 25
ANTALYA 35
LAN SKTIR GİT!..
ŞOFÖRLER ODASI
BİP BİP.
ÜZGÜNÜM EVİMDEN ÇIKMANIZ GEREKİYO ÇÜNKÜ EVİ SİZE KİRALAYINCA BEN DIŞARDA KALDIM..
ALLA ALLAA, SİZİN KENDİ EVİNİZ YOK MU BUNDAN BAŞKA?..
YOKMUŞ LAN...
ÇIKIN LÜTFEN.
MAFYAYA GİREN Bİ DAHA ÇIKAMAZ DİYE DİYE İÇERİSİ ADAM DOLDU LAN, ŞURAYA BAK. SKERİM ATICAM BEN BUNLARDAN Bİ KAÇIN! BAKTIKÇA CANIM SIKILIYO...
ATALIM BABA, KİMLERİ ATICAZ?..
BABA HANGİSİ LAN SEN TANIYO MUSUN?
YA VAR YA Bİ TANE BIYIKLI HEP KÖTÜ ADAM ROLLERİNDE HANİ...
ŞUNDAN BAŞLA. YIN İŞTE...
ŞİMDİ DE DÜNYA SAĞLIK ÖRGÜTÜNÜN YAPTIĞI ŞOK AÇIKLAMAYI GETİRİYORUZ EKRANLARA...
MESELA YAŞLILAR NİYE SAĞLIKLI KÖYDE BÜYÜYOLAR DA ONDAN! HER ŞEY DOĞAL ABİ PEYNİR DOĞAL, SÜT DOĞAL...
Bu sefer o kadar da şok olmadı galiba...
SENİNLEYKEN VAKTİN NASIL GEÇTİĞİNİ ANLAMIYORUM ZAFER..
SAYMAYINCA GEÇİYO İŞTE YA SAYMAMAK LAZIM NEYİNİN ANLAMIYOSUN!..
SAYARSAN HİÇ GEÇMİYO.
DÜNYACA ÜNLÜ KULÜPLERİN TEKLİFİNİ REDDETİP BELEDİYESPOR'U SEÇTİN, NELER SÖYLİYCEKSİN YASİN?
BELEDİYE GİBİ VAR MI BE ABİ GARANTİ İŞ! DEVLET Bİ KERE ARKANDA...FORSU DA VAR BELEDİYE, PÜFF. VAY VAY...
EBRU HEMEN GELMEN LAZIM ÜMİT İNTİHAR ETMİŞ...EVET...BİR KUTU DİŞ MACUNU İÇMİŞ BAYGIN YATIYO..
GELİYO MU LAN?
YOK...KAPATTI...

AHMET CAMBAZ
DOKTOR NEVZAT YALÇIN, DOKTOR NEVZAT YALÇIN... 2 NOLU AMELİYATHANEDEN BEKLENİYORSUNUZ...
İYİ Kİ DOOĞDUN NEEVZAAT...İYİ Kİ DOĞDUN NEVZAAAT!..
İNANMIYORUM SİZE YAA...ŞOKE OLDUM...
DU DUFF
HOCAM ŞU GERİ GERİ GİDİP YANA DOĞRU TEKME NASIL ATI...
HIIAAA!
ZIPP
NEYSE GEREK KALMADI...HENÜZ Bİ ACI HİSSETMİYORUM AMA DU BAKALIM.
GİDİN..!
AMA...AMA NE OLURSAK OLALIM..!
GİDİN...
YETER GİDİN ARTIK EVİMDEN..!
ŞANGIR
ÇIT ÇIT ÇIT
MUCKS MUCKS
EHE...EHE...
MIRRR MIRRR
ÖFF RÜYAYMIŞ... BONCUK DUR KIZIM...
EVET OYUNCUMUZ UYANDIYSA ÇEKİME BAŞLAYABİLİRİZ...
EHE EHE..!
BONCUK? NOLUYO LAN?!
SEN NEDEN DÜŞTÜN, ANLAT BAKALIM GENÇ...
EE ŞEY...ALTMIŞ SEKİZ ADAM ÖPTÜM BEN...
BİRDEN SORUNCA NASI KAFASI KARIŞTI, MASUM LAN BU?..
YOK LAN GERÇEKTEN ÖPTÜM ACIMADAN...
BUYUR AKİF ABİ, 13-14 ANAHTAR İSTEMİŞTİN...
SAĞOLASIN MEHMET, ŞURAYA BIRAKIVER...
AKİF ABİ?..
ŞŞT, SADECE GÖZLER KONUŞSUN..!
FUP

Emir SAĞLAM

Özgür KAHYAOĞLU

Hakan KURTAŞ

Servet TURHAN

UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi | 18 Haziran 2009 | Sayı: 094
Haftalık Yaygın Süreli Yayındır

YAYINCI MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ ve YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Uğur GÜRSOY

GRAFİK: Fırat YAŞA - Evrim GÜVENÇ - KALİGRAFİ: Şevki Sayışman
İşletme ve Satış: Nuri AÇAR(nuri@uykusuzdergi.com) - Halkla İlişkiler ve Muhasebe: Elvan Aktaş (caglar@uykusuzdergi.com)
Asmalımescit Mah. Sofyalı Sok. Hamson Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat.1 Beyoğlu / İSTANBUL
TEL: 0 (212) 245 53 38/39 FAX: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307-7619
BASKI: APA Uniprint Hadımköy Asfaltı Ömerli Köyü Mevkii 34555 Hadımköy / İstanbul 0(212) 798 28 40
GENEL DAĞITIM: DPP - 0(212) 622 22 22 ABONELİK: Yurtiçi: 99YTL Amerika: 100$ Avrupa: 70€ Uzakdoğu:120$
Banka Hesap Numaralarımız: Yapıkredi Bankası Parmakkapı Şubesi, YTL: 81217859 USD: 81345973 EUR: 81345967

OTİSABİ
YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com
OLTA
HAH BURASI GİRİŞ KATIYDI
BUGÜNDEN SONRA SEKS YUVAMIZ OLUCAK...
UMARIM AKLIMI UÇURACAK SEKSİ Bİ GİYSİYLE AÇAR KAPIYI..
ZRRR
BUYRUUN HOŞGELDİNİZ
?!
B-BEN YANLIŞ GELDİM GALİBA
SEMRAA... HADİ KIZIM AMMA SALLANDIN BEKLETME BEYFENDİYİ...
BANA GİDİCEZ GALİBA. HİÇ İTİRAZ ETMEM...
BU KİM LAN?! DÜN GECEKİ KIZ DİİL Kİ BU!..
MERABA
ABUR CUBURLA DOLDURMAYIN KARNINIZI.. MANTI AÇIYORUM AKŞAM İÇİN...
AMA BEN
AMA BEN
HADİ İYİ EĞLENCELEER...
TRAK
BAK, Bİ YANLIŞLIK OLDU GALİBA... BENİM DÜN GECE BU EVE BIRAKTIĞIM KIZ SEN DİİLSİN...
SEN DE BENİ İLK KEZ GÖRÜYOSUN Dİ Mİ?..
Bİ DAKKA NEREYE ?..
DELİ MİDİR NEDİR NE KONUŞUYO, NE CEVAP VERİYO!..
TABİ YAA!.. DÜN GECEKİ KIZ KÜÇÜK BİR OYUN OYNADI BENİMLE... BUNUNLA TANIŞMAMI SAĞLAYIP BELKİ HOŞLANACAĞIMI VE EVLENECEĞİMİ DÜŞÜNDÜ.
HEHE TABİ..
ULAN O KADAR ADAM İÇİNDE EVLENİLECEK GİBİ DURAN BEN MİYDİM ?..
SİZİ PİŞMAN ETMEZ MİYİM!
EEHMM. ÇOK SUSADIM BEN BİŞİY İÇMEM LAZIM. ŞÖYLE BUZ GİBİ İKİ BİRA YUVARLASAM KENDİME GELİRİM.
?
HİÇ TEPKİ VERMİYO!
EE NE DİYOSUN İÇER MİYİZ ?..
BİLMEM
NASIL "BİLMEM" ?..
İÇKİ PİS BİŞİY SANKİ..
DONDURMA YESEK? O DA SERİNLETİR...
?
BUYUR ABLACIM... SENİNKİ NASIL OLSUN AABİ?..
AYNISINDAN...
HESABI ONA ÖDETİYİM...SEVMEZLER BÖYLE ŞEYLERİ...
HADİ! HİÇ ORALI BİLE OLMUYOR!..
DOKUZ YETMİŞBEŞ
AABİ ÜCRETİ ALSAK...
HA PARDON... DALMIŞIM...
BİR GOL DAHA YEDİM
SESSİZ KALARAK DA İSTEDİKLERİNİ YAPTIRABİLİYORLAR... BRAVO...
LAN!
ASLINDA FENA DİİL VÜCUDU FALAN...
SAÇMALAMA OOLUM ÖYLE SAF DURDUĞUNA BAKMA ALYANSI GEÇİRİVERİR PARMAĞINA ANLAMAZSIN
KORKAK OLMUŞSUN SEN...
DAHA İLK GÜNDEN SEVİŞELİM Mİ DİYEN BİRİYLE EVLENMEK İSTEMEZ HERALDE...
KABUL EDERSE DE İYİ ETMEZSE DE...
BANA GİDELİM Mİ?..
BİLMEM...
BEN ÖĞRETİRİM
NEYİ?..
SEVİŞMEYİ..
ÇOK ACIMAZ MI?..
NUMARA FALAN YAPMIYOMUŞ AAA!
ÇOK TEHLİKELİ BU...
HEMEN ALDIĞIM YERE BIRAKIYIM...
OLMAZ...ORDA DA ANNESİ VAR...
MANTI DA YAPICAKTI OFF...
EN İYİSİ KALABALIKTA İZİMİ KAYBETTİRİYİM KENDİ KENDİNE EVİNİN YOLUNU BULUR HERALDE
ABİ DUR! BENİ EVE GÖTÜRSENE!..
!
Adeta ağzıma takılan oltadan kurtulmuş gibi sevindim ve rahatladım. Dışarısı tıpkı denize sarkıtılmış oltalarla dolu. Hepsine de lezzetli, alımlı, iştah kabartıcı, kıpır kıpır yemler bağlı. Her an birinin cazibesine aldanıp yukarı çekilmeniz olası. Ömür boyu bir olta iğnesiyle yaşamak hoş değil tabi.
HAYATTA EVLENMEM İKİ KERE YAPTIM O SALAKLIĞI BEN...
A-A NE OLDU BE NE SIRITIYOSUN?..
ÇOK GÜZELSİN...
AHHA HAHAHA. BEN Mİ MERSİ CANIM
SON

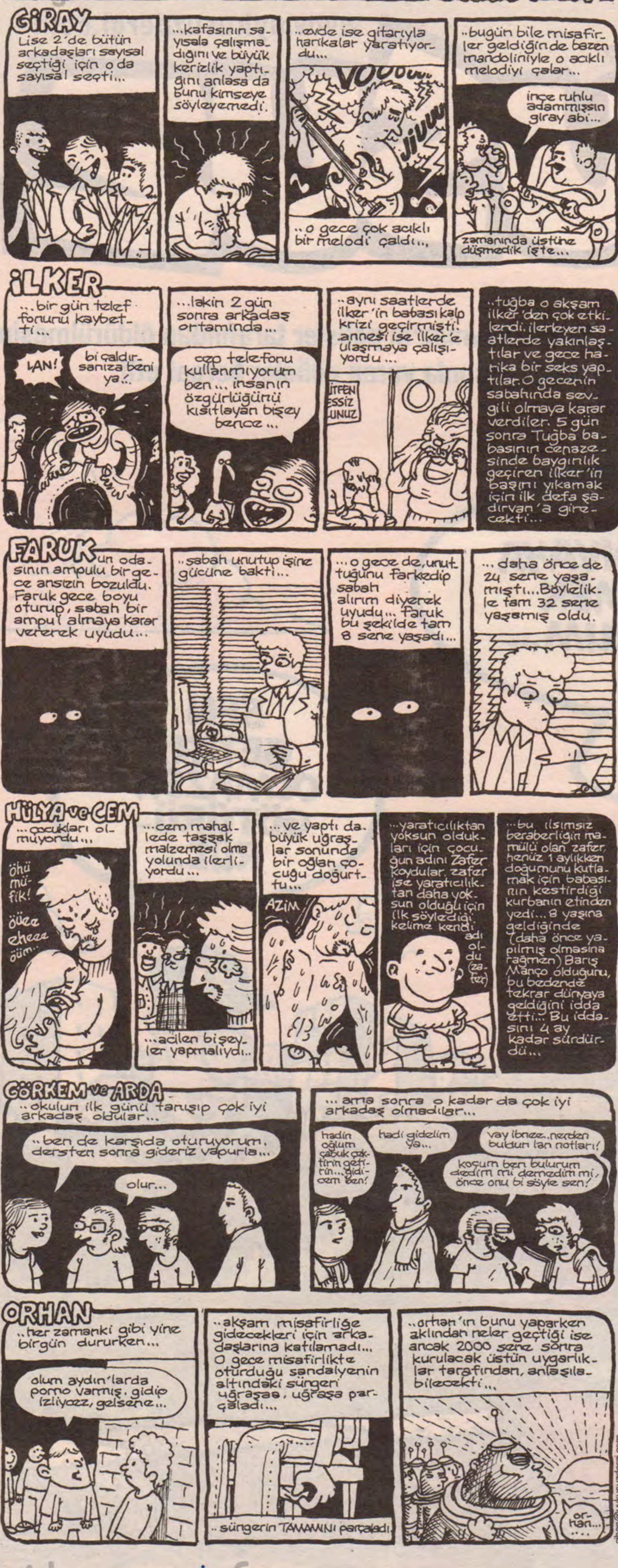
25 HAZİRAN PERŞEMBE
SAYI: 2009/26 No: 095
1.50 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 1.75 TL.

UYKUSUZ

www.uykusuzdergi.com

Yargıtay, Mardin Kızıltepe'de 12 yaşındaki Uğur ve babası Ahmet Kaymaz'ın polisler tarafından öldürülmesini, "meşru müdafaa" sınırları içinde saydı. Uğur'u sırtından 9 adet kurşunla vuran polisler beraat etti.

UYKUSUZ

Uğur Kaymaz...

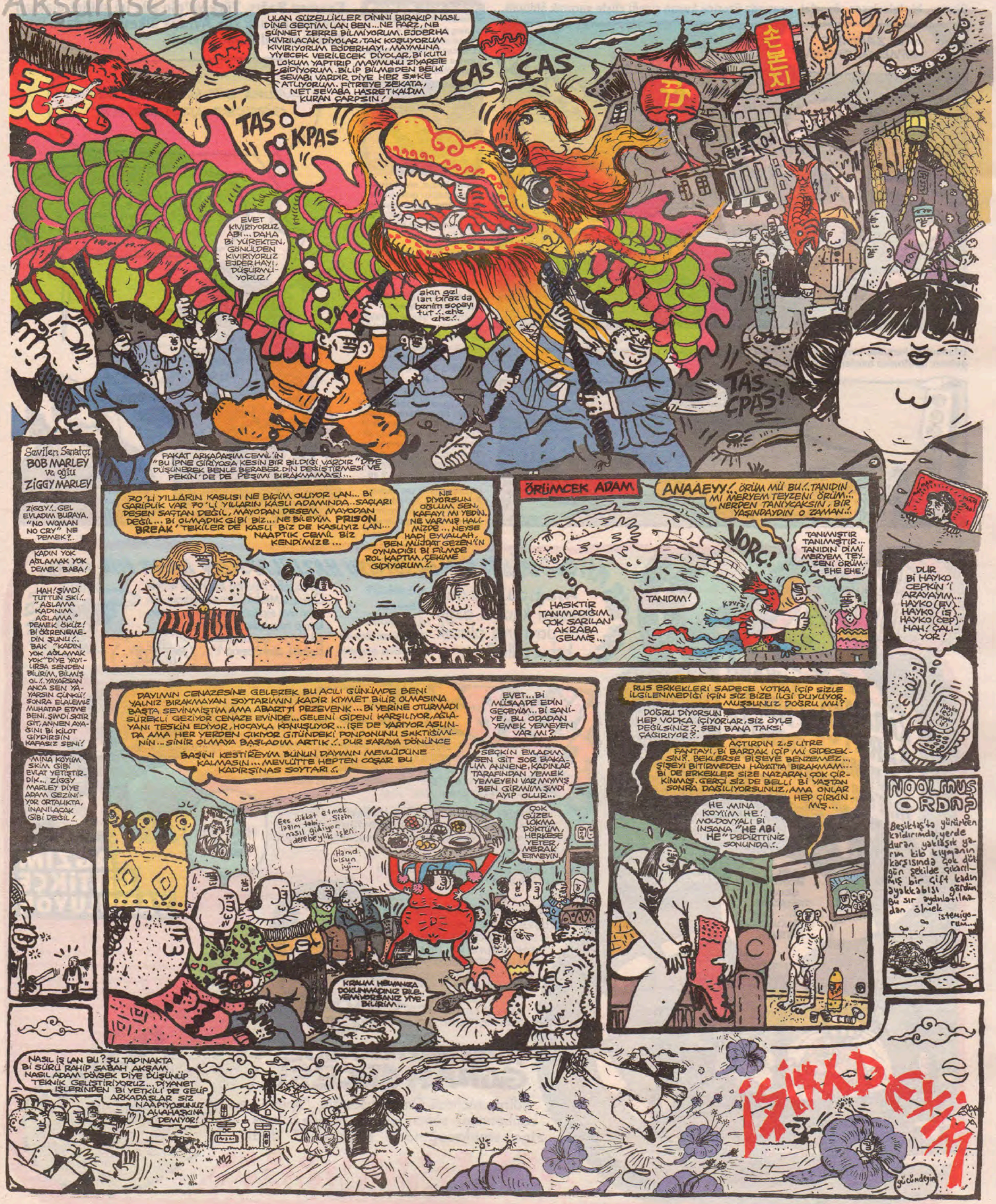

Osmaniye Valiliği'ne atanan Celalettin Cerrah, "İstanbul halkıyla görüşürseniz, bana olan sevgilerini yerinde tespit etmiş olursunuz." dedi.

Obama, İran'da yaşanan şiddet olaylarından büyük rahatsızlık duyduğunu açıkladı.

ULAN GÜZELLİKLER DİNİNİ BIRAKIP NASIL DİNE GEÇTİM LAN BEN...NE FARZ, NE SÜNNET ZERRE BİLMİYORUM. EJDERHA KIVRILACAK DİYOLAR, TAK KOŞUYORUM KIVIRIYORUM EJDERHAYI. MAYMUNA YİYECEK VERİLECEK DİYOLAR, Bİ KUTU LOKUM YAPTIRIP MAYMUNU ZİYARETE GİDİYORUM. BİLİP BİLMEDEN BELKİ SEVABI VARDIR DİYE HER S*KE ATLIYORUM. FİTREYE ZEKATA, NET SEVABA HASRET KALDIM KURAN ÇARPSIN!
ÇAS ÇAS
TAS O KPAS
EVET KIVIRIYORUZ ABİ... DAHA Bİ YÜREKTEN, GÖNÜLDEN KIVIRIYORUZ EJDERHAYI, DÜŞÜRMÜYORUZ!
akın gel lan biraz da benim sopayı tut!.. ehe ehe!..
TAS ÇPAS!
PAKAT ARKADAŞIM CEMİL'İN "BU İPNE GİRİYOSA KESİN BİR BİLDİĞİ VARDIR" DİYE DÜŞÜNEREK BENLE BERABER DİN DEĞİŞTİRMESİ VE PEKİN'DE DE PEŞİMİ BIRAKMAMASI!...
Sevilen Sanatçı BOB MARLEY ve oğlu ZIGGY MARLEY
ZIGGY!.. GEL EVLADIM BURAYA. "NO WOMAN NO CRY" NE DEMEK?..
KADIN YOK AĞLAMAK YOK DEMEK BABA!
HAH! ŞİMDİ TUTTUN SKİ!.. "AĞLAMA KADINIM AĞLAMA" DEMEK ÖKÜZ! Bİ ÖĞRENEMEDİN ŞUNU!.. BAK "KADIN YOK AĞLAMAK YOK" DİYE YAYILIRSA SENDEN BİLİRİM, BİLMİŞ OL!.. YAYARSAN ANCA SEN YAYARSIN ÇÜNKÜ! SONRA ELALEMLE MUHATAP ETME BENİ. ŞİMDİ SKTİR GİT, ANNEN AYAĞINI Bİ KİLOT GİYDİRSİN KAFASIZ SENİ!
MINA KOYİİM SKİM GİBİ EVLAT YETİŞTİRDİK... ZIGGY MARLEY DİYE ADAM GEZİNİYOR ORTALIKTA, İNANILACAK GİBİ DEĞİL!..
70'Lİ YILLARIN KASLISI NE BİÇİM OLUYOR LAN... Bİ GARİPLİK VAR 70'Lİ YILLARIN KASLI ADAMINDA.. SAÇLARI DESEN SAÇTAN DEĞİL, MAYODAN DESEM MAYODAN DEĞİL... Bİ OLMADIK GİBİ BİZ... NE BİLEYİM PRISON BREAK'TEKİLER DE KASLI BİZ DE KASLIYIZ LAN... NAAPTIK CEMİL BİZ KENDİMİZE...
NE DİYORSUN OĞLUM SEN, KAFAYI MI YEDİN. NE VARMIŞ HALİMİZDE... NEYSE HADİ EYVALLAH, BEN MÜJDAT GEZEN'İN OYNADIĞI Bİ FİLMDE ROL KAPTIM, ÇEKİME GİDİYORUM!..
ÖRÜMCEK ADAM
ANAAEYY!.. ÖRÜM MÜ BU!.. TANIDIN MI MERYEM TEYZENİ ÖRÜM!.. NERDEN TANIYCAKSIN, BİR YAŞINDAYDIN O ZAMAN!..
VORÇ!
TANIMIŞTIR TANIMIŞTIR... TANIDIN DİMİ MERYEM TEYZENİ ÖRÜM.. EHE EHE!
TANIDIM!
HASKTİR TANIMADIĞIM, ÇOK SARILAN AKRABA GELMİŞ...
DUR Bİ HAYKO CEPKİN'İ ARAYAYIM... HAYKO (EV).. HAYKO (İŞ).. HAYKO (CEP).. HAH! ÇALIYOR!
DAYIMIN CENAZESİNE GELEREK BU ACILI GÜNÜMDE BENİ YALNIZ BIRAKMAYAN SOYTARIMIN KADİR KIYMET BİLİR OLMASINA BAŞTA SEVİNMİŞTİM AMA ABARTTI PEZEVENK... Bİ YERİNE OTURMADI SÜREKLİ GEZİYOR CENAZE EVİNDE... GELENİ GİDENİ KARŞILIYOR, AĞLAYANI TESKİN EDİYOR, HOCAYLA KONUŞUYOR... İŞE DE YARIYOR ASLINDA AMA HER YERDEN ÇIKIYOR GİTÜNDEKİ PONPONUNU SKTİĞİMİNİN... SİNİR OLMAYA BAŞLADIM ARTIK!.. DUR SARAYA DÖNÜNCE BAŞINI KESTİREYİM BUNUN DAYIMIN MEVLÜDÜNE KALMASIN... MEVLÜTTE HEPTEN COŞAR BU KADİRŞİNAS SOYTARI!..
EVET... Bİ MÜSAADE EDİN GEÇEYİM.. Bİ SANİYE, BU ODADAN YEMEK YEMEYEN VAR MI?
SEÇKİN EVLADIM SEN GİT SOR BAKALIM ANNENE, KADINLAR TARAFINDAN YEMEK YEMEYEN VAR MIYMIŞ BEN GİRMİİM ŞİMDİ AYIP OLUR...
Eee dikkat etmek lazım tabi... Sizin nasıl gidiyor derebeylik işleri..
Hamd. olsun iyi...
ÇOK GÜZEL LOKMA DÖKTÜM, HERKESE YETER, MERAK ETMEYİN.
KRALIM HELVANIZA DOKUNMADINIZ BİLE.. YEMİYORSANIZ YİYEBİLİRİM...
RUS ERKEKLERİ SADECE VOTKA İÇİP SİZLE İLGİLENMEDİĞİ İÇİN SİZ BİZE İLGİ DUYUYORMUŞSUNUZ DOĞRU MU?
DOĞRU DİYORSUN. HEP VODKA İÇİYORLAR, SİZ ÖYLE DEĞİLSİNİZ?.. SEN BANA TAKSİ ÇAĞIRIYOR?..
AÇTIRDIN 2.5 LİTRE FANTAYI, Bİ BARDAK İÇİP Mİ GİDECEKSİN?. BEKLERSE BİŞEYE BENZEMEZ... ŞİŞEYİ BİTİRMEDEN HAYATTA BIRAKMAM... Bİ DE ERKEKLER SİZE NAZARAN ÇOK ÇİRKİNMİŞ. GERÇİ SİZ DE BELLİ Bİ YAŞTAN SONRA DAĞILIYORSUNUZ, AMA ONLAR HEP ÇİRKİNMİŞ...
HE MINA KOYİİM HE!. MOLDOVYALI Bİ İNSANA "HE ABİ HE" DEDİRTTİNİZ SONUNDA!..
NOOLMUŞ ORDA?
Beşiktaş'ta yürürken kaldırımda, yerde duran yaklaşık yarım kilo kıymanın karşısında çok düzgün şekilde çıkarılmış bir çift kadın ayakkabısı gördüm. Bu sır aydınlatılmadan ölmek istemiyorum...
NASIL İŞ LAN BU? ŞU TAPINAKTA Bİ SÜRÜ RAHİP SABAH AKŞAM NASIL ADAM DÖVSEK DİYE DÜŞÜNÜP TEKNİK GELİŞTİRİYORUZ... DİYANET İŞLERİNDEN Bİ YETKİLİ DE GELİP ARKADAŞLAR SİZ NAAPIYOSUNUZ ALLAHAŞKINA DEMİYOR!

Obama, bir televizyon röportajı sırasında üzerine konan sineği eliyle vurarak öldürdü.

İstanbul'da karşıdan karşıya geçerken hızla giden polis otosuna "yavaş ol" diyen genç, polisler tarafından bayılana kadar dövüldü.

KAÇ YIL OLDU?

- Savaş Ay, Stüdyo 4 programında, artistik hareketlerle şapkadan tavşan çıkarma gösterisi yaparken tavşanı öldüreli **3 yıl...**

- Nihat Doğan, sevgilisinden gelen mesajları gazetecilere gösterdikten sonra aniden, "*Ben bunları size niye gösteriyorum*" diye sinirlenip cep telefonunu kıralı **4 yıl...**
- Lerzan Mutlu, "Bir kere ısırabilir miyim?" deyip Zekeriya Beyaz'ın yanağını ısıralı **4 yıl...**
- Kaddafi, Ronald Reagan'in ölümü üzerine gönderdiği "*Reagan'ın 1986'da Libya'ya yapılan hava saldırısı sebebiyle mahkemede hesap vermeden ölmesinden dolayı üzüntü duyuyorum.*" mesajıyla bambaşka bir taziye örneği sergileyeli **5 yıl...**
- Hürriyet gazetesi, "**Milli takımımızın dünya üçüncüsü olduğu Güney Kore**'nin Daegu kentinde, 40-50 yaşlarında bir kişi, içi yanıcı madde dolu bir süt kutusunu tutuşturup metro trenine attı." başlığını atarak, 140 kişinin öldüğü olaya çok gururlu bir giriş yapalı **6 yıl...**
- Türkiyenin ilk cep telefonu Ericsson 337, 1000 doların üzerinde bir fiyatla satılmaya başlanalı tam **15 yıl** olmuş...

Egemen Bağış, Türkiye'nin aile içi şiddet olayları konusunda pek çok Avrupa ülkesinden daha iyi durumda olduğunu söyledi.

BİŞEYLER DUYDUM

Abdullah Gül, Karaman'dan eski Bayındırlık Bakanı Zeki Ergezen'in oğlunun nikâhına yetişmek için yola çıktı. Yol bomboştu. Çünkü Cumhurbaşkanı nikâha geç kalmasın diye, Karaman Ankara arası karayolu trafiğe kapatılmıştı...

TAM BİR AYI OLDUĞUM İÇİN BU SORUYU HAZIRLARKEN BANA HİÇ GARİP GELMEDİ...

Aşağıdakilerden hangisi kadına özgü bir davranış olarak kabul edilir?

a) Çokbilmişlik
b) Baskıcılık
c) Konuşkanlık
d) Mantıksal düşünme
e) Kendine güvenme.

Açıköğretim Fakültesi Jandarma ve Polis Önlisans Meslek Eğitimi programında çıkan final sorularından birisi bu. Sınava katılıp nezaketle 'd' veya 'e' şıklarını işaretleyenler kaybetti, çünkü cevap 'c'...

NİTELİKSİZ BİLGİ...

- AHMEDİNEJAD, ŞAHGHAY İŞBİRLİĞİ ZİRVESİNDE RUSYA CUMHURBAŞKANI DİMİTRİ MEDVEDEV'İN "HOW ARE YOU?" SORUSUNA "YES" DİYE KARŞILIK VERDİ. BİR ARA DA "HAPPY NEW YEAR" DEDİ.
- DEVLET BAKANI CEVDET YILMAZ, KARS'TA KENDİSİNİ KARŞILAYAN HEYETTE BULUNAN KAZ KOSTÜMÜ GİYMİŞ BİR GÖREVLİNİN "BENİ TADACAK MISINIZ?" SORUSUNA "İNŞALLAH TADACAĞIM" DEDİ.
- TRABZON'DA BİR BEYAZ EŞYA DÜKKANI 'KOLBASTI' ÇALAN BUZDOLABI SATMAYA BAŞLADI.
- OBAMA'NIN TEK HAMLEDE SİNEK ÖLDÜRMESİNİN ARDINDAN, HÜSNÜ ŞENLENDİRİCİ, SİNEK PROBLEMİNİ KOLUNA TAKTIĞI 'DOĞAL SİNEKKOVAR BİLEZİK'LE HALLETTİĞİNİ SÖYLEYEREK HAYVAN SEVERLERDEN "TAM NOT" ALDI.

AMELİYATHANEDE GÜNAH GECESİ

Edirne Müftüsü Ömer Taşcıoğlu, "Sperm bankasından alınan spermle hamile kalmak zina sayılacağından haramdır." dedi.

AĞZIM GİTTİKÇE YAMULUYOR

Daha önce işsizliği iş arayan vatandaşlara bağlayan bakan Mehmet şimşek, şimdi de ekonomik krizin Türkiye'de fazla hissedilmediğini ve faturasının vatandaşa yansımadığını söyledi. Kriz yüzünden 6 ay içinde 385 bin kişi işini kaybetti, sanayi üretiminde her dört makineden biri kapatıldı, geçen mayıs ayında sadece 1 günde işsizlik bunalımı yüzünden 9 kişi intihar etti...

AL KIZIM!

Yalova'ya atanmasının ardından, Sağlık Bakanlığı'na ait termal tesislerdeki suit odayı çok sevip 212 gün boyunca burada kalan İl Sağlık Müdürü Ali Daştan, nefis bir haberle geri döndü: "Yalova İl Sağlık Müdürü Ali Daştan'ın kızı Emine Daştan'ın Çiftlikköy'de açtığı eczanenin tam karşısına bir sağlık ocağı açıldı."

FIRAT BUDACI

akıl fikir ofisi

Barış UYGUR
baris.uygur@gmail.com

■ Bazı sözlerimiz de yani şimdi nereden baksan (ki ben buradan bakıyorum) olur şeyler değil yahu. "İki dinle bir konuş" mesela. Olacak iş mi? Açıklama da hazır ha. İki kulağın var, iki dinle o yüzden, bir ağzın var bir konuş o yüzden. İki ağzımız zaten neden olsun, stereo mu konuşacağız? Saçma. Hadi onu geçtim, bunun burunu var, madem öyle iki dinle iki kokla bir konuş de? Yok, onu karıştırmamış. Akıllılık da etmiş açıkçası, yoksa yeni sevgili gibi birbirini koklaya koklaya konuşan siyaset meydanı konukları fikri hiç hoş değil. Arada ne olacağı de belli olmaz, yanarız valla ekran başında birbirini koklayan konusunda az ehil bıyıklı adamdan. Tabii lafa daldık, (gerçi ben daldım bakın sizi hiç dinlemeden vıdı vıdı konuşuyorum) iki dinle bir konuş meselesinin imkansızlığını atladık. Şimdi bunlar ikili konuşmada nasıl işe yarayacak ben onu soruyorum. Üç kişi konuşsa, anlarım. A kişisi konuşur, sonra B ve C kişilerine dinler; iki dinlemiş, bir konuşmuş olur. O sırada B kişisi de

konuştuktan sonra C ve A'yı dinler, aralarında hallederler. Ama sadece A kişisi ve B kişisi varsa, A bir konuşacak, bekleyecek ki B iki konuşsun. Ama B de efendi bir adamsa, bekleyecek ki A bir daha konuşsun. Ama A konuşmayacak çünkü iki kere dinlemesi gerek şu noktadan itibaren. Ne olacak? Muhabbet kilitlenecek. İşin içine bir de D girerse iyice yanarız diğer yandan bakın açık konuşuyorum. Labarba olur, kan çıkar. A konuşacak, B ve C'yi dinleyecek. Yine konuşmak isteyecek. Ama D eşekbaşı mı? O ne zaman konuşacak? Bana kalırsa boş konuşulmasın da dileyen hiç dinlemeden konuşsun. Ama boş konuşulmasın.

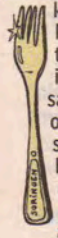
Siyaset Meydanı

■ Boş konuşmak ayrı tabii, benim de çok dikkatimi çeken bir husus, bizzat boş da konuşuyorum. Ama bizim kuşak sanırım bu boş konuşmaktan çok çekti. Konuşulsun da ne konuşulursa konuşulsun meselesinde bir sakatlık var. Her şey 1991'le başladı, önce DYP-SHP koalisyonu kuruldu, özel televizyonlar radyolar arka arkaya açıldı. Konuşan Türkiye lafı hiç bu kadar dile pelesenk olmadı sanırım. İşte ne olduysa ondan sonra oldu, herkes konuşmaya başladı. Siyaset Meydanı programı bilhassa, toplamda kurulan bir milyon cümlenin ancak beş on tanesinin ipe sapa gelir olduğu bir fikir sirkine dönüştü gitti. İşte aslında o zamanlar bırakın iki dinleyip bir konuşmayı, kendi konuştuğunu bile dinlemeyen bir alay adam doldurdu ekranları. Ya rabbim ne azap dolu günlerdi, çeken bilir.

■ Paramı alacaklar diye çok korkuyorum a dostlar. Hayır, çok param olduğu, kenarda birikmişim, duran dolarım, hanımın bilezikleri, ak akçem falan bulunduğu için değil. (bu arada duran dolar nedir yahu? Aldık koyduk duruyor?) Ama telefonuma gelen mesajlar ürkütüyor beni. İkide bir "50 kontöre bilmem ne kampanyasından yararlanmak için evet yazın gönderin" türünden beni sürekli bir şeyler kazanmaya davet eden, Iphone'undan tutun da otomobile kadar armağanlar vaat eden çekilişler, kaçırılmayacak fırsatlar... Ben neticede nereden baksanız sokakta büyüdüm, bana hak etmediğim şeyler teklif eden herkesi kötü niyetli belledim.

■ Diğer yandan, bu cazip teklif'in altında hep bir orostopolluk yatar zaten. Ne diye durup dururken birisi size cazip bir teklifte bulunsun ki? Dolandırıcılığın sırrı, Leo Malet'in de ya da Malet'nin de dediği gibi insanların içindeki küçük dolandırıcıyı açığa çıkarmakta yatar. Siz adama reddedemeyeceği bir teklif sunarsınız, adamın içindeki

küçük dolandırıcı, fırsatçı açığa çıkar, lapin gibi atlar teklifinize. Misal bizim Metin Bozkurt, kapıya gelip "eğer şu çatal bıçak takımını alırsanız, mutfak robotu bedava" lafına kanıp yaklaşık iki bin dolara taksitle Soringen (hayır Solingen değil) marka sahte çatal bıçak takımını alıp oturdu aşağıya. Yavrum elin oğlu sana ne diye hediyeler dağıtsın, gülücükler saçsın? "Ben sonra itiraz ettim, ödemedim senetleri" falan diyor ama biliyorum ki bu kapıya gelen satıcı, senedi geçmiş tarihli düzenler, adamı ayakta uyutur. Bedava mutfak robotu aşkına 12 çatal 12 bıçak ve 12 kaşığa iki bin dolar veren Metin arkadaşımızı buradan hep beraber alkışlayalım.

■ Şu elimde gördüğünüz bin dolara sahip olmak ister misiniz? E o halde bin dolar vermeniz gerekir arkadaşlar. Bana yüz dolar verin, ben size bin dolar vereyim, nerede var öyle bolluk Allah aşkına? Ama Turkcell'e bakarsan var. On kontör gönder Iphone vereyim, yirmi kontör gönder evine temizliğe geleyim. Hadi oradan.

■ Facebook, MySpace gibi sosyal paylaşım sitelerinde insanların sergilediği tavra tutuma bakıyorum da, bu bana bir yerlerden tanıdık geliyor doğrusu. Ha, derseniz ki nedir o sergilenen hal tavır? Efendim bakıyorum üyeler, profil oluşturuyor ve oluşturdukları profillere dinledikleri müzikleri, seyrettikleri filmleri, okudukları kitapları yazıyorlar. Hani ben buyum, böyle de bir adamım dercesine. Peki, nereden mi tanıdık geliyor? Efendim vaktiyle, benim lise yıllarımda, yeşil asker çantaları moda olmuştu, Sovyetler Birliğinden kalma. Her birimiz gittik o çantaları aldık ve ne yaptık? Dinlediğimiz grupların albümlerini, şarkılarını, isimlerini dört bir yanına kalın markör kalemlerle yazdık o çantaların. Bugünün tabiriyle, profilimiz sırtımızda geziyorduk anlayacağınız. Çantasında yazan grup isimleri yüzünden kimse kimseyle tanışmış mıdır bilemem yalnız. Tanışan varsa, bir mail atsın.

Sevgili Günlük

"Ağladın mı sen yaa nooldu?"

ersin karabulut

DEVAMI ARKA SAYFADA...

O SIRADA
ERMAN ÇAĞLAR

Karşısındaki insana iletişim şansı tanımayan bir grup insan: Dağcılık kulübü başkanı Sarp ve kadınları (ortak payda bulamayacaksınız).
Öss iyi geçti matematik biraz zordu ama zamanı yettirdim diyenler, yüzdelik dilimi tutanlar! Sizler bu sene Sarp ve kadınlarıyla tanışacaksınız. Benim yaşadığım sıkıntıları yaşamamanız için önünüzdeki dört sene içerisinde kendisiyle gireceğiniz bütün diyalogları buraya yazıyorum. Niyetim sizleri üniversiteye dersanelerin ve özel hocaların hazırlayamamayacağı bir şekilde hazırlamak.

-N'aber Sarp? (beni de kızlı ortama sok anlamında)
-15 litrelik sırt çantası, çadır, kamp kurmak, dağcılık sporu, zirve yapmak vs. vs. (anlamaması, kendi kafasına göre anlatması.)

Gördüğünüz gibi Sarp'la iletişim kurmak, açıp Bulgar radyosu dinlemekle aynı şey gibi. Size bir faydası olmuyor, bir şey de anlamıyorsunuz. Erkek okurlara tavsiyem ya Sarp'tan uzak dursunlar, ya da kendileri Sarp olsunlar. Bayan okurları bilemiyorum. Onları da Sarp bir şekilde arayıp bulur zaten. Bulamadığına tanık olmadım bugüne kadar.

Metal müzik dinlemenin iyi bir fikir olduğuna inandığı dönemde Erman Çağlar'ın fare imlecini ucundan kan damlayan kılıç olarak ayarladığını biliyor muydunuz? "Belgelerim"e mi girmek istiyorum? Kılıcımın ucuyla giriyordum. "Bilgisayarım"a da yine aynı şekilde. Böyle şeyler bana normal geliyordu o dönem.

Paralel evrenlerden gelen canlı: Uzak akraba. Annenize sorsanız dayının eniştesi falan der. Oysa uzak akraba varla yok arası bir varoluşla uzayda salınan canlılardır. Sadece bayram ziyaretlerinde ete kemiğe bürünür, göze görünür olurlar. Her sene aynı muhabbetleri açmaları da bu yüzden.

Yaz neşesi: Hortum (bahçe tipi yeşil hortum). Göz alıcı bir yaz meyvası gibi, tropik bir yemiş gibi. Yaz gelince bahçelerde bitiveriyor. Yazlık ortamda işsizlikten ne yapacağını şaşırmış babalara can, babalarına yancı duran erkek çocuklarına kan oluyorsun güzel hortum. Hiçbir şeyden haberin yok, pilastik cansız bir nesnesin canan hortum (güzelleme tadında).

Ellerin kırılsın kapitalizm dedirten bir vicdansızlık örneği: Feribota oyuncaklı büfe yerleştirmek. Tatile falan giderken görüyorum, birçok ufak insan surata atılan cinsten tokatla ilk olarak o büfenin önünde tanışıyorlar. Zaten az olan aklı feribotta oyuncaklı ortama girince iyice giden çocuk zıvanadan çıkıyor, fahiş fiyata satılan oyuncaklardan aldırana, ya da tokadı yiyene kadar da susmuyor. Baba da çaresiz. Çocuğa o tokadı atan babasının eli değil kapitalizmin elidir işte. Ve dostlarım; kapitalizmin eli ağırdır, hem de çok ağır... *(Yazının sonlarına doğru Erman Çağlar, mucizevi bir şekilde ayağına zincirle IMF prangası bağlanmış mesajlı karikatür işçisine dönüşerek çevresindekilere korku dolu anlar yaşattı. Bir süre sonra kendi kendine sakinleşti, normale döndü.)*

Resimdeki ünlüyü tanıdınız mı? Evet ünlü besteci ve gitaristimiz Hasan Cihat Örter. Sizler için yüzük parmağım ve kulaklık süngerinden yaptım bu Hasan Cihat Örter'i. Cep telefonumun dandik kamerasıyla fotoğrafını çekmem sayesinde de sizlere kadar geldi olay. Bu da işin mutfağı tabii.

groaghi@gmail.com

Akşamsefası

72

BORU
GIYK
BOSSS...
ABİ?
ANLATAYIM DA, DİNLE!
BOSSS...
PUHHH
DUPS DUPS
GUPS
GUPS GUPS
dups
ŞİNDİ ANNADIN MI!
FOSSSS
BOSSSSHH
ŞARI ŞARILA
MOBİDİK
TAK TAK TAK
BEYAZ BALİNAYI İLK GÖREN, BURAYA ÇİVİLEDİĞİM VİKTORYA ALTININI ALACAK...
VİKTORYA ALTINI MI? BU 300 000 HOLLANDA GULDENİ EDER.
O BALİNAYI BEN GÖRMELİYİM...
GÜZEL PARA..
HEY! OHA!
İŞTE ŞURAYA BAKIN..!
HANİ?
DENİZ ANASI LAN BU...
EVET AMA DOKUNSA İNSANIN AMINA KOYAR BU... TORPİLLİ BUNLAR...
SİNEK
VOZZZZ...
..OZZZZZPT
ASSKTİR.. BOKA BASTIM
VOZZZ
KUMAR
TOK
GÜNAH ULAN GÜNAH...
CLEAR
SOLUNUM KESİLDİ!
ELEKTRO-ŞOK CİHAZINI HAZIRLAYIN!
CİHAZ YÜKLENDİ...
HASTANIN ETRAFINI BOŞALTIN..!
COZT GÜMP
KONTROL KALEMİ ÇALIŞIYO MU DİYE BAKTIM... AŞAĞADA PROBLEM VAR DA SİZ BÖYLE ZIRT PIRT CİHAZLARA YÜKLENİNCE PANEL KALDIRMIYO... SONRA "VAY EFENDİM SİZ AŞAĞADA NE İŞ YAPARSINIZ" DİYE BİZ ŞİKAYET DİNLİYORUZ...
TEN
SOYULUYOSUN LAN.
SOY, SOY...
CIRT CIRT
CIRRRT...
BU DERİYİ ALAYIM MI?
Sabah e-reksiyonu.
BİRADER SAATİN KAÇ OLDUĞUNUN FARKINDA MISIN?!. ALO!.
DUBUDUUU.. DUBUDUUU
Fatmagül'ün suçu ne?
Fatmagül'ün suçu ne?
ÇKIRT
GÜNKÜ TAHRİK VARDI DA ONDAN...
BUYRUN İŞTE!
DPOİNN
migros
YAMAHA
J400
VORR.. TO-TO TORTOR TOR
VORRRR
kokteyl
ÇOK ÇOK
ÇOK ÇOK
LAK
TAK
GUYK GUYK
AYRAN
YA NE OLACAAADI?

Bebek kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"Üzüldüm. Kader niçin beni bu namuş kaçakçılarının huzurlu yuvasına atmıştı? Bir pınarın kıpırtısız suyuna atılan bir taş gibi huzurlarını bozmuştum, üstelik bu taş gibi ben de batacaktım suyun dibine!"

Lermontov – Çağımızın Bir Kahramanı'ndan

• Bas Kapital!..

• **Dünya işçilerinin örgütlenmesi yasak ama dünya polisleri giderek artan uyum içinde çalışıyorlar... Bu ikisi ayrı şeyler mi ki sanki?..**

• Ayın elemanı: Kendi mezarını en hızlı kazan...

• **Marks, komünizm için *"Avrupa'nın üstünde bir hayalet dolaşıyor"* demişti... Üstünü bilmem ama içinde bi hayalet dolaşıyo Avrupa'nın... Ha, bildin, Papa'yı diyom!..**

• Sosyalizmi en çok üçüncü dünyalılar sevecek: Pasaport olmadığı gibi vize de yok!..

• **Rahmetli, gocukları çok severdi; nerde bi gocuklu görse yanına çağırır, gocuğu okşar, *"Bu gocuğu nerden aldın, bu gocuğu kaça aldın?"* diye sorardı...**

• İran, AB'ye bizden önce girer bu gidişle!..

• **Azalarak Bitti: Tamtamcılar – Gulugulucular!..**

• Peki rahmetli Muharrem ağbimin, bi dönem *"Durmazsan dimdik, olursun bi imbik!"* diye şiir yazması...

• **Monarşi o kadar gıcık ki, Anarşi'yi anlıyo insan!..**

• *"Bebek ölümü"* zaten feciyken, bi de *"Ani bebek ölümü"* deyince insan bi kaykılıyo... Bebek bu... Ne işi olsun ölümle, hayata yakışıyo asıl...

• **Uzun yazıya tepki: Hay bin vuruş!..**

• Tipin biri kitap yazmış, tam da onun röportajında *"Çok kitap okumam, çok kitap okuyandan da hoşlanmam"* diyo... Ha gardaşıma!.. Peki ne diye kitap yazdın?.. Hem okumanın zahmetine katlanma, hem de yazarım diye gezin... Kitaba ve okumaya hakaret kabalık... (Çok çirkin hakaretler bunlar!) Hadi kabalık yapıyosun, bari kalabalık yapma...

Çağımızda 10-14 yaşlarındaki çocukların partisi

• **Peki Kaya Çoruh'un *"yılmazerdoganbeniişealırmıki.com"* diye site açması...**

• *"Okulda 'Babanız ne iş yapıyo?' diye sorulması... Astronot mına koyiim, taş mı getirticen?!.."* **– Cem Yılmaz**

• **Bitsin: Cümleyi 'diyorum' sözüyle bitirmek...**

• Burçağ Yıldırım göndermiş, geçen hafta bahsettiydim, Eros adlı cinsel sağlık ansikpoledisinde bulunan bu fotoğraftan... *"Yıllar yılı aklımdadır"* diye... İşte bu o, ergenle oynaşıyolaaa!.. Artık set midir, maket midir, bi nedir, bilemem... (Behnan tatilde olduğu için çizemicekti zaten, bu haftanın görselini yollayan burçağ'a teşekkürler...)

• **Bakalım, Murat Belge mi haklı, Sahte Belge mi?!**

• Durduk yerde, Türk Sineması tarihinde bi karelik yerim var... Peki nasıl?.. Öğrenciyken, rahmetli Muhsin Ertuğrul Tiyatrosu'na, Atilla Dorsay'ın söyleşisine gitmiştik... Akabinde biri gelip *"Arkadaşlar, dağılmazsanız seviniriz, tiyatrodan kalabalık çıkma sahnesi çekicez"* dedi... *"Yarın Yarın"* alı film için... Böylece Hülya Avşar, Selçuk Özer ve biz, tiyatrodan beraber çıktık, çektiler... Sonra filmi seyrettim, siyah-beyaz kareli montumdan kendimi tanıım lan!...

• **Azalarak Bitsin: *"Oramakoma Buramako!"***

• Hattızatında bi insanı yemeye en yakındurum, onu öpmek... Yemiyosun da inceden tadıyosun gibi... Zaten erkek ulusunun, memeye düşkünlüğünde, zamanında oradan sütlenmenin rolü bariz... Kayıntıspor... Benim acar okuyucum final sever; cinsel birleşmede de bi sığınma isteği, bi seksüel mültecilik durumu yok mu veya hiç mi yok?!...

• ***"Tek celsede evlendim, ömür boyu boşandım!..."* – Gülçin Santırcıoğlu**

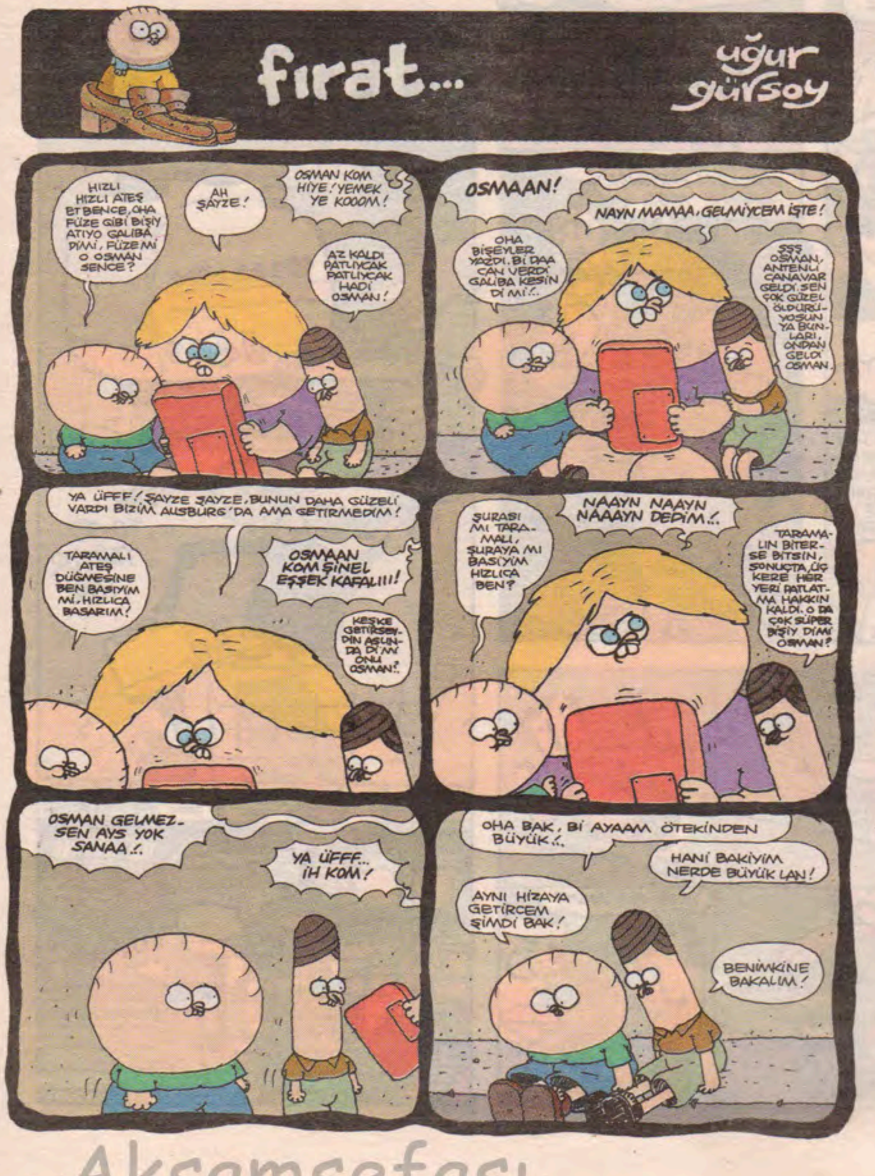
• Elle yazarken, farkında olmadan yazının altaki kağıtta devam etmesi, mesela ünlemin dürrük gibi ikinci kağıtta olması... *"Piiiii"* hissiyatı... Kağıtları ayır, birinde cümle bitimsiz ve tatminsiz, diğerinde kolpa mizah gibi sadece bi ünlem... (Hele-helecilik!)

• **TRT Erzurum Radyosu sanatçısı Aysun Gültekin, ne hanımefendi bir kişiliktir...**

• Tez Bitsin: *"Şakşak Turizm'in yavşak yolcuları"* diye başlayan uzun anons parodisi...

• **Media-Cat'imden insan manzaraları...**

vedatozdemiro@gmail.com

"Allah birse, Krismıs da birdir. Cingıl bels ilahi, Noel Baba candır. Hepi niv yıır end eri krismıs! Amin!" – **Uğurcan Ataoğlu**

"Arkadaşım Şek" mi? Eh Barış Ağbi, aşkolsun!..

Yarı finalde Almanya'ya yenildikten bi kaç gün sonra, sokaktan çocukların sesi geliyodu çam üstü, çocuklada biri *"Yok ben Almanya'ya gitmicem, Almanya bizi yendi"* dedi!... ok alakasız bi yere not aldığıman, yeni yazıyorum, tam koordinat: 5.9.08 Cuma 16.00'ya ğru)

"Beyaz ayarı, kameranın abdestidir!" – **Barış Mutlu**

Şaman girdi rüyasına Sotiri'nin... Şaman konuşacak diye bekledi Sotiri, konuşmadı aman... *"Sigara karım, cigara metresim"* dedi Sotiri... *"Kayıtdışı"* dedi ve *"Benim ndrolsüz sevgilim"* dedi Sotiri... Böyleydi, tabiatta bandrol yoğ'idi...

EDATSPOR:
7 Haziran Cumartesi, Kanaltürk, 23.30, Türkçe Sözlü Hafif Komik... (Konuklar hepimize sürpriz!)
28 Haziran Pazar, Beşiktaş Akım Kitapevi, 15.00-17.00, "Beşiktaş Şiirleri" imza günü...

EVLERDEN UZAK

- Tufan...
- **Efendim abi?..**
- Turp olsam beni yer miydin?..
- **Ben öyle çok turp yemem...**
- Senin turpla ilişkini sormuyorum, beni yer miydin?..
- **Seni yemem abi...**
- Ama turpum...
- **O zaman yerim...**
- Herhangi yerine senin yemene sevindim Tufan...
- **Yemedim ki abi...**
- Ama turbum...
- **Turb mu?!..**
- Kraker var mı Tufan?..
- **Var abi...**

•••

- Tufan...
- **Efendim abi?..**
- Gözlerini kıs!..
- **Nasıl abi?..**
- Kıs!..
- **Peki abi..**
- Şimdi ufka bak...
- **Peki abi...**
- Şimdi bi an bana bak...
- **N'oluyo abi?..**
- Olasılıklardan biri oluyo Tufan...
- **Peki abi...**

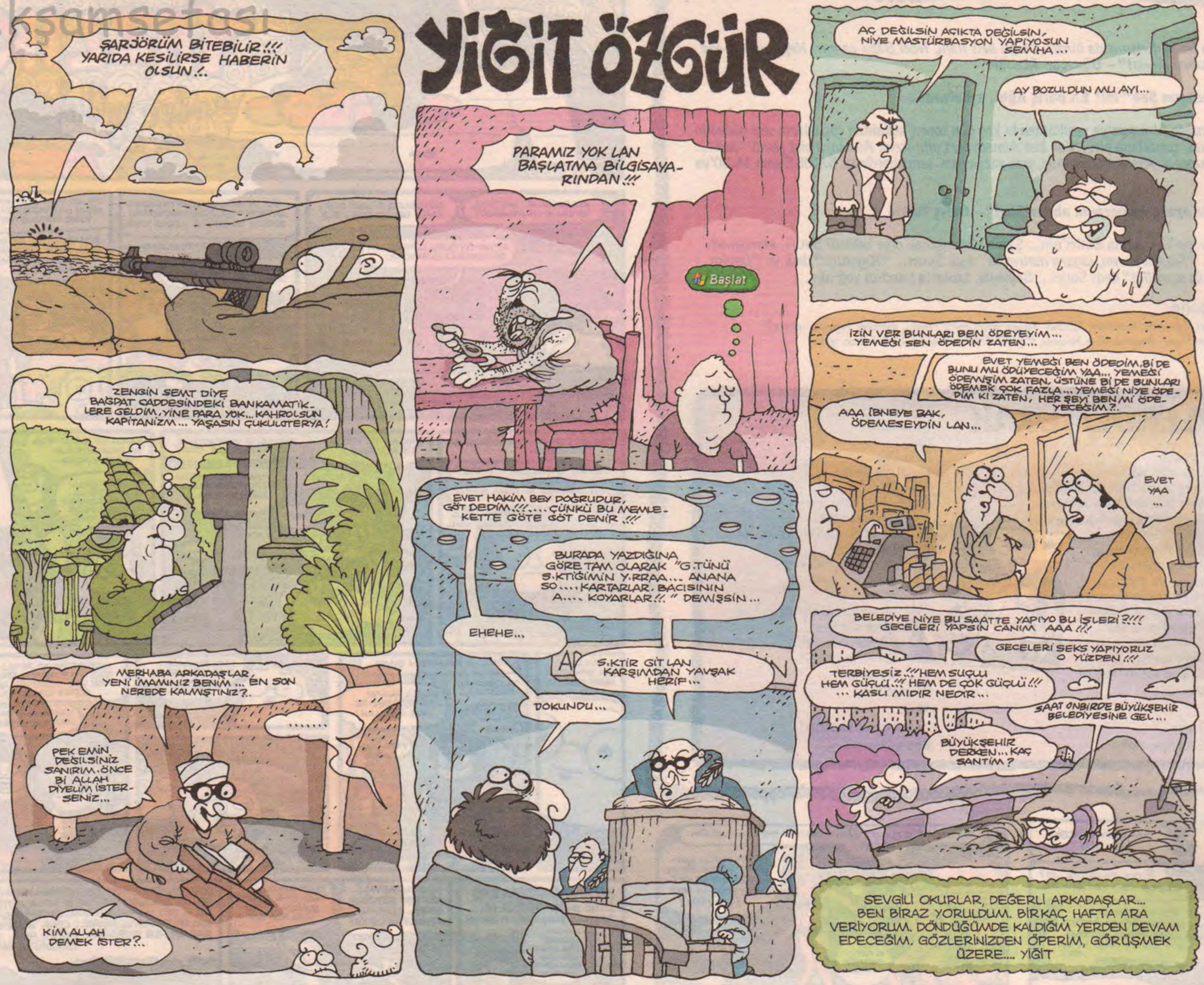
•••

- Tufan...
- **Abi?..**
- Bu yıldızlı gökler ne zaman başladı dönmeye?..
- **Bilmiyorum abi...**
- Cevab veremedin...
- **Cevab mı?..**
- Dramatika!..
- **Abi?..**
- Uçan kuşlar, martılar!..
- **Ben gittim abi...**

densari@hotmail.com

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

"EEE"SİZ BİR HAYAT BİR HAYAT MÜMKÜN

*"Düşersen karışmam" diyor annesi. O-ha, diyorum içimden. Annesinin oturduğu koltukta ayakta duran bu çocuğun düşmesi beklenen yer, şehir içi otobüslerin 20 santim enindeki en üst penceresi. Çocuğun bu pencereyle arasında bir çocuk boyu daha mesafe var. Yanlarındaki koltukta oturan abisi (kendileri 10 yaş civarında) "Ölürsün bak!" diyerek destek veriyor bu manyak senaryoya. İçimdeki 'O-ha' duygusu iyice kabarıyor. Kendinden daha küçük birini bulunca hemen olgun tavırlar sergilemeye bayılan bu yaş grubundan hiç hazzetmiyorum. Çocuk bir mucizeyi gerçekleştirerek o daracık pencereden süzülmek için zıplamaya başlıyor ve kısa süre sonra şoförün ufak bir freniyle kafasını cama çarpıyor. Camdan sonra anne de çarpıyor aynı kafaya. (Çocuklarda kafanın çok tıraşlı olmasıyla, dayak yeme sıklığı arasında doğru bir orantı var.) "İyi oldu" diyor annesi. Abisi de aynı anda 'Ya ya' anlamında kafasını sallıyor. Ve sonra da bu korkunç sekansın finalini koyan o cümleyi sarf ediyor: "**Eee, dedik biz sana...**" O an "eee" derken manidarca kafasını sallayarak 50 yaşına ulaşan bu çocuğun ensesine 'yaşına geri dön' anlamında ufak bir şaplak atmak istiyorum. Bu şaplağın çocuk tarafından "Önneeee!" diye karşılanacağını ve çocuğun hızla 10 yaşına geri döneceğine eminim. Benim bu şaplak atma arzusuyla 30'lu yaşlardan hızla aşağılara düşmemdeki sebepse, her duyduğumda beynime bir tokat atan bu "Eee" seslenişi. "E" harfinin, yanına hemcinslerini alarak bir harf olmaktan çıkıp çok geniş anlamlı bir yaratığa dönüşmesine dayanamıyorum. Bazı insanların dilinde yaşayan ve karşıdakine amansızca saldıran bu tanımsız yaratık yıllarca peşimi bırakmadı. Bırakacağa da benzemiyor...*

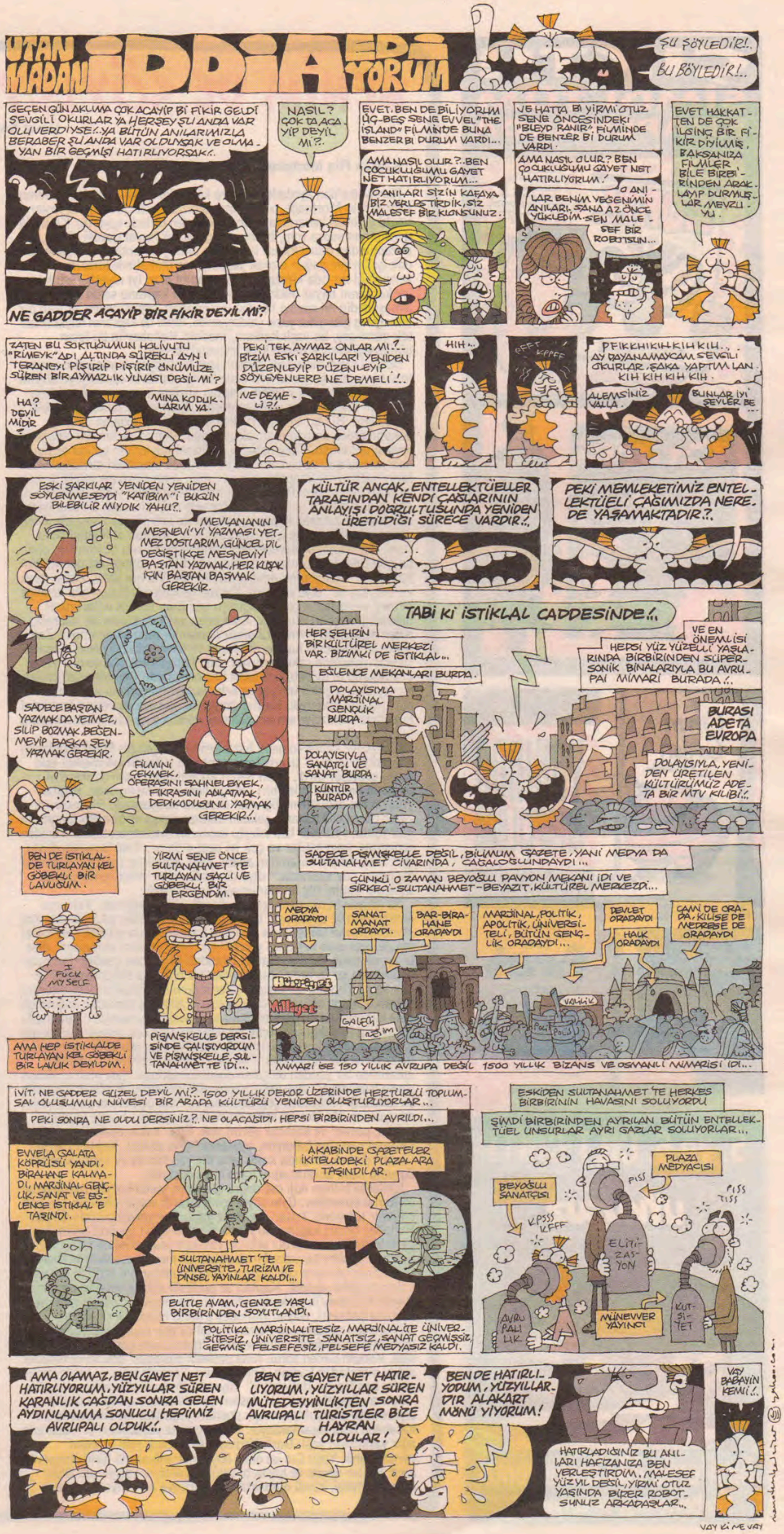
"Eee, dersler nasıl bakalım?" Bakın, bir yetişkin daha bir ergenin dünyasına "eee" diyerek sokulmaya çalışıyor. Elindeki tek anahtar cümle bu. Bu cümleyle ergen dünyasının bütün kapılarını açabileceğini sanıyor. Orada çok kalmayacak. "İyiii..." cevabını alır almaz tüyecek o dünyadan. Belki çıkarken "Hadi bakalım" diyecek. Ben de bu soruyu çok duydum zamanında. Hayatımda gram önem taşımayan adamlar, yaşıtlarıyla yaşadığı bir suskunluk anında kafasını bana çevirip bu soruyu sorardı. Hayatını iyi ya da kötü, bir şekilde kurgulamış yetişkinlerin, biz ergenlere bu soruyu sorması beni delirtirdi. Bu tür adamlar "Hamburger" demeyi de çok seviyorlardı. "Hamburger" kelimesiyle 'gençlik' dünyasını algıladıklarını düşünüyorlardı. Sürekli hamburger yeme arzusunda olduğumuzu sanıp kafalarını sallaya sallaya "Eee gençler şimdi hamburger yiyor tabi..." diyorlardı. Bütün bu "eee"lerin arasında nefes almamı en çok zorlaştıran "eee" atağıysa, "Eee kızlarla aran nasıl?" sorusuydu. "Ooo süper... elleşiyoruz bakalım" desek, sanki "E hadi bakalım" diyeceklermiş gibi manidarca soruyorlardı bu soruyu. Neyin peşinde oldukları belirsizdi. Sırf ilgileniyormuş gibi gözükmek için bir cevap beklemeden, "eee"leri patlatıp duruyorlardı. En çok zamanımızı alan ama bir yandan da en çok saklamaya çalıştığımız cinsel dünyamıza saldırıydı bu. Cevaplar, "Bizim sınıfta güzel kız yok"tan, "Kızlarla işim olmaz, bana ne"ye varan lümpen bir yelpazede seyrederdi. Kırk yılda bir televizyonda rastlanan öpüşme sahnelerinin yetişkinlerce derhal zaplandığı yıllarda bizden neyin açılımını beklediklerini hala anlamış değilim. Yine de büyüklerin ergen kafalara fırlattıkları bu "eee"ler bir yere kadar anlaşılabilir. Asıl korkutucu olansa, yaşıtlarımızın üzerimize saldığı "eee"lerdir. İnsan kendi yaşıtlarından gelen bir "eee" bombardımanı esnasında çok çaresiz kalabilir...

Buluşacağı kişiyi yanında biriyle yaklaşırken görünce biraz morali bozulur insanın. Davetsiz olanla tanıştıktan sonra yaşanan boşluk yeni gelenin şerefinedir. Evlendiğini biliyordum ama buluşmamıza eşiyle beraber geleceğini tahmin etmemiştim. (Aslında normal bir durum bu, yeni evliler bir süre tek vücut ve iki kafayla yaşayabiliyorlar.) Oturdular. El ele tutuşmaya devam ettikleri için karşımda iki insan olmasına rağmen masanın üzerinde yalnızca iki el vardı (yeni evli çolaklığı). Tahmin edebileceğiniz gibi muhabbet kısa zamanda nezaket sınırlarını kollayan, espri değil latifelerin yapıldığı bir boyut kazandı. Kız, konuşmak yerine, konuşan kocasını ara sıra yanağından öperek geçiriyordu vaktini. Sıkılmıştım. Sonra yavaş yavaş ağızlarından "eee" yaratığı ortaya çıkmaya başladı...

Uzun bir suskunluk olmuştu, tuvalete giderek doldurmaya çalıştığım bu boşluk dönünce de devam etti. Arkadaşım, önünde hiçbir cümle olmamasına rağmen "İşte böyle..." diyerek sandalyesinde geriye yaslandı. "İşte böyle" olanın ne olduğunu bilmeden manasızca kafamı salladım. Sonra birden, "Eeee ne zaman evleniyorsun bakalım?" dedi. Bunu söylerken aynı anda biricik eşinin omzuna elini attı. "Bak bize" der gibi geniş açılı bir fotoğraf sunuyordu bana. Eşinin de bu soruyla beraber gözü parladı, sanki "Buluşmak için bize çift lazım" der gibi bakıyordu. O ana kadar neredeyse hiç konuşmayan bu kız, "Eeee var mı bir şeyler..." diyerek destek verdi kocasına. İki "eee" arasında kalmıştım (eee & eee company). Ortamda, sanki o an bütün şehir benim cevabımı bekliyormuş gibi bir hava vardı. Arkadaşımın biricik eşinin omzundan sarkan elindeki çok kalın yüzük (bobin makarası gibi olanlardan) bile sanki "eeee" diyor gibiydi. Normalde "eee" hayvanının üzerime salınmasına alışkınım, yılların verdiği tecrübeyle üzerime gelen bu 'e'lerin arasından sıyrılabilirim. Ama bu sefer ki 'e' harflerinin safları çok sıkışık, araları küçümseme harcıyla doldurulmuş ve normalde 3 olan sayısı 4'e çıkarılmış. (Böyle kuvvetlisine her zaman rastlanmaz.) Eşinin omzunu bırakıp kadehine davranıyor. Yüzüğü bardakta bir "çınn" sesi çıkarıyor: Cevap için sürem başladı. Pozisyonumu alıyorum. Eğer yanında eşi olmasa bol 's'li bir küfür salardım bu 'e'lerin üzerine, ama şimdi nezaketin o geniş meydanında çarpışıyoruz. En az "eee" kadar kadim bir kelimeyle karşılıyorum bu saldırıyı: "Kısmet..." (Kısmet, normalde çok etkili değildir, "eeee"yi öldüremez, yalnızca sersemletir ve vakit kazandırır.) Gülüyor, "Hadi bakalım" diyor. Konu dağılıyor, 'e'ler bir süreliğine masadan ayrılıyor. Sonrasında iyice sıkılmaya başlıyoruz. Biricik eşinin kalkmak için kıvrandığını hissediyorum. Telefonuyla oynuyor. Arkadaşıma bir mesaj geliyor. Bir mesajın uzaya kadar gidip 10 santim yanına geri gelmesi nasıl bir oyundur? Bunu anlamayacağımı nasıl düşünür? Dibindeki eşinden gelen mesajı okuyor arkadaşım. Tuvalete gitme vakti...

Döndüğümde toparlamaya çalıştığı bir suratla, "Abi biz kalkalım" diyor arkadaşım. Resmen kavga etmişler. İşte beni "eee"lerle davet etmeye çalıştıkları dünya bu. O an içimde bir kahkaha patlıyor. "Tamam görüşürüz" diyorum. Yüzükleriyle beraber kalkıyorlar. Kalan rakıyı dolduruyorum bardağa, arkadaşımın yemeye fırsat bulamadığı tatlısını önüme çekiyorum. Çok da nefis bir tatlıymış. "Eeee yemeyenin malını yerler..."

budaci@gmail.com

BENİM DE SÖYLEYECEKLERİM VAR!

Umut SARIKAYA

Kaptan Flig Mortgage'in Maceraları

Karısı İlsa'dan ayrıldıktan sonra kendisini iyiden iyiye içkiye veren kaptan Flig Mortgage, o gün yine yalnızca denizcilerin ve ayyaşların takıldığı liman kenarındaki meyhanelerden birinde içiyordu. Karısıyla ayrıldıktan sonra rom, burbon ve gogo tek hayat gayesi olmuş, bu durumundan ötürü kimse iş vermez olmuştu kaptana. Tersane ve dok işçilerinin yoğun olarak yaşadığı bir mahallede kirasını 6 aydır vermediği bir oda kiralamıştı. Ev sahibi olan iyi niyetli yaşlı kadın ise kaptanın hayat hikâyesini bildiği için kaptana sanki kaptan aybaşı dedin mi parayı hesaba uyarmadan, söyletmeden yatıran bir kiracıymış gibi güler yüzle yaklaşıyordu. Belki de kaptanın hayatındaki tek güzel şey, bu yaşlı kadının, madam Hellobey'in bu içten gülümseyişleriyle bezeli kira istemeyişleriydi.

Denizci meyhanelerinde düzenli içen bir kişiyseniz yüzünüze ansızın inen bir yumruğa ya da belinizde kırılan tahta bi sandalyeye alışkın olmalısınız. İşte bu yüzden, Kaptan yüzüne inen yumruğa aldırış etmeden kadehindeki içkisine döndü. Yumruğun sahibi, genç bir kuzeyliydi. Biz bu öyküyü Türkçe çevirisinden okuyan okurlar anlamıyorduk ama kaptan, aksanından adamın bir kuzeyli olduğunu hemen anlamıştı. "hey babalık dediğimi duymadın galiba ordan kalk. arkadaşım ve ben oturacağız" diyerek masadaki sandalyelerden birini kaldırarak kaptanın sırtına vurdu. Ama meyhane sahibi huysuz ve cimri ihtiyar Örni Örcınstır, üç hafta önce bütün tahta sandalyeleri, ahşap görünümlü plastik sandalyelerle değiştirmişti. Sırtına inen sandalye ile zıbaran kaptan yerde acı ile kıvranmaya başladı. Tam, genç ve toy denizciye karşısındakinin bir kaptan olduğunu biraz saygı duymasını söyleyecekken karnına gelen sıkı bi yumruk, ona bu gibi insanlarla onların anlayacağı dilden konuşması gerektiğini hatırlattı. "abi yapma ameliyatlıyım abi. Vurma abey. Zaten felek vurmuş taş ile" diye yalvardı. Kaptan gençliğinde bunun gibi kendine bilmez serserilerle çok uğraşmıştı ve bütün herkes onları nasıl hakladığına şahit olmuştu. Ama artık yaşlı ve bitkin bir adamdı, elden ne gelirdi. Ayrıca 12 yıldır kaptanlık filan yapmamıştı. Zaten gence kendisinin bi kaptan olduğunu söylerse yalan söylemiş olacaktı. Denizci güçlükle sakinleştirildi. Dün batan kuru yük gemisi Wind of England'ın mürettebatından biri olmalıydı. Gemiden sağ çıkan az sayıdaki kişiden biriydi ve arkadaşlarının çoğunu kaybetmenin acısıyla çok öfkeliydi. Kaptan başka bi masaya oturdu ve kendisini hırpalayan denizciye ara ara bakarak içkisini yudumladı, konuşmalara kulak verdi.

Denizciler kaptanın gemi batarken birine çok pis küfür ettiğinden bahsediyorlardı. O sırada içeri kaptanın yıllardır görmediği eski dostu profesör girdi. Hafif nemli kıyafetinden onun da wind of england personelinden biri olduğu hemen anlaşılıyordu. Kaptan yılların hiç değiştirmediği eski dostunu tanıyamadı. Profesör ise zaten üzerinden kazanın şokunu atlatamamıştı ve kimseyi tanıyacak hali yoktu. Profesör izin isteyip kaptanın masasına oturdu. Yeniden tanıştılar, kaynaştılar ve çok iyi dost oldular. Yeni tanıştığı dostu için "tam benim kafamdan adam. Zeki, komik ve sportif... Esprileri ise beyaz şov ayarında." diye düşündü ve bu yıllar sonra tekrar tanıştığı adamı hiç bırakmamaya karar verdi.

İki ihtiyar bütün gece içti, dertlendi, güldü, eğlendi. Yalnızca denizcilerin ve ayyaşların takıldığı bu meyhaneden çıkarak yalnızca denizcilerin ve serserilerin takıldığı başka bi bara gittiler. "ne güzel lan denizci olan her bara girebiliyor. İyiki denizci olmuşum" diye bi an düşündü kaptan. Barda İrlandalı bi grubun çaldığı "ol may trabıls sim so farevey" şarkısı kaptanı oldukça hüzünlendirdi ve ona karısı İlsa'nın o, denizde seferdeyken onu nasıl bırakıp gittiğini anlattı. Kaptan oğlu olan caş'ı karısının ailesinin yanından kaçırmıştı ama kaçırdığına da pişman olmuştu. Zavallı yavrucağın o tantanada psikolojisi bozulmuştu. Artık 32 yaşında olan caş, anasına babasına el kaldıran evlatlardan biri olduğu yetmiyormuş gibi bi de çalışmıyor, itlik, serserilik yapıyordu. Flig yeni dostuna bunları bi yandan anlatırken bir yandan da çalan duygusal şarkıya "hoy man tırabılçıs simso hanuveyyy" diye yalan yanlış eşlik ediyordu. Profesör kaptanın bu anlattığı hikâyeden çok etkilendi ve "abi üç kez sordum bi daha soruyorum. Ne olur bu sefer duymazdan gelme! Sende kalabilir miyim, param ve kalacak yerim yok. Eğer kalamayacaksam söyle başımın çaresine bakayım, oyalama" diye ekledi. Kaptan çaresiz "evet" demek zorunda kaldı ama bir yandan da ev sahibesine bu durumu nasıl anlatacağını kara kara düşündü.

İçkilerini bitiren ikili eve doğru giderken, yolda bir şişe rom almayı da ihmal etmediler. Öyle böyle içmiyorlardı sevgili okurlar, sen ben o kadar içemeyiz, kusar, bayılırız yani. Eve vardıklarında Bayan Hellobey onları kapıda karşıladı. Kaptan içten içe hoşlandığı bu yaşlı kadına mahcup bir şekilde yaklaştı ve profesörle tanıştırdı. Bayan Hellobey bu yoksul mahallede görmediği nezaketi ve inceliği profesörde görünce çok şaşırdı. Yeni konuklarının tabii ki onlarla kalabileceğini söyledi. Kaptan ve profesör odaya çıkarken kaptan Bayan Hellobey'in ne kadar kibar bir hanımefendi olduğundan yeni dostuna bahsetti. Bayan Hellobey'e karşı hissettiği duyguları söylemeden arkadaşına Bayan Hellobey'den uzun uzun bahsetti. O bahsederken profesör gülümseyerek "iş attı bana gördün mü kaptan" dedi. Kaptan birden sustu. Ama profesör susmadı "çok acaip elektrik aldım manitadan kaptan. Anlarım ben. Sana diyeyim üç vakte kadar yerim ben Bayan Hellobey'i" diyerek dönüp dönüp arkasına baktı.

Sonra nihayet sustu. İki dostun çok eskiden yaptığı Amerika ziyaretinde tanıştıkları ortak dostları yaşlı Gas ise İlinoyis'te bir kasabada hâlâ yaşamaktaydı. İkili geçmişte yaşadıkları bi macerada ağır yaralanan yaşlı Gas'ı Virjinya'da bırakıp yeni kıtadan ayrılmışlardı. Yaşlı Gas ise ölüm döşeğinde yıllardır bi türlü ölmeyerek ama ateşler içinde ve hasta bi şekilde yıllardır yaşıyordu. Ölüm döşeğindeyken kendi olanaklarıyla Virjinya'dan İliyonis'e nasıl gittiğini ise bi Kızılderili arkadaşından başka kimse bilmiyordu. Profesör bir yandan rom içerek Kaptan'a yaşlı Gas ve onun erdemli kişiliğinden bahsetti. Ortak dostlarını ve yaşadıkları maceraları ikisi de çok iyi hatırlıyordu ama ikisi de birbirini hiç hatırlamıyordu. Yıllar garip bir şekilde yıpratmıştı iki dostu. Gas her paskalyada profesöre kart atıp mektup yazar, ölmeden kendisini, kaptanı ve kaptanın sevimli maymun dostunu görmek istediğini belirtirdi. Profesör hep Gas'a bi gün geleceklerini yazıp dururdu ama bu duruma pek ihtimal de vermezdi. Kaptan'a, yanlarına maymunu da alarak yaşlı Gas'ın yanına, Amerika'ya gitmeyi teklif etti. Başta bu fikre çok sevinen kaptan, bu yolculuğun imkânsız olduğunu anlayınca çok üzülerek reddetti. "Neden kaptan? İkimiz de kaybedecek hiç bir şeyi olmayan insanlarız. Maymun zaten dünden razıdır. Eski bir gemi buluruz" dedi."tamir ederiz onu" diye söze karıştı kaptan. "eski günlerdeki gibi" dedi profesör, "eski günlerdeki gibi" dedi kaptan.

Ertesi sabah uyandıklarında kaptan gece sanki yolculuk kararı alınmamış gibi davrandı. Profesör "hadi abi maymunu bulmaya yola çıkalım" dediğinde, "dur oğlum çıkarız. Hem benim evde durmam lazım zaten, çıkamam... Tesisatçı gelecek öğleden sonra. Kapıyı açacak adam olmaz tesisatçıya. Yarın çıkarız yola" dedi. Profesör ısrar edince yola çıktılar ama kaptanın "Oğlum şimdi aynı maymunu nerden bulucaz. Kaç yıl olmuş. Belki de ölmüştür hayvan. Mısır çarşısından bi maymun alalım işte götürelim Gas'a. Bence fark etmez bile başka maymun olduğunu. Bi maymun için boşa zaman kaybetmeyelim derim ben. Bana sorarsan maymuna bile gerek yok direk basıp gidelim derim ama sen bilirsin" diye öneride bulunması işe yaradı. Yıllar önceki dostları yerine başka bi maymun almak için mısır çarşısına gittiler. Maymunu aldılar, eski dostlarına benzesin diye çarşıdan maymun için fes ve cepken almayı da ihmal etmediler. Üç arkadaş o akşam yolculuğu kutlamak için bi şişe rom ve maymuna da Fanta alarak evin yolunu tuttular.

Aylaklık ve serserilikten iki haftadır hapiste olan Caş ise o gün hapisten çıkmanın neşesiyle soluğu şehrin güneyindeki batakhanelerden birinde almış. Kumar oynayıp, içki içtikten sonra gece geç saatlerde eve dönmüştü. Güç bela merdivenlerden çıktıktan sonra eve girip, direkt tuvalete yönelmişti. Kilitli kapıyı zorladıktan sonra içerden gelen öksürük sesine aldırış etmeden kapıyı yumrukladı. Lavaboda uzun bi el yıkamadan ve kurulamadan sonra kitli kapı açıldı ve ayağında tuvalet terlikleriyle maymun tuvaletten çıkıp, Caş'a kaçamak bi bakış atıp içeri yatağına doğru hızla ilerledi. Caş'ın en sinir olduğu şey evde tuvalet terliğiyle dolaşılmasıydı.

Büyük bir gürültüyle uyanan kaptan ve profesör bi kaşı patlamış maymunla Caş'ın yerde debelendiğini görünce gözlerine inanamadı. Caş'ı güç bela sakinleştirdiler, maymun ise sinirinden ağladı. İşi gücü bıraktılar üçü de maymunu susturmaya, ağlamasını durdurmaya çalıştılar. Gürültüye uyanan Bayan Hellobey içeri geceliğiyle girerek. "Bırakın ağlasın, sinirleri boşanmış, rahatlar." Dedi. Maymunun tam ağlamasını keseceği vardı ama Bayan Hellobey'in böyle demesi üzerine zorunlu olarak bi müddet daha ağladı.

Caş'ın maymuna karşı siniri geçmişti ama babasına her zaman kızgındı. Bu halde olmalarından, yoksul olmalarından, annesinin kaçmasından, her şeyden kaptanı suçlu tutuyordu. Babasına çok kereler "senin gibi babanın tee .mına koyiim ben. Zamanında aklını kullanıp zengin olsaydın şu hallere girmezdik" dediği komşularınca duyulmuştu. Kaptan ise mektuplarının sonunda o kadar tembihlemesine rağmen babası için oğlunu hiç öpmeyen karısını bu durumun sorumlusu olarak görüyordu. "Çocuğa baba sevgisini aşılamamış, ben ne yapayım dostlar" diyerek Caş yerine İlsa'ya kızıyordu. Yine de Bayan Hellobey'in yanında Caş'ı çok sinirlendirmemeye gayret ederek konuştu.

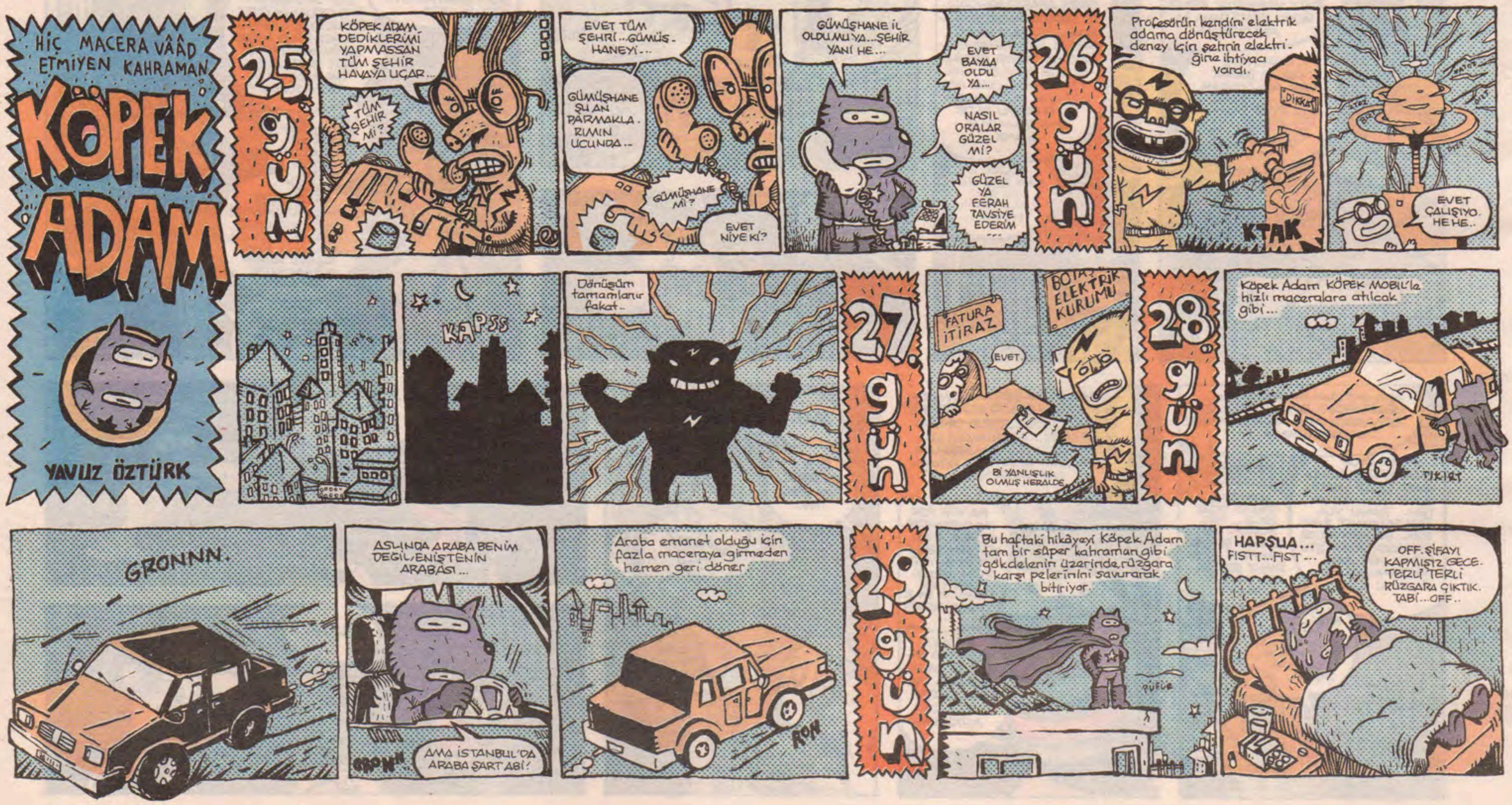
"Kim lan bunlar. Yine doluşturmuşsun eve yamrı yımrı adamları. Sen beni hasta mı edeceksin lan" diyerek kaptanın gırtlağına yapışan caş bi anda kendini yerde buldu. O ana kadar büyük bir sessizlikle olan biteni izleyen profesor. Sağlam bir aparkütle genç adamı yere yıkmıştı. "artık bu kadarına da izin veremem evlat. Babana karşı daha kibar olmalısın. Onun seni ne kadar çok sevdiğini çok iyi bilirim. Demin dövdüğün maymun da, ben de senin amcan sayılırız. Kardeş gibiydik babanla. Ona haksızlık ediyorsun genç adam" dedi. Maymun'un kaşına pansuman yapan Bayan Hellobey de profesörün sözlerini başıyla onayladı." Yarın babanı da alıp Amerika'ya gitmek için yola çıkacağız" dedi profesör. Kaptan , "Kesin gelirim demedim ama gitmek istiyorum sevgili oğlum Caş" diye özür diler gibi ekledi. "iyi sktirin gidin" dedi Caş umursamadan. Caş'ın hemen izin vermesine herkes çok şaşırdı. Uzun bir sessizlikten sonra Bayan Hellobey izin isteyerek odasına çekildi. Maymun da dâhil olmak üzere hepsi, o odasına çekilirken g.tüne şöyle bir baktılar.

Caş yatağına yattı, profesör, maymun ve kaptan ise yarın gemi bakmaya gideceklerinden bahsettiler. Kaptan herkesin çok yoksul olduğunu gemiyi nasıl alacaklarını profesöre sorduğunda profesör. Çantasından üstünde "wind of england" yazan bi kutu çıkardı, kutuyu masaya koydu. "Bunla" dedi. Caş yattığı yerden, olan biteni duyuyordu ama kutuda ne olduğunu bi türlü göremiyordu. Üç arkadaş sevinçle kadehlerini kaldırırken, caş merakından kuduruyordu. En sonunda dayanamayarak yataktan kalktı. "Burada yatmaya çalışıyoruz dimi. Ne hayvan gibi bağırıyosunuz gece gece. Gidin yatın zıbarın" diye hepsini azarladı. Masaya baktı ama profesör o kalkınca kutuyu saklamıştı. "ha bu arada profesör" diye seslendi Caş. "Amerika'ya ben de gelicem aklınızda bulunsun profesör" dedi. Profesör hiç bişey demeden gözlüklerini temizleyerek dinledi genç adamı. Çantasını yanına alarak yatağa girdi.

Kaptan gözlerini kapamadan oğlu ve karısıyla geçirdiği mutlu günlerini düşündü. Bu yolculuk belki de ikisine de iyi gelecek, baba oğul birbirini daha iyi tanıyacaktı. Yarın dört kafadar yola çıkacaklardı. Amerika onları bekliyordu.

Çarpışma
İpek & burak
yazan çizen oky
PURRP TRİLİT TRİLİT PURRP.
ALOOO..
AA, UYANMADIN MI SEN HALÂ DEVRİM'E GİTCEKTİN HANİ BUGÜN? HADİ KALK KALK!
S.SEN NİYE TELEFONLA ARIYOSUN YAV, EVDE DİİL MİSİN?
E DÜN AKŞAM SÖYLEDİM YA BURAK SABAH BAŞAK'LA BERABER ANNEME GELDİM BEN.
I-IMHH- SABAH MI SAAT KAÇ Kİ? NİYE UYANDIRMADIN GİDERKEN..
UYANDIRMAK İSTEMEDİM BAYAA ERKEN ÇIKTIK BİZ GÜNKÜ.. SAATİNİ KURMADIN MI SEN YİNE? HADİ BAK BUGÜN DEVRİM'İN ORAYA KESİN GİTCEM DEMİŞTİM AYIP OLUYO ÇOCUĞA BENCE ARTIK. SAAT 1'E GELİYO.
1'E Mİ, HADİ YAA!? ÜFFFFFF!..
HADİ HADİ TAMAM UFLAMA KALK YÜZÜNÜ YIKA ARARSIN DEVRİM'İ BİŞİY OLMAZ. NİYE BU SAATE KADAR UYUYON SEN BAKİM, FİLM FALAN MI SEYRETTİN GECE?
YA ÜF İPEK Bİ DUR YA SABAH SABAH. UYUYAMADIM İŞTE BİLMİYORUM.
NE TERSLİYOSUN BE. NOLUYO?! 'NİYE UYUYAMADIN BEN Mİ BİŞİY YAPTIM.
NE TERSLEMESİ İPEK YA. DAHA ŞİMDİ GÖZÜMÜ AÇTIM HEMEN HESAP SORUYOSUN. 'NİYE UYUYAMADIN?' NE BİLİİM BEN NİYE UYUYAMADIM UYKUM GELMEDİ İŞTE
NEYSE YA SEN KENDİNE GEL DE O ZAMAN KONUŞURUZ, KAPATTIM BEN ŞİMDİ.
DU DU DU. KAPATMA TAMAM! KALKTIM.
YA KIZKARDEŞİN'İN BURAYA GELMESİNE NİYE BİŞİY DİYİM İPEK.. KIZIN Bİ SORUNU VARMIŞ Kİ SENLE KONUŞMAYA GELMİŞ. BENİM BOZULDUĞUM ŞEY EVDE SANKİ BEN YOKMUŞUM GİBİ GİDİP BAŞKA Bİ ODAYA KAPATTINIZ KENDİNİZİ, HAYIR YANİ FİS FİS FİS NE KONUŞTUĞUNUZU DA DUYMUYOM TRİPTEN TRİBE GİRDİM BURDA MINA KOYİM.
NAAPABİLİRDİM BURAK?! KIZKARDEŞİM YANİ NAAPIM? MORALİ BOZUKTU ONLA İLGİLENDİM İŞTE. DAHA ANLAYIŞLI OLMAN GEREKMİYO MU SENİN BURDA.
TAMAM DA SEN DE HESAP FİLAN SORMA BANA O ZAMAN NİYE UYUMADIN DİYE.
SSRR
UFF TAMAM BURAK! BUNLARI DAHA SOORA KONUŞALIM NOLUR?! ANNEM DELİ ETTİ ZATEN Bİ SAATTİR, SİNİRLERİM ACAİP BOZUK.
AA. NOOLDU?
YA YOK BİŞİY. AYNI ŞEYLER İŞTE ONLARA AZ UĞRUYORUM DİYE BOZULUYO.. Bİ SANİYE GELİYORUM ANNEE. TELEFONLA KONUŞUYORUM OFF. BEN SENİ SOORA ARIYIM MI BURAK.
TAMAM TAMAM KAPAT SEN HADİ GÖRÜŞÜRÜZ SOORA.
PURRP PURRP. BİP OOO, BURAK NABER YAA.
ÜF YA! LA OĞLUM KUSURA BAKMA LAN UYANAMADIM SABAH. AMA ŞİMDİ ÇIKTIM EVDEN VALLA BAK, BİRAZDAN ORDA OLURUM.. NAAPTIN? VAR MI İŞ FİLAN?
HAHA LAN DUR NAAPIYOSUN ÖYLE NEFES NEFESE KALMIŞSIN YA HİHİHİ ADAMA BAK SANKI NE YAPIYOZ BURDA İŞLERİ MERAK ETME BAŞKA Bİ İŞİN VARSA GELME HATTA İDARE EDERİZ BİZ.
NASI GELME OLUM? ULAN DEVRİM Bİ KAÇ HAFTA GELEMEDİM DİYE NE BİÇİM TRİP YAPIYOSUN YA. SEN DEMEDİN Mİ OĞLUM KAFANI TOPARLAYANA KADAR GELME DİYE. NOLDU BAŞKA BİRİNİ MI ALDIN YOKSA?
HAHAHA SAÇMALAMA LAN. NE ALAKASI VAR, İŞ MI VAR DA İŞE BİRİNİ ALCAM. GEL HADİ GEL, KAFAN KARIŞMIŞ YİNE SENİN GEL DE MUHABBET EDELİM BİRAZ ÖZLEDİM LAN
OĞLUM BAK ARKADAŞIMSIN DİYE İŞİ SÖMÜRDÜĞÜMÜ SANMA SAKIN YOK ÖYLE BİŞİY, VALLA. ŞU SIRALAR HARBİDEN BOK GİBİ Bİ HAYATIM VAR VE NAAPTIĞIMI HİÇ BİLMİYOM.. AMA TOPARLIYCAM KENDİMİ BAK GÖRÜRSÜN ... ARTIK ÖYLE HAFTADA Bİ KAÇ GÜN DE DİİL, HER GÜN GELMEYİ DÜŞÜNÜYOM HATTA ORAYA YENİ KARARLAR ALDIM.
HAHAHA LAN OĞLUM Bİ DUR NAPIYOSUN GEL DE BURAYA ÖYLE KONUŞURUZ BUNLARI PANİK YAPMA ŞİMDİ.. İPEK NAAPIYO Bİ YARAMAZLIK YOK Dİ MI, ONLA KAVGA FİLAN ETMEDİNİZ?
YA YOK ABİ NE KAVGASI YA. BEN BIRAKTIM ARTIK O İŞLERİ.
-İPEK'İN BENİ SKLEDİĞİ Mİ VAR Kİ ONU CID. DİYE ALICAM... HEY? YA YOK LAN VALLA KAVGA ETMEDİK ... DÜN GECE KARDEŞİ GELDİ ONLA OTURDULAR HEP.. HIII SABAHTA BİRLİKTE ANNESİNE GİTTİLER.. YOOO BİLMİYORUM ERKEK ARKADAŞINDAN AYRILMIŞ GALİBA -- "NE BİLİM OLUM BEN NİYE AYRILMIŞ ALLA ALLAA..
...YA BIRAK DEVRİM. BEN BIKTIM BÜTÜN BU OLANLARDAN ARTIK, KİM NAPIYOSA YAPSIN HİÇ İLGİLENMİYORUM.. BÜTÜN GECE YAN ODADA FISIR FISIR HARBİDEN ACAİP KIL OLDUM...
...YA TABİ!.. NE DEMEZSİN. ÖYLE UZAKTAN AKIL VERMEK KOLAY TABİ...
...YOK OĞLUM YOK, BİZ İPEK'LE TEKRAR BİRARAYA GELMEKLE DOĞRU BİŞİY YAPMADIK BENCE BUNU ŞİMDİ DAHA İYİ ANLIYORUM...
...ÜSTÜMDE NASI Bİ BASKI VAR ANLATAMAM SANA... HAYIR İŞTE ÖYLE BİŞİY DİİL ABİ, Bİ TANE BİLE ORTAK NOKTAMIZ KALMADI!..
...NEYSE YA GELİNCE KONUŞURUZ BUNLARI BEN ÇIKIYORUM ŞİMDİ APARTMANDAN, 10 DAKKAYA ORDA OLURUM... TAMAM GÖRÜŞÜRÜZ. HA DEVRİM... NOOLUR ORAYA GELİNCE İŞLE İLGİLİ Bİ TAVIR YAPMA BANA OLUR MU, SÖZ BAK DÜZELTİCEM BU DURUMU, Bİ DE ONA TAKMİYİM ŞİMDİ...
SAĞOL... HADİ BAY BAY. YOK YOK GELİYORUM HEMEN...
ÇIKIRT!
PARDOON...
MERABAA... ŞEY BEN SİZİN ÜST KATINIZDA OTURUYORUM. BİŞİY SORMAK İSTİYODUM SİZE...
T..TABİİ...
.. NE ZAMANDIR İNİP SÖYLEMEK İSTİYODUM, İYİ OLDU BÖYLE KARŞILAŞMAK.. ..YA ŞEY BİZ Bİ AKŞAM SİZİN KAPINIZA Bİ NOT BIRAKMIŞTIK ALDINIZ MI BİLMİYORUM?
NOT!.. HAA EVET EVET ALDIM ŞU HOŞGELDİN PARTİSİ NOTU..
YA ÜF EVET KUSURA BAKMAYIN. ÖYLE HABERİNİZ OLMADAN KAPINIZA ASTIK AMA KÖTÜ BİŞEYE SEBEP OLMAMIŞIZDIR UMARIM...
KÖTÜ BİŞEYE Mİ?. YOOO.. NİYE OLSUN Kİ...?!..
ASIL SİZ KUSURA BAKMAYIN... GELEMEDİM BEN PARTİNİZE, İŞİM VARDI DA O AKŞAM.. HABER DE VEREMEDİM...
YA ŞEY ÖYLE EV ARKADAŞLARIMLA GAZA GELİP YAZDIĞIMIZ Bİ NOTTU ZATEN... BANU'YLA TANIŞMIŞINIZ SANIRIM... BALKONUNUZA ÇAMAŞIR DÜŞMÜŞTÜ HANİ... HİHİ HALA ÇOK UTANIYOLAR BUNUN İÇİN...
N'OLUCAK CANIM OLUR ÖYLE... HİÇ SORUN DİİL EHM... Bİ KAÇ ARKADAŞ TAŞINDINIZ GALİBA SİZ YUKARI DİMİ?
.. HİHİHİ EVET... BANU'YLA MERVE Bİ KAÇ AY OLDU DA, BEN YENİ KATILDIM ARALARINA.
...HAA... Bİ DE ŞEY....... MÜZİK SESİ FİLAN GELİYO MU BİZDEN?! BİRAZ YÜKSEK SESLE DİNLİYO OLABİLİRİZ... APARTMANI HİÇ BİLMİYOZ O YÜZDEN SORDUM. UMARIM RAHATSIZ ETMEMİŞİZDİR HİÇ...
HA YOK YOK HİÇ DUYMADIM. AYRICA ÖYLE YÜKSEK SESLİ FİLAN Bİ YERDEN MÜZİK GELİNCE HOŞUMA BİLE GİDİYO BAZEN ...
HİHİHİ!.. TAMAM O ZAMAN Bİ DAHA METALİKA DİNLEDİĞİMDE SESİ İYİCE AÇIYORUM...
AAA?..
HİHİ... EN SEVDİĞİM ÇANTAM...
...AY PARDON YA... ZEYNEP BENİM ADIM BU ARADA...
..BURAK...

Cihan Ceylan
ŞU İLERDEN KARPUZ MU ALSAK YA EVDE YERİZ...ANAA EVLENİR EVLENMEZ TAM BİR AİLE REİSİ OLDUM BURCU GÖRDÜN MÜ EHEHE.
MÜSAİT Bİ YERDE İNEBİLİR MİYİM?
evleniyoruz
ÖLÜMLERDEN ÖLÜM BEĞEN!
VALLA ALLAH HERKESE KOLAY ÖLÜM NASİP ETSİN, YATAĞINDA UYURKEN İNŞALLAH.
AMİN!
CÜMLEMİZE.
SİNEMADAKİ OYUNCULUK, DİZİ OYUNCULUĞU FALAN HİKÂYE!.. ASIL OYUNCULUK TİYATRODA BELLİ OLUR!.. BURASI ER MEYDANIDIR ZEHRA...
EVET!
BÜYÜK GEÇMİŞ OLSUN ABİ NOOLDU?
YENGEN! ŞŞŞ!..
OLİMPOS'A TATİLE GİDİYORUM DA GİTMEDEN SANA DA Bİ UĞRIYIM DEDİM, NASILSIN YUSUF?
ŞENİN ALLAH BELANI VERSİN İNŞALLAH BOĞULURSUN İPNE.
TÖVBE DE LAN!..
BÜTÜN KİRLİ SAKALLILARA KİMLİK SORUN!.. O SERİ KATİLİ BULUCAZ.
F.B.I
BU NASI EFBİAY LAN..
LİSE 2'LER TATİLDE NAPIYOSUNUZ?..
ERAY BEN 3 AY SAÇIMI HİÇ KESMİYCEM OKULUN İLK GÜNÜ UZUN SAÇLA GELİCEM LAN.
NE? SEN DE Mİ?
BABA DOĞRU SÖYLE BAK! BİZDEN PARA MI SAKLIYOSUN? GİZLİ GİZLİ YEMEK Mİ YİYOSUN LAN, BİZ AÇLIKTAN KİBRİT GİBİ OLDUK Bİ DE SANA BAK.
OLUM YOK VALLA BÜNYEM BÖYLE NAAPIM! YOKSA BEN DE AÇIM YEMİN OLSUN.
İNANMIYORUM LAN SANA ÜSTÜNÜ ARICAM.
TAMAM ARA! ARA BUL SENİN OLSUN... ARA...

HİÇ MACERA VÂAD ETMİYEN KAHRAMAN
KÖPEK ADAM
YAVUZ ÖZTÜRK
25. gün
KÖPEK ADAM DEDİKLERİMİ YAPMASSAN TÜM ŞEHİR HAVAYA UÇAR...
TÜM ŞEHİR Mİ?
EVET TÜM ŞEHRİ...GÜMÜŞHANEYİ...
GÜMÜŞHANE ŞU AN PARMAKLARIMIN UCUNDA...
GÜMÜŞHANE Mİ?
EVET NİYE Kİ?
GÜMÜŞHANE İL OLDU MU YA...ŞEHİR YANİ HE...
EVET BAYAA OLDU YA...
NASIL ORALAR GÜZEL Mİ?
GÜZEL YA FERAH TAVSİYE EDERİM ...
26. gün
Profesörün kendini elektrik adama dönüştürecek deney için şehrin elektriğine ihtiyacı vardı.
DİKKAT
KTAK
EVET ÇALIŞIYO. HE HE..
KAPSS
Dönüşüm tamamlanır fakat..
27. gün
FATURA İTİRAZ
BOTAŞ ELEKTRİK KURUMU
EVET.
Bİ YANLIŞLIK OLMUŞ HERALDE
28. gün
Köpek Adam KÖPEK MOBİL'le hızlı maceralara atılcak gibi...
TIKIRT
GRONNN.
ASLINDA ARABA BENİM DEĞİL, ENİŞTENİN ARABASI...
GRONNN
AMA İSTANBUL'DA ARABA ŞART ABİ!
Araba emanet olduğu için fazla maceraya girmeden hemen geri döner.
RON
29. gün
Bu haftaki hikâyeyi Köpek Adam tam bir süper kahraman gibi gökdelenin üzerinde, rüzgara karşı pelerinini savurarak bitiriyor.
FÜFÜR
HAPŞUA... FISTT...FIST...
OFF. ŞİFAYI KAPMIŞIZ GECE. TERLİ TERLİ RÜZGARA ÇIKTIK. TABİ...OFF..

Uğur KELEŞ

Özgür KAHYAOĞLU

Servet TURAN

Selim TANRISEVEN

İlkay SALTIK

Muzaffer GÜMÜŞSU

UYKUSUZ

Uykusuz Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, espri ve karakterlerin yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve çizerin yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın organında ve sanal ortamda kullanılamaz.

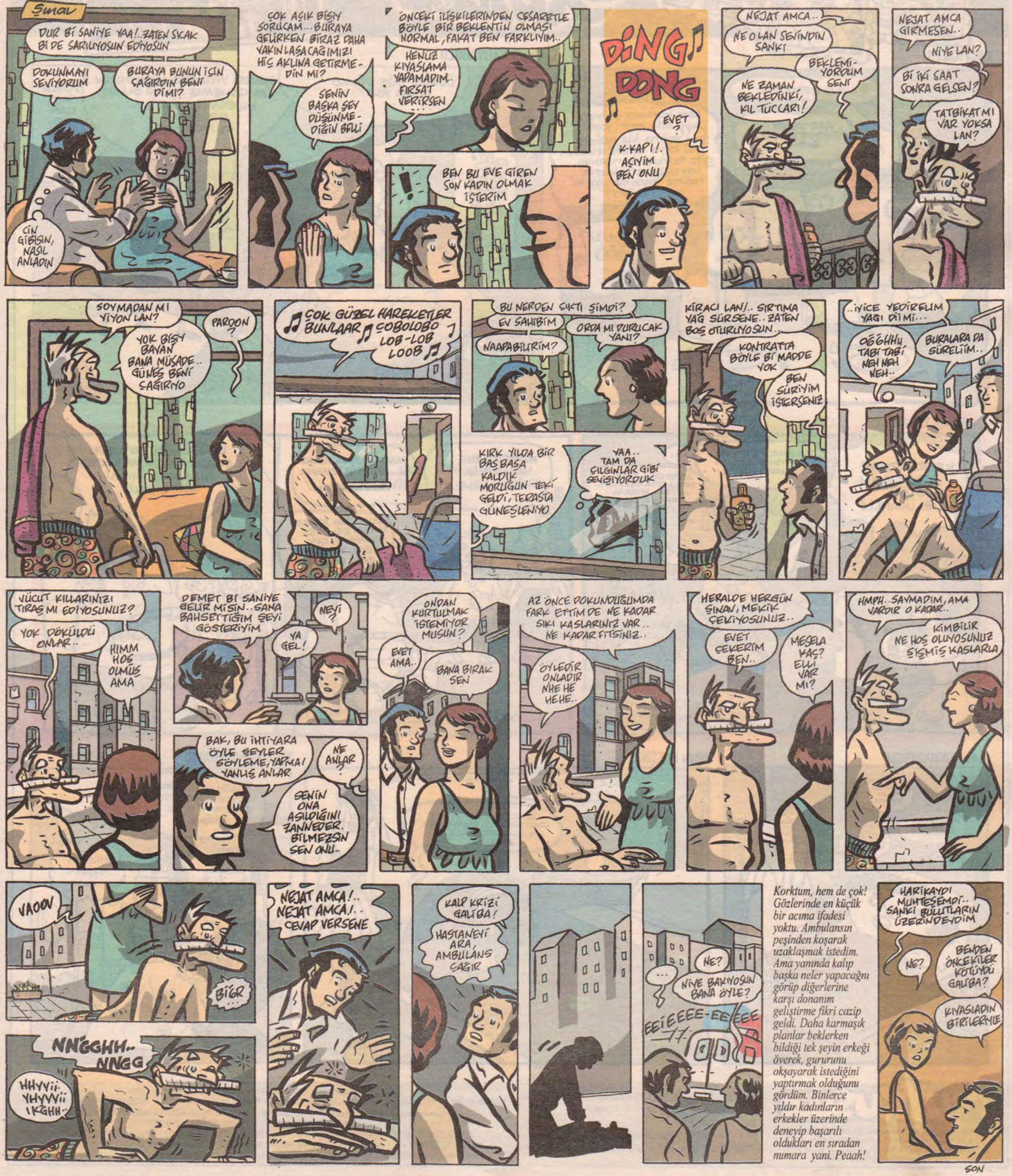
Haftalık Mizah Dergisi | 25 Haziran 2009 | Sayı: 095
Haftalık Yaygın Süreli Yayındır

YAYINCI MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ ve YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Uğur GÜRSOY

GRAFİK: Fırat YAŞA - Evrim GÜVENÇ - **KALİGRAFİ:** Şevki Sayışman
İşletme ve Satış: Nuri AÇAR(nuri@uykusuzdergi.com) - **Halkla İlişkiler ve Muhasebe:** Elvan Aktaş (caglar@uykusuzdergi.com)
Asmalımescit Mah. Sofyalı Sok. Hamson Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat.1 Beyoğlu / İSTANBUL
TEL: 0 (212) 245 53 38/39 **FAX:** 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307-7619
BASKI: APA Uniprint Hadımköy Asfaltı Ömerli Köyü Mevkii 34555 Hadımköy / İstanbul 0(212) 798 28 40
GENEL DAĞITIM: DPP - 0(212) 622 22 22 **ABONELİK:** **Yurtiçi:** 99YTL **Amerika:** 100$ **Avrupa:** 70€ **Uzakdoğu:**120$
Banka Hesap Numaralarımız: Yapıkredi Bankası Parmakkapı Şubesi, YTL: 81217859 USD: 81345973 EUR: 81345967

OTİSABİ

YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

02 TEMMUZ PERŞEMBE
SAYI: 2009/27 No: 096
1.50 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 1.75 TL.

UYKUSUZ

www.uykusuzdergi.com

Milyonların sevgilisi Eci Vokke öldü... Bir başka şapkalı insan olan ve bi ara darbe yapıp bizleri yöneten Kenan Evren ise "Yargılanırsam intihar ederim" dedi. (Basın)

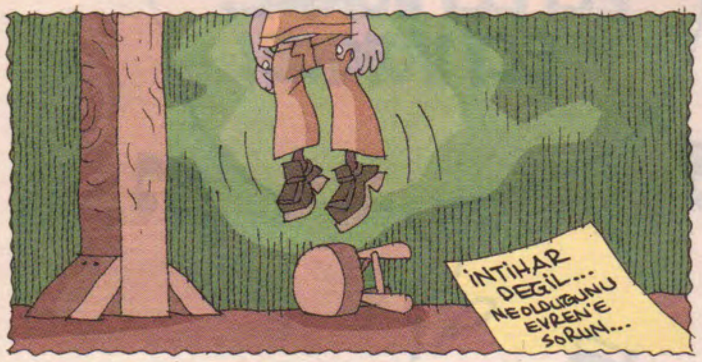
UYKUSUZ

AKP, askere sivil yargı yolunu açan kanunu meclisten geçirdi.

Kenan Evren, 12 Eylül cuntasının yargılanmasını engelleyen anayasa maddesinin kaldırılmak istenmesiyle ilgili olarak, "Referandum yapılsın, halk yargılanmamı isterse yargıya bırakmam intihar ederim" dedi.

V.Ö. Kanalı

- Beş Jackson'ın beşi bir mi?!
- Peki Robinson, Cuma'ya yılda onbeş gün "Cumartesi" dese ya...
- İllüzyon yoktur, yanılma isteği vardır!..
- Vejeteryan insan "öküzgözü" diye şarap içmez!..
- Bitsin: "Şimdiki aklım olsaydı!"
- Bi tatil beldesinde, bi esnafın fahişeyle birlikteyken karısına basılması, aynı adamın karakolda, eliyle önce fahişeyi sonra karısını gösterip "Bu varken, bununla ne işim olur komser bey" demesi...
- Hemen Bitsin: "Seninle evde konuşucaz!"
- Leyla, Mecnun'la yollarını ayırmış, Romeo'yla görüşüyomuş, Romeo'nun bonservisi elindeymiş!..
- Zeytinyağı mizahsa, margarin eğlencedir!..
- Azalarak Bitsin: Sarı pipi, çamaşır ipi...

Yaşasın! 16 Lira zam. Asgari ücret 546 lira oluyor.

BAŞBAKANIN CANINI SIKMAYIN

AKP Kocaeli İl Teşkilatı'nın kongresinde, Tayyip Erdoğan salona gelmeden önce, polis, 17 Ağustos depreminin ardından yerleştirildikleri konutlardan zorla çıkarılmak istenen depremzedeleri, "İçerde protesto gösterisi yapabilirler" endişesiyle zor kullanarak salondan dışarı çıkarttı. Aynı saatlerde, hükümet yanlısı sendikaya geçmeleri için baskı gördükleri gerekçesiyle belediyeyi protesto etmek isteyen başka bir grup, Başbakan'ın geçiş noktası olan TEM Turnikeleri yakınında polis tarafından etkisiz hale getirildi.

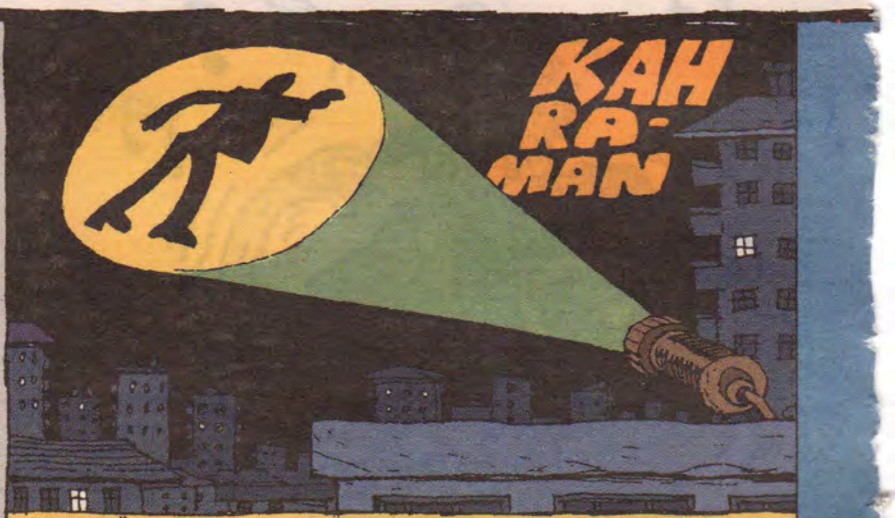
BİŞEYLER DUYDUM

UYGUN FIYATA SOMALİLİ ÖLDÜRME FIRSATI

Rusya'da bazı şirketler, zengin müşterilerine 'korsan avı' imkânı sunuyor. 6 bin dolar ödeyen Rus zenginleri, bir geminin içinde, tankerleri ve yolcu gemilerini rehin alan Somalili korsanların kendilerine saldırmasını bekliyorlar. Beklenen an geldiğinde, gemideki el bombaları, makineli tüfekler ve roket atarlarla taarruza geçiyorlar. Heyecanı artırmak isteyenler günlük 8 dolar ekstra ödeme yaparak Kalaşnikof kullanabiliyor. Mermisini bitirenler için 100 merminin fiyatıysa sadece 12 dolar...

Akdeniz Üniversitesi'nde, geçen yıl, solcu öğrencilerin üzerine rastgele ateş eden Ömer Ulusoy serbest bırakıldı. Ömer Ulusoy, mahkemedeki savunmasında "Ben olmasaydım ülke kaosa sürüklenecekti..." dedi.

UNAKITAN ÖZLEYENLER İÇİN

Eski Maliye Bakanı Kemal Unakıtan, Ankara'nın aksine İstanbul'un ekonomik krizden kötü etkilendiğini söyleyerek, "Kriz Başbakan'a teğet geçmiş olabilir," dedi.

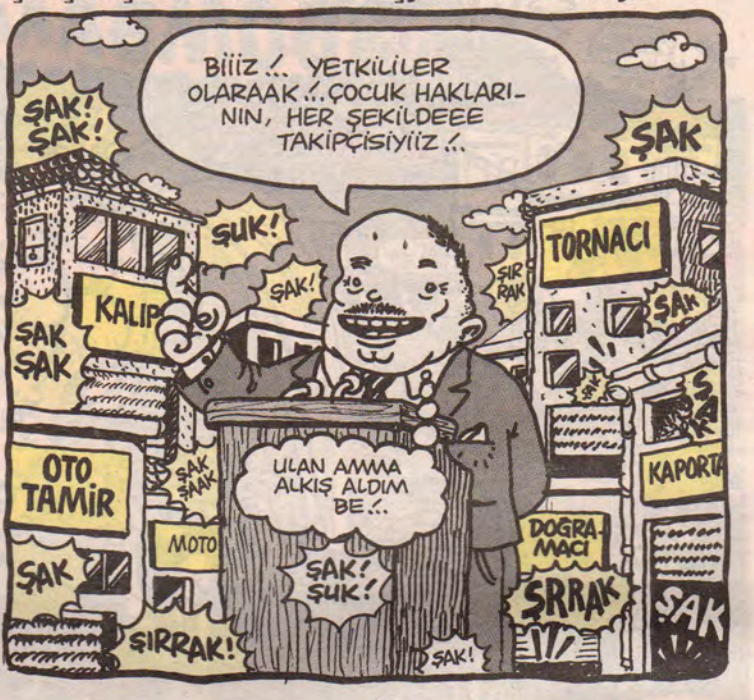
Hak-İş Başkanı Salim Uslu'nun makam aracının 371 bin TL. olduğu belirtildi.

Afganistan'da, ABD'ye ait Bagram hava üssünde tutuklulara her türlü işkencenin yapıldığı açıklandı.

Çalışan çocukların %56'sı işyerinde dövülüyor.

KAÇ YIL OLDU?

- İsmail YK, "Ben Coca-Cola ve Michael Jackson'ı örnek aldım kendime," diyeli **1 yıl...**
- Bedri Baykam, "Ben spermimi sildiğim peçeteyi tam 35 yıl sakladım," diyerek arşivciliğini konuşturalı **3 yıl...**
- Tuğba Özay, kendisine kızan sevgilisi

Kürşat Yılmaz tarafından havuza atılarak, 4 saat boyunca havuzda bekleme cezasına çarptırılalı **4 yıl...**

- Michael Jackson, dünyanın en tanınmış insanı ilan edileli **12 yıl...**

- Farrah Fawcett, 'Charlie'nin Melekleri'ndeki Ajan Jill Munroe karakteriyle Türkiye'de çok ünlenince, Jill külotlu çorapları, "Eskimiş çoraplarınızı atın" sloganıyla piyasaya sürüleli tam **30 yıl** olmuş...

RTÜK, "Aşk-ı Memnu" dizisinin sezon finaline, "Çok uzun ve ateşli seviştiler" gerekçesiyle ceza veriyor.

ERKEN KALKAN PARMAK

İstanbul Valisi Muammer Güler, 1 Mayıs kutlamaları sırasında ele geçirilen "suç aletleri"ni bir basın toplantısıyla sergiledi. Vali, "suç alet-leri" olarak sergilenen kaldırım taşları ve gaz maskelerinin arasında duran bir adet 'yarım limon' için örgütlerin ne kadar hazırlıklı olduklarının bir göstergesi olduğu yorumunda bulundu...

YANDIKÇA HAVUZA KOŞUYORUZ

Çevre ve Orman Bakanlığı tarafından Ağaçlandırma Yönetmeliği'nde değişiklik yapıldı. Yeni yönetmelikte, yangına karşı alınan önlemlerden biri olan "taşınabilir su depoları" olarak ifadesi, "beton yangın havuzu" şeklinde değiştirildi. Bunun ne anlama geldiğiniyse, İstanbul Orman Mühendisleri Odası Başkanı Besim Sertok açıkladı: "Ormancılar olarak daha önce yaşananlardan biliyoruz ki, bu beton zemin üzerine yapılmış, her türlü hava koşullarına dayanıklı 'beton yangın havuzu' diye yönetmelikte ifade edilen şeyler 'havuzlu villalar' olarak hayata geçecektir"

NİTELİKSİZ BİLGİ

- MARDİN'İN MİDYAT İLÇESİ'NE BAĞLI MERCİMEKLİ KÖYÜ'NDE, MICHAEL JACKSON İÇİN GIYABİ CENAZE NAMAZI KILINDI, KÖYLÜLERE TAZİYE HELVASI DAĞITILDI.
- ATİLLA TAŞ, BİR RADYO PROGRAMINDA MICHAEL JACKSON İÇİN FATİHA OKUYARAK HAKKINI HELAL ETTİ.
- ELİF ŞAFAK'IN PEMBE KAPAKLI "AŞK" İSİMLİ ROMANININ, KİTABI TAŞIMAKTAN UTANAN ERKEK OKURLAR DÜŞÜNÜLEREK, GRİ KAPAKLI BİR VERSİYONU PİYASAYA SÜRÜLDÜ.
- ADANA'DA, ABD'NİN 4 TEMMUZ BAĞIMSIZLIK GÜNÜ NEDENİYLE DÜZENLENEN RESEPSİYONDA, ABD ADANA KONSOLOSU ERIC GREEN, YÖRE ŞİVESİYLE "BİZ ADANALIYIK, BİCİ BİCİ YERİK, ŞALGAM İÇERİK" DEDİ.

BANA BU YAZILARI YAZDIRAN PAŞAMA ŞÜKÜRLER OLSUN

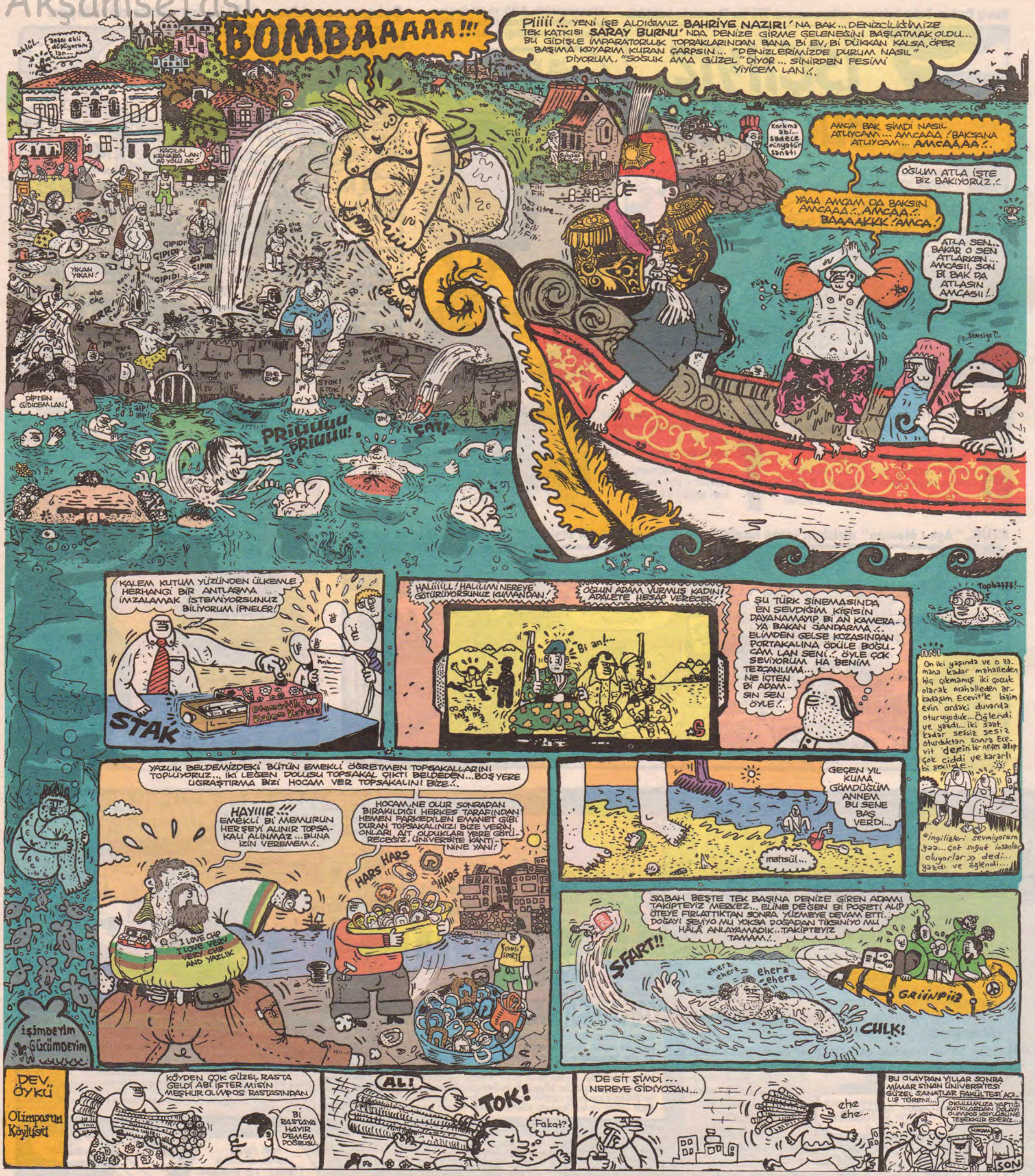
Ertuğrul Özkök, 12 Eylül öncesi yaşananları sona erdirdiği gerekçesiyle darbeyi savundu ve minnettar olduğu Kenan Evren'in yargılanmasına karşı çıktı. Kenan Evren'in başını çektiği 12 Eylül darbesinden sonra 650.000 kişi işkence gördü, 171 kişi işkencede öldürüldü, 50 kişi idam edildi, 30.000 kişi Türkiye'yi terk etmeye zorlandı... Bu rakamlar da fena değil. En azından darbeyi övdükten iki gün sonra, "Hangi kadın kaç para eder?" başlığıyla yazı yazan bir adamın yazdıklarından daha ciddi gözüküyor.

PARA KAZANMA KILAVUZU

Nurseli İdiz'e "haberin yatağında" sloganıyla stüdyoya kurulan bir yatağın üzerinde haber programı yaptıracağını açıklayan Kanal 1, yeni bir yarışma programının tanıtımını yaptı. "Tövbekar" isimli bu yarışmada, 1 imam, 1 haham, 1 papaz ve 1 Budist rahip, 10 ateiste kendi dinlerini kabul ettirmeye çalışacak. "Dünyanın en büyük ödülünü veriyoruz. Size tanrı inancını hediye ediyoruz" sloganı kullanılan programda, yarışmacı haham tarafından ikna edilirse Kudüs'e; Budist rahip tarafından ikna edilirse nirvanaya ulaşmak üzere Tibet'e gönderiliyor... İkna olmazsa vaat edilen toprakları göremeden eve geri dönüyor. Ev iyidir...

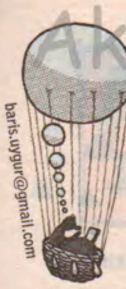
FIRAT BUDACI

UMUT SARIKAYA

Haftalardır köşenin altına imza atmayı unutuyormuşum. Telafi açısından bu hafta biraz büyük oldu kusura bakmayın..

Akşamsefası

akıl fikir ofisi

Barış UYGUR
baris.uygur@gmail.com

■ Çek yatı açmaya çalışırken ne kadar zorlanabilirsiniz? Bana kalırsa en çok benim kadar. Yattığınız kanepenin çekyat olmadığını anlayana kadar yani. Pes.

■ E tabii suç bende. Neden her kanepeye çekyat gözüyle bakıyorum ki? Saçma. Ama bunun suçunu da kusura bakmasınlar ama amiral gemisi çekyat üretimi olan Türk mobilya sanayine atıyorum gönül rahatlığıyla. Zira dünyada kişi başına en çok çekyat düşen ülke biziz sanırım. Çekyat ekonomisi bizi nereye götürecek merak ediyorum: Çekyat ekonomisiyle nereye!

■ Son günlerde ekonomi için sürekli olarak bir kumar benzetmesi yapılıyor.

Ben de gidip bir bakayım dedim. Of neler göreyim. Ters valör, swap, spot döviz, açığa al, açığa sat vay anam neler dönmüş Serhat yahu? Kumar dediğin basarsın parayı, atarsın zarı büyük atan kazanır neticede temelde böyle bir şeyler. Kumara haksızlık ediyorsunuz beyler, ekonomi bana kalırsa iyice zıvanadan çıkmış kimsenin de ne olup bittiğini fark ettiği yok yav.

■ Seni tegledim dedi geçen bir arkadaş, ayaküstü konuşuyorduk, tam soramadım. Evde içim içimi yedi, teglendim ama ne memem bir olaydır bu teglenmek diye. Aradım sordum, tag'miş meğer, İngilizce. Ama nasıl tag'ledi onu sormayı unuttum, "ikide bir bahane yaratıp arıyor, herhalde borç isteyecek" dedirtmemek için bir daha arayamadım. Tag'in batsın. Tag!

■ Bir milletvekili meclisin gece de çalışmasına çok sinirlenmiş, "Gecenin bu saatinde bir meclis çalışıyor, bir de barlar" diyordu. Bence bu meclis adına sevindirici bir şey. Kötü yerlermiş gibi bardan örnek veriyor. Bana kalsa meclise değil bara giderim, orada daha kafa dengi insanlar olacağına da bire on bahse girerim. Ne işim var zaten mecliste gecenin o saati.

■ Ne zaman büyük bir fırsat sunan ama "Son 20 gün!", "Son bir hafta!" diyen ilan görsem, çok ihtiyacım olsa bile "aa daha yirmi gün varmış" der geçerim. Genellikle de unuturum. Hâlbuki reklamcı arkadaş kampanyanın ne kadar süreceğini yazmasa belki gidip alacağım. Ama böyle mühlet verince insanda bir rahatlama gevşeme oluyor, erteliyor. Aslında iyi de oluyor, paramız cebimizde kalıyor. Al, bir sevinme bahanesi daha çıktı. Çekinme, çekinme al.

■ El falını, kahve falını anladık da, diz falı ne kardeşim? Çizik, eğik, bükük gördüğünüz yere fal diye koşuyorsunuz. Anlamadım ki sizi.

■ Diz falınıza bakabilir miyim hanımefendi? Bana çok tırt bir kolpa gibi geldi, bilemiyorum.

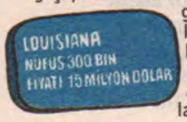
■ Peki, Beyoğlu'nun ünlü falcısı gibi tabelalar görüyorum, ne bu böyle Manisa'nın ünlü mesir macunu gibi? Kızıyorum ama.

■ Şimdi serde eski punk'lık var, yakışık almaz ama, allah aşkına nedir bu heavy metal öfkesi yahu? Bildiğin öfkeli adamlar. Müziğe bakıyorsun, cangur cungur, konser salonları zımbazıb surat asan adam dolu, yumruklar öfkeyle sıkılmış, şarkı sözleri desen pek bir manidar gibi. Al misal Metallica'nın Fade To Black şarkısı. "dün hiç var olmamış gibi / ölüm beni kucaklıyor şimdi" gibilerinden sözleri var. Pek bir dertli, pek bir öfkeli; sanırsın ki dünya başına yıkılmış; yavuklusunu elinden mi almışlar diye merak ediyor insan. Ama gelin görün ki sadece amplifikatörleri çalınmış. Amfi gitti diye bu ne yaygara kardeşim? Bu kadar üzüleceğini bilsem alırdım ben sana Karaköy'den güzel amfiler.

■ Moda insanı ne hallere sokuyor bakmadan önce devletleri, milletleri ne hallere sokuyor ona da bakmak lazım. Geçen bir şey okudum misal, Almanlar, (hani onlar yenilince biz de yenilmiş sayılmıştık ya o Almanlar işte) "Ulan herkeste bir sömürgeciliktir gidiyor, aman kaçırmayalım fırsatı" diye gidip Afrika'da, şurada burada onlar da modaya uyup girmiş sömürgecilik olayına. Ama hesap yapıp baktıkları zaman, "Ne aldık ne verdik" diye ölçüp biçtikleri zaman nereden baksan kısa geliyormuş. Sırf moda diye sömürgeci olup, üzerine dünya savaşı çıkartan bu arkadaşları kınıyorum doğrusu. Bir de moda kurbanları diye ünlülerin fotoğraflarını koyuyorlar, milyonlarca candır bakın modanın kurbanı.

■ Amerika'da yeni bir seri çeyreklik çıkarmışlar, 25 sent yani, 50 ayrı eyalet için ayrı ayrı basmışlar. Bizde olsa, "İstanbul'un kurtuluşu" falan olur, ben de merak ettim, bunlar ne yazmış etmiş diye. Bir tanesi elime geçti, "Louisiana'nın satın alınışı" yazıyor, altında da tarih var. Garibime gitti. Cefakeş Louisiana halkını düşündüm, ne kutluyorlardır o günü ama diye. Tabii kutluyorlar mı bilmiyorum, temsili düşman kuvvetlerinden satın alınma merasimi oluyor mudur onu hiç bilmiyorum. Baksanıza adamlara kutlamaya kalksalar madara olacaklar. Yazık lan.

Ah keşke!
Keşke bir büyüğümüz, abimiz, sözü dinlenen bir arkadaşımız olsaydı da uyarsaydı bizi, "Yavrucuğum yapmayın, etmeyin, okul elbisesi altına spor ayakkabı giyince hıyar gibi duruyorsunuz" deseydi. Demedi işte. Ortaokul yıllarımız o gri kumaş pantolonların altına giymeyi marifet sandığımız spor ayakkabılarla mal gibi geçti gitti. Hayır, buradan okul yönetimlerini de kınıyorum. Öyle bir yasaklıyorlardı ki okul kıyafetinin altına spor ayakkabı giymeyi, biz de bir durum var yasakladıklarına göre diye inadına spor ayakkabıya koşuyorduk keriz gibi. Hâlbuki müdür yardımcıları deseydiler ki "Evladım bu kılığınızla rüküşlüğün şahikasına oturmuşsunuz" bir ihtimal düşünürdük. Haftaya bir başka ah keşke'de daha buluşmak ya da buluşamamak üzere iyi günler, mutlu hafta sonları.

Yastık Altı:
"İyi ama ben sadece on dakika geç kaldım" dedi kız. Tatlı, pasta, börek satan, o alanda nam salmış bir müessesede sabahın erken saatlerinde oturmuş çay içiyordum. Çalışanlardan biri, anladığım kadarıyla on dakika kadar geç kalmıştı ve bunun bedeli olarak bugün yarım yevmiye alacaktı. Kız ağlamaklı gözlerle "ama sadece on dakika" dedi. Ben başımı önüme eğdim. Müesses gözüme verdiği zaten üç kuruş parayı nasıl yaparım da geri alırım diye düşünen bir canavar gibi gözüktü. Kız kim bilir nereden kalkmış belki bir yol inşaatı yüzünden trafikte takılmış ve günlük ücretinin yarısını, on dakika geç geldiği için kaybedivermişti bile. Su böreği, yiyemeyeceğim kadar ağırlaştı, çay boğazıma dizildi. Hesabı istedim. 12 lira dediler. Asgari ücret 527 liraydı. Günde 17,5 lira. Kız, bugün bütün gün çalışacak ve eve 8 lira 75 kuruşla dönecekti. Benim yarım bıraktığım börek ve çaylar için ödediğimden azına. Çıktım, İstiklal caddesinin sabah trafiği keşmekeşinde içimde bir burukluk yürüdüm gittim.

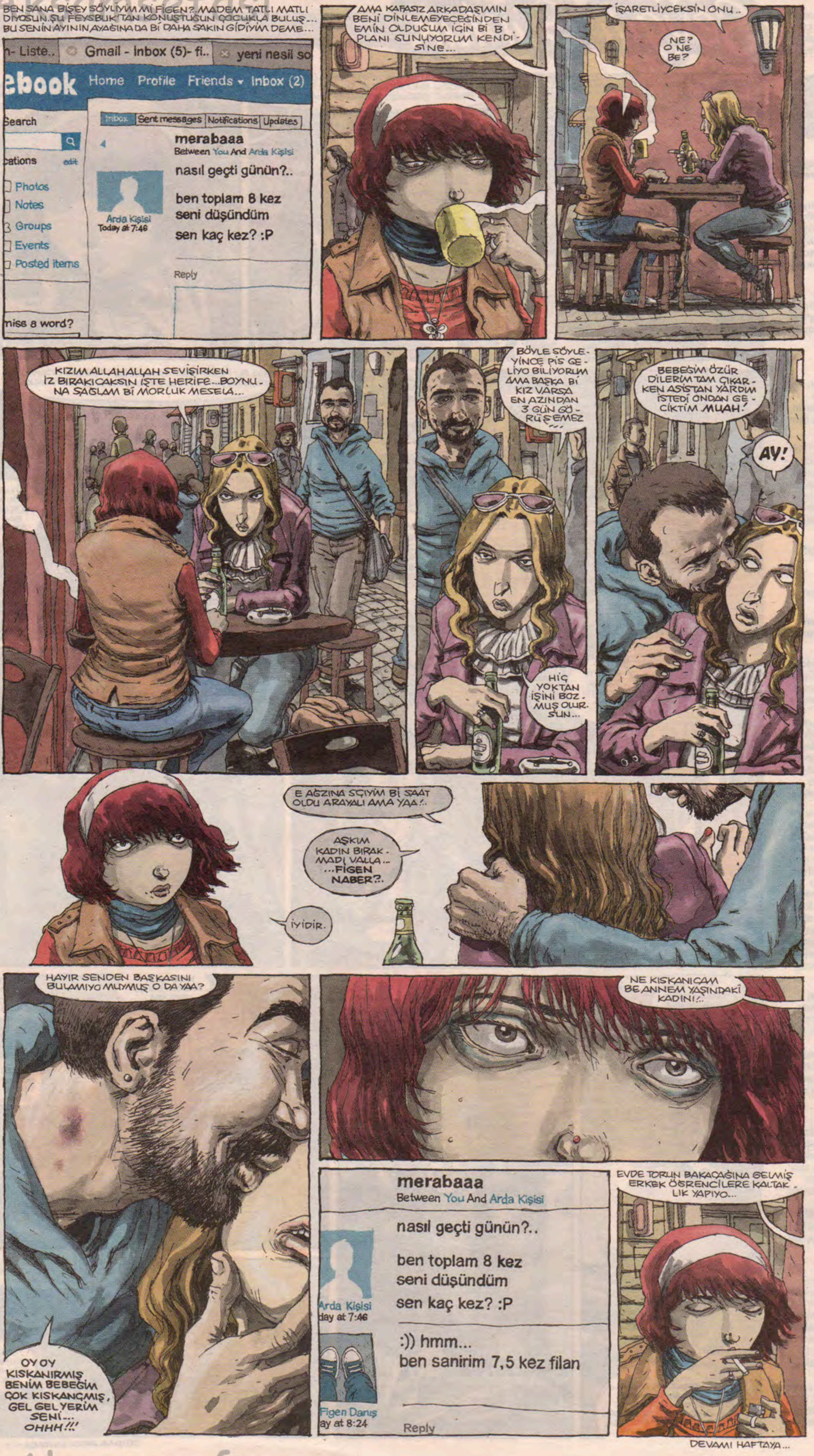
Sevgili Günlük

" İşaretliyceksin onu"

ersin karabulut

DEVAMI ARKA SAYFADA →

O SIRADA
ERMAN ÇAĞLAR

20 metre uzaktan kafanıza balyoz gibi inen intikam meleği: Cep telefonum.
Çok uzun zamandır aynı cep telefonunu kullanıyorum. Aletin ağırlığını, ele gelişini, kütlesini ezbere biliyorum artık. Vücudum parçası gibi oldu o benim. Bekliyorum, bir gün birisiyle çağdaş insanlara yakışmayan itişmeli bir tartışma yaşarsam, araya insanlar girip bizi ayırdığında o (hasmım) enayi gibi "Olm sen göreceksin, bittin sen bittin!" diye bağıradursun, ben cep telefonunu devreye sokacağım. Olaya tanık olanlar yıllar sonra bile çocuklarına "Böyle ağır çekimde gibi uçarak gitti, tıkah diye adamın kafasında patladı cep telefonu. Sonra telefonu aldık, bir baktık ki ekranında büyük harflerle "Konuşma lan ordan" yazıyor. İnanamadık..." diye anlatacaklar. Ekranı ayarladım, o günü bekliyorum.

Zamanında yakınlarıma, sevdiklerime yaptığım "Matriks'e kadar giriyorum, bir şey lazım mı? Meh meh meh..." şakası hala uzay boşluğunda dolaşarak yankılanıyor olabilir. Bir yerde okudum, öyle bir şey olabiliyormuş. Eğer öyle bir durum varsa, yetkililerden rica ediyorum onu bir uyduyla falan yakalayıp bana geri yollamaları mümkün mü? Onun gerçekten uzay boşluğunda dolaşmasına gerek yok çünkü. Olumlu, olumsuz bana geri dönerseniz çok güzel olur.

Yıllar sonra tanıştığınız kardeşiniz: Babanızın arabasında zulada bekleyen işlemeli sopa.
"İyi tanırım, sakin ve kendisiyle barışık bir insandır" dediğiniz insan (babanız), demek ki zaman zaman başkalarına sopayla vurmak durumunda kalıyor, ya da kalabileceğini düşünüyor. Üstelik bunun için özel hazırlanmış sopası da var. Şimdi masumiyetin kayboluşu, içinizdeki çocuğun ölmesi falan demeyeceğim ama, o sopayı şöför koltuğunun kenarında bulduğunuz gün değişik bir gündür. "Baba bu ne?" sorusuna aldığınız "Koy onu yerine..." cevabı da değişik bir cevaptır.

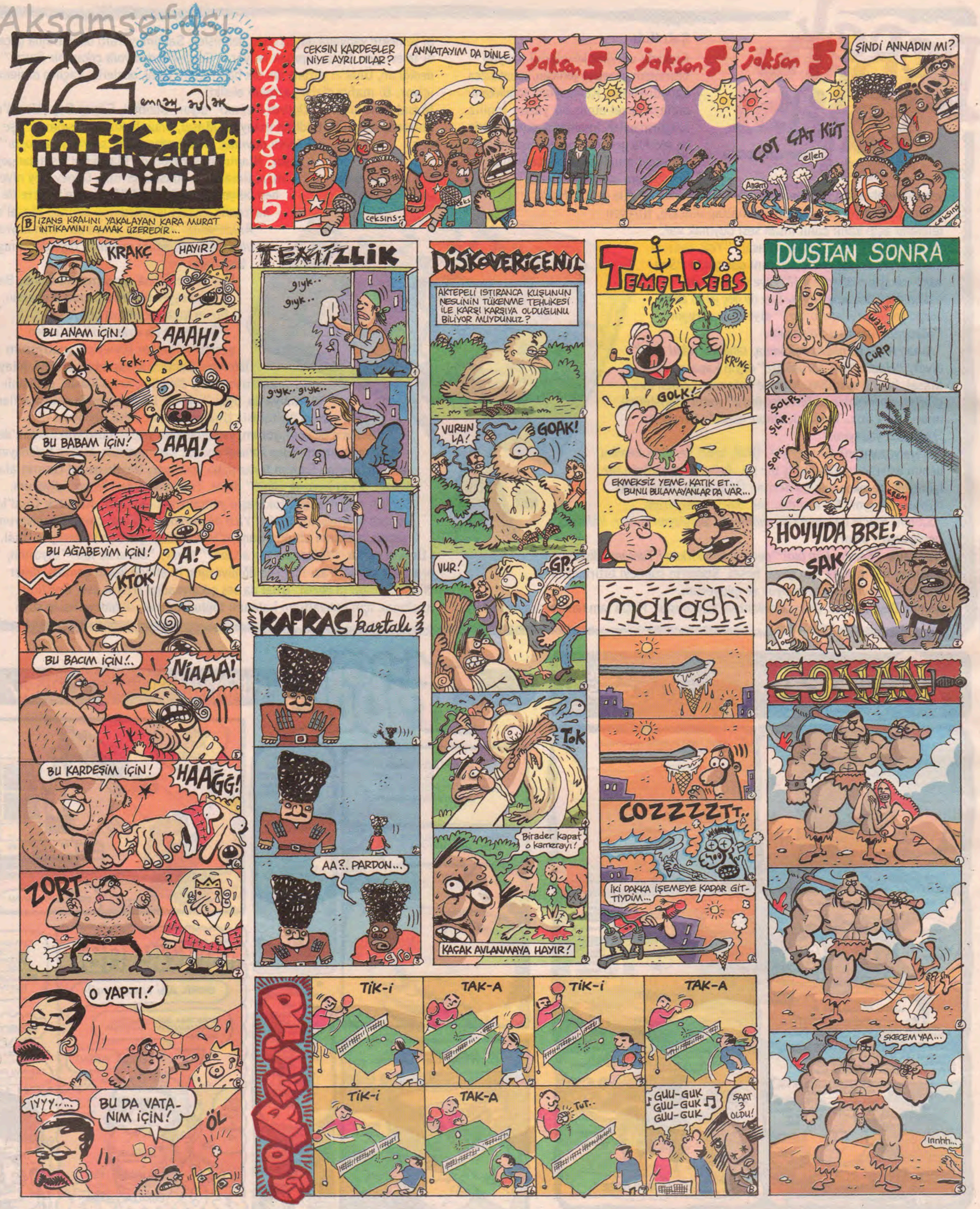
"Marulu kağıda sarsanız, yakıp onu içseniz, o da aynı şekilde zararlı... Duman ciğerlere zarar veriyor..."
TBMM televizyonunu ortasından açıp izlemeye başladığınız zaman başınıza bu geliyor işte. Muhabbetin başını kaçırdığınız için neden bahsedildiğini çok anlamayabiliyorsunuz. Marul? Kağıda sarıp içmek? İnsanın aklına bin türlü şey geliyor. "Nasıl olsa kimse açıp izlemiyor" düşüncesiyle mi bu kadar rahat konuşuyorsunuz bu konuları? Ben arada bir açıp bakıyorum orada mısınız diye.

Sonu gelmeyen çağrı: Come to Turkey!
Her sene yabancı insanları "buralarda insanlar atla dolaşırdı, harem, hamam; bunlar vardı" diyerek ülkemize çağırıyoruz, buraya geldiklerinde açık büfe kahvaltıyı yedirip, yüzme havuzuna sokup geri gönderiyoruz. Onlar da şikayetçi değil, açık büfe kahvaltıdan memnunlar, "neden hiç atlı adam göremedik?" diye hayıflanmıyorlar. Tanıtım reklamlarından atlı adamları çıkarsak, yerine açık büfe kahvaltıyı koysak? En azından ürünü karşılayan bir reklam yapsak? Olmaz di mi? İlla atlı adam, hamamdaki kadın olsun diyorsunuz...

İnsan gibi davranmak üzere programlananlar: Uğur Gürsoy'un müzik seti. Yıllarca görmezden gelindiler, yok sayıldılar. Uzattıkları dostluk eli hep havada kaldı. Onlar, size merhaba diyen elektronik cihazlar. Çevremizde onlardan milyonlarca var. Kimisi uydu alıcısı, kimisi mp3 player. Programlandıkları için öyle davranıyorlar. Yazık...

groagh@gmail.com

72
İNTİKAM YEMİNİ
BİZANS KRALINI YAKALAYAN KARA MURAT İNTİKAMINI ALMAK ÜZEREDİR...
KRAKÇ
HAYIR!
BU ANAM İÇİN!
AAAH!
fek..
BU BABAM İÇİN!
AAA!
BU AĞABEYİM İÇİN!
A!
KTOK
BU BACIM İÇİN!..
NİAAA!
BU KARDEŞİM İÇİN!
HAAĞĞ!
ZORT
?
O YAPTI!
IYYY...
BU DA VATANIM İÇİN!
ÖL
Jackson 5
CEKSIN KARDEŞLER NİYE AYRILDILAR?
ANNATAYIM DA DİNLE.
jakson 5
jakson 5
jakson 5
ÇOT ÇAT KÜT
elleh
Anam!
ŞİNDİ ANNADIN MI?
TEMİZLİK
gıyk.. gıyk..
gıyk.. gıyk..
DİSKOVERİÇENIL
AKTEPELİ ISTIRANCA KUŞUNUN NESLİNİN TÜKENME TEHLİKESİ İLE KARŞI KARŞIYA OLDUĞUNU BİLİYOR MUYDUNUZ?
VURUN LA!
GOAK!
VUR!
GP!
Tok
Birader kapat o kamerayı!
KAÇAK AVLANMAYA HAYIR!
TEMEL REİS
KRUNÇ
GOLK!
EKMEKSİZ YEME, KATIK ET... BUNU BULAMAYANLAR DA VAR...
marash
COZZZZTT
İKİ DAKKA İŞEMEYE KADAR GİTTİYDİM...
DUŞTAN SONRA
CURP
SOLPS..
SLAP..
ŞOPS
KREM
HOYYDA BRE!
ŞAK
KAFKAS kartalı
AA?.. PARDON...
CONAN
SKECEM YAA...
Imhh...
PİNG PONG
TİK-i
TAK-A
TİK-i
TAK-A
TİK-i
TAK-A
TUT..
GUU-GUK
GUU-GUK
GUU-GUK
SAAT 3 OLDU!

Bebek kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

Çatı Katı

Elektrik aldığım köşelerini okuyup bitirdiğim gazeteyi yeniden, umutsuzca karıştırıyorum. Kamuoyunu soğukkanlı olmaya davet etmiş bir yazar. İngiliz araştırmacılar, insanların aklına seksin ne sıklıkla geldiğini gene araştırmışlar. Gazeteyi atıp, uyuşan bacağımla çay koyuyorum kendime. Henüz yarısını toplamaya takatimin yettiği kahvaltı masası dile gelip *"Hadi yazını yaz"* diyor. Eşyayla ne muhattap olucam, titreyen telefonu açıp kanlı canlı insan sesi duymak var.

"Kalktın mı?" diye soruyor Masal. *"Yok, uykuda konuşuyorum"* espri varsayımını pas geçip *"Sen vaktinde işte olabildin mi?"* diye soruyorum. *"On dakka geciktim ama Güney Bey de geç geldi zaten, sorun yok, sen n'apıyosun?"* diye o da soruyor.

"Mecmua mesaisi!" diyorum.

"Aman reis-i cumhura dokanma, tahkikat hâsıl olur" diyor, *"Hadi sonra görüşürüz"* deyip kapatıyorum.

Masal, benim sevgilim. Munise halamın *"Zaten evli gibiler, atıverseler ya birerleş imza"* ılımlı muhaletine maruz bir çiftiz. Yaklaşık binbir gecedir beraberiz.

Hadi yazı yazayım.

Nereye yazıyosun? Ünal arıyor. Ünal, kendi kendine, kendini benim asistanım ilan etmiş bir tip. Asistan gerektiren bir işim yok, gerekse bile bu asistan Ünal değil, ama Ünal durdurulamıyor. En azından ben durduramıyorum.

"Samim Bey'le beraberiz bi, mühim bi televizyon işi var, kahvede bekliyoruz" diyor.

Normalde *"Samim kim lan?"* demem gerekirken *"Tamam"* diyorum. Yazıdan kaytarmak için güzel fırsat. Spikerin cümleyi bitirmesini bekleyip televizyonu kapatıyor ve çıkıyorum.

Samim Bey yapımcı. Ünal'la raslantısal tanışmışlar. Hatta tam tanışmış sayılmazlar, bi yemekte yanyana düşüp gaza gelmişler. Samim, yeraltı dünyasında geçen bi televizyon dizisi yapmak istiyor. *"Gerçeklerden yola çıkan bir hayal"* dediği an, Ünal'ın yüzüne dik dik bakıyorum. Ünal, gözlerini kaçırıp oraletini içiyor. Bi mafya dizisi yazmam eksikti.

Masal gene arıyor, *"Delirdi bizimki"* diyor. Bizimki, Güney Bey. Masal'ın patronu, armatör, bildiğin manyak. Masal, onun hukuk danışmanı. *"İşe geç geldiğimi duymuş, önce ordan girdi, sonra iyice coştu"* diyor. N'aptığını soruyorum. Masal bir kısım belgeyi imzalatmak için odasına girmiş, Güney Bey niye hep belge imzası için geldiğini, niye bi kere de hayranlık imzası istemediğini sormuş Masal'a. *"Anlamadım"* cevabını alınca da *"Ben hayran olunmayacak adam mıyım?"* diye dağıtmış kâğıtları.

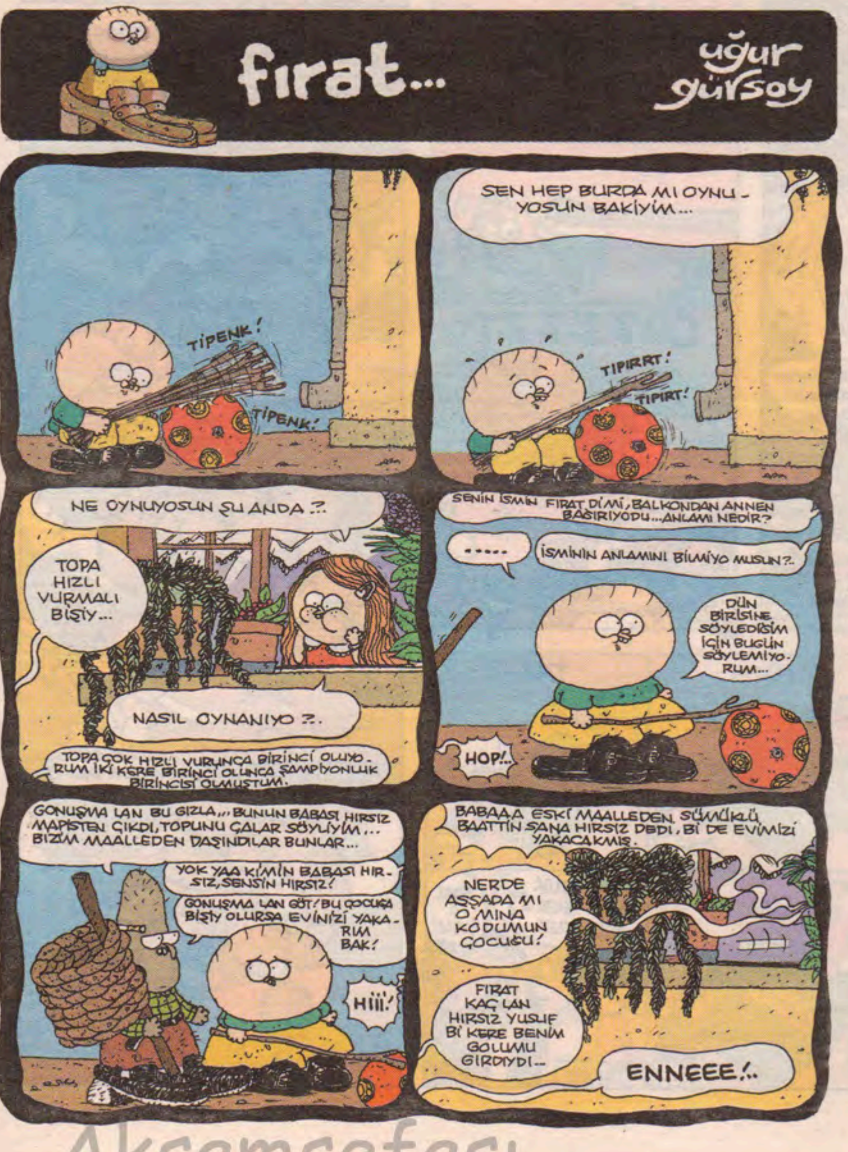
Hay senin egona sıçayım e mi Güney Bey! Eşşoleşşek bir insan, ama n'aparsın, bizim kıza sıkı maaş ödüyor.

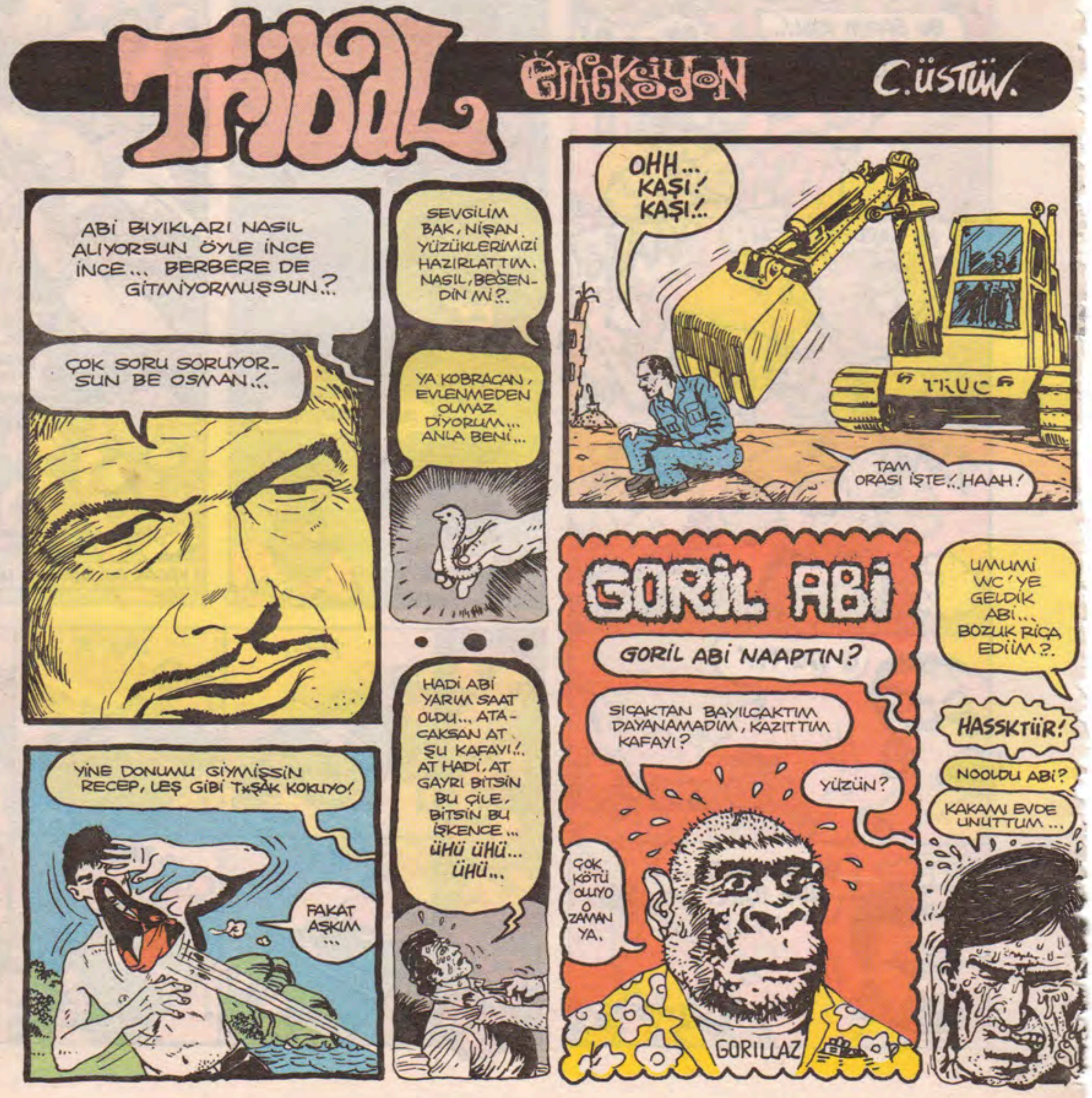
"Boşver, o da öyle biri" türünden geçiştirici şeyler söyleyip kapatıyorum telefonu. Samim, kafasındaki projeyi detaylı anlatıyor. Vay efendim, baba klasik, delikanlı bir mafya da, oğlu *"pij"* bir insan, aradaki çatışma filan. Bir mafya nostaljisi! Ünal, bi oralet daha söylüyor.

Samim'e gıcık oluyorum, yazamadığım yazıyı hatırlayıp Samim'den iyice soğuyorum, *"Ben komedi dışında yazamıyorum, kusura bakmayın"* cevabı üzerine Samim biraz daha üsteliyor. Üstelemeden cesaret alan Ünal, "Ekip kurarız ağbi!" diyor. Tek kelimeyle *"Hayır"* diyorum.

Samim, soğuk soğuk tokalaşıp yanımızdan ayrılıyor. Kahvede Ünal'la sessizce oturuyoruz. Ünal *"Yazı ne durumda"* diyor, cevap vermiyorum.

O sırada masanın altında Samim'in unuttuğu çantayı farkediyor Ünal. Deri bi çanta. *"İçinde ne var acaba?"* diyor, *"Bana ne lan!"* diyorum, oraletini içiyor. Yazı için eve dönüyorum; bi elinde kendi çantası, diğer elinde Samim'in derisi, Ünal da ses çıkarmadan sızıyor eve. Gerilimi azaltmak için kahvaltının kalanını topluyor Ünal, düğmeye basıp suyu

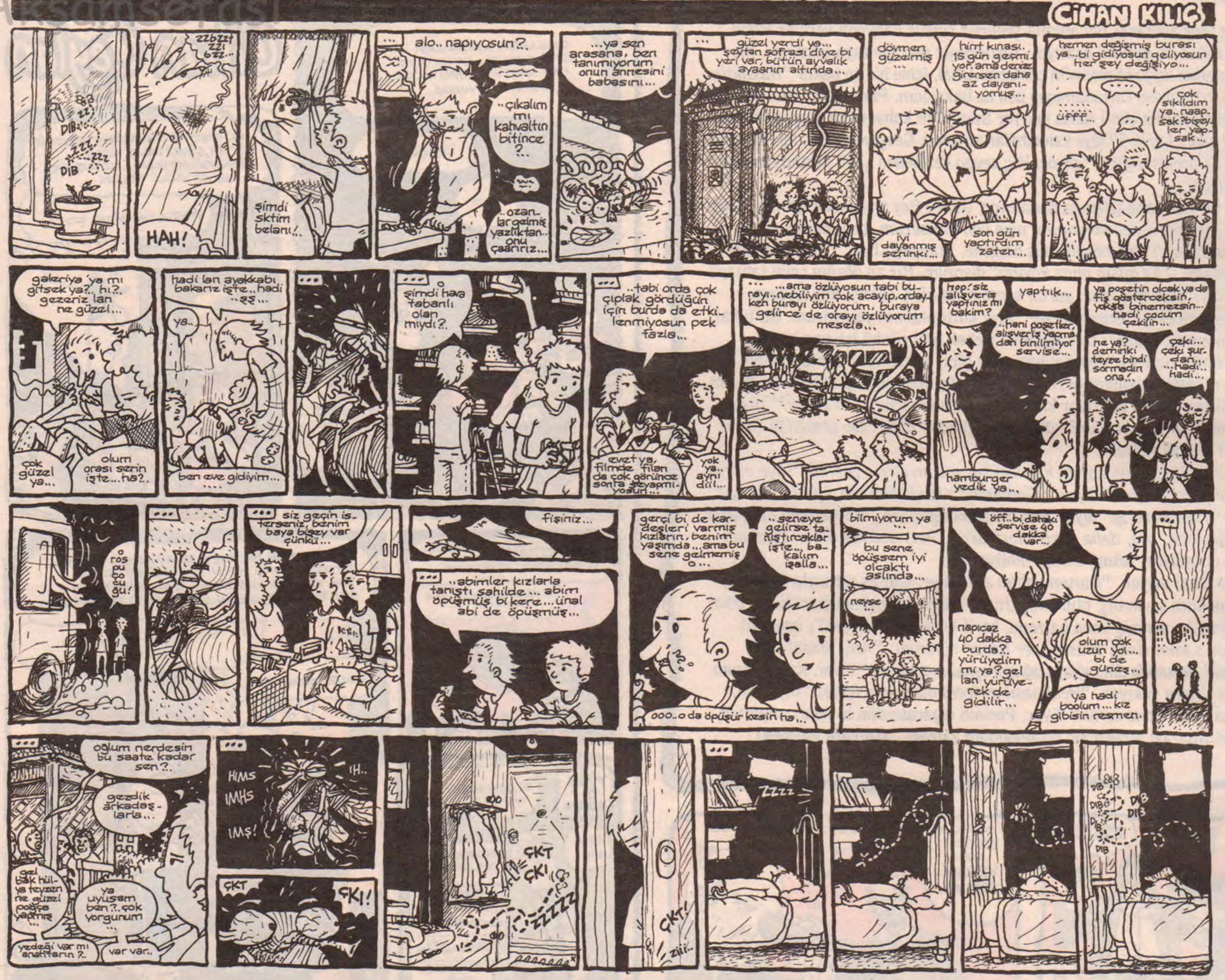

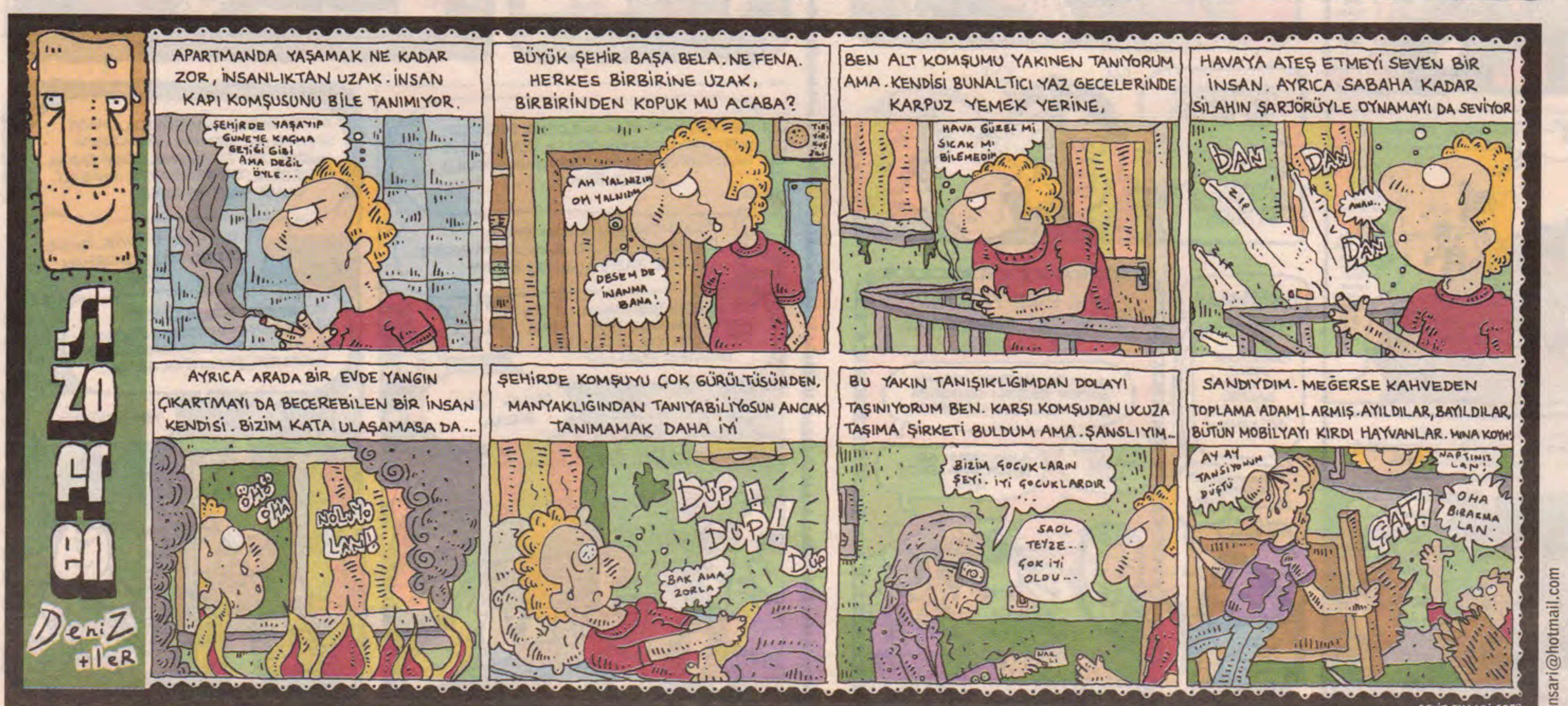

ıyor, her zamanki fincanımla şekersiz sütsüz kahvemi veriyor elime
nakkaten de gerilim azalıyor. Gözlerimiz deri çantaya takılıyor, hiç
nuşmadan açıyor Samim'in çantasını Ünal, içine bir an bakıp *"Hassiktir,*
ne lan?" diyor. Dayanamayıp ben de bakıyoum. Parmakla metal paraya
arak oynanan çivili tahta çıkıyor Samim'in kahverengi çantasından.
asıl adam lan bu?" diye kahkahalar atıyoruz. Gevşeyen Ünal, laf arasında
slında projesi ilginç!" diyor. Hiç cevap vermeden çivili tahtada parayla
nuyorum.
sal bir kez daha telefona dadanıyor, Güney Bey zıvanadan çıkmış, *"Her*
im var ama eğlenemiyorum, niye ben mutsuzum, beni mutlu etmek
in vazifeniz" diye höykürmüş hepsine. Manyağa bak. *"İstifa edicem"*
or Masal. *"Et gitsin mına koyiim"* diyorum. Bir an gözüm çivili tahtaya
ılıyor, *"Dur dur, Ünal yarım saate orda olur, Güney Bey hıyarını*
kinleştirecek bi sürprizim var" diye kofti planımı yapıyorum. Bu tuhaf
ın, manyak Güney'i oyalayabilir. Bebek gibi çünkü hayvan herif!
al, sanki ciddi bir misyon üstlenmiş gibi, kahverengi çantayı kapıp
asal'ın işyerine yollanıyor. Kahvemi tazeleyip masaya çöktüğümde, benim
ak ilham perim beliriyor karşımda. Ağzında sakız, *"Nağber?"* diyor.
Var mı yazı için bi fikir?" diyorum, *"Yooo"* diyor. Ne zaman bi fikrin
du ki tembel kaltak !
kızını kültablasına koyup, kahvemden yudum alıyor peri ve *"Niye mafya*
risini yazmıyosun?" diyor. *"Godfather'a hastaydın sen, işte sana fırsat"*
or. *"Yap sen bu işi"* diyor. Ben daha konuşmadan *"Hatta harbi mafyanın*
ne gir, bak, izle, daha güzel olur" diyor. Peri dedikçe diyor. Gözüme
zel görünüyor; susup, bakıp, dinliyorum.
kez Ünal arıyor, *"Durum vahim abi"* diye. Gitmiş tahtayla Güney'e,
anyak önce sevinmiş, oturtmuş Ünal'ı karşısına, oynamışlar. Keriz Ünal
rsa kapılıp yenmiş koca patronu, herif iyice çıldır. Masal'ı işten at!
Kafanı s.kiim Ünal, Masal'ı ver bana" diyorum, *"Abi, Masal Abla*
nuşcak durumda diil, ağlaya ağlaya eşyasını topluyor" diyor. Kapatıyorum.
ri bi sigara yakıyor. *"Peki nasıl giricem mafyanın içine?"* diyorum,
Sen o kısmı bana bırak" diyor. Perinin sigarasından bi nefes alıyorum,
m da sigarayı bırakmayı düşündüğüm zaman... **(Devam edecek)**

CiHAN KILIÇ
DIB
ZZZ
DIB
zzbzzt zzı bzz...
HAH!
şimdi sktim belanı!..
alo.. napıyosun?..
..çıkalım mı kahvaltın bitince ?...
..ozanlar gelmiş yazlıktan.. onu çaarırız...
...ya sen arasana, ben tanımıyorum onun annesini babasını...
güzel yerdi ya... şeytan sofrası diye bi yeri var, bütün ayvalık ayaanın altında...
dövmen güzelmiş ...
hint kınası. 15 gün geçmiyor. ama denize girersen daha az dayanıyomuş...
iyi dayanmış seninki...
son gün yaptırdım zaten...
hemen değişmiş burası ya...bi gidiyosun geliyosun her şey değişiyo...
üfff...
çok sıkıldım ya.. naapsak? bişeyler yapsak...
galeriya 'ya mı gitsek ya?.. hı?.. gezeriz lan ne güzel...
çok güzel ya...
olum orası serin işte...ha?..
hadi lan ayakkabı bakarız işte.. hadi ..şş...
ya..
ben eve gidiyim... ....
o şimdi hava tabanlı olan mıydı?..
..tabi orda çok çıplak gördüğün için burda da etkilenmiyosun pek fazla...
evet ya, filmde filan da çok görünce sonra şeyapmıyosun...
yok ya.. aynı diil...
...ama özlüyosun tabi burayı..nebiliyim çok acayip, ordayken burayı özlüyorum, buraya gelince de orayı özlüyorum mesela...
hop! siz alışveriş yaptınız mı bakim?
yaptık...
..hani poşetler, alışveriş yapmadan binilmiyor servise...
hamburger yedik ya...
ya poşetin olcak ya da fiş göstercekSin, yoksa binemezsin... hadi çocum çekilin...
ne ya? deminki teyze bindi sormadın ona!..
çeki... çeki şurdan... ...hadi.. hadi...
o ros pu ço cu ğu!
siz geçin isterseniz, benim baya bişey var çünkü...
fişiniz...
..abimler kızlarla tanıştı sahilde... abim öpüşmüş bi kere...ünal abi de öpüşmüş...
gerçi bi de kardeşleri varmış kızların, benim yaşımda...ama bu sene gelmemiş o...
..seneye gelirse tanıştırcaklar işte... bakalım işalla...
ooo..o da öpüşür kesin ha...
bilmiyorum ya ...
bu sene öpüşsem iyi olcaktı aslında...
neyse ...
öff..bi dahaki servise 40 dakka var...
napıcaz 40 dakka burda?.. yürüyelim mi ya? gel lan yürüyerek de gidilir...
olum çok uzun yol... bi de güneş...
ya hadi boolum... kız gibisin resmen.
oğlum nerdesin bu saate kadar sen?..
gezdik arkadaşlarla...
gel bak hülya teyzen ne güzel poğça yapmış ...
ya uyusam ben?..çok yorgunum ...
yedeği var mı anahtarın?..
var var..
HIMS
IMHS
IH..
IMŞ!
ÇKT
ÇKI!
ÇKT
ÇKI
ZZZZZ
ÇKT!
ZIII..
ZZZZ
DIB
DIB
DIB
DIB
DIB

şi zo fr en
DeniZ +leR
APARTMANDA YAŞAMAK NE KADAR ZOR, İNSANLIKTAN UZAK. İNSAN KAPI KOMŞUSUNU BİLE TANIMIYOR.
ŞEHİRDE YAŞAYIP GÜNEŞE KAÇMA GETİĞİ GİBİ AMA DEĞİL ÖYLE...
BÜYÜK ŞEHİR BAŞA BELA. NE FENA. HERKES BİRBİRİNE UZAK, BİRBİRİNDEN KOPUK MU ACABA?
AH YALNIZIM OH YALNIZIM
DESEM DE İNANMA BANA!
BEN ALT KOMŞUMU YAKINEN TANIYORUM AMA. KENDİSİ BUNALTICI YAZ GECELERİNDE KARPUZ YEMEK YERİNE,
HAVA GÜZEL Mİ SICAK MI BİLEMEDİM
HAVAYA ATEŞ ETMEYİ SEVEN BİR İNSAN. AYRICA SABAHA KADAR SİLAHIN ŞARJÖRÜYLE OYNAMAYI DA SEVİYOR
DAN
DAN
AMAN...
DAN
AYRICA ARADA BİR EVDE YANGIN ÇIKARTMAYI DA BECEREBİLEN BİR İNSAN KENDİSİ. BİZİM KATA ULAŞAMASA DA...
ÖHÖ ÖHA
NOLUYO LAN!
ŞEHİRDE KOMŞUYU ÇOK GÜRÜLTÜSÜNDEN, MANYAKLIĞINDAN TANIYABİLİYOSUN ANCAK TANIMAMAK DAHA İYİ
DUP! DUP! DUP
BAK AMA ZORLA
BU YAKIN TANIŞIKLIĞIMDAN DOLAYI TAŞINIYORUM BEN. KARŞI KOMŞUDAN UCUZA TAŞIMA ŞİRKETİ BULDUM AMA. ŞANSLIYIM..
BİZİM ÇOCUKLARIN ŞEYİ. İYİ ÇOCUKLARDIR ...
SAOL TEYZE... ÇOK İYİ OLDU...
SANDIYDIM. MEĞERSE KAHVEDEN TOPLAMA ADAMLARMIŞ. AYILDILAR, BAYILDILAR, BÜTÜN MOBİLYAYI KIRDI HAYVANLAR. MINA KOYM!
AY AY TANSİYONUM DÜŞTÜ
NAPTINIZ LAN!
ÇAT!
OHA BIRAKMA LAN.
DENİZ ENSARİ 2009
densari@hotmail.com

"Kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

EŞYA

Levent (14 yaşında)
"Anneee, benim yeşil tişörtüm nerde?" diye bağırıyor. Yanlış anlamayın, aslında saygılı bir çocuk Levent; bu bağırışını, daha çok, o yaşlardaki erkek çocuklarda görülen 'ergenayılığı'na yormalısınız. Cevap gelmeyince tekrar bağırıyor. Sesi gittikçe çatallaşarak, sokaktan geçen birinin, "A-ha 14!" diye tahminde bulunabileceği bir kıvama geliyor. Tişörtlerinin bulunduğu çekmeceyi deşerken, aradığını bulamadıkça annesine iyice sinirlenmeye başlıyor. Hâlbuki daha annesinden tişörtün pozisyonuyla ilgili herhangi bir haber gelmedi. Ama eğer tahmin ettiği şey çıkarsa, "var ya…" bu evi annesinin başına yıkabilir. "Yıkadım ben onu," diyen bir annenin ergen dünyasında yarattığı yıkımın boyutları korkutucudur. Aksi gibi, "Yıkadım ben onu," diyor annesi. Bu kadın "var ya," Levent'i delirtebilir. Boynundaki damarlar görünür hale geçiyor Levent'in, çekmeceye bir tokat atıyor. Yeşil bir tişörtün üzerine inşa edilen arkadaşlarla buluşma planı temelden yıkılıyor. (Buluşmaya planladığı dizaynda gidemeyen 14'lük bir adamın siniri dünyayı durdurabilir.) "Hayret bi şey yaaa!" diyerek boyun damarlarını patlama noktasına getiriyor. İçerden, "Terbiyesizleşme, leş gibi olmuş," cevabı gelince de, boyun damarlarındaki kan, büyük bir basınçla kafaya dolup kulaklarına kadar kızartıyor Levent'i. Şu an, Levent için yeşil tişört yoksa hayat da yok. Bitti hayat! Başka hiçbir renk, hiçbir tişört onu kurtaramaz artık. Ve bunun tek sorumlusu, 'önüne geleni yıkayan' o kadın. Kendini koltuğa atıyor Levent, iki eliyle yüzünü kapatıp bir süre 'yıkkın pozisyonu'nda kalıyor. Birazdan tekrar çekmeceye bakacak. Ve eline aldığı bütün tişörtlerden teker teker tiksinecek…

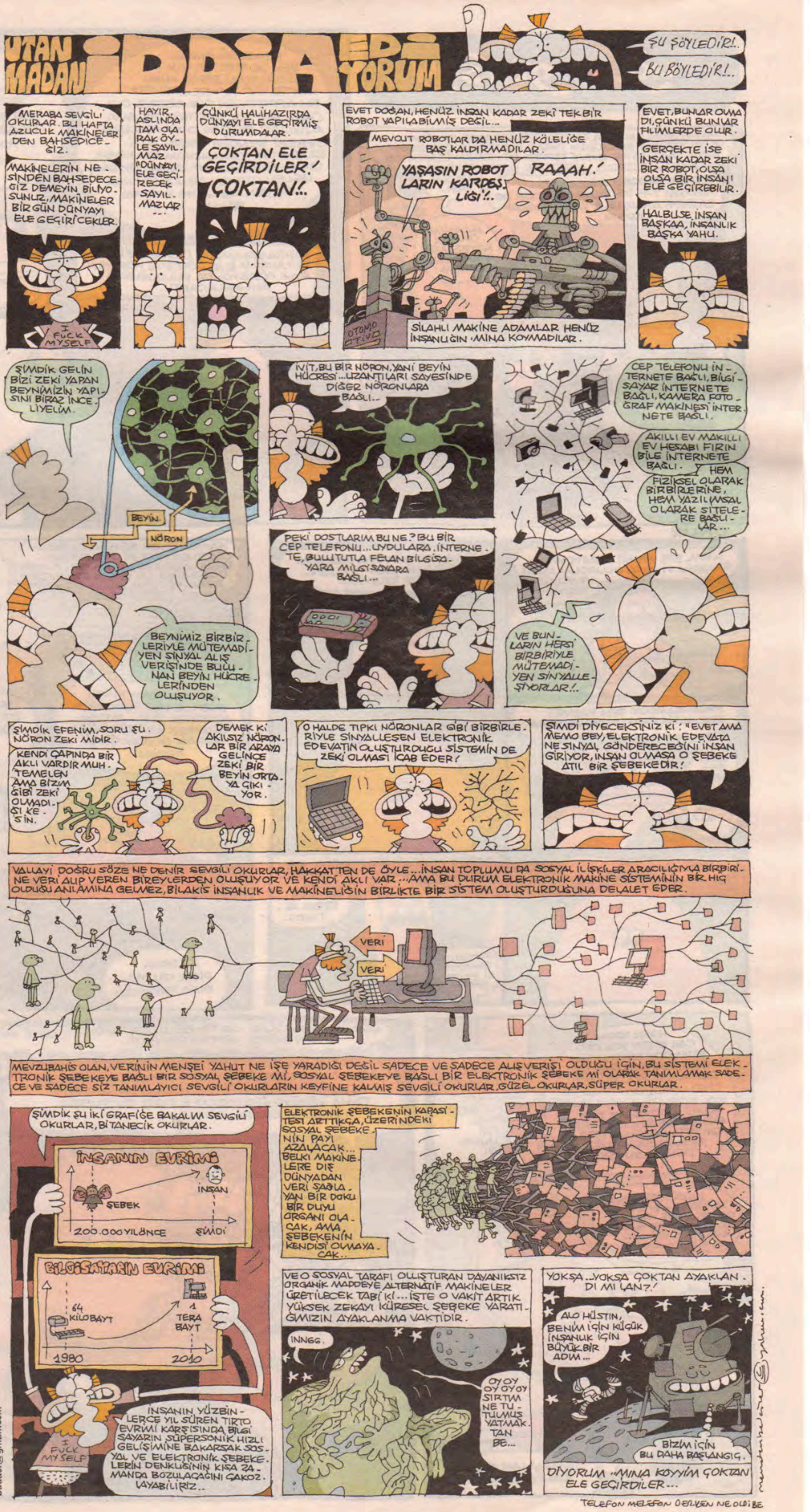
Tülay (48 yaşında)
Sık sık "Çok modern," diyor Tülay. Yaklaşık iki ay sonra, 'minimalist' kelimesini dağarcığına ekleyerek şöyle demeye başlayacak: "Çok modern, çok minimalist," İnsanevladının yeni bir kelimeyi kullandığı ilk ana hiç rastladınız mı? Gerçek bir şölendir o an. Kelime daha önce hiç bulunmadığı bir ağızdan çıkarken bambaşka bir tonlamaya bürünür. Yerli yersiz içine yerleştirildiği cümleleri parçalayarak tek başına kulaklara çarpar sanki. Tülay, her gördüğü açık renkli ve sade dizaynı olan eşyaya, "Çok modern, çok minimalist," damgası vuruyor. Tülay'ın 'modern' deyince nedense aklına hep beyaz renk geliyor. Bu yüzden evi açık renkli eşyalarla döşeli. Bununla gurur duyuyor, özellikle de salonundaki beyaz koltuklarla. Tülay'ın çok sık kullandığı bir başka bir cümle de, "Dökülürse lekesi çıkmaz onun," Dökülünce lekesi çıkmayan şeylere karşı yıllardır mücadele veriyor Tülay. Modern koltuklarının beyazlığını tehdit eden, yiyecek ve içecek suretine bürünmüş mihrakları bertaraf edebilmenin haklı gururunu yaşıyor. Ah o uğursuz gece… "güzelim" beyazı kanlar içinde bırakan katil kiraz… dişlenmiş kirazı 'ne ara koltuğa sürdüğünü anlamadığı' o 7 yaşındaki koltuk düşmanı çocuk… Tülay, kırmızının altında çığlıklar atan beyaza ulaşabilmek için bütün gece uğraştı. Dile gelen mikropları bağırta bağırta öldüren, çok pazılı temizlik kahramanlarının önerdiği, evde verdiği parti esnasında "Biz dönüyoruz," telefonu alınca 5 dakikada evi çiçek gibi yapan bütün temizlik sıvılarını kullanarak defalarca sildi koltuğu. Kırmızıyı pembeye çevirdi ama altta kalan ve çığlıklarla "Beni kurtar!" diye bağıran beyaza bir türlü ulaşamadı. O gece eşyası öldü Tülay'ın. Onu, siyahlar içinde (bazen siyah da moderndir) bir koltuğu gömerken hayal edebilirsiniz. Emin olun, sadece bir koltuğun ölümü değil bu, modernliğin de ölümü aynı zamanda…

Semih (49 yaşında)
2 ay önce aldığı 2009 model Honda Civic marka arabasını kilitleyip 2 adım atıyor Semih. Sonra arkasını dönerek tekrar bakıyor arabaya. Japon teknolojisinin geldiği noktaya hayran olmasına rağmen gidip kapıları kontrol ediyor. 5 adım attıktan sonra dönüp bir daha bakıyor. Bu bakışına yüklediği anlamsa, arabanın götünün dışarıda kalıp kalmadığını kontrol etmek. Ulaşım işlevini yerine getirdikten sonra arabasını bir türlü terk edemeyen erkek grubuna bolca rastlayabilirsiniz. Semih de arabasıyla vedalaşmakta güçlük çekiyor. Elinden gelse, ayrılmadan önce yanaklarından öpecek arabayı. Nihayet 5 dakika sonra pencereden bakmak üzere ayrılabiliyor arabasından. Sabah kalkınca da bakacak pencereden. Ve dünyanın en doğru pozisyonunda park edilmiş arabasının götündeki garipliği fark edecek. 4 kat yukarıdan bu garipliği çok anlamlandıramadığı için bir Japon telaşıyla aşağı koşacak. Eğilecek, bakacak, arabasının götüne vurup kaçan şerefsize küfürler savuracak ve gözlerine inanamazmış gibi defalarca elleyecek…

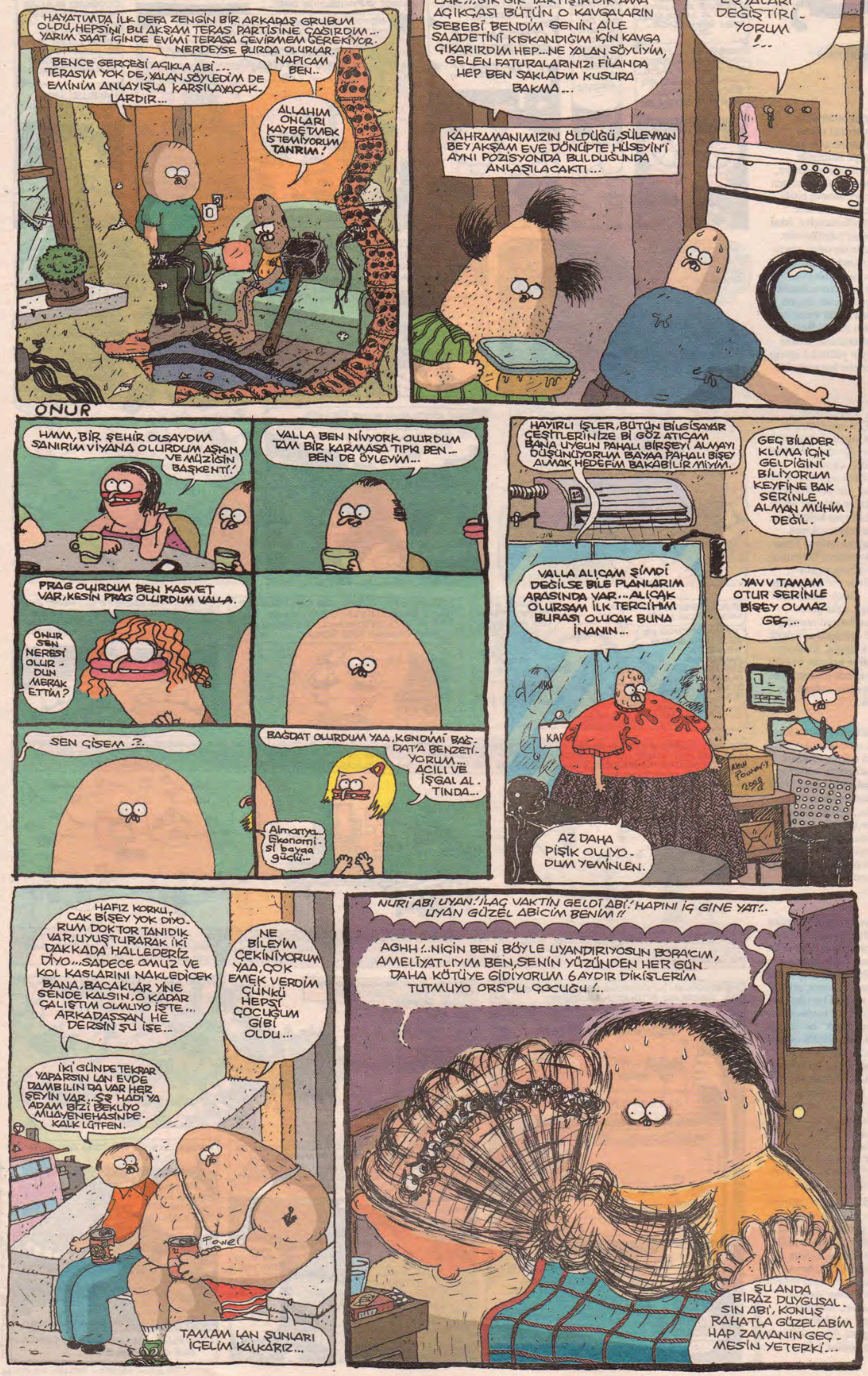
Begüm (26 yaşında)
"Tayf kristalleri" demeye bayılıyor Begüm. Boynunda taşıdığı kolye suretine bürünmüş, bildiğimiz yamuk yumuk bir taşı arkadaşlarına tanıtırken kullanıyor bu tabiri. Herkes bir süre ilgileniyor bu taşla. Bu taş, bazı erkek arkadaşlara, Begüm'ün meme çatalına bakabilmek için legal bir görüş açısı da sağlıyor. Taşla ilgilenen çok, ama Begüm'ün 'mutlaka siz de alın' telkinleriyle taş sahibi olmak isteyen bir arkadaşı henüz olmadı. "Kendileri bilirler…" Oysa bu taşın yaydığı aura, pozitif enerjiyi hapsediyor. Begüm boynunda taşıdığı bu taşın dışında, manevi bir maymun (keman çalan bir maymun heykeli), kutsal bir kalem (uğur getiren ve kaybedilirse hayatın duracağı cinsten) ve babaannesinden kalma "yaşı bizden büyük" bir halıyla beraber yaşıyor. İçindeki manevi boşlukları eşyayla doldurmaya çok meraklı olduğu için, Begüm'ün bu saydıklarımıza benzer, anlam giydirilmiş eşya sayısı hızla artıyor. Geçenlerde boyu küçük olmasına rağmen kadim bir his veren bir bonsai aldı mesela. Bu saksıda yaşayan bodur ağaç, çok yakında bir bitki olmaktan çıkıp onun sabahları konuştuğu yaşlı ve bilge bir dosta dönüşecek. Evden çıkarken her gün yanına uğrayıp ona "Jaamataashita," (bonsaice görüşürüz) diyecek. Bugünlerde küçük bir sorunu var Begüm'ün, İzmir'e, ailesinin yanına gideceği için, bodur dostunun bakımını bir haftalığına üstlenecek birini arıyor. Sonunda Selim'de karar kılıyor. Selim, Begüm'ün boynundaki taşa ve taşın hemen altındaki pozitif memelere defalarca bakmış bir insan olarak, bonsaiye de bakabileceğini söylüyor. Ağaç dostuna "Jaamataashita," ve insan dostu Selim'e "Görüşürüz," diyerek eve gidip eşyalarını topluyor. Ve manevi maymununu kafasından öperek yola çıkıyor…

Bütün aile çok mutlu. Begüm, İstanbul'dan bu sabah geldi ve şimdi çekirdek aile neşe içinde akşam yemeği yiyorlar. Levent'in barbunyayı masa örtüsüne dökmesi bile annesi Tülay'ın neşesini kaçırmadı. Arabasının götünün göçmesi, Semih'in Japonlar'a olan inancını sarsmamış gözüküyor. Keyifle, "Japon arabaları arıza yapmaz," benzeri 'japonsever' açıklamalarda bulunuyor. Tülay, koltuk skandalını kızı Begüm'e sahne sahne anlatıyor. Japonlar, Honda Civic, beyaz koltuklar, taş, yeşil tişört, ısrarla keman çalan bir maymun, yaşlı halı, uğur getiren kalem bu masada onlarla birlikte oturuyor. Eşyalarla ilgili zor günler geçiren ailesinin aksine, Begüm henüz kötü bir haber almadı. Kötü haberi, İstanbul'a döndüğünde alacak. Selim'in, 'ne olduğunu ben de anlamadım' açıklamaları eşliğinde kurumuş bodur dostuna hüzünlü gözlerle bakacak. Begüm, dünya tarihinde bir ağacı toprağa gömen ilk insan olacak. Gömerken, "Jaamataashita," diye mırıldanacak.

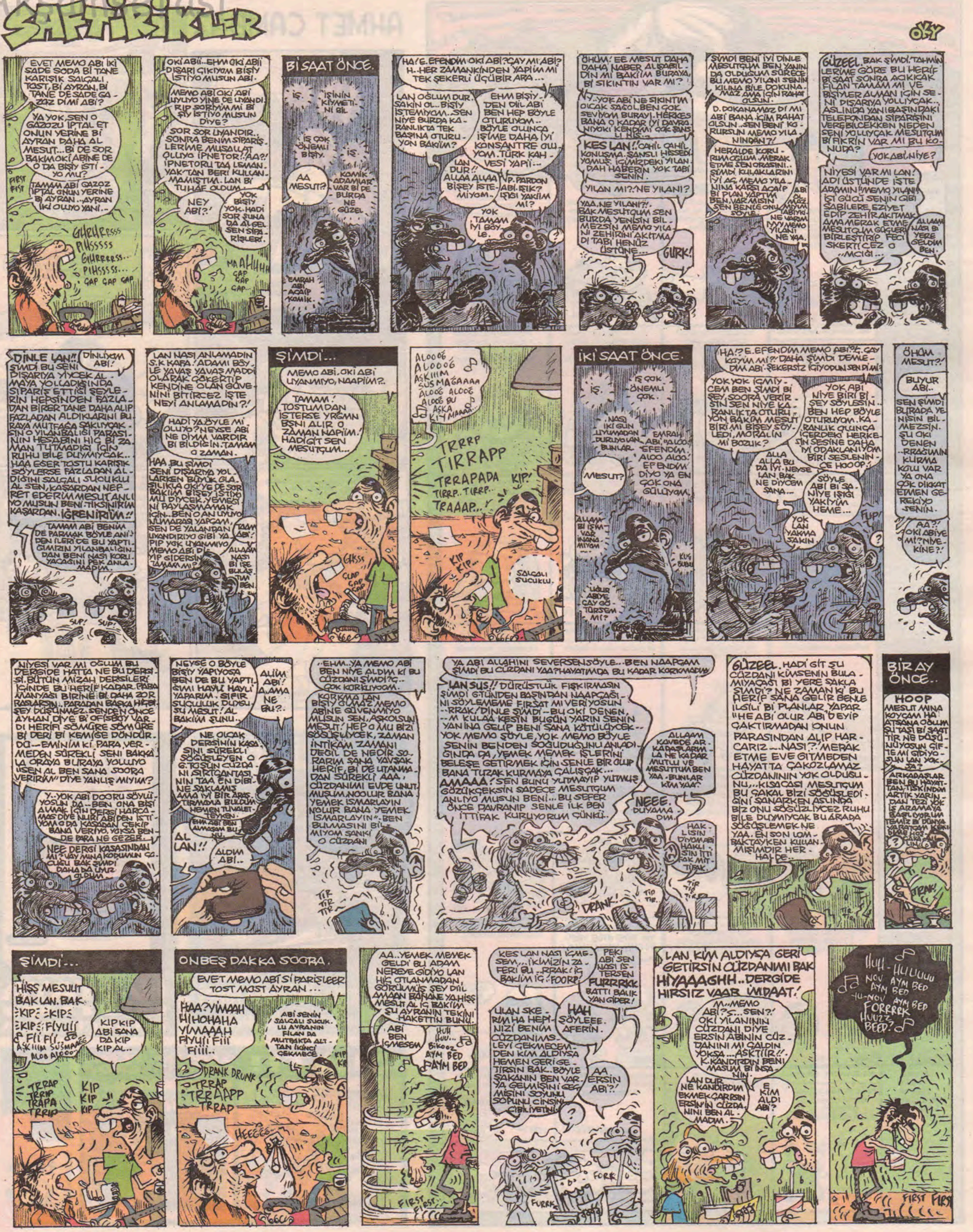
budaci@gmail.com

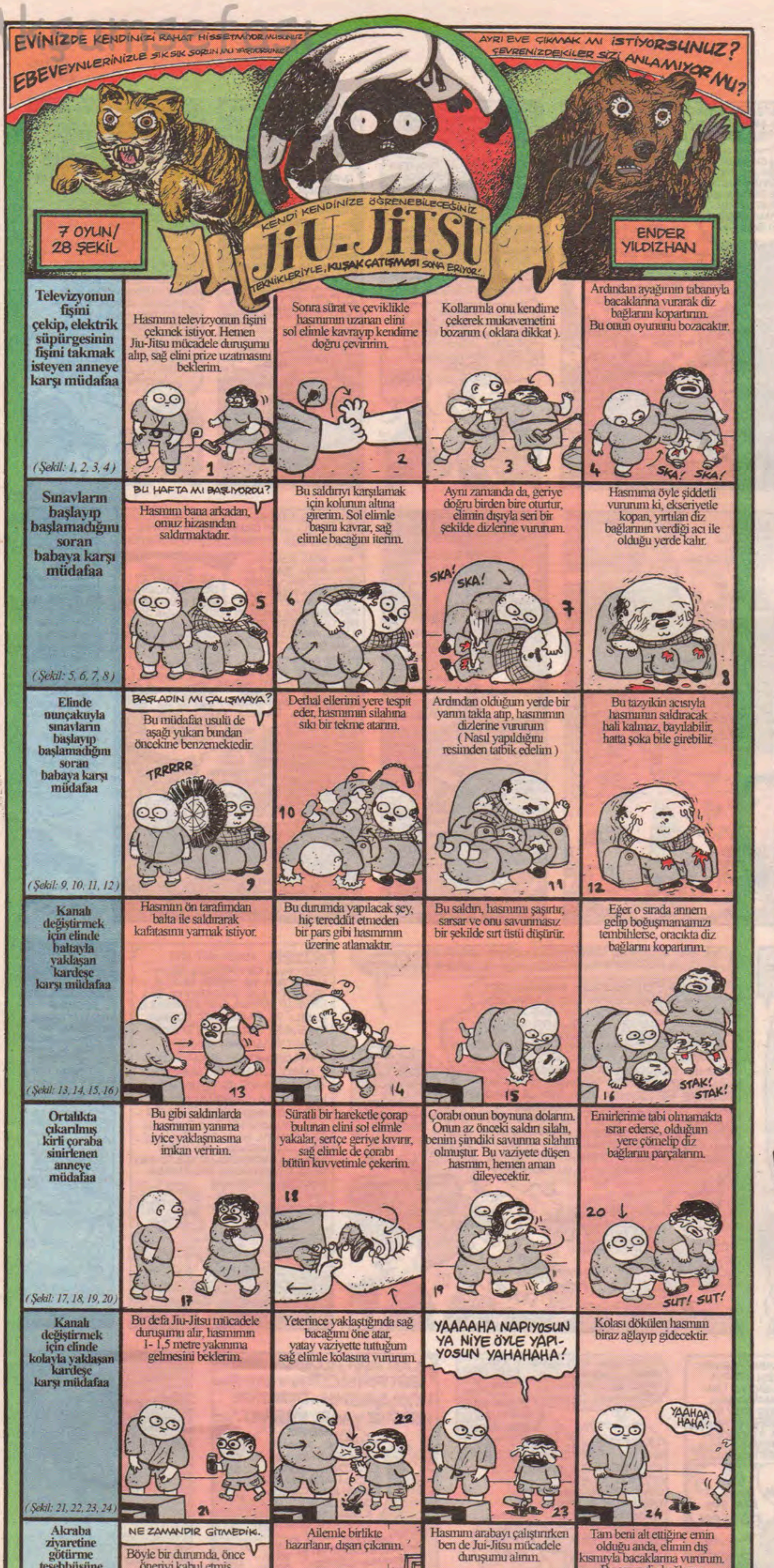

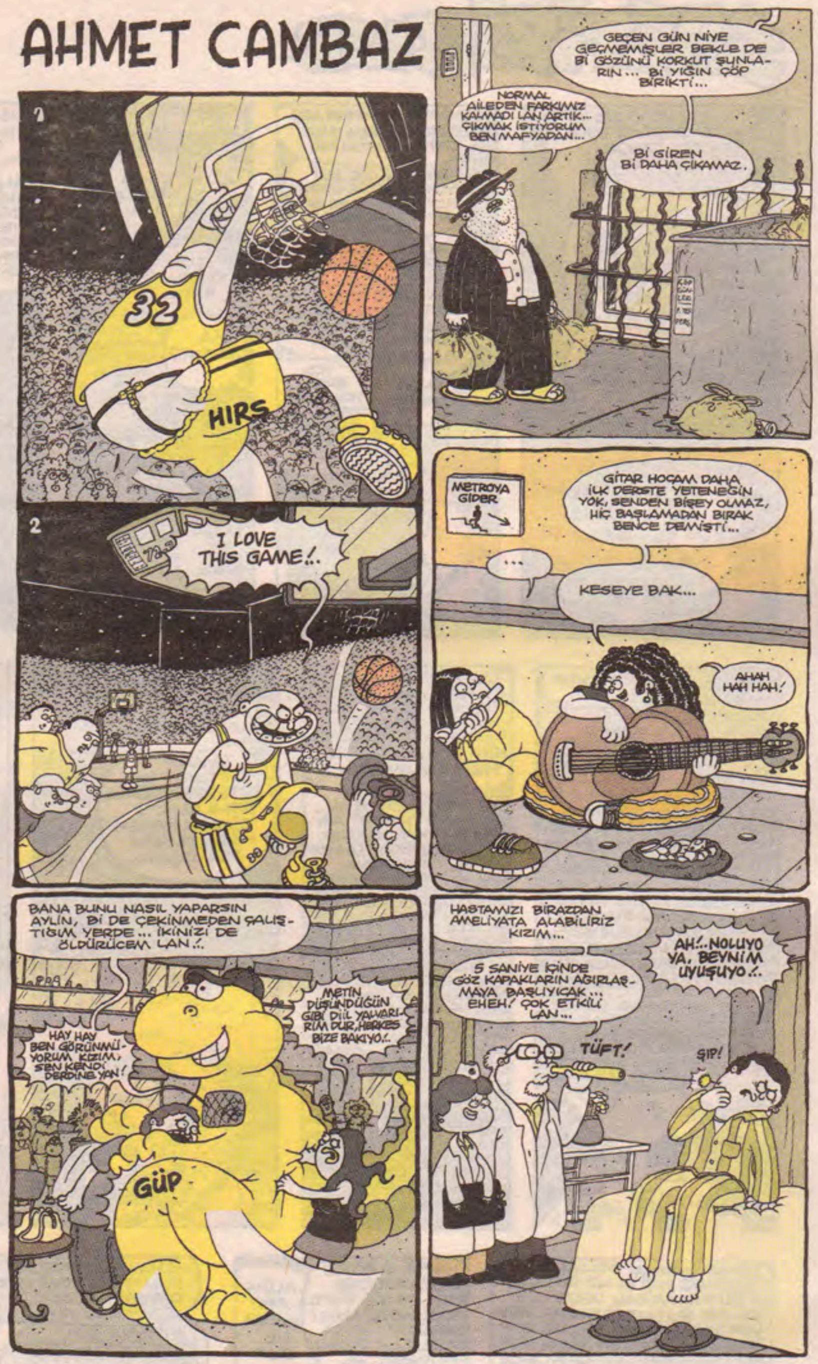
uğur gürsoy

HAYATIMDA İLK DEFA ZENGİN BİR ARKADAŞ GRUBUM OLDU, HEPSİNİ BU AKŞAM TERAS PARTİSİNE ÇAĞIRDIM... YARIM SAAT İÇİNDE EVİMİ TERASA ÇEVİRMEM GEREKİYOR. NERDEYSE BURDA OLURLAR.
BENCE GERÇEĞİ AÇIKLA ABİ... TERASIM YOK DE, YALAN SÖYLEDİM DE EMİNİM ANLAYIŞLA KARŞILAYACAKLARDIR...
NAPICAM BEN..
ALLAHIM ONLARI KAYBETMEK İSTEMİYORUM TANRIM!
BUYUR SÜLEYMAN BEN DE SİZE YOLLUK HAZIRLADIM, BİRAZ KURU KÖFTE VAR İÇİNDE.., SENSİZ BU APARTMAN ÇOK SESSİZ OLUCAK..., SIK SIK TARTIŞIRDIK AMA AÇIKÇASI BÜTÜN O KAVGALARIN SEBEBİ BENDİM SENİN AİLE SAADETİNİ KISKANDIĞIM İÇİN KAVGA ÇIKARIRDIM HEP... NE YALAN SÖYLİYİM, GELEN FATURALARINIZI FİLANDA HEP BEN SAKLADIM KUSURA BAKMA...
ABİ BEN TAŞINMIYORUM, BEYAZ EŞYALARI DEĞİŞTİRİYORUM!...
KAHRAMANIMIZIN ÖLDÜĞÜ, SÜLEYMAN BEY AKŞAM EVE DÖNÜPTE HÜSEYİN'İ AYNI POZİSYONDA BULDUĞUNDA ANLAŞILACAKTI...
ONUR
HMM, BİR ŞEHİR OLSAYDIM SANIRIM VİYANA OLURDUM AŞKIN VE MÜZİĞİN BAŞKENTİ!
VALLA BEN NİVYORK OLURDUM TAM BİR KARMAŞA TIPKI BEN... BEN DE ÖYLEYİM...
PRAG OLURDUM BEN KASVET VAR, KESİN PRAG OLURDUM VALLA.
ONUR SEN NERESİ OLURDUN MERAK ETTİM?
SEN ÇİSEM ?.
BAĞDAT OLURDUM YAA, KENDİMİ BAĞDAT'A BENZETİYORUM... ACILI VE İŞGAL ALTINDA...
Almanya... Ekonomisi bayaa güçlü...
HAYIRLI İŞLER, BÜTÜN BİLGİSAYAR ÇEŞİTLERİNİZE Bİ GÖZ ATICAM BANA UYGUN PAHALI BİRŞEYİ ALMAYI DÜŞÜNÜYORUM BAYAA PAHALI BİŞEY ALMAK HEDEFİM BAKABİLİR MİYİM.
GEÇ BİLADER KLİMA İÇİN GELDİĞİNİ BİLİYORUM KEYFİNE BAK SERİNLE ALMAN MÜHİM DEĞİL.
VALLA ALICAM ŞİMDİ DEĞİLSE BİLE PLANLARIM ARASINDA VAR... ALICAK OLURSAM İLK TERCİHİM BURASI OLUCAK BUNA İNANIN...
YAVV TAMAM OTUR SERİNLE BİŞEY OLMAZ GEÇ...
New Power-X 2008
AZ DAHA PİŞİK OLUYODUM YEMİNLEN.
HAFIZ KORKUCAK BİŞEY YOK DİYORUM DOKTOR TANIDIK VAR, UYUŞTURARAK İKİ DAKKADA HALLEDERİZ DİYO..., SADECE OMUZ VE KOL KASLARINI NAKLEDİCEK BANA, BACAKLAR YİNE SENDE KALSIN, O KADAR ÇALIŞTIM OLMUYO İŞTE... ARKADAŞSAN HE DERSİN ŞU İŞE...
NE BİLEYİM ÇEKİNİYORUM YAA, ÇOK EMEK VERDİM ÇÜNKÜ HEPSİ ÇOCUĞUM GİBİ OLDU...
İKİ GÜNDE TEKRAR YAPARSIN LAN EVDE DAMBILIN DA VAR HER ŞEYİN VAR... ŞŞ HADI YA ADAM BİZİ BEKLİYO MUAYENEHASINDE. KALK LÜTFEN.
Power
TAMAM LAN ŞUNLARI İÇELİM KALKARIZ...
NURİ ABİ UYAN! İLAÇ VAKTİN GELDİ ABİ! HAPINI İÇ GİNE YAT!.. UYAN GÜZEL ABİCİM BENİM!!
AGHH!..NİÇİN BENİ BÖYLE UYANDIRIYOSUN BORA'CIM, AMELİYATLIYIM BEN, SENİN YÜZÜNDEN HER GÜN DAHA KÖTÜYE GİDİYORUM 6 AYDIR DİKİŞLERİM TUTMUYO ORSPU ÇOCUĞU!..
ŞU ANDA BİRAZ DUYGUSALSIN ABİ, KONUŞ RAHATLA GÜZEL ABİM HAP ZAMANIN GEÇMESİN YETERKİ...

KÖPEK ADAM
yavuz öztürk
30. gün
UZAYLILAR DÜNYAYI İSTİLAYA BAŞLAMIŞLARDI.
LAN UFO GÖRDÜM HA..
hehe
hehe
ehe
KÖPEK ADAM İSTİLAYI FARKEDER VE GEREKENİ YAPAR.
HEMEN FOTOĞRAFINI ÇEKEYİM DE ARKADAŞLAR İNANMAZSA DİYE GÖRDÜĞÜME..
31. GÜN
ADALETİN YILMAZ SAVAŞÇISI SON SÜRAT KANUNSUZLARIN PEŞİNDEDİR.
KANUN ÇOK ÖNEMLİ.
AHA
VOİVVV VOİV
ŞEHİR İÇİNDE 180 Km. HIZ.
BİŞEYLER YAPAMAZ MIYIZ MEMUR BEY.
ARAMIZDA ANLAŞSAK
32. GÜN
HİÇ TUTMADIĞI İÇİN SÜPERMEN GİBİ OLDUĞU BÖLÜM.. KÖPEK ADAMIN ÖLÜMÜ...
SONUN GELDİ..
KZAVV
HA HA
Bİ KAÇ DAKİKA SONRA..
HEHE, ÖLMÜŞ EVET!..
IMH!
GİTTİ Mİ? HEHE KEKİM BENİM. HEMEN İNANDI!.
HEHE!
yavuzozturk@gmail.com

SAFTİRİKLER
OKY
EVET MEMO ABİ İKİ SADE SODA Bİ TANE KARIŞIK SALÇALI TOST, Bİ AYRAN, Bİ TANE DE SADE GAZOZ DİMİ ABİ?
YA YOK, SEN O GAZOZU İPTAL ET ONUN YERİNE Bİ AYRAN DAHA AL MESUT... Bİ DE SOR BAKIM OKİ ABİNE DE O DA BİŞİY İSTİYO MU?
TAMAM ABİ GAZOZ İPTAL ONUN YERİNE Bİ AYRAN...AYRAN İKİ OLUYO YANİ..
FIRST FIST
GHRHRSSS PIHSSSSS GIHRRRRSS... PIHSSSSS... GAP GAP GAP
OKİ ABİİ..EHM OKİ ABİİ DIŞARI ÇIKIYOM BİŞİY İSTİYO MUSUN ABİ.
MEMO ABİ OKİ ABİ UYUYO YİNE DE UYANDIRIP SORIYIM MI Bİ ŞİY İSTİYO MUSUN DİYE?
SOR SOR UYANDIR.. SONRA BENİM SİPARİŞLERİME MUSALLAT OLUYO İPNETOR!.AA?! İPNETORU TAA LEMAN-YAK'TAN BERİ KULLANMAMIŞTIM. LAN Bİ TUHAF OLDUM.
NEY ABİ?!
YOK BİŞİY YOK. HADİ SOR ŞUNA DA AL GEL SEN SİPARİŞLERİ.
MA AHHHH GAP GAP GAP...
Bİ SAAT ÖNCE.
İŞ.
İŞİNİN KIYMETİNİ BİL
İŞ ÇOK ÖNEMLİ BİŞİY.
İŞ.
AA MESUT?
KOMİK ADAMLAR VAR Bİ DE BURDA NE GÜZEL
EMRAH ABİ ACAİP KOMİK.
HA!E.EFENDİM OKİ ABİ?ÇAY MI ABİ? H..HER ZAMANKİNDEN YAPIYIM MI TEK ŞEKERLİ ÜÇÜBİR ARA...
LAN OĞLUM DUR. SAKİN OL.. BİŞİY İSTEMİYOM..SEN NİYE BURDA KARANLIKTA TEK BAŞINA OTURUYON BAKİM?
EHM BİŞİYDEN DİİL ABİ BEN HEP BÖYLE OTURUYOM.. BÖYLE OLUNCA İŞİME DAHA İYİ KONSANTRE OLUYOM. TÜRK KAHVESİ YAPİİ--
LAN DUR!! ALLAA ALLAA BİŞEY İSTEMİYOM..
P. PARDON ABİ. IŞIK? IŞIĞI YAKIİM MI?
YOK TAMAM İYİ BÖYLE.
FUP
ÖHÜM! EE MESUT DAHA DAHA NABER ALIŞABILDİN Mİ BAKIİM BURAYA, Bİ SIKINTIN VAR MI?
Y..YOK ABİ NE SIKINTIM OLCAK SAĞOL. BEN ÇOK SEVİYOM BURAYI. HERKES BANA O KADAR İYİ DAVRANIYOKİ KENDİMİ ÇOK ŞANSLI HİS..
KES LAN!.CAHİL CAHİL KONUŞMA. ŞANSLI HİSSEDİYOMUŞ. İÇİMİZDEKİ YILANDAH HABERİN YOK TABİ SENİN.
YILAN MI?.NE YILANI?
YAA.NE YILANI?!. BAK MESUTÇUM SEN BURDA YENİSİN BİLMEZSİN MEMO YILANI ZEHİRİNİ AKITMADI TABİ HENÜZ ÜSTÜNE...
GURK!
ŞİMDİ BENİ İYİ DİNLE MESUTÇUM BEN YANINDA OLDUĞUM SÜRECE BU MEMO YILANI SENİN KILINA BİLE DOKUNAMAZ AMA İÇİN RAHAT OLSUN.
D. DOKANAMAZ DI MI ABİ BANA. İÇİM RAHAT OLSUN..SEN BENİ KORURSUN MEMO YILANINDAN?!
HERALDE KORURUM OĞLUM. MERAK ETME SEN ORASINI.. ŞİMDİ KULAKLARINI İYİ AÇ. MEMO YILANINA KARŞI ACAİP Bİ PLAN YAPTIM BEN. VAR MISIN SEN BENLE ONU SÖYLE.
ABİ OLMAZ MIYIM TABİYKİ NE VARIM IYYY MEMO YILANI NE YAA.
GÜZEEL. BAK ŞİMDİ. TAHMİNLERİME GÖRE BU HERİF Bİ SAAT SONRA ACIKICAK FİLAN TAMAM MI VE BİŞİYLER ALMAN İÇİN SENİ DIŞARIYA YOLLIYCAK.. ASLINDA YANIBAŞINDAKİ TELEFONDAN SİPARİŞİNİ VEREBİLCEKKEN NEDEN SENİ YOLLUYCAK MESUTÇUM Bİ FİKRİN VAR MI BU KONUDA?
YOK ABİ, NİYE?
NİYESİ VAR MI LAN! ADI ÜSTÜNDE İŞTE ADAMIN "MEMO YILANI" İŞİ GÜCÜ SENİN GİBİ SABİLERE EZİYET EDİP ZEHİR AKITMAK AMA MERAK ETME MESUTÇUM GÜÇLERİ BİRLEŞTİRİP FECİ SKERTİCEZ O ..MCIĞI...
ALLAAM NASI Bİ YERE GELDİM BEN.
DİNLE LAN!! ŞİMDİ BU SENİ DIŞARIYA YİYCEK ALMAYA YOLLADIĞINDA SİPARİŞ ETTİĞİ ŞEYLERİN HEPSİNDEN FAZLADAN BİRER TANE DAHA ALIP FAZLADAN ALDIKLARINI BURAYA MUTFAĞA SAKLIYCAKSIN O YILANBALIĞI PARASININ HESABINI HİÇ Bİ ZAMAN TUTMADIĞI İÇİN RUHU BİLE DUYMIYCAK.. HAA EĞER TOSTU KARIŞIK SÖYLERSE FAZLADAN ALDIĞINI SALÇALI SUCUKLU AL SEN, KAŞARDAN NEFRET EDERİM MESUT ANLIYO MUSUN BENİ. TİKSİNİRİM KAŞARDAN. İĞRENİRİM!!
DİNLİYOM ABİ!
TAMAM ABİ BENİM DE PARMAK BÖYLE ANİDEN İLERİDE BU YAPTIĞIMIZIN YILANBALIĞINDAN BENİ NASI KORUYACAĞINI PEK ANLAMADIM.
SUP! SUP!
LAN NASI ANLAMADIN S.K KAFA! ADAMI BÖYLE YAVAŞ YAVAŞ MADDİ OLARAK ÇÖKERTİP KENDİNE OLAN GÜVENİNİ BİTİRCEZ İŞTE NEYİ ANLAMADIN?!
HADİ YA BÖYLE Mİ OLUYO? NEYSE ABİ NE DİYİM VARDIR Bİ BİLDİĞİN. TAMAM O ZAMAN.
HAA.BU ŞİMDİ SENİ DIŞARIYA YOLLARKEN BÜYÜK OLASILIKLA OKİ'YE DE SOR BAKIM BİŞEY İSTİYO MU DİYCEK. YEMEĞİNİ PAYLAŞMAMAK İÇİN.. BEN O AN UYUYO NUMARASI YAPCAM, SEN DE YALANDAN UYANDIRIYO GİBİ YAPIP YOK UYANMIYO MEMO ABİ DİYİP GİDERSİN TAMAM MI?
TAMAM ABİ!
ALLAAM NASI Bİ İŞE BULAŞTIM BEN.
ŞİMDİ...
MEMO ABİ. OKİ ABİ UYANMIYO, NAAPİIM?..
TAMAM! TOSTUMDAN İSTERSE YRGMN BŞNI ALIR O ZAMAN NAPİIM.! HADİ GİT SEN MESUTÇUM...
GHSSS
ÇLAP ÇAP ÇAP
ALOOOĞ, ALOOOĞ AŞKIIIM SUSMAĞAAAA ALOOĞ ALOOĞ ALOOĞ BU AŞKA KIYMAAAA...
TRRRP TIRRAPP TRRAPADA TIRRP.. TIRRP.. TRAAAP...
KIP!
KIP KIP...
SALÇALI SUCUKLU.
İKİ SAAT ÖNCE.
İŞ.
İŞ ÇOK ÖNEMLİ ÇOK.
NASI İKİ GÜN UYUMADAN DURUYO LAN BUNLAR.
EMRAH ABİ, "ALOO. EFENDİM. ALOO ALOO! EFENDİM" DİYO YA EN ÇOK ONA GÜLÜYOM.
MESUT?
ALLAAM Bİ İŞİM VAR İNANAMIYOM...
KUŞ BURNU
UĞUR ABİYE ÇAY GÖTÜRSEM Mİ?
HA!? E.EFENDİM MEMO ABİ?Ç. ÇAY KOYIM MI?! DAHA ŞİMDİ DEMLEDİM ABİ. ŞEKERSİZ İÇİYODUN SEN DİMİ?
YOK YOK İÇMİYCEM BEN ŞİMDİ Bİ ŞEY, SOORA VERİRSİN SEN NİYE KARANLIKTA OTURUYON BAKIM MESUT BİRİ Mİ BİŞEY SÖYLEDİ, MORALİN Mİ BOZUK?
YOK ABİ NİYE BİRİ BİŞEY SÖYLESSİN.. BEN HEP BÖYLE OTURUYOM. KARANLIK OLUNCA İÇERDEKİ HERKESİN SESİNE DAHA İYİ ODAKLANIYOM BİRİ SESLENİNCE HOOOP!
ALLA ALLA BU DA İYİ. NEYSE LAN, BAK NE DİYCEM SANA...
SÖYLE ABİ Bİ SANİYE IŞIĞI YAKIYIM HEME...
YOK LAN YAKMA SAKIN.
FLIP!
ÖHÜM MESUT?!
BUYUR ABİ..
SEN ŞİMDİ BURADA YENİSİN BİLMEZSİN. ŞU OKİ DENEN ..RRAĞUMIN KURMA KOLU VAR YA ONA ÇOK DİKKAT ETMEN GEREKİYO SENİN.
AA?! OKİ ABİYE Mİ? NİYEKİNE?!
NİYESİ VAR MI OĞLUM BU DERGİDE HATTA NE BU DERGİSİ. BÜTÜN MİZAH DERGİLERİ İÇİNDE BU HERİF KADAR PARA MANYAĞI BİRİNE Bİ DAHA ZOR RASLARSIN.. PARADAN BAŞKA HİÇBİ ŞEY DÜŞÜNMEZ. SENDEN ÖNCE AYHAN DİYE Bİ OFİSBOY VARDI HERİFİ SÖMÜRE SÖMÜRE Bİ DERİ Bİ KEMİĞE DÖNDÜRDÜ--EMİNİM Kİ PARA VERMEDEN SÜREKLİ SENİ BAKKALA ORAYA BURAYA YOLLUYO "SEN AL BEN SANA SOORA VERİRİM" DİYE YANLIŞ MIYIM?
Y..YOK ABİ DOORU SÖYLÜYOSUN DA..BEN ONA BİŞİ ALMAK İÇİN DERGİ HARCAMAS DİYE NURİ ABİDEN İSTİYOM O DA KASADAN ÇEKİP BANA VERİYO. YOKSA BENDE PARA NE GEZER.
NEE DERGİ KASASINDAN MI? VAY MINA KODUMUN ÇOCUĞU BAK ŞİMDİ DAHA DA UYUZ OLDUM..
NEYSE O BÖYLE BİŞİY YAPIYOSA BEN DE BU YAPTIĞIMI HAYLİ HAYLİ YAPARIM. SIFIR SUÇLULUK DUYGUSU MESUT! AL BAKIİM ŞUNU..
ALIM ABİ! A.AMA NE BU?..
NE OLCAK DERGİNİN KASASINI SÜREKLİ SÖĞÜŞLEYEN O G.TOŞUN CÜZDANI SIRTÇANTASININ TAA EN DİBİNE SAKLAMIŞ AMA İYİ BİR ARAŞTIRMAYLA BULDUM HEMEN TUVALETTEYKEN.
EHM ABİ BEN ALMASAM BUNU.
AL LAN!!
ALDIM ABİ..
..EHM..YA MEMO ABİ BEN NİYE ALDIM Kİ BU CÜZDANI ŞİMDİ?Ç.. ÇOK KORKUYOOM.
KORKMA LAN BİŞİY OLMAZ MEMO ABİNE GÜVENMİYO MUSUN SEN, AŞKOLSUN MESUT! HEP O MU BİZİ SÖĞÜŞLÜYCEK, ZAMAN İNTİKAM ZAMANI DEĞİL DE NEDİR SORARIM SANA YAVŞAK HERİF, Bİ DE UTANMADAN SÜREKLİ AAA, CÜZDANIMI EVDE UNUTMUŞUM NOOLUR BANA YEMEK ISMARLAYIN NOOLUR BANA YEMEK ISMARLAYIN". BEN BULMASINI BİLMİYOM SANKİ O CÜZDANI
TIR TIR TIR
YA ABİ ALLAHINI SEVERSEN SÖYLE...BEN NAAPCAM ŞİMDİ BU CÜZDANI YAA? HAYATIMDA BU KADAR KORKMADIM
LAN SUS!! DÜRÜSTLÜK FIŞKIRMASIN ŞİMDİ G.TÜNDEN BAŞINDAN NAAPCAĞINI SÖYLEMEME FIRSAT MI VERİYOSUN --RRAK! DİNLE ŞİMDİ--BU OKİ DENEN --M KULAA KESİN BUGÜN YARIN SENİN YANINA GELİP BENİ SANA KÖTÜLÜYCEK--YOK MEMO ŞÖYLE, YOK MEMO BÖYLE SENİN BENDEN SOĞUDUĞUNU ANLADIĞINDA DA, YEMEK MEMEK İŞLERİNİ BELEŞE GETİRMEK İÇİN SENLE BİR OLUP BANA TUZAK KURMAYA ÇALIŞÇAK... AMAAAA! SEN BUNU YUTMAYIP YUTMUŞ GÖZÜKÇEKSİN SADECE MESUTÇUM ANLIYO MUSUN BENİ... BU SEFER ÖNCE DAVRANIP SENLE İLK BEN İTTİFAK KURUYORUM ÇÜNKÜ..
ALLAAM KAVEDE ARKADAŞLARIMLA NE KADAR MUTLU VE MESUTTUM BEN YAA. BUNLAR KİM YAA?
NEEE. DUYAMADIM.
HAKLISIN DİYOM ABİ HAKLISIN İTTİFAK MİTTİFAK.
DRANK!
TİP TİR..
TİR TİR TİR
GÜZEEL. HADİ GİT ŞU CÜZDANI KİMSENİN BULAMIYACAĞI Bİ YERE SAKLA ŞİMDİ? NE ZAMAN Kİ BU HERİF SANA GELİR BENLE İLGİLİ Bİ PLANLAR YAPAR "HE ABİ OLUR ABİ" DEYİP ÇAKTIRMADAN ONUN PARASINDAN ALIP HARCARIZ...NASI?. MERAK ETME EVE GİTMEDEN HAYATTA ÇAKOZLAMAZ CÜZDANININ YOK OLDUĞUNU,..KISACASI MESUTÇUM BU ÇAKAL BİZİ SÖĞÜŞLEDİĞİNİ SANARKEN ASLINDA BİZ ONU SÖĞÜZLİYCEZ RUHU BİLE DUYMIYCAK BU ARADA SÖĞÜŞLEMEK NE YAA. EN SON LOMBAKTAYKEN KULLANMIŞIMDIR HERHALDE..
TIR TIR
Bİ RAY ÖNCE..
HOOP MESUT MINA KOYCAM HA ATSANA OĞLUM ŞU TASI Bİ SAAT TİR NE DÜŞÜNÜYOSUN ÇİFTE Mİ GİDİYOSUN LAN YOK..JA?
ARKADAŞLAR BEN BU HAYATTAN TİKSİNDİM ARTIK YARINDAN TEZİ YOK İŞ ARAMAYA BAŞLIYORUM TEMİZ Bİ DÜNYA YARATCAM KENDİME HOŞÇAKALIN
TRAK!
ŞİMDİ...
HİŞŞ MESUUT BAK LAN. BAK KIP KIP KIP FİYUİİ Fİİ Fİİ.. AŞKIIIM SUSMAAĞĞ ALOO ALOOO"
KIPKIP ABİ SANA DA KIP KIP AL..
TRRAP TRRIP TRAPA TRRIP
KIP KIP KIP
ONBEŞ DAKKA SOORA.
EVET MEMO ABİ Sİ PARİŞLEER TOST MOST AYRAN...
HAA? YIMAAH HIHOHAHA YIMAAAH FİYUİİ Fİİİ FİİİI..
ABİ SENİN SALÇALI SUCUKLU AYRANIN FİLAN DA MUTFAKTA ALTTAN İKİNCİ ÇEKMECE.
DRANK DRUNK TRRAP TRRAAPP TRRAP
KIP KIP
HEEĞĞĞ
AA..YEMEK MEMEK GELDİ BU ADAM NEREYE GİDİYO LAN HİÇ OTLANMADAN, GÖRÜLMÜŞ ŞEY DİİL AMAAN BANANE YA.HİŞŞ MESUT AL İÇ BAKIM ŞU AYRANIN TEKİNİ HAKETTİN BUNU.
ABİ BEN İÇMESEM
HUH HUU... BİKOOZ AYM BED PAYM BED
FIRST FIRST
KES LAN NASI İÇMESEM,..İKİMİZİN ZAFERİ BU..RRAK! İÇ BAKIM İÇ. FOORP!
PEKİ ABİ SEN NASI İSTERSEN FURRRKK BATTI BALIK YAN GİDER!
ULAN SKERİM HA HEPİNİZİ BENİM CÜZDANIMSLEYİ ÇEKMECEMDEN KİM ALDIYSA HEMEN GERİ GETİRSİN BAK. BÖYLE ŞAKANIN BEN VARYA GELMİŞİNİ GEÇMİŞİNİ SOYUNU SOPUNU CİNSİNİ CİBİLİYETİNİ.
HAH SÖYLEEE. AFERİN.
AA ERSİN ABİ?!
FORK
FURRK
LAN KİM ALDIYSA GERİ GETİRSİN CÜZDANIMI BAK HİYAAAGHH..DERGİDE HIRSIZ VAAR İMDAAT!
M..MEMO ABİ?Ş...SEN?! OKİ YILANININ CÜZDANI DİYE ERSİN ABİNİN CÜZDANINI MI ÇALDIN YOKSA...AŞKTIIR!!. K.KANDIRDIN BENİ MASUM Bİ İNSANIN.
LAN DUR NE KANDIRDIM EKMEK ÇARPSIN ERSİN'İN CÜZDANINI BEN ALMADIM.
E KİM ALDI ABİ?
HUH-HUUUUU NOV AYM BED AYM BED YU-NOV AYM BED FORRRRK HUUZZ BEED?
FIRST FIRS

EVİNİZDE KENDİNİZİ RAHAT HİSSETMİYOR MUSUNUZ?
EBEVEYNLERİNİZLE SIK SIK SORUN MU YAŞIYORSUNUZ?
AYRI EVE ÇIKMAK MI İSTİYORSUNUZ?
ÇEVRENİZDEKİLER SİZİ ANLAMIYOR MU?
7 OYUN/ 28 ŞEKİL
KENDİ KENDİNİZE ÖĞRENEBİLECEĞİNİZ
JiU-JiTSU
TEKNİKLERİYLE, KUŞAK ÇATIŞMASI SONA ERİYOR!..
ENDER YILDIZHAN
Televizyonun fişini çekip, elektrik süpürgesinin fişini takmak isteyen anneye karşı müdafaa
(Şekil: 1, 2, 3, 4)
Hasmım televizyonun fişini çekmek istiyor. Hemen Jiu-Jitsu mücadele duruşumu alıp, sağ elini prize uzatmasını beklerim.
Sonra sürat ve çeviklikle hasmımın uzanan elini sol elimle kavrayıp kendime doğru çeviririm.
Kollarımla onu kendime çekerek mukavemetini bozarım (oklara dikkat).
Ardından ayağımın tabanıyla bacaklarına vurarak diz bağlarını kopartırım. Bu onun oyununu bozacaktır.
SKA! SKA!
Sınavların başlayıp başlamadığını soran babaya karşı müdafaa
(Şekil: 5, 6, 7, 8)
BU HAFTA MI BAŞLIYORDU?
Hasmım bana arkadan, omuz hizasından saldırmaktadır.
Bu saldırıyı karşılamak için kolunun altına girerim. Sol elimle başını kavrar, sağ elimle bacağını iterim.
Aynı zamanda da, geriye doğru birden bire oturtur, elimin dışıyla seri bir şekilde dizlerine vururum.
SKA! SKA!
Hasmıma öyle şiddetli vururum ki, ekseriyetle kopan, yırtılan diz bağlarının verdiği acı ile olduğu yerde kalır.
Elinde nunçakuyla sınavların başlayıp başlamadığını soran babaya karşı müdafaa
(Şekil: 9, 10, 11, 12)
BAŞLADIN MI ÇALIŞMAYA?
Bu müdafaa usulü de aşağı yukarı bundan öncekine benzemektedir.
TRRRRR
Derhal ellerimi yere tespit eder, hasmımın silahına sıkı bir tekme atarım.
Ardından olduğum yerde bir yarım takla atıp, hasmımın dizlerine vururum (Nasıl yapıldığını resimden tatbik edelim)
Bu tazyikin acısıyla hasmımın saldıracak hali kalmaz, bayılabilir, hatta şoka bile girebilir.
Kanalı değiştirmek için elinde baltayla yaklaşan kardeşe karşı müdafaa
(Şekil: 13, 14, 15, 16)
Hasmım ön tarafımdan balta ile saldırarak kafatasımı yarmak istiyor.
Bu durumda yapılacak şey, hiç tereddüt etmeden bir pars gibi hasmımın üzerine atlamaktır.
Bu saldırı, hasmımı şaşırtır, sarsar ve onu savunmasız bir şekilde sırt üstü düşürür.
Eğer o sırada annem gelip boğuşmamamızı tembihlerse, oracıkta diz bağlarını kopartırım.
STAK! STAK!
Ortalıkta çıkarılmış kirli çoraba sinirlenen anneye müdafaa
(Şekil: 17, 18, 19, 20)
Bu gibi saldırılarda hasmımın yanıma iyice yaklaşmasına imkan veririm.
Süratli bir hareketle çorap bulunan elini sol elimle yakalar, sertçe geriye kıvırır, sağ elimle de çorabı bütün kuvvetimle çekerim.
Çorabı onun boynuna dolarım. Onun az önceki saldırı silahı, benim şimdiki savunma silahım olmuştur. Bu vaziyete düşen hasmım, hemen aman dileyecektir.
Emirlerime tabi olmamakta ısrar ederse, olduğum yere çömelip diz bağlarını parçalarım.
SUT! SUT!
Kanalı değiştirmek için elinde kolayla yaklaşan kardeşe karşı müdafaa
(Şekil: 21, 22, 23, 24)
Bu defa Jiu-Jitsu mücadele duruşumu alır, hasmımın 1- 1,5 metre yakınıma gelmesini beklerim.
Yeterince yaklaştığında sağ bacağımı öne atar, yatay vaziyette tuttuğum sağ elimle kolasına vururum.
YAAAAHA NAPIYOSUN YA NİYE ÖYLE YAPIYOSUN YAHAHAHA!
Kolası dökülen hasmım biraz ağlayıp gidecektir.
YAAHAA HAHA!
Akraba ziyaretine götürme teşebbüsüne karşı koyma
(Şekil: 25, 26, 27, 28)
NE ZAMANDIR GİTMEDİK.
Böyle bir durumda, önce öneriyi kabul etmiş görünürüm ve soğukkanlılıkla beklerim.
Ailemle birlikte hazırlanır, dışarı çıkarım.
Hasmım arabayı çalıştırırken ben de Jui-Jitsu mücadele duruşumu alırım.
KIV-KIVKIVKIV!..
Tam beni alt ettiğine emin olduğu anda, elimin dış kısmıyla bacaklarına vururum. Bu onun diz bağlarını koparacaktır.
STAK! STAK!
AAHAHAH AHAHA!
BİTTİ...

AHMET CAMBAZ
HIRS
I LOVE THIS GAME!..
NORMAL AİLEDEN FARKIMIZ KALMADI LAN ARTIK... ÇIKMAK İSTİYORUM BEN MAFYADAN...
GEÇEN GÜN NİYE GEÇMEMİŞLER BEKLE DE Bİ GÖZÜNÜ KORKUT ŞUNLARIN... Bİ YIĞIN ÇÖP BİRİKTİ...
Bİ GİREN Bİ DAHA ÇIKAMAZ.
METROYA GİDER
GİTAR HOCAM DAHA İLK DERSTE YETENEĞİN YOK, SENDEN BİŞEY OLMAZ, HİÇ BAŞLAMADAN BIRAK BENCE DEMİŞTİ...
...
KESEYE BAK...
AHAH HAH HAH!
BANA BUNU NASIL YAPARSIN AYLİN, Bİ DE ÇEKİNMEDEN ÇALIŞTIĞIM YERDE... İKİNİZİ DE ÖLDÜRÜCEM LAN!..
HAY HAY BEN GÖRÜNMÜYORUM KIZIM, SEN KENDİ DERDİNE YAN!
METİN DÜŞÜNDÜĞÜN GİBİ DİİL YALVARIRIM DUR, HERKES BİZE BAKIYO!..
GÜP
HASTAMIZI BİRAZDAN AMELİYATA ALABİLİRİZ KIZIM...
5 SANİYE İÇİNDE GÖZ KAPAKLARIN AĞIRLAŞMAYA BAŞLIYICAK... EHEH! ÇOK ETKİLİ LAN...
AH!..NOLUYO YA, BEYNİM UYUŞUYO!..
TÜFT!
ŞIP!

Ömer GÖKSEL

Cansın Çağlar ÖZDEMİR

Muzaffer GÜMÜŞSU

Emir SAĞLAM

Taktik Faul

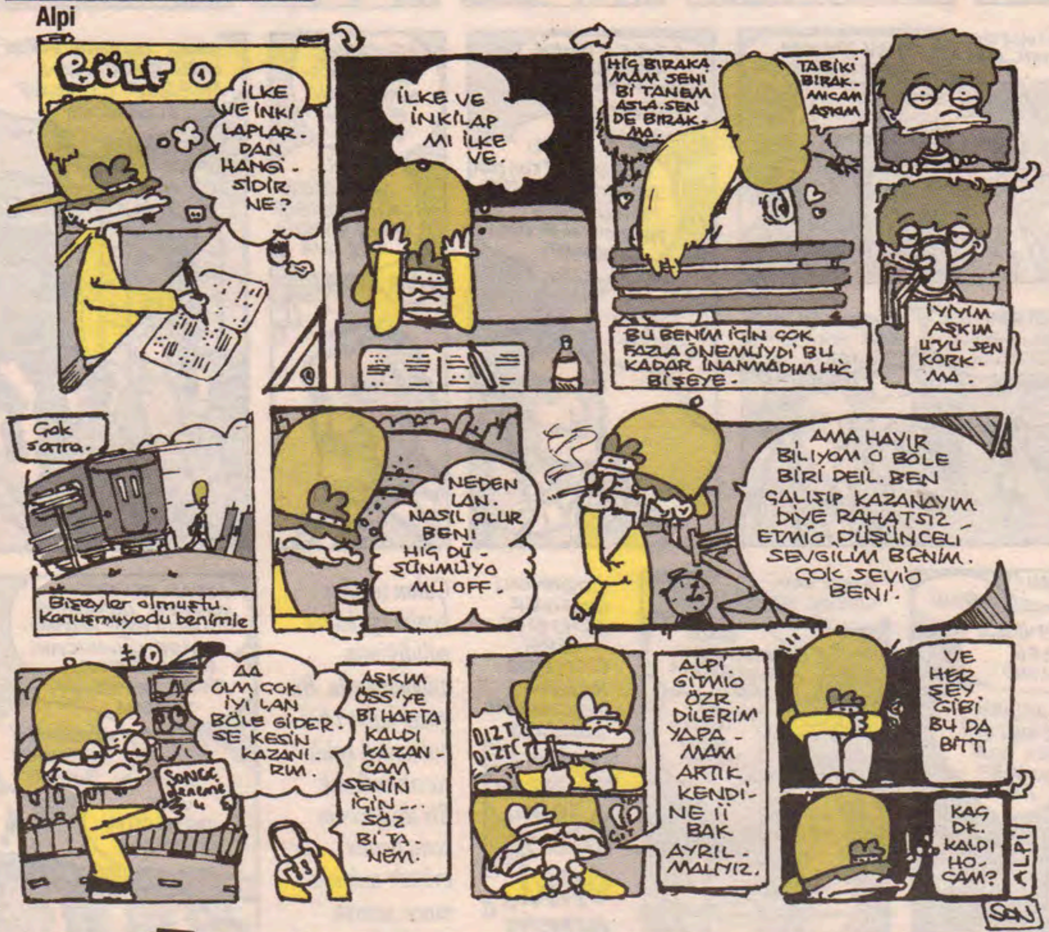
- Chavez, Venezüella'nın Karakas 'ına kara gözüne harbiden aşık!...
- Otelde çalıştığım zaman, bi kabadayıya 'Çok zayıflamışsınız' demem, bana 'Sen de o kadar yat içerde, sen de zayıfla mına koyiim' demesi ve hızla kaçmam...
- Kimse 'Sadece ve sadece" demesin artık, n'olur!...
- "Placebo konseri Bulgaristan gümrüğünde turne ekipmanının geçişinde yaşanan gecikme nedeniyle ertelenmiştir" diye mesaj geldi Biletix'den... Ekipman derken başka bi maddeler olmasın sakın?!...
- Ya fitbolcu Tanju'nun e'leri gereksiz tonlaması bitti veya kulağımız alıştı!...

Efe Gültekin

Servet TURAN

Alpi

Doruktan TURAN

Barış ÖZKAN

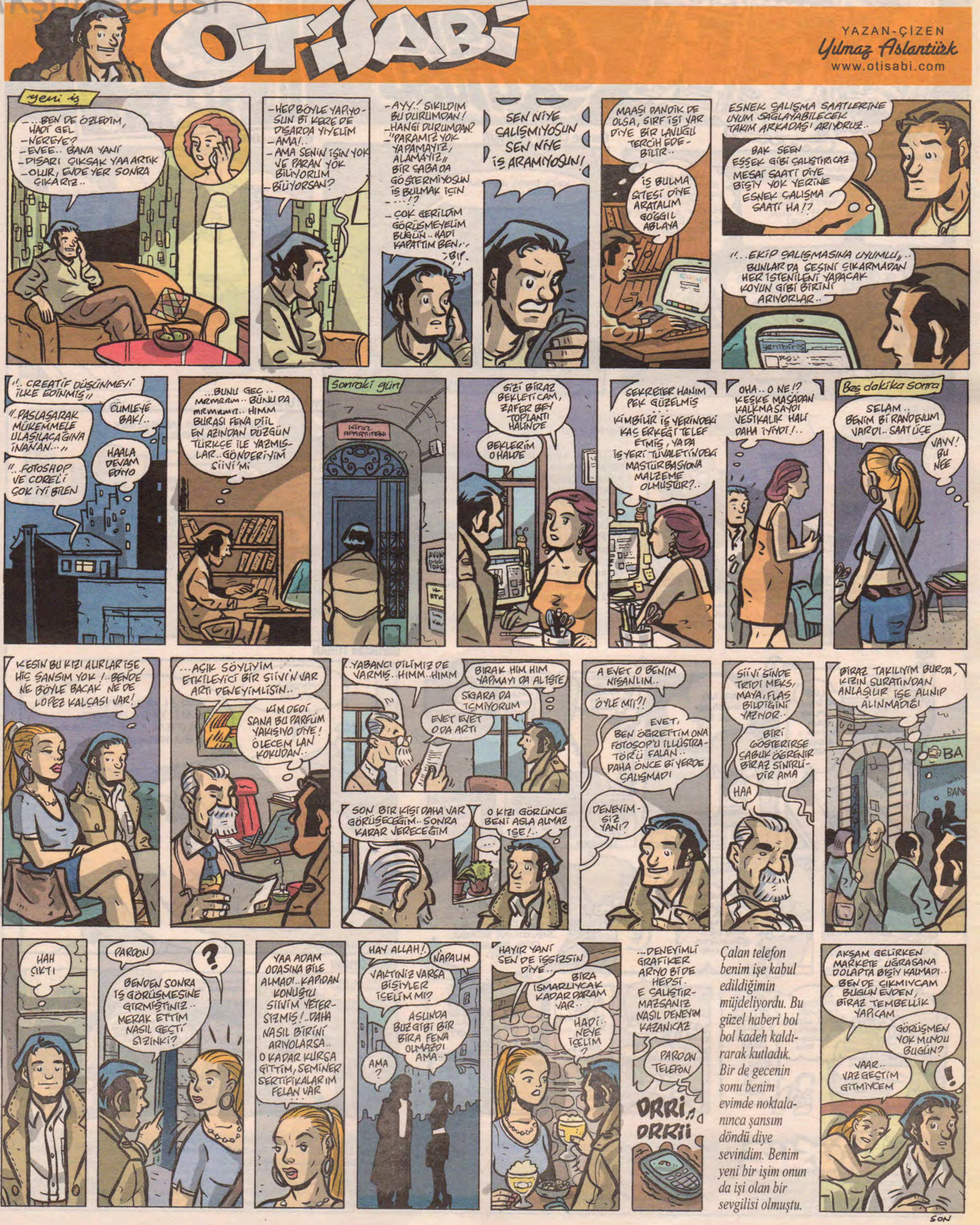

UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi | 02 Temmuz 2009 | Sayı: 096
Haftalık Yaygın Süreli Yayındır

YAYINCI MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ ve YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Uğur GÜRSOY

GRAFİK: Fırat YAŞA - Evrim GÜVENÇ - KALİGRAFİ: Şevki Sayışman
İşletme ve Satış: Nuri AÇAR(nuri@uykusuzdergi.com) - Halkla İlişkiler ve Muhasebe: Elvan Aktaş (caglar@uykusuzdergi.com)
Asmalımescit Mah. Sofyalı Sok. Hamson Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat.1 Beyoğlu / İSTANBUL
TEL: 0 (212) 245 53 38/39 FAX: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307-7619
BASKI: APA Uniprint Hadımköy Asfaltı Ömerli Köyü Mevkii 34555 Hadımköy / İstanbul 0(212) 798 28 40
GENEL DAĞITIM: DPP - 0(212) 622 22 22 ABONELİK: Yurtiçi: 99YTL Amerika: 100$ Avrupa: 70€ Uzakdoğu:120$
Banka Hesap Numaralarımız: Yapıkredi Bankası Parmakkapı Şubesi, YTL: 81217859 USD: 81345973 EUR: 81345967

OTİSABİ
YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com
yeni iş
-...BEN DE ÖZLEDİM, HADİ GEL -NEREYE? -EVEE.. BANA YANİ -DIŞARI ÇIKSAK YAA ARTIK -OLUR, EVDE YER SONRA ÇIKARIZ..
-HEP BÖYLE YAPIYOSUN Bİ KERE DE DIŞARDA YİYELİM -AMA!.. -AMA SENİN İŞİN YOK VE PARAN YOK BİLİYORUM -BİLİYORSAN?
-AYY..! SIKILDIM BU DURUMDAN! -HANGİ DURUMDAN? -"PARAMIZ YOK YAPAMAYIZ, ALAMAYIZ" BİR ÇABA DA GÖSTERMİYOSUN İŞ BULMAK İÇİN -...!? -ÇOK GERİLDİM GÖRÜŞMEYELİM BUGÜN.. HADİ KAPATTIM BEN,.. ;BİP.
SEN NİYE ÇALIŞMIYOSUN SEN NİYE İŞ ARAMIYOSUN!
MAAŞI DANDİK DE OLSA, SIRF İŞİ VAR DİYE BİR LAVUĞU TERCİH EDEBİLİR..
İŞ BULMA SİTESİ DİYE ARATALIM GOGGIL ABLAYA
ESNEK ÇALIŞMA SAATLERİNE UYUM SAĞLAYABİLECEK TAKIM ARKADAŞI ARIYORUZ..
BAK SEEN ESŞEK GİBİ ÇALIŞTIRICAZ MESAİ SAATİ DİYE BİŞİY YOK YERİNE ESNEK ÇALIŞMA SAATİ HA!?
"...EKİP ÇALIŞMASINA UYUMLU".. BUNLAR DA SESİNİ ÇIKARMADAN HER İSTENİLENİ YAPACAK KOYUN GİBİ BİRİNİ ARIYORLAR..
yenibiriş
"..CREATİF DÜŞÜNMEYİ İLKE EDİNMİŞ"
"..PASLAŞARAK MÜKEMMELE ULAŞILACAĞINA İNANAN..."
CÜMLEYE BAK!..
"..FOTOSHOP VE CORELİ ÇOK İYİ BİLEN
HAALA DEVAM EDİYO
...BUNU GEÇ.. MRMRRM.. BUNU DA MRMRMR.. HIMM BURASI FENA DİİL EN AZINDAN DÜZGÜN TÜRKÇE İLE YAZMIŞLAR.. GÖNDERİYİM SİİVİ'Mİ
Sonraki gün
Kiraz Apartımanı
SİZİ BİRAZ BEKLETİCAM, ZAFER BEY TOPLANTI HALİNDE
BEKLERİM O HALDE
SEKRETER HANIM PEK GÜZELMİŞ ... KİMBİLİR İŞ YERİNDEKİ KAÇ ERKEĞİ TELEF ETMİŞ, YA DA İŞYERİ TUVALETİNDEKİ MASTÜRBASYONA MALZEME OLMUŞTUR?..
OHA.. O NE!? KEŞKE MASADAN KALKMASAYDI VESİKALIK HALİ DAHA İYİYDİ!..
Beş dakika sonra
SELAM.. BENİM Bİ RANDEVUM VARDI.. SAAT ÜÇE
VAYY! BU NEE
KESİN BU KIZI ALIRLAR İŞE HİÇ ŞANSIM YOK!.. BENDE NE BÖYLE BACAK NE DE LOPEZ KALÇASI VAR!
...AÇIK SÖYLİYİM ETKİLEYİCİ BİR SİİVİ'N VAR ARTI DENEYİMLİSİN..
KİM DEDİ SANA BU PARFÜM YAKIŞIYO DİYE! ÖLECEM LAN KOKUDAN..
..YABANCI DİLİMİZ DE VARMIŞ.. HIMM..HIMM
BIRAK HIM HIM YAPMAYI DA AL İŞTE
SİGARA DA İÇMİYORUM
EVET EVET O DA ARTI
SON BİR KİŞİ DAHA VAR GÖRÜŞECEĞİM.. SONRA KARAR VERECEĞİM
O KIZI GÖRÜNCE BENİ ASLA ALMAZ İŞE!..
A EVET O BENİM NİŞANLIM..
ÖYLE Mİ?!
EVET, BEN ÖĞRETTİM ONA FOTOŞOP'U İLLÜSTRATÖRÜ FALAN.. DAHA ÖNCE Bİ YERDE ÇALIŞMADI
DENEYİMSİZ YANİ?
SİİVİ'SİNDE TRİDİ MEKS, MAYA, FLAŞ BİLDİĞİNİ YAZIYOR..
BİRİ GÖSTERİRSE ÇABUK ÖĞRENİR BİRAZ SINIRLIDIR AMA
HAA
BİRAZ TAKILIYIM BURDA, KIZIN SURATINDAN ANLAŞILIR İŞE ALINIP ALINMADIĞI
BA
HAH ÇIKTI
PARDON
?
BENDEN SONRA İŞ GÖRÜŞMESİNE GİRMİŞTİNİZ.. MERAK ETTİM NASIL GEÇTİ SİZİNKİ?
YAA ADAM ODASINA BİLE ALMADI.. KAPIDAN KONUŞTU SİİVİM YETERSİZMİŞ!.. DAHA NASIL BİRİNİ ARIYOLARSA.. O KADAR KURSA GİTTİM, SEMİNER SERTİFİKALARIM FELAN VAR
HAY ALLAH!
NAPALIM
VAKTİNİZ VARSA BİŞİYLER İÇELİM Mİ?
AMA ?
ASLINDA BUZ GİBİ BİR BİRA FENA OLMAZDI AMA..
HAYIR YANİ SEN DE İŞSİZSİN DİYE..
BİRA ISMARLIYCAK KADAR PARAM VAR..
HADİ.. NEYE İÇELİM ?
...DENEYİMLİ GRAFİKER ARIYO Bİ DE HEPSİ. E ÇALIŞTIRMAZSANIZ NASIL DENEYİM KAZANICAZ
PARDON TELEFON
DRRİ DRRİİ
Çalan telefon benim işe kabul edildiğimin müjdeliyordu. Bu güzel haberi bol bol kadeh kaldırarak kutladık. Bir de gecenin sonu benim evimde noktalanınca şansım döndü diye sevindim. Benim yeni bir işim onun da işi olan bir sevgilisi olmuştu.
AKŞAM GELİRKEN MARKETE UĞRASANA DOLAPTA BİŞİY KALMADI.. BEN DE ÇIKMIYCAM BUGÜN EVDEN, BİRAZ TEMBELLİK YAPICAM
GÖRÜŞMEN YOK MUYDU BUGÜN?
VAAR.. VAZGEÇTİM GİTMİYCEM
!
SON

09 TEMMUZ PERŞEMBE
SAYI: 2009/28 No: 097
1.50 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 1.75 TL.

UYKUSUZ

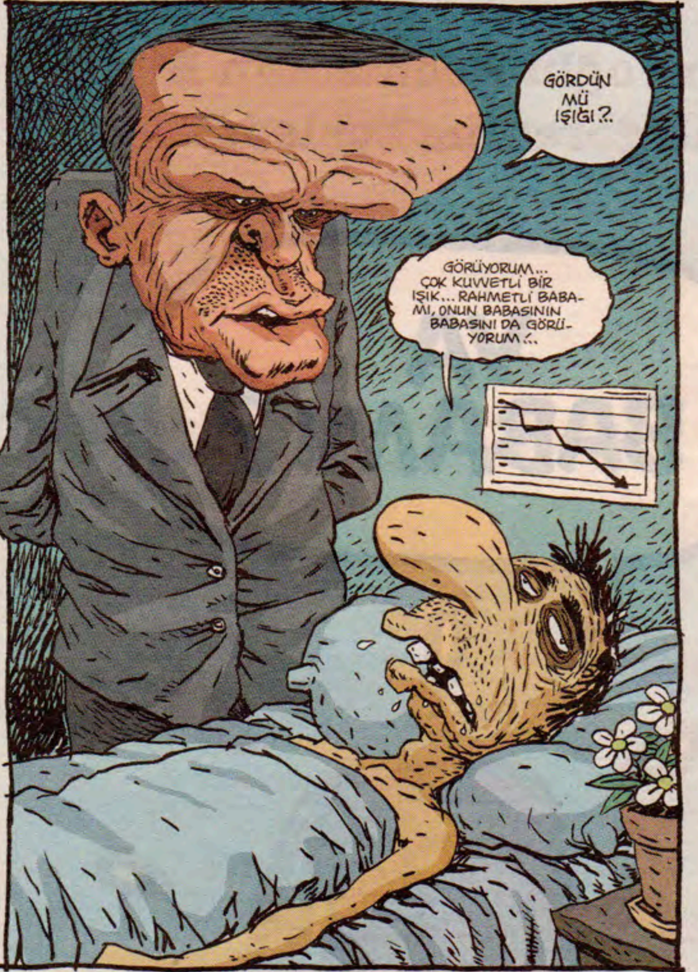
www.uykusuzdergi.com

Ordu - AKP gerilimi sürerken, Tayyip Erdoğan'ın oğlu Necmeddin Bilal, Yurtdışı Döviz Bedelli olarak 21 günlük askerlik görevine başladı.

UYKUSUZ

Ekonomi yılın ilk üç ayında yüzde 13,8 küçüldü. Bunun, 1945'ten sonra ikinci büyük küçülme olduğu söyleniyor. Tayyip Erdoğan'a göreyse, "Tünelin ucundaki ışık bütün parlaklığıyla göründü."

Zaman gazetesi, Sivas katliamının 16. Yılında yaptığı bir haberde, yaşananları, "Otelde çıkan yangın" olarak değerlendirdi.

V.Ö. Kanalı

- Sürgün: Hem sev, hem terket!..
- Hepinizin gururunu okşarım, bi tanenizin her yerini!..
- Hemen Bitsin: "İnanılmaz" kelimesini heceleyerek söylemek...
- Nasa, Neil Armstrong'u "Ayın Elemanı" seçeymiş ya zamanında!..
- Profesyonel: Para için paralanan...
- Sen, Michael Jackson'a rahmet, arkasından onun için "Evrensel Serdar Ortaç" diyen Ahmet Hakan'a da akıl ihsan eyle Yarabbim!..
- Azalarak Bitsin: "Ben sana demiştim!"
- Piiiii: Memelerin asimetrik olduğunu yeni öğrenen...
- Yavru vatana kumarhane muamelesi? Çocuğun bilgisayarında poker oynamak gibi lan!..
- Bitsin: "En komik sınıf, bizim sınıftı!"

İşsiz gençler, Cumhurbaşkanı Abdullah Gül'ün yolunu kesip iş istiyor.

BİŞEYLER DUYDUM

CİZRE'DEN DİREK SEFER

Tasavvuf Derneği, Cizre'de bir konferans düzenledi. Konferansın ismi: "Kuran'ın Işığında, Sahabelerin ve Evliyaların Yaşadığı İslam Tasavvuf ve Mutluluk". Şu da Cizre halkına dağıtılan davetiyelerdeki çağrı metni: **"Müjde!!! Allah'ın cennetine girmenin ne kadar kolay olduğunu açıklayacağımız konferansımıza tüm halkımız davetlidir"**

DUR FRANCİNE !..

TRT çocuk kanalında yayınlanan "Arthur" isimli çizgi filmin karakterlerinden Francine, bütün sabah evinde oruçla mücadele eder. Vakit bir türlü geçmez. Arkadaşı Arthur'u ziyaret etmeye karar verir. Arthurlar'ın evinde bol pizzalı bir parti vardır. Francine, sonunda dayanamayarak bir parça pizza yer. Büyük bir suçluluk duygusuyla eve dönerken, gökyüzünde kanatlı bir melek belirir. Kızgın melek, "Oruçluyken nasıl pizza yersin! Artık küçük prensesim değilsin. **Sana yüz karası diyeceğim,"** diyerek Francine'i azarlar, aniden beliren bir diğer melek de, "Yapamayacağını biliyordum," diyerek kahkahayı basar. Francise korkudan "Hihhhh!" der... Böylelikle TRT'de yaşanan uhrevi kadrolaşmanın korkutucu boyutlarını görmüş oluruz...

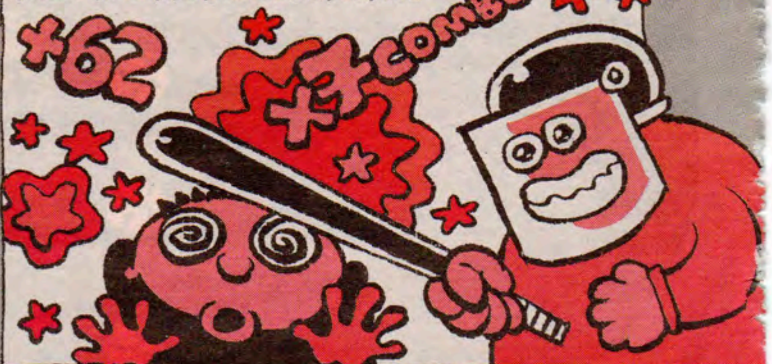
zıplayarak yıkılan ÜLKE

Batman'da DTP'nin aday tanıtım toplantısı sırasında slogan atmadığı halde 20 ay hapis cezası alan Kenan Doğru'nun gerekçeli kararı açıklandı. Karara göre slogan atmadan, sloganlara 'zıplayarak' destek vermek, şarkılara halay çekerek eşlik etmek ve bütün bunlar yetmiyormuş gibi bir de üstüne alkışlamak bir çeşit 'örgüt propagandası' sayıldı...

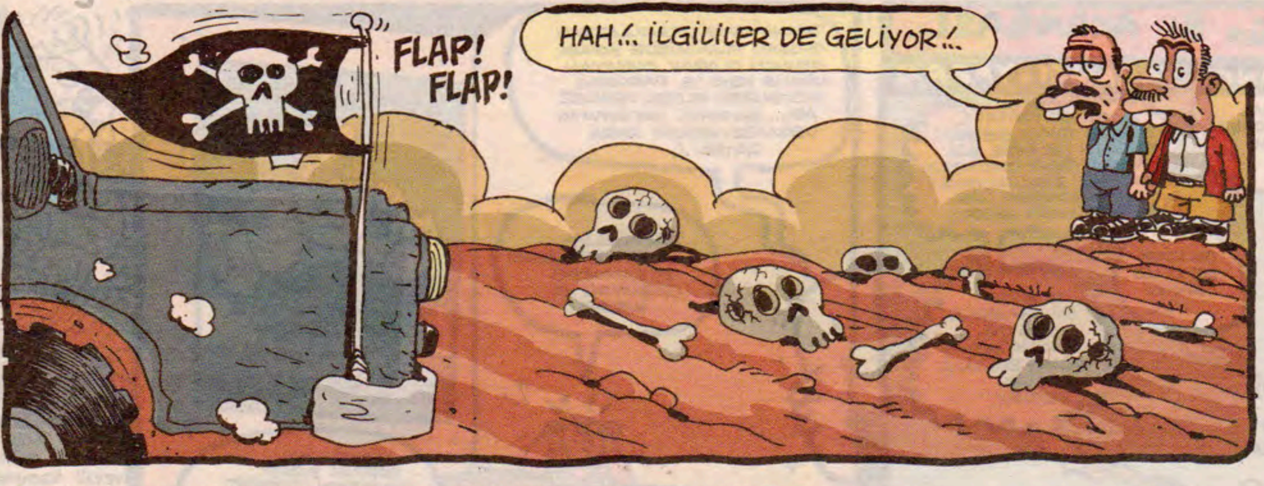

BONUS ADAY-LARININ DİKKATİNE

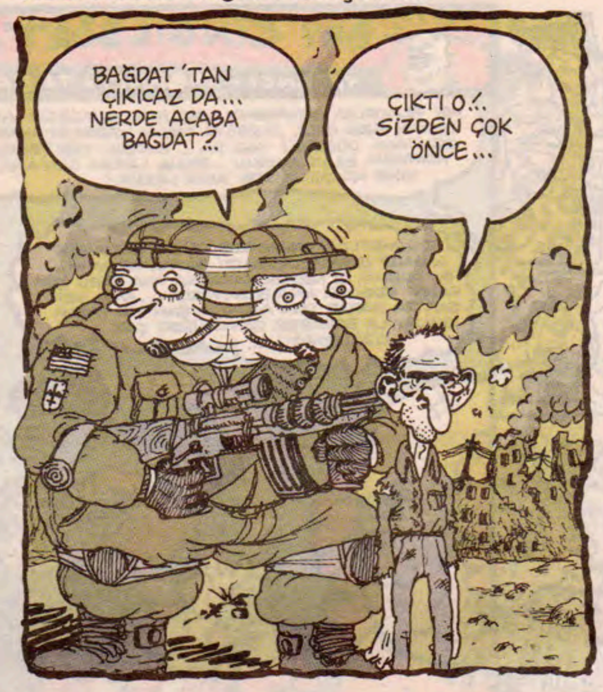
İstanbul'un yeni Emniyet Müdürü Hüseyin Çapkın, daha önce İzmir' de denediği bir sistemi İstanbul' da da uygulamaya sokuyor. Bu uygulamaya göre polisler, yakaladığı suçlu ve kestiği ceza başına bonus kazanacak. Bu uygulamayla birlikte polis, tipini beğenmediği vatandaşları bonus olarak algılamaya başlayacak. Mesela İzmir' de, aynı uygulama yüzünden madde bağımlısı iki kişi, tutanak başına 5 puan alan polislerin kendilerine her gün 62 TL para cezası kestiğini öne sürmüştü. Aynı kişiler, polislerin bazı günlerde aynı cezayı 7 defa kestiklerini söylemişlerdi...

Van'da, boş bir arazide bulunan 10 kafatası ve kemik parçalarında mermi izleri tespit edildi.

ABD ordusu Bağdat'tan çekildi...

"Dur ihtarına uymadığı" gerekçesiyle, Murat Kasap'ı öldürmekten yargılanan polise verilen 1 yıl 8 ay hapis cezası, beş yıl süreyle ertelendi. Yani polis memuru Halil İbrahim Yıldırım, beş yıl içinde aynı suçu işlemezse hapis cezasını çekmeyecek.

KAÇ YIL OLDU?

- Devrik işadamı Halil Bezmen, "Bu olay başıma gelmeden önce Allah işini rölantiye almıştım. İşler elden gidince dünyam değişti. Allah tek değişmeyen şey hayatımda," diyeli **3 yıl...**
- TGRT haber spikeri, "Anu Yemen'dir / Gülü çemendir / Giden geliyor / Acep nedendir," diyerek THY'nin yeni başladığı Yemen-Türkiye seferlerini haber vereli **4 yıl...**
- Tuğba Özay, "Cindy Crawford'u tuvalette çekmeyi çok isterdim," diyerek fotoğraf sanatçılığındaki hayalini açıklayalı **4 yıl...**
- Fotomaç, "O... çocuğu hakem millilerimizi yaktı" başlığıyla verdiği haberin devamında, hakem için 'nonoş', 'Allahsız', 'kelek' ifadelerini kullanalı **17 yıl...**

- Michael Jackson'ın bir hayranı, idolüne benzemek için yaptırmak istediği estetik ameliyatlar doktorlar tarafından ret edilince intihar edeli tam **25 yıl** olmuş...

14 yıldır cezaevinde bulunan kanser hastası Gülay Zere, ölüm döşeğinde olmasına rağmen serbest bırakılmıyor.

ABD, Afganistan'da saldırıyor. Operasyonun adı "Hançer"

AİLENİZİN DOKTORU

Yıllardır AKP karşıtlığıyla bilinen İstanbul Üniversitesi, başbakanın aile doktoru olarak tanınan Prof. Dr. Yunus Söylet'in rektörlüğe atanmasının ardından, Tayyip Erdoğan'a 'fahri doktora' unvanı verdi. Törene akademisyenler ve öğrenciler alınmadı. Durumu protesto eden öğrencilerse polis tarafından gözaltına alındı...

SİZDEN GÜZEL HABERLER BEKLİYORUM

Kars'ın AKP'li Belediye Başkanı Nevzat Bozkuş, 12 gazeteciye basın müşaviri aracılığı ile zarf içinde 500'er lira para dağıttı. Zarfların yerel gazetelere verilen yıllık 'abone parası' olduğunu iddia eden Bozkuş, "Bu arada 'ayıp olmasın' diye diğer arkadaşlara da zarf verdik. Yanlış anlaşılmasın" dedi.

EROTİK EDEBİYATIN YENİ İSMİ: İLHAN YERLİKAYA

AŞK-I MEMNU DİZİSİNDEKİ SEVİŞME SAHNESİNİ "ÇOK ATEŞLİ" BULARAK CEZA VEREN RTÜK, ŞİMDİ DE PEPSİ MAX REKLAMINI "ÇOK ŞEHVETLİ" BULDU. RTÜK'ÜN AKP KONTENJANINDAN SEÇİLEN ÜST KURUL ÜYESİ İLHAN YERLİKAYA, "ŞEHVETİ" ŞÖYLE TESPİT ETTİ: "GENCİN PEPSİ MAX KUTUSUNDAN İLK YUDUMU ALMASI İLE BİRLİKTE KADIN, USUL USUL VE ŞEHVETLE KENDİSİNİ DUDAKLARINDAN ÖPMEYE BAŞLAR. BU SAHNE 9 SANİYE SÜRER. ŞAŞKINLIĞI GEÇEN GENÇ İRKİLEREK, PEPSİ KUTUSUNU MASANIN ÜZERİNE SERTÇE BIRAKIR. DİĞER GENÇ NE OLUYOR GİBİSİNE BİR MİMİK YAPAR VE ARDINDAN O DA PEPSİ KUTUSUNU AĞZINA GÖTÜRÜR. REKLAMIN SONUNA DOĞRU HER İKİ GENÇTE, KADIN İLE ÖPÜŞMEYE DEVAM EDER. ÖPÜŞME SAHNELERİNİN ARDINDAN KADIN, CİNSELLİĞİ ÇAĞRIŞTIRAN DAVETKÂR BİR DURUŞLA REKLAM SÖZÜNÜ SÖYLEMESİNİN ARDINDAN REKLAM BİTER."

YAVRUKUŞ 2009 TATBİKATI

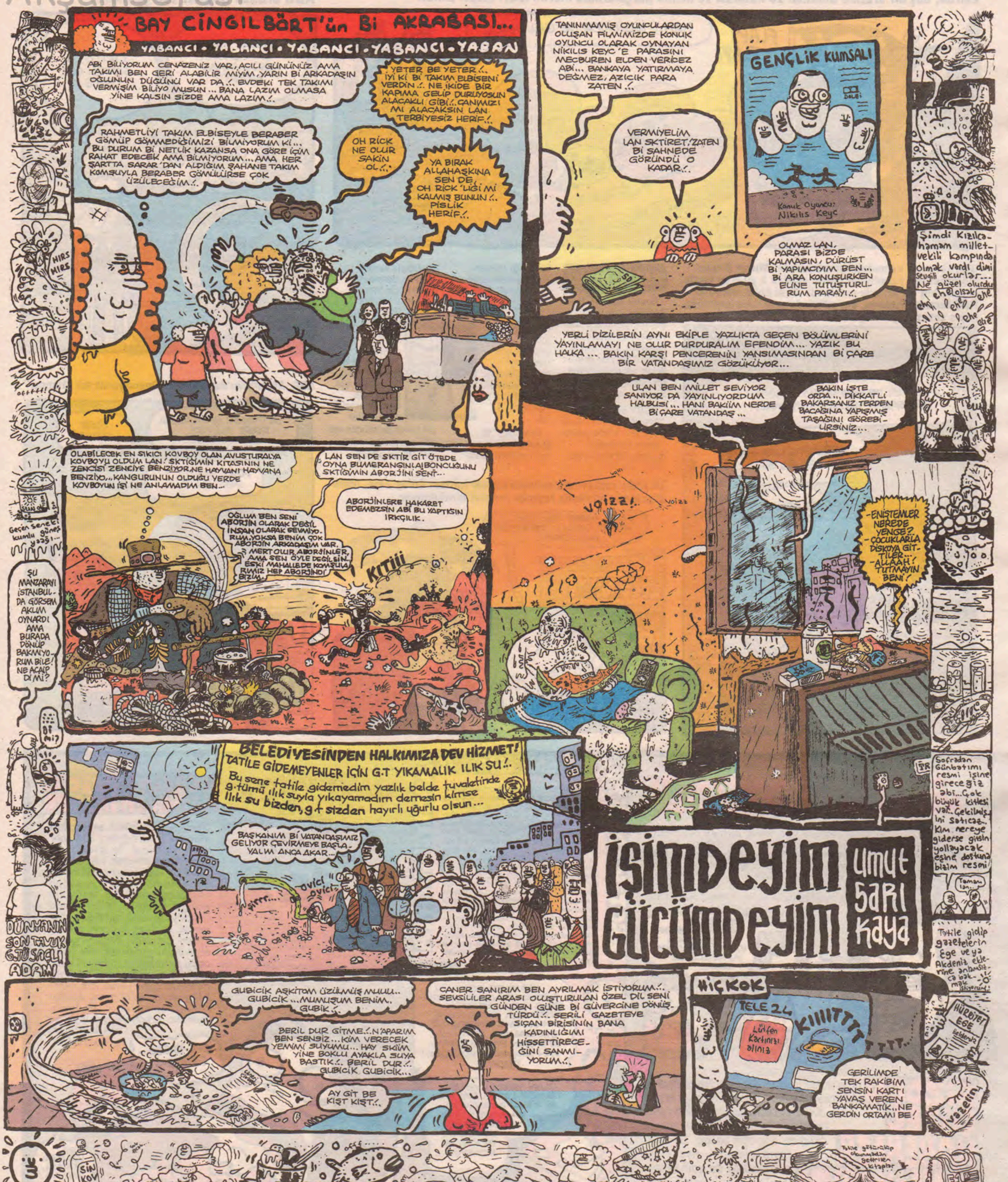
Orman Genel Müdürlüğü'nün yangın söndürme uçaklarıyla Bafa Gölü'nde yaptığı tatbikatın tonlarca yavru kuşun ölümüne neden olduğu ortaya çıktı.

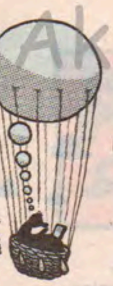
KENDİNİ İYİCE KAYBEDEN İNSAN

"Türkiye'deki **bütün sanatçıları** sahneye çıkardığımız için rahmetli Michael Jackson'ı da Ereğli'ye getirmek istiyorduk. 2008'de yaptığımız görüşmede, 2009'da konserlerinin yoğun olduğunu, **ama bu festivalin varlığını bildiğini, 2010 yılında Ereğli'ye gelmek istediğini söylemişti.** Michael Jackson, sadece konser için değil, Ereğli'yi görüp eksikliğini gidermek için gelecekti. Ama kısmet, rahmetli oldu, eksikliğini gideremeden öbür dünyaya gitti. Onun için akrabalarınıza, eşlerinize, dostlarınıza, sanatçılara söyleyin, mutlaka Ereğli'ye gelsinler ve eksikliklerini gidersinler"

FIRAT BUDACI

BAY CİNGILBÖRT'ün Bi AKRABASI...
YABANCI • YABANCI • YABANCI • YABANCI • YABAN
ABİ BİLİYORUM CENAZENİZ VAR, ACILI GÜNÜNÜZ AMA TAKIMI BEN GERİ ALABİLİR MİYİM, YARIN Bİ ARKADAŞIN OĞLUNUN DÜĞÜNÜ VAR DA.!.. EVDEKİ TEK TAKIMI VERMİŞİM BİLİYO MUSUN... BANA LAZIM OLMASA YİNE KALSIN SİZDE AMA LAZIM.!.
YETER BE YETER.!.. İYİ Kİ Bİ TAKIM ELBİSENİ VERDİN.!.. NE İKİDE BİR KAPIMA GELİP DURUYOSUN ALACAKLI GİBİ.!.. CANIMIZI MI ALACAKSIN LAN TERBİYESİZ HERİF.!.
RAHMETLİYİ TAKIM ELBİSEYLE BERABER GÖMÜP GÖMMEDİĞİMİZİ BİLMİYORUM Kİ... BU DURUM Bİ NETLİK KAZANSA ONA GÖRE İÇİM RAHAT EDECEK AMA BİLMİYORUM... AMA HER ŞARTTA SARAR'DAN ALDIĞIM ŞAHANE TAKIM KOMŞUYLA BERABER GÖMÜLÜRSE ÇOK ÜZÜLECEĞİM.!.
OH RİCK NE OLUR SAKİN OL.!..
YA BIRAK ALLAHAŞKINA SEN DE, OH RİCK'LİĞİ Mİ KALMIŞ BUNUN.!.. PİSLİK HERİF.!.
HIRS HIRS
TANINMAMIŞ OYUNCULARDAN OLUŞAN FİLMİMİZDE KONUK OYUNCU OLARAK OYNAYAN NİKİLIS KEYC'E PARASINI MECBUREN ELDEN VERİCEZ ABİ... BANKAYA YATIRMAYA DEĞMEZ, AZICIK PARA ZATEN.!.
GENÇLİK KUMSALI
Konuk Oyuncu: Nikılıs Keyc
VERMİYELİM LAN SKTİRET.! ZATEN Bİ SAHNEDE GÖRÜNDÜ O KADAR.!.
OLMAZ LAN, PARASI BİZDE KALMASIN, DÜRÜST Bİ YAPIMCIYIM BEN... Bİ ARA KONUŞURKEN ELİNE TUTUŞTURURUM PARAYI.!.
YERLİ DİZİLERİN AYNI EKİPLE YAZLIKTA GEÇEN BÖLÜMLERİNİ YAYINLAMAYI NE OLUR DURDURALIM EFENDİM... YAZIK BU HALKA... BAKIN KARŞI PENCERENİN YANSIMASINDAN Bİ ÇARE BİR VATANDAŞIMIZ GÖZÜKÜYOR...
ULAN BEN MİLLET SEVİYOR SANIYOR DA YAYINLIYORDUM HALBUSİ... HANİ BAKİİM NERDE Bİ ÇARE VATANDAŞ...
BAKIN İŞTE ORDA... DİKKATLİ BAKARSANIZ TERDEN BACAĞINA YAPIŞMIŞ TAŞAĞINI GÖREBİLİRSİNİZ...
VOIZZ!..
-ENİŞTEMLER NEREDE YENGE?.. -ÇOCUKLARLA DİSKOYA GİTTİLER... -ALLAAH! TUTMAYIN BENİ!
OLABİLECEK EN SIKICI KOVBOY OLAN AVUSTURALYA KOVBOYU OLDUM LAN! SKTİĞİMİN KITASININ NE ZENCİSİ ZENCİYE BENZİYOR, NE HAYVANI HAYVANA BENZİYO... KANGURUNUN OLDUĞU YERDE KOVBOYUN İŞİ NE ANLAMADIM BEN...
LAN SEN DE SKTİR GİT ÖTEDE OYNA BUMERANGINLA BONCUĞUNU SKTİĞİMİN ABORJİNİ SENİ...
ABORJİNLERE HAKARET EDEMEZSİN ABİ BU YAPTIĞIN IRKÇILIK.
OĞLUM BEN SENİ ABORJİN OLARAK DEĞİL İNSAN OLARAK SEVMİYORUM, YOKSA BENİM ÇOK ABORJİN ARKADAŞIM VAR. MERT OLUR ABORJİNLER, AMA SEN ÖYLE DEĞİLSİN... ESKİ MAHALLEDE KOMŞULARIMIZ HEP ABORJİNDİ BİZİM.
KITIII
BELEDİYESİNDEN HALKIMIZA DEV HİZMET!
TATİLE GİDEMEYENLER İÇİN G.T YIKAMALIK ILIK SU!..
Bu sene tatile gidemedim yazlık belde tuvaletinde g.tümü ılık suyla yıkayamadım demesin kimse
Ilık su bizden, g.t sizden hayırlı uğurlu olsun...
BAŞKANIM Bİ VATANDAŞIMIZ GELİYOR ÇEVİRMEYE BAŞLA YALNIZ ANCA AKAR...
ovici ovici
şırrr...
İŞİMDEYİM GÜCÜMDEYİM
UMUT SARIKAYA
GUBİCİK AŞKİTOM ÜZÜLMÜŞ MUUU.. GUBİCİK... MUMUŞUM BENİM. GUBİK.!.
BERİL DUR GİTME.!.. N'APARIM BEN SENSİZ... KİM VERECEK YEMİMİ SUYUMU... HAY SKİİM YİNE BOKLU AYAKLA SUYA BASTIK.!.. BERİL DUR.!.. GUBİCİK GUBİCİK...
CANER SANIRIM BEN AYRILMAK İSTİYORUM.!.. SEVGİLİLER ARASI OLUŞTURULAN ÖZEL DİL SENİ GÜNDEN GÜNE Bİ GÜVERCİNE DÖNÜŞTÜRDÜ.!.. SERİLİ GAZETEYE SIÇAN BİRİSİNİN BANA KADINLIĞIMI HİSSETTİRECEĞİNİ SANMIYORUM.!.
AY GİT BE KIŞT KIŞT.!.
HİÇKOK
TELE 24
Lütfen Kartınızı alınız
KIIIITTTT TTTT...
GERİLİMDE TEK RAKİBİM SENSİN KARTI YAVAŞ VEREN BANKAMATİK.. NE GERDİN ORTAMI BE!
Şimdi Kızılcahamam milletvekili kampında olmak vardı dimi sevgili okurlar... Ne güzel olurdu olsak
ehe ehe ehe ehe ehe ehe
Sofradan Günbatımı resmi işine gireceğiz abi... Çok büyük kitlesi var.. Çekilmişini satıcaz.. Kim nereye giderse gitsin yollayacak eşine dostuna bizim resmi!
Tamam lan..
Tatile gidip gazetelerin Ege veya Akdeniz eklerine anlamsızca bakmak istiyorum!
HÜRRİYET EGE
Geçen seneki kumlu güneş yağı...
ŞU MANZARAYI İSTANBUL'DA GÖRSEM AKLIM OYNARDI AMA BURADA DÖNÜP BAKMIYORUM BİLE! NE ACAİP Dİ Mİ?
Bi mi?
DÜNYANIN SON TAVUK G.TÜ SAÇLI ADAMI
SİN KOV
off...
Çok Eski Dede Mayosu
Tatile götürülüp okunmadan getirilen kitaplar

akıl fikir ofisi

Barış UYGUR
baris.uygur@gmail.com

■ Tahliye nedeniyle zararına satışlar tabii ekonominin kanayan yarası. Ama ben o zararına kısmını anlamıyorum. Zararın neresinden dönsen kar değil miydi yahu? "Tahliye nedeniyle zararın neresinden dönsek karına satışlar" yazan mağazadan içeri girmezsem ne olayım. Ha tabii adamın bir yakını yargılanmaktadır da tahliye olmuştur, sevinçten ne yapacağını bilemeyip zararına satıp savmaya başlamıştır onu bilemem. Tabii adamın hasmı da olabilir bu tahliye olan, bu kez adam hasmı tahliye oluyor, gelip onu şişleyecek korkusuyla satıp savıp savuşmak isteyebilir. İnsanlık hali, hepimizin başına geliyor. (Hepimizin mi? Yuh artık ama!)

■ Salı günlerini çok severim. Neden diye soracak olursanız, Salı günleri niye olduğunu bilmediğim bir şekilde meclisteki partilerin grup toplantıları olur. Her Salı, bu toplantılarda edilen laflar bütün bir hafta tartışılır. Ben de her Salı öğleyin, oturup dinlerim meclis grup toplantısında Baykal ne demiş, Erdoğan ne demiş diye. Bunca salıdır, dişe dokunur bir şey söylediklerini duymadım ama nedense enti püften lafların üzerine bir hafta boyunca fırtına kopar, ben de acaba hangi manasız laf üzerine bir fırtına daha kopacak diye tahmin yürütüp eğlenirim. Hayır, elime geçen bir şey yok. Hepsi bu kadar.

■ Şimdi yaz tabii, tatil yörelerine akın edeceksiniz veya etmeyeceksiniz ama her nerede yaşıyor ve yaşatılıyorsanız, güneşin kızgın ışınlarına maruz kalmanız muhtemeldir. Siz ne yapacaksınız? Güneş kremi süreceksiniz. Kaç lira güneş kremi? Bugün markette baktım 50 lira. Şimdi bu güneş yanığı bu kadar tehlikeliyse efendim, nasıl aşımızı yapıyorlar, çiçek aşısı olsun, BCG aşısı olsun; nasıl bizi cinsel yolla bulaşan hastalıklardan korumak için bedava prezervatif dağıtıyor sağlık ocakları, işte aynen o şekilde güneş yağını da dağıtsınlar. Ne bu yahu, zenginler yağını sürünüp korunacak, biz 50 liramız olmadığı için hem cilt kanseri olacağız hem de marsık gibi ortalıkta gezeceğiz. Hani sosyal devlet? Hayır, yoğurt sürdüm o da kesmedi, alnım kollarım falan hepten yandı.

■ Sosyal devlet denince de bu arada, benim ilk aklıma gelen, diğer devletlerin davetlerine icabet eden, ülkesinde partiler düzenleyen, arada bir komşularıyla sinemaya tiyatroya, bara giden devlet geliyor. Tamam, bir takım dış geziler var ama acaba bu geziler Berlusconi sosyalliğinde mi? Bence yetersizdir. Henüz sosyal devlet olamadık. Hâlbuki gördük ki, İtalya ve Çek Cumhuriyeti çok sosyal devlet olmuşlar, sosyalleşmişler. Yalnız İtalyan muhalifler, Berlusconi'ye vuracağız diye arada eski Çek başbakanını harcadılar ya, orada bir durmak lazım. Ya da durmamak lazım, abi çok feci şekilde çünkü, bence hemen çekilin önünden fazla durmayın!

■ Ne Çek Cumhuriyeti ne de Slovakya, Çekoslovakya'dan aldığım tadı vermedi bana. Hayırlı olmadı bu bölünme şimdi düşünüyorum da. Şimdiki aklım olsa o zaman müdahale ederdim. Ama nereye ediyorsun, o zaman yaş 15-16 falan herhalde, adama gülerler.

■ Ha şimdi gülmezler diyorsun yani. Hayır, bakıyorum da hiç akıllanmamışım yahu.

Neye ağlıyorlar?

Efendim geçtiğimiz hafta, dergide kendi çapımda naçizane bir araştırma yaptım. Dedim ki, bu mizahçı milleti nelere ağlıyor. Aslında her şey Oky'nin Michael Jackson'ın ölümüne hüngür hüngür ağladığını söylemesiyle başladı. "Yazarım bunu" dedim, "Yaaz, kimse inanmaz ki nasılsa" dedi. O halde el mi yaman bey mi yaman diyorum ve mesai arkadaşlarım nelere ağlıyor gözler önüne seriyorum. Ne işlerle uğraşıyorum, bağışla beni ya rab!

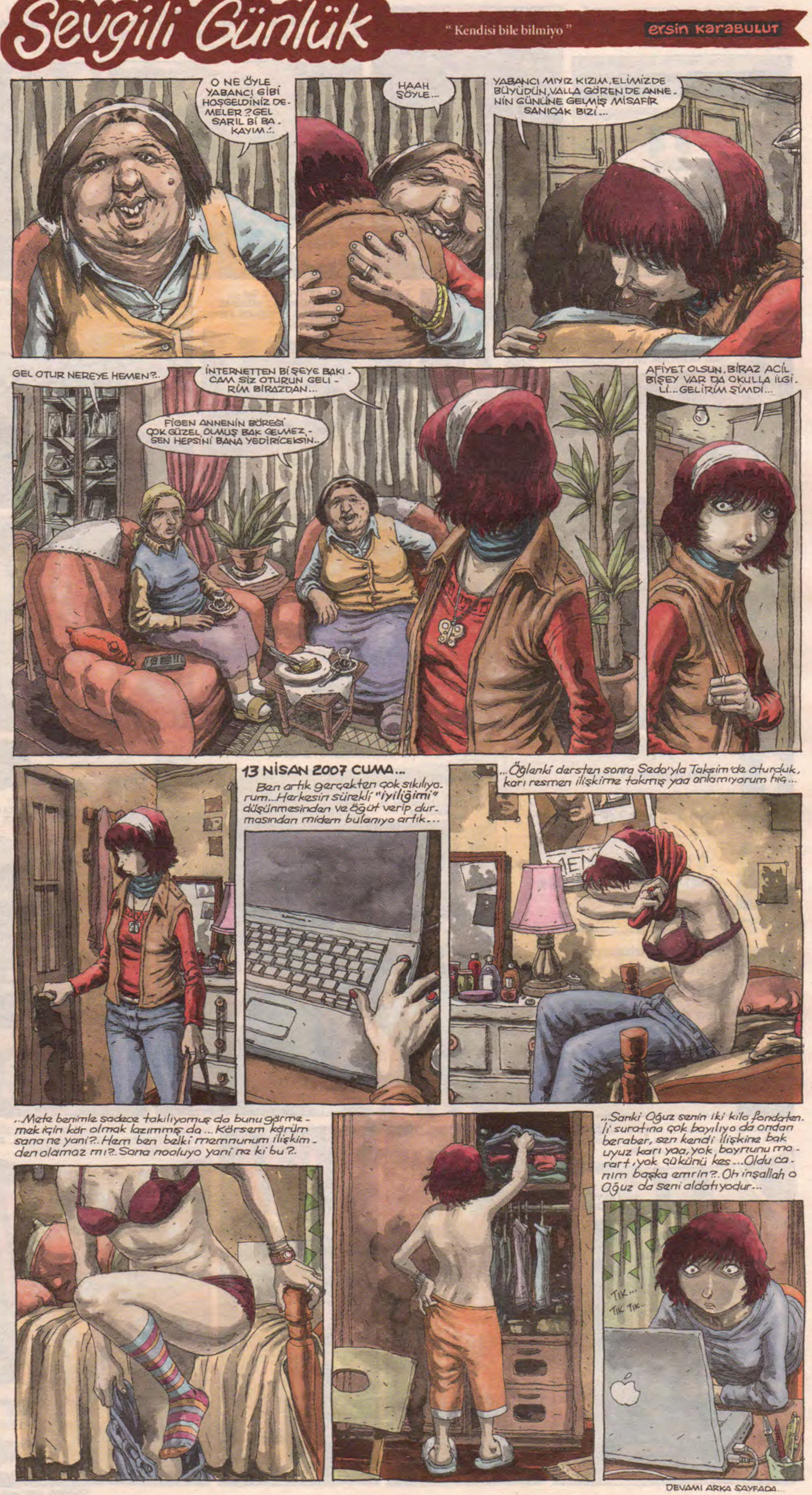
Oky: Michael Jackson'ın ölümü dışında Godzilla filminin Amerikan versiyonunda çok ağlıyormuş. Neden Amerikan versiyonu bilmiyorum ama.
Şevki: Comic sans fontunun çıktığını duyunca biraz ağlamış ama sonra fontu görünce gevrek gevrek gülmüş. Evet, Comic.
Memo: İster inanın ister inanmayın Memo, Issız Adam ve King Kong filmlerinde çok ağlamış. Anlatırken bile ağladı.
Ersin: Armageddon filminin finalinde sular seller gibi gözyaşları dökmüş. Pes.
Yavuz: Son haftalarda köşemin vinyetlerini çizen Yavuz en son geçen hafta köşeme çizdiği James Hetfield vinyetine ağlamış evde.
Umut: Bildiğimiz ağlayan çocuk portresini her gördüğünde ağlıyormuş ama sonra sinirlenip çocuğun resmini dövmeye kalktığı da olmuş bir iki kere. Bir de boyalı civciv görünce doluyormuş gözleri. Evet, civciv.
Ben: İtiraf ediyorum en son Bekir Coşkun'un köpekli bir makalesinde gözlerim doldu. Bir de eski günleri yâd ederken dolabilir kimi zaman. Evet yâd!

Onun dışında favorim ise Ayşecik'le Ömercik filminin finalinde, "Orada bir köy var uzakta" melodisiyle birlikte yaşanan Ayşecik'in Metin Serezli'ye attığı tirattır. İşte tam metni:

-Ama artık bitti her şey, hayatımı sana adadım! Tamir edeceğim ölümsüz hatamığ!
-(Şangır. Vazo kırılma sesi) Tamir et bakalım, hadi eski haline getir! Kusursuz çatlaksız olur mu artık? İz kalmaz mı tamir etsen? Kalmaz mı söyle! Bizi de böyle kırdın işte! Parçaladın! Ama parçalarını pahalı bir halıya değil çamurun içine attın! Gel içime sor çektiklerimi şimdi. İstemez miyim sana baba demeyi koşup sarılmayı, öpüp okşamayı istemez miyim? Koluna girip, cümle aleme caka satmayı istemez miyim? Duam olurdu baba lafı. Belki bir Sansar Nuri'ye Tilki Cemil'e baba derim ama sana asla! (hızla geriye dönme efekti)

İşte ne zaman bu filmi seyretsem, gözlerim dolar ulan. Yüreğim marine edilmiş biftek gibi yumuşar. (İnşallah marine edilmiş biftek yumuşak bir şeydir bu arada. Ama marine falan yumuşatır herhalde canım!)

DEVAMI ARKA SAYFADA...

O SIRADA
ERMAN ÇAĞLAR

● **Tarifsiz bir tutku: E-mail kontrol etmek.** "Az önce baktım ama bir daha bakayım" diyenler, "o kıza ben mesaj attım, o da bana her an atabilir" diye sayıklayanlar. Korkunç bir hastalığın pençesindesiniz! Amacım sizleri korkutmak değil, bilinçlendirmek. Bilgisayardan çok anlayan bir arkadaşımın dediğine göre sağlıklı bir erkek e-mail'ini günde en fazla altı, sağlıklı bir bayan ise sekiz veya on kere kontrol etmeliymiş. Normali bu yani. Eğer sizler de benim gibi bilinçsizce e-mail'inizi günde yirmi, belki de otuz kere kontrol ediyorsanız birden değil ama yavaş yavaş azaltmaya çalışın. Çünkü size bahsettiğim bilgisayardan iyi anlayan arkadaşım bu konulara gerçekten hakim ve gerektiğinde bilgisayara format atıp bütün sistemi sıfırdan yükleyebiliyor. Bayaa iyi biliyor yani.

● Nerede bir gökdelenlerin önünde coşkuyla havaya zıplayan takım elbiseli adam fotoğrafı görsem, kendisine "ne iş yapıyorsun sen .mına koyayım?" diye sorarım. Ya "iş hayatında başarı" diyor, ya da "zirveye oynayın" gibi bir şey diyor; net bir şey söylemiyor. Maaşlı bir insan mısın, komisyonla mı çalışıyorsun, nasıl oluyor? "Çok güzel paralar kazanılıyor" izlenimini ortaya bırakıp sinsi gibi kayıplara karışmak etik olarak yanlış ve bence çok ayıp bir şey aynı zamanda. Anlat şu işi olm, güzel bir şeyse birlikte girelim. Bana dergiden ulaş bir şekilde.

● **Durmaksızın "kariyerim nasıl bu noktaya geldi lan?" diye düşünen acılar içinde bir ruh: Medikal katalog mankeni.**

"En kötü ihtimalle aymazlar trikonun ürün kataloğunda penye pijama kreasyonunu sergilerim, o da bişey sonuçta" düşüncesiyle meslek hayatına başlayıp akabinde ortopedik korse, dizlik, boyunluk içinde kalan bir insan. "Bende bir rahatsızlık yok allaha çok şükür" diyen gülüşünle, "allah kimseye kaza bela vermesin" dedirten duruşunla sempati uyandırıyorsun medikal kızı / Boyunluğu çıkarsan aslında çok güzel bir insansın medikal kızı.

● Yakın zamanda bir zaman makinesi icat edilirse bir tek bilgisayara hala komputer denilen o güzel yıllara geri dönmek isterim. Dinozorları zaten biliyorum (filmini izledim), bir dönem çokça okuduğum bilim-kurgu romanları yüzünden gelecekten de tiksindim. Şu an aklımda bir tek komputer çağı var zaman yolculuğu olarak. Bilgisayar kelimesinin henüz türkçemize kazandırılmadığı o yıllara geri dönüp yadırganmadan, doya doya, ağız dolusu komputer demek istiyorum. Amiga komputer.

● **Doğanın bizlere bir mucizesi: Erman Çağlar'ın odası.** Nasıl egzotik bir kuş dişisinin dikkatini çekebilmek için yuvasına renkli böcek, değişik yaprak ne bulursa doldurur; Erman Çağlar da öyle gibi. "Odaya gelen kız ondan etkilenmezse, bundan etkilenir; hiçbirinden çok etkilenmezse hepsinden azar azar etkilenir; kümülatif bir etki olur (belki)" düşüncesiyle çıktığı bu büyülü yolculukta gelin ona eşlik edelim. Kitapları, dergileri geçiyorum, onlar zaten erkeklerin dişilere "boş adam değilim" sinyalleri yollamak için yüzyıllardır kullandıkları evrensel işaretler. Bunlar dışında odada üç adet gitar, bir adet casio org (sihirli bir müzikal dünyam var mesajı), bir adet oyuncak robot (sevecenlik), ortalığa öylece bırakılmış izlenimi verilmiş bir adet fotoğraf makinası, üç adet renkli mum (kadınları anlıyor ve onların isteklerine saygı duyuyorum anlamında) ve hatta bir adet insan büstü (neden olmasın?) var. Zaten doğada çok ender rastlanan Erman Çağlar'ın soyunun, bu sinsi tavırları yüzünden tamamen tükeneceğine kesin gözüyle bakılıyor.

groagh@gmail.com

KAÇ
ABİ?
GOING
TIILI TIILI..
ANLATAYIM DA DİNLE.
RAW HAV VHAV
HAVR HAV RAH
HRAV HAV AW AW
ŞİNDİ ANNADIN MI?!
RAV HAV GROORR
VAY!
Tarzan
AAAAAAA
NASIL ABİ?!/ ANLAYAMADIM!
AAAAAA
YOK ABİ!.. ANLAŞILMIYO! GELİYORUM!..
Tapır Tapır
Tupur
Tapır
hızlı hızlı gel...
a.
HAAA... EYVALLAH...
maykıl ceksın 2
KFT KFT
?
KFH
Likidak
DEH!
ŞAK
Likidakalikidaka
KFT
007
BU SON İCADIM BOND... DÜDÜKLÜ TENCERE ŞEKLİNDE CEP TELEFONU...
Fiiiiii
ARAYAN OLURSA BU ŞEKİLDE ÇALIYO!
AÇAYIM ARIYOLAR.
DUR! AÇARSAN PATLAR.. DÜDÜKLÜ TENCERE DİYORUM
Füüü
KAP
ÇOK ACİL BİŞEY VARSA MESAJ ATARLAR...
Doğru.
İŞTE MESAJ GELDİ...
ABİ KARIN ARIYO...
ÜMM...
ALBIRT ANIŞTAYN
Açılıcam ulan Nesrine... Kabul etmezse de, dünyanın sonu mu anına koyim.
Einstein USA 15c
Ne daldın abi.. Manita mevzuları mı?
Ha?.. Yok lan m.c² filan...
ZORRO
TRANK
CZZVT.. CZART.. CART...
VINNNN...
KIRKPINAR
IIŞŞŞŞŞW..
SOKC..
ELİN BUZ GİBİYMİŞ LAN!
günah çıkarma
BAK!.. BU PARMAKLA TACİZ YAPTIM.
İNANMAZSAN KOK!
KOK LAN!
sfiii..
UZAYYOLU
IŞINLA BENİ SKATİ...
CVOiiii...
CVEEiiiiN...
ehm..
TFÜSSSS
SKATİ..
CVOiii..

Bebek kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

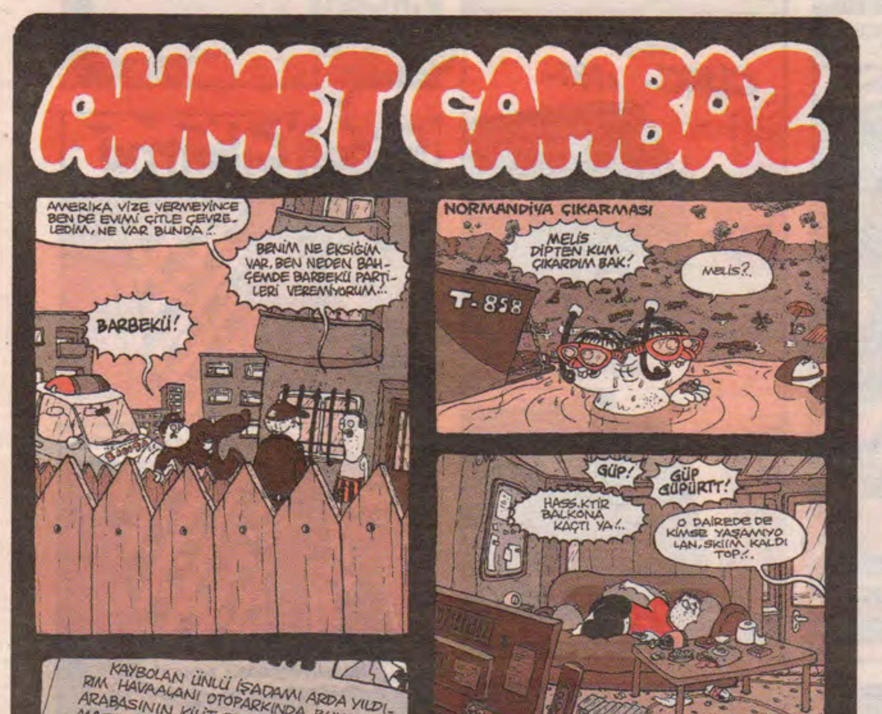
Çatı Katı

"Abi sen aslında iyi yazarsın" diyor Ünal.
"Aslında derken?" diyorum.
"Senin en büyük sorunun, belki de tek meselen, zamanı iyi kullanmamak" diyor. *"Başka da problem yok."*
"Aynı söylem içinde sorun, mesele ve problemi kullanman dikkatimden kaçmadı" diyorum.
Kendisini başka ustaya duyura duyura öven ustasının dediklerini dinleyen bir çırak gibi ezik ve gururlu, gülüyor.
"Ama, kullanmayı nasıl kullandığımız senin dikkatini çekmedi" diyorum.
"Nasıl abi?" diyor.
"Zamanı kullanmak neymiş lan?" diyorum. Depremi hisseden aygır gibi sessiz kalıyor.
İşten atıldığı günün gecesinde, mahzun bir huzurla, kucağındaki laptoptan gereksiz maillerini, bazen de ani bir güdüyle gerekli maillerini temizleyen Masal, başını aletten kaldırıp bana bakıyor.
Beni tanıyor, sinire kesmeme ramak var.
Şu an beni sadece ben durdurabilirim, artık ılımış kahvemin son yudumunu alıyorum, yenisi için ketıla basıyorum.
Sakinleşmeye karar veriyorum.
Sonra hemen öfkeye kapılıp Ünal yavşağına çağlıyorum: *"Zamanı kullanmak neymiş lan? Zaman kullanılır mı? Sen kimsin ki, senden önce ve sonra var olan bir kavramı kullanıyosun? Zaman kullanılmaz Ünal, zaman yaşanır! Neymiş, zaman yaşanır! Sen de söyle lan!"*
"Zaman yaşanır" diyor Ünal.
"Sakin ol" diyor Masal.
"Sakinim zaten" diyorum.
Tuvalete gidip işiyorum, elimi yıkarken aynada hayali beliriyor ilham perimin. Sebepsiz sırıtıyor salak.
"Hah!" diyorum.
"N'oldu, mafyanın içine karışıp, işleyişin detayına vakıf olup, dizisini yazacaktın" diyor.
"Lan aklına geldiği gibi konuşma, nerden bulucam mafyayı ben" diyorum.
Badigart dostum Arap'ı hatırlatıyor. Arap, yıllar yılı farklı mekanlarda kapıda durup, beni her nedense çok sevip, sap dostlarımla gittiğimde bile saygı gösteren, hakkaten esmer bir arkadaşım.
"Arap nerdeki şu an?" diyorum.
"Ben sadece periyim, falcı diilim lan sarı pipi!" diyor.

"İyi, çekil git başımdan" diyorum.
"Umrumdun, ruhumdun" diyor, şişirdiği sakızını patlatıyor, sonra da kayboluyor.
Salona döndüğümde Ünal'ı hem kahvemi, hem de bana cevabını hazırlamış buluyorum. *"Slikon Vadisi'nin ünlü bir lafı var abi, 'Zaman şeytandır, hız da Tanrı' diyolar"* şeklinde alıntıyı basıyor. Vay seni Ünal!
"Zamana emanet!" diyorum, *"Oğlum, yaşayan herşey zamana emanet. El-Zaman, Allah'ın isimlerinden biridir. Bu kusursuz kavrama şeytan diyolar, sen de bunu aklında tutup bana mı söylüyosun? Matematik bile tanımsız doğruların kabulüyle başlamış lan! Hayatın mükemmelliği için en az bir kusursuz gerçeğe ihtiyaç vardı, o da zaman işte. Bırak bizim kısa ömrümüzü, hayat bile zamanın içinde bir salıncak. Bana bi daha Slikon Vadisi deme!"*
"Hayat salıncak, ömür oyuncak diyebilir miyiz abi" diye soruyor Ünal.
"De gitsin mına koyiim!" diyorum.
"Peki zaman gerçek midir?" diye tartışmaya kornerden katılıyor Masal.
"Kolundaki saat kadar gerçek" diyorum, *"Bütün saatlerden daha pahalı bir gerçek"* diyorum, *"İyiye, doğruya, güzele akan bir gerçek"* diyorum. *"Bravo abi"* diyor Ünal. *"Yuh lan Ünal, insan biraz fikrinin arkasında durur"* diyor Masal, susuyor Ünal.
Zaman konusunu kapatmanın zamanı geliyor.
Yazık, Masal işten atıldığı için eşyasını toplamış, sehpanın üzerinde birbirine yapışık bi sürü sarı post-it, toplu halde gidilmiş yemekte çekilmiş bi fotoğraf, iki kedi resmi, cnbc-e takvimi ve bi Prag kartpostalı duruyor.
"Hadi çıkıp bi hava alalım" diyorum, *"Hiç halim yok"* diyor Masal, başka durumlarda

vedatozdemiro@gmail.com

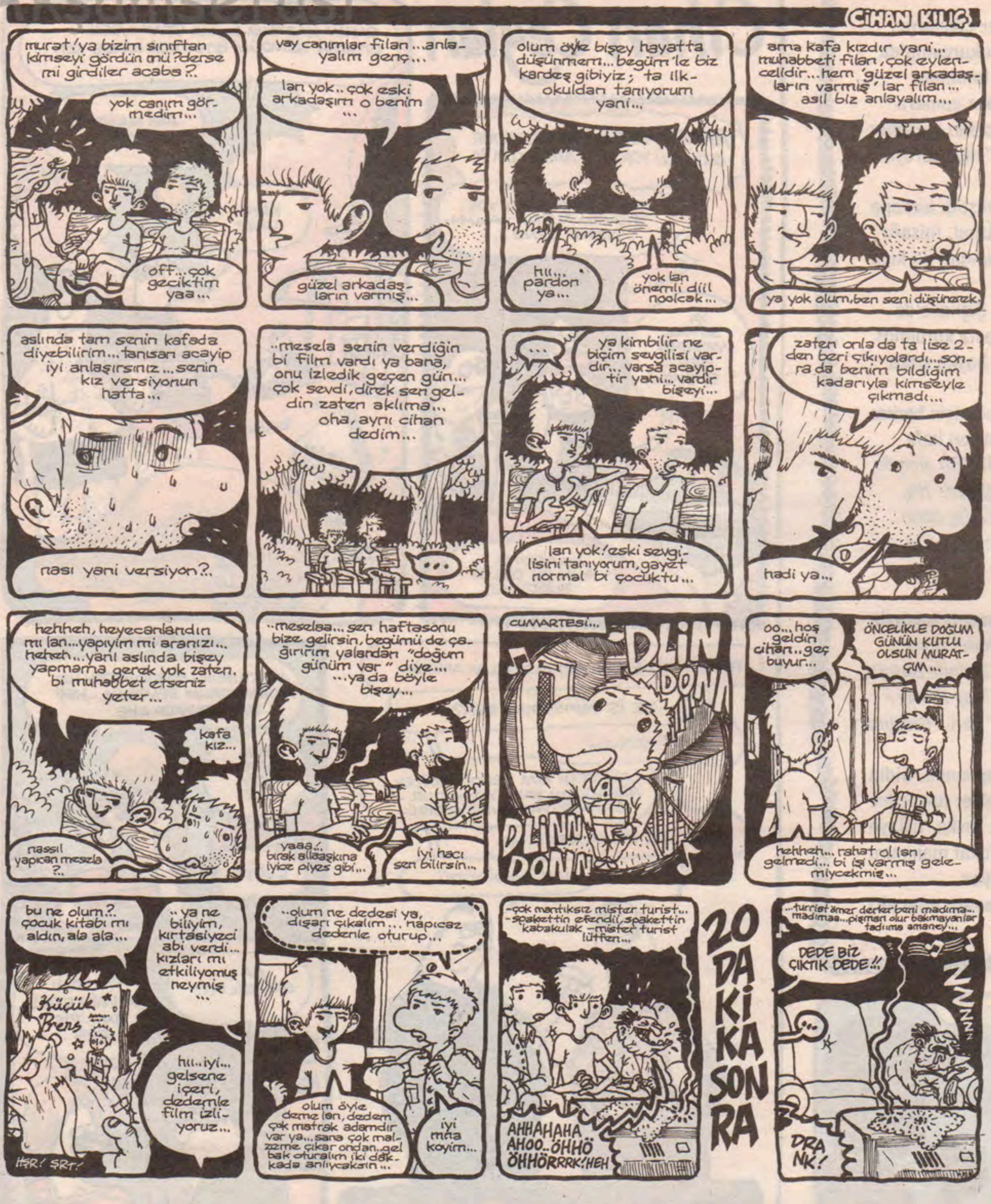

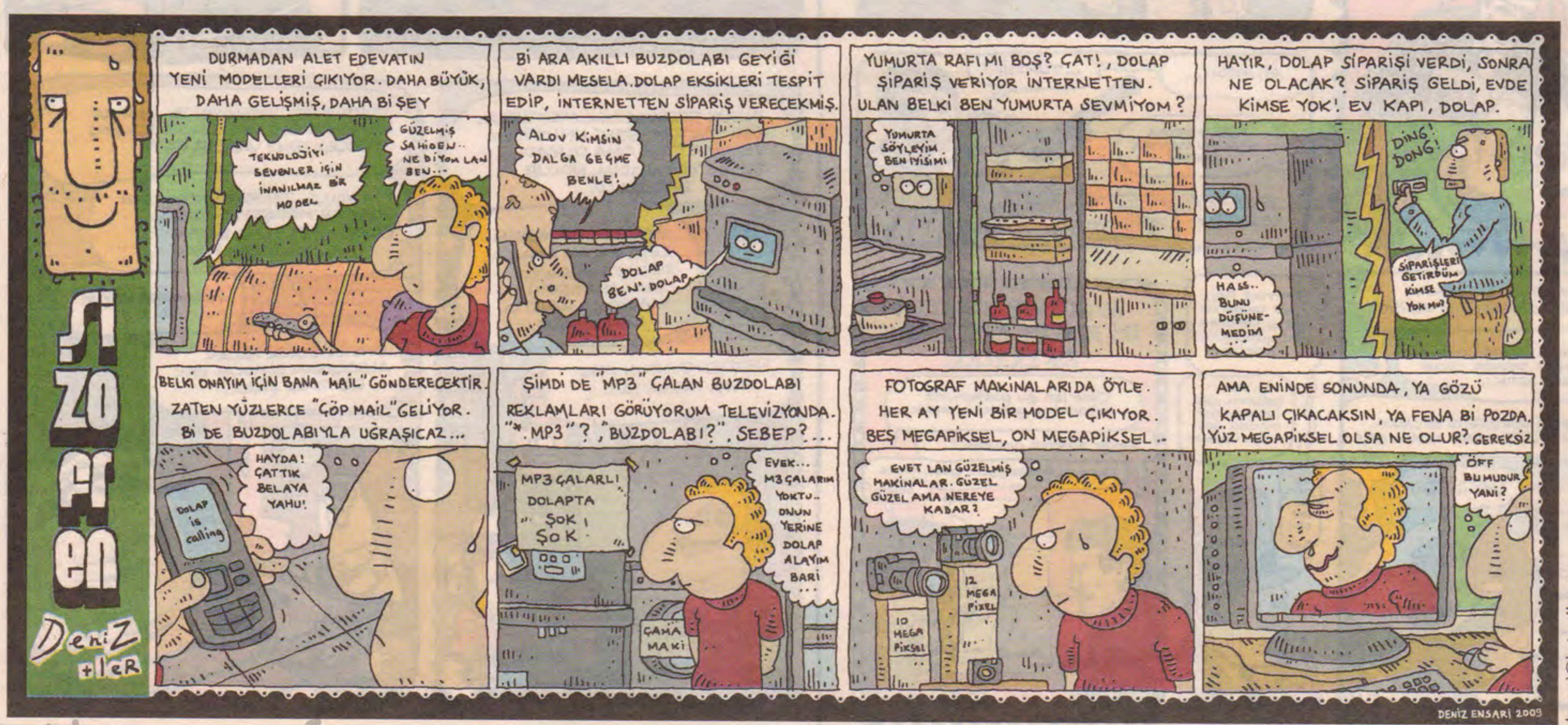
rar eden ben anlayışlı davranıp *"Peki"* diyorum ve Ünal'la beraber çıkıyoruz.
rap, badigartların halaybaşı olduğu için işi çömezlere bırakmış, Çukurcuma'da i yandan bilardo oynayıp, bi yandan tantuni yiyor. Dizi için mafya tanımam erektiğini söylüyorum, işi çok ciddiye alıp telefona sarılıyor, birinden numara lıyor, o numarayı arıyor, ulaşamıyor, başka birini arıyor, *"Burda olsan verirdim line ıstakayı!"* muhabbetini takiben *"Veli abi Şile'den döndü mü?"* diye soruyor, oordinat alıyor ve sonunda kapatıyor.
rap, son oyunda falso içinde bırakıyor masasını. Ünal'la beni önce çalıştığı mekana ötürüyor, *"Birer bira içersiniz"* önerisi, pratikte beşle çarpılıyor. Ünal, misafir larak bira içmenin dizginlenemez hazzı içinde. Mekanda hep rastladığım iki kıza ene rastlıyorum.
ıal'ın bol bahşişle ısmarladığı birer tekilanın ardından, Arap bizi Şişhane'de ir başka mekana götürüyor. Rüya Müzikhol. Veli abinin masası itinayla kurulmuş. ahmin edeceğiniz gibi *"Deli Veli"* diye anılıyor. Masada Veli'den başka sıska e kalıp saçlı bir adam daha var.
urum bir-iki kere anlatıldıktan sonra, işin içinde popüler kültür olduğu için herkes zladan bir coşkuya kapılıyor, halaybaşı tabii ki Ünal. Deli Veli, en son kafa ttığı otoparkçıya hala öfkeli, kalıp saçlı cılız onu sakinleştiriyor. Veli *"Bu alemde, öz paradır"* diyor, *"Sözünde duracaksın! Söz verdin, tutamadın, olmaz! Ha, özünden vazgeçtin, ben vazgeçtim diyeceksin! O da söz! Sen vazgeçtin, onun aberi yok, olmaz! O vazgeçti, sana söyledi, olur! Herşeyi söyleyeceksin! Sen azgeçtin, o vazgeçti, olur! Gıcık olduğun adama, ben gıcığım sana birader iyeceksin, delikanlı olacaksın!"*
nal'ın tuvalete gitmek için kalktığı sandalyeye, benim peri, konsomatris kılığıyla öküyor. *"İyice oldun sen?"* diyorum. "Deli gönlümü durduramıyorum" diyor. ulağına eğilip şiir okuyorum: *"İki katlıydı ve çok tatlıydı eviniz / Birinde biriniz iğerinde diğeriniz / Serindi balkon / Ufaktı bahçe / Demliydi çay / Vay ki vay / amanı paylaştıydık biz üçümüz / Boşluğa bakmaktı işimiz gücümüz"* Peri *"Gidelim urdan şair"* diyor, *"Veli'nin bi zik anlattığı yok, kolpacının teki."*
idelim gitmesine de, kalıp saçlı zayıf, Ünal'ı tokatlıyor tuvaletin kapısında. Gidip utuyorum adamı, *"N'oldu"* diye. İkisi aynı anda işemekli olunca, erkekler tuvaletine iren Ünal, bekleyen sıskaya *"Yan taraf boş, oraya girsene"* demiş. Sıska, tıslaya slaya *"Kadınlar tuvaletine senin anan girsin ulan!"* diye bağırıyor. Tokat mahmuru nal *"Ya ne olacak ki"* diyor. Sıskanın silah çıkardığı an, o an oluyor.

(Devam edecek)

densari@hotmail.com

Akşamsefası

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

CAN LÜTFEN BIRAK ELİNDEKİ O SİLAHI!

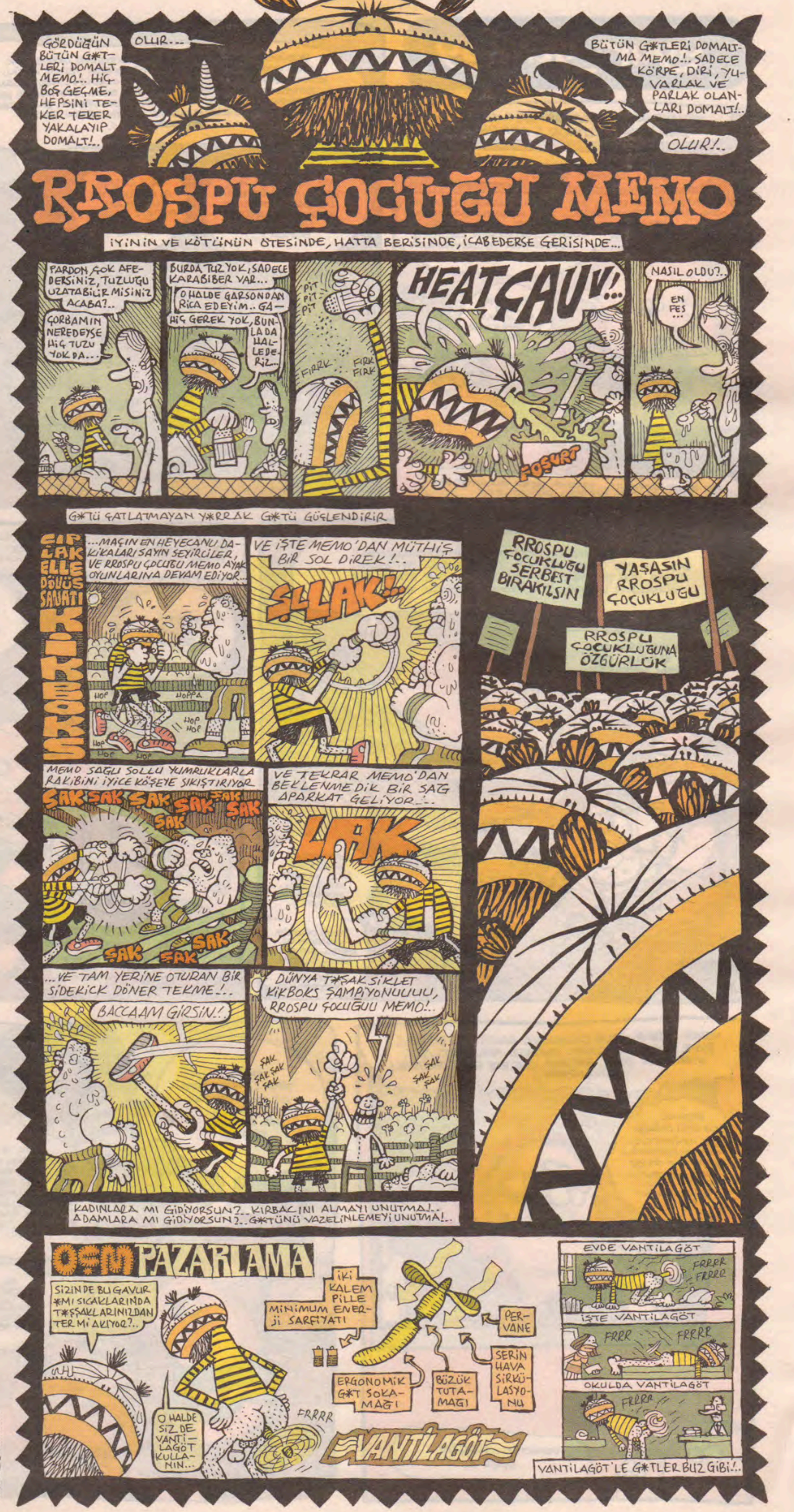
Sığ sularda denize paralel yüzüyor. Daha doğrusu, suyun üzerinde görünen kısmı yüzüyor. Denizin altındaysa, dışarıdan bakıldığında yüzüyormuş gibi görünmesini sağlayan hummalı bir çalışma var. Suyun altında kurduğu bu düzeneğin kahramanı, kumlara bata çıka vücuduna yüzüyormuş süsü veren ayakları. Bu çocuk yedi yaşında. Karşı cinse denizlerin hâkimi bir görüntü sunmak için çabalıyor. Kulaçları bir kırbaç gibi dövüyor suyu, her şey yolunda. Yanına gidiyorum, su seviyesi belime yakın. Nefis kulaçlarına rağmen beni bir türlü geride bırakamıyor. "Ayakların yerde mi senin?" diyorum. Derhal su altı düzeneğini bozuyor. "Yoo..." diyor. Cümlenin gerisi yok. Ayakları devreden çıkınca, suyun altına inen ağzından çıkan kelimeler, sese dönüşemeden kabarcıklar halinde yitip gidiyor. Sahtekâr Poseidon'u ensesinden tutup kaldırıyorum...

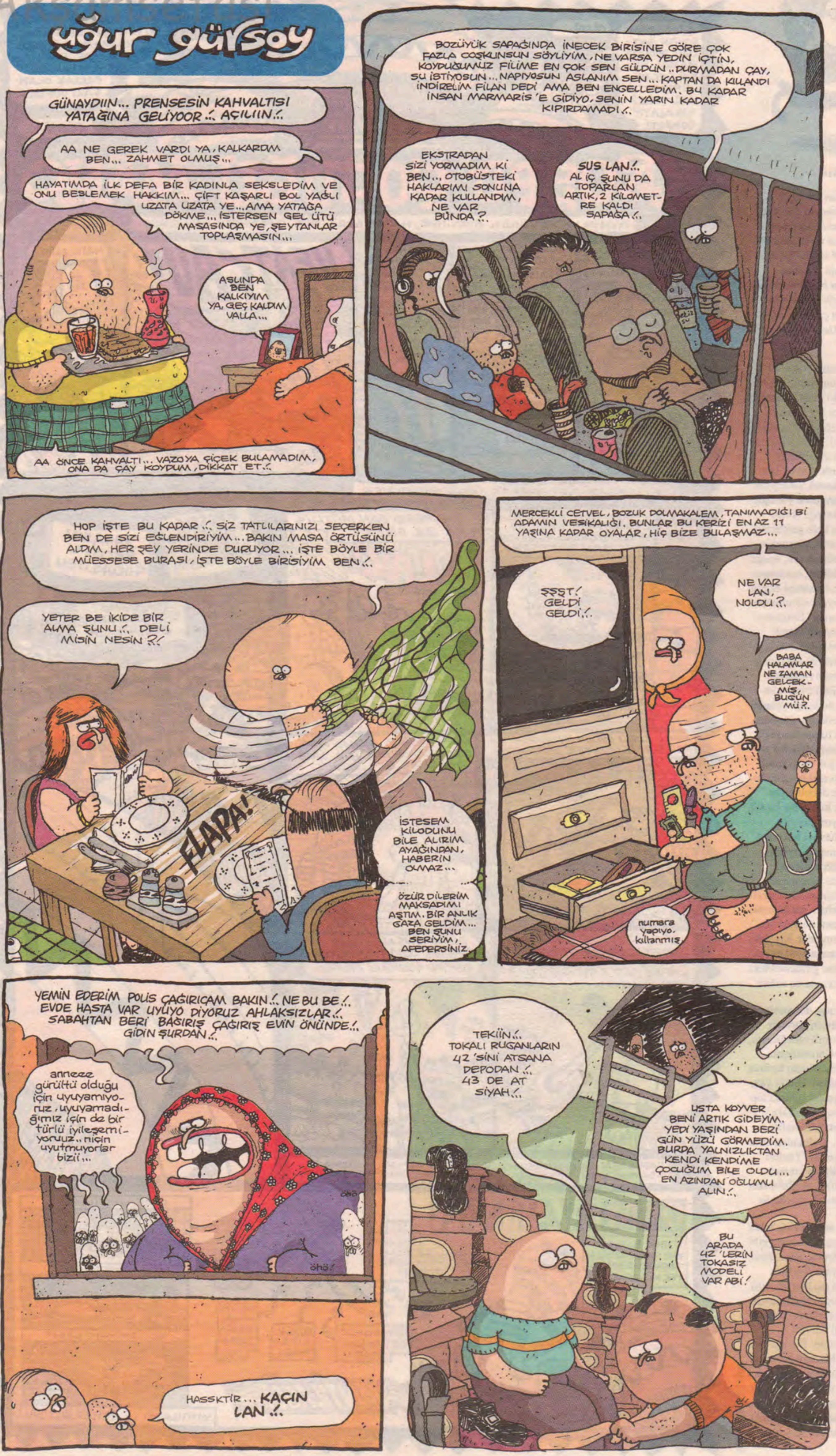
Yeğenimi ensesinden tutup çıkararak oksijene kavuşturmam, 5 günlük o yaz tatilinde denize tek girişimdi. Etrafımda boynuma kadar suyun olması ve ara sıra kollarımla belirli bir ritimde suyu döverek ilerlemek(yüzmek) bana anlamsız geliyordu. Bir yolculuk değildi bu, bir yere ulaşmıyorduk. Sadece her yerimiz suyla çevriliyken bulunduğumuz bir noktadan, yüzerek yine her yerimiz aynı suyla çevrili başka bir noktaya ilerlemiş oluyorduk. Sahilden sürekli yer değiştiren kafalar görüyordum. Bazen kafalar kısa bir süre kayboluyordu (dalmak). Aşağıdaki elverişsiz yaşam şartları yüzünden, biraz ötede tekrar beliriyorlardı. Bakın, işte çok uzaktaki bir kafa, suda kalış süresini yeterli gördü (üşüdü) ve yüzerek yaklaşıyor. Yüzmenin, kolların çok büyük açılarla suya kabaca çarpılmasından (anne yüzüşü), kolların en tepe noktada kısa bir an duraklayıp 'cıps' diye suyu kestiği (kolej yüzüşü) stiller arasında birçok çeşidi vardır. Bize doğru yaklaşan kafa gerçekten nefis yüzüyor. Ama acele etmeyelim, çünkü yüzüşün kalitesini, artık yüzmenin komik kaçacağı sığ sulardaki ayağa kalkış anı belirler. İşte son kulacını attı, ayağa kalkıyor. İlk adımıyla birlikte vücudu, 'ahh' anlamında hafifçe sendeliyor, sendeleme ikinci ve üçüncü adımlarda da gittikçe artan şiddette devam ediyor. Gösteriyi bozan şeylerin ne olduğunu tahmin etmişsinizdir. Sahillerimizdeki binlerce fit vücutlunun, denizden çıkış enstantanesini yerle bir eden zalim çakıl taşları bunlar. Denizden çıkan bu canlı, kuma kavuşup biraz yürüyünce, evrim teorisine uygun olarak dimdik pozisyonuna kavuşuyor. Fit vücudun gösterisini bozan bu zalim çakıl taşları, başka bir grup insan içinse bambaşka anlamlar taşıyor. Hemen önümdeki bu grup, özellikle renkli çakıl taşlarını toplayıp şehre götüren, ergen romantik kızlardan oluşuyor. Yeğenim, bu kızlardan birine (en beğendiğine) avucunun içini su yüzeyinde kaydırarak su fışkırtıyor. Çakıl taşı toplayarak, ilerleyen yıllarda nesnelere bol bol anlam yükleyecek bir kadına dönüşmenin temellerini şimdiden atan bu kız, romantik eylemine bir ayı gibi dalan yeğenimi, "Git başımdan be!" diyerek kovalıyor. Sulu flört girişimi reddedilen yeğenim, etrafında dönerek ve avuçlarıyla su yüzeyini yalayarak biraz daha su fışkırtıyor (seni çok istiyorum). Çakıltaşı, "Ablaaa!" diye bağırıyor. Yeğen, ortama gelmesi muhtemel bir abladan kaçmak için, karnının üzerine 'çap' diye atlayarak yüzeyde biraz debeleniyor (dalmak). 'Ablaaa', hemen yanımdaki şezlongda uzanan nefis bir kız. Ben, bu sığ su sapığının dayısı olduğum belli olmasın diye yeğenimi tanımıyormuş gibi davranıyorum. Lümpen bir Poseidon'u sahiplenerek yarattığım havayı bozmaya niyetim yok. 20 dakikadır aynı sayfasında debelendiğim romanıma dalıyorum. (Romana dalışım, yeğenimin suya dalışıyla aynı kalitede.) Ortalık yatışıyor. Yeğenim, biraz ilerde, elindeki büyük bir taşla zarif çakıl taşlarını parçalamaya başlıyor. (Aşk acısı için nefis bir ironi bu.) "Zavallı," diyorum içimden. Yan tarafı kontrol edip tekrar romanıma dalıyorum. Daha 2 cümle okuyamadan, günde belki 20 defa duyduğum o daveti duyuyorum: "Biraz soğuk, ama hemen alışıyorsun." Sudaki insanlar, kıyıda duran kararsız insanlara hep bu cümleyi kuruyorlar. Kıyıdaki ikna olduktan sonra, denize girip alışarak, kıyıda duran bir başkasına aynı daveti tekrarlıyor. Herkes mutlaka alışıyor. Kimsenin kaçışı yok. Denize girmemekteki ısrarıyla, çevremde yavaş yavaş ünlenmeye başlayan ben bile yakında bu sulara alışacağım...

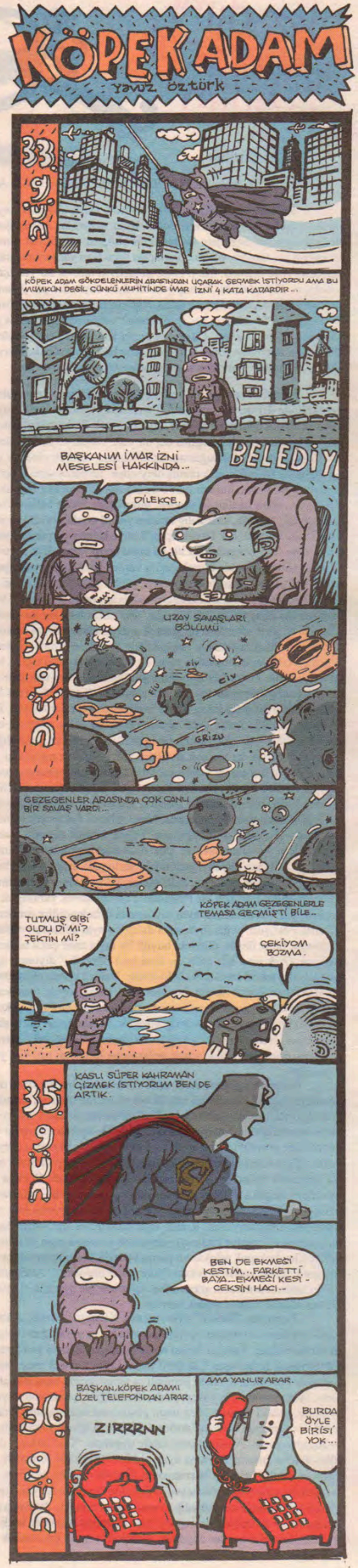
Gerçek bir gösteri alanı sahil. Herkesin ne hüneri varsa ortaya dökmesinde, neredeyse çıplak olmamızın büyük bir etkisi var sanırım. Sahilde en görünür halimizle var olmaya çalışıyoruz. Kullanılabilen aksesuar sayısı kısıtlı olduğu için, vücut hareketlerine, yüzme bilimine, denizde açılma gizemine ve bronzlaşma taktiklerine abandıkça abanıyoruz. Mesela, yaz hiç bitmesin isteyen şu aşırı kaslıya bakın: Kışın üzerinin giysiyle örtülmesinden hiç hoşlanmıyor olmalı. Bütün yaz, sol omzunda beslediği akreple birlikte ayakta duracak. Peki ya şu sığ sularda top oynarken, neşeli kahkahalarla tüm sahili çınlatan grup... Kızların beceriksiz manşetlerini (olması gereken ve çok hoş bir beceriksizlik bu), erkekler nefis hareketlerle kurtarıyorlar. Kızlar, topu bırakıp ara sıra dalıyorlar. Dalmadan önce kalçalarını 1-2 saniye kadar su yüzeyinde tutmaya özen gösteriyorlar. Yüzleri gökyüzüne bakacak şekilde ve parmaklarıyla burunlarını tutup dipten çıkarak, saçlarını düzeltiyorlar ve tekrar oyuna dâhil oluyorlar. Arkamızdaki ve ülkemizin bütün sahil insanlarının arkasındaki işletmelerde yaz için ayarlanmış şarkısıyla Demet Akalın bizlere destek veriyor...

Yeğenim, "Dayııı!" diye bağırdı. Kitabım, parmak arası terliklerim, asker yeşili şapkam ve turuncu havlumla o ana kadar yarattığım havaya bir bomba gibi düştü bu bağırış. Sapığın dayısı açığa çıkmıştı. Hemen yan tarafımda, döne döne, faktör faktör bronzlaşan Çakıltaşı'nın ablasını kontrol etme ihtiyacı duydum. Sahtekâr Poseidon, elindeki pompalı su tabancasıyla bana ateş etti (su buz gibiydi). Onu, ayak oyunlarıyla yüzerken deşifre ettiğim için öcünü alıyordu. Haklıydı da, sahil bir gösteri alanıydı, ben onun gösterisini bozmuştum. Sıra ondaydı. Tekrar ateş etti. Yanımda uzanan faktör yüzünden, "Oğlum yapmasana!" diye bağıramıyordum. Allahtan ismi sahile uygundu, "Can lütfen!" dedim. Bu, ağızdan tükürüklerin fırlamadığı ama uyarı şiddeti yeterli bir sesleniştı. Modern bir tınısı vardı ve sahilin havasını bozmuyordu. Önemli olan bu uyarının, intikam ateşi çakıl taşlarını parçalamakla sönmeyen yeğenimin üzerinde işe yarayıp yaramayacağıydı. Gösterimizi burada kesmeliydik. Poseidoncan tınmadı, defalarca ateş etti. Cephanesi bitince tekrar doldurarak geri geldi. Suya alışmaya başladım, artık soğuk gelmiyordu. Yan taraftan gülüşmeler duydum. Ensemden tutup çıkarılacak kadar su içinde kalmıştım.

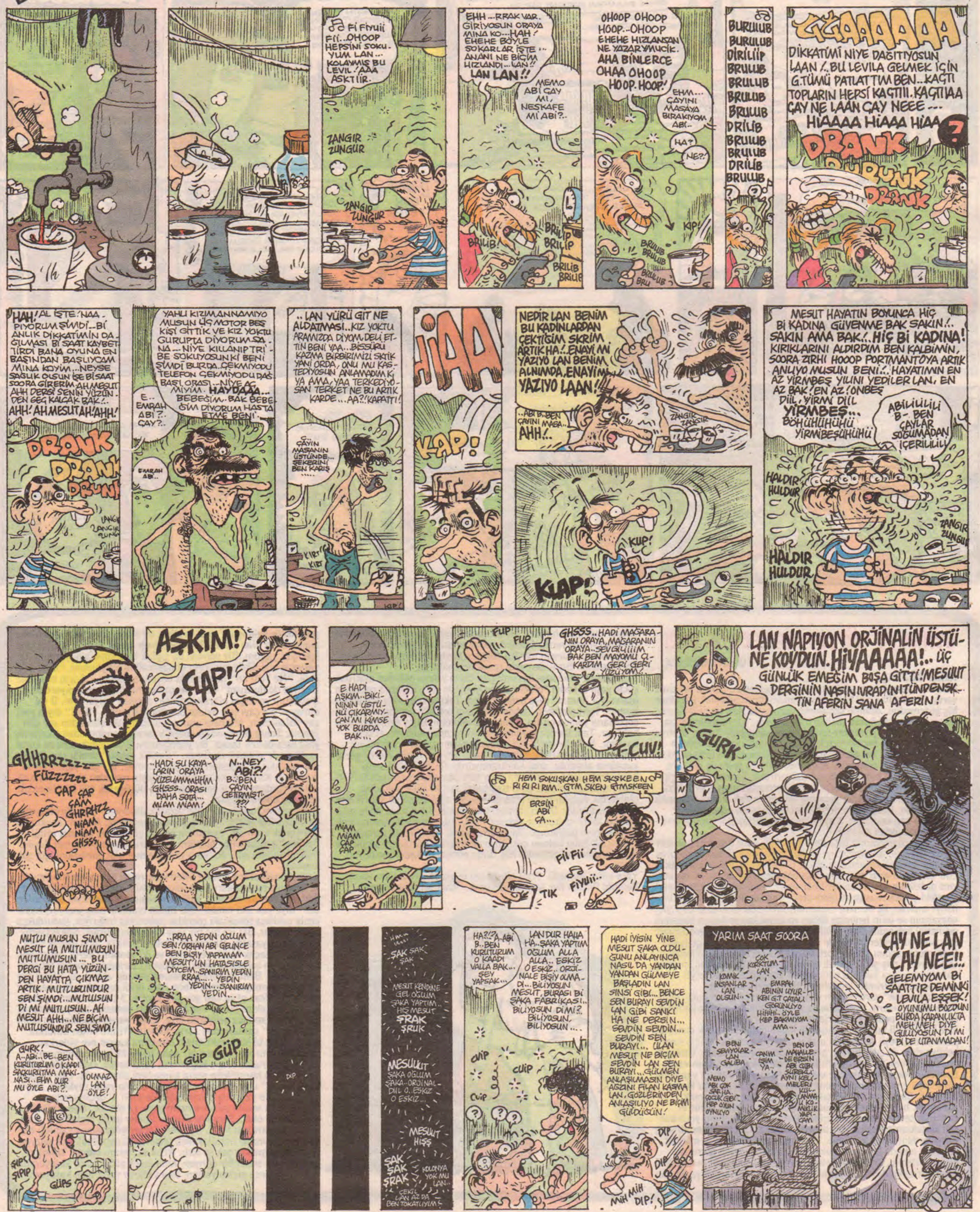
budaci@gmail.com

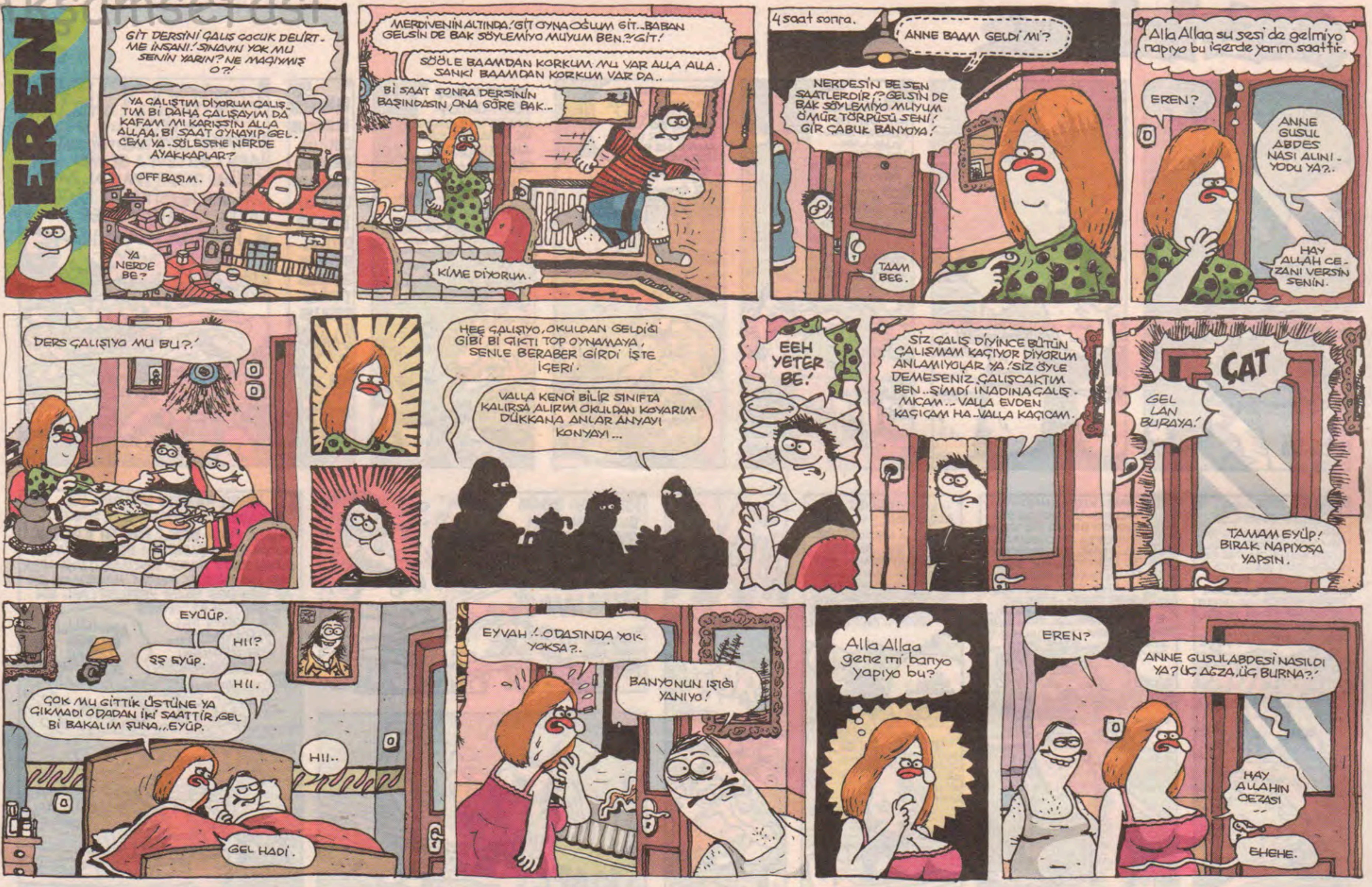

uğur gürsoy
GÜNAYDIIN... PRENSESİN KAHVALTISI YATAĞINA GELİYOOR..! AÇILIIN..!
AA NE GEREK VARDI YA, KALKARDIM BEN... ZAHMET OLMUŞ...
HAYATIMDA İLK DEFA BİR KADINLA SEKSLEDİM VE ONU BESLEMEK HAKKIM... ÇİFT KAŞARLI BOL YAĞLI UZATA UZATA YE... AMA YATAĞA DÖKME... İSTERSEN GEL ÜTÜ MASASINDA YE, ŞEYTANLAR TOPLAŞMASIN...
ASLINDA BEN KALKIYIM YA, GEÇ KALDIM VALLA...
AA ÖNCE KAHVALTI... VAZOYA ÇİÇEK BULAMADIM, ONA DA ÇAY KOYDUM, DİKKAT ET..!
BOZÜYÜK SAPAĞINDA İNECEK BİRİSİNE GÖRE ÇOK FAZLA COŞKUNSUN SÖYLİYİM, NE VARSA YEDİN İÇTİN, KOYDUĞUMUZ FİLİME EN ÇOK SEN GÜLDÜN.. DURMADAN ÇAY, SU İSTİYOSUN... NAPIYOSUN ASLANIM SEN... KAPTAN DA KILLANDI İNDİRELİM FİLAN DEDİ AMA BEN ENGELLEDİM. BU KADAR İNSAN MARMARİS'E GİDİYO, SENİN YARIN KADAR KIPIRDAMADI..!
EKSTRADAN SİZİ YORMADIM Kİ BEN... OTOBÜSTEKİ HAKLARIMI SONUNA KADAR KULLANDIM, NE VAR BUNDA?.
SUS LAN..! AL İÇ ŞUNU DA TOPARLAN ARTIK, 2 KİLOMETRE KALDI SAPAĞA..!
HOP İŞTE BU KADAR..! SİZ TATLILARINIZI SEÇERKEN BEN DE SİZİ EĞLENDİRİYİM... BAKIN MASA ÖRTÜSÜNÜ ALDIM, HER ŞEY YERİNDE DURUYOR... İŞTE BÖYLE BİR MÜESSESE BURASI, İŞTE BÖYLE BİRİSİYİM BEN..!
YETER BE İKİDE BİR ALMA ŞUNU..! DELİ MİSİN NESİN?!
FLAPA!
İSTESEM KİLODUNU BİLE ALIRIM AYAĞINDAN, HABERİN OLMAZ...
ÖZÜR DİLERİM MAKSADIMI AŞTIM. BİR ANLIK GAZA GELDİM... BEN ŞUNU SERİYİM, AFEDERSİNİZ.
MERCEKLİ CETVEL, BOZUK DOLMAKALEM, TANIMADIĞI Bİ ADAMIN VESİKALIĞI. BUNLAR BU KERİZİ EN AZ 11 YAŞINA KADAR OYALAR, HİÇ BİZE BULAŞMAZ...
ŞŞŞT! GELDİ GELDİ..!
NE VAR LAN, NOLDU?.
BABA HALAMLAR NE ZAMAN GELCEKMİŞ, BUGÜN MÜ?.
numara yapıyo, kıllanmış
YEMİN EDERİM POLİS ÇAĞIRICAM BAKIN..! NE BU BE..! EVDE HASTA VAR UYUYO DİYORUZ AHLAKSIZLAR..! SABAHTAN BERİ BAĞIRIŞ ÇAĞIRIŞ EVİN ÖNÜNDE..! GİDİN ŞURDAN..!
anneee gürültü olduğu için uyuyamıyoruz, uyuyamadığımız için de bir türlü iyileşemiyoruuz.. niçin uyutmuyorlar bizii...
öhö
öhö!
HASSKTİR... KAÇIN LAN..!
TEKİİN..! TOKALI RUGANLARIN 42'SİNİ ATSANA DEPODAN..! 43 DE AT SİYAH..!
USTA KOYVER BENİ ARTIK GİDEYİM. YEDİ YAŞINDAN BERİ GÜN YÜZÜ GÖRMEDİM. BURDA YALNIZLIKTAN KENDİ KENDİME ÇOCUĞUM BİLE OLDU... EN AZINDAN OĞLUMU ALIN..!
BU ARADA 42'LERİN TOKASIZ MODELİ VAR ABİ!

KÖPEK ADAM
Yavuz Öztürk
33. gün
KÖPEK ADAM GÖKDELENLERİN ARASINDAN UÇARAK GEÇMEK İSTİYORDU AMA BU MÜMKÜN DEĞİL ÇÜNKÜ MUHİTİNDE İMAR İZNİ 4 KATA KADARDIR...
BAŞKANIM İMAR İZNİ MESELESİ HAKKINDA...
DİLEKÇE.
BELEDİY
34. gün
UZAY SAVAŞLARI BÖLÜMÜ
ziv
ziv
fiu
GRİZU
GEZEGENLER ARASINDA ÇOK CANLI BİR SAVAŞ VARDI...
KÖPEK ADAM GEZEGENLERLE TEMASA GEÇMİŞTİ BİLE...
TUTMUŞ GİBİ OLDU Dİ Mİ? ÇEKTİN Mİ?
ÇEKİYOM BOZMA.
35. gün
KASLI SÜPER KAHRAMAN ÇİZMEK İSTİYORUM BEN DE ARTIK.
BEN DE EKMEĞİ KESTİM... FARKETTİ BAYA... EKMEĞİ KESİCEKSİN HACI...
36. gün
BAŞKAN, KÖPEK ADAMI ÖZEL TELEFONDAN ARAR.
ZIRRRNN
AMA YANLIŞ ARAR.
BURDA ÖYLE BİRİSİ YOK...

SAFTİRİKLER

BENİM DE SÖYLEYECEKLERİM VAR!

Umut SARIKAYA

KILLI GÖZYAŞI

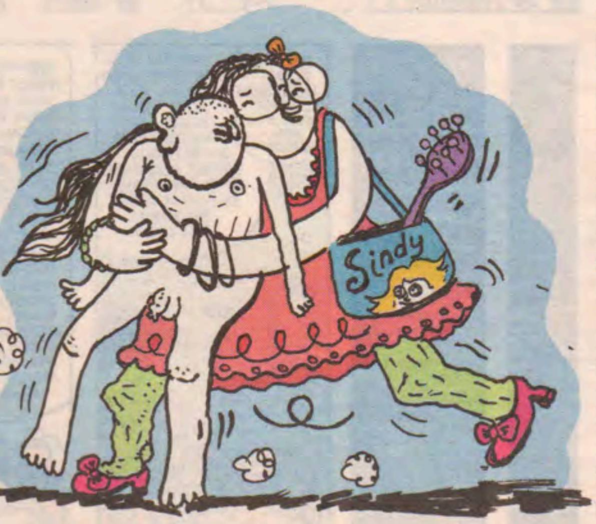
Babamın ya çok canı sıkılıyordu ya da gerçekten çok az paramız vardı. Uzun yıllar bizi berbere yollamamasının sebebini gerçekten hiç çözemedim. Abimle saçlarımız uzayıp, saçtan favorilerimiz oluşmaya başladığında gözünü bize dikerdi. Yalvarmalarımıza aldırmadan yere gazeteleri serip, üstüne sandalyeyi koyar, oturma odasında sırayla saçlarımızı keserdi. Üstümüz çıplak, halının üstüne serilmiş bi kat gazeteye basarak ağlaya ağlaya tıraş olurduk. Yakışıklılığımızı elimizden almaması için, bu sefer üç numara yapmaması için babama sürekli yalvarırdık. Sadece sigara içip, saçımıza konsantre olur, bize cevap vermeden tıraş ederdi bizi. Gözyaşlarına kesik saçlar yapışmış iki yeşil kafalı olarak kalkardık sandalyeden. Gözyaşının ilerleyişini en iyi takip edebildiğiniz zamandır saç kesimleri. Yaşın teninizde ilerleyişini geçtiği yeri kaşındırmasından anlayabilirsiniz.

Önce tıraş olan abimin üstü başı kıl içinde evde gezinmesine izin vermediği için, gazetenin üzerinden ayrılmayarak benim de tıraş olmamı izlemek zorundaydı abim. Birbirimizin haline bakarak kıllı gözyaşlarımızı akıtırdık tıraş boyunca. Kesme işlemi bitince, yine gazetenin üzerinden ayrılmamamızı tembihleyerek sandalyeyi içerdeki yemek masasına götürürdü. Çok sık dokunmuş yeşil bir halıyı andıran, üç numara saçlarımızdaki onlarca makas izleriyle, gözyaşının ve terin tenimize değen yerlerini kaşıya kaşıya babamın gelmesini beklerdik. Olan olduğu için ve birazdan çok eğleneceğimiz için susarak beklerdik elinde dev elektrik süpürgesiyle gelişini. Süpürgenin sapını söker, hortumuyla biz iki küçük yeşil halıyı temizlerdi. Emiş gücü yüksek hortumu yanaktan, enseden, sırttan, kafadan kurtara kurtara temizlerdik kendimizi. Eğer keyfi yerindeyse birbirimizi temizlememize "hortumu göze yapıştırmamak" şartıyla izin verirdi. Hortumun dokunduğu yerler dokundukça kızarır, yeşil kafamız ve vücudumuz birbiriyle kesişmiş, iç içe geçmiş pembe çemberlerle dolardı.

Yaz kış sürekli kulağım aktığı için kulağımdan hiç eksik olmayan pamuğumla, yeşil kafamdaki makas izleriyle evde banyo için sıramı bekliyordum da çıkarttırmış beni çırılçıplak eve salmıştı. Üstümde kıyafet namına sadece ucu iltihaptan sararmış pamuğum vardı. Banyonun kapısında hareket etmeden durmamı etrafı kıl yapmamı söylemişti ama duramıyordum. Donu sıyırmış bi çocuğu kimse tutamaz. Çocukken üstünü çıkarınca oraya buraya koşmak, zıplamak, bi yerlerden atlamak istiyor insan. Püfür püfür bi özgürlük sevinci yerleşiyor içine insanın. Annem abimi yıkarken ben koltuklardan koltuklara atlıyor, havada uçan tekmeler atmaya çalışıyordum kendi kendime. Yıkanma uzun sürünce bi müddet koltukta amuda kalkarak bekledim. Baktım zaman geçmiyor dışarıyı izledim. Öğlendi ve sokağı serinleten köpüklü bi su köşedeki bayırdan aşağı doğru akıyordu. Yukarda bi yerde araba ya da halı yıkıyor olmalıydı birileri. Bir iki çocuk, gazoz kapağı ve taşlardan suya baraj yapıyordu, barajın yıkılmaması için hep beraber çalışıyorlardı. Annem içerden "bi yere ayrılma, çıkıyor şimdi abin" diye seslendi. Bişey demeyip çocuklara baktım.

Sıcak asfalta seke seke basarak çocukların yanına giderken bayırdan çıkan yaşlı bi kadın "git eve annen giydirsin seni. Koskoca çocuksun utanmıyor musun" diye bağırdı bana. Tekrar seke seke eve doğru koştum. İçeri girmeyip kadının gitmesini bekledikten sonra koşarak çocukların yanına gittim, yanlarında dikildim. Bişey demeden bana baktılar. Tam baraja yardım edecekken arkamdan iki el beni kavradı. Mahalleden bi kız vardı. Benden sadece 4 yaş büyük olmasına rağmen bana annemmiş gibi davranıyordu. Nerde görse kucağına alıyordu, ama kaldıramıyordu da. Belimden sıkıp kaldırarak yerde ayaklarımı süre süre beni mahallede gezdiriyor, maç yaparken sahaya girip tişörtümü şortun içine doldurup gidiyordu. Annem de bu kıza güveniyor, beni ve abimi sık sık ona emanet ediyordu. Oturup bi kere bile konuşmuşluğumuz yoktu ama beni ve abimi nedensizce çok seviyordu. İşte yine belimden tutarak sürüklemeye başlamıştı. Ayaklarım yerde sürünürken yanağımı ıslak ıslak öpüp kafamı çekiştirip duruyordu. Sürükleye sürükleye beni bahçelerine götürdü. Hiç itiraz etmedim, kaderime boyun eğdim.

Yere kilim sermişti. Yeşil plastikten oyuncak çay takımı vardı. Demliği fincanı her şeyi tastamamdı. "hadi sen şimdi bana misafirliğe gelmişsin" dedi ve elime bir fincan ile içinde koparılmış çimlerle taş olan plastik bir çay tabağı verdi. Ayakta dikilip çayı içer gibi yaptım. Bir yandan da çıplak bedenime bakıyordum. O yaşımda bile böyle misafirin olmayacağını biliyordum. "Bitti mi" dedi. "Ne bitti mi" manasında başımı salladım. "Çayın bitti mi? Bittiyse doldurayım" dedi. Gerçekten hiç bişey anlamıyordum. Çıplaktım ve doğal olarak koşmak, coşmak istiyordum. O ise olmayan bir çayı içip öylece duralım istiyordu. "Bitti" diyip yeni çay doldurdum. Mindere oturup tabağımdaki çimenden yer gibi yaptım. Sonra ucu boncuklu plastik tarağını çantasından çıkararak yeşil kafa derimi taradı. Bu yaptığımızın ismi oyundu ama ne kural vardı ne de yenmek yenilmek. "Evcilik oyunu" dediği şey, öylece mal gibi durup, bişeyleri içer gibi yapmak, yer gibi yapmaktı ve durmaktı. Kızlar bu kadar sıkıcı bir şeyin nesinden zevk alıyorlardı anlamıyordum. "Deli herhalde" diye düşünerek çay için teşekkür edip eve doğru koştum.

Evde annem,"nerdesin" diye sorarak döverken, "misafirlikteydim be misafirliğe gittim" diye ağlayarak bağırdım. Annem sokaklarda çırılçıplak koşmam, oynamam yerine güvenerek emanet ettiği "ablam"a misafirliğe gittiğim için garip bir memnuniyet duydu. Eğlenmediğim için, ablamın yanında mal gibi durduğum için çok kızmadı.

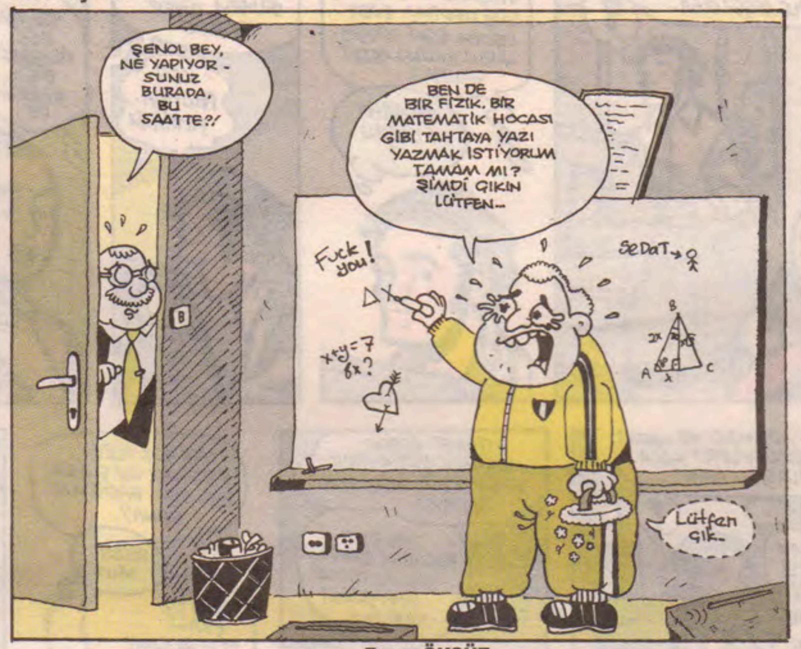
Yıkandıktan sonra abimle liften kıpkırmızı olmuş suratlarımızla ve tertemiz eşofmanlarımızla sokağa çıktık. Akşam olmak üzereydi. "iki saat sonra evde olun, üstünüzü başınızı kirletmeyin öldürürüm sizi" diye çok sıkı tembihledi. Bütün mahalle maç yapıyor, hava kızıla çaldıkça sokaktaki çocuklar bağırdıkça bağırıyor, kudurdukça kuduruyordu. Biz ise hiç bir şeye dokunamıyorduk. Sokaktaydık ama sokak yasaktı. Bayırdaki yıkılmış baraja, akıp gitmiş suya baktık. Yapacak hiçbir şey yoktu ve iki saatimiz vardı. Mecburen "ablamız"ın bahçesine gittik. Minderin üzerindeki oyuncak bebeğini uyutuyordu. Beni de bebeğin yanına yatırdı. abime de "şimdi sen işten geliyormuşsun" dedi. Abim işten geldi, uyandım, hep beraber çay içtik, biraz ot ve taşı yer gibi yaptık. 3 tane de yarım çubuk krakeri gerçekten yedik. Yarım çubukları yememiz hariç yaptığımız her şey çok aptalca geliyordu bize. Zaten yarım çubukları da abim "ablamızın" çantasından zorla almıştı. Misafirlikten atıldıkta sonra, daha bi sürü vaktimizin olmasına karşın eve giderken "inşallah ömrüm boyunca bir daha böyle bir oyun oynamam, daldaşşak oradan oraya koşturmak daha zevkli. Onun püfür püfür özgürlüğünü hissettikten sonra kimse beni olmayan bir çayı içirerek kandıramaz" diye içimden geçirdim. Aslında yalan söyledim. Böyle bir cümleyi o yaşımda azıcık bilgimle tabii ki geçiremedim. "'ablamız'la selamı sabahı kessem gayet iyi olacak" diye düşündüm. Sonra ne mi oldu? Sonra ne olacak. Günler geçti, saçlarımız uzadı, babam saçlarımızı kesti. Ne kesik saçlar gözyaşını tutabildi, ne de bayıra kurulan barajlar akıp giden suyu engelledi. Çok gözyaşı döküldü, bayırdan çok su aktı. Artık saçlarımı babam kesmiyor, kulağım ise arada bir ağrıyor. Ama halen püfür püfür koşuyorum. Birileri gelince gizleniyorum, sonra tekrar daha hızlı koşuyorum.

Emir SAĞLAM

Berkay YETİM

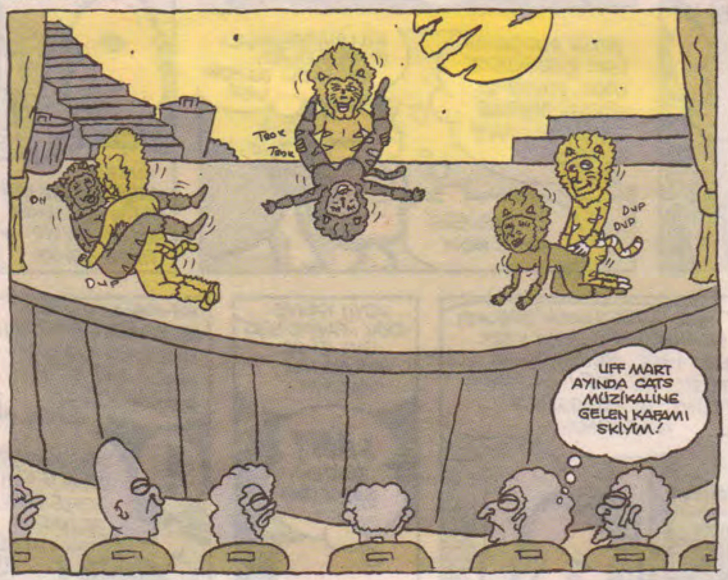
Barış ÖZKAN

Doruktan TURAN

Emre ÖKSÜZ

Selim TANRISEVEN

Barış Cem ŞAHİN

UYKUSUZ

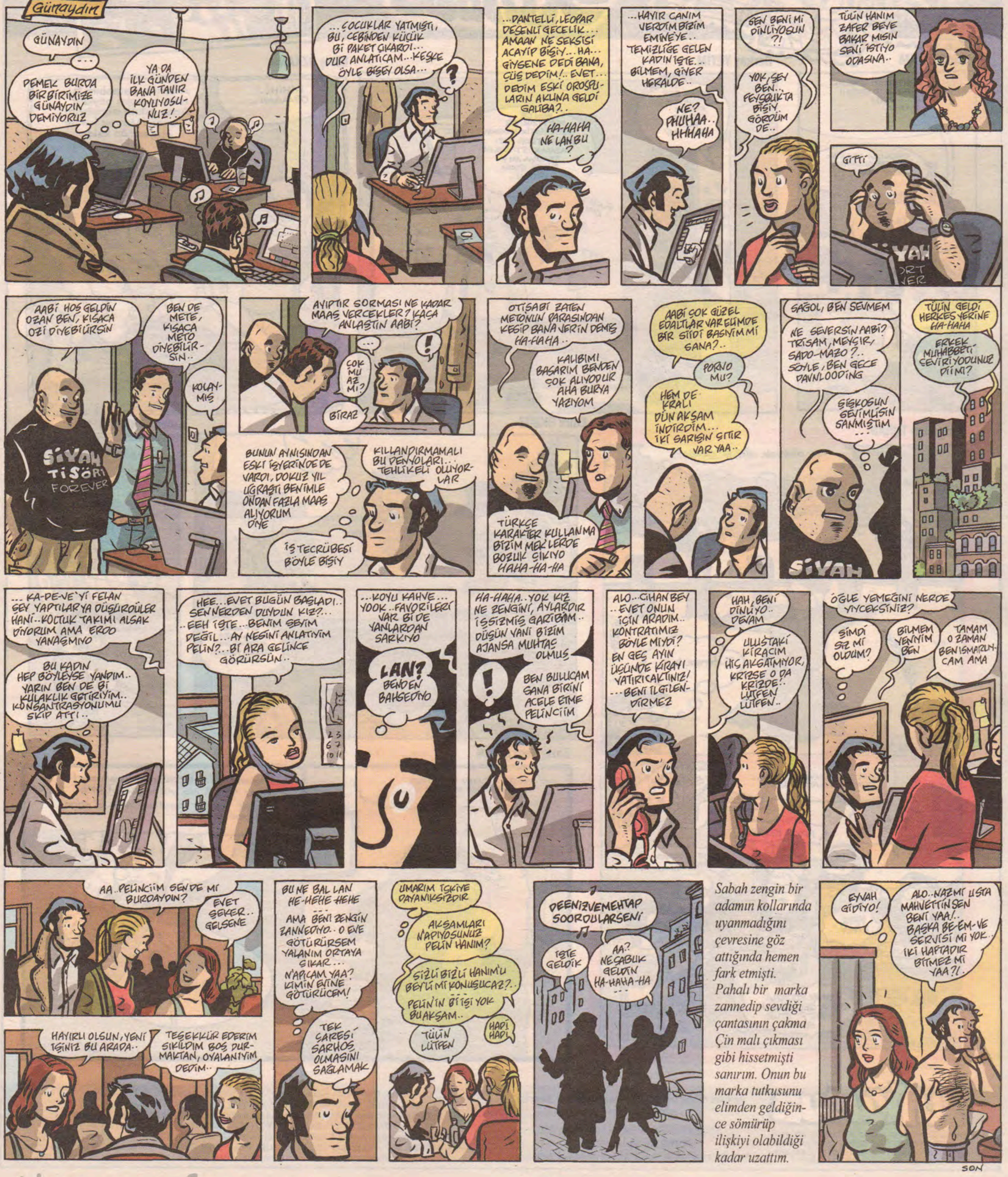
Haftalık Mizah Dergisi | 09 Temmuz 2009 | Sayı: 097
Haftalık Yaygın Süreli Yayındır

YAYINCI MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur GÜRSOY
YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Nuri AÇAR (nuri@uykusuzdergi.com)

GRAFİK: Fırat YAŞA - Evrim GÜVENÇ - Vasıf TERİM - KALİGRAFİ: Şevki Sayışman
Halkla İlişkiler ve Muhasebe: Elvan Aktaş (caglar@uykusuzdergi.com)
Asmalımescit Mah. Sofyalı Sok. Hamson Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat.1 Beyoğlu / İSTANBUL
TEL: 0 (212) 245 53 38/39 FAX: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307-7619
BASKI: APA Uniprint Hadımköy Asfaltı Ömerli Köyü Mevkii 34555 Hadımköy / İstanbul 0(212) 798 28 40
GENEL DAĞITIM: DPP - 0(212) 622 22 22 ABONELİK: Yurtiçi: 99YTL Amerika: 100$ Avrupa: 70€ Uzakdoğu:120$
Banka Hesap Numaralarımız: Yapıkredi Bankası Parmakkapı Şubesi, YTL: 81217859 USD: 81345973 EUR: 81345967

OTİSABİ

YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

ISSN 1307-7619
16 TEMMUZ PERŞEMBE
SAYI: 2009/29 No: 098
1.50 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 1.75 TL.

UYKUSUZ

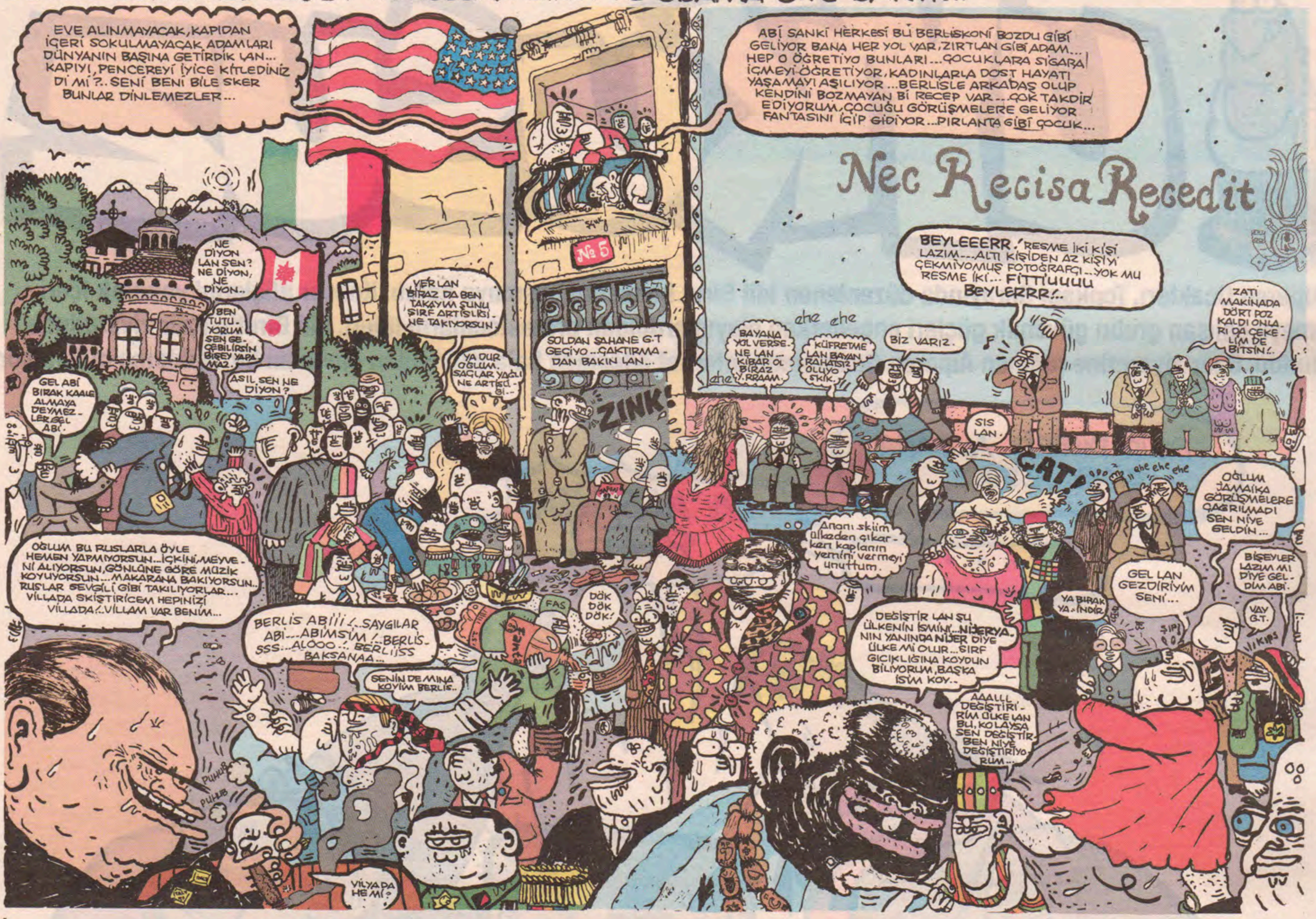
www.uykusuzdergi.com

• **Alperen Ocakları, Topkapı Sarayında düzenlenen İdil Biret konserini basmaya kalktı. Konser afişlerini yakarak içeri girmeye çalışan grubu güvenlik güçleri engellerken olayın ardından protestocuların lideri, İdil Biret'e özür ziyaretinde bulundu. Özür ziyaretine rağmen Alperen Ocaklarının internet sitesinde hala yapılanları savunan bir açıklama bulunuyor.**

İTALYA'DAKİ G-8 ZİRVESİ OLAYLI GEÇTİ

SARKOZY KORUMALARININ KAVGASINI AYIRDI, RUS DEVLET BAŞKANI MEDVEDEV SARHOŞ OLDU. BERLUSCONİ, MEDVEDEV'İN KOLUNA GİRDİ VE OBAMA G.TE BAKTI...

BİŞEYLER DUYDUM

YANINDAYIZ HALİL...!

Geçen hafta, 2008'de Paris'teki görüşmelerinde kendisine 'Halilciğim' diye hitap eden Michael Jackson'la, 2010 yılında Ereğli konseri için sözleştiklerini ama ölümüyle projeye yazık olduğunu açıklayan Ereğli Belediye Başkanı Halil Posbıyık, bu sefer de bir nikâh töreninde, Ereğli halkına Madonna'nın ilçelerine geleceğini müjdeledi.

HİDDET

İzmir'in Foça ilçesinde Partisinin kongresine katılan MHP İzmir Milletvekili Kamil Erdal Sipahi, AKP hükümeti hakkında konuşurken kendi kendine sinirlenmeye başladı. Sinirini sık sık masaya vurarak belli eden Kamil Erdal, ateşli konuşmasının finaline doğru masayı kırdı.

AYNI ONUN BIYIKLARI

ANKARA'DA BİR AVUKAT, BÜROSUNA 1993 YILINDA KAYBETTİĞİ BABASININ FOTOĞRAFINI ASTI. YAPILAN BİR İHBAR ÜZERİNE, TERÖRLE MÜCADELE EKİPLERİ AVUKATIN BÜROSUNU BASARAK TUTANAK TUTTULAR. TUTANAKTA ŞUNLAR YAZIYOR: "OFİS OLARAK ANILAN ODANIN DUVARINDA TAHMİNEN BÜYÜKLÜĞÜ 40X30 SANTİMETRE EBADINDA ATATÜRK PORTRESİNİN BULUNDUĞU, YİNE PORTRENİN YANINDA 40X30 EBADINDA YASADIŞI PKK BÖLÜCÜ PKK/KONGRA-GEL ÖRGÜTÜ LİDERİ ABDULLAH ÖCALAN'IN SİYAH BEYAZ, GÜLÜMSEYEN, **ELLERİ GÖĞÜSÜNDE OLUŞTURULMUŞ HALDE, GÖMLEKLİ VE BIYIKLI RESMİN** ASILI OLDUĞU TARAFIMIZDAN GÖRÜLMÜŞTÜR." AVUKATA SORUŞTURMA AÇILDI...

BENİMLE ÇİFTLEŞİR MİSİN

Kanal T, yeni yarışma programı **"Benimle Çiftleşir misin?"**'in tanıtımını yaptı. **"10 Birbirinden çapkın ve yağız erkek, 10 dünya güzeli ve birbirinden cilveli dişi"** sloganı kullanılan bu yarışmada, 'yağız' ve 'cilveli' sıfatlarıyla çiftleşmesi beklenenler, hayvanlar. Bir çiftlikte, **"kah banyoda, kah lavaboda, kah yatak odasında"** çiftleşen hayvanları izleyeceğiz. Panter Emel'in sunacağı bu yarışmayı kazanan hayvanların ödülüyse, 1 yıllık Veteriner hizmeti, 1 yıllık mama ve kuaför masrafları... Şu da yarışmanın bir diğer sloganı: **"Ve onların kavuşma anlarında gözyaşlarınızı tutamayacak belki de hıçkırıklara boğulacaksınız... Belki siz de bu programda olmak için yanıp tutuşacaksınız..."**

uykusuz

Babası uzman çavuş olduğu için askeri kampa alınmayan 16 yaşındaki Emrah, kampa tel örgülerden girmeye çalışırken, elektrik direğine dokununca akıma kapılarak öldü.

Vakit gazetesinin, İdil Biret'in Topkapı sarayındaki konserinde içki içileceğiyle ilgili haberlerinin ardından Alperen Ocakları konseri bastı.

KAÇ YIL OLDU?

- Ali Atıf Bir, *"Yeni yıla Klassis'te girmek bir 'Ali Atıf Bir klasiği' haline geldi,"* diyerek 'kendi ismi ve soy ismini kullanma narsisliği'nin en güzel örneğini vereli **3 yıl...**
- David Beckham'ın, eşi yanında otururken, masa altından karşısındaki kadının ayaklarını okşaması haberi üzerine, Seren Serengil, "Victoria'nın yerinde olsam ikisinin de ayaklarını kırardım. Ayrıca benimleyken, başkasının ayaklarını okşayacak erkek göremiyorum. Türkiye'nin en güzel ayakları olan sanatçısıyım," yorumunu yaparak hızla sadede geleli **4 yıl...**

- İbrahim Tatlıses, Dalyan'da düzenlenen Uluslararası Dalyan Caretta Caretta Kültür ve Turizm Festivali kapsamında sahne alıp, *"Buradaki kurbağaları herkes biliyor,"* diyeli **4 yıl...**

- CNN Turk muhabiri, kendisine Bağdat'taki son durumu soran Mehmet Ali Birand'a, *"Maalesef bombardıman 15 dakika önce sona erdi,"* diyerek aksiyonlu haber sunamadığı için üzüleli **6 yıl...**
- Michael Jackson, ilk defa "Smooth Criminal" adlı parçasının klibinde yaptığı öne eğilme hareketini sağlayan ayakkabıları için patent başvurusu yapalı tam **17 yıl** olmuş...

3. köprü projesiyle İstanbul'da 800 hektarlık orman yok olacak.

O DA ÖLÜ BU DA ÖLÜ

Doğan Haber Ajansı tarafından gazetelere servis edilen ve Hürriyet, Milliyet, Posta, Radikal ve Sözcü gazetelerinin birinci sayfadan kullandığı "Uygur katliamı" fotoğrafının, Mayıs ayında Çin'de gerçekleşen bir trafik kazasına ait olduğu ortaya çıktı.

NERDELER

Newsweek "Tüm zamanların en iyi 100 kitabı" listesini yayımladı. Listede, Churchill'in "İkinci Dünya Savaşı Hatıraları" ve İncil yer alıyor. Listede yer bulamayanlarsa, Dostoyevski, Kafka, Albert Camus, Çehov...

AMERİKAN SARIĞI

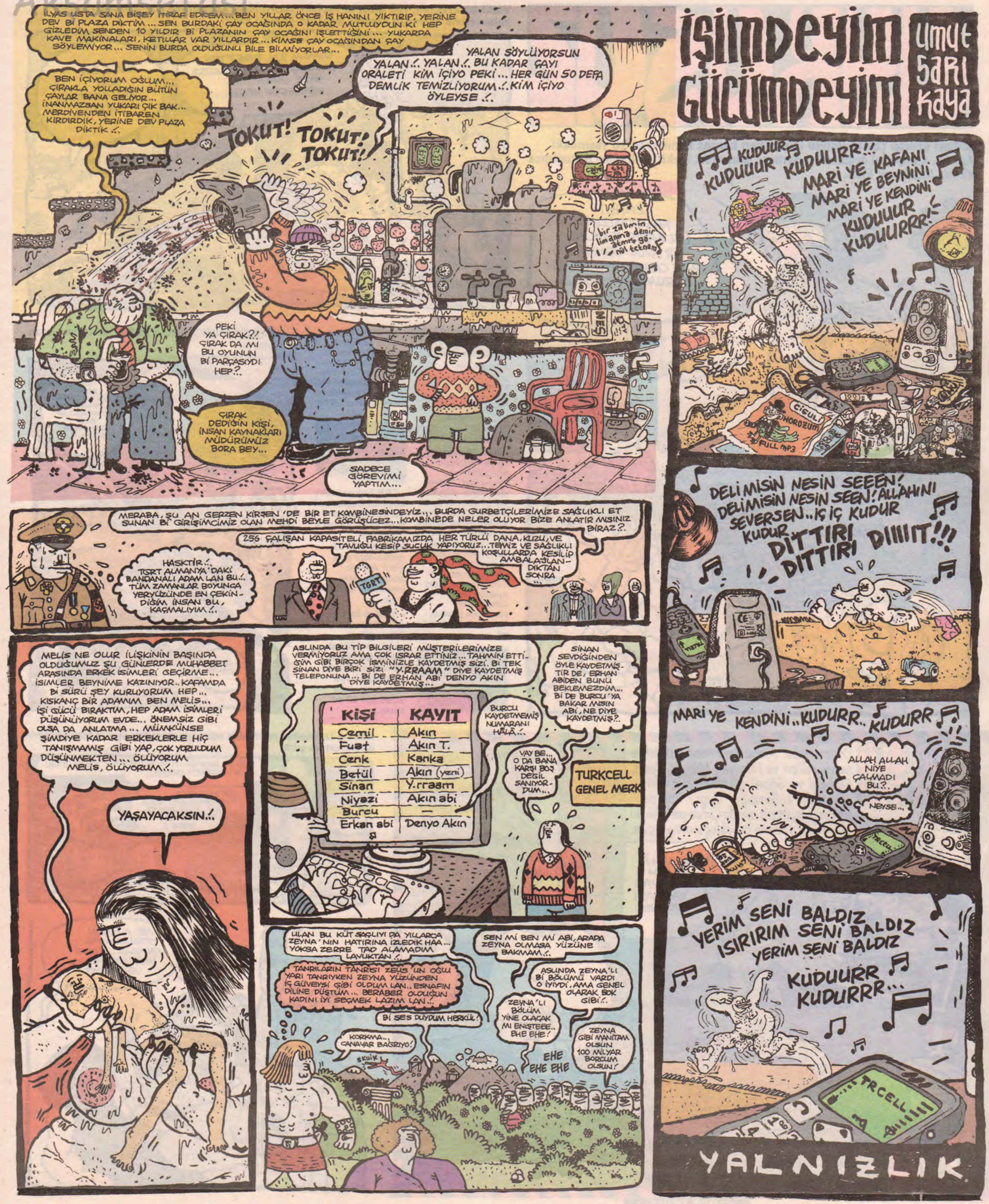
"ABD olarak tek şansımız, Usame Bin Ladin'in ülke içinde büyük bir silahlı saldırı gerçekleştirmesidir." Bu sözleri, CIA'nin Usame Bin Ladin masası kurucusu Michael Scheuer, Fox TV'de yayınlanan bir programda söyledi. Gelen tepkiler üzerineyse durumu kurtarmaya çalışmak yerine, gayet kendinden emin, "Obama'nın ülkeyi korumak istediğinden emin değilim," dedi.

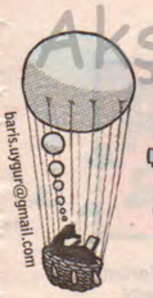
FIRAT BUDACI

Adli Tıp'ta tekniker yetersizliği nedeniyle otopsilere aşçı ve temizlikçilerin girdiği ortaya çıktı.

İŞİMDEYİM GÜCÜMDEYİM
UMUT SARIKAYA
İLYAS USTA SANA BİŞEY İTİRAF EDİCEM... BEN YILLAR ÖNCE İŞ HANINI YIKTIRIP, YERİNE DEV Bİ PLAZA DİKTİM... SEN BURDAKİ ÇAY OCAĞINDA O KADAR MUTLUYDUN Kİ HEP GİZLEDİM SENDEN 10 YILDIR Bİ PLAZANIN ÇAY OCAĞINI İŞLETTİĞİNİ... YUKARDA KAVE MAKİNALARI, KETILLAR VAR YILLARDIR... KİMSE ÇAY OCAĞINDAN ÇAY SÖYLEMİYOR... SENİN BURDA OLDUĞUNU BİLE BİLMİYORLAR...
BEN İÇİYORUM OĞLUM... ÇIRAKLA YOLLADIĞIN BÜTÜN ÇAYLAR BANA GELİYOR... İNANMAZSAN YUKARI ÇIK BAK... MERDİVENDEN İTİBAREN KIRDIRDIK, YERİNE DEV PLAZA DİKTİK.!.
YALAN SÖYLÜYORSUN YALAN.!. YALAN.!. BU KADAR ÇAYI ORALETİ KİM İÇİYO PEKİ... HER GÜN 50 DEFA DEMLİK TEMİZLİYORUM.!. KİM İÇİYO ÖYLEYSE.!.
TOKUT! TOKUT! TOKUT!
bir zalimin limanına demir atmış gönül teknem
PEKİ YA ÇIRAK?! ÇIRAK DA MI BU OYUNUN Bİ PARÇASIYDI HEP?..
ÇIRAK DEDİĞİN KİŞİ, İNSAN KAYNAKLARI MÜDÜRÜMÜZ BORA BEY...
SADECE GÖREVİMİ YAPTIM...
MERABA, ŞU AN GERZEN KİRZEN 'DE BİR ET KOMBİNESİNDEYİZ... BURDA GURBETÇİLERİMİZE SAĞLIKLI ET SUNAN Bİ GİRİŞİMCİMİZ OLAN MEHDİ BEYLE GÖRÜŞÜCEZ... KOMBİNEDE NELER OLUYOR BİZE ANLATIR MISINIZ BİRAZ?.
256 ÇALIŞAN KAPASİTELİ FABRİKAMIZDA HER TÜRLÜ DANA, KUZU, VE TAVUĞU KESİP SUCUK YAPIYORUZ... TEMİZ VE SAĞLIKLI KOŞULLARDA KESİLİP AMBALAJLANDIKTAN SONRA...
HASKTİR.!. TGRT ALMANYA'DAKİ BANDANALI ADAM LAN BU.!. TÜM ZAMANLAR BOYUNCA YERYÜZÜNDE EN ÇEKİNDİĞİM İNSAN BU, KAÇMALIYIM.!.
TGRT
MELİS NE OLUR İLİŞKİNİN BAŞINDA OLDUĞUMUZ ŞU GÜNLERDE MUHABBET ARASINDA ERKEK İSİMLERİ GEÇİRME... İSİMLER BEYNİME KAZINIYOR.. KAFAMDA Bİ SÜRÜ ŞEY KURUYORUM HEP... KISKANÇ BİR ADAMIM BEN MELİS... İŞİ GÜCÜ BIRAKTIM, HEP ADAM İSİMLERİ DÜŞÜNÜYORUM EVDE... ÖNEMSİZ GİBİ OLSA DA ANLATMA... MÜMKÜNSE ŞİMDİYE KADAR ERKEKLERLE HİÇ TANIŞMAMIŞ GİBİ YAP, ÇOK YORULDUM DÜŞÜNMEKTEN... ÖLÜYORUM MELİS, ÖLÜYORUM.!.
YAŞAYACAKSIN.!.
ASLINDA BU TİP BİLGİLERİ MÜŞTERİLERİMİZE VERMİYORUZ AMA ÇOK ISRAR ETTİNİZ... TAHMİN ETTİĞİM GİBİ BİRÇOK İSMİNİZLE KAYDETMİŞ SİZİ. Bİ TEK SİNAN DİYE BİRİ SİZİ "Y.RRAAM" DİYE KAYDETMİŞ TELEFONUNA... Bİ DE ERHAN ABİ DENYO AKIN DİYE KAYDETMİŞ...
KİŞİ | KAYIT
Cemil | Akın
Fuat | Akın T.
Cenk | Kanka
Betül | Akın (yeni)
Sinan | Y.rraam
Niyazi | Akın abi
Burcu | —
Erkan abi | Denyo Akın
BURCU KAYDETMEMİŞ NUMARANI HÂLÂ.!.
SİNAN SEVDİĞİNDEN ÖYLE KAYDETMİŞTİR DE, ERHAN ABİDEN BUNU BEKLEMEZDİM... Bİ DE BURCU'YA BAKAR MISIN ABİ, NE DİYE KAYDETMİŞ?.
VAY BE... O DA BANA KARŞI BOŞ DEĞİL SANIYORDUM...
TURKCELL GENEL MERK
ULAN BU KÜT SAÇLIYI DA YILLARCA ZEYNA'NIN HATIRINA İZLEDİK HAA... YOKSA ZERRE TAD ALAMADIM LAVUKTAN.!.
TANRILARIN TANRISI ZEUS'UN OĞLU YARI TANRIYKEN ZEYNA YÜZÜNDEN İÇ GÜVEYSİ GİBİ OLDUM LAN.. ESNAFIN DİLİNE DÜŞTÜM... BERABER OLDUĞUN KADINI İYİ SEÇMEK LAZIM LAN.!.
Bİ SES DUYDUM HERKÜL!
KORKMA... CANAVAR BAĞRIYO!
SKUIK
SEN Mİ BEN Mİ ABİ, ARADA ZEYNA OLMASA YÜZÜNE BAKMAM.!.
ASLINDA ZEYNA'LI Bİ BÖLÜMÜ VARDI O İYİYDİ, AMA GENEL OLARAK BOK GİBİ.!.
ZEYNA'LI BÖLÜM YİNE OLACAK MI ENİŞTEEE.. EHE EHE!
EHE EHE EHE
ZEYNA GİBİ MANİTAM OLSUN 100 MİLYAR BORCUM OLSUN!
KUDUUR KUDUUUR KUDUURR!! MARİ YE KAFANI MARİ YE BEYNİNİ MARİ YE KENDİNİ KUDUUUR KUDUURRR!
ÇİĞULİ HOROZUM FULL MP3
DELİ MİSİN NESİN SEEEN! DELİ MİSİN NESİN SEEN! ALLAHINI SEVERSEN.. IÇ IÇ KUDUR KUDUR DITTIRI DITTIRI DIIIIIT!!!
MARİ YE KENDİNİ.. KUDURR.. KUDURR
ALLAH ALLAH NİYE ÇALMADI BU?.
NEYSE...
YERİM SENİ BALDIZ ISIRIRIM SENİ BALDIZ YERİM SENİ BALDIZ
KUDUURR KUDURRR...
TRCELL
YALNIZLIK

akıl fikir ofisi

Barış UYGUR

baris.uygur@gmail.com

■ Özür dilemek ilginç bir eylem. Bazen, karşılaşıyorum, bir şey oluyor, birisi özür diliyor. Duruma göre insan, özrü kabul etmeyebiliyor elbette. Ama o da ne? Hemen ardından bir diklenme: "Özür diledik ya" Tamam diledin arkadaş da, o sadece bir dilekti, ben dileğini yerine getirmekle mükellef değilim ki senin? Arabanı üzerime sürmüşsün, ayağımın üzerinden geçmişsin, sonra sen özür dilerken ben kötü kötü bakınca kızıyorsun. Ulan ayağımı ezdin ayı idman yurdu.

■ Bahçelerde kereviz / biz kereviz yemeyiz / bize de derler X / biz adamı beceririz şeklindeki tezahüratta kerevizden cinsel ilişkiye nasıl geldik anlamıyorum. Haydi, kerevizden geldik gelmesine de, kerevizi de yemiyoruz anasını satayım, nasıl olacak bu işler? Yıllar yılı içimde kanayan yaradır. Hayır, ben de bağırdım öyle haliyle stada gidince. Tabii tribünde de bir mahalle baskısı var. Bağırmadın mı kızıyorlar, bağırmayan şöyle olsun böyle olsun diye insanın üzerine geliyorlar. Bağırdık haliyle. Dünya da kırk bin kişinin hep bir ağızdan sözü sebzeden açıp cinsel ilişkiye getirdiği başka bir ülke var mıdır bilmiyorum ama ne kadar zorlasam da kendimi hala çok da erotik bir sebze gibi gözükmüyor gözüme kereviz. Ve evet, kereviz yemiyorum. Bırak yemeyi, görsem tanımam. Kısmen yalanım yok yani bağırırken de, o "adamı becerme" kısmında çekincelerim var. Yok, öyle bir olayım.

■ Tabii tribün demişken, anlatmadan olmaz. Arkadaşım Ceyhun Ayar bahsetmişti bana da, tribünde maçtan önce sıkılan taraftarlar hep bir ağızdan "Ambulans! Ambulans!" diye tempo tutarlarmış, bu tezahüratı duyan sağlık görevlileri de "Herhal biri bayıldı, herhal birinin bir yerine bir şey oldu" düşüncesiyle, sesin geldiği tribüne sürermiş ambulansı. Ambulans tribüne gelip de içinden sağlık görevlileri, artık doktor moktor herhalde, bir telaşla dışarı fırlayanda aynı tribün bu sefer "Şaka Yaptık! Şaka Yaptık!" diye tezahürat yaparmış. Hayır, sen kalk en az altı yıl tıp oku, TUS'a gireceğim, Rus'a gideceğim diye dirsek çürüt, nihayetin tribüne maskara olmak olsun. Hayır kızacağım ama kızamıyorum da, komik gibi bir şaka çünkü.

■ Bireysel bankacılık, kimse kusura bakmasın yakın zamanın kavramı. Ama her nedense benim aklıma bireysel bankacılık denince, öyle ordino, kambiyo falan gelmiyor, direk banka soyguncusu geliyor. Neticede en bireysel bankacılığı o yapıyor. Para mı çekecek? Gidiyor çekiyor, kimseye ammennası yok. Toplu da gidilebiliyor tabii. Tek başına soygun zor, o zaman da kurumsal bankacılık oluyor bu bence. KOBİ bankacılığında banka yerine direk KOBİ'nin birine gidip orayı soyuyor olabilirsin. Ama pek bir para çıkmaz, sanmıyorum.

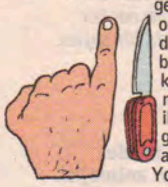

■ Bekârlığa veda partisi gibi tövbekârlığa veda partisi olur mu acaba? Birini evlenirken yapıyorsun, diğerini boşanırken sanki.

■ Bakırköy'de bir benzin istasyonunun kafesindeyiz, her ne hikmetse gecenin bir vakti oturmuş sosisli yiyor, karton bardaklarda bira içiyoruz. İçeriye bir adam girdi. Sağa sola bakındı, sigara yaktı. Kasiyer çocuğu uyardık "burası benzin istasyonu, uçmayalım havaya" diye. Kasiyer çocuk hemen adama bir benzin istasyonunda olduğumuzu hatırlattı. Adam özür diledi, kapıya kadar gitti, sigarasını şık bir hareketle benzin pompalarının olduğu bölmeye doğru fırlattı. O sırada benim ağzımda kocaman bir sosis vardı ve aklıma gelen ilk şey, "tanrım öleceksem ağzımda kocaman bir sosisle ölmemeliydim ben" oldu. Kasiyer, sigarasını benzin pompalarının olduğu bölgeye atan adama duyarlılığından dolayı teşekkür etti, benim azımda hala sosis vardı. Uzun süre de orada kaldı. Sosis yani. Neyse, karşınızdayım işte, patlamadı benzin istasyonu.

■ Bu arada insan zaman zaman ansızın ölebileceğini hatırlıyor hatırlamasına ama bende bu hep en saçma hallerde oluyor. Genellikle "Ulan bu durumda ölürsem, millet gülmekten ölümüme üzülemez" diye korkuyorum. VHS'ye kaydettiğim eski Bir Başka Gece eğlence programını izlerken mesela. Düşüncesi bile korkunç.

■ "Taşıdığın bıçak serçe parmağı geçiyorsa, polis gözaltına alıyormuş" geyiğinde bahsedilen serçe parmak kimin serçe parmağı onu merak ediyorum. Hayır, taşıyanın serçe parmağıysa, dolma parmaklı güdük bir arkadaşımız, sırım gibi çiroz bir arkadaşımıza karşı dezavantajlı duruma düşüyor. Bana kalırsa yalandır o şehir efsanesi. Zaten öyle yönetmelik mi olur kardeşim. "Türk Ceza Kanununun 404. Maddesi ikinci fıkrasına göre, taşıdığı bıçağın boyu serçe parmağını geçenler 1 ila 6 ay, orta parmağı geçenler ise 12 aydan az olmamak kaydıyla ağır hapis cezasına çarptırılırlar." Yoktur böyle bir madde bence.

■ Berberlerle olan ilişkimizde o değdirme falan değil de, yüzü avuçlama kısmı sıkıyor benim canımı. Zaten çok şükür değdiren olmadı şimdiye kadar da, tıraşın sonuna doğru berber arkadaş iki eliyle birden yüzümü el ayası içinde bırakmıyor mu, orada bitiyorum ben. Savunmasız, biçare bir varlığım adeta o durumdayken. Berber arkadaş yüzümü ovalıyor, su çarpıyor; ben, dudaklarımı kenetlenmiş, bekliyorum bitsin diye bu çile.

■ Geçen haftalarda eskiden üzerine grup isimlerini falan yazdığımız yeşil asker çantalarını Facebook profillerine benzetmiş, ancak bu yolla tanışan kimse var mı merak ettiğimi söylemiştim ya, bitmek bilmedi mailler. Kızın yanına gidip "Megadeth ha öyle mi?" diyerek sevgili yapanı mı istersin, kanka bulanı mı, tanışıp evleneni mi. Aklım gitti. Hayır bizde keriz gibi yıllarca üzerinde envai çeşit grubun ismi yazan çantalarla gezdik, bir numaramız olmadı. Ya siz çok ballıymışsınız ya ben çok bahtsız.

■ Evlenmek demişken, internetin ilk yıllarında gazeteler "internette tanıştılar, evlendiler" "İnegöllü Ünal, Schleswig Holstein'lı Ingrid'le internetten tanıştı, dünya evine girdi", "Afyonlu Fikret, Novograd'lı Ivan'la internet evliliği yaptı" gibi haberlerden geçilmiyordu. Şimdi ben soruyorum, hani nerede fikri takip? Ne oldu bu ilk dalgayla evlenenler? Nasıl geçiyor evlilikleri? Hiç haberimiz yok. Hakikatten haybecisiniz sayın Türk basını. Gidip bir muhabiri görevlendirin, araştırın şu erken dönem internet aşklarını bir bakalım. Ne oldu Ingrid yenge nasıl, Okan mutlu mu falan filan.

■ Afyonlu Fikret'i bilmiyorum ama Okan'lı Inter'i dün gibi hatırlıyorum. Koskoca Inter takımı ansızın Okan'lı Emre'li Inter olarak pazarlanır olmuş idi kanallarımızda. Fikret'li Afyon da olur öyle birisi varsa sanki. Ne demekse.

Haftanın tanımı:
"Komünist, vicdanını Yahudi "Marks"a satmış olan vatansız serseri demektir." By Nihal Atsız, Orhun Dergisi, 12 Mart 1934, sayı 5

Sevgili Günlük

"Kaza geçirdin ya kızım"

ersin karabulut

DEVAMI ARKA SAYFADA...

O SIRADA ERMAN ÇAĞLAR

Yakında açacağı bir internet blog'una "Bakı-Yorum" ya da "Serbest 'Düş'üş" ya da "(Düş)ük Cümle" gibi anlamlı, kelime oyunlu isim koyma hazırlığında olanlar, kafasında bunu kuranlar! Kimseyi zahmete sokmak istemem, ama aradığınız oyunlu ismi bulduğunuzda yüzünüzdeki ifadeyi hiç bozmadan fotoğrafınızı çekip gönderirseniz bir süre bakmak istiyorum o yüzlerinize. Kıvanç nedir, anlamlı gülümseme nedir bunu iyice görmek, iyice anlamak istiyorum. (Elini çabuk tutup kıvançlı fotoğrafını yollayan ilk üç okuyucuya anlamlı-oyunlu isim konusunda bir kilometre taşı sayılan "Bu İşte Bir Yalnızlık Var" kitabını hediye ediyorum. Maddi olarak zarar etme pahasına girdim bu işe.)

Artık şaşırtmayan ilginçlik: Kadın basçı.
İlk kez kadın basçılı klip izlediğimde (Şebnem Ferah'ın klibiydi galiba, yalan olmasın) "aaa, kadın basçı" demiştim. "Değişik şeyler oluyor lan" şaşkınlığıyla her çıktığında çok dikkatli izledim klibi. Kendimi "normal bir şey aslında, olabilir, neden olmasın?" diye sakinleştirmeye çalışıyordum ama dizginleyemediğim bir heyecan beni her seferinde ele geçiriyordu. Bu değişik olay karşısında aklını yitiren bir tek ben değildim galiba, çünkü bir süre sonra prodüktörler, yapımcılar falan olaya uyanıp kliplerde kadın basçıya abanmaya başladılar. Bir yerden sonra eski heyecanı kalmadı, içimde bir şeyler öldü. Artık tamamı kadınlardan oluşan gruba bile fazla şaşırmıyorum. Normal bir şey sonuçta, o da olabilir.

Tepkisizliği karakter edinmiş kimse: Erman Çağlar.

Süregelen sıcaklardan ötürü kafam çok az çalışıyor. Bakkaldan ekmek alıp parasını vermeye yetecek kadar bir zekam kaldı. Para üstü gelirse seviniyorum, gelmezse bakkalın önünde bir süre daha bekliyorum. Yine gelmezse tam para verdiğime karar verip evime gidiyorum. Bu halimi görmelerine rağmen insanlar hala akıl almaz talep ve olaylarla karşıma çıkıyorlar. "Aidat" diyorlar, "apartman toplantısı" diyorlar. Böyle zamanlarda hasmıma sağlıklı bir yunus balığının vereceği tepkileri veriyorum. Kafamı sallıyorum, anlarmış gibi bakıyorum, gülümsüyorum. Çok zorda kalırsam sesler çıkartıyorum. Karşı taraf tatmin olup ya da sıkılıp ortamı terkedene kadar bu tavrımı sürdürüyorum, sonra evime gidip ekmeğimi yiyorum. Çok sıcak lan.

ERMAN
HEAVY METAL FANZINE

Editör'den;
Erman Heavy Metal Fanzine yaklaşık on yıllık bir gecikmeyle yayın hayatına merhaba diyor. İlk kez ondört yaşımdayken aklıma gelen "fanzin yapayım" fikrini, ertesi gün aklıma gelen daha değişik bir fikir yüzünden unutup bir daha da hiç aklıma getirmediğim için uzun yıllar hayata geçirelemeyen bu proje nihayet gün ışığına çıkıyor. Bu süre zarfında metal müziğe olan ilgimi tamamen yitirdiğim için neyin nasıl olacağıyla ilgili çok net bir fikrim de yok. Sanırım metal müzik hakkında bir şeyler olacak.
Sevgiler;
Erman Çağlar

Özel Dosya: Dünümüzden bugünümüze lisede kurulup, yine lisede dağılan metal grupları antolojisi.
Albız: Hayattaki en büyük zevki "albız ne demek ki?" sorusuna "eski Türkçede şeytan anlamına geliyor. Türkler aslında eskiden şamanist oldukları için..." şeklinde çok uzun cevap vermek olan bir liseli tarafından kuruldu. Farklı kadrolarla toplamda dört kez stüdyoya girdiler. Son girdikleri stüdyoda Slayer'ın bir şarkısını çaldıktan sonra "hasktir aynısı gibi oldu lan" diye çok sevindiler. Bunun ardından çaldıkları hiçbir şarkının aynısı gibi olmaması üzerine dağılma kararı aldılar. Kurucu eleman bugün bile forumlarda Albız nickiyle paylaşımlarda bulunuyor, soranlara albızın anlamını uzun uzadıya anlatmaktan büyük zevk alıyor.
The Unforgiven: iki gitar sevdalısı liselinin boş derslerde bir araya gelerek klasik gitarlarla Unforgiven'ı çalması ve arkadaşlarının "olm aynısı gibi oluyor, kesin grup kurun" şeklinde yüreklendirmeleri sonucunda kuruldu. İlk stüdyoya girdiklerinde toplamda dört kez Unforgiven çaldılar. Kalan süre zarfında "ben bişeyler çalayım, sen de onun üstüne bişeyler çal" denemeleri başarısız sonuç verince stüdyo çıkışında dağıldılar.

Yerim dar olduğu için ancak bu iki gruba yer verebildim; ancak hergün bunlar gibi yüzlerce, belki de binlerce liseli metal grubu kuruluyor, stüdyoya giriyor, dağılıyor. Onlar metal müziğin kısa ömürlü kahramanları; onlar liseli metal grupları (görkemli final).

groagh@gmail.com

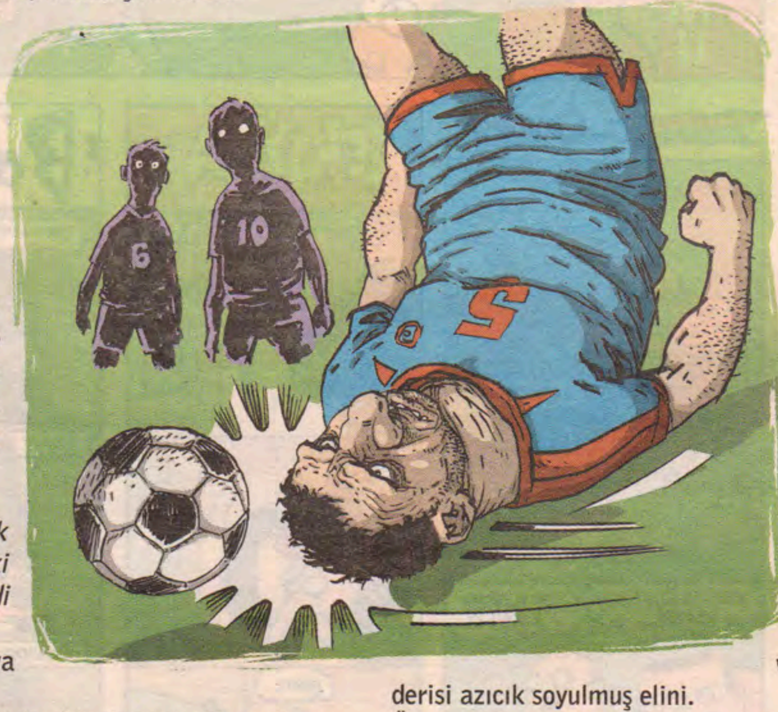

72
KÜREK MAHKUMU
AĞBİ?
ANNATAYIM DA DİNLE.
NE BAKIYOSUN LAN!..
SANA BAKIYORUM ULAN!..
ASIL BEN SA
STONGG
ŞİNDİ ANNADIN MI?
KÜBA ve PURO
ONLAR KÜBA'YA DOĞRU YOLA ÇIKMIŞ İKİ ARKADAŞTI...
FİDEL CASTRO ÖLMEDEN ÖNCE, KÜBA'YI GÖRMEK VE..
YA-ŞA-SIN HALK-LAA-RIN KAR-DEŞ-LİİĞ-Gİİ!..
ESMER GÜZELLERİN BALDIRLARINDA SARDIĞI PUROLARDAN İÇMEK İSTİYOLARDI...
KIVIRR..
ORAYA VARINCA OLAYLAR GELİŞTİ.
İŞTE PURO SARIYOLAR!
HANİ?
KOŞ!
OLM KADIN DEĞİL HERALDE O...
NASIL YA?
FİDEL KASTIRO ÖLDÜ YA LAN...
TIRRR
KENDİMİ EĞLİYOM BEN...
K-9
SNIF KSOFF
SNOF
TUFSS.. SUFSS..
MUNDAR ETMİŞSİN KÖPEĞİ...
NE ALAKASI VAR AYOL?!
İsmet abi...
İSMET ABİ NASILSIN?..
PARDON BİRADER BİRİNE BENZETTİ.
YAV NİYE YERİMİ BELLİ EDİYOSUN...
MERABA BEN İSMET...SİZİ MAHALLECEK BEĞENEREK TAKİP EDİYORUZ DİYECEKTİM...
KELAYNAK
htr..
ehm..
FLAP FLAP FLAP
flop-pa...
vuuuu...
HAY SKECEM..
BOTOKS
TEDAVİDEN ÖNCE
TEDAVİ
TEDAVİDEN SONRA
HESAP
Buyur abi?
Tamam getiriyorum.
mmh...
Afiyet olsun...
OKLAVA
TVIRK..
NEDİR USTA ARIZA? BULABİLDİN Mİ?..
BU SEFER SİNİRLENİYORUM LAN!.. YETTİ AMA...
TVIRT..
Terminatöe
RATATATA
DAN
DAN
DAN
RADADAN
DADOW
DOW
DAN
TAN DA
RATAT
DAN
BEN ÇOK ESKİ MODELİM OLUM... AMA EVELLALLAH HEPSİNİN HAKKINDAN GELİRİM... AÇ MISIN?
BALON
SANDOZ
KIT
CUMP CUMP
KŞOHUUU
gucci..
ŞHŞŞŞ
ŞŞŞŞ
ŞŞŞŞ
VİTAMİNLİ BALOON BEBELERE VİTAMİNLİ BALOON!..

Bebek kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

Çatı Katı

Herhangi bir tehlikenin olmadığı sakin zamanlarda insan daha cesur oluyor. Hatta keyfi iyice yerindeyse, bir bela çıksın da haklılığın coşkusuyla dosta düşmana cesaretimi göstereyim diye düşünüyor. Ama şimdi tehlike var, kalıp saçlı ve cılız yeraltı figürü, arkadaşım Ünal'a dandik bir tabanca doğrultmuş bulunuyor. Arkadaş mı, ne arkadaşı, en fazla tanıdık biri Ünal. Esasında yancı demek çok uygun. Ayrıca dandik mandik, sıskanın elindeki tabanca işte. Ünal hiç ses çıkarmadan sadece işiyor.

Eline bi tekme atsam ve tabanca fırlasa ve kemikli çenesine de yumruk atsam. Bunları yapmak bir yana, yan adımlarla tabanca menzilinden ince ince çıkıyorum. Sıska sinirle fısılıyor, soluğu alkollü, Ünal ise işiyor.

Bari Ünal'ın önüne geçsem, sakin sakin durup soğukkanlı baksam *"vuracaksan beni vur"* damarında. Menzilden iyice çıkıyorum. Korkuyorum. Korkmak beni utandırıyor ama kendimi tehlikeye atmadığım için gizli gizli memnunum. Hiç yoktu da ben icat ettim sanki korkaklığı. İlk korkak değilim, bu yüzden son korkak olmak hakkım!

Dağınık dikkatli, tembel ve tatlı ilham perim *"Korkak, korkar ve kaçar... Korkan, ama kaçmayan, henüz korkak değildir."* diye fısıldıyor kulağıma. *"Bak hele, Dostoyevski okumak?"* diyorum. *"Okumadım, onun ilham perisi söyledi bana"* diyor. Periler arası sohbet ilgimi çekiyor ama şu an öncelik Ünal'da. Ünal işemeyi bitirmiş, galiba sıçmaya hazırlanıyor.

Çığlıkların, kaçışanların, muhtemel durumlara karşı kendi *"makinalarını"* yoklayanların arasından güneş gibi doğuyor Arap. Elinde karafaki var. Sözkonusu karafaki, sıskanın ensesinde parçalanıyor. Sıska düşüyor, tabanca düşüyor. *"Arkadaşlarım benim onlar, onları ben getirdim arkadaşlarımı"* deyip deyip yumrukluyor sıskayı Arap. Bilardo sonrası, yendiği arkadaşı hesabı öderken, çakmak cebinden keyifle çıkarıp taktığını hatırladığım hantal yüzük, adamın suratını her seferinde biraz daha değiştiriyor. Keriz Ünal sıvışacağına, yerdeki tabancayı alıyor. Bunu farkeden sıska, Ünal'ın üzerine atılıyor. Fakat Arap daha çevik, Ünal'ın sidikli bacaklarını hızla kapıp, zavallıyı kaldırıyor. Şimdi Ünal, Arap'ın elinde, Ünal'ın elinde de tabanca var. Sıska pes etmiyor, ayağından fırlayan rugan iskarpini kapıp atıyor, kazboku rugan Arap'ı teğet geçiyor. Alkol ve öfke, Arap'ın gözlerini kızıl eylemiş ki, artık durduramazsın. Arap, bacaklarından tuttuğu Ünal'la vuruyor sıskaya. Sonra tekrar tekrar vuruyor. Resmen Ünal'la dövüyor adamı Arap.

Bende olmayan cesaret peride mevcut. Koruyor beni, kafamı göğüslerine bastırıyor. *"Sana bişey olursa, başkasına peri yaparlar beni, kimbilir kime, sıkıcı mıkıcı adamı hiç sevmem"* diyor, *"Seninle geyiklemeye alıştım lan ben!"* Bilincini ve ayakkabılarının sol tekini kaybeden sıska, iki komi tarafından sürüklenerek çıkarılıyor. Kavga boyunca masadan hiç kalkmadan temaşayı seyreden Deli Veli *"Bu tip ortamlarda olur böyle şeyler"* diyerek yapılabilecek en tırt yorumu yapıyor. Göya mafyayı anlatsın diye bu dallamanın yanına geldik, fakat onun dışındaki herkesten bişey öğrenmiş bulunuyoruz!

Tabanca Veli'ye teslim ediliyor, hesap ve hasar ödeniyor, Arap başka bir mekana gidip kavganın kritiğini yapma hususunda ısrarkeş. Bir nevi kazandığı maçın görüntülerini yeniden izleme dürtüsü. *"Şu çocuğun durumuna bak abi"* diye Ünal'ı gösteriyorum, *"En iyisi gidelim biz eve."* Sidik kokusu içinde vedalaşıyoruz, Ünal iki eliyle sıkıyor Arap'ın derisi azıcık soyulmuş elini.

Ünal'a gidiyoruz. Donunu ve pantolonunu çiğneye çiğneye duş alıyor sabaha karşı. İçim geçiyor o ara, Arap'ı futbolcu olarak görüyorum, ismi de Peledona'ymış, kafayla penaltı atıp kalecinin soluna bırakıyor meşin yuvarlağı!

İrili ufaklı havlulara sarınıp banyodan çıkan Ünal *"Arap beni herife vururken, bi kafa da ben attım abi, farkedebildin mi"* diye soruyor. Hiç sesimi çıkarmıyorum.

vedatozdemiro@gmail.com

uyumadan kahvaltı etmek üzere bize gidiyoruz. Ama ortada kahvaltı falan yok, asal uyuyor. İşi bıraktığını unutmuşum. Ünal'a *"çayı bas!"* diyorum, ben de ize gazetelere dalıyorum. Sanki bu gazeteler sadece benim için çıkmış gibi az içindeyim. Ünal, gazete yığınına el atınca *"Ütüsünü bozmadan oku"* diyorum. *Boşver bozulursa ben ütülerim, nası olsa işsizim"* diyerek Masal atmosfere ahil oluyor.

açma geceden hiç bahsedilmeyen kahvaltının ortasında kapı çalınıyor, ana, üney Bey kapıda! Masal, patronuna ilk kez pijamayla görünmenin şaşkınlığıyla ayur ediyor. Güney Bey, Ünal'ın sormadan eline tutuşturduğu çayı yudumlayıp ize giriyor: *"Biliyorum kızım, seni biraz üzdüm, hırpaladım, farkındayım kızım. asıl farkında olmam ki, mümkün müdür? Nihayetinde farkındalığı had safhada r insanım, zekam ortada, o şirketi yönetmek kolay mı kızım? Kolay mı yavrum? en gidince o şirketin tadı kalmadı. Şimdi ben de yokum, iyice tatsızlaşmıştır rası. Acaba kaytarıyolar mıdır? Sence kaytarıyolar mıdır?!"* *"Bilmiyorum, anmıyorum"* diyor Masal. *"Geri dönmeni istiyorum"* diyor Güney Bey. *"Çok ni oldu böyle"* diyor Masal. *"Güney Bey, var mısınız bi maça daha"* diyerek, inde çivili tahta, tarak makamı bir dalış yapıyor konuya Ünal. Güney Bey arım diyor ve ben seyrederken tık-tık oynuyorlar. Masal bu arada giyiniyor, e dönmeye hazır! Ünal'ı yenmenin hazzıyla *"Bugün izinlisin yavrum, yarın ekliyorum"* diyor Güney Bey ve çıkıyor. Ardından Ünal da kendi kaderine doğru kağa atıyor kendini.

kıyafetiyle gayet seksi Masal. Hazır uyumamışken güzel sevişilir ama birden afamdan cereyan geçiyor. *"Güney gelmese pijamayla kalcaktın di mi?"* diyorum. *Evet, ne var ki?"* diyor. *"Seksi kıyafetlerini sadece işte mi giyersin, senin evgilin diil miyim ben?"* diyorum. *"Ya Ünal'ın yanında niye seksi giyineyim?"* yor. *"Ünal'ı karıştırma, Ünal'la ne ilgisi var, ben ikimizi diyorum"* diyorum, *Şaka mı yapıyosun, ciddi misin?"* diye soruyor. *"Şakacı mıyım lan ben, elaleme üzelleşip bana salaş ve/veya paspal görünmek doğru mudur hanımefendi?"* ye soğuk soğuk konuşuyorum. *"Manyağa bak"* diyor, ortadan kayboluyor. *İyi o zaman sen de evde takım elbiseyle dolaşcaksın bundan sonra"* diye içerden esi geliyor. *"Tamam"* diyorum.

eri beliriyor. *"Bence birazdan buraya çıplak gelecek"* diye fısıldıyor. *"Sen nu bırak da, hikayede tabanca vardı ama patlamadı"* diyorum. *"İçinde kurşun oktu ki onun be Sedatcım"* diyor.

Bu maceranın sonu)

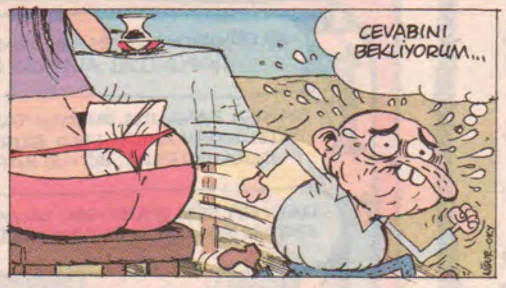

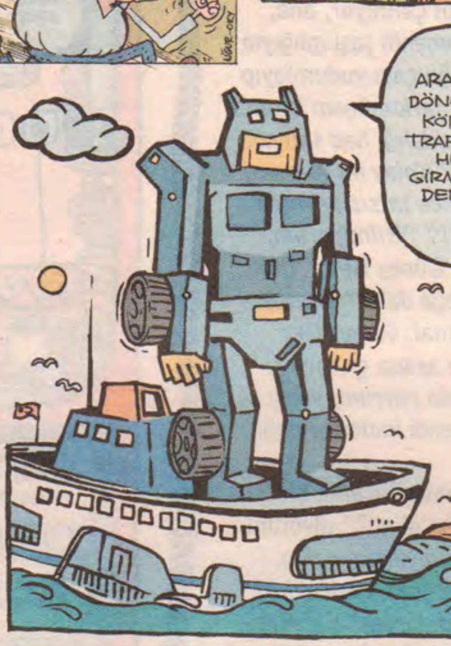

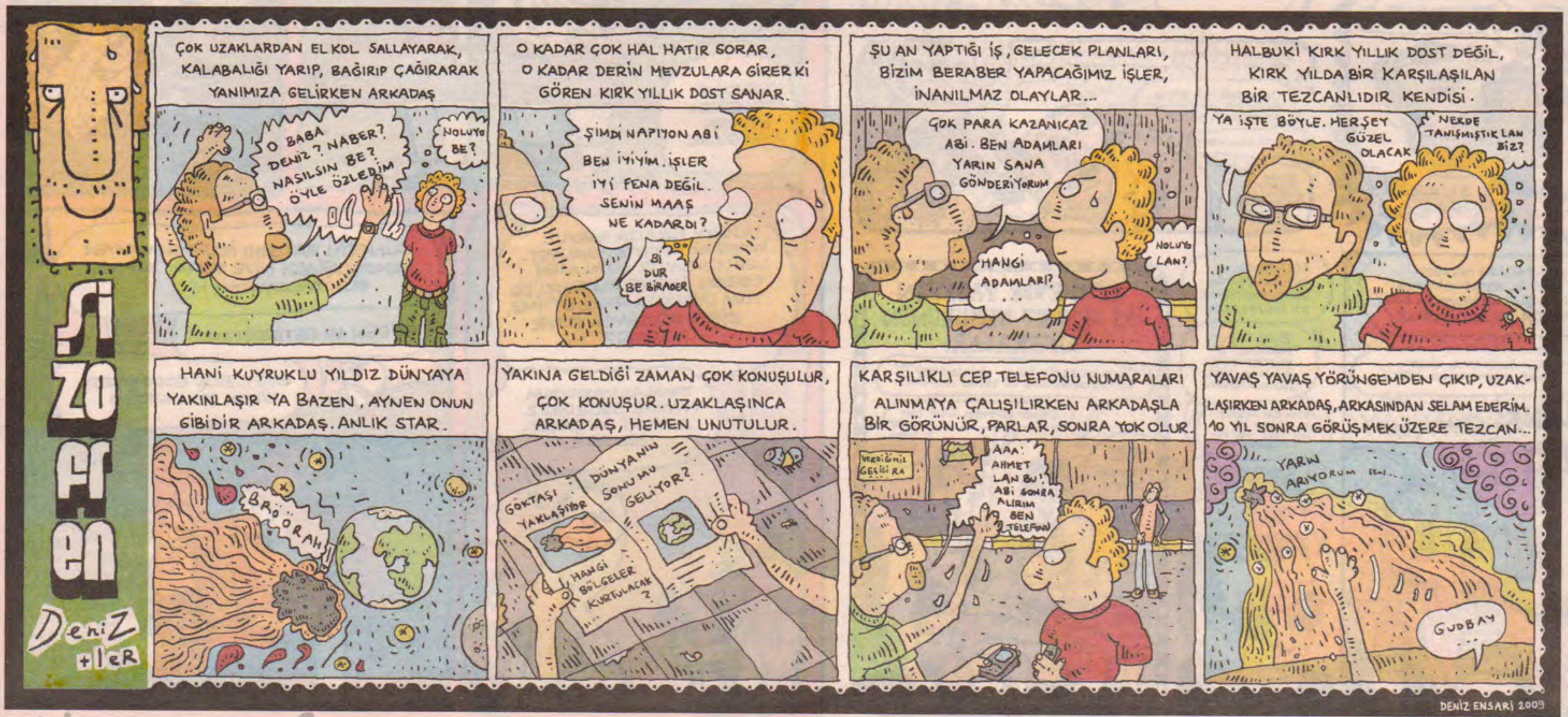
KARIŞIKSLE

densari@hotmail.com

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

CAN LÜTFEN BIRAK ELİNDEKİ O SİLAHI!

(geçen haftadan devam)

"Nay na noynun fühın mahın ayn bire şukulade ya ya…" Ortaokul yıllarımda çok kullandım ben bu kelimeleri. Bu bir Almanca taklidi. Hızlı söylenirse dinleyende gülme hissi yaratan anlamsız bir söz yığını. Galiba o yıllarda işte böyle planlı bir komiklik yaptığım için şu an cezalandırılıyorum. Varlığımızı ispatlamak için böcek gibi debelendiğimiz şu dünyada (sahilde) seni anlamak zor değil sevgili Can. Var olma çabanı anlıyorum. Ama sen var olurken beni niye yok ediyorsun, onu anlamıyorum. Git. Benden uzakta bir yerlerde var ol. Sığ sulardan bağırıp durma bana…

Yeğenim Can, bugün sabah itibariyle İngilizce konuşmaya başladı. Söylediklerinin çoğu anlamsız. Tatilimizin 4. günündeyiz. Denizden bana, "Kımonn gözlük, kımoonn" diye bağırdıkça, 4 gündür bize bakan var mı diye etrafı kolaçan etmekten yorulan gözlerim tekrar mesaiye başlıyor. Can'ın beni 2 şarjör dolusu suyla ıslattığı dünden beri göze batmamak adına bu sahilde artık çok fazla şansımın kalmadığının farkındayım. Yine de, bu lümpen İngiliz'in beni daha fazla rezil etmesini istemiyorum. Koşarak yanıma geliyor, "Dayıı ays kırim alsak ya," diyor. Büyüklerin küçükler için hazırda beklettikleri 'refleks yalanları'dan biri ağzımdan fırlıyor: "Para yok!" Bu çulsuz cevaptan hemen pişman olup düzeltiyorum: "Bozuk yok!", yeterli görmeyip ilave ediyorum, "Daha yeni iyileştin." Bazen bizimle konuşana verdiğimiz cevaplar, tanımadığımız ama yakınımızda bulunan birileri içindir. Bu tanımadığımız insana (yan tarafımdaki nefis kız) sesimizi duyurarak, hayatımızla ilgili şık ayrıntılar sunmak isteriz. Fark ettiyseniz bu konuşmada henüz şık bir ayrıntı yok. O yüzden, uzaklaşmakta olan yeğenime şöyle diyerek nasıl da şık bir insan olduğumu ispatlıyorum : "Can, Spider'ını takmadan denize girme…" (Spider: Örümcek Adam temasıyla üretilmiş kolluklar). İşte bu kadar kendimi kaybetmişim sevgili okur. Örümcek bir adamdan medet umar hale gelmişim…

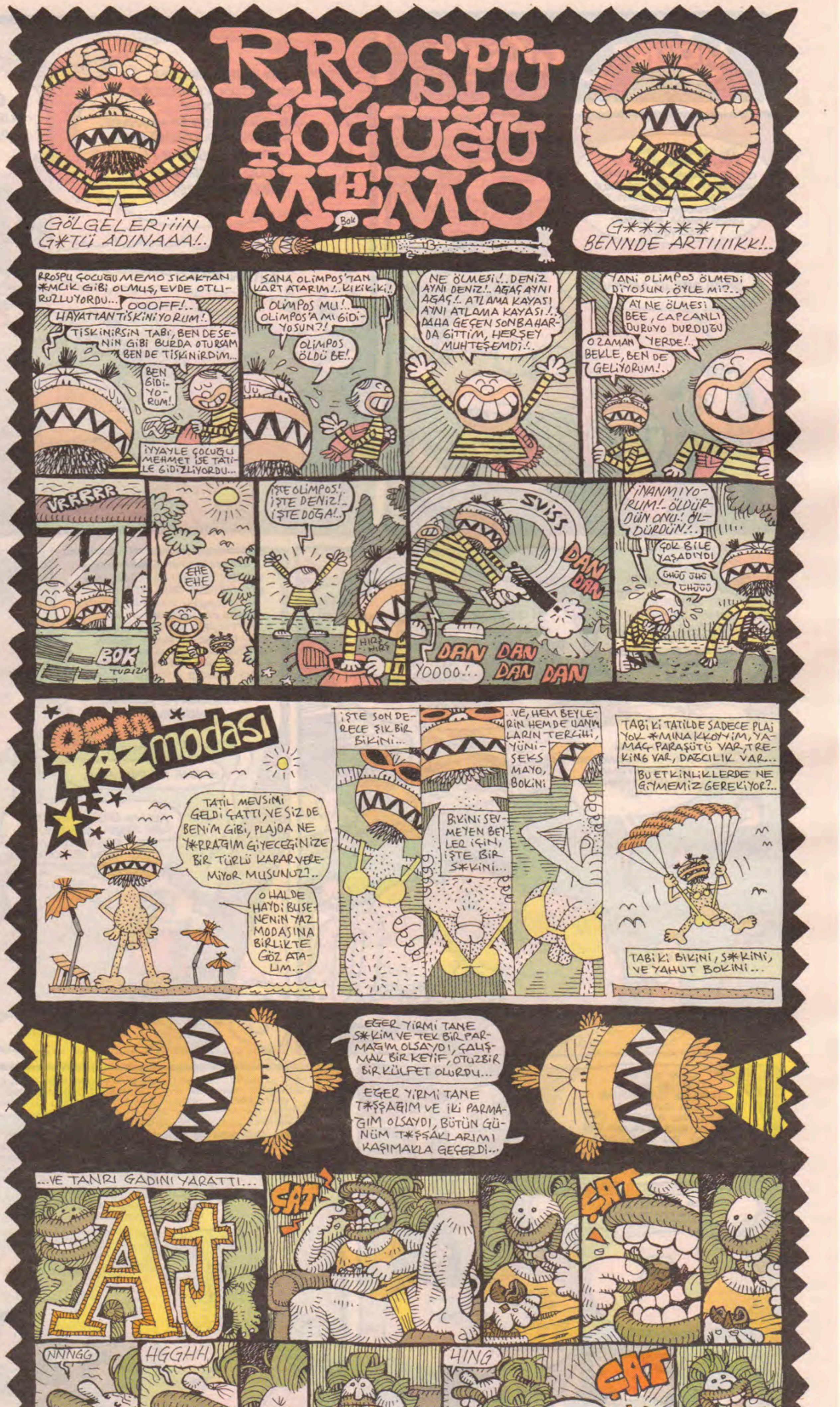
Bugün sahil diğer günlere nazaran daha sıkıcı. Hemen ileride, hasır şapkası ve sarı saçlarıyla bir modern anane, Hulki Cevizoğlu'nun kitabını okuyor. Bulunduğumuz bu kesimde, genç irisi torunlar tarafından kuma gömülen ananelere pek rastlanmıyor. (Zaten yurdun genelinde, *'romatizmaya dur'* diyen sıcak kum seansları, doktorlar tarafından faydasız görüldüğü için gömük anane sayısı hızla düştü. Gömük ananelerin eşleri olan Salim, Numan, Tahsin gibi isimlere sahip beyaz kasketli emekliler de, *'sabah kimsecikler olmuyor, deniz pırıl pırıl'* diye tanımladıkları çok erken saatlerde işlerini halledip karpuza ve tavlaya koştukları için ortalıkta gözükmüyorlar.) Sarı saçlı Hulki Cevizoğlu, kıyıda kum oynayan torunlarını ara sıra kontrol ediyor. Torunlarının yaptığı kumdan yapılara bir çocuk aniden uçan tekmeyle girişince, emekli banka müdiresi sesiyle, "Terbiyesiz!" diyerek olay mahalline doğru hareketleniyor. Normalde benim de gitmem lazım, çünkü yapıları yıkan o terbiyesiz bana dayı diye bağırıp duran Can. Dört gündür sadece 6 sayfa okuyabildiğim romanıma gömülüyorum. Hulki, müdahaleyi abartmazsa kaleleri yıkan yeğenimi kurtarmaya niyetim yok. "Annen baban nerde senin bakiyim?" cümlesini ve hemen ardından, "Dayııı!" bağırışını duyuyorum. Can, 'İşte dayım bu' dercesine bir ok halinde bana doğru koşuyor. O an kumlarla üzeri örtülmüş gömük bir dayı olmayı istiyorum. Etrafıma, 'her gördüğüne dayı diyen genç bir deli bu' benzeri açıklamalar yapmak istiyorum. Modern anane, kumları eze eze okun gösterdiği yöne doğru ilerliyor. Hulki Cevizoğlu'nun ona kazandırdığı üsluptan gerçekten çok korkuyorum. Neyse ki yanıma gelmeden, 5 metre ötemden, "Çocuğunuza sahip çıkın, olmaz ki canım!" deyip konuyu kapatıyor. Elimle bir 'pardon' hareketi yapıp sahip çıkmam gereken canlıya bakıyorum. Bu canlı, Hulki arkasını döner dönmez, eliyle 'fak yu' hareketi yapıyor. Sonra da "Goo!" diye bağırarak uzaklaşıyor. Arkasından ben de 'fak yu" hareketi yapıyorum ve aniden boş bulunup yaptığım bu hareket yüzünden tekrar etrafımı kolaçan ediyorum…

Yarım saat sonra yanımda güneşlenmeyi büyük bir ciddiyetle ve sistematik bir biçimde icra eden kızların yanına bir arkadaşları geliyor. Gözünde yüzünü enlemesine ikiye bölen sayborg gözlükleri ve önünde 'Jackass' yazan tişörtüyle bu gelenin 'sahile geç inen insan' olduğunu anlıyorum. Kızlardan biri, "Nerdesin oğlum sen," diyor. "Akşam dağıtmışım ya, yeni kalktım," diyor. Sesinde bir gurur var. Bir türlü oturmuyor ve konuşurken sürekli etrafa bakıyor, ara sıra ani hareketlerle boynunu kütürdetiyor. Akşamları yazlık bir mekânda, boktan müzikler eşliğinde, sırf farklı bir estetik yaratmak için elinde rakıyla (bira değil) dolanan bu tipler, ertesi gün dünyanın en özgüvenli surat ifadesini takınıp çevreyi hafif tiksintiyle süzüyorlar ve "çok içmişim", "yeni kalktım yaa" gibi **'işte ben'** anlamındaki açıklamalarla etraflarına hava atıyorlar. "Denize girmeyecek misin?" diyor aynı kız. "Yak yaa!" diyor. Sonra da, "Kafedeyim ben," diyerek kafede sabahtan beri bağırıp duran Serdar Ortaç'ın yanına gidiyor…

"Dayııı!" sesini tekrar duyuyorum. Bu sefer ki farklı, bir imdat çağrısına benziyor. Can, çok kaslı bir adamın kucağında bana doğru yaklaşıyor. Çok kaslı adam, "Ayağını kaya kesmiş," diyor. ('Kaya' kelimesini iyice vurguluyor, sanırım 'kaya' demekten hoşlanıyor.) "Çok önemli bir şey değil," diyerek Can'ı sanki 250 gramlık bir taşı yere bırakır gibi bırakıyor. "Sağ olun," diyorum Kaya Bey'e. "Kayalar tehlikeli," diyor. "Evet," diyorum. Dönüp gidiyor. Yaralı Can'a bakıyorum. Bağırıyor. Ayağındaki kanama durmak üzere. Bir an çok sinirleniyorum ve ağzımdan hızla şu kelimeler çıkıyor: "Lan bak bir daha tek başına kayalıklara gidersen… hayret bir şey yaa… (Can tam bu arada 'fak yu' hareketi yapıyor) o parmağını kırarım senin… it… çattık yaa!"

Can'a karşı bu tür kelimeleri ilk defa kullanıyordum. Çok sinirli bir adam taklidiydi bu. Hızlı söylenirse dinleyende tiksinti hissi yaratan anlamsız bir söz yığınıydı. Aklım, sinirim yüzünden deforme olduğu için, duygularımı 'hayret' gibi, 'çattık' gibi, 'it' gibi sıradan ve hiç de şık olmayan kelimelerle ancak ifade edebilmiştim. Yan tarafı kontrol ettim. Bana bakıyorlardı. Tiksinir gibiydiler. Keşke o an hızlıca, "Nay na noynun fühın mahın ayn bire şukulade ya ya…" diyebilseydim.

budaci@gmail.com

uğur gürsoy
İYİ GÜNLER BEN AŞŞAĞ MAHALLEDE OTURUYORUM. İKİ YILDIR KÖKLERİMİ ARAŞTIRIYORUM. SONUÇ BU MAHALLE ÇIKTI.. BEN BU MAHALLELİYMİŞİM, DEDELERİM BURDAN GELMİŞ!..
EVET...
SARILABİLİR MİYİM?..
HEYCANIMI MAZUR GÖRÜN!..
SENİ BEKLERKEN KOLTUĞUN KENARIYLA OYNUYORDUM... ÇEKTİKÇE GELDİ KUMAŞI, KENDİMİ DURDURAMADIM YASEMİN!.. ÖZÜR DİLERİM! ÖZÜR DİLERİM!..
OHA! DURSANA ARTIK YA!..
BÜTÜN GECEYİ BERBAT ETTİM!
KOTORRT!
SİZİ GÖRDÜM DAHA DEMİN HAVUZUN ÖBÜR TARAFINDAN GİRDİĞİNİZDE İNCECİKTİNİZ.. NASIL BÖYLE ÇIKTINIZ?..
Bİ DERGİDE Bİ TEKNİK OKUMUŞTUM, ONA GÖRE YÜZDÜM... BELKİ DE ONDAN OLDU... AMAN NEYSE NE, HADİ GİDİP DANSEDEBİLECEĞİMİZ BİR YER BULALIM!..
ABİ NOLUR BENİM BEDENİMDE DE DENEYELİM ABİ. ÇOK İHTİYACIM VAR!
NEDEN ABLAMLA EVLENMEDİN NEDEN?.. ONU KULLANILMIŞ BİR MENDİL GİBİ ATTIN... İNSANLARIN YÜZÜNE BAKAMIYORUM, NERDE HATA YAPTIK, BİR ŞEYLERİ ONARMAK BU KADAR MI ZOR?..SENİN ARABANLA DOLAŞIP KOLA İÇTİĞİMİZ, DONDURMALAR YEDİĞİMİZ GÜNLER GİRİYOR RÜYALARIMA!. HIÇRIRIKLARLA UYANIYORUM!.. ALLAHIM NEDEN?..
SAÇINA NOLDU LAN?..
ABLAM ÜZGÜN OLDUĞU İÇİN SAÇINI BOYADI, KALANINI DA BEN SÜRDÜM!..
KOYU KESTANE!..
KOLAY GELSİN MEMUR BEY!.. ÜLKEMİZ ÜZERİNDE OYNANAN OYUNLAR DOĞRU MU ACABA?.. HEP DUYUYORUZ BUNLARI. DIŞ GÜÇLER BU OYUNLARA Bİ SON VERSİN ARTIK!.. NASIL VAR MI ÇOK OYUN BU ARALAR?..
ABİ BEN SİTE GÜVENLİK GÖREVLİSİYİM!..
C-Blok
KUSURA BAKMA, Bİ SİNİR ÇIKTIM EVDEN!..
YOK ABİ BEN DE ÇOK DUYARLIYIM BU KONULARA!
YENİ KITALAR, YENİ KÜLTÜRLER GÖRMEK İÇİN YOLA ÇIKTIM NADİR. GİTMEDEN SANA DA Bİ GÜLE GÜLE DİYEYİM DEDİM. 4 YIL SONRA GÖRÜŞÜRÜZ... HAYALLERİMİN PEŞİNDEN GİDİYORUM!..
ORHAN, DUR BEN DE GELİYİM. BEKLE PANTOLONUMU GİYİYİM... CANIM SIKILIYODU ZATEN...
YOK ABİ HER ŞEY PLANLI. VİZELER, ÖZEL İZİNLER FİLAN.. BÜYÜK İŞ, BİLDİĞİN GİBİ DEĞİL!..
DUR DUR, PANTOLONU GİYİP GELİYORUM...
ALLAŞKINA DUR İKİ DAKKA LAN!..
ABİ UÇAĞIM KALKICAK, BEN KAÇIYORUM!..
Bu olaydan sonra Nadir Orhan'a küstü, bir yıl kadar küs kaldı... Bir yıl sonunda bu küslüğü daha fazla sürdürmenin anlamsız olduğunu düşündü... Kendi kendine barıştı. 3 yıl sonra da Orhan seyahatten döndü.

KÖPEK ÇOCUK
yavuz öztürk
KÖPEK ADAMIN GENÇLIĞI...(SUPERBOY HESABI)
ANNE ELDİVENLERİMİ GÖRDÜN MÜ?..
ELDİVEN?
HEE AL BİTTİ İŞİM...
UFF!
BEN ÇIKIYORUM.
NEREYE UZAKLAŞMA FAZLA.
OĞLUM PELERİNİNİ UNUTMUŞUM AL... HAVA SERİN.. ÜŞÜRSÜN...
YAA SICAK İSTEMİYOM...
AL ŞUNU AL. SONRA HASTA OLUYON...
VAYY ANNEDEN GİZLİ SİGARA HE!
HEHE... GİDEYİM NERMİN TEYZEYE SÖYLİYİM... HEHE...
NE YAPCAN LAN.
OLUM SÖYLEME BAK...
İSPİYONCU MUSUN?
SENSİN LAN İSPİYONCU...
KTO
SPO
NAMSKK!
ŞŞT...AYRILIN BAKAYIM, AYIP YAHU...
ANNE ŞUNA BİŞEY DESENE...
SEN DE ÇIK YUKARIYA HADİ...
SEN GÖRÜRSÜN OLUM SONRA.
YEMEĞİNİ YE... YATIYOSUN HEMEN...
HARZ
O SIRADA BAŞKAN ÖZEL HATTINDAN ŞEHRİN TEHLİKEDE OLDUĞUNU BİLDİRMEK İÇİN ARAR...
YOK O ÇIKAMAZ BU SAATTE BABASI KIZIYO HADİ..
MILKGallery'de güzel sergi var "Stories" ...beyoğlu tünelde (whatismilk.com)

BENİM DE SÖYLEYECEKLERİM VAR!

Umut SARIKAYA

BIRAKIN SEVİYORUM!

Tribünlerde bayan taraftar görmeyi tabii ki her uygar futbol seyircisi gibi ben de istedim yıllar boyunca ama sadece tribünde görmek istedim. Bi sarışın kız şekli var, sanırım sonradan boyatılmayla elde ediliyor o sarışınlık. Sanki kuaförde saçını öyle yaptırınca, formayı, özellikle Fenerbahçe formasını zorla giydiriyorlarmış gibi bir sarışınlık bu anlattığım. Top taca çıktığında ve yahut bi oyuncu sakatlandığı zaman ekranda formalı sarışınımız endişeli bi yüz ifadesi ile belirir, kamera bir iki saniye formalı ya da joker şapkalı sarışınımızı gösterir ve biz de bakıp bu sarışına, "hmm güzel kızmış, futbol adına sevindirici bi gelişme" diye içimizden geçiririz. Binlerce çilekeş taraftarın formalı sarışınla olup olabilecek bütün ilişkisi budur. Bir iki saniye bakarız ve sonra unutup onu yeniden Galli teknik adamlarla, Karadeniz ekibiyle ya da sakatlığı geçen siyahîlerle ilgileniriz. Yattara'nın isminin geçtiği her espride ağız dolusu güler, gece hayatına düşkün futbolcular adına telaşlanırız. Bizler sıradan futbol izleyicileriyizdir.

Ben futbolla ve takımımla ilişkimi, yıllar önce Beşiktaş'a entelektüel akımı olduğu sıralarda tekrar gözden geçirdim. "Futbol ve edebiyat", "futbol ve sanat", "futbol ve şiir", "futbol ve sol" diye makaleler okuya okuya hiç gereği yokken camiamdan soğudum, tribünlere küstüm. Biliyorum Futbol'a düzgün izleyiciyi çekmek için amaçlanmış, iyi niyetli bir şeydi bu ama bende beklenen etkiyi yaratmadı be dostlarım. Ne yapayım, sevemedim. Bir türlü futbolla başka şeyleri yan yana yakıştıramadım... Ben futbolu bildiğim gibi seviyordum ki bir de ekstra anlam katmaya ne gerek vardı. Bir şeylerin tadını çıkarmak yerine, onu analiz edip, aşırı anlamlandırmaya başladığı anda masumiyetini yitirmeye başlıyor insan. Zaten binlerce erkek bir kadına ancak formalı sarışına yaklaştığımız kadar bir iki saniye yaklaşabiliyoruz, onlara gösteremediğimiz ya da göstermediğimiz en saf, en içten duyguyu takımlarımıza gösteriyoruz, bari bırakın da bildiğimiz gibi, olduğu gibi sevelim futbolu. Milyonlarca dolar verip Afrika'dan, Brezilya'dan adam getirtip sahalarda koşturuyoruz, kulüp başkanları pimaş gibi kalın puroları yakıp yakıp içiyor... Adnan Polat'ın, Yıldırım Demirören'in, Aziz başkanın yönettiği bir sektörle edebiyatı, sanatı ya da solculuğu nasıl yan yana getirmeyi başardınız ben gerçekten anlamadım. Ben bunun böyle bişey olduğunu, transfer sezonu diye bir şeyin olduğunu bilerek sevmiştim takımımı, öyle kabul etmiştim be abi. Belki çoğunuza göre alıngan ve gereksiz bir çıkış yapıyorum ama bana da hak verin azıcık. Futbol'u sadece futbol olduğu için sorgulamadan sevmiştim yıllar boyunca, şimdi biri çıkıp "futbol aslında sadece futbol değildir" dediği zaman seven bir insan olarak tabii ki alınganlık gösteririm.

Belki de düşündüğünüz gibi saçmalıyorumdur, zaten ilgim azalacaktı da, bu durumu bahane ediyorumdur ama sebebi ne olursa olsun yıllardır gereken ehemmiyeti vermedim camiama. Birkaç derbiyi o da televizyondan izleyip, ertesi gün yorumları minibüste başkasının omzundan okuyarak normal hayatıma devam ettim.

Bi gün kalkarsınız ve eski kız arkadaşınızın haftalardır aklınıza hiç gelmediğini fark edersiniz, "unutabilmişim" diye buruk bi şekilde sevinirsiniz. İşte Futbol'un aylardır hiç aklıma gelmediğini de o gün maç çıkışı trafiğe takılınca anladım. Dolmuştaki bir sürü insanla beraber yolda durmuş, trafiğin açılmasını beklerken biryandan da Dolmabahçe'nin önünde yürüyen taraftarları izliyordum. Birden O'nu gördüm. Sırtında "Mert Nobre" yazan bir formayla, sevgilisinin elinden tutmuş yürüyordu. İki kaybettiğim şey, futbol ve o, yani bütün geçmişim şimdi başkasının elinden tutmuş mutlu mesut ağaçlar altında yürüyordu.

Geçmişimi elinde tutan adam ise ondan daha mutluydu, ellerini geçmişimin belinde gezdirerek gelecek planları yapıyordu belli ki. Belki de ciddi filan düşünmüyordur, sadece tadını çıkarıyordur, oynuyordur onla. Ayrılırken ne kadar "umarım hep mutlu olursun" dese de insan, yine de mutlu olmasını istemiyor. Biz yokken kahrolsun, mahvolsun, gün yüzü görmesin istiyor. Biz biri için geçmişte kalmışsak, mutluluk, güzel günler de bizle beraber geçmişte kalsın istiyoruz. Biz çok önemliyiz ya, biz yoksak

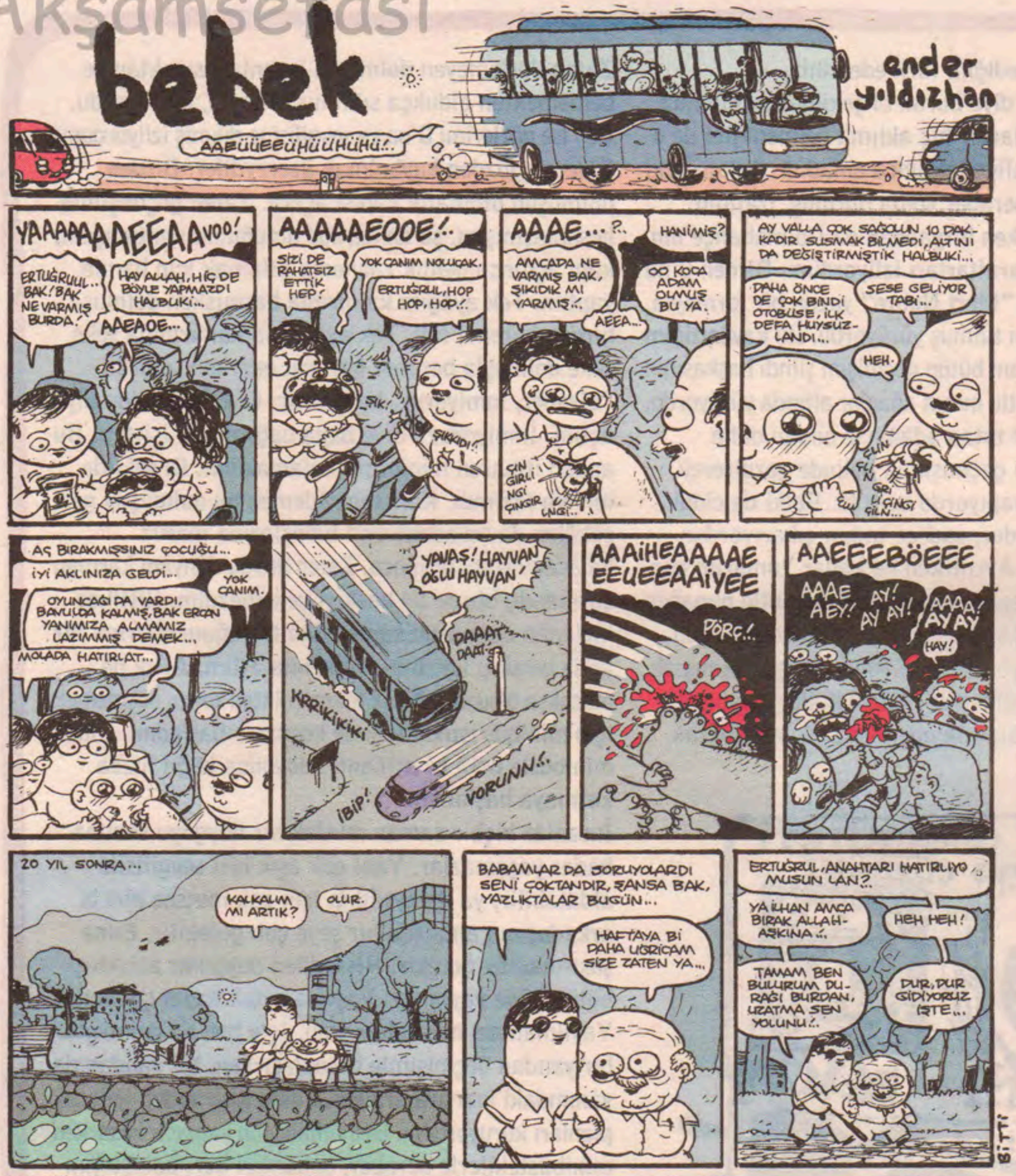
hiçbir şey de olmasın istiyoruz.

Ama öyle olmamıştı. Futbol da, Beşiktaş da, O da ben yokken dur durak bilmemişti, doludizgin ilerlemişti. Beşiktaş benim gibi üçüncü şahısların ilgisine muhtaç olmayan büyük şanlı bir spor kulübüydü. Kartal, yolunda emin adımlarla ilerliyor, kupaları leblebi gibi topluyordu. Alt yapıdan yetişen yeni yetenekler ben olmasam bile hocadan tam not alıyordu. O da ben yokken seviniyor, üzülüyor, hatta bir başkası için ağlıyordu. Ne Beşiktaş'ın, ne O'nun, ne de hiçbir şeyin üzerinde zerre etkimin olmadığını o gün çok iyi anlamıştım. İnsan olarak şu dünyada yaptığımız tek şey bir şeylerin veya birilerinin yanında belli bi süre bulunmak ya da bulunmamak. Başka bir şey değil. Aslında hiçbir şeyi, hiç kimseyi etkileyemediğimiz gerçeğini nedense bir türlü kabul edemiyoruz. Hayat boyunca yaptığımız her şeyi anlamlandırmaya çalışıyoruz. Aslında sadece olması gereken oluyor, bize doğru ve ya yanlış gelmesi olmayacak anlamına gelmiyor ne yazık ki.

Zaten ilerlemeyen dolmuşta insanlar, sıcaktan ve beklemekten oldukça sıkılmış, oflayıp, pufluyordu. Ben ise gözlerimi O'na ve sevgilisine dikmiş izliyordum. Giderek gözden kaybolmak üzereydiler. Birden dolmuşun otomatik kapısı açıldı. Zaten geçmişimle hesaplaşmışım, şu an nerede olduğumu unutmuşum, kapı açılınca geldik zannedip atlamak için hamle yaptım. Tek ayağım kaldırıma basmışken dolmuş birden hareket etti. Tek ayağımla kaldırımda seke seke dolmuşla beraber hareket ederken şoförün "birader, inmiyoruz, inmiyoruz. Çok sıcak oldu diye açtım. İnmiyoruz" diye bana bağırdığını işittim. Bu andan itibaren minibüste kalamazdım. Bi şekilde inmem lazımdı. Kalırsam "demek bu dolmuşun geri zekâlısı da bu adammış" bakışlarına maruz kalacaktım yol boyunca. Zaten duygu dünyam karman çormandı, bir de bu baskıyı çekemezdim. Gittikçe hızlanan dolmuşun kapısından tuttuğum ellerimi bir anda bırakıp kendimi kaldırıma attım. Artık ne olacaksa olsundu. Biraz tökezledikten sonra düşmemek için minibüs istikametinde koşmaya başladım. Giden minibüsle belli bi istikamet boyunca bağıl hızda koşmaya başladım.

İnsanlar hiçbir zaman mutlak bir duyguyu sonuna kadar yaşamazlar. Yani çok aşık biri sevgilisini aldatabilir, ya da ayrıldığı için çok mutsuz biri bi arkadaşının anlattığı bir şeye çok gülebilir. Buna şaşırmamak gerekir. Hissedilen duygular anlıktır, bütün güne yayılmaz. Yayılsa zaten hayat çekilmez. Yayılmaması normaldir yani. İşte ben de dolmuşta bir yandan geçmişimle hesaplaşırken, bir yandan da yanımdaki kızı ara ara kesip onla kısa vadeli gelecek planları kuruyordum. Ben minibüsün yanında koşarken minibüstekilerle beraber, sabahtan beri bakıştığım kız da bana şaşkınlıkla bakıyordu. Allahtan minibüs trafikte tekrar yavaşladı da üzerinde gelecek planları kurduğum kız geride kaldı. Yoksa gözden kaybolana kadar durmaya niyetim yoktu.

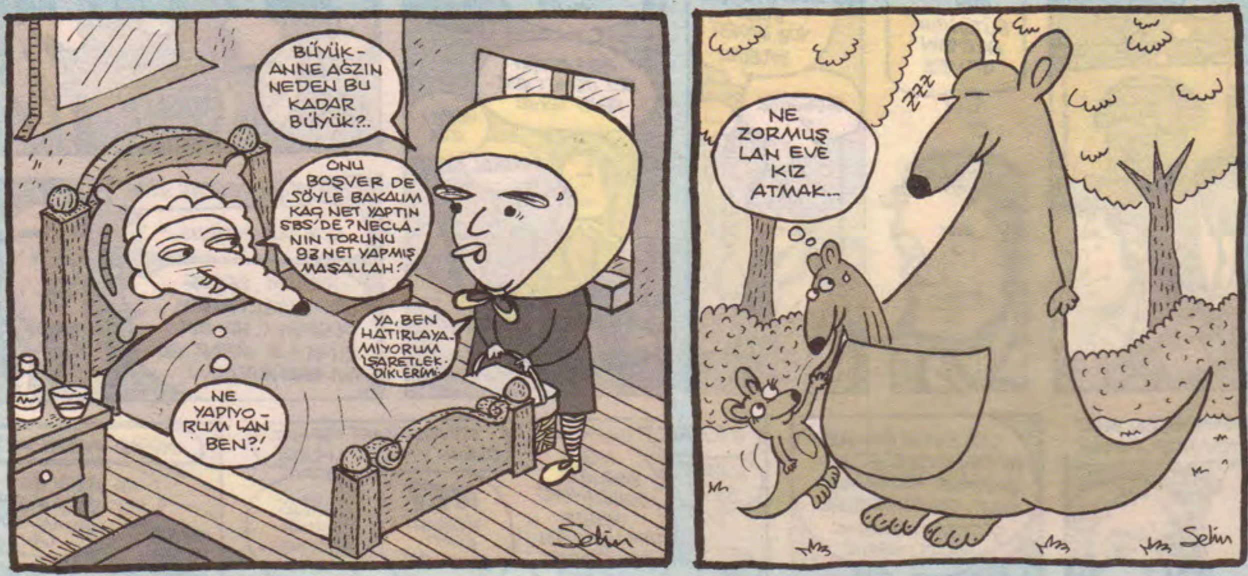
Koşuyordum. Geleceğimi geride bırakmış, anlamsızca, sadece gözden kaybolmak için koşuyordum. İlerde küçük bir taraftar grubu kümelenmiş mini bir kutlama yapıyorlardı kaldırımda. Üzerlerine doğru kendimi durduramadan koşuyordum. Sanki onlara doğru koşuyormuşum görüntüsü vermek için, ellerimi pençe gibi yapıp havaya kaldırarak, "kartal gol gol gol, kartal gol gol gol" diye bağırmaya başladım. Beni hemen bağırlarına bastılar. "Kim lan bu kutik durduk yere geldi" diye düşünmesinler diye pençe yapıp koşarak yükselttiğim tempoyu ayakta tutmak için hemen ardı sıra üçlüye başladım. Mini taraftar kitlesi coştukça coşuyor, gitgide büyüyordu. Yıllar sonra tekrar taraftarın göbeğindeydim, duyamıyorum dercesine şımarıkça elimi kulağıma götürüp daha çok bağırmalarını sağlıyordum. Biri hemen elime bira tutuşturdu, beni yüksek bi yere çıkardı ve boynuma bi atkı astı. Ne olduğunu anlamadan geçmişimin bir kısmıyla kucaklaşmıştım. Sonra O ve geleceğini planladığı çocuk geldi. O her formalı sarışın gibi çok güzeldi, çocuk ise çok mutlu. Ben tekrar geçmişimin göbeğinde durmuş bağrıyor, bağırtıyordum. Az önce üzerinde gelecek planları yaptığım kız ise gürültümüzden rahatsız olmuş ve korkmuş bir şekilde iskeleye doğru ilerliyordu. Elimi şımarıkça kulağıma götürdüm.

bebek
ender yıldızhan
AAEÜÜEEÜHÜÜHÜHÜ!..
YAAAAAAAEEAAvoo!
ERTUĞRUUL.. BAK! BAK NE VARMIŞ BURDA!
HAY ALLAH, HİÇ DE BÖYLE YAPMAZDI HALBUKİ...
AAEAOE...
AAAAAEOOE!..
SİZİ DE RAHATSIZ ETTİK HEP!
YOK CANIM NOLUCAK.
ERTUĞRUL, HOP HOP, HOP!..
ŞIK!
ŞIKKIDI!
AAAE...?..
HANIMIŞ?
AMCADA NE VARMIŞ BAK, ŞIKIDIK MI VARMIŞ!..
OO KOCA ADAM OLMUŞ BU YA.
AEEA...
ÇIN GIRLI NGI ÇINGIR LNGI...
AY VALLA ÇOK SAĞOLUN. 10 DAKKADIR SUSMAK BİLMEDİ, ALTINI DA DEĞİŞTİRMİŞTİK HALBUKİ...
DAHA ÖNCE DE ÇOK BİNDİ OTOBÜSE, İLK DEFA HUYSUZLANDI...
SESE GELİYOR TABİ...
HEH.
AÇ BIRAKMIŞSINIZ ÇOCUĞU...
İYİ AKLINIZA GELDİ...
YOK CANIM.
OYUNCAĞI DA VARDI, BAVULDA KALMIŞ. BAK ERCAN YANIMIZA ALMAMIZ LAZIMMIŞ DEMEK...
MOLADA HATIRLAT...
YAVAŞ! HAYVAN OĞLU HAYVAN!
DAAAT DAAT!
KRRİKİKİKİ
İBİP!
VORUNN!..
AAAİHEAAAAE EEUEEAAİYEE
PÖRÇ!..
AAEEEBÖEEE
AAAE AEY!
AY! AY AY!
AAAA! AY AY
HAY!
20 YIL SONRA...
KALKALIM MI ARTIK?
OLUR.
BABAMLAR DA SORUYOLARDI SENİ ÇOKTANDIR, ŞANSA BAK, YAZLIKTALAR BUGÜN...
HAFTAYA Bİ DAHA UĞRICAM SİZE ZATEN YA...
ERTUĞRUL, ANAHTARI HATIRLIYO MUSUN LAN?..
YA İLHAN AMCA BIRAK ALLAHAŞKINA!..
HEH HEH!
TAMAM BEN BULURUM DURAĞI BURDAN, UZATMA SEN YOLUNU!..
DUR, DUR GİDİYORUZ İŞTE...
BİTTİ

yalnız
Eeeee
BAK BURDA TÜRLÜ YEMEĞİN VAR, BU BİTENE KADAR DIŞARDAN BİŞEY ALMAZSIN.. 3 GÜN SONRA DÖNÜCEZ ZATEN...
YA TAMAM ANNE.
TAAM.
BİRAZDAN ÖTER BU, YARIYA İNDİRİRSİN, DÜDÜĞÜNÜ KALDIRIRSIN...
BULAŞIK MAKİNESİNE DE DOKUNMA... AMA İLLA BİŞİY YIKAYACAKSAN, BURDAN DETARJANINI, BURDAN TOZUNU DÖKERSİN... AYARINI ELLEME...
ANNE DİZİMİ İZLİYCEM, HADİ ARTIK...
DUR GİDERSİN.. KOMBİYİ NASIL AÇIP KAPATICAĞINI BİLİYOSUN ZATEN...
BİLİYORUM, KAÇ KERE ANLATTIN ZATEN...
YİNE DE SU FİLAN SIZDIRIRSA BURDA KİLİDİNDEN KAPAT, BİZİ BEKLE. TAMAM MI ANNEM...
ÜÇ GÜN SONRA GELİCEZ ZATEN.. AMAN DIŞARI ÇIKARKEN KAPIYI PENCEREYİ İYİ ÖRT. HIRLISI VAR HIRSIZI VAR. ÜST KİLİDİN ANAHTARI VAR MI SENDE?
VERDİNİZ YAA...
HAH! TAMAM.
TUG! GÜF!
RP-116 57 mm... HAFİF SINIF TANKSAVAR... İKİNCİ DÜNYA SAVAŞINDA BAZI MOTORİZE TÜMENLER VE HAFİF PİYADE TARAFINDAN KULLANILDI... AĞIR, FAKAT ETKİLİDİR...
ÇLANG!
ÇLOK!
ÇKILAK
TOMK! TONG TONG!
ÇLAK LAK
ÇKRT
FÜZE, ATEŞLENDİKTEN SONRA İKİ ADET ÇIKINTI KENARI EZEREK İLERLER. KISA MENZİLLERDE 200 mm. ZIRHI DELEBİLİR. PAHALIYA MALEDİLMESİNDEN ÖTÜRÜ 1943'TE ÜRETİMİ DURDURULDU. HIRSIZ FİLAN GELİRSE BUNU KULLANABİLİRSİN...
F-Fiiiuuuuiiiuu
uuuuuuiiiiiiiiiii
TİM! ÇLANK! TOM! Ç-KULONK!
ÇLANK!
TRAK!
iiuiiiiiT!
BİTTİ

Selim TANRISEVER

Salih ATEŞ

Emir SAĞLAM

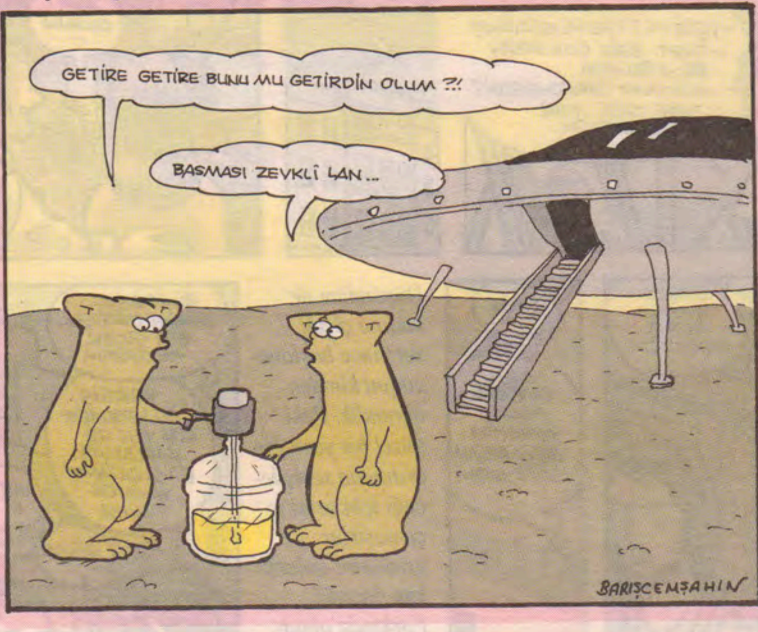
Tarık Yetiş SERBEST

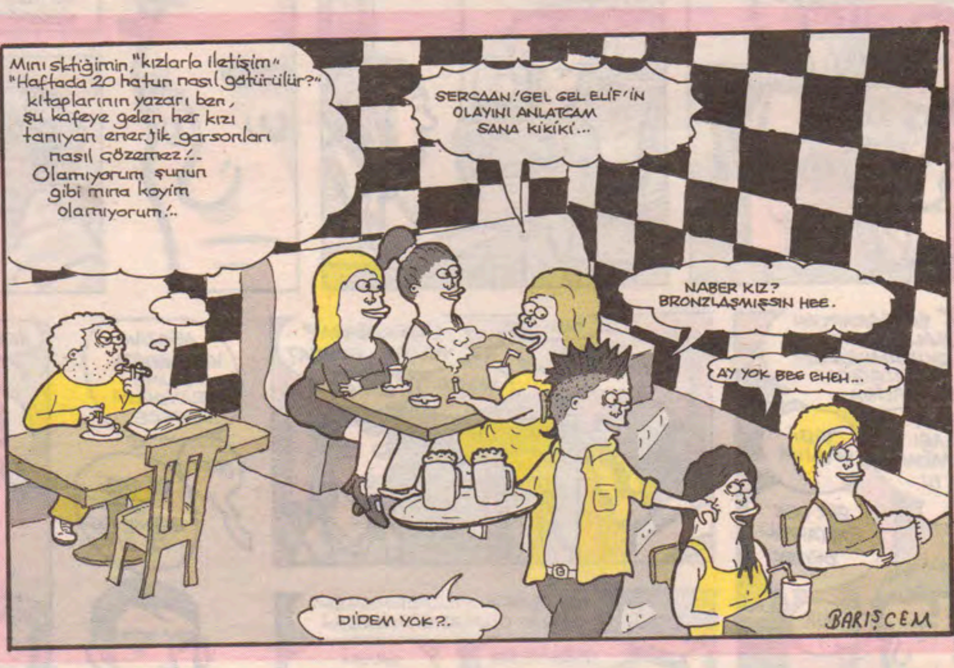

Hakan KURTAŞ

Barış Cem ŞAHİN

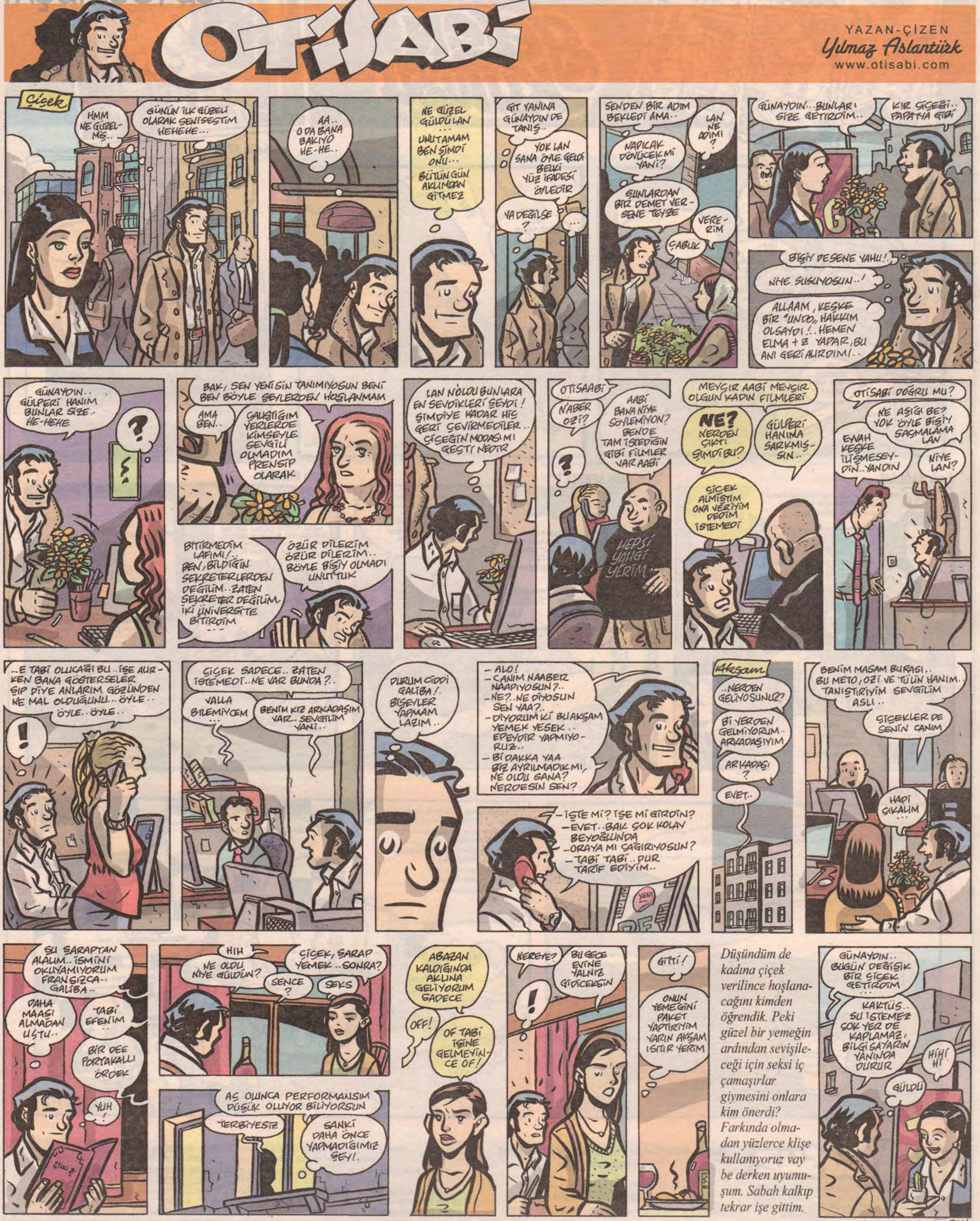

UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi | 16 Temmuz 2009 | Sayı: 098
Haftalık Yaygın Süreli Yayındır

YAYINCI MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur GÜRSOY
YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Nuri AÇAR(nuri@uykusuzdergi.com)

GRAFİK: Fırat YAŞA - Evrim GÜVENÇ - Vasıf TERİM - **KALİGRAFİ:** Şevki Sayışman
Halkla İlişkiler ve Muhasebe: Elvan Aktaş (caglar@uykusuzdergi.com)
Asmalımescit Mah. Sofyalı Sok. Hamson Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat.1 Beyoğlu / İSTANBUL
TEL: 0 (212) 245 53 38/39 **FAX:** 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307-7619
BASKI: APA Uniprint Hadımköy Asfaltı Ömerli Köyü Mevkii 34555 Hadımköy / İstanbul 0(212) 798 28 40
GENEL DAĞITIM: DPP - 0(212) 622 22 22 **ABONELİK:** **Yurtiçi:** 99YTL **Amerika:** 100$ **Avrupa:** 70€ **Uzakdoğu:**120$
Banka Hesap Numaralarımız: Yapıkredi Bankası Parmakkapı Şubesi, YTL: 81217859 USD: 81345973 EUR: 81345967

OTİSABİ
YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com
Çiçek
HMM NE GÜZEL-MİŞ..
GÜNÜN İLK GÜZELİ OLARAK SENİSEÇTİM HEHEHE...
AA.. O DA BANA BAKIYO HE-HE..
NE GÜZEL GÜLDÜ LAN ...
UNUTAMAM BEN ŞİMDİ ONU...
BÜTÜN GÜN AKLIMDAN GİTMEZ
GİT YANINA GÜNAYDIN DE TANIŞ..
YOK LAN SANA ÖYLE GELDİ BELKİ YÜZ İFADESİ ÖYLEDİR
YA DEĞİLSE ?
...
SENDEN BİR ADIM BEKLEDİ AMA..
LAN NE ADIMI ?
NAPICAK DÖVÜCEK Mİ YANİ?
ŞUNLARDAN BİR DEMET VERSENE TEYZE
VERERİM
ÇABUK
GÜNAYDIN... BUNLARI SİZE GETİRDİM..
KIR ÇİÇEĞİ.. PAPATYA GİBİ
BİŞİY DESENE YAHU!.
NİYE SUSUYOSUN..!
ALLAAM, KEŞKE BİR "UNDO" HAKKIM OLSAYDI!.. HEMEN ELMA + Z YAPAR, BU ANI GERİ ALIRDIM!..
GÜNAYDIN.. GÜLPERİ HANIM BUNLAR SİZE.. HE-HEHE
?
BAK, SEN YENİSİN TANIMIYOSUN BENİ BEN BÖYLE ŞEYLERDEN HOŞLANMAM
AMA BEN..
ÇALIŞTIĞIM YERLERDE KİMSEYLE SEVGİLİ OLMADIM PRENSİP OLARAK
BİTİRMEDİM LAFIMI!.. BEN, BİLDİĞİN SEKRETERLERDEN DEĞİLİM.. ZATEN SEKRETER DEĞİLİM. İKİ ÜNİVERSİTE BİTİRDİM ...
ÖZÜR DİLERİM ÖZÜR DİLERİM.. BÖYLE BİŞİY OLMADI UNUTTUK
LAN NOLDU BUNLARA EN SEVDİKLERİ ŞEYDİ! ŞİMDİYE KADAR HİÇ GERİ ÇEVİRMEDİLER.. ÇİÇEĞİN MODASI MI GEÇTİ NEDİR
OTİSAABİ
N'ABER OZİ?
AABİ BANA NİYE SÖYLEMİYON? BENDE TAM İSTEDİĞİN GİBİ FİLMLER VAR AABİ
?
HEPSİ YAHGİ YERİM
MEYÇIR AABİ MEYÇIR OLGUN KADIN FİLMLERİ
NE? NERDEN ÇIKTI ŞİMDİ BU?
GÜLPERİ HANIMA SARKMIŞSIN..
ÇİÇEK ALMIŞTIM ONA VERİYİM DEDİM İSTEMEDİ
OTİSABİ DOĞRU MU?
NE AŞIĞI BE? YOK ÖYLE BİŞİY SAÇMALAMA LAN
EYVAH KEŞKE İLİŞMESEYDİN.. YANDIN
NİYE LAN?
..E TABİ OLUCAĞI BU.. İŞE ALIRKEN BANA GÖSTERSELER ŞIP DİYE ANLARIM GÖZÜNDEN NE MAL OLDUĞUNU... ÖYLE.. ÖYLE.. ÖYLE..
!
ÇİÇEK SADECE.. ZATEN İSTEMEDİ..NE VAR BUNDA?..
VALLA BİLEMİYCEM ...
BENİM KIZ ARKADAŞIM VAR.. SEVGİLİM YANİ..
DURUM CİDDİ GALİBA!. BİŞEYLER YAPMAM LAZIM..
– ALO!
– CANIM NAABER NAAPIYOSUN?..
– NE?.. NE DİYOSUN SEN YAA?..
– DİYORUM Kİ BU AKŞAM YEMEK YESEK.. EPEYDİR YAPMIYORUZ..
– Bİ DAKKA YAA BİZ AYRILMADIK MI, NE OLDU SANA? NERDESİN SEN?
– İŞTE Mİ? İŞE Mİ GİRDİN?
– EVET.. BAK ÇOK KOLAY BEYOĞLUNDA
– ORAYA MI ÇAĞIRIYOSUN?
– TABİ TABİ.. DUR TARİF EDİYİM..
YENİ
Akşam
..NERDEN GELİYOSUNUZ?
Bİ YERDEN GELMİYORUM.. ARKADAŞIYIM
ARKADAŞI ?
EVET..
BENİM MASAM BURASI.. BU METO, OZİ VE TÜLİN HANIM.. TANIŞTIRIYIM SEVGİLİM ASLI..
ÇİÇEKLER DE SENİN CANIM
HADİ ÇIKALIM ...
ŞU ŞARAPTAN ALALIM.. İSMİNİ OKUYAMIYORUM FRANSIZCA.. GALİBA..
DAHA MAAŞI ALMADAN ÜSTÜ..
TABİ EFENİM ..
BİR DEE PORTAKALLI ÖRDEK
YUH!
HIH
NE OLDU NİYE GÜLDÜN?
ÇİÇEK, ŞARAP YEMEK.. SONRA?
SENCE ?
SEKS
AÇ OLUNCA PERFORMANSIM DÜŞÜK OLUYOR BİLİYORSUN
TERBİYESİZ
SANKİ DAHA ÖNCE YAPMADIĞIMIZ ŞEY!.
ABAZAN KALDIĞINDA AKLINA GELİYORUM SADECE
OFF!
OF TABİ İŞİNE GELMEYİNCE OF!
NEREYE?
BU GECE EVİNE YALNIZ GİDİCEKSİN
!
GİTTİ!
ONUN YEMEĞİNİ PAKET YAPTIRIYIM YARIN AKŞAM ISITIR YERİM
Düşündüm de kadına çiçek verilince hoşlanacağını kimden öğrendik. Peki güzel bir yemeğin ardından sevişileceği için seksi iç çamaşırlar giymesini onlara kim önerdi? Farkında olmadan yüzlerce klişe kullanıyoruz vay be derken uyumuşum. Sabah kalkıp tekrar işe gittim.
GÜNAYDIN.. BUGÜN DEĞİŞİK BİR ÇİÇEK GETİRDİM ...
KAKTÜS.. SU İSTEMEZ ÇOK YER DE KAPLAMAZ, BİLGİSAYARIN YANINDA DURUR
HİHİ Hİ
GÜLDÜ
SON

ISSN 1307-7619
23 TEMMUZ PERŞEMBE
SAYI: 2009/30 No: 099
1.50 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 1.75 TL.

UYKUSUZ

www.uykusuzdergi.com

• Tayyip Erdoğan, Türkiye'yi dehşete düşüren Münevver Karabulut cinayetinin suçlusunu buldu! Suçlu ne hala yakalanamayan katil zanlısı, ne adli tıp skandalı ne de polisin kafa karıştıran yetersizliği. Erdoğan "Kendi başına bırakılan çocuk ya davulcuya ya zurnacıya gider" diyerek hunhar cinayetin sorumlusu olarak genç kızın ailesini gösterdi.

UYKUSUZ

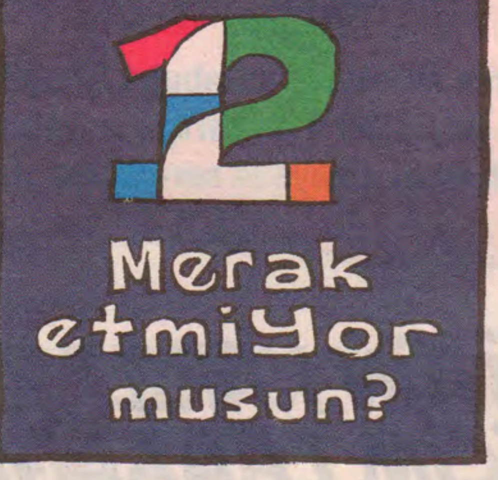
Çukurova Belediyesi 375 temizlik işçisi alacağını duyurdu, 50 bin 478 kişi başvurdu. Başvuranların 14 bini üniversite mezunu.

AKP hükümeti, fındık dikim alanının 642 bin hektardan 406 bin hektara indirilmesine karar verdi.

1994'te Şemdinli'nin Ormancık Köyü'nü basan askerlerin, 12 korucuyu öldürüp Derecik Taburu'na gömdükleri iddiası üzerine savcılık taburda inceleme yaptı.

Tayyip Erdoğan, Artvin'de yaşanan sel felaketine çürük bentlerin yol açtığı iddialarına karşı bentlere sahip çıkarak, "Yaşanan afetlere karşı herkes haddini bilecek" dedi.

Bişeyler Duydum

RİZE'NİN KURTULUŞU

"Gençliğe örnek olacak İşyerleri açılmasına biz de yardımcı oluruz. Ancak bu işyerlerinde uygunsuz halde bayanlar duruyordu. **Gençliğimizin çeşitli yerlerine dövmeler yapıyorlardı.** Bu ne bizim kültürümüze ne de bizim dinimize uyar. Rize gençliği ve Rize halkı böyle bir şeyi kaldıramaz. Biz dükkânı onlara gençliği kötü yönde aşılasınlar diye vermedik. **Hiç kimse Rize'nin gençliğini bozamaz."**

Rize'deki fuar alanında portatif işyerlerinden birini kiralayarak karakalem portre resim, küpe, kolye ve dövme işleri yapan üniversite öğrencilerini kentten kovan Rize Belediye Başkanı Halil Bakırcı'nın Rize gençliğini kurtardıktan sonraki zafer konuşmasını okudunuz.

BİR KORKU FİLMİ: BEYZBOL SOPASI

18 yaşındaki lise öğrencisi Ülkücan Avcı, zamanının çoğunu Kağıthane'deki Talatpaşa MHP Mahalle Teşkilatı'nda geçirmektedir. Babası Turgut Avcı, bu durumdan endişelenerek oğlundan artık teşkilata gitmemesini ister. Ülkücan babasını dinlemez. Baba, teşkilatı arayarak oğlunun uzaklaştırılması için yardım ister. Telefondaki kişi hakaret edince, Turgut Avcı mahalle teşkilatına gider. Turgut Avcı, çıkan tartışma sırasında MHP mahalle teşkilatı başkanı Emrah Tosun ve yanındakiler tarafından beysbol sopasıyla dövülür. Doktorlar yaptıkları iki ameliyatın ardından Turgut Avcı'nın yaşama şansının düşük olduğunu söylerler...

NEDEN?

Mevcut yasalara göre, sadece cumhurbaşkanı, başbakan ve genelkurmay başkanının yabancı marka silah hediye etme yetkisi bulunuyordu. Hükümet tarafından meclise sunulan yeni 'Silah Yasa Tasarısı" ile Milli Savunma ve İçişleri Bakanlarına da **yabancı menşeli silah hediye etme yetkisi** veriliyor. Bundan böyle Vecdi Gönül ve Beşir Atalay da sağa sola yabancı marka silah hediye edebilecek?..

NEDEN?

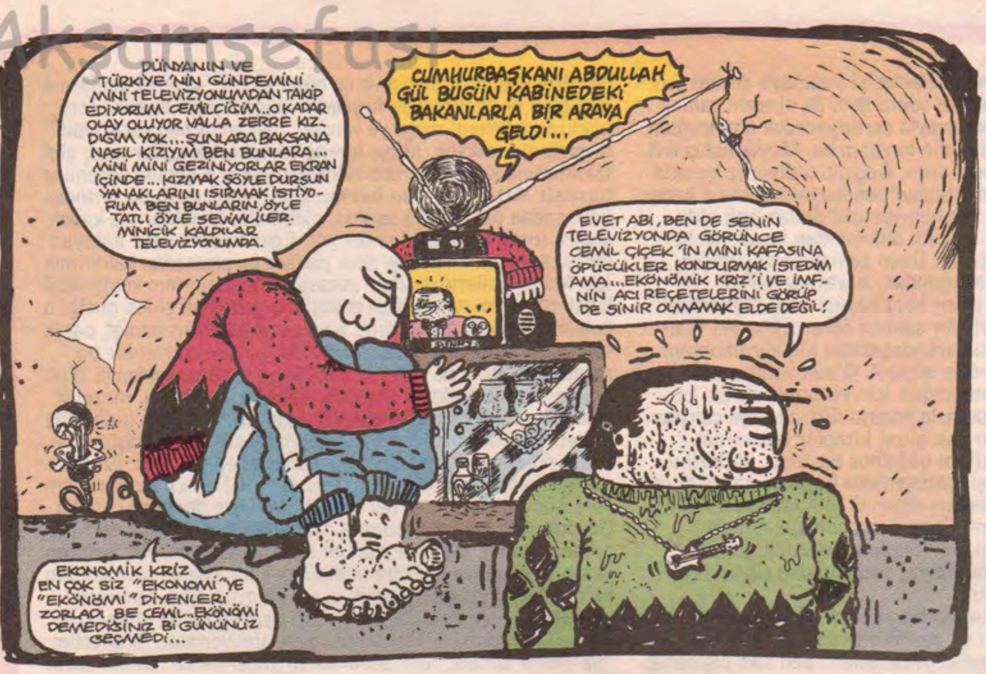
• Tuğba Ekinci "Ben ya da bir başkası, benim 'Kondom' adlı şarkımla katılsaydı, Eurovision'da birinci olurduk. Çünkü kondomun evrensel bir anlamı var" dedi...

Vurdum!..

Tayyip Erdoğan, Bursa'daki temasları sırasında başbakanlık otobüsüyle valiyi ziyarete giderken elinde bulunan oyuncak ve not defterlerini çocuklara fırlattı. Erdoğan'ın attığı defterlerden biri, bir çocuğun kafasına isabet etti. Çocuk ağladı.

KAÇ YIL OLDU?

- Serdar Ortaç, "Çakra" isimli albümü hakkında kamuoyuna bilgi verirken, "*Atatürk için de 'çakra çakra bakardı' derler,*" diyeli **4 yıl...**
- Uyuşturucu yüzünden bir klinikte tedavisi süren Maradona, "*Buradan hemen çıkmak istiyorum. Maradona olduğumu söylüyorum ama inanan yok,*" diyerek yetkililerden yardım isteyeli **4 yıl...**
- Tuğba Özay, "*En sevdiğim trafik levhası yemek ve polis,*" diyeli **5 yıl...**
- Tamer Karadağlı, "*En büyük hayalim Marlon Brando ile Robert De Niro, Al Pacino ve Jack Nicholson'la da oynamak,*" diyeli **6 yıl...**
- Fotomaç, "Eintracht'ı o biçim oydular. Avrupa kupalarında Türk'ün gururu oldular" manşetini atalı **17 yıl...**
- Japonya'nın Nobel Barış Ödülü sahibi Başbakanı Eisaku Sato, ABD'den 'gerekirse' Çin'e atom bombası atmasını rica edeli tam **44 yıl olmuş...**

Münevver Karabulut'un hayatını filme çekme projesinde, katil rolünü oynamak isteyen oyuncu bulunamıyor.

Sigara yasağı başladı.

YÖK'e yapılan 2 yeni atamayla, kurulda muhalif üye kalmadı.

Tayyip Erdoğan, Münevver Karabulut cinayetine gönderme yaparak, "Kendi başına bırakılan çocuk ya davulcuya ya zurnacıya gider" dedi.

AŞK!

MÜZİK YAPIMCISI ŞAHİN ÖZER, "*TAYYİP BEY ŞURADAN ATLA DESİN, ATLARIM,*" DİYEREK BAŞBAKAN'A OLAN SEVGİSİNİ TARİF ETTİ. BU SEVGİ GÖSTERİSİ BİR İLK DEĞİL, DAHA ÖNCE DE TAYYİP ERDOĞAN'A AŞKINI İLAN EDENLER OLMUŞTU:

* "*TAYYİP ERDOĞAN, KOMÜNİST PARTİ' DEN ADAY OLSA, OYUMU YİNE ONA VERİRİM. BENİM İÇİN ÖNEMLİ OLAN TAYYİP ERDOĞAN' DIR*"
ATASAY KUYUMCULUK'UN SAHİBİ CİHAN KAMER...

* "*AMMA DA YAKIŞIKLI ADAM, GENCECİK...*"
BAŞBAKAN'IN ESKİ BASIN DANIŞMANI AHMET TEZCAN...

* "*ŞU ANDA EN ÖNEMLİ İDOLÜM O... ADAMIN SEVDALISIYIM.*"
İŞADAMI ETHEM SANCAK

* "*EVET TAYYİP BEY'İN ADAMIYIM. ÇÜNKÜ DOĞRU İŞLER YAPIYOR. TAYYİP BEY'İ TANIYINCA DA AŞIK OLDUM, ÇÜNKÜ TAM BİR ANADOLU İNSANI. BANA DESTEK OLUYOR. TANIDIĞIMDAN BERİ HAFTANIN 3-4 GÜNÜ ONU RÜYAMDA GÖRÜYORUM*"
İŞADAMI FETTAH TAMİNCE...

BÖLÜCÜ DÜDÜK

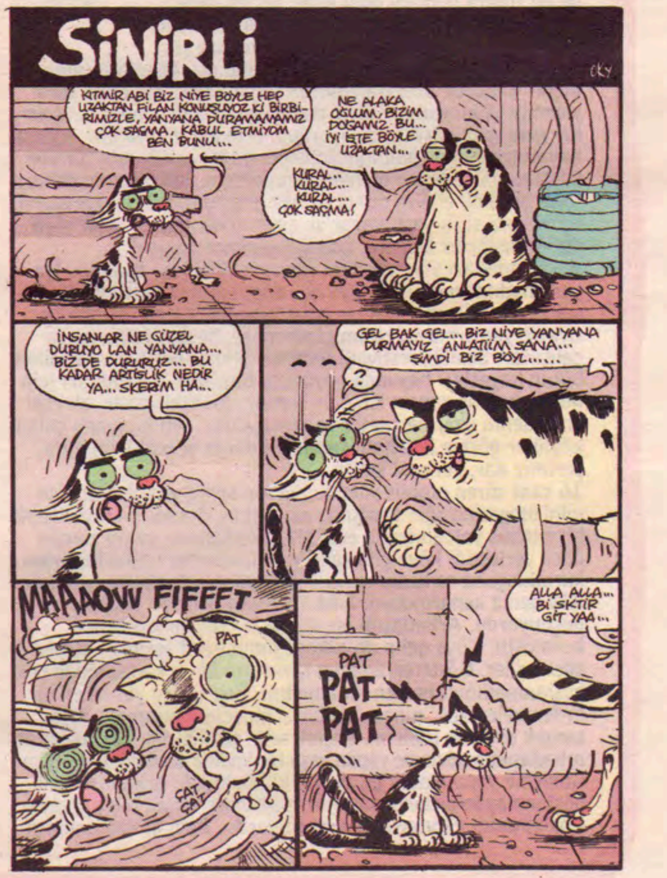
Adana İHD Başkanı Ethem Açıkalın'ın tutuklanmasıyla ilgili iddianame açıklandı. İddianamede, iş cinayetleri, zamlara karşı yürüyüşler, Maraş Katliamı yıl dönümünde yapılan mitinge katılmak, İsrail'in Gazze saldırısının protesto edildiği ortak basın açıklaması, 8 Mart Dünya Kadınlar Günü, Deniz Gezmiş ve Hrant Dink'in ölüm yıl dönümü nedeniyle yapılan etkinliklere katılmak gibi suç unsurları bulunuyor. Yapılan ev aramasında bulunan suç unsurlarıysa şunlar: **6 adet naylon düdük, 5 adet salsa aleti, 4 adet zilli tef...**

BİZ ÇIKIYORUZ SİZ RAHATINIZA BAKIN

ABD, çekildiğini iddia ettiği Afganistan ve Irak'a psikopatları yığmaya başladı. Pentagon verilerine göre, Irak ve Afganistan'da, çok sayıda suça ve sivil katliama bulaşmış paralı askerlerin sayısı hızla artıyor.

FIRAT BUDACI

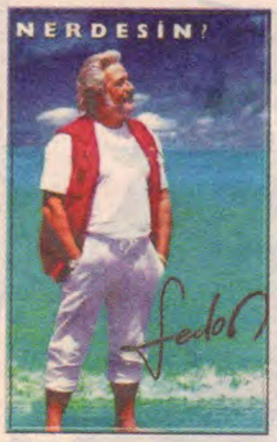

BENİM DE SÖYLEYECEKLERİM VAR!

Umut SARIKAYA

Kalbim Ege'de kaldı ama kütük Divriği'de.... (Bölüm 1)

Kaç haftadır elime ne zaman kalemi kâğıdı alsam kendimi sürekli mayolu adamlar, bikinili kızlar çizerken buluyordum. Karikatür köşesi için bulduğum esprilerin hepsi de yazlık mekânlarda ve tatil beldelerinde geçiyordu, yazdığım her yazı ise denize dairdi... Aklımı kaybetmek üzereydim. Sanki bütün karikatürleri ben değil de şarkıcı Fedon çiziyordu. Yazılarımın arasında ise konuyu ne yapıp edip Rum balıkçılara getirip duruyordum. Rum balıkçıyla Türk kızın aşkını yazdıktan sonra toplumsal tepkiden korkup, Türk balıkçı ve Rum kızı olarak değiştirip bi daha yazıyordum. Gerçi bildiğim kadarıyla Ege'de deniz sahamız bir hayli küçük, bir Türk balıkçısının Rum kızını görme ihtimali hayli az. Kıyıya gelmeden, kızla konuşamadan Yunan sahil güvenliği taramalıyla tarar bizim balıkçıyı... Ama sevinelim diye hiç 12 mil sorunu yokmuş gibi yaptım, bi şekilde buluşturdum bu ikisini. Hikâyede mantık zaten olmadığı için birbirine delicesine âşık olan iki insanın hiç yapmayacağı muhabbet olan iki devlet arasındaki sorunlardan sürekli bahsettirdim. Çıkmaya başladığı ilk günden beri rakı içip, balık yiyip hep, iki milletin aslında kardeş olduğunu konuşup durdu bu iki âşık. Yine bir gün rakı sofrasında, iki milleten ve kardeşliklerinden konuşurlarken Mehmet nal gibi kafayla gülümseyerek "aslında Suriye'de iyidir." dedi ve " yani ne bileyim Suriye'ye ayıp oluyor hep sizi çok övünce. Azerbaycan halden anlar da Suriye alınır diye korkuyorum Eleni. İstersen birazda Suriye'yi övelim, sonuçta o da komşu" diye ekleyerek dokundu sevgilisine. Eleni de bunun üzerine "Haklısın Mehmet. Eee ne demişler ya Şam'ın şekerini ya da Arabın zekerini yiyeceksin" diyip "vreko vreko vreko" diye çok gülünce, Mehmet korkudan ne yapacağını şaşırdı. Zeker muhabbetini kıyısından da olsa hatırlatmaması için Suriye ile ülkemizin en uzun kara sınırına sahip olduğu bilgisini Eleni'ye söylemedi. Suriye konusunu hızlıca kapatıp, konuyu benim de istediğim şey olan Türkler ve Yunanlılara, mezeye, balığa, Rakı'ya, Uzo'ya getirdi.

İşte böyle sevgili okurlarım. Yazılarım, hikâyelerim çığrından çıkmıştı. Dedim ya artık Fedon' dum ben. Fedon Sarıkaya! Fedon'u Ankara'ya koysanız durur mu hiç? İki dakka tutamazsınız Keçiören'de,"abi dur bi işim var, bir iki dakika sonra tekrar gideceğiz deniz kıyısına" deseniz de dinletemezsiniz. Yerini yadırgar. İlk fırsatta fıyar gider elinizden, tutamazsınız!

Keçiören'de Fedon olmak neyse benim için de bu sigara dumanı dolu evde, ter ve isilik içinde oturmak da oydu. Ege beni durmaksızın çağırıyordu. Doğduğum topraklardan ise ses seda yoktu. Bir iki muhabbette "doğu çok zengin aslında hiçbir kültürde olmayan kültür doğuda var. Bir doğu turu yapmayı planlıyorum" diyip doğunun gönlünü almaya çalışıyor, her genç gibi uzaktan seviyordum o zengin toprakları. Ayrıca hayatımın ileriki bölümlerinde her yazar, çizer gibi bir ege kasabasına yerleşme planları yapıyordum. Bugün gidin dolaşın şahil şeridini, elinize dev bi oklava alıp ege köylerini karıştırın. İçinden bi sürü yaşlı yazar ve çizer çıkarırsınız. Vıyır vıyır doluşmuşlardır köylere, çubuğu görünce kaçışırlar yuvalandıkları yerlerden bu sanat ve edebiyat aşıkları. İşe yaramadıkları gibi köylüye de rahat vermez bu yeni köy sakinleri, bilirim. Köylüye bağı bahçeyi bostanı bıraktırıp, tiyatro yaptırmaya, resim çizdirmeye, heykel yaptırmaya çalışırlar. Şenliği, festivali, semineri bitmez bunların. Kendileri bütün hayatları boyunca goygoycu başı gibi yaşadıkları için köylü de bi iş yapsın istemez bunlar. Ah eski yazar, ah eski çizer senin üzerine saatlerce konuşabilir, senin piyano çalan köylüler görme isteğinle saatlerce dalga geçebilirim ama yerimiz dar, yerimiz kısıtlı.

16 saat süren otobüs yolculuğundan sonra yazlık beldenin mini otogarına öğle sıcağında varmıştım. Buradan 45 dakikalık bir otobüs yolculuğuyla eski bir arkadaşımın yakın zaman önce yerleştiği köye gidecektim. İstanbul'un keşmekeşinden kurtulduğuna ne kadar sevindiğini, anlatıp duruyordu yıllardır. Köy deniz kenarındaydı ama sakinleri genelde tarımla geçiniyordu. Arkadaşım ise köyde bir seramik atölyesi kurmuştu. Köye gelip de arkadaşımın evini sorunca hemen gösterdiler. Gösteren adamın tavırlarından arkadaşımdan pek hoşlanmadığını hemen anlamıştım. Eve doğru yürürken bir evden gelen ve " ninem benim... nineciğimmmmmm" diyen tanıdık bir sesle irkildim. Başımı sesin geldiği yöne çevirdiğimde arkadaşımın gözleme yapan yaşlı bir kadına sarıldığını gördüm. Gözleme yapankadın da demin ki köylü gibi arkadaşımdan hoşlanmayanlardandı sanırım. Yüzünden düşen bin parçaydı. Gözlemesini yapmaya devam ediyordu. Beni görünce nineyi bırakıp bana sarıldı. Nine gözlemesini yapmaya devam etti. Ayaküstü hal hatır sormadan sonra beni de ninenin yanına çömdürdü. "Biz de gülsüm anayla dertleşiyorduk umutcuğum. İşte gördüğün gibi benim bütün hayatım bu. Meyve bahçeleri, rakı, balık, deniz ve komşularım. Geçinip gidiyoruz burada hep beraber. İnanır mısın İstanbul'dan kurtulduğuma o kadar çok seviniyorum ki. Eee sen napıyorsun? Anlat, çok oldu görüşmeyeli" dedi. Eski dostum olduğundan kendisine her şeyimi çekinmeden anlatırım. Uzun zamandır geçirdiğim depresyonu yeni yeni atlattığımdan, hayatıma giren kadınlardan, 30 yaşıma aylar kala hayatı nasıl algılamam gerektiğini ne gibi deneyimler sonucu öğrendiğimden filan kısaca bahsettim. Eski kız arkadaşımdan hiç ayrılmamam gerektiğini çekinerek de olsa söyledi. O'nun konusunun açılmasından pek hoşlanmadığım için yüzümde zoraki bir gülümseme, gözlerimde yaşlarla konuyu değiştirmeye çalıştım. "Biliyor musun bu aralar çok güzel kitaplar okuyorum. Kitapları okurken açık kitabı göğsüme bastırıp, gözlerimi kapayarak 'biliyorum yaşlı gezegenimiz hayın ve zalım bi yer ama sadece bu güzel kitapları okumak bile yaşamı anlamlı kılıyor' diye düşünüyorum. Sora yine okumaya devam ediyorum" dedim. O da bana "inadına yaşamak gerek umutcuğum" dedi. Bir damla yaş yanağımdan süzülürken "inadına!" diye onayladım.

Biz bütün bunları konuşurken bir yandan da teyzenin yeni yaptığı sıcak gözlemeleri de yediğimiz için, teyze ter içinde ve büyük bir sinirle yapıyordu gözlemeleri. Ben tam pişmemiş bi gözlemeyi pişti zannederek sıcak sacdan almaya çalışırken teyze bana büyük bir öfkeyle baktı. "Halimden utanarak borcumuz nedir teyzeciğim" dedim. "Parayla satmıyoruz ev için yapıyoruz bunları" dedi ter içindeki kadın anam. Arkadaşımda teyzeye tekrar sarılarak, ne parası umutcuğum, burası şehir değil. Ah siz şehirliler her şeyi satın almaya çalışırsınız, hayatta bazı şeyler satılmaz neden anlamazsınız bunu bilmem ki" diyip gülümsedi. Arkadaşım haklıydı, hayatta bazı şeyler parayla satılmazdı ama bu patatesli gözleme olmamalıydı. Israr ederek teyzenin eline biraz para tutuşturmak istedim. Yanlış anlamayın ısrarlarım teyzeye değil arkadaşımaydı. Teyze parayı almaya çalışıyordu ama arkadaşım ısrarla verdirmemeye çalışıp, para tutan elimi teyzeden uzağa itiyordu. Parayı cebime koyup ardımız sıra sabit gözlerle gidişimizi izleyen teyzeye veda ederek arkadaşımın evine doğru gittik.

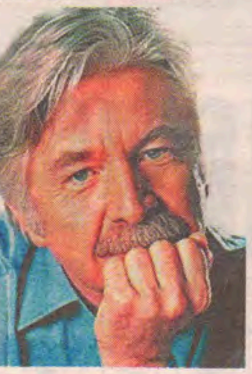

Köyün tek dış yüzeyi boyalı eviydi burası. Atölyeye çevrilmiş bir salonu ve minik bahçesinde seramik fırınıyla oldukça şirin gözüküyordu. İçeride çamurlar, biblolar, tabaklar vardı. Yatacağım odayı gösterdi. Banyo yaptıktan sonra kendisinden izin isteyip biraz uyudum.

Uyandığımda hava kararmıştı. Sıcak olduğu için uyurken bilinçsizce donu sıyırıp atmışım, çıplaktım ama ter içindeydim. Gelen kadın kahkahalarıyla yataktan fırlayıp pencereye koştum. Kısa süre önce evlendiği eşi Müge bugün İzmir'deki ailesinin yanından gelmişti. Bahçede oturmuş sohbet ediyorlardı. Pencereden bakıp, saksıdaki çiçeklerin arkasından kafamı çıkararak onları gözükmeden izledim. Rakı içip sohbet ediyorlardı. Birbirlerine karşı ne kadar da kibar ne kadar da seviyeliydiler. Ve ben penceredeydim ve ben çıplaktım ve ben terliydim. Yaralı bi hayvan gibi dalların arkasından, karanlıkta parlayan bir çift çipil gözümle onlara bakıyordum. Müge birden beni fark etti. Bana doğru bakınca yakalanma içgüdüsü ile kafamı biraz geri çektim. "aaa umut" dediğinde ise kaçıp gitmek üzereydim, evin arka penceresinden çırılçıplak bi vaziyette kaçıp gitsem mi diye bi an düşündüm. "Ortada bişey yok, uyandım ve dışarı bakıyorum, yalnızca bu. Ayrıca çıplak olduğumu bilmiyorlar. Panik yapma oğlum. Panik yapma" diye kendimi telkin ettikten sonra Müge'ye gülümseyerek "hoş geldin" dedim. "Geliyorum şimdi" dedikten sonra tuvalete girdim. Yine yıllar sonra alaturka tuvalette çırılçıplak sıçarken koltuk altımı kokladım çok terliydi. Tuvaletten çıktıktan sonra tekrar pencereye yaklaşıp, bi fesleğen saksısını tekrar göz göze geldiğim genç çifte gülümseyerek içeri aldım. Itırlı bir kokusu olan bu sihirli bitkiyi saksısında tutarak önce koltuk altlarıma, sonra da vücudumun her kuytu ve köşesine bastıra bastıra sürdüm. Mis gibi kokuyordum artık. Üstümü giyindikten sonra elimde fesleğen saksısıyla yanlarına gittim. "dünyanın en güzel kadınına, dünyanın en güzel çiçeee" diyerek yanlarına yürüdüm ve "tekrardan hoşgedin mügeciğim" diyerek terli, boklu fesleğenimi müge'ye verdim. "ah umut hep şakacıydın" diyerek aldı saksıyı. Müge birkaç yıl öncesine kadar genç gibi takılmasına rağmen birden evlilikle beraber olgunluk dönemine girmişti. Artık o da rakı içerken karşılaştığı dostuna yerinden kalkmadan tek koluyla sarılan, ojeli kalın tırnaklarıyla kadeh, sigara tutan kadınlardan biriydi. Eğer kadınlardan anlayan bir yazar olsaydım parayı deve yüküyle bu piyasadan kaldırmak için Müge gibilerin dramını yazardım. Vücutlarının kontrolünü kaybettiklerini anladıkları o yaşları, gençliğin elden gittiği o zamanları birbir anlatırdım. Sonra o yaşadıkları paniği, panik sonrası evliliği ve evlilikten sonraki iç sıkıntılarını bir bir anlatırdım. Ama ne yazık ki kadınların iç dünyasından bi skim anlamıyorum. Rakılar koyuldu, balıklar kızartıldı, mezeler yendi. Hep beraber eski günleri yadettik. Yağ gibi gidiyordu meret. Betonlaşma, nallaşma süreci yavaş yavaş başlıyordu. Dilim dolanmaya, esprilerimin konusu hep çinsellik üzerine olmaya başlamıştı. Müge de "aka aka aka! İlahi Umutcuğum ömürsün" diyerek esprilerime çok gülünce de, iyice coştum. Durduk yere kadim dostumla aramı gerdim. İçtikçe eski kız arkadaşlarıma, tatile çıkalım mı diye mesaj attım. Hiç birinden cevap gelmeyince bir kere muhabbet edip, pek de sevmediğim bi kıza teklif ettim, "olumlu ve ya olumsuz geri dönersen sevinirim" diye de ekledim. Cevap yazmıştı ama olumsuzdu. Bu da bi gelişmeydi. En azından kale alınıyordum. Israr ettim. "ya noolur çıksak. Hem senin de ihtiyacın vardır. Sessiz sakin bi yere gitsek. Birbirimizi daha iyi tanısak" diye ardı sıra mesaj yağmuruna tutarak ona kararlılığımı gösterdim. Bir türlü kabul etmiyordu. Bir yandan da masadakilerle konuşuyordum. Kafam beton gibiydi.

Bir Sivaslı olduğum halde Ege'nin iki kıyısını birleştirmeyi çok istiyordum. "Ben "dolma" derim, sen "dolmaki"/ ben "cacık" sen ise "cacıki"/ hazırla rakıyı vre Kostas. / İçelim rakıyı, yiyelim beraber tuttuğumuz balığı./ Birbirimizden ne farkımız var ki.../kalimerhaba.../ kalimerhaba.../ kalimerhaba..." diye o anda yazdığım şiirler okudum bu ılık Ege akşamında. Sonra kollarından tutup "yörüyün gidiyoz" dedim. "Nereye gidiyoruz Umutcuğum" diye korkar gözlerle sordu kadim dostum. "Yunan'ın yanına gidiyoruz. Karşı kıyıya, yani bir elmanın diğer yarısına... Sarılacağız ilk gördüğümüz Yunan'a. Yetti artık bu ayrılık gayrılık." dedim ve çekiştirmeye devam ettim. "Umutcuğum dur lütfen gitmeyelim. Ebemizi s.kerler sınırı geçmeye çalışırsak. Mermi manyaaa oluruz" diye itiraz etti. "Kafanı kaldır ve gökyüzüne bir baksana şapşal! Orda sınırlar yok, sınırları biz yarattık" dedim. Yalan söylüyordum hava sahası diye bişey vardı, ama dedim. "Umut lütfen bu sınır meselesinin niye olduğunu yarın konuşuruz. Vergi, gümrük, ticaret meselesi hep bunlar. Uzun uzun konuşmak gerek. Hem uyuyordur şimdi Yunanlılar, rahatsız etmeyelim. Yarın erkenden uyanır gideriz" diye bana sarhoş muamelesi yaptı. "yav kaldırırız noolcak. Değil mi yenge, uyandırmaz mıyız? Yengem benim be." diye Müge'ye seslendim. Bu arada bi yandan da mesajlaşıyordum. Konuştuğum kız gelmemekte ısrar ediyordu. Kız gelmedikçe karşı kıyıya geçmeyi çok istiyordum. Zira görüldüğü kadarıyla bu tatilden bana hiçbir tatilcinin uğramadığı bu köyde ekmek çıkmayacaktı. Müge'yle ve eski dostumla bu bahçede rakı içip sıkıcı muhabbetler yapacaktım. Karşı kıyı ısrarımdan vazgeçip, mesaja yüklenerek rakı içmeye devam ettim. Mesaj yazarken de arada müge ve sevgili dostumun söylediği "burası da asfalt değil halilim" türküsüne bir Ali Kırca misali eşlik ediyordum. Fedon olarak yola çıktığım tatilde ilk gecemi Ali Kırca olarak bitirmiştim.

Sabah ter içinde uyandım. Yine çıplaktım ve başım müthiş ağrıyordu. Artık dün akşam nasıl bastırıp, vücudumu ovaladıysam, halen buram buram fesleğen kokuyordum. Saate bakmak için telefona uzandığımda, uyurken bir mesajın geldiğini görüp çok sevindim. "Peki geliyorum. Yarın sabah yola çıkarım. Sen de sabah bin otobüse gece otogarda buluşalım" yazmıştı. Bu gece otogara gidip ben de yeni gelmişim gibi onu alıp buraya getirecektim. O gelene kadar önümde geçireceğim uzun bi gün vardı. O arkadaşımın hiç ayrılmamamı söylediği eski kız arkadaşım bana olumlu ya da olumsuz bir şekilde geri dönmediği için mecburen bu hiç tanımadığım ve konuştuğumuz süre boyunca sevmediğim kızla bu köyde bir tatil geçirecektim. Nasıl bir beklentiyle geldiğini, burayı ve beni beğenip beğenmeyeceğini hiç bilmiyordum. Bu kadar gerginliğin üzerine emindim ki her tatilde olduğu gibi bu tatilde de dinlenmeye gelip yorulan bir kişi olarak İstanbul'a dönecektim. Keşke hiç çağırmasaydım diye düşündüm ama geliyordu. Telefonu kapalıydı, Ankara Keçiören'deki evinden ayrılıp yola çıkmıştı.

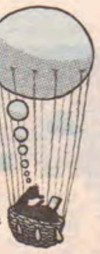
(devamı haftaya)

Sevgili Günlük

"F..."

ersin karabulut

akıl fikir ofisi

Barış UYGUR
baris.uygur@gmail.com

■ Geçen hafta özür diledikten sonra özrünün kabul edilmesini bekleyen adamlardan söz açmıştık. Bir de bunun "istemeden oldu" ekolü var. Bu ekol can dostlar hayatın dikenli yollarında karşınıza çıkacak olan ömür törpüsü bir ekoldür. Misal okulda bahçede bankta oturuyorsunuz, arkadaşın biri, diğer arkadaşına topla artistik numaralar gösterirken çotank diye basket topunu yüzünüze geçiriveriyor. Dikkat ederseniz siz burada iyi niyetli üçüncü şahıs oluyorsunuz. (Gerçi niyetinizi bilemem ve şu hukuktaki iyi niyetli üçüncü şahıs tanımının buraya oturduğunu da söyleyemem ama "iyi niyetli üçüncü şahıs" kelimesini kullanmak öyle içimden geldi ki anlatamam. Varsın hukukçu arkadaşlar makarasını geçsin, isterse gazetelerde nedense sadece ağzını yırtarcasına açtığı öfkeli bir fotoğrafı kullanılan Yarsav başkanı o fotoğraftaki gibi azarı ver etsin bana, kullanacağım. Kullandım da.) Başa dönecek olursak, siz olayda suratına topu yiyen bir biçaresiniz ve sinirle ayağa kalktınız. İşte tam da o sırada öldürücü cümle gelecek:

"Abi kusura bakma, istemeden oldu."

E be densiz, bir de bile isteye mi atacaktın basket topunu yüzüme? Hayır, bunun isteyerek yapılanı zaten ancak rahatlıkla dövebileceğin bir adama yapılan hadi olmadı yanında o adamı dövebilecek sosyopatlar varsa gerçekleştirilen bir eylem. Böyle bir özür biçimi yok ki? Benim öfkem de zaten, sinirle ayağa kalktığıma göre senin bunu isteyerek yapmış olmana değil. Zira, sen bunu isteyerek yapabilecek ebada sahip olsan ben zaten yüzüme topu yedikten sonra bir de sopa yemeyeyim üstüne diye efendi efendi oturmaya devam edeceğim ya da senin sosyopatlık derecene göre koşarak uzaklaşacağım. Tamam, gel özür dile, bilmem ne ama "istemeden oldu" deme bak kızıyorum. Bu nasıl bir savunma yahu? Siz de sevgili okurlar, aranızdaki "istemeden oldu" ekolü mensuplarıyla konuşun, istemeden oldu demesinler. Onları da iyi niyetli üçüncü şahıs olarak görebiliriz. Neticede şurada sizinle baş başa konuşuyoruz, bir de onlar var, demek ki onlar burada üçüncü şahıs. Niyetleri de iyiyse değmeyin keyfime ki, zaten adam "istemeden oldu, kötü bir niyetim yoktu" diyor.

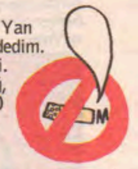
■ Vedat Abi'yle ve bir de çok sevgili bir arkadaşımla ayrı ayrı, üç haftadır Dostoyevski'nin Budala romanındaki Prens Mişkin ve Rogojin karakterlerinin aynı kadını sevmek bir yana dursun aslında düpedüz aynı adam olduklarını iddia ederek tartışıyorum. Hayır, kitabı okumuşluğum da yok, karakterlerin adını arka kapaktan okuyup uydurdum teoriyi ama tartışmalar hayli hararetli geçti. Vedat Abi uyanmasa ve hatta biraz ikna olur gibi olsa da, en sonunda arkadaşım kitabı okumadığımı anladı da bu manasız tartışmayı da görkemli bir mağlubiyetle taçlandırdım. Şimdi okuyamıyorum da kitabı, okursam bu iddiayı destekleyecek veriler bulmak için okuyacağım, keyif alamayacağım. Zaten Yeraltından Notlar kitabını da yıllarca vay underground Rus ortamlarını anlatıyor herhalde diye bellemiştim, o da yalanmış.

■ Bu anlamadığım bilmediğim halde tartışma olayını çok seviyorum ama yahu. Barış Günal diye bir arkadaşım var, sinemacı, senaryocu falan bir şahıs, geçenlerde "Hamlet aslında tragedya değil komedya" dedi. Ciddi miydi onu da bilmiyorum ama aylarca karşılaştırmalı edebiyat öğrencileriyle "hayır efendim Hamlet tragedya değil komedyadır" diye tartıştım durdum. Ve evet, Hamlet'i de okumuşluğum yok. Yalnız Metin Erksan'ın Kadın Hamlet filmini seyretmiştim Fatma Girik'in oynadığı, o olur mu?

Sigara yasağı mı dediniz? Evet. Tartışmalara bakıyorum hararetten duman çıkıyor, hesapta dumansız hava sahası konuşuyoruz. Bir de örnekler var ki sorma gitsin. Vay efendim New York'ta bakın hiç içilmiyormuş ne barında ne kafesinde. Şimdi hava atmak için yazmıyorum vallaha, yazacak olsam geçen yıl yazardım. Tam da geçen yıl bu zamanlar, sevgili dostum Mehtin Bozkurt'la, New York'ta Katz's Deli'de (When Harry Met Sally filmindeki orgazm taklidi sahnesinin çekildiği yer olarak ünlenmiş) hayvani bir sabah kahvaltısı yaptık. Bu ağır yemeğin üzerine birer bira içip sigara tellendirmek üzere iki üç blok kuzeye yürüdük, Karma isimli bir bara girdik, (saçma bir şekilde girdikten sonra kimliklerimizi alıp isimlerimizi bir deftere kaydettiler) biramızı söyledik, sigaralarımızı yaktık. Demek ki orada bile varmış öyle yerler değil mi ama? İnanmayan google'da aratsın Karma Lounge diye. (Sigara yasağı biraz olsun hafifletilsin diye iyiden iyiye ukala gazete köşe yazarı gibi oldum ya, ayrı mesele.)

■ Bu yasak meselesinde çarpıştırılan diğer bir argüman seti de barların cirosunun düşeceği/çıkacağı yönünde. Yasak karşıtları cirolar çok düşecek diyor, taraftarları da "olur mu biz eskiden gidemiyorduk, şimdi sigara içmeyenler de gidecek, işleri artacak" diyor. Hayır biraz önce sevdiğim bir bardaydım, içeri girince kendimi "günleri şaşırıp hafta sonu keriz gibi bomboş okula gelen öğrenci gibi hissettim. Yasak taraftarları çok atıp tuttular, e artık kendilerini barlarda, pavyonlarda, pistlerde de görmek isteriz. "A niye gidecekmişim ayol!" demek yok. Madem gelmeyecektin, oradaki popülasyonun sigarasını niye söndürttün. Hadi fırla yavrucuğum, arkadaşlar sigaralarını söndürmüş seni bekliyor. Zaten yıllardır şu bardan, pavyondan içeri bir Ubeyd Korbey girmedi gitti diye hayıflanıyorlardı. "Gitmem" demeye hakları olduğunu sanmıyorum bu kadar tartışmadan sonra.

"Sigara mekruh değil haram aslında" dedi bir arkadaşım. Yan gözle bakıp "vay sen de fetva vermeye başladın bakıyorum" dedim. "E oğlum bedene zararlı bir şey nasıl haram olmasın" dedi. Düşündüm. "E Kürt Böreği de haram o zaman" dedim. "Yağ, hamur ve pudra şekerinin ne yararı olabilir bilmiyorum." O da biraz düşündü, hemen bıraktı bu fetva dünyasını. Fetva dünyasından bir nefer eksilttim, sevindim.

Mekruh da, tınısı itibariyle haramdan beter gibi geliyor bana ya ayrı mesele. Kazıklı Humma'nın tetanostan daha korkutucu gelmesi gibi. Gerçi o ikisi aynı şey ama hakikatten böyle KAZIKLI HUMMA! Denildiğinde daha ürkütücü olmuyor mu? Lekeli Humma da aynı hesap. Tifüs oldum desen, sanki çok dert değil gibi. Tırt gibi. Ama Lekeli Humma'ya yakalandım daha sert geliyor kulağa be.

Dikkat ettiyseniz bu hafta köşede çok fazla sayıda üçüncü şahıs'tan bahsettik, ukala gezgin'den sonra polemik arayan köşe yazarı gibi de olduk. Bir de son kez Engin Ardıç diyeyim tam olsun. Engin Ardıç abimiz, malumunuz yıllarca halkı hakir gören, halkın tercihlerine fazla saygı duymayan şahısları kıyasıya eleştirir durur. Diğer yandan geçen gün bir yazısını okudum, Amerikan halkına ver etmiş azarı, ver etmiş hakareti. Ne köylülükleri kalmış, ne görgüsüzlükleri, ne bilgisizlikleri. Olmuyor Engin abi, halk Amerikan halkı olunca atış serbest diye bir şey yok. Devletinden dolayı halklara öfke kusmayalım. Amerika'ya çatalım, halkını tenzih edelim diyorum.

Ah sen! Olman olacak iş değildi, olmaman çok normal. Şimdi ama bir kere oldun ya, normali o sanıyorum. Ama halbusi, zaten olmayacak işti be. Ah be'm.

DEVAMI HAFTAYA.

O SIRADA
ERMAN ÇAĞLAR

Yediklerim (isimli köşe)

Aslında köşenin adını "Yi-yorum" gibi daha fantastik bir şey yapmak istiyordum ama benden önce biri sinsi gibi "Yi-yorum" diye bir blog açmış. Ben de bunu bilmeme rağmen köşenin adını Yi-yorum koysam, o kişinin duyguları incinebilirdi. O yüzden köşenin adını Yediklerim koydum. O blogu açan kişiye en başta sinsi dediğim için de kendisinden özür diliyorum.

Sosisli Makarna: Düz makarnayı biraz daha ilginç hale getirebilmek için verilen savaşın meyvesi. İsimden kendini ele veren, hiçbir sinsiliği olmayan bir yemek. İki – üç haftada bir aklıma geliyor, değişik ve ilginç bir fikir olduğuna inanarak pişiriyorum. Şimdiye kadar bana düz makarnanın yaşattığı mutluluktan farklı bir mutluluk yaşatmadı. Her makarna türü gibi bu da gereğinden fazla yenildiğinde zihinsel gelişimi engelliyor, zeka geriliğine yol açıyor. "Kim ne kadar sosis yedi?", "Ben yeterince sosis yiyebildim mi?" gibi anlık heyecanlar yaşatması dışında pek bir numarası yok. Yakın zamanda sosisli makarna yiyecek olanlara önerim şu olabilir: Hemen tencereye saldırmayın, bekleyin önce rakipleriniz kendi tabaklarını doldursunlar. Sosislerin çoğunlukla tencerenin dibinde kaldığını mutlulukla farkedeceksiniz. (Erman Çağlar yıllar içinde kazandığı bazı tecrübelerini sizlerle paylaşıyor.)

Şeftali: Yaz meyvesi olarak bunu yiyorum. Kış meyvesi olarak portakal. Meyve olarak aklıma başka meyve gelmiyor. Bu durumu devamlı kendisinden şeftali aldığım bakkalıma anlattığımda "yazın şeftali güzel olur" diyerek bir nebze olsun rahatlamamı sağladı. Sağol bakkal. Salamların üstüne bastığın "thank you very much!" etiketini gördüğümden beri seni çok seviyorum.

Ekmekli Yumurta: "Daha fazla ekmek yiyebilmek için ne yapabilim?" sorusunu kendime ilk sorduğumda ondört yaşında bir ortaokul öğrencisiydim. Mutfakta geçirdiğim uzun saatler ve onlarca başarısız denemenin ardından aradığım cevabı buldum. Pişirmeyi bildiğim tek yemek olan sahanda yumurta ve ekmeği birleştirecek, sonrasında onu da ekmekle yiyecektim. Nitekim, sonuç o kadar tatmin edici oldu ki iki sene boyunca hiç sıkılmadan her gün yedim. Normal insandan tosuna dönüşmem de o döneme denk geliyor. Ailemin ve yakın çevremin baskısıyla yemeyi bıraktım, artık yemiyorum; ama arada sırada aklıma geliyor.

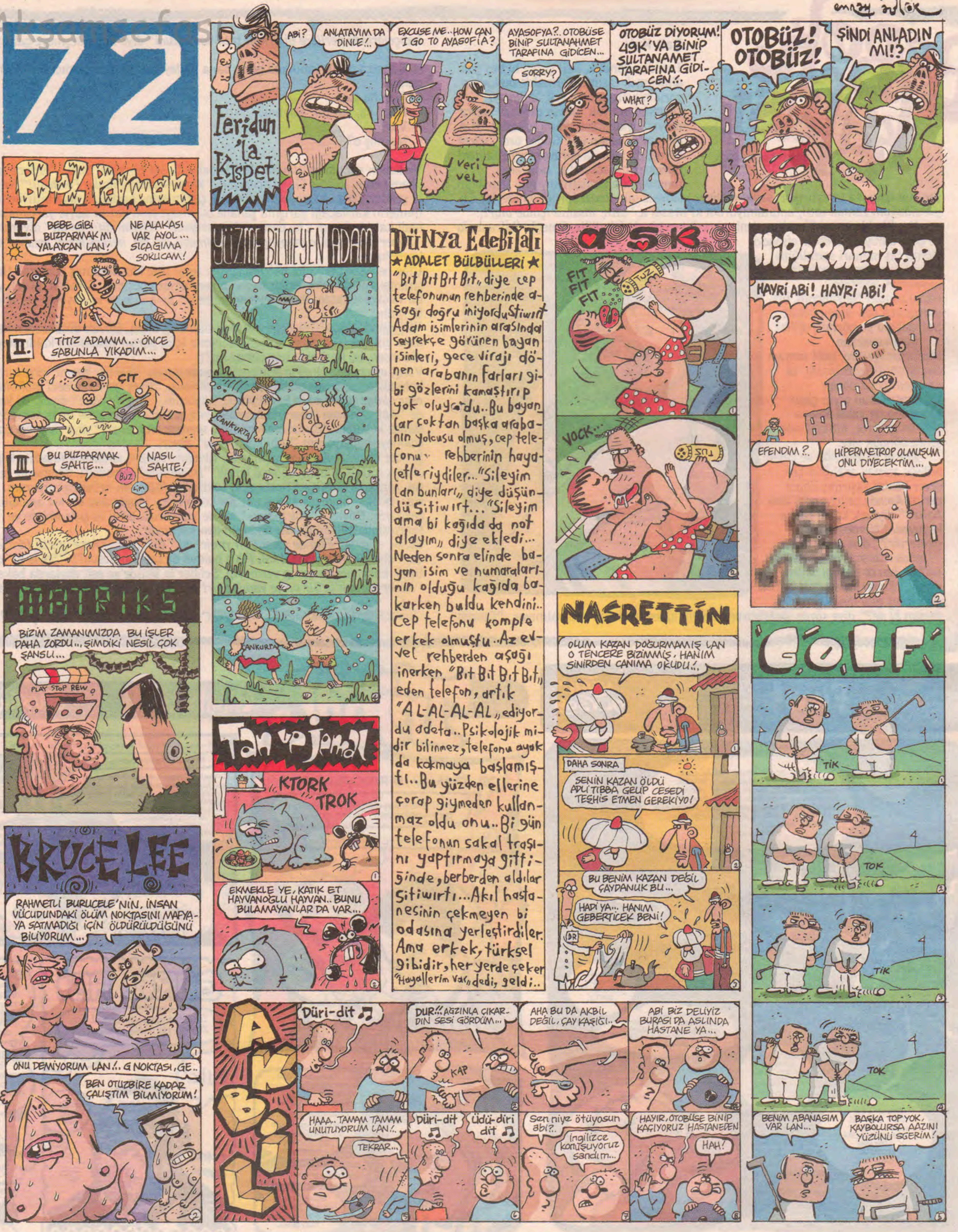
Domates: Çok küçüklüğümden beri yediğim bir şey domates. Yiyen insana herhangi bir sürpriz yaşatmayan, iyi niyetli bir sebze. En çok da bu yönünü seviyorum.

Patates Yemeği: Ben yapmayı bilmiyorum, ev arkadaşım biliyor. Sırf bu yüzden her seferinde festivale çeviriyor olayı. Yaparken yardım etmeme izin veriyor, patateslerin pişip pişmediğini anlamak adına yemeği bana tattırıyor. Salçalı suyla patates ve soğan pişiren bir insana göre fazlasıyla iddialı hareketleri var. Yerken de "bütün vitamini suyunda, suyundan ye" diyerek beni yönlendiriyor. Ekmek banması eğlenceli bir yemek olduğu için tatsızlık çıkarmıyorum.

Rızık: Çalışma günlerinde uykusuz dergisinin mutfağında bulduğum şeyleri yiyorum. Gün oluyor birisinin buzdolabına sakladığı elmasını yiyorum, gün oluyor başıboş bırakılmış bir tostu dişliyorum. Başka insanların iyi saklayamadıkları yiyeceklerine rızık denir. Ya da ben öyle biliyorum.

groaghi@gmail.com

Akşamsefası

Feridun'la Kıspet
ABi?
ANLATAYIM DA DİNLE!..
EXCUSE ME.. HOW CAN I GO TO AYASOFİA?
AYASOFYA?.. OTOBÜSE BİNİP SULTANAHMET TARAFINA GİDİCEN...
SORRY?
OTOBüZ DİYORUM! 49K'YA BİNİP SULTANAMET TARAFINA GİDİCEN!..
WHAT?
OTOBüZ! OTOBüZ!
ŞİNDİ ANLADIN MI!?
Buz Parmak
I.
BEBE GİBİ BUZPARMAK MI YALAYCAN LAN!
NE ALAKASI VAR AYOL... SICAĞIMA SOKUCAM!
II.
TİTİZ ADAMM...: ÖNCE SABUNLA YIKADIM...
ÇIT
III.
BU BUZPARMAK SAHTE...
NASIL SAHTE!
MATRIKS
BİZİM ZAMANIMIZDA BU İŞLER DAHA ZORDU... ŞİMDİKİ NESİL ÇOK ŞANSLI...
PLAY STOP REW
BRUCE LEE
RAHMETLİ BURUCELE'NİN, İNSAN VÜCUDUNDAKİ ÖLÜM NOKTASINI MAFYAYA SATMADIĞI İÇİN ÖLDÜRÜLDÜĞÜNÜ BİLİYORUM...
ONU DEMİYORUM LAN!.. G NOKTASI, GE..
BEN OTUZBİRE KADAR ÇALIŞTIM BİLMİYORUM!
YÜZME BİLMEYEN ADAM
Dünya Edebiyatı
★ ADALET BÜLBÜLLERİ ★
"Bıt Bıt Bıt Bıt" diye cep telefonunun rehberinde aşağı doğru iniyordu Sitiwirt Adam isimlerinin arasında seyrekçe görünen bayan isimleri, gece virajı dönen arabanın farları gibi gözlerini kamaştırıp yok oluyordu.. Bu bayanlar çoktan başka arabanın yolcusu olmuş, cep telefonu rehberinin hayaletleriydiler... "Sileyim lan bunları" diye düşündü Sitiwirt... "Sileyim ama bi kağıda da not alayım" diye ekledi... Neden sonra elinde bayan isim ve numaralarının olduğu kağıda bakarken buldu kendini.. Cep telefonu komple erkek olmuştu.. Az evvel rehberden aşağı inerken "Bıt Bıt Bıt Bıt" eden telefon, artık "AL-AL-AL-AL" ediyordu adeta.. Psikolojik midir bilinmez, telefonu ayak da kokmaya başlamıştı.. Bu yüzden ellerine çorap giymeden kullanmaz oldu onu.. Bi gün telefonun sakal traşını yaptırmaya gittiğinde, berberden aldılar Sitiwirtı... Akıl hastanesinin çekmeyen bi odasına yerleştirdiler. Ama erkek, türksel gibidir, her yerde çeker "Hayallerim var" dedi, geldi..
AŞK
FIT FIT FIT
TUZ
VOCK...
HİPERMETROP
HAYRİ ABİ! HAYRİ ABİ!
?
EFENDİM?..
HİPERMETROP OLMUŞUM ONU DİYECEKTİM...
Tan ve Jemal
KTORK TROK
EKMEKLE YE, KATIK ET HAYVANOĞLU HAYVAN.. BUNU BULAMAYANLAR DA VAR...
NASRETTİN
OLUM KAZAN DOĞURMAMIŞ LAN O TENCERE BİZİMMİŞ. HANIM SİNİRDEN CANIMA OKUDU!..
DAHA SONRA
SENİN KAZAN ÖLDÜ ADLİ TIBBA GELİP CESEDİ TEŞHİS ETMEN GEREKİYO!
BU BENİM KAZAN DEĞİL ÇAYDANUK BU...
HADİ YA... HANIM GEBERTİCEK BENİ!
DR
GOLF
TİK
TOK
TİK
TOK
BENİM ABANASIM VAR LAN...
BAŞKA TOP YOK, KAYBOLURSA AAZINI YÜZÜNÜ SGERİM!
AKBİL
Düri-dit ♫
DUR!!! AĞZINLA ÇIKARDIN SESİ GÖRDÜM...
KAP
AHA BU DA AKBİL DEĞİL, ÇAY KAŞIĞI...
ABİ BİZ DELİYİZ BURASI DA ASLINDA HASTANE YA...
HAAA.. TAMAM TAMAM UNUTUYORUM LAN!..
TEKRAR...
Düri-dit ♫
Üdü-diri dit ♫
Sen niye ötüyosun abi?..
İngilizce konuşuyoruz sandım...
HAYIR, OTOBÜSE BİNİP KAÇIYORUZ HASTANEDEN
HAH!

Bebek kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

Çatı Katı

Tatilden döndük. Asıl şimdi bi beş gün dinlenmek lazım! Normalde bu kadar yorulmuyorum ben, yok *'dolunayı seyredelim'*, yok *'sabah deniz bi başka oluyo'*, uykumdan oldum arkadaş. Mal gibi yatıp yanan var. Güneş orda, vücut burda, duruyor da duruyor, beyin tatilde! Gereksiz bir sosyallik, tanıyan tanımayanla tanıştırıyor, yeni tanıştığın yeni tanıştığıyla tanıştırıyor, sanki mahsur kalmışız gibi kader birliği içindeyiz! En yorulduğum zaman tatil, anlatamıyorum ki Masal'a *"tatil, insanın içinde olur!.."*

Ha, illa bi yere gidilecekse, deniz şart diil ve biz de fok diiliz, örneğin Safranbolu ne güne duruyor? Gidelim efsanevi yığma taş mimari serinliğine, okumaya-yazmaya verelim kendimizi, sevişme molalarında! Safranbolu, biz olmayınca çok sıkıcı, henüz Safranbolu'yu görmüş diiliz!

Çayı koyarken homurdanıyorum, tatil sonrası duş iyice yoruyor insanı, ta nereden temiz dönen iççamaşırlarını giyip çayın kokusuna da vakıf olunca sinirim geçiyor, nihayetinde şehre döndük işte.

Masal'ın uyuduğu ve çayın olduğu zaman aralığını çok sever benim şaşırmış ilham perim. Anında beliriyor *"N'aber hafız?"* diyerek kendi çayını koyuyor. *"Nerdesin lan günlerdir?"* diye soruyorum, *"Tatilde n'apacan beni, fırsattan istifade ben de kafamı dinledim"* diyor. *"Sanki kafan çok doluymuş gibi dinlendiriyor musun bi de?"* diye sözde iğneliyorum, benim iğnem nedense ona batmıyor, *"Cennet bahçelerinde perilere indirimli tatil var oğlum"* diye komikleşmeye çalışıyor.

- Rahatça geyik yaptığına göre, bana söyleyecek yeni ve çarpıcı bir fikrin yok galiba?!
- Aslında var!
- Nasıl ya, var mı, yok mu?
- Var!
- Neymiş o?

Ve benim saf görünüşümün altında daha da saf bir kalbi olan, *"özünde iyi"* ilham perim, müthiş fikrini açıklıyor: *"Yarım Kalmış Filmler Festivali!"* Neymiş, bi şekilde yarım kalan, daha doğrusu çekimlerine başlanan ama bitiriilemeyen filmlerin katılacağı yarışma şahane olurmuş! Kim katılır böyle yarışmaya, hadi katıldı, hangi s.ke derman bu yarışma? *"Çayını bitir de git"* diyorum. *"Süper fikir verdim manyağa, gene olmuyo, iyi abi, herkes kendi yoluna"* deyip kayboluyor.

Ulan periysen periliğini bil! İlginç fikir tutar diye kim öğretmiş bunlara? Herkes sıradışı, alışılmadık, ezber bozan birer numara peşinde. Sıradan, güzel, yeni bir hikaye anlatanı dinlemeyelim mi peki? Sıra tam ne ki, dışında yer alıcaz? Bi gidin!

"Büyük düşünün!" diyenlere ayrıca sinirleniyorum. Büyük düşünceden kastı, daha çok para kazanmak. Peki, hepimiz için, parayı tastamam kaldırmayı düşünsen, bu bari orta boy olmaz mı?!

Vahşi uykumdan Ünal'ın telefonuyla uyanıyorum. *"Şehber hanım"* diye birinden bahsediyor, sponsor olacak proje arıyormuş. *"Ulan iyice defineci gibi oldun, olur olmaz yerde para kovalıyosun"* diyorum, *"Abi, iş ciddi"* diyor. Bi kere de *"Abi, ben yapı itibarıyla heyecanlıyım, s.kim hıyar diyene tuzla koşuyorum"* demez ki zaten. *"Bu krizde kim kime sponsor olur Ünal?"* diye rasyonel çizgiye çekmeye çalışıyorum, *"Abi bekliyoruz"* diyor.

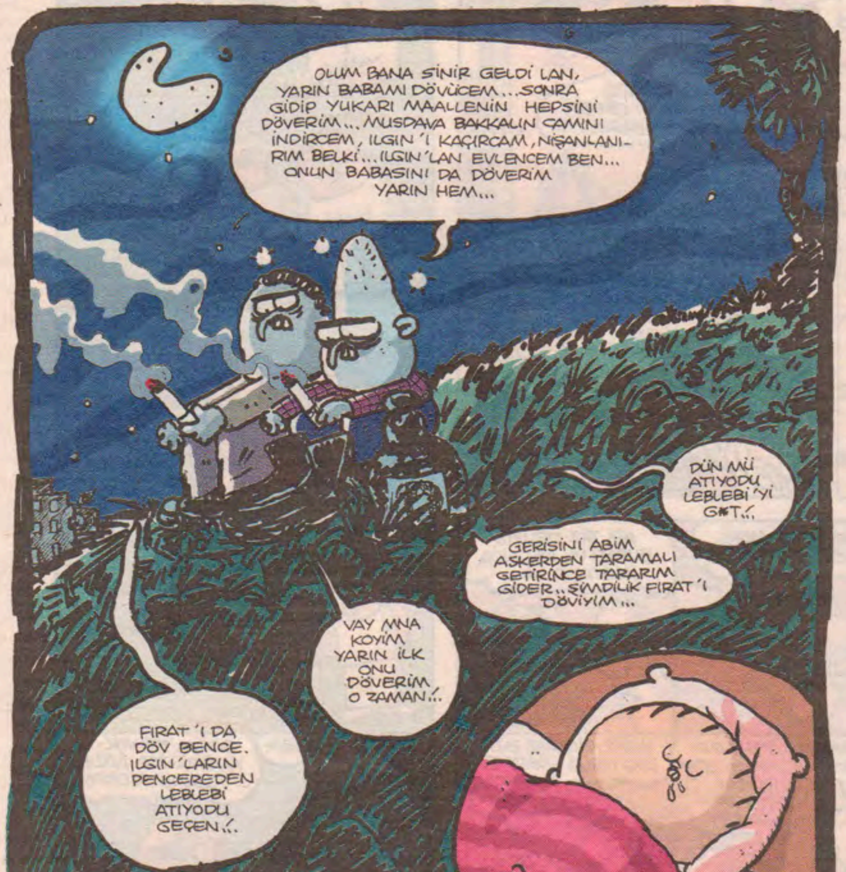
Şehber hanım, tutkulu ve şişman bir işkadını. Fayans sektörüne Anadolu kaplanı olarak girmiş ailenin, üçüncü kuşak *"İstanbullu"* temsilcisi, bembeyaz bir tip. Masada, Kraliçe Elizabeth'le çektirdiği fotoğrafı hemen görüyorum. Her nedense ingilizce konuşuyor Şehber hanım, Müjde diye bir kız ana dilimize çeviriyor. Böylece *"şov bizınıs"* içinde kalıyoruz. Ünal'ın çıtır Müjde'ye saniyesinde yoğunlaşması dikkatimden kaçmıyor.

Sonuç olarak *"Elimde somut bir proje yok"* diyorum, *"Ama çeşitli fikirler var"* diye araya giriyor Ünal. Fikri buldun da çeşit arıyosun?! *"Şöyle ki"* diyor Ünal, bakışlarıma cevap vermeyip, Şehber'le Müjde'ye eşit dozlarda bakarak, *"Kerem Alışık'la bir proje yapılabilir! Malum, Turist Ömer büyük tip. Sadri*

Sevgili Vedat Okyar abi, nur içinde yatın...

vedatozdemiro@gmail.com

fırat... — uğur gürsoy

Tribal — Enfeksiyon — C. Üstün

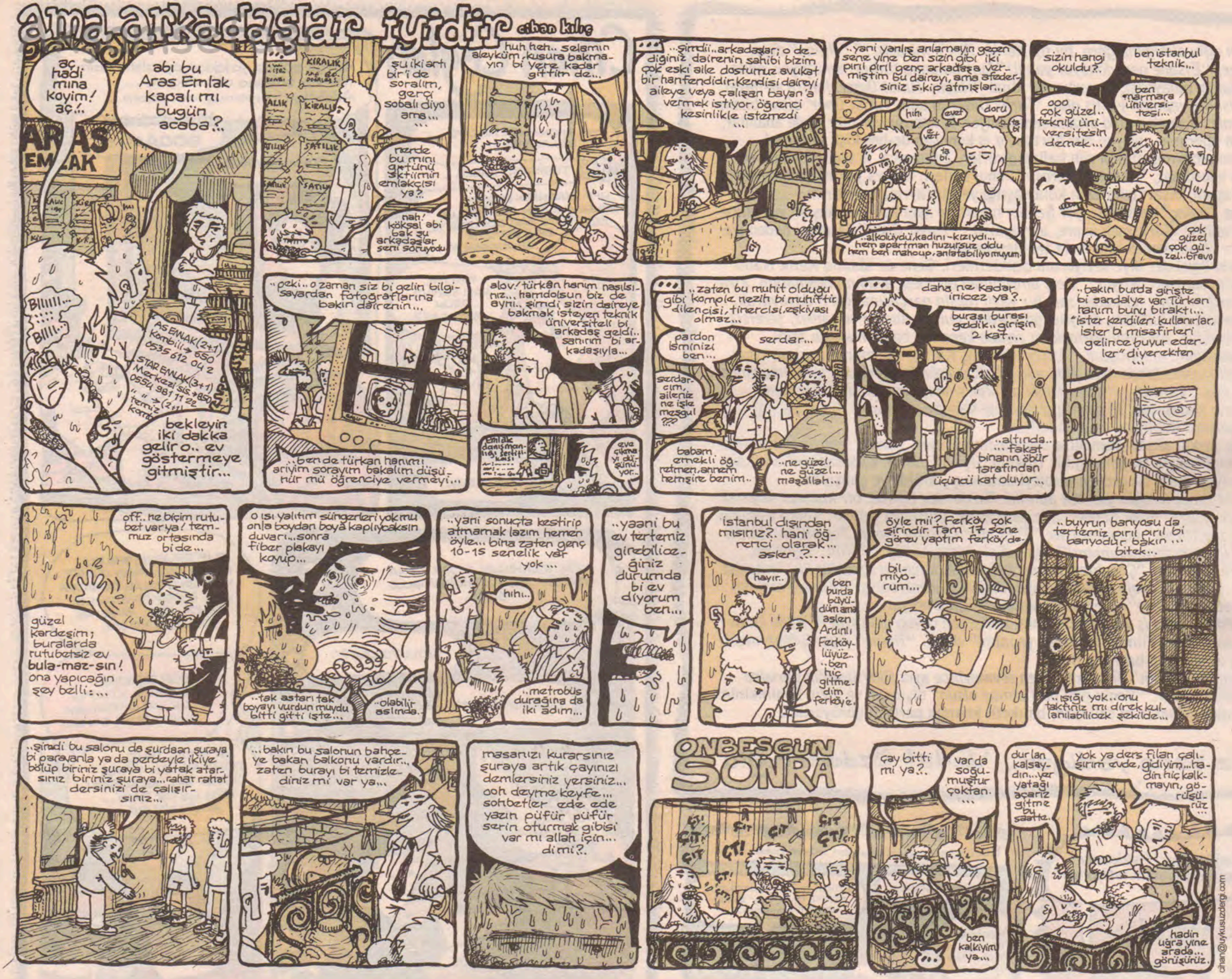

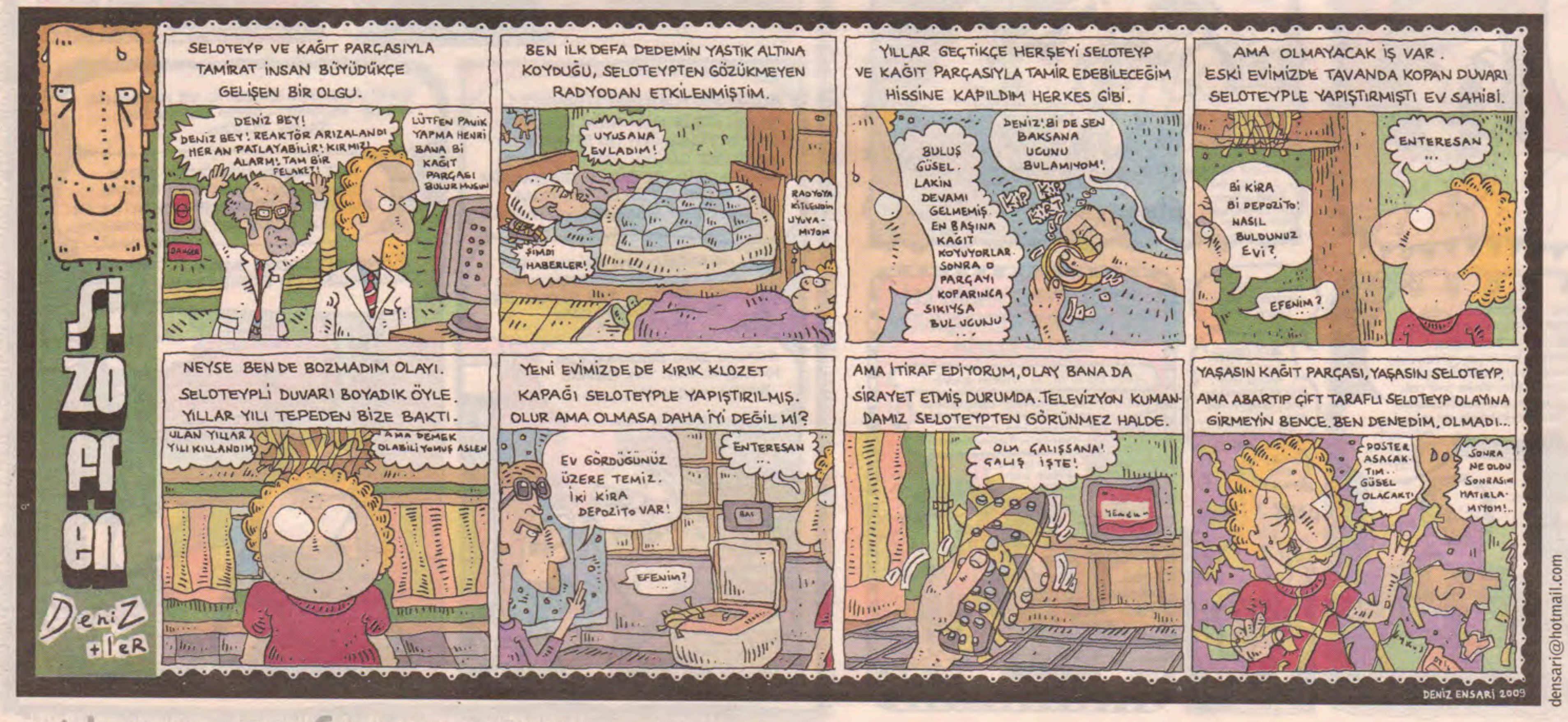
ey'in oğlu olduğuna göre, bu tip Kerem Bey'e mirastır!" "İlginç" diyor
ehber, "Efsane geri dönüyor yaani!" Boş bulunup türkçe konuşuyor, onda
a klişenin halaybaşı. Duyarlı sığır Ünal "Hayır, Turist Ömer, hatıra ve hayal.
ynı isimle yapmak yanlış olur. 'Turist Ömer'in oğlu Turist Öner' olsun bizim
rojemiz" diyerek o anki ortamı sahipleniyor. İş konuşurken olur böyle adamlar,
niden içlerinde uyuyan dev hortlar, o iş konuşan üç-beş kişi, yirmi yıl
yrılmayacakmış gibi bi ruh haline girerler. Zannımca, iş toplantısında en
oğru koordinat, "masanın varoşu" kabul edilesi, kapıya yakın, sandalyelerin
zlalaştığı, dışarı çıkmanın kolaylaştığı yerdir, ayrıca belirtirim.
abire "ilginç" deyip duruyor Şehber hanım ve aynı kadroyu akşam yemeğine
avet ediyor. Görüşmek üzere, ayrılıyoruz. "Turist Öner" garabeti nedeniyle
nal'a köpürmemek için hızla tekilleşiyorum.
etrolle ilgisizler diye seviyorum bisikletlileri. Gene de aklıma Refik Halid
aray'ın satırları geliyor: "Ben, ömrübillah bisiklete ayağımı basmadım. Zira
uru ardımı avuç içi kadar sert bir yaylı meşin parçasına iğreti dayayarak,
alabacak, iki büklüm, dünyayı görmeden, çıngır mıngır ve şansız, şerefsiz
olaşmaktan, etrafımı görmekten ziyade kendime baktırmaktan zevk
lmayacağımı anlamıştım." 1965'te ölmüş Karay, sinemanın icadına tanık,
"Fakat sinema birdenbire aldı, yürüdü; Karagöz'ün perdesini tam manasıyla
iran etti." yazmış... "Koca Tünel'de niye sinema yok ki lan" diye kendi
endime konuşarak, bi pasaja girip sade kahvemi içiyor ve ilham perimi
ekliyorum. Gelmiyor alıngan kaltak.
ındık votka, akşam yemeğine damgasını vuruyor. Şehber hanım, karanlıkta
imli makyajıyla fragman gibi. Tutkulu Şişman, minik kadehleri arka arkaya
uvarlıyor. Ünal da projeyi mrojeyi unutmuş , Müjde'ye çalışıyor.
"Turist Ömer'in oğlu gibi tek adımlık fikirlerden ziyade, bir konsept koymak
erekir ortaya" diyor Şehber. Söz gene filme, sinemaya geliyor. Votka yorgunu
nal, zincirleme saçmalayarak "Türk sinemasında Yavuz Turgut'un Muhlis
ey'i üzerine film tanımam!" diyor. Çok düşük tonda "Piiiiiii" diyorum.
utkulu Şişman, "Çocuklar, benim holdingte bulunma sebebim kültür-sanat
şleri. Çabuk bi proje atalım ortaya, dedem söyleniyomuş 'Haybeye makam
şgal etmesin' diye" diyerek durumunu deklare ediyor.
ünel'de sinema iş yapar" diyorum, kimseden cevap gelmiyor. Birden Ünal
"Yarım Kalmış Filmler Festivali yapalım" diyor. "İlginç" diyor Şehberovski.
etay anlatmaya başlıyor Ünal.
"Neyin peşindesin" diyorum. "Sen sevmeyince aynı fikri Ünal'ın perisine
öyledim" diyor. "Senin gibi peri olmaz olsun" diyorum ve o an, benimkinin
rkasında, Ünal'ın el sallayan, balıketli kıvırcık perisini görüyorum.

ınız bana yadigar... Vedat Özdemiroğlu

ama arkadaşlar iyidir
ciban kılıç
aç hadi mına koyim! aç..!
abi bu Aras Emlak kapalı mı bugün acaba?
ARAS EMLAK
şu iki artı bir'i de soralım, gerçi sobalı diyo ama...
nerde bu mını gırtünü ektirimın emlakçısı ya?..
nah! köşşe abi bak şu arkadaşlar seni soruyodu
huh heh.. selamın aleyküm, kusura bakmayın bi yere kadar gittim de...
...şimdi... arkadaşlar; o dediğiniz dairenin sahibi bizim çok eski aile dostumuz avukat bir hanfendidir. kendisi daireyi aileye veya çalışan bayan'a vermek istiyor, öğrenci kesinlikle istemedi
...yani yanlış anlamayın geçen sene yine ben sizin gibi iki pırıl pırıl genç arkadaşa vermiştim bu daireyi, ama afedersiniz sıkıp atmışlar...
hıh
evet
doru
...alkolüydü, kadını - kızıydı... hem apartman huzursuz oldu hem ben mahcup.. anlatabiliyo muyum
sizin hangi okuldu?..
ben istanbul teknik...
ben marmara üniversitesi...
ooo çok güzel.. teknik üniversitesin demek...
çok güzel çok güzel.. bravo
bekleyin iki dakka geliro.. ev göstermeye gitmiştir...
...peki.. o zaman siz bi gelin bilgisayardan fotoğraflarına bakın dairenin...
..ben de türkan hanımı arayım sorayım bakalım düşünür mü öğrenciyi vermeyi...
alo! türkan hanım nasılsınız... hamdolsun biz de aynı.. şimdi sizin daireye bakmak isteyen teknik üniversiteli iki arkadaş geldi.. sanırım bi ar. kadaşıyla...
..zaten bu muhit olduğu gibi kompile nezih bi muhittir. dilencisi, tinercisi, eşkiyası olmaz...
pardon isminizi ben...
serdar...
serdar cım, aileniz ne işle meşgul?
babam emekli öğretmen annem hemşire benim...
..ne güzel.. ne güzel... maşallah...
daha ne kadar inicez ya?..
burası bursa gibidir.. giriş 2 kat...
..altında.. ..fakat binanın öbür tarafından üçüncü kat oluyor...
..bakın burda girişte bi sandalye var türkan hanım bunu bıraktı.. "ister kendileri kullanırlar, ister bi misafirleri gelince buyur ederler" diyerekten
off.. ne biçim rutubet var ya! temmuz ortasında bi de...
güzel kardeşim; buralarda rutubetsiz ev bula-maz-sın! ona yapıcağın şey belli...
o ısı yalıtım süngerleri yok mu onla boydan boya kaplıycaksın duvarı... sonra fiber plakayı koyup...
..tak asteri tak boyayı vurdun muydu bitti gitti işte...
..olabilir aslında..
..yani sonuçta kestirip atmamak lazım hemen öyle... bina zaten genç 10-15 senelik var yok...
hıh..
..metrobüs durağına da iki adım...
..yaani bu ev tertemiz girebilicez... giniz durumda bi ev diyorum ben...
istanbul dışından mısınız?.. hani öğrenci olarak.. asken?...
hayır..
ben burda büyüdüm ama asken Ardahanlı Ferköylüyüz.. ben hiç gitmedim ferköy'e
öyle mi? Ferköy çok şirindir. Tam 17 sene görev yaptım ferköy'de
bilmiyorum...
..buyrun banyosu da tertemiz pırıl pırıl bi banyodur, bakın... bitek...
..ışığı yok... onu takınız mı direk kullanılabilicek şekilde...
..şimdi bu salonu da şurdan şuraya bi paravanla ya da perdeyle ikiye bölüp biriniz şuraya bi yatak atar, sınız biriniz şuraya... rahat rahat dersinizi de çalışır-sınız...
...bakın bu salonun bahçeye bakan balkonu vardır... zaten burayı bi temizlediniz mi var ya...
masanızı kurarsınız şuraya artık çayınızı demlersiniz yersiniz... ooh deyme keyfe... sohbetler ede ede yazın püfür püfür serin oturmak gibisi var mı allah için... di mi?..
ONBEŞGÜN SONRA
ÇIT! ÇIT! ÇIT!
çay bitti mi ya?..
var da soğumuştur çoktan...
ben kalkıyım ya...
dur lan kalkaydın... yer yatağı açarız gitme bu saatte
yok ya ders filan çalışırım evde, gidiyim... hadin hiç kalkmayın, görüşürüz.
hadin uğra yine arada... görüşürüz.
cihan@yukusudergi.com

Şizofren
Deniz +leR
SELOTEYP VE KAĞIT PARÇASIYLA TAMİRAT İNSAN BÜYÜDÜKÇE GELİŞEN BİR OLGU.
DENİZ BEY! DENİZ BEY! REAKTÖR ARIZALANDI! HER AN PATLAYABİLİR! KIRMIZI ALARM! TAM BİR FELAKET!
LÜTFEN PANİK YAPMA HENRİ BANA Bİ KAĞIT PARÇASI BULUR MUSUN
BEN İLK DEFA DEDEMİN YASTIK ALTINA KOYDUĞU, SELOTEYPTEN GÖZÜKMEYEN RADYODAN ETKİLENMİŞTİM.
UYUSANA EVLADIM!
RADYOYA KULAĞIMI UYUYAMIYOM
ŞİMDİ HABERLER!
YILLAR GEÇTİKÇE HERŞEYİ SELOTEYP VE KAĞIT PARÇASIYLA TAMİR EDEBİLECEĞİM HİSSİNE KAPILDIM HERKES GİBİ.
BULUŞ GÜSEL. LAKİN DEVAMI GELMEMİŞ. EN BAŞINA KAĞIT KOYUYORLAR. SONRA O PARÇAYI KOPARINCA SIKIYSA BUL UCUNU.
DENİZ! Bİ DE SEN BAKSANA UCUNU BULAMIYOM!
AMA OLMAYACAK İŞ VAR. ESKİ EVİMİZDE TAVANDA KOPAN DUVARI SELOTEYPLE YAPIŞTIRMIŞTI EV SAHİBİ.
ENTERESAN ...
Bİ KİRA Bİ DEPOZİTO! NASIL BULDUNUZ EVİ?
EFENİM?
NEYSE BEN DE BOZMADIM OLAYI. SELOTEYPLİ DUVARI BOYADIK ÖYLE. YILLAR YILI TEPEDEN BİZE BAKTI.
ULAN YILLAR YILI KILLANDIM
AMA DEMEK OLABİLİYOMUŞ ASLEN
YENİ EVİMİZDE DE KIRIK KLOZET KAPAĞI SELOTEYPLE YAPIŞTIRILMIŞ. OLUR AMA OLMASA DAHA İYİ DEĞİL Mİ?
EV GÖRDÜĞÜNÜZ ÜZERE TEMİZ. İKİ KİRA DEPOZİTO VAR!
ENTERESAN
EFENİM?
AMA İTİRAF EDİYORUM, OLAY BANA DA SİRAYET ETMİŞ DURUMDA. TELEVİZYON KUMANDAMIZ SELOTEYPTEN GÖRÜNMEZ HALDE.
OLM ÇALIŞSANA! ÇALIŞ İŞTE!
YAŞASIN KAĞIT PARÇASI, YAŞASIN SELOTEYP. AMA ABARTIP ÇİFT TARAFLI SELOTEYP OLAYINA GİRMEYİN BENCE. BEN DENEDİM, OLMADI..
POSTER ASACAKTIM. GÜSEL OLACAKTI
SONRA NE OLDU SONRASINI HATIRLAMIYOM!
DENİZ ENSARİ 2009
densari@hotmail.com

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

HAYATIMA DENK GELEN BİR ŞARKI BULUNUR MU SİZDE?

Şarkılar söyleyerek senkronize bir biçimde sağa sola sallanan masaları uzun zamandır görmüyordum. Asmalımescit'te yürürken aniden çıktılar karşıma. Sokaktaki uzun bir masanın etrafındaydılar. Onları rahatça görebileceğim bir yere oturdum. "Arkadaş" şarkısıyla volkan olup yandıktan sonra, Erol Evgin'in önderliğinde evlerin ışıklarını bir bir yakıp söndürdüler. Sesinin iyi olduğunu düşünen bir kadın biraz fazla abanıyordu şarkılara. (Hayatın onu başka yerlere savurduğu, içinde sanat ukdesi kalmış kadınlardan mutlaka bir adet bulunuyor böyle masalarda.) Masadakilerden üçü, şarkının "Bir bir yanarken..." bölümünde parmaklarıyla 1 işareti yapıyordu. Güfteye çok önem veriyorlardı. Mesela, "Gel de bana sor..." derken iki eliyle kendini gösteren şu adama bakın: Dikdörtgen gözlüğü ve kareli gömleğiyle, 'bu akşam İstanbul'un bütün meyhanelerini dolaşacak' bir hayat tarzı olduğunu hiç sanmıyorum ama en çok o bağırıyor. Sesini titreterek, sağ elini masadakileri tokatlayacakmış hep yukarıda tutarak coştukça coşuyor. Birkaç defa kendisiyle göz göze geliyorum, her seferinde gülümsüyorum. Şarkının bitiminde, zayıf bir kadın, ufak ufak zıplarmış gibi bir ses tonu kullanarak, "Samsun as-fal-tın-da oto-mo-bil-lerr..." sözleriyle yeni bir giriş yapıyor. Tanıyorum bu şarkıyı, üniversitedeyken hafif sola meyledip sonraki yıllarda bir daha 'halkların kardeşliğine' vakit bulamayanların şarkısı bu. Bütün masa, kelimelerin üzerinde seke seke şarkıyı söylemeye başlıyor. Kareli gömlek, güneşin kuzeyde olmasına çok önem verdiği için olacak, her söz tekrarında parmağıyla kuzeyi gösteriyor. Şarkı bitince kendilerini alkışlıyorlar. Biliyorum, bu Kareli durmayacak. Suratına yerleşen tebessümden yeni bir şarkının geldiğini hissediyorum. Dikleşti, uygun bir an arıyor, dudakları aralandı, aralanan dudakların arasından Zülfü Livaneli'nin kafasını görüyorum. Sallanan masalar için bomba gibi bir şarkı bu. Herkes memnuniyetle karşılıyor Zülfü'yü. (Zaten, Zülfü Livaneli'ye bağlanmayan bir sallanan masa, sallanıyor sayılmaz.) "Eğil salkım söğüt eğil..." sözleriyle sağa ve sola sallanmalar 45 dereceye kadar çıkıyor. Kareli, şarkıyı başlatmanın, sözleri ve vurguları tam bilmenin ve iyi söylediğine inanmanın gururuyla bu masayı alabora etmek istiyor. Kareli, bu gece hiç bitmesin istiyor...

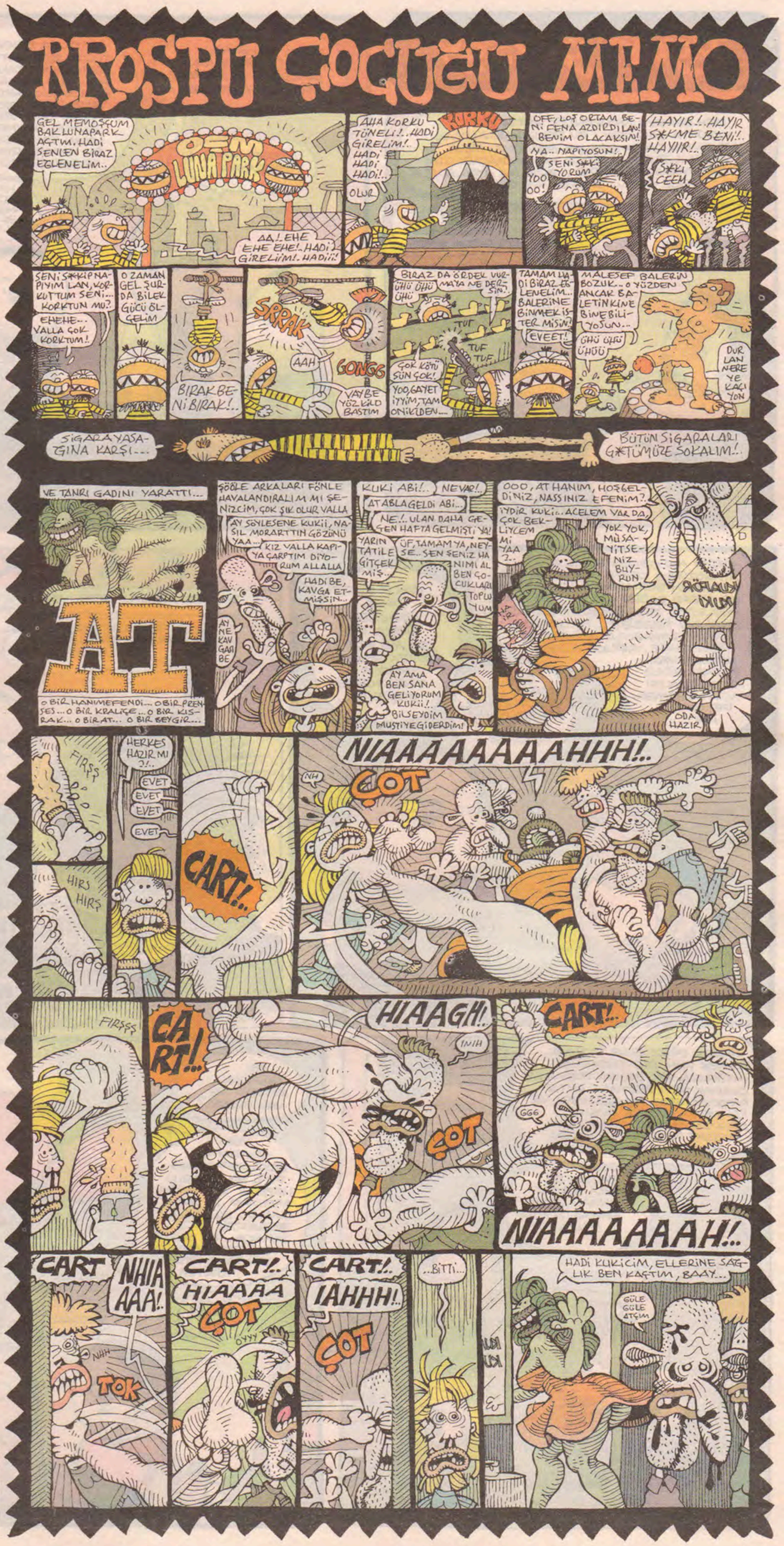
İçeride olmama rağmen ışık sönüyor. Bu ikinci sönüşü. Elimi kaldırıyorum. Yanıyor. Boyum kısa değil, fotoselin beni görmemesi için bir neden yok. Elimi yıkarken yine sönüyor. Tekrar kaldırıyorum elimi. Tam o an içeri biri giriyor (kapıyı kilitlememişim) ve ışık yandığı anda kendisine el kaldıran beni görüyor. O da kaldırıyor elini. (Galiba ona selam verdiğimi sandı.) Belli ki sarhoş. Sarhoşların normalde yapmayacakları hareketler sergilemeleri doğaldır. Tek erkek kapasiteli bir tuvalette iki erkeğiz artık. Çişini yapmaya başlıyor, bir yandan da, "Beni yak kendini yak, her şeyi yak," diye şarkı söylüyor. Işık tekrar sönüyor. Sustu. Elimi kaldırıyorum. Yanıyor. "Bir kıvılcım yeter ben hazırım bak," sözleriyle devam ediyor şarkıya. Normal bir hayat akışı değil bu, nedense tedirgin oluyorum. Kapıyı biri daha açıyor. İkimizi görünce, "Pardon!" diyerek kapatıyor. Çıkıyorum tuvaletten, kapının önünde Pardon'la göz göze geliyoruz. İçerde kendini ve her şeyi yakan adamdan, "İster öp okşa, istersen öldür... " feryatları yükseliyor...

'*Genelde yabancı rock çalıyoruz ama eşref saati gelince Duman olsun, Hande Yener olsun esirgemiyoruz, hatta ironik olsun diye Gülden Karaböcek'e kadar uzandığımız oluyor*' ana fikrine sahip barlardan birindeyim. Tuvaletten dönünce, "Öp okşa, istersen öldür!" diye bağıran onlarca insanla karşılaşıyorum. Kaan Tangöze'nin dipsomanik sesine eşlik etmek isteyenlerin boyun damarlarında korkutucu genleşmeler oluyor. Ortamda inanılmaz bir duygu yoğunluğu var. Bu kadar insanın, bu şarkının sözleriyle özdeşleşip duygusal dünyalarına karşılıklar bulduğunu düşünmek saflık olur. Yalnızca bir his bu, bir çeşit kendinden geçiş anı, ama hepsi de hayatlarının bir dönemine gönderme yaparmış gibi öyle canhıraş katılıyor ki şarkıya, 'aşk için ölmek gerektiğine, aşkın o zaman aşk olacağına' ikna olabilir insan. Mesela, memelerine tişörtü yardımıyla 16 yy. tazyiki vermiş şu kıza bakın. (16 yy. memeleri alttan alta desteklemiştir.) Dudaklarını pornografik bir dizaynla büzerek, "Aşk için..." dedikçe etrafındaki bütün erkeklerin hemen ikna olduğunu görebiliyoruz. İstisnasız hepsi kızın yüzüne bakarak, "Yanacağız ikimiz de ateşte," diye haykırıyor...

Hayatımızın hiçbir dönemine denk düşmese de, bazı şarkılara, sanki bizi anlatıyorlarmış gibi eşlik edebiliyoruz. Mesela, Sezen Aksu, "Vazgeçtim" dediğinde, ülkemizde on binlerce kişi neyden vazgeçtiğini bilmeden otomatik olarak vazgeçmiştir ya da REM'in "Losing My Religion" şarkısıyla çok sayıda genç insan, dinini kaybetmekten hoşnut olmuş ve bu sarsıcı kararını REM'le birlikte çeşitli platformlarda haykırmıştır. O gece barda, REM çalmadığı için kimse dinden imandan çıkmadı. Onun yerine, bütün bar, bağıra bağıra Alice isimli bir kızdan bahsetti (who the fuck is Alice), sonraki şarkıdaysa psikopat bir katilden kaçış yolları aradılar (psycho killer) ve daha yarım saat önce "Aşk için ölmeli..." diye kendilerinden geçenler, "Yalan dostum aşk diye bir şey yok..." diye bağırarak karaktersiz bir yapı sergilediler. Kitle, aşk diye bir şey olmadığını iddia ederek, aslında kaybetmişlik duygusunu yüceltirken bir yandan da zıplıyordu. Memelerine 16 yy. tazyiki veren kızın da bu zıplama furyasına katılmasıyla şarkıların anlamı tümüyle önemsizleşerek, sadece zıplamanın önem kazandığı başka bir boyuta geçildi. Sanırım bu gece, birileri zıpladıkça dalgalanan ve böylelikle varlığını iyice belli eden bu memelerin tamamını görmek ve "kazanmak" için çaba sarf edecekti. Kazananı 20 dakika sonra tuvaletin girişinde gördüm. Artık şarkılara eşlik etmeyi ve zıplamayı bırakmış olan Alice'i dudaklarından öpüyordu. Tuvalete girip fotosele selam verdim. Kapıyı kilitledim. Mekanda "One" çalmaya başladı. Çişimi yaparken ışık söndü. Elimle havada çakmak sallama hareketi yaparak fotoseli uyardım. Işık yandı...

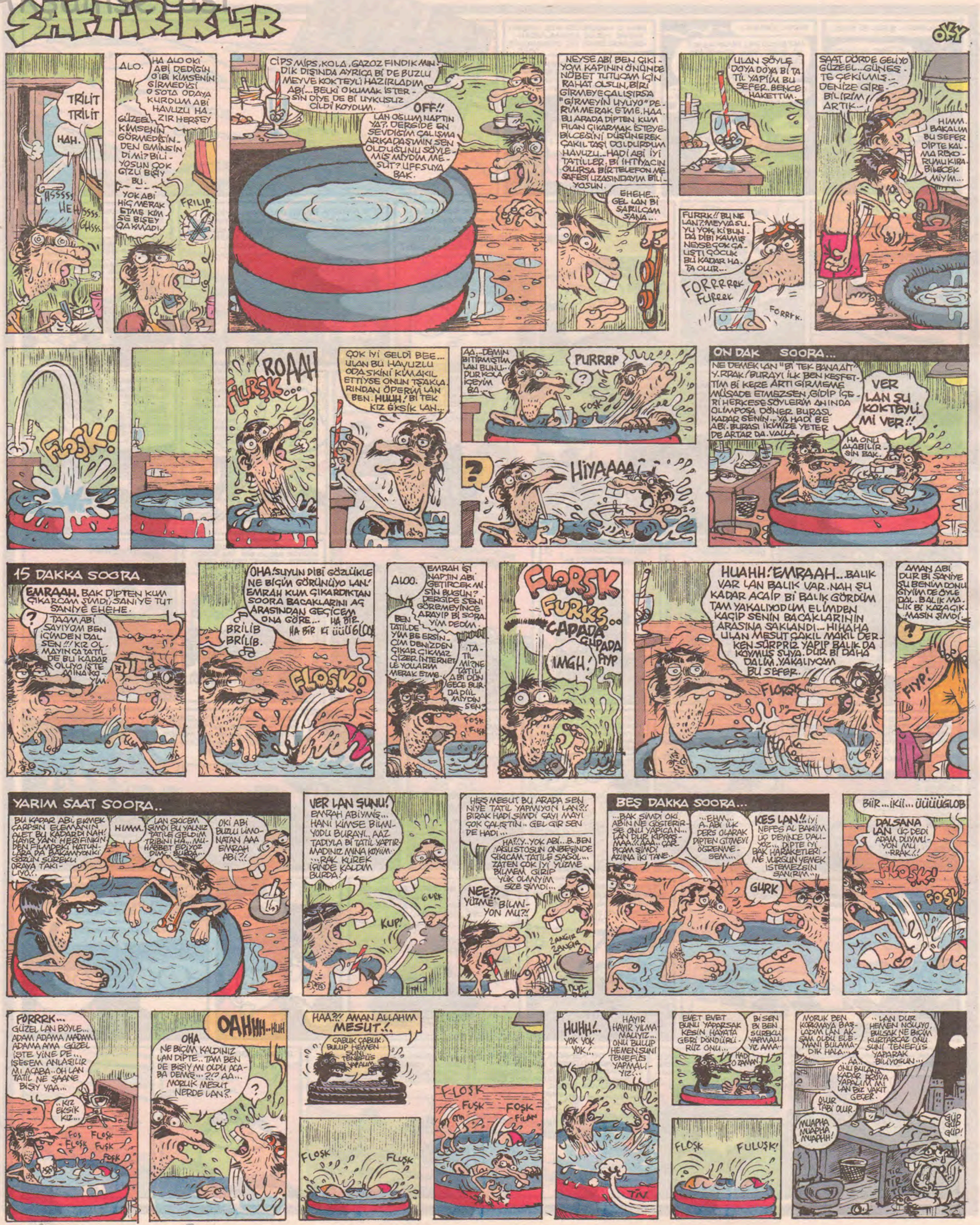
Bara geri döndükten bir iki dakika sonra işletme ışıklarını yakıp söndürdü. Şarkılara eşlik ederek evrensel bir mutabakata vardığımız bir gecenin daha sonuna gelmiştik. Çıktım. Asmalımescit'te yürürken, sokağın ilersinden "Yanmışsın arkadaaş..." sesini duyunca, "Aha! Sallanan bir masa," dedim içimden. Sese doğru ilerledim.

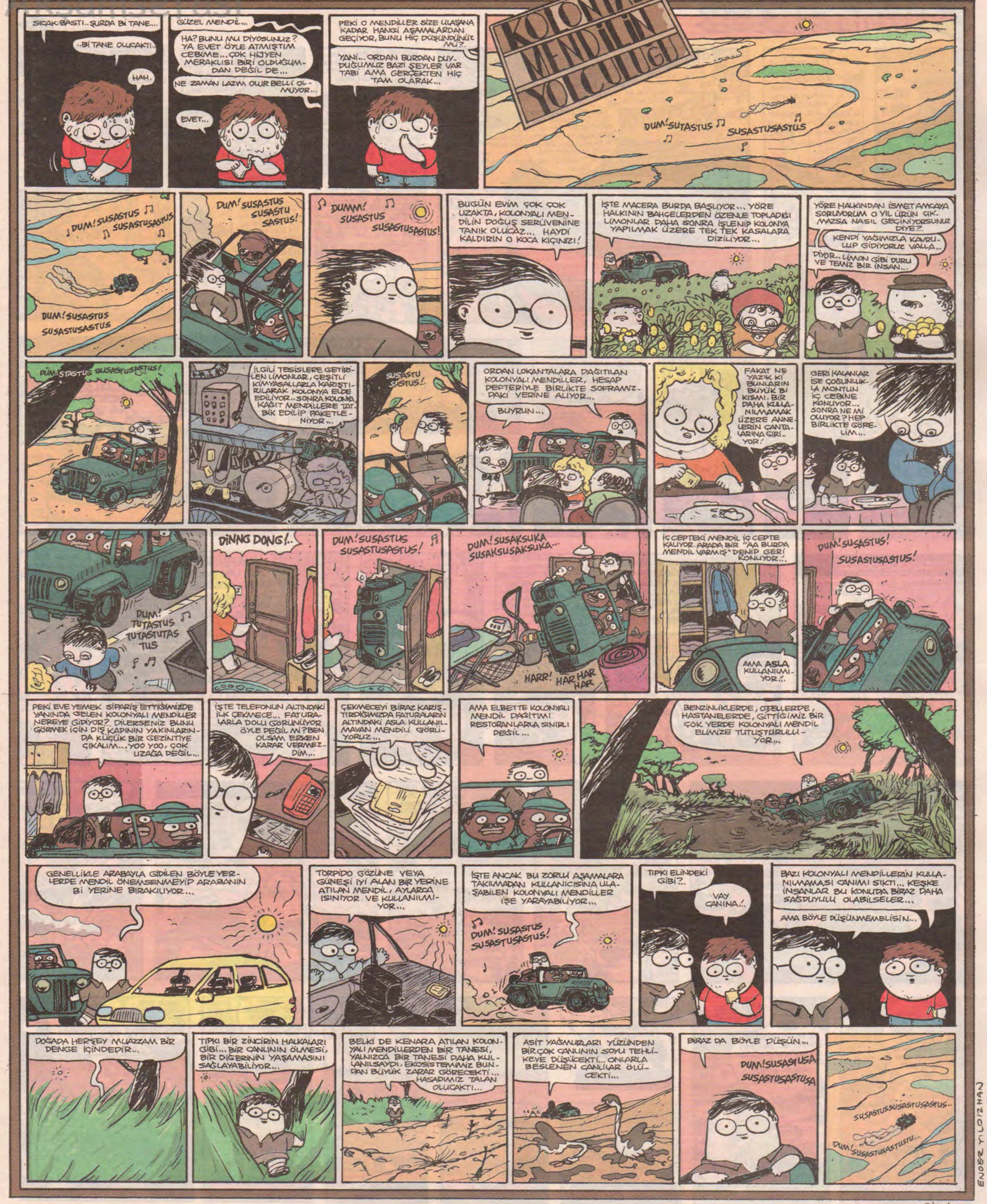
budaci@gmail.com

uğur gürsoy
EEH SKERİM MODERNLİĞİ ARTIK YA, KOLONYA DÖKÜCEM. BU BOKU KULLANMAK NE ZAMAN DALGA GEÇİLEN BİŞİY OLDU MINA KOYİM..! BUZDOLABIMDA KANUN KAÇAĞI GİBİ SAKLIYORUM YILLARDIR... AÇ ELİNİ AYÇA, AÇAÇAÇ BUZ GİBİ... EVİME HOŞ GELDİN..!
..HOŞBULDUK..
HAH ŞÖYLE GERÇEK BİR MİSAFİR GİBİ OLDUN ŞİMDİ...
OGÜN BAKSANA SENİN DE TANIŞMANI İSTEDİĞİM Bİ ARKADAŞ VAR MUHASEBEDEN!
LANGELSENE ŞURAYA..!
KUSURA BAKMAYIN TURAN BEY, ARTIK ORTA BOYLULARLA TANIŞMIYORUM BEN. DÜN KARAR ALDIM, BİR LİSTE ÇIKARDIM.. 130 TANE FİLAN ORTA BOYLU İNSAN TANIYORUM AMA, BUNUN YANINDA 4 TANE UZUN TANIDIĞIM VAR..., BU KADAR ORTA BOY YETERLİ TEŞEKKÜRLER
HA BİR DE CÜCE GELİRSE TANIŞIRIM, CÜCE HİÇ YOK MESELA LİSTEMDE.. Bİ CÜCEYE İHTİYACIM VAR GERÇEKTEN.
NADİR ABİ GEÇEN BANA Bİ ATASÖZÜYLE CEVAP VERDİN YA, BEN O GÜNDEN BERİ UYKU UYUYAMIYORUM. NE KADAR DOĞRU ABİ O ATASÖZÜMÜZ, YÜZLERCE YILIN İMBİĞİNDEN SÜZÜLMÜŞ BİR TECRÜBE... HALKIMIZIN KIVRAK ZEKASIYLA BİRLEŞMİŞ NET, TEMİZ, VURUCU MİZAH UNSURU VAR... Bİ DAHA SÖYLE ABİ, BAĞIMLISI OLDUM RESMEN. DE ONU ABİ..!
EHE..! DOĞRU... AH DEYİMLERİMİZ, ATASÖZLERİMİZ BİZİ BİZE ANLATIR...
BAK Bİ KERE DAHA SÖYLİYCEM, BAŞKA DA GELME ARTIK. KÖPEK NEYLESİN TAKKEYİ, TİNGİLDERKEN DÜŞÜRÜR...
FAİK
BİLADER ARABAYI BIRAK YERİNE HADİ, BAŞKA YERDEN ALIRSIN, MÜŞTERİ RAHATSIZ OLUYOR!
YOK, ALIŞVERİŞİM BİTİYOR ZATEN. İLGİNİZ İÇİN TEŞEKKÜRLER!
HAYATA DÖRT ELLE TUTUNABİLMEK İÇİN BİR DÜŞMANA İHTİYACIM VAR BENİM. DÜŞMANIM OLARAK SENİ SEÇTİM... ARTIK AMACIM SENİ MAHVETMEK, NE PAHASINA OLURSA OLSUN... SENDEN ÖNCEKİ DÜŞMANIM YOZGAT'A TAŞINDI, ORTADA KALDIM. ADIN NE SENİN?
MURAT...
BENİM DE KEDİ SALİH... BUNDAN SONRA KAPINI İYİ KİTLE MURAT...
LÜTFEN..
ABİ NOLUCAK SATSAN, NE VAR BUNDA?
YENİ SEVGİLİYE ŞEKİL YAPACAKSIN DİYE BALONLARIN HEPSİNİ BİR ANDA SATAMAM, Bİ ANDA OLMAZ... SİNİRLERİM BOZULUYO ÖYLE YAPINCA... BU S*K DE YENİ ÇIKTI BAŞIMIZA! BİR TANE İSTERSEN VERİYİM..!
ULAN BAK BU BALONLARI YEDİRİRİM SANA, GİT ŞURDAN!
ALLAH ALLAH YA...
balonlarım var!

GRAV
YAA OLSA DA YESEK ŞİMDİ...
YERİZZ.
NE YİYOSUN LAN.
NEYMİŞ?
NE YİYORUZ.
NEE?
PEYNİR DİYORUM VAR MI?
YAA, OLSA DA YESEK ŞİMDİ...
YAVUZ ÖZTÜRK

SAFTİRİKLER
OKY
TRİLİT TRİLİT
HAH.
HSSSSS HEH SSSS GHSSS
ALO.
HA ALO OKİ ABİ DEDİĞİN GİBİ KİMSENİN GİRMEDİĞİ O SOTA ODAYA KURDUM ABİ HAVUZU HAZIR HERŞEY
GÜZEEL KİMSENİN GÖRMEDİĞİNDEN EMİNSİN Dİ Mİ? BİLİYOSUN ÇOK GİZLİ BİŞİY BU.
YOK ABİ HİÇ MERAK ETME KİMSE BİŞEY ÇAKMADI.
FRİLİP
CİPS MİPS, KOLA, GAZOZ FINDIK MINDIK DIŞINDA AYRICA Bİ DE BUZLU MEYVE KOKTEYLİ HAZIRLADIM ABİ... BELKİ OKUMAK İSTERSİN DİYE DE Bİ UYKUSUZ CİLDİ KOYDUM.
OFF!!
LAN OĞLUM NAPTIN YA?. DERGİDE EN SEVDİĞİM ÇALIŞMA ARKADAŞIMIN SEN OLDUĞUNU SÖYLEMİŞ MİYDİM MESUT? UFFSUYA BAK.
NEYSE ABİ BEN ÇIKIYOM KAPININ ÖNÜNDE NÖBET TUTUCAM İÇİN RAHAT OLSUN, BİRİ GİRMEYE ÇALIŞIRSA "GİRMEYİN UYUYO" DERİM MERAK ETME. HAA. BU ARADA DİPTEN KUM FİLAN ÇIKARMAK İSTEYEBİLCEĞİNİ DÜŞÜNEREK ÇAKIL TAŞI DOLDURDUM HAVUZU... HADİ ABİ İYİ TATİLLER. Bİ İHTİYACIN OLURSA BİR TELEFON MESAFESİ UZAKSINDAYIM BİLİYOSUN.
EHEHE... GEL LAN Bİ SARILCAM SANA...
ULAN ŞÖYLE DOYA DOYA Bİ TATİL YAPİIM BU SEFER. BENCE HAKETTİM.
FURRK!! BU NE LAN?. MEYVASUYU YOK Kİ BUNDA DİBİ KALMIŞ NEYSE ÇOK ÇALIŞTI ÇOCUK BU KADAR HATA OLUR...
FORRRRRK FURRRK
FORRRK.
SAAT DÖRDE GELİYO GÜZEEL... GÜNEŞTE ÇEKİLMİŞ... DENİZE GİREBİLİRİM ARTIK...
HIMM. BAKALIM BU SEFER DİPTE KALMA REKORUMU KIRABİLCEK MİYİM...
FLOŞK!
FLIRŞK ROAAH...
ÇOK İYİ GELDİ BEE... ULAN BU HAVUZLU ODASKİNİ KIMAKIL ETTİYSE ONUN TŞAKLARINDAN ÖPERİM LAN BEN. HUUH! Bİ TEK KIZ EKSİK LAN...
AA... DEMİN BİTİRMİŞTİM LAN BUNU... DUR KOLA İÇEYİM BA...
PURRRP
?
FOŞK
?
HİYAAAA
ON DAK SOORA...
NE DEMEK LAN "Bİ TEK BANA AİT" Y.RRAK! BURAYI İLK BEN KEŞFETTİM Bİ KERE ARTI GİRMEME MÜSADE ETMEZSEN, GİDİP İÇERİ HERKESE SÖYLERİM ANINDA OLİMPOSA DÖNER BURASI. KADAR SENİN... YA HADİ BE ABİ. BURASI İKİMİZE YETER DE ARTAR DA. VALLA.
VER LAN ŞU KOKTEYLİ Mİ VER!!
HA ONU ALABİLİRSİN BAK.
15 DAKKA SOORA.
EMRAAH. BAK DİPTEN KUM ÇIKARCAM ŞİMDİ, SANİYE TUT SANİYE EHEHE.
?
TAAM ABİ SAYIYOM BEN İÇİMDEN DAL SEN!!! KIZ OLMAYINCA TATİLDE BU KADAR OLUYO İŞTE MINA KOYIM.
OHA! SUYUN DİBİ GÖZLÜKLE NE BİÇİM GÖRÜNÜYO LAN! EMRAH KUM ÇIKARDIKTAN SOORA BACAKLARINI AÇ ARASINDAN GEÇİCEM ONA GÖRE... HA BİR HA BİR Kİ ÜÜÜGLOO
BRİLİB BRİLİB.
FLOŞK!
ALOO.
EMRAH İŞİ NAPTIN ABİ GETİRCEK MİSİN BUGÜN? DERGİDE SENİ GÖREMEYİNCE ARAYIP Bİ SORAYIM DEDİM.
BEN TATİLDEYİM BE ERSİNCİM DENİZDEN ÇIKAR ÇIKMAZ ÇİZER İNTERNETLE YOLLARIM MERAK ETME.
TATİL Mİ?NE TATİLİ ABİ DÜN GECE BURDA DEĞİL MİYDİN SEN?
FOŞK FLUŞK
FLORŞK FURKS... ÇAPADA ÇUPADA FIYP
IMGH!
HUAHH! EMRAAH... BALIK VAR LAN BALIK VAR. NAH ŞU KADAR ACAİP Bİ BALIK GÖRDÜM TAM YAKALIYODUM ELİMDEN KAÇIP SENİN BACAKLARININ ARASINA SAKLANDI... HİHAHA ULAN MESUT ÇAKIL MAKIL DERKEN SÜRPRİZ YAPIP BALIK DA KOYMUŞ SUYA. DUR Bİ DAHA DALIM. YAKALIYCAM BU SEFER.
FLORŞK
AMAN ABİ DUR Bİ SANİYE ŞU BENİM DONU GİYİM DE ÖYLE DAL. BALIK MALIK Bİ KAZAĞIKMASIN ŞİMDİ.
?
FIYP!
YARIM SAAT SOORA..
BU KADAR ABİ, EKMEK ÇARPSIN ELEMANIN ALET BU KADARDI NAH! HAYIR YANİ HERİFİNKİNDEN FİLMDEKİ HATUNLARA DA BAKAMIYON Kİ GÖZÜN SÜREKLİ ORAYA TAKILIYO.!.
HIMM.
LAN SKİCEM ŞİMDİ BU YALNIZ TATİLE GELDİM TRİBİNİ HA... MUHABBET EDİYOZ DİMİ BURDA...
OKİ ABİ BUZLU LİMONATAN AAA EMRAH ABİ?!
VER LAN ŞUNU! EMRAH ABİYMİŞ... HANİ KİMSE BİLMİYODU BURAYI.. AAZ TADIYLA Bİ TATİL YAPTIRMADINIZ MINA KOYİM... ...RAK KÜREK İÇİNDE KALDIM BURDA!
KUP!
GURK
HİŞŞ MESUT BU ARADA SEN NİYE TATİL YAPMIYON LAN?! BIRAK HADİ ŞİMDİ ÇAYI MAYI ÇOK ÇALIŞTIN.. GEL GİR SEN DE HADİ...
HA?!Y.. YOK ABİ... B..BEN AĞUSTOSUN ONBEŞİNDE ÇIKICAM TATİLE SAĞOL... ZATEN ÇOK İYİ YÜZME BİLMEM GİRİP YÜK OLMIYİM SİZE ŞİMDİ...
NEE?! YÜZME BİLMİYON MU?!
ZANGIR ZANGIR
BEŞ DAKKA SOORA...
...BAK ŞİMDİ OKİ ABİN NE GÖSTERİRSE ONU YAPICAN... LAN DUR KIPRAŞMAA?!. AAA.. ÇARPICAM ŞİMDİ AZINA İKİ TANE.
...EHM... A..ABİ İLK DERS OLARAK DİPTEN GİTMEYİ ÖĞRENMESEM...
KES LAN!! İYİ NEFES AL BAKİM ÜÇ DEYİNCE DALIYOZ... DİPTE İYİ BAK HARAKETLERİNE VURGUN YEMEK İSTEMEZSİN SANIRIM...
GURK
BİİR... İKİİ... ÜÜÜÜGLOB
DALSANA LAN ÜÇ DEDİ ADAM DUYMUYON MU ..RRAK?!
FLOŞK!
FOŞK!
FORRRK... GÜZEL LAN BÖYLE... ADAM ADAMA MADAM ADAMA AMA GÜZEL İŞTE YİNE DE... İŞESEM ANLAŞILIR MI ACABA.. OH LAN TATİL NE ŞAANE BİŞİY YAA...
..KIZ EKSİK KIZ...
FOŞ FLOŞK FLOŞK FUŞK FOŞK
OAHHH..HUH
OHA NE BİÇİM KALDINIZ LAN DİPTE.. TAM BEN DE BİŞİY MI OLDU ACABA DEMİŞ...?!? AA... MORUK MESUT NERDE LAN?.
?
HAA?!! AMAN ALLAHIM MESUT.!.
ÇABUK ÇABUK, BULUP HEMEN SUNİ TENEFÜS YAPALIM.
FLOŞK FLUŞK
FLOŞK FUŞK FOŞK FİLAN
HUHH!.. YOK YOK YOK.!.
HAYIR HAYIR YILMAMALIYIZ... ONU BULUP HEMEN SUNİ TENEFÜS YAPMALIYIZ!..
TİN
EVET EVET BUNU YAPARSAK KESİN HAYATA GERİ DÖNDÜRÜRÜZ ONU...
Bİ SEN Bİ BEN SÜREKLİ YAPMALIYIZ AMA..
HADİ O ZAMAN.
FLOŞK FULUŞK!
MORUK BEN KORKMAYA BAŞLADIM LAN AKŞAM OLDU ELEMANI BULAMADIK HALA...
.. LAN DUR HEMEN NOLUYO, BULSAK NE BİÇİM KURTARCAZ ONU SUNİ TENEFÜS YAPARAK BİLİYOSUN...
..AA.. ONU BULANA KADAR PROVA YAPALIM MI LAN BİZ VAKİT GEÇER.
OLUR TABİ OLUR.
MUAPHA MUAPHA MUAPHH!
GÜP GÜP GÜP!
TİR TİR TİR

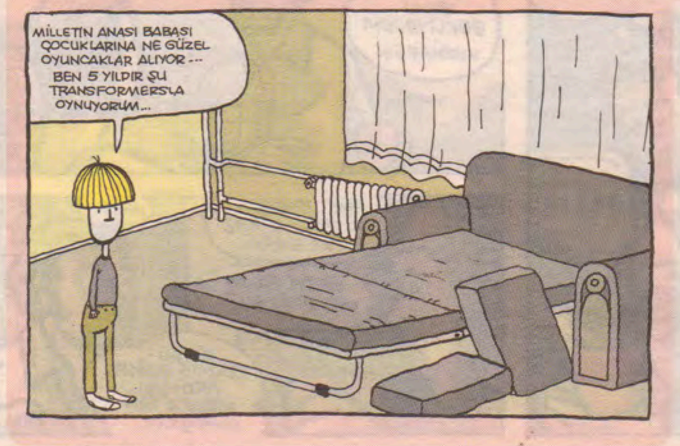

SICAK BASTI.. ŞURDA Bİ TANE...
..Bİ TANE OLUCAKTI..
HAH.
GÜZEL MENDİL...
HA? BUNU MU DİYOSUNUZ? YA EVET ÖYLE ATMIŞTIM CEBİME... ÇOK HİJYEN MERAKLISI BİRİ OLDUĞUMDAN DEĞİL DE...
NE ZAMAN LAZIM OLUR BELLİ OLMUYOR...
EVET...
PEKİ O MENDİLLER SİZE ULAŞANA KADAR HANGİ AŞAMALARDAN GEÇİYOR, BUNU HİÇ DÜŞÜNDÜNÜZ MÜ?..
YANİ... ORDAN BURDAN DUYDUĞUMUZ BAZI ŞEYLER VAR TABİ AMA GERÇEKTEN HİÇ TAM OLARAK...
KOLONYALI MENDİLİN YOLCULUĞU
DUM! SUTASTUS
SUSASTUSASTUS
DUM! SUSASTUS SUSASTUSASTUS
DUM! SUSASTUS SUSASTUSASTUS
DUM! SUSASTUS SUSASTU SASTUS!
DUMM! SUSASTUS SUSASTUSASTUS!
BUGÜN EVİM ÇOK ÇOK UZAKTA, KOLONYALI MENDİLİN DOĞUŞ SERÜVENİNE TANIK OLUCAZ... HAYDİ KALDIRIN O KOCA KIÇINIZI!
İŞTE MACERA BURDA BAŞLIYOR... YÖRE HALKININ BAHÇELERDEN ÖZENLE TOPLADIĞI LİMONLAR DAHA SONRA İŞLENİP KOLONYA YAPILMAK ÜZERE TEK TEK KASALARA DİZİLİYOR...
YÖRE HALKINDAN İSMET AMCAYA SORUYORUM O YIL ÜRÜN ÇIKMAZSA NASIL GEÇİNİYORSUNUZ DİYE?..
KENDİ YAĞIMIZLA KAVRULUP GİDİYORUZ VALLA...
DİYOR.. LİMON GİBİ DURU VE TEMİZ BİR İNSAN...
DUM! STASTUS SUSASTUSASTUS!
İLGİLİ TESİSLERE GETİRİLEN LİMONLAR, ÇEŞİTLİ KİMYASALLARLA KARIŞTIRILARAK KOLONYA ELDE EDİLİYOR.. SONRA KOLONYA, KAĞIT MENDİLLERE TATBİK EDİLİP PAKETLENİYOR...
SUSASTU SASTUS!
ORDAN LOKANTALARA DAĞITILAN KOLONYALI MENDİLLER, HESAP DEFTERİYLE BİRLİKTE SOFRAMIZDAKİ YERİNE ALIYOR...
BUYRUN...
FAKAT NE YAZIK Kİ BUNLARIN BÜYÜK Bİ KISMI, BİR DAHA KULLANILMAMAK ÜZERE ANNELERİN ÇANTALARINA GİRİYOR!
GERİ KALANLAR İSE ÇOĞUNLUKLA MONTUN İÇ CEBİNE KONUYOR... SONRA NE Mİ OLUYOR? HEP BİRLİKTE GÖRELİM...
DUM! TUTASTUS TUTASTUTAS TUS
DİNNG DONG!..
DUM! SUSASTUS SUSASTUSASTUS!
DUM! SUSAKSUKA SUSAKSUSAKSUKA...
HARR! HAR HAR HAR
İÇ CEPTEKİ MENDİL İÇ CEPTE KALIYOR. ARADA BİR "AA BURDA MENDİL VARMIŞ" DENİP GERİ KONUYOR..
AMA ASLA KULLANILMIYOR..
DUM! SUSASTUS!
SUSASTUSASTUS!
PEKİ EVE YEMEK SİPARİŞ ETTİĞİMİZDE YANINDA GELEN KOLONYALI MENDİLLER NEREYE GİDİYOR?.. DİLERSENİZ BUNU GÖRMEK İÇİN DIŞ KAPININ YAKINLARINDA KÜÇÜK BİR GEZİNTİYE ÇIKALIM... YOO YOO, ÇOK UZAĞA DEĞİL...
İŞTE TELEFONUN ALTINDAKİ İLK ÇEKMECE... FATURALARLA DOLU GÖRÜNÜYOR ÖYLE DEĞİL Mİ? BEN OLSAM ERKEN KARAR VERMEZDİM...
ÇEKMECEYİ BİRAZ KARIŞTIRDIĞIMIZDA FATURALARIN ALTINDAKİ ASLA KULLANILMAYAN MENDİLİ GÖRÜYORUZ...
AMA ELBETTE KOLONYALI MENDİL DAĞITIMI RESTORANLARLA SINIRLI DEĞİL...
BENZİNLİKLERDE, OTELLERDE, HASTANELERDE, GİTTİĞİMİZ BİR ÇOK YERDE KOLONYALI MENDİL ELİMİZE TUTUŞTURULUYOR...
GENELLİKLE ARABAYLA GİDİLEN BÖYLE YERLERDE MENDİL ÖNEMSENMEYİP ARABANIN Bİ YERİNE BIRAKILIYOR...
TORPİDO GÖZÜNE VEYA GÜNEŞİ İYİ ALAN BİR YERİNE ATILAN MENDİL, AYLARCA ISINIYOR VE KULLANILMIYOR...
İŞTE ANCAK BU ZORLU AŞAMALARA TAKILMADAN KULLANICISINA ULAŞABİLEN KOLONYALI MENDİLLER İŞE YARAYABİLİYOR...
DUM! SUSASTUS SUSASTUSASTUS!
TIPKI ELİNDEKİ GİBİ?..
VAY CANINA..!
BAZI KOLONYALI MENDİLLERİN KULLANILMAMASI CANIMI SIKTI... KEŞKE İNSANLAR BU KONUDA BİRAZ DAHA SAĞDUYULU OLABİLSELER...
AMA BÖYLE DÜŞÜNMEMELİSİN...
DOĞADA HERŞEY MUAZZAM BİR DENGE İÇİNDEDİR...
TIPKI BİR ZİNCİRİN HALKALARI GİBİ... BİR CANLININ ÖLMESİ, BİR DİĞERİNİN YAŞAMASINI SAĞLAYABİLİYOR...
BELKİ DE KENARA ATILAN KOLONYALI MENDİLLERDEN BİR TANESİ, YALNIZCA BİR TANESİ DAHA KULLANILSAYDI, EKOSİSTEMİMİZ BUNDAN BÜYÜK ZARAR GÖRECEKTİ... HASADIMIZ TALAN OLUCAKTI...
ASİT YAĞMURLARI YÜZÜNDEN BİRÇOK CANLININ SOYU TEHLİKEYE DÜŞÜCEKTİ... ONLARLA BESLENEN CANLILAR ÖLÜCEKTİ...
BİRAZ DA BÖYLE DÜŞÜN...
DUM! SUSASTUSA SUSASTUSASTUSA
SUSASTUSSUSASTUSASTUS..
DUM! SUSASTUSASTUSTU...
ENDER YILDIZHAN

BİTTİ

Anıl DUMAN

Hakan KURTAŞ

Necdet Tevfik KAYSADI

Cansın Çağlar ÖZDEMİR

Servet TURAN

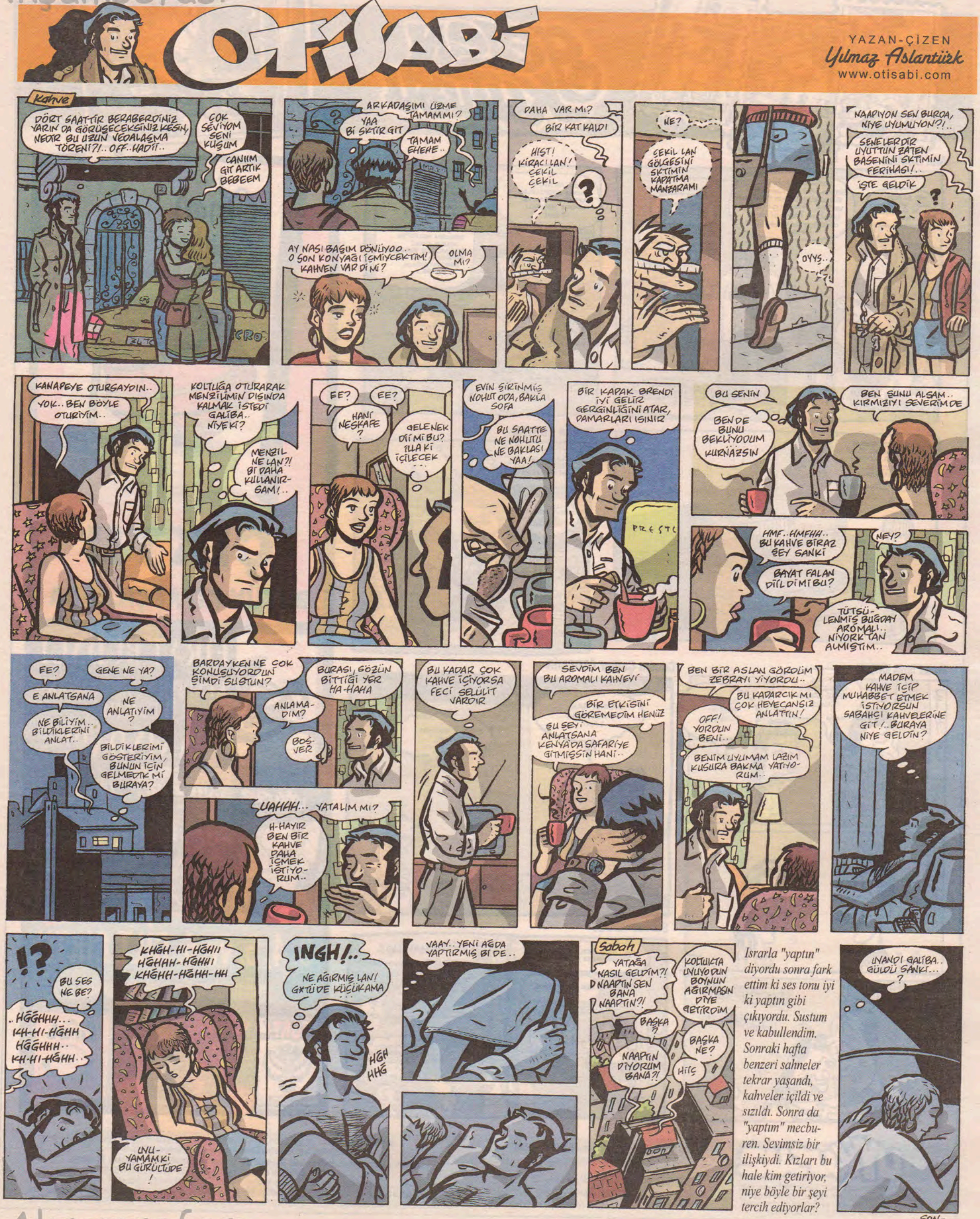

UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi | 23 Temmuz 2009 | Sayı: 099
Haftalık Yaygın Süreli Yayındır

YAYINCI MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur GÜRSOY
YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Nuri AÇAR (nuri@uykusuzdergi.com)

GRAFİK: Fırat YAŞA - Evrim GÜVENÇ - Vasıf TERİM - **KALİGRAFİ:** Şevki Sayışman
Halkla İlişkiler ve Muhasebe: Elvan Aktaş (caglar@uykusuzdergi.com)
Asmalımescit Mah. Sofyalı Sok. Hamson Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat.1 Beyoğlu / İSTANBUL
TEL: 0 (212) 245 53 38/39 **FAX:** 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307-7619
BASKI: APA Uniprint Hadımköy Asfaltı Ömerli Köyü Mevkii 34555 Hadımköy / İstanbul 0(212) 798 28 40
GENEL DAĞITIM: DPP - 0(212) 622 22 22 **ABONELİK:** **Yurtiçi:** 99YTL **Amerika:** 100$ **Avrupa:** 70€ **Uzakdoğu:**120$
Banka Hesap Numaralarımız: Yapıkredi Bankası Parmakkapı Şubesi, YTL: 81217859 USD: 81345973 EUR: 81345967

Akşamsefası

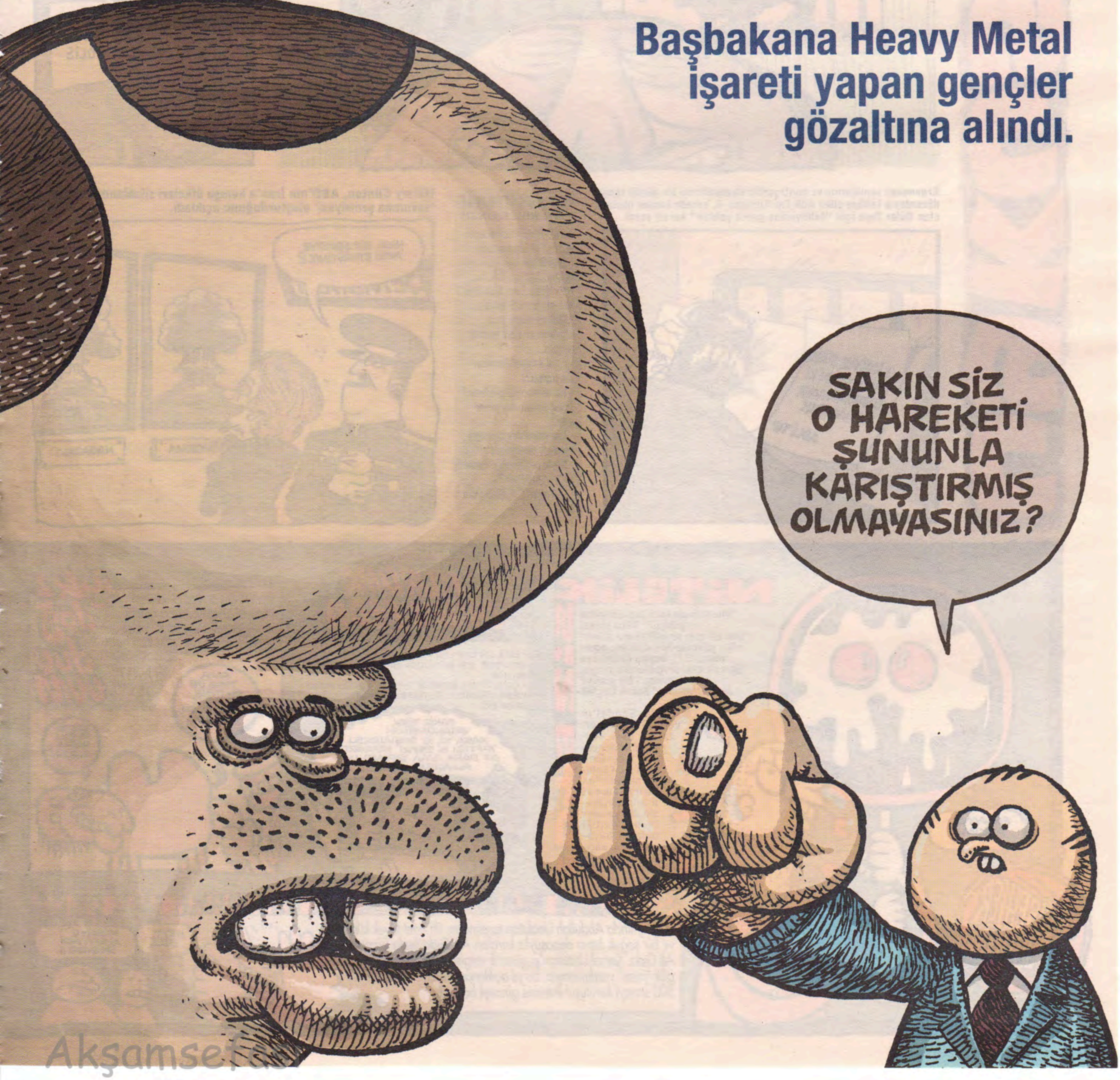
30 TEMMUZ PERŞEMBE
SAYI: 2009/31 No: 100
1.75 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 2.00 TL.

UYKUSUZ

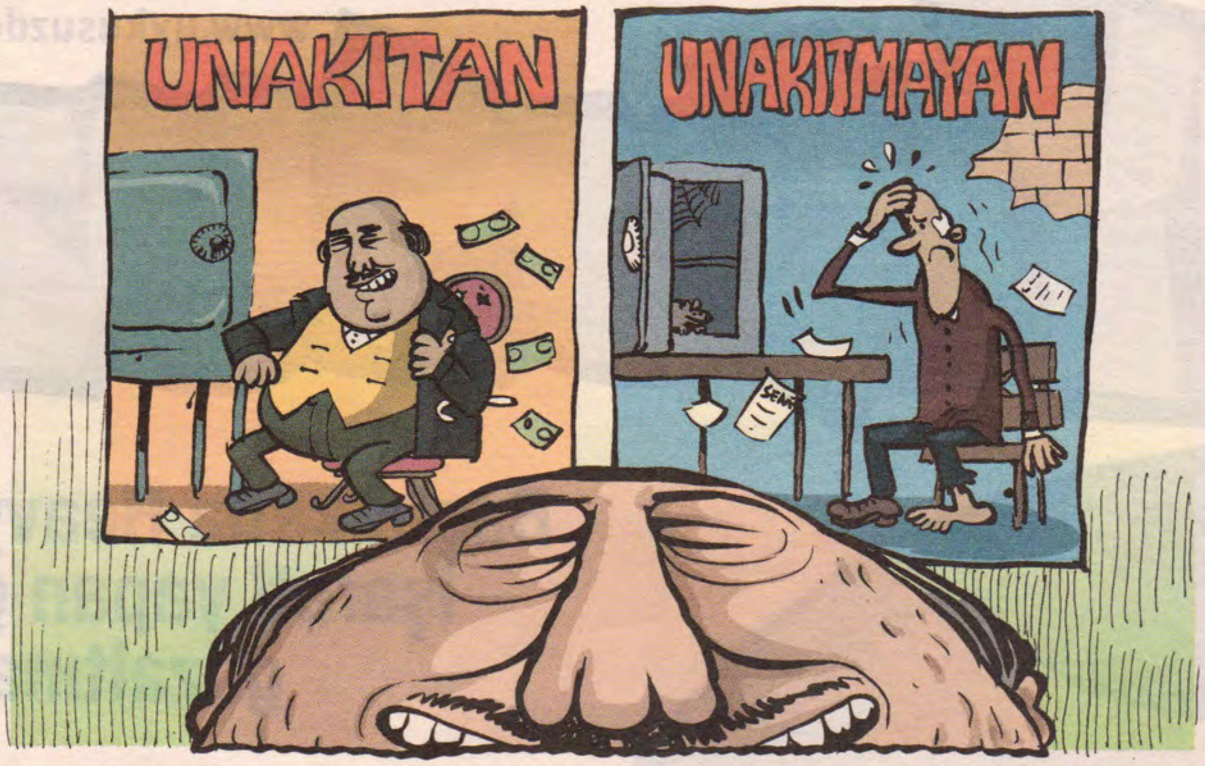
www.uykusuzdergi.com

Başbakana Heavy Metal işareti yapan gençler gözaltına alındı.

UYKUSUZ

Kemal Unakıtan'ın oğluna ait AB Gıda, rekor bir büyümeyle Türkiye'nin ilk 500 şirketi arasına girdi.

İzmir Gümüşpala Polis Merkezi nezarethanesinde polis kurşunuyla ölen Abdurrahman Sözen için, "Polisin tabancasını alarak intihar etti," açıklaması yapıldı.

Ergenekon sanıklarına ve kontrgerilla elemanlarına bir günde rapor düzenleyip tahliye eden Adli Tıp Kurumu, 4. evrede kanser hastası olan Güler Zere için "tahliyesine gerek yoktur" kararı verdi.

DEV ARAŞTIRMA!

"DÜNYA NELERE GÜLÜYOR?"

- **Türkler:** İnce esprilere ve sinir bozucu anlara...
- **İngilizler:** İnce esprilere ve sinir bozucu anlara...
- **Faslılar:** İnce esprilere ve sinir bozucu anlara...
- **Bolivyalılar:** İnce esprilere ve sinir bozucu anlara...

- E, bi saniye! Bu nasıl araştırma?!
- Ya ne olacaktı profesör? İnsan evladı, her yerde aynı.
- Lan sakın araştırmaya üşenmiş olmayasınız?!
- Böyle bir dünya istemek suç mu profesör?
- Lan oğlum, sigdirin gidin be !

Hillary Clinton, ABD'nin İran'a komşu ülkeleri silahlandırarak bir 'savunma şemsiyesi' oluşturduğunu açıkladı.

NİTELİKSİZ BİLGİ

"Mustafa da kuru fasulye-pilav gibiydi" **Tuba Ünsal**
"Ben de eski sevgililerime döner-pilav gözüyle bakabilirim, gayet mantıklı!" **Duygu Çetinkaya**
"Ben de eski sevgililerimi biraya, Zeynep'i ise viskiye benzetiyorum," **Burak Özçivit**

Mustafa Sandal'ın verdiği bir röportajda, eski sevgililerini "döner - pilav", eşi Emina'yı ise "Beluga havyarı"na benzetmesi üzerine, magazin dünyasının derhal ürettiği onlarca beyanattan bir kaçını okudunuz...

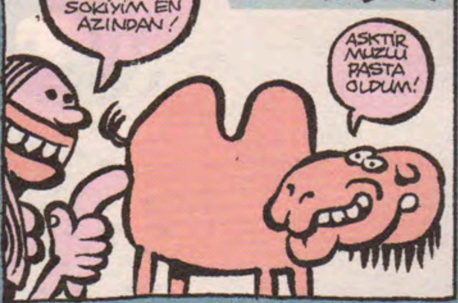
KURUMA CANIM FEDA

- NASA, çok uzun yıllar sürecek ve **belki de geri dönüşü olmayacak** uzay yolculukları için astronotlar aradığını duyurdu.
- Çin'de iPhone üreten bir fabrikanın gizlilik derecesi yüksek bölümünde çalışırken bir prototipi kaybeden işçi intihar etti.

iyki doğduum

Manken Gizem Özdilli, 22 Temmuz'daki güneş tutulması sırasında büyük felaketler olacağı söylentilerinden etkilenip aynı tarihe denk gelen doğum gününde pasta yerine deve kesti.

RABBİM BANA TAVUKTA İYİ PARA VAR DEDİ

2001 yılında Abdullah Unakıtan tarafından, iki adet tavuk kümesi ve bir soğuk hava deposuyla kurulan AB Gıda hızla büyüyor. AB Gıda, Kemal Unakıtan'ın gümrük vergisi ve KDV ayarlamaları gibi 'yasal' yardımlarıyla, bu yıl açıklanan 'Türkiye'nin en büyük 500 sanayi kuruluşu' listesine girmeyi başardı.

Derin devlet yakayı ele vermemek için direniyor.

Eski Hakkari milletvekili Esat Canan: "1994 yılında Omancıkta tabur içinde 12 kişinin öldürüldüğünü dönemin Cumhurbaşkanı Demirel'e anlattım. Demirel: Devlet vatandaşını öldürmez" dedi.

Bursa Osmangazi'de iki yaşındaki bir kız bebek, cinsel organı kesilip boynu kırılarak çöpe atıldı.

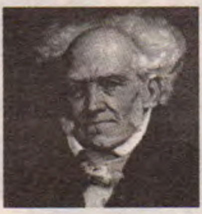

KAÇ YIL OLDU?

- Banu Alkan, *"Dünyanın en önemli ev kadınlarından biri benim,"* diyeli **3 yıl...**
- Justin Timberlake'in, Janet Jackson'ın elbisesindeki bir kapatğı açarak memeyi açığa çıkardığı şovu izleyen Teri Carlin adındaki bir kişi, *'hasara'* uğradığını söyleyerek dava açalı **5 yıl...**

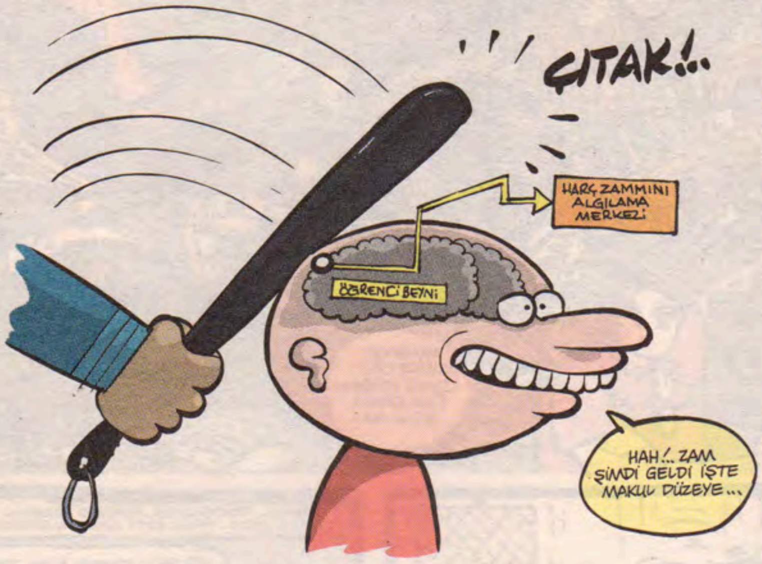

- Ahşap bir Lenin heykeli Düzce-Akçakoca kıyılarına vuralı **15 yıl...**
- Beşiktaş'ın şampiyonluk maçı öncesi teknik elemanlarını başka bir kanala kaptıran Star TV, Yeşilçam'dan toparlama teknik kadroyla maçı yayınlarken, yönetmen, sürekli pozisyon kaçıran kameramana, *"Kamera Recep'i yakala!"* diye bağıralı ve direktifi dümdüz algılayan kameraman, koşup Recep'i sımsıkı yakalayalı **17 yıl...**

- Devrimci akımlardan nefret eden Schopenhauer, Frankfurt'ta yapılan bir halk gösterisinde kalabalığa ateş açan muhafızlara, dürbünlü tüfek yerine kullansınlar diye opera gözlüklerini vereli tam **161 yıl** olmuş...

Harçlara yapılan zamlarda yeni ayarlama!.. (Cop yardımıyla)

Polis, harçları protesto eden üniversite öğrencilerini biber gazı ve cop kullanarak gözaltına aldı.

Namibya'da 2019 yılına kadar avlanacak 1 milyon fokun tüm haklarını Hatem Yavuz isimli bir Türk işadamının aldığı ortaya çıktı. Sloganı, "Deri bizim işimizdir" olan Hatem Yavuz'a ait şirket, derileri Gucci, Prada ve Versace gibi ünlü modaevlerine satıyor.

•Hakapik:
Avcıların fokları avlamak için kullandıkları kazmaya benzeyen ucu sivri bir alet. Yavru foklar bu aletle kafalarına vuruldukltan sonra daha canlıyken derileri yüzülüyor.

TEHLİKELİ AİLE

9 AYLIK KIZLARININ ÖLÜMÜNDE DOKTOR İHMALİ OLDUĞUNU DÜŞÜNEN BİR ÇİFT, ABDULLAH GÜL'E ERZURUM ZİYARETİ SIRASINDA DURUMU ANLATAN VE YARDIM TALEP EDEN BİR MEKTUP VERMEK İSTERLER. GÜL'ÜN KATILACAĞI TÖREN ALANINA ÇOCUKLARIYLA BERABER GİDEREK BİR SİVİL POLİSTEN MEKTUBU CUMHURBAŞKANINA ULAŞTIRMAK İÇİN YARDIM İSTERLER. YARDIM EDECEĞİNİ SÖYLEYEN POLİS, AİLEYİ KARAKOLA GÖTÜRÜR VE CUMHURBAŞKANI ERZURUM'DAN AYRILINCAYA KADAR KARAKOLDA MİSAFİR EDECEKLERİNİ SÖYLER. SAAT 9.30'DA KARAKOLA ALINAN AİLE SAAT 15.00'E KADAR KARAKOLDA TUTULUR. AİLE KARAKOLDAN ÇIKTIĞINDA BABA SUAT AYDIN VE EŞİ DÖVÜLMÜŞ, ÇOCUKLARI İMRANUR'UN GÖZÜ MORARMIŞTIR, TAM BU SIRALARDA CUMHURBAŞKANI ŞEHİRDEN AYRILIR...

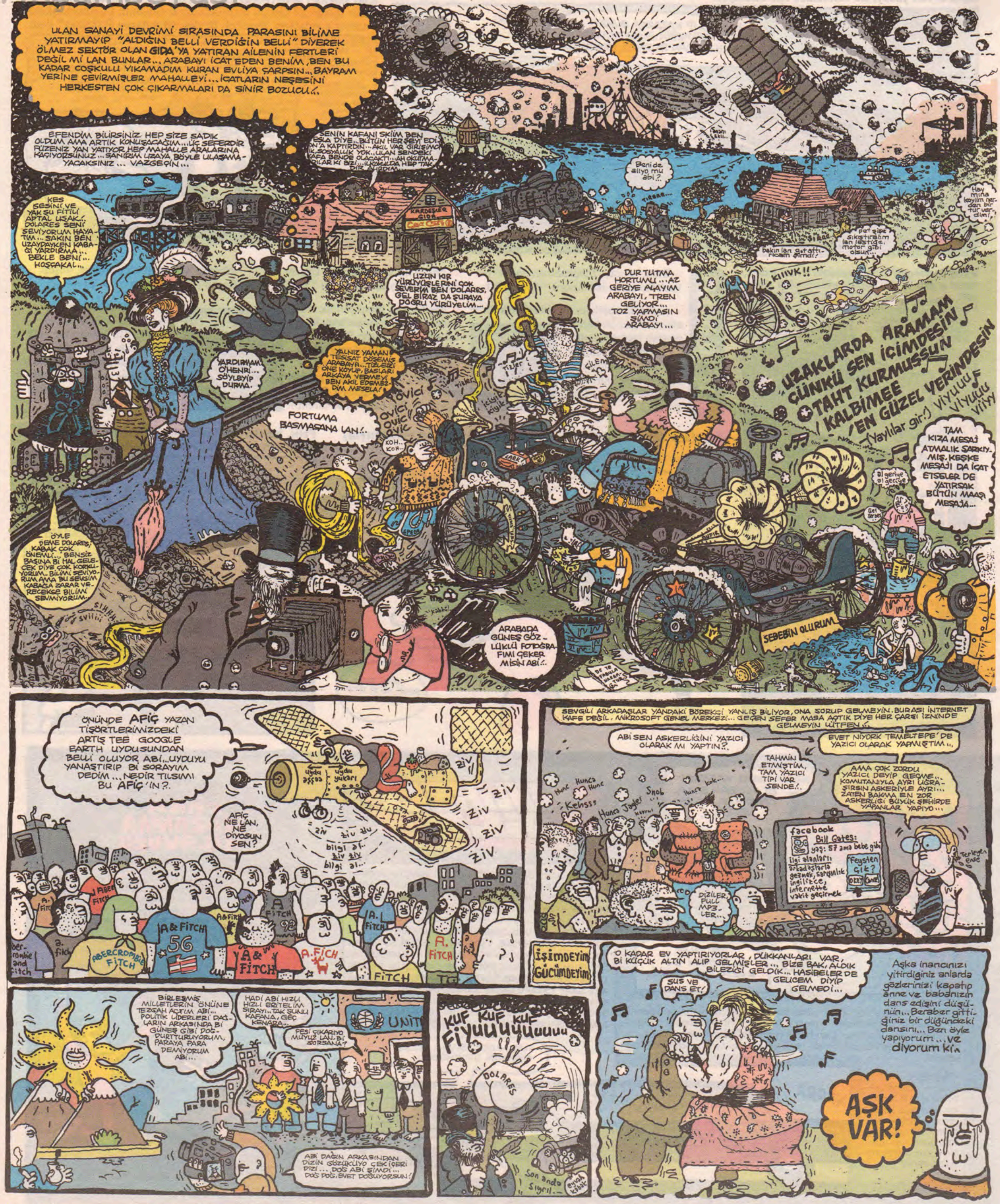

PARA KAZANMA KILAVUZU

Electronic Arts firması, piyasaya sürdükten 1 hafta sonra, 600 bin oyuncuya ulaşan "Battlefield 1943" isimli bilgisayar oyunlarında, şu ana kadar 43 milyon kişinin "öldüğünü" duyurdu. Bu başarıyla çok gururlanan bir şirket yetkilisi, "Oyuncularımızın bir hafta içinde 43 milyon ölüme ulaşması bizi çok heyecanlandırdı." açıklamasında bulundu. Battlefield 1943 oyuncularının bu hafta içinde, 70 milyona ulaşarak gerçek 2. Dünya Savaşı'ndaki ölü sayısını egale etmeleri bekleniyor...

FIRAT BUDACI

ULAN SANAYİ DEVRİMİ SIRASINDA PARASINI BİLİME YATIRMAYIP "ALDIĞIN BELLİ VERDİĞİN BELLİ" DİYEREK ÖLMEZ SEKTÖR OLAN GIDA'YA YATIRAN AİLENİN FERTLERİ DEĞİL Mİ LAN BUNLAR... ARABAYI İCAT EDEN BENİM, BEN BU KADAR COŞKULU YIKAMADIM KURAN EVLİYA ÇARPSIN... BAYRAM YERİNE ÇEVİRMİŞLER MAHALLEYİ... İCATLARIN NEŞESİNİ HERKESTEN ÇOK ÇIKARMALARI DA SİNİR BOZUCU...
EFENDİM BİLİRSİNİZ HEP SİZE SADIK OLDUM AMA ARTIK KONUŞACAĞIM... ÜÇ SEFERDİR FÜZENİZ YAN YATIYOR HEP MAHALLE ARALARINA KAÇIYORSUNUZ... SANIRIM UZAYA BÖYLE ULAŞAMAYACAKSINIZ... VAZGEÇİN...
KARDEŞLER GIDA
KES SESİNİ VE YAK ŞU FİTİLİ APTAL UŞAK... DOLARES SENİ SEVİYORUM HAYATIM... SAKIN BEN UZAYDAYKEN KABAĞI YARDIRMA... BEKLE BENİ... HOŞÇAKAL...
UZUN KIR YÜRÜYÜŞLERİNİ ÇOK SEVERİM BEN DOLARES. GEL BİRAZ DA ŞURAYA DOĞRU YÜRÜYELİM...
YARDIRMAM O'HENRİ... SÖYLEYİP DURMA.
YALNIZ YAMAN TESİSAT DÖŞEMİŞ ARABAYA... TİZLERİ ÖNE KOYUP, BASLARI ARKAYA VERMEYİ BEN AKIL EDEMEZDİM MESELA!
FORTUMA BASMASANA LAN!..
ÖVİCİ ÖVİCİ ÖVİC
KOH.. KOH..
ÖYLE DEME DOLARES; KABAK ÇOK ÖNEMLİ... BENSİZ BAŞINA Bİ HAL GELECEK DİYE ÇOK KORKUYORUM... BİLİMİ SEVİYORUM AMA BU SEVGİM KABAĞA ZARAR VERECEKSE BİLİMİ SEVMİYORUM.
SİHHH SVİİİİ
ARABADA GÜNEŞ GÖZLÜKLÜ FOTOĞRAFIMI ÇEKER MİSİN ABİ?..
Beni de alıyo mu abi?
bakın lan gıt attıricam şimdi!
pet şişe sıkıştıralım lan lastiğe, motor gibi olsun...
Hay mına koyiim nerden bir tur verdim!
KIIIVK!!
DUR TUTMA HORTUMU... AZ GERİYE ALAYIM ARABAYI, TREN GELİYOR... TOZ YAPMASIN ŞİMDİ ARABAYI...
Tizler
UZAKLARDA ARAMAM ÇÜNKÜ SEN İÇİMDESİN TAHT KURMUŞSUN KALBİMEE EN GÜZEL YERİNDESİN
(Yaylılar gir!) Viyuuu viyuuu viiiy
TAM KIZA MESAJ ATMALIK ŞARKIYMIŞ. KEŞKE MESAJI DA İCAT ETSELER DE YATIRSAK BÜTÜN MAAŞI MESAJA...
al geriye al geriye
SEBEBİN OLURUM
ÖNÜNDE AFİÇ YAZAN TİŞÖRTLERİMİZDEKİ ARTIŞ TEE GOOGLE EARTH UYDUSUNDAN BELLİ OLUYOR ABİ... UYDUYU YANAŞTIRIP Bİ SORAYIM DEDİM... NEDİR TILSIMI BU AFİÇ'İN?.
uydu aşşa
uydu yukarı
AFİÇ NE LAN, NE DİYOSUN SEN?
ziv ziv ziv
bilgi al.. ziv ziv bilgi al...
A&FITCH 56
ABERCROMBIE FITCH
A&FITCH
A.FICH
A. FITCH
FITCH
SEVGİLİ ARKADAŞLAR YANDAKİ BÖREKÇİ YANLIŞ BİLİYOR, ONA SORUP GELMEYİN. BURASI İNTERNET KAFE DEĞİL, MİKROSOFT GENEL MERKEZİ... GEÇEN SEFER MASA AÇTIK DİYE HER ÇARŞI İZNİNDE GELMEYİN LÜTFEN...
ABİ SEN ASKERLİĞİNİ YAZICI OLARAK MI YAPTIN?.
EVET NİYORK TEMELTEPE'DE YAZICI OLARAK YAPMIŞTIM...
TAHMİN ETMİŞTİM, TAM YAZICI TİPİ VAR SENDE!.
AMA ÇOK ZORDU YAZICI DEYİP GEÇME... KOMUTANIYLA AYRI UĞRAŞIRSIN ASKERİYLE AYRI... ZATEN BAKMA EN ZOR ASKERLİĞİ BÜYÜK ŞEHİRDE YAPANLAR YAPIYO...
Hunc Hunca Hunc Kehsss Hunca Jagler Snob Hunca kok...
facebook Bill Gates: yaş: 57 ama bebe gibi ilgi alanları: arkadaşlarla gezmek, sarışınlık, ingilizce, internette vakit geçirmek
Feysten çık?
Terleyen ense
DİZİLER, FULL MP3LER...
İŞİMDEYİM GÜCÜMDEYİM
BİRLEŞMİŞ MİLLETLERİN ÖNÜNE TEZGAH AÇTIM ABİ... POLİTİK LİDERLERİ DAĞLARIN ARKASINDA Bİ GÜNEŞ GİBİ DOĞDURTTURUYORUM, PARAYA PARA DEMİYORUM ABİ...
HADİ ABİ HIZLI HIZLI ERİTELİM SIRAYI... TAK ŞUNU KAFANA, GEÇ KENARA...
FESİ ÇIKARIYO MUYUZ LAN, Bİ SORSANA?
UNIT
ABİ DAĞIN ARKASINDAN DİZİN GÖZÜKÜYO ÇEK İÇERİ DİZİ... DOĞ ABİ ŞİMDİ... DOĞ DOĞ, EVET DOĞUYORSUN!
KUF KUF KUF Fiyuuuyuuuuu
DOLARES
Son anda sıyrıl...
eyvah kabak
O KADAR EV YAPTIRIYORLAR, DÜKKANLARI VAR, Bİ KÜÇÜK ALTIN ALIP GELMİŞLER... BİZE BAK, ALDIK BİLEZİĞİ GELDİK... HASİBELER DE GELİCEM DİYİP GELMEDİ...
SUS VE DANS ET!
Aşka inancınızı yitirdiğiniz anlarda gözlerinizi kapatıp anne ve babanızın dans edişini düşünün... Beraber gittiğiniz bir düğündeki dansını... Ben öyle yapıyorum... ve diyorum ki
AŞK VAR!

Akıl Fikir Ofisi

Barış UYGUR
baris.uygur@gmail.com

■ İnternet sitelerinde vakit geçirirken gözüm kimi zaman sitelerin sağındaki solundaki ilanlara takılıyor. En son "Mucize ürün! Kaç yaşında olursanız olun boyunuzu uzatın!" diye bir slogan gördüm. Karamürsel sepeti sayılmam ya, "nasıl lan?" diyerek tıkladım. Yeni açılan sayfalarda "Büyük Çin Mucizesi!" yazıyordu, "Geleneksel Çin yöntemleriyle boyunuzu 10 santim daha uzatın!" Hayır şimdi dünya değişiyor, Çin'de hakikatten mucizeler yaratan bir ülkedir falan feşmekan ama, gözünüzü seveyim, bugün olmasa bile Çin dediğimiz halklar topluluğu tarihsel olarak dalyan gibi olmalarıyla ünlü bit topluluk değil ki yahu? Çinli denince bizim aklımıza gelen, ben şimdi buradan aziz Çin halkını tenzih ederim, mini mekanik adamları gibi kimselerdir. Ha bakın boy uzatmaya kafa yordularsa onu da anlarım, haklarıdır ama bu sözde geleneksel yöntemlerinin yüzlerce yıl çok işe yaramadığı ortada değil mi yahu?

■ İnternet reklamları; reklamda ünlü kullanma olayında da çığır açmışlar mı açmışlar. Geçen gün bir banner'da başkan Obama bizzat yeşil kart almaya çağırıyordu heveslileri. Koskoca başkanın banner'da oynamasını yadırgadım orası ayrı.

■ Mutluluk bahsini amma sevdik yalnız. Reklam dünyamızı da böyle bir mutluluk telaşesi sarmış gidiyor son günlere. Bir litre fiyatına iki litre kolayla "Mutluluğun kaynağına" iniyoruz, bankamız olsun, cep telefonu operatörümüz olsun mutluluk saçıyor, günlük gazeteler, sütsüz süt ürünleri, etsiz et ürünleri, adi çikolata taklitleri mutluluktan başka bir şey vaat etmiyor maşallah.

■ He peki cep telefonu operatörümüz, sevgilimizi bizi terk etmemesi için ikna mı edecek? Hayır. Yine aynı mesajları alacağız, "sorun bizde değil onda" olacak veya hiç almayacağız. Operatörümüz hangisi olursa olsun aradığımız numaraya ulaşılamayacak veyahut cep telefonu ekranına baktığımız zaman "hiç yeni mesaj yok" yazmaya devam edecek.

■ Banka sırtımızı sıvazlamayacak, yine vadesi geldiğinde icra memurunu gönderecek. Bir litre fiyatına aldığımız iki litre kola da dişlerimizi iki kat çürütecek. Bütün o temsili ürününü yiyenlerin kendinden geçtiği ambalajlı mamuller eninde sonunda kanser edecek, sütsüz peynir, etsiz salam yemeye devam edeceğiz ve gün be gün daha da mutlu olarak öleceğiz öyle mi? Mutluluğu bu kadar kepaze etmek doğru değil.

■ Yani tamam herkes mutluluk ister istemesine, mutluluk güzel şey o ayrı da, mutsuzluğumuzun yegâne kaynağı olan markalara da mutluluk üzerinden reklam yapmayın artık be kardeşler. Yedikçe depresyona sürükleyen fast food ürünlerinize, içtikçe dişlerimize taarruza geçen asitli içeceklerinize, elveda mesajları aldığımız cep telefonlarına, kapımıza icra gönderen bankalara mutluluktan bahsetmek yakışmıyor.

■ Bir de tabii haset reklamları var. Ben öyle diyorum yani. Neymiş, çok önemli müşterilerine öyle bir hizmetler sunuyorlarmış ki aklınız çıkar. Abi New York'tan transatlantiğe biniyor, hanımıyla hoş beş ederken cüzdanını denize düşürüyor ama artık Jakarta'ya mı Mauritus'a mı geldiler bilmiyorum, vardıkları yerde banka görevlisi elinde yeni bir kredi kartı ve nakit parayla bekliyor. E sen bu hizmeti kaç kişiye sunuyorsun cancağızım? Harç kredisi, belediye bursu yatsın diye bankada hesap açan şu güzel kardeşime sunuyor musun bu hizmeti? Hayır. Otomatik ödeme talimatı vermek için, maaşı yatsın diye vesaire hesap açan arkadaşlarıma sunuyor musun? Ona da hayır. Kime sunuyorsun? Bankanda on milyon doların üzerinde hesabı olan kankalarına. İyi güzel de bunun reklamını ne diye bana yapıyorsun? Şu hizmeti sunabileceğin zaten hepi topu iki bin kişi var şehirde, hepsini tek tek arasan, hatta ayağına adam gönderip konuşsan, onlar anlar, memnun da olurlar. Ama yok. İlla "bak böyle insanlar da var" diye benim de gözüme gözüme sokacaksın. Hayır, harcadığın paraya da yazık. Bana şimdi akıl öğretme öyle marka görünürlüğü bilmem ne diye. Onları Amerika'da okumuş marka temsilcilerine anlatırsın, geçinip gidersiniz. Ben yemem yani, sana söyleseler sen de yemezsin, rasyoneli sonradan yazdığını ikimiz de biliyoruz. Ama bak yapma böyle. Hava atar gibi. Ha dersen ki biz sosyal patlamaya hazırlıyoruz toplumu, anarşist insanlarız, bilemem. O kadarına kafam basmaz.

■ Gerçek de diğer bir reklamcı hıncına kurban giden kelimemiz arkadaşlar. Gerçek bilmem ne tadı! Gerçek serinlik, gerçek indirim, gerçek lezzet... Valla benim bildiğim bir şey gerçekliğinin altı bu kadar çizilen hemen her şeyin bayağı sahte olduğudur. Sadece meyve tadı desen hiç kıllanmayacaktım ama sen gerçek meyve tadı dediğinde şüpheleniyorum haberin olsun. Aa! Tamam, sen okuma o zaman. Sana zaten web sitesinde laflar hazırladım, yakında görürsün.

Akıl Fikir Ofisi, öğrencinin kara gün dostudur: İşte ÖSS tercih rehberiniz!

Malumunuz şimdi bir kısım arkadaşımız ÖSS tercih dünyasında bocalanıyor, yeni açılan bölümler falan bu arkadaşlarımıza allanıp pullanıp sunuluyor. Hemen uyandırmak isterim, bundan otuz yıl hatta elli yıl önce var olmayan bölümlere o kadar iltifat etmeyin. Bakın bu üniversite denen meret orta çağda ilk kez kurulduğunda Hukuk vardı, idari bilimler vardı, felsefe vardı, başka da bir numara yoktu, bugün de bunlar var. Ona göre adım atın. Daha liseyi yeni bitirdiniz, hakikatten çok takıntılı bir adam değilseniz fazla daralmayın. Daralmayın derken iki anlamda kullanıyorum, alan tercihinizi daraltmayın, bir de kendiniz daralmayın. Geniş, temel, daha sonra ömür boyu istediğiniz yöne gitmenizi sağlayacak bir tercihte bulunun, sonra bana teşekkür edeceksiniz. Örneğin hukuk okursanız gazeteci olmanızın önünde hiçbir engel yok ama gazetecilik mezununu adliyeye sadece yargılandığında sokarlar, aklınızda bulunsun. Mühendis, mimar olduktan sonra da gidip yöneticilik yapabilirsiniz ama yönetişim gibi bir şey okuduktan sonra statik hesabının yanına yaklaştırmazlar, ona göre hesap edin. Bir de yazmadan önce gidip bir bakın bakalım okulun kampusu nasıl, ortam nedir? Yemeyin beni şimdi, şurada biz bizeyiz, gidin öğrenin, kimler teklif ediyor, kampusta nasıl bir hava hâkim? Sonra panele konuk olarak gelenin bile sopa yediği bir okulda dört yıl nasıl geçecek diye dertlenmeyin.

Ha bir de bu işlerin acelesi yok. Üniversiteye başlama yaşı ecnebi diyarlarda kimi zaman 25'i hatta 30'u buluyor. Hayat sizin, acele etmeyin.

Sevgili Günlük

"İyi ki buluşmuşuz."

ersin KARABULUT

DEVAMI ARKA SAYFADA...

O SIRADA
ERMAN ÇAĞLAR

Her yıl onlarca genç erkek, kendi yaşında genç bayanlarla tanışma şansına erişmek için; bir o kadar genç bayan da "belki fok balığı görürüm, kafasını okşarım" gibi ümitlerle Greenpeace'e katılıyorlar. Yaşıtı bayanlarla tanıştığı için çok sevinen erkek biraz da olsa neşeli bir fok balığını andırır. Böylece iki taraf da hayal kırıklığı yaşamıyor, örgütün mevcudiyeti ve devamlılığı sağlanıyor. Bambaşka bir şey anlatacaktım ama tesadüf eseri Greenpeace'in kurumsal yapısına sosyoljik bir açıklama getirdim galiba. Umarım hayatınızın bir yerinde işinize yarar. (Greenpeace gönüllülerinin hepsi iyi niyetli, pırıl pırıl insanlardır. Yanlış olmasın.)

Sezonluk dost: Şnorkel.
İlkbahar, sonbahar, özellikle de kış aylarında bana gelip "suyun çok az altında nefes almanızı sağlayacak plastik boru satıyorum" deseniz ben de sizlere o anki ruh halime göre çok fantastik cevaplar veririm. Gel gör ki, yaz mevsiminde ben kendim arayıp buluyorum o esnafı. Plastik bir boruya verilmeyecek meblağları avucuna bırakıyorum. Kapitalizm mi çok kötü bir şey, yoksa suyun üstünde yüzüstü yatmak mı neşeli bir olay tam bilemedim. İkisinden de biraz diyelim. (Kendi imkanlarıyla evinde kendi kendini yetiştiren iktisat teorisyeni Erman Çağlar, sizler için kapitalizmi yorumladı.)

Sezonluk tost: Ayvalık tostu.
Yukarıdaki dost ve tost kelimelerinin birbirlerine çok benzemesinden yola çıkarak sizleri biraz olsun neşelendirmek istedim. Kelime espirisinden vazgeçtiğim gün, son nefesimi verdiğim gündür. Bunu böyle belleyin.

Dünya üzerinde nefes almayı unutup bayılan tek varlık: Arkadaşından duyduğu şakayı size anlatmaya çalışan küçük insan (çocuk).
Anladığım kadarıyla aynı anda hem kendi anlattıkları şeye çok fazla gülüp, hem de nefes almayı beceremedikleri için bayılıyorlar. Genelde anlatmaya çalıştıkları şaka pek komik olmadığı ve ince sesli insan sevmediğim için çok üzülemiyorum bayılmalarına. Yine de yürek burkucu bir görüntü.

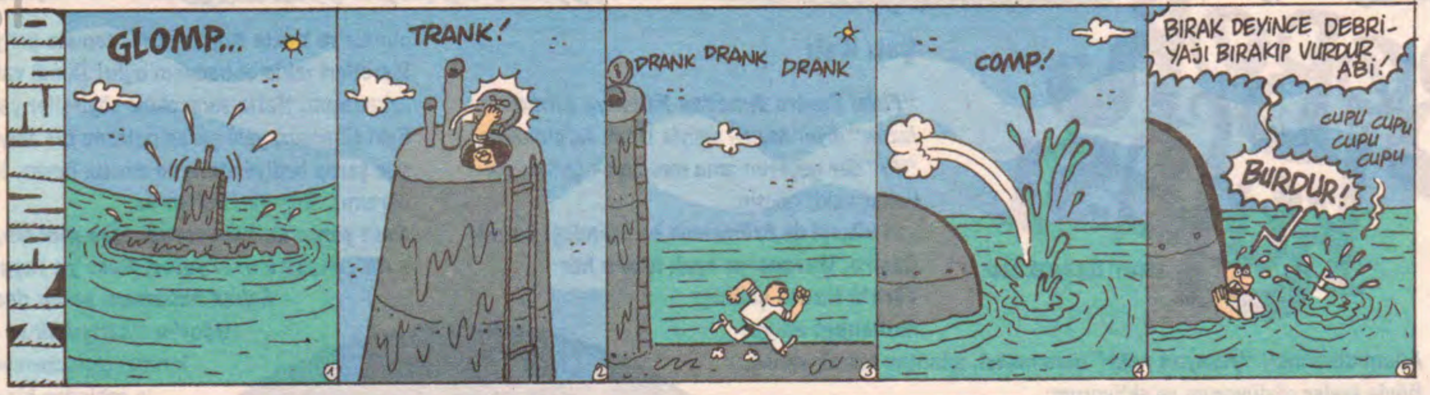
Yarı bilimsel gerçekler: Kof bedenlerin mikroplarla savaşı.
Dergi sabahlamasında yatacak yer bulamayıp bir süre çıplak laminant zemine uzandım. Kalktığımda suratımın zemine dayadığım tarafı olan sağ tarafındaki gözüm belirgin şekilde şişmişti. İnanılmaz bir şey. Adını hep duyduğum fakat hiç birebir görmediğim mikroplar gerçekten vardı. Hemen ilk yakaladığım insana "insanlar böcek yiyor, hiç sıkıntı yaşamıyorlar. Ben kırkbeş dakikada bu hale geldim. Benim bedenim mi kof?" diye sordum, "evet" yanıtını alana kadar işin peşini bırakmadım. Başka birisine de "bizi hep hijyenik, mikropsuz şeylerle beslediler, o yüzden mi böyle olduk?" diye sordum. Olumlu yanıt alana kadar ona da ısrar ettim. Totalde onbeş dakika süren tatmin edici bir araştırma oldu benim için. Demek ki öyleymiş.

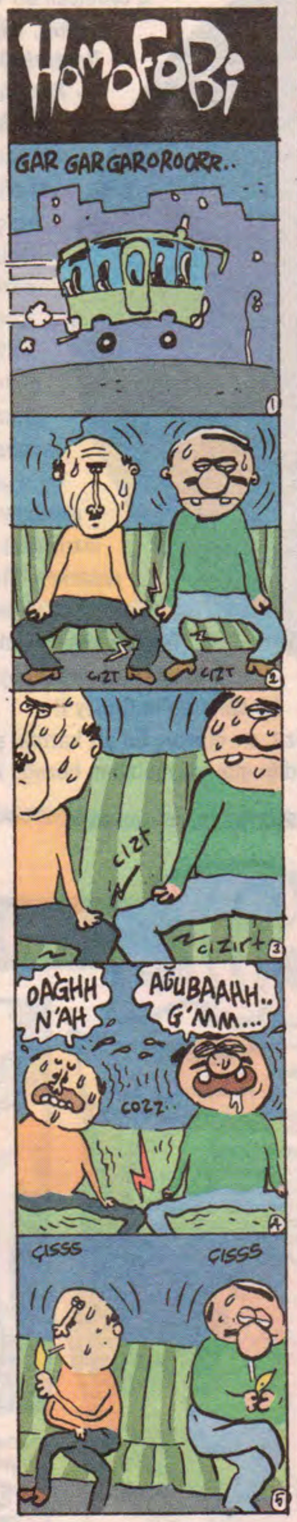
İnsanın insana yapmayacağı bir kötülük: Karakalem yanlış portre.
Genelde iyi niyetli insanlar tarafından sevdikleri insanlar için yapılıyor ama sonuçları o kadar masum değil. İlk aşamada sevinci öldürüyor, keyfi kaçırıyor. Çok dikkatli bakanlar ya kısır kalıyorlar, ya da çocuk sahibi olma ve soyunu devam ettirme isteklerini sonsuza kadar kaybediyorlar. Unutmayın, sevdiklerinize yapabileceğiniz en büyük iyilik onların karakalem yanlış portrelerini yapmamaktır.
*100. sayımız hepimize kutlu olsun. Unutmayın; bu dergi sizleri çok seven, sizler için bazen çıplak laminant zeminde yatan insanlarla dolu.

groaglr@gmail.com

FIKRA: Batan gemideki Fransız "Meraklanmayın ben denize bi sçarım ada olur. üstüne çıkıp kurtuluruz" der.. Bunu duyan Nam-ı Kemal "İyi.. Ben de y***ğı uzatıp köprü yaparım" der. "Oha o kadar y***k mı olur" denince de "öyle vöte böyle ****" der.. Ama köprü ihalesi japonlarda kalır. Marmaray projesinin bitiminden sonra işe başlayan japonlar, uc uca ekledikleri binlerce ufak penisleriyle dünyanın 11. Harikasını yapmış olmalarına karşın, okyanusun ıssızlığında tahrik kuvvetinden yoksun kalan bu penisler, sonunda yuvaları olan Nagazaki hiroşimasına uçmuşlardır.. Fransızın sçtığı bu ada anasına adaya özgürlük abidesi dikilmiştir.. Abide sağ koluyla, sıçarken okumak üzere aldığı kitabını kucaklamış, havaya kalkmış sol kolu ise sifon zincirini yakalamış şekilde tasvir edilmiştir. Eserin kafasındaki oklar, ıkınma gücünü ve yönünü vektörel şekilde ifade eder.. Klozet ise figürün kıyafeti altında ustalıkla kamufule edilmiştir.

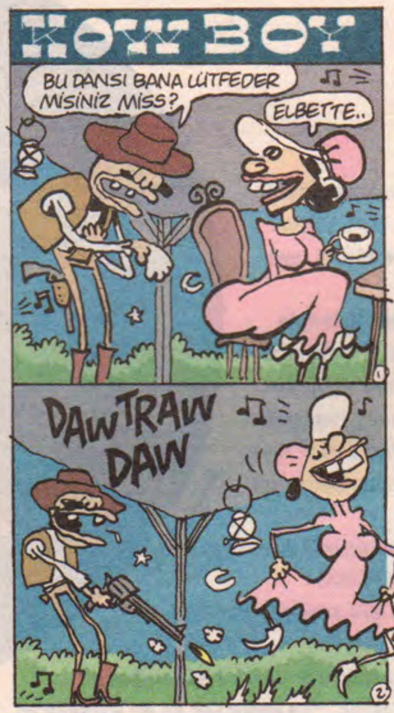

DÜNYA edebiyatı

Suç ve Ceza

Televizyonun hemen karşısındaki çekyatın üzerinde, kıçının altında topladığı romatizmalı bacakları ve kucağında ayıkladığı fasülyeleriyle oturan bu yaşlı tonton teyze gözünü budaktan sakınmayan, lafını esirgemeyen mert bi insandı. Damadı eve geldiğinde kafasını bile döndürmeden "pısırık g.t veren nihayet eve dönebildi" dedi.. Susan damat girdiği gibi dışarı çıktı, bi süre sonra elinde irice kesme kaldırım taşıyla geri döndü.. Tonton kaynanasını bi seferde kafasına vurarak öldürdü. Her şey o kadar çabuk gelişmişti ki, odadaki damadın hanımı, kayınbiraderi ve kayınbiraderin hanımı ne olduğunu, ne bittiğini daha anlamaya çalışırken aynı kaldırım taşı kayınbiraderin hanımının şakaklarında patladı.. Şuurunu yitiren kayınbiraderin hanımı salonun ince yazlık kilim serili taş zeminine surat üstü düşerken, kayınbirader nihayet refleks gösterebilmiş ve pencereye doğru koşmaya başlamıştı... Pencerenin kapalı perdelerinin tam ortasına doğru olanca omuz gücüyle zıplayacak ve camı kırılırken perde onu bir annenin yavrusunu kundakladığı gibi koruyacaktı.. Hayatını kurtarmak için bu hamleyi yapmaya mecburdu.. Kalbi korkudan azı dişlerin arasına alınmış çiğnenen bi ciklet gibi atıyor, damarları kan basıncından ciklet balonu gibi şişmek istiyordu.. Damadın hanımı ise önce korkudan bayılmaya karar vermişti. Ama kocasının yerde baygın yatan yengesinin başını taşla ezmeye devam ettiğini görünce banyoya saklanmaya karar verdi.. Banyonun içinde ekstradan saklanabileceği bir de duşakabin vardı.. Tam banyonun kapısında aklına mutfaktaki büyüklü sivrili bıçaklar geldi.. Bunlarla pekala kendini koruyabilirdi. Aynı anda bunu düşünen bir kişi daha vardı, kayınbirader omzu önde, havada perdelere doğru uçarken aklından geçen tamamen buydu. 100 kiloyu aşkın cüssesini ince bacaklarıyla pencereye doğru savurmuş, perdelere vardığında sinmiş sigara kokusunu alıp rahmeti hanımının "evin içinde içme şu zıkkımı, perdeleri yeni yıkadım!" şikayetinin ne kadar doğru olduğunu anlamıştı. Sonra camlar bu adamın inanılmaz ağırlığı altında matriks filmindeki binaların camları gibi dalgalanarak yavaş çekimde patladı...

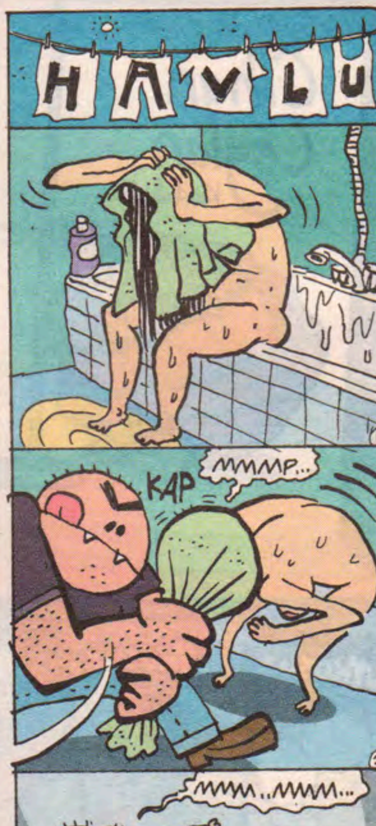
Damadın hanımı mutfakta bıçak ararken duydu kırılan camın sesini.. Abisini cama doğru koşarken görmüş fakat ne yapmak istediğini anlamamıştı. Keza hırsızlığa karşı demir parmaklıklar vardı pencerede.. Ama o sırada bayılmaya karar verdiğinden bunu abisine söyleyememişti.. Bayılmaktan vazgeçtiğinde ise abisi çoktan yanından koşarak pencereye doğru uzaklaşmıştı.. "Banyoya kaçınca cepten arayıp uyarırım" diye düşünüp "Duşa kabinden telefon çeker mi acaba " diye endişelenmişti hatta. Akıl süzgecinden bunları çabucak geçirip kılları temizleyen damadın hanımı aradığı satırı bulmuştu.. Kurban bayramından kurban bayramına çıkardı bu gazete kağıdına sarılı satır.. Kayınbirader ise tüm hızıyla pencerenin parmaklıklarına çarpalı çok olmuştu ve gerisin geri yere düşerken kırık camda asılı duran kulağın kendine ait olup olmadığını anlamaya çalışmış fakat çarçabuk "hayır öyle olsa sokağın sesini rahatlıkla duyardım, kulak sokağa dönük duruyo" diyerek kendini ikna etmişti. Sonra bi an kaldırım taşını görünce "pencerede asılı duran kulak dışardaki kaldırım objelerinimi görüyo, yoksa sahiden o kulak benim kulağım mı?" fikirlerini tahlil ederken, kaldırım taşı burnun suratını kırdı çünkü halbüsi o kaldırım taşı damadın elindeki ona vurmak üzere savurduğu kaldırım taşıymıştı. Alnı, elmacık kemikleri ve ikiye ayrılan alt çenesi kullanılmaz hale gelen kayınbiraderin ölüsü yemek masasının sivri köşesinden sekerek hanımının yanına yuvarlanırken, sinirden kaldırım taşını ısırarak mutfağa yürüyen damadın dişleri katır kutur kırılıyordu.. Mutfak boştu.. Sadece ocağın üzerinde öğleden pişirilmiş yarım tencere türlü vardı.. Isıtmasına gerek yoktu, o daha sıcaktı aslında. Ama damad türlüyüde kaldırım taşıyla ezerek yok etti. Banyoya yöneldi. Kilitli banyo kapısını kafasıyla vura vura kırdı zira kaldırım taşı kullanmaktan hırpalanıp biraz ufalanmış, sivri kenarları yuvarlanmıştı. Kaldırım taşının hanımına vurmadan önce eskimesini istemiyordu. Hanımı eski şeyleri sevmezdi. Hani hatırlıyomusun 8 senedir giydiğin don yüzünden senle bi ay sevişmemişti de tanga giyip onu zorla tahrik etmiştin. Yaaa neyse... Kapı kırılarak açılmış ama bunu yaparken sol gözü patlayarak akmıştı damadın yanağından, bir damla gözyaşı gibi.. Olsun damad gözü önemsemiyordu, taşaklara bişey olmasın yeterdi belkide.. Duşa kabinin sürgülü kapısını iki yana kaydırıpta açınca gazete kağıdına sarılı satır kaşlarının tam arasına patladı.. Hanımı onu gafil avlamıştı. Lakin gazete darbeyi yavaşlatmış ve satırın yeteri kadar derine gömülmemesine neden olmuştu... Damat nerdeyse gazetenin üzerindeki haberleri okuyabiliyordu. Nerdeyse diyorum çünkü akan sol göz haberin devamını okumasına mani oluyordu.. Hanımının da duşa kabinin dar hacminde ellerini, kollarını, başını kırarak öldüren damat, beylik tabancasını almak için yatak odasına gitti. Elindeki taşı komidinin üzerine yavaşça bıraktı. Satırı kafasından çıkarıp taşın yanına serdi.. Aynada kendine bakmak istedi.. Alnından fışkıran kan yansımasını çarçabuk kapatı verdi.. "Ölücem.. ölmeden tabanca mı bulsam bari" diye telaşlandı.. Telaşlanınca kanı amma öteye fışkırdı ha.. Ölmesine saniyeler kala bulduğu beylik tabancasını ağzına sokarken, tenceredeki yarım türlüyü düşünüyordu.. Isıtmasına gerek yok dedilerdi ama buz gibi olmuştu anına koduğunun türlüsü buz!

Bebek kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

Çatı Katı

"Fidel Castro ölmeden Küba'ya gitmek lazım" diyor nezleli sesiyle Ünal. Aç olmasam ***"Pi"*** der geçerim ama mercimek çorbasına kadar vakit geçsin:

- Bi klişeyi de özümseme be arkadaş! Sanki- Castro, Havana'ya ayak basan her Türk'ü terasa çağırıp muhabbet ediyo!

Adam devrimci, *"yaşayan yatır"* muamelesi, iştanımı olarak yanlış.

Böyle şeyler söylüyorum ve ekliyorum:

- Ruz !

- Efendim abi ?

- Fidel Castro Ruz. Soyadı böyle.

- Nâzım Hikmet'in Ran'ı gibi!

- Yok, Kurusawa'nın Ran'ı gibi!

Konu, Nâzım'ın ***"Leipzigli kızların bacakları gayet güzel"*** dizesine geçiyor, tam bacağında puro saran kızlara girilecekken; mercimek çorbası ve Masal, aynı anda geliyorlar.

Öğle yemeği Masal'ın fikri, ara ara yemek fişleriyle öğle yemeği ısmarlar bize, işyerine yakın bi mekanda. ***"Senden n'aber"***'i takiben, patronu Güney'in günlük olağan deliliğini anlatıyor Masal; tutturmuş ***"insanlar çift yaratılmıştır, benim benzerimi bulun bana"*** diye. ***"Bi yıldönümü sürprizi"*** için gerekiyomuş. Benzerini bulup getirene on gün tatil vaat etmiş.

- Şirket dışından biri de bulabilir mi benzerini? diye olaya atlıyor nezle yorgunu Ünal: Genç Panter Fulda!

- Detayları bilmiyorum, size yetişmek için sessizce kaçtım! diyor Masal.

Ünal, tatil olursa nereyi seçeceğimizi soruyor, kıllığına ***"Lüksemburg"*** diyorum. Masal ***"Prag veya Budapeşte"*** diyor. ***"Ya birini seç ya da Varşova'yı da ekle"*** diyorum, ***"Budapeşte"*** diyor.

Konu, her nasılsa ve sırasıyla, saç uzmanı Hakan Köse, Ankara sabahlarının yazın bile soğuk olması ve Yekta Kopan'ın ses tonuna geliyor, yemek de böylece sona eriyor.

İşaretleri takip et hacımın oğlu! İkindi vakti, Uğur uğruyor eve, araştırması sıfır gazeteci-arkadaşım. Hafta sonu ekine söyleşiler yapan, müspet ve neşeci insan.

Eski finansör, yeni şarap patronu bir abiyle röportaj yapmış, adam Uğur'a tabii ki, üç şişe şarap hediye etmiş ve elbette beyaz, kırmızı, rose; o da yükü hafiflesin diye bana uğramış. Roseyle başlıyoruz.

Rose şarap da kahverengi eşya gibi lan, az rastlıyo insan, diyorum...

- Abi, beyaz kalsın yeter, Buse'ye yaşgünü hediyesi götürücem, diyor...

- Aslına bakarsan, şarap dediğin, üzümün kafası karışmışı, diyorum.

Uğur'la ***"karışıklık ve karmaşıklık"*** arasındaki farkları konuşurken, kırmızı çeşit devreye giriyor, Uğur ansızın çok cepli gasteci yeleğinin iç cebinden bir davetiye çıkarıyor.

- Akşam, Küçük Ayasofya'da bi otelde, Türk-Macar Dostluk Derneği'nin yemeği var, gider misin lan?

- Türk'le Macar ne zaman bozuştu ki, barışıyolar?

- Yok lan, bu kültür komisyonlarının tanışma yemeği, Masal'la gidin istiyosanız.

Masal ister de ben gitmez miyim, Masal istiyor ve biz gidiyoruz.

Uğur'un davetiyesiyle ve uğursuz Ünal'dan geçme nezleyle gidiyoruz yemeğe. Daha şimdiden rapsodi-içinde kalmış ortam. Terasta kokteyl ortamı. Minik köfteye kürdanı batırırken, ud ve kanunuyla bekleyen-bizim müzisyenleri görüyorum. Masal'ın sırtı siyah-yıldız dövmeli bi kızla öpüştüğünü farkedip, ***"Kim acaba bu kız?"*** diye düşünürken; olan oluyor! Kısa kollu gömlekli ve Güney Bey'e çok benzeyen bir tip, arka planda bira içiyor. Güney Bey olamaz, bunun saçları kızıl, ama o kadar benziyor. Kızıl Büyü'ye doğru hamle yaparken, Masal beni durdurup, ***"Ece'yi hatırlıyo musun?"*** diyor. Ece'yi hatırladım ama siyah dövmesini bilmiyordum!

Terasta köşe bucak Güney Bey'in benzerini aramaya başlıyorum. O kızılları kumrala boyasan, şakağa şakağa da beyazı bassan, al sana Macaristan'ın Güney'i!

Yok! Kızıl, sır oluyor. En alt kattaki şadırvan gibi, çardak gibi yere bile bakıyorum, yok! O olmadığı gibi, duygulanım bozuğu ilham perim beliriyor:

vedatozdemiro@gmail.com

Bu işten vazgeç!
Ne o lan ahşap cilası, zerre fikir vermediğin gibi, bulduğum fikirlerden de caydırmaya mı çalışıyosun?
Sana diyorum, vazgeç!
Allah Allah, bi davaya baş mı koydum ki vazgeçeyim manyakoviç!
Kız, bak, kurcalama bu işi!
Kız mı?! Böyle abisine, dayısına felan kız diyen kızlar vardır, sevmem. İyice yılıştı bu beri, en iyisi görmezden gelmek.
Tekrar terasa çıkmak üzere asansöre giriyorum, kapı tam kapanacakken tekrar açılıyor ve içeri iki kişi daha giriyor. Anam, biri kızıl! Yanındaki de küt sarı saçlı bir kadın. Birlikte çıkıyoruz, heyecanımımı çaktırmamaya çalışıp göz ucuyla bizim kızıl saça bakıyorum. Valla da benziyo. Konuşmalarından anladığıma göre, adamın adı veya lakabı Mişi Mişi, günün sürprizi; Mişi, on günlük tatilin müjdecisi; Mişi, kültürün kızıl fırtınası! Terasta küt saç ile Mişi'nin yerini belirledikten sonra Masal'ı buluyorum, durumu anlatıyorum, şaka yapıyorum sanıyor sanki şaka yapmayan biriymişim gibi, Kızıl Mişi'yi görünce de ***"Aa!"*** diyor, ***"Aa tabi, ya ne olacağıdı?"*** diyorum... Ne, on gün mü?!..
Ben teknik özürlüyüm, o yüzden Masal'ın cep telefonuyla Mişispor'u çekmesine karar veriyoruz. Sonrasında tanışırız da belki ama bi görseli olsun adamın.
Ud ve kanun, klarnetin de eşliğiyle devreye girdiği an, Masal cep telefonuyla çekiyor Kızıl Mişi. Gülümseyişi donuyor adamın, asabileşip bağırmaya başlıyor.
Hah, şimdi iyice Güney Bey oldu! diyor Masal.
Meğerse Türk küt saç kadın, yanımıza gelip tane tane aşağılıyor:
Bu yaptığınız terbiyesizlik!
Ne alakası var, hanımefendi Sultanahmet Camii'ni çekti, diye direk yalana sığınıyorum.
Gösterin, lütfen, cebinizi!
Biz anlamazdan gelip gösterememe sürecine girerken kadın coşup taşıyor: ***"Miloş Gröze, saygın bir nihilist şairdir ve teknolojik kirlenmeye direnen edebiyatıyla, iki yıl üst üste Unesco Yaban Hayatı Ödülü'nü almıştır. Prensip olarak görüntü vermeyi reddediyor. Lütfen, cebinizi gösterin!"***
Masal'la birbirimize şöyle bir bakıp, aynı anda asansöre yöneliyoz. Evet evet, kaçıyoruz!
(devamı haftaya)

• Vedatspor: Tek kişilik gösterimle, 2 Austos Pazar, Alaçatı da beliricem.
Saat: 23.00 (Sakızlıhan Otel, Kemalpaşa Cad. No.114
Alaçatı-Çeşme-İzmir, 0 232 716 61 08
Web: www.sakizlihan.com)

Cihan Ceylan

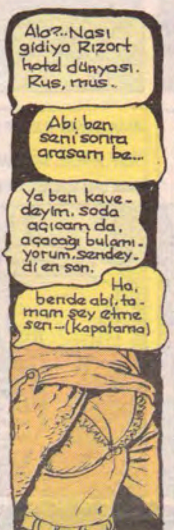

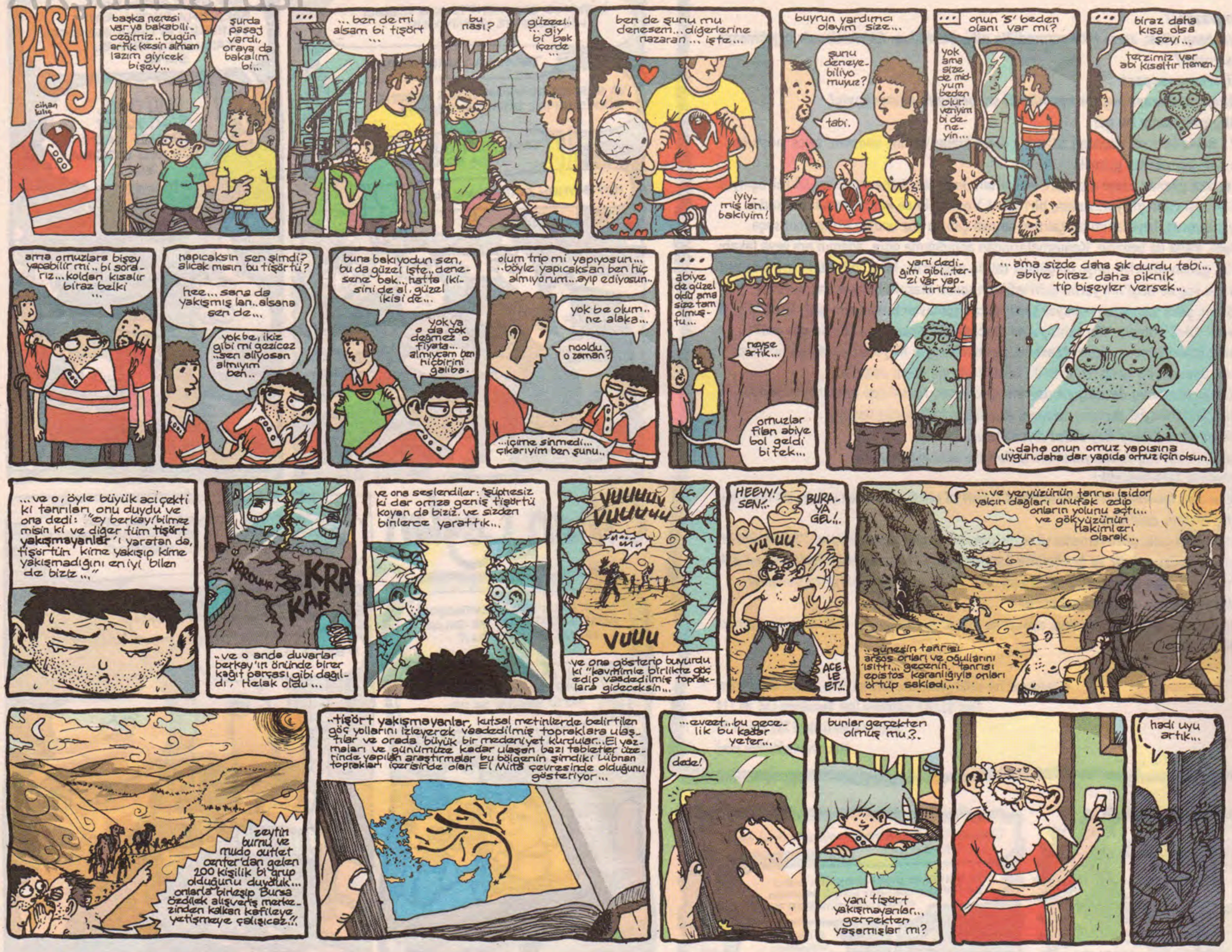

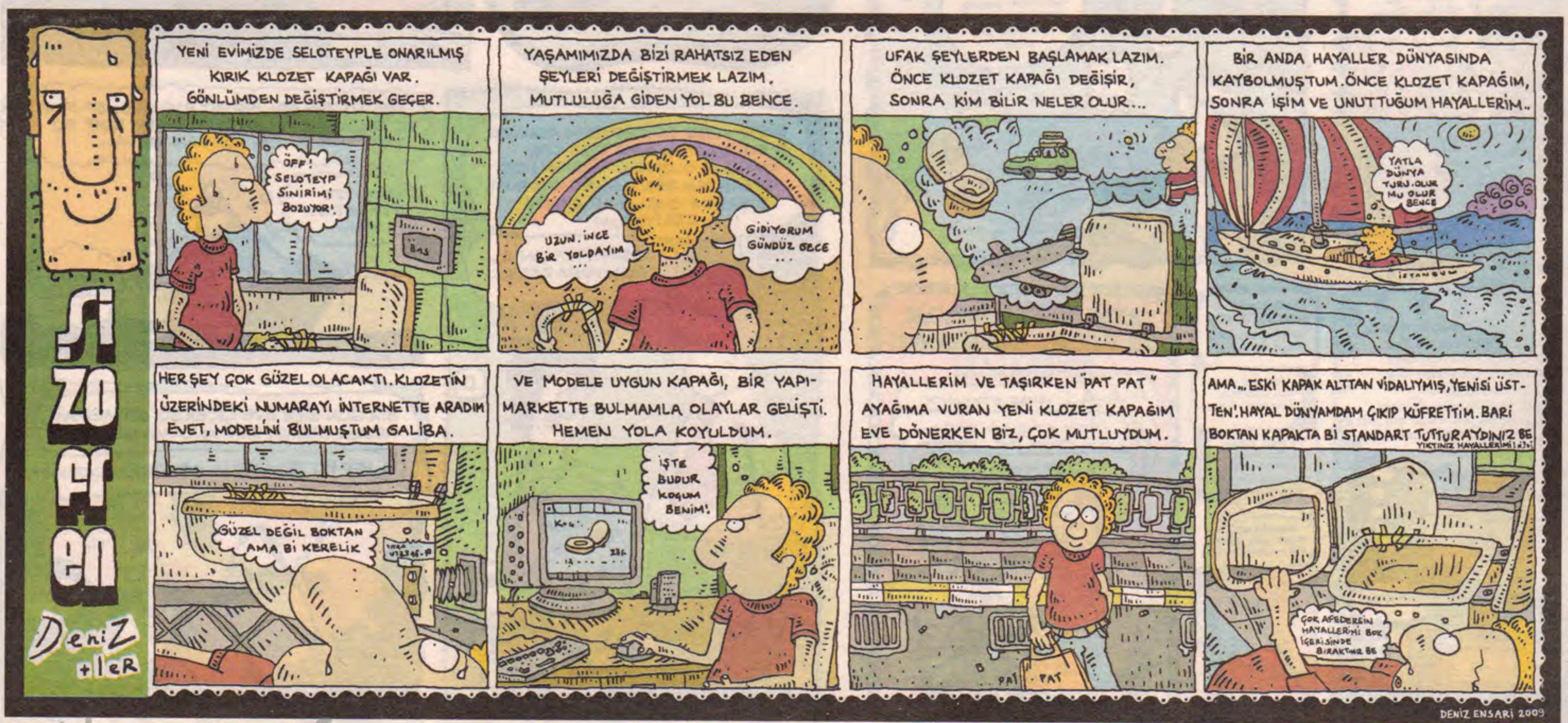

densari@hotmail.com

Akşamsefası

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

EVET, BENİ YAKALADIN

2007 yılının yaz aylarında, bir sanatçımız tekne gezisinde sırasında tangasıyla kameralara yakalanmıştı. Bu gösteri sırasında sanatçının üzerinde siyah bir tül vardı. Siyah tül, kalçayı kaba et olmaktan çıkaran ve görünüme belli bir estetik kazandıran bir 'planlı yakalanma' aksesuarıydı. Tanganın erotizmine kabak gibi vuran ışığı kırıyor ve görüntüyü hanımefendilik sınırlarında tutmaya yarıyordu. Planlı yakalanmak, emek ve bazen de aksesuar isteyen, dikkatli kurgulanması gereken bir stratejidir. İnsanevladı, görülmesini arzuladığı bir halini, açıkça kendisi göstermeyi pek tercih etmez; ama 'aniden' ve 'beklenmedik' bir zamanda başkaları tarafından görülürse çok memnun olur. Çünkü böylesi daha kıymetlidir. Sanatçının kalçaların 'o istemeden' gördüğümüz için ahlaki sorun ortadan kalkmış, tüm ülke olarak memnun olmuştuk. Kendisi de çok memnundu bu talihsiz tesadüften ama memnun değilmiş gibi yaptı. Çünkü planlı yakalanmak, bizim en gizli ilimlerimizden biriydi ve kendini kolay kolay ele vermiyordu…

Cenk /2007-Yaz

Cenk, odasında yüksek sesle müzik dinliyor. Aylardan ağustos, üstü çıplak. Dinlediği müziğe ellerindeki hayali bagetlerle havaya vurarak eşlik ediyor. Usta bir bateristin bile bu hareketlerle anlamlı bir ses çıkarma şansı yok. Cenk'in performansına bakılırsa, havada sürekli yer değiştiren onlarca bateri olmalı. Ara sıra iki elini havaya kaldırıp çok kalın ve boğuk bir sesle, ne olduğu tam anlaşılmayan 'sukolayyyt' benzeri bir ses çıkarıyor. Havadaki hayali zile abandığı sıra odasının kapısı açılıyor. Cenk, kapının açıldığını görmesine rağmen içeri giren ev arkadaşını görmemiş gibi yapıyor. Bateriler arasında seri geçiş yaparken ev arkadaşı omzuna dokununca, aniden ürkmüş numarası yapıyor, sonra da başparmağıyla ön dişlerini çekerek ürkmüş ruhunu yerine oturtuyor. "Amma kaptırmışsın, ne dinliyosun?" diyor arkadaşı. Cenk, *'kaptırmış'* olmaktan çok memnun oluyor. Ağzında ekmek varmış gibi bir tonlamayla, ne olduğu tam anlaşılmayan 'naytmeeer" benzeri bir ses çıkarıyor. "Bilmiyorum," diyor ev arkadaşı. Cenk, dinlediği grubun bilinmemesinden de memnun oluyor. Çalan telefonun ekranında Burcu yazısını görünce memnuniyeti iyice artıyor…

Birazdan Burcu gelecek. Odaya şöyle bir göz gezdiriyor. Dağınıklığı makul ölçülerde koruyarak odayı topluyor. Masanın üzerine bir Boris Vian kitabı yerleştiriyor. Müziği havadaki hayali bateri sayısının 3'e düştüğü daha makul bir gruba ayarlıyor. Odadaki görüntü ayarlanmış olmasına rağmen sanki her günkü düzeni buymuşçasına bir dizayna kavuşuyor. Biraz önce on adet bateriyi idare etmekten mayışan koltukaltlarını bir deo roll-on yardımıyla maskeliyor. Yarım saat sonra Burcu geliyor, Cenk'in *'planlı yakalanmak'* üzerine ayarladığı odasına gidiyorlar. Burcu, masadaki kitabı görerek, "Aa Boris mi okuyorsun?" diyor. (Biliyorsunuz, ünlüleri soy ismini kullanmadan anmanın *'ben bu insanı çok iyi bilirim'* gibi bir anlamı var.) "Haa evet," diyor Cenk, sanki edebiyat dünyasının altını üstüne getirmiş bir insanın umursamazlığı var. Cenk, planlı yakalanmak konusunda tam bir ustadır. Mesela 2 gün sonra Burcu'yla buluşmalarına giderken, farklı renk çoraplar giyecek. Durumun fark edilmesi üzerine, "Aaa hiç farkında değilim," diyerek, tatlı dalgınlıklar yaşayan bir dehanın sempatik gülüşüyle eşlik edecek Burcu'nun kahkahalarına…

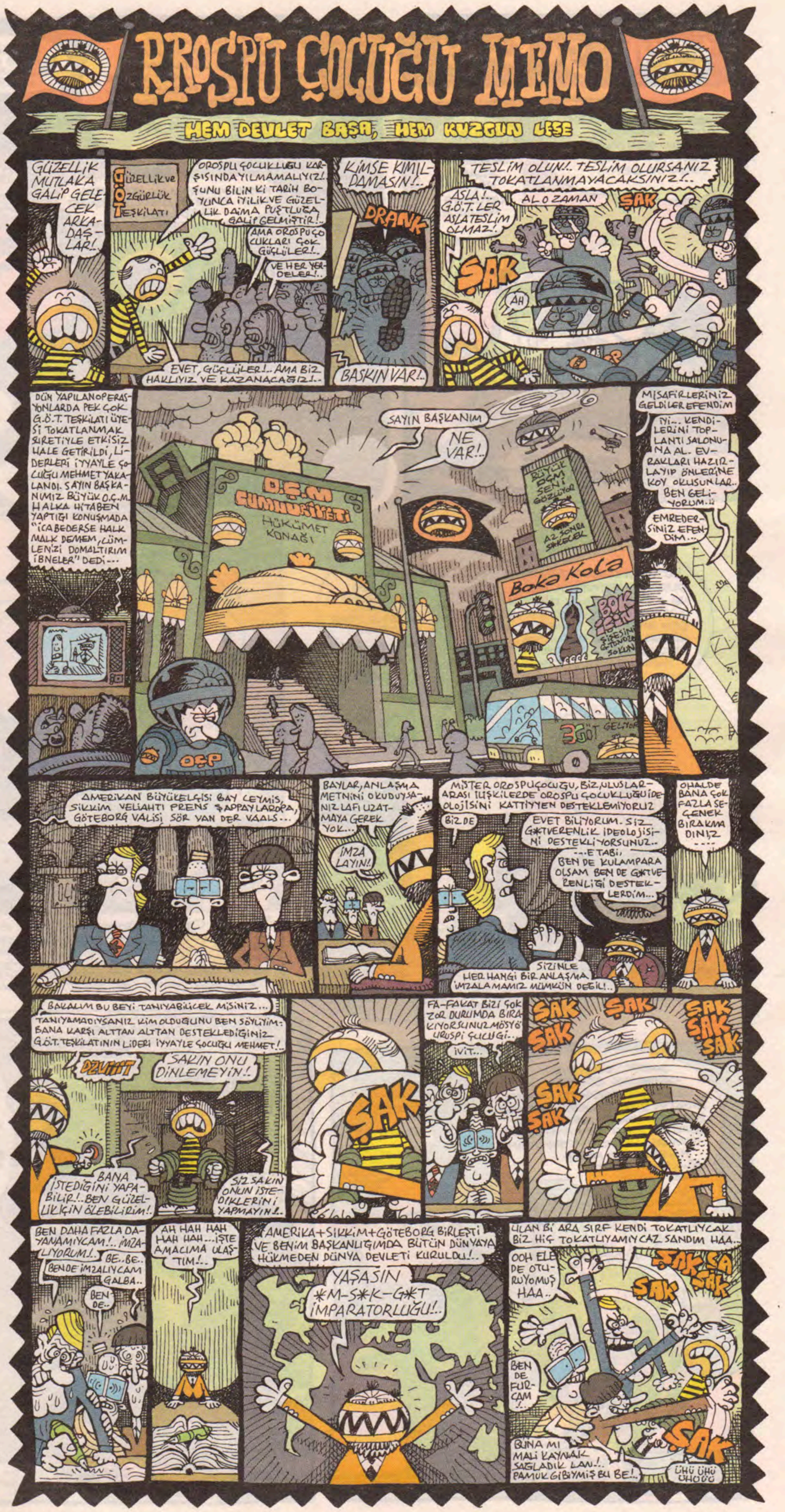
Koray / 2007-Yaz

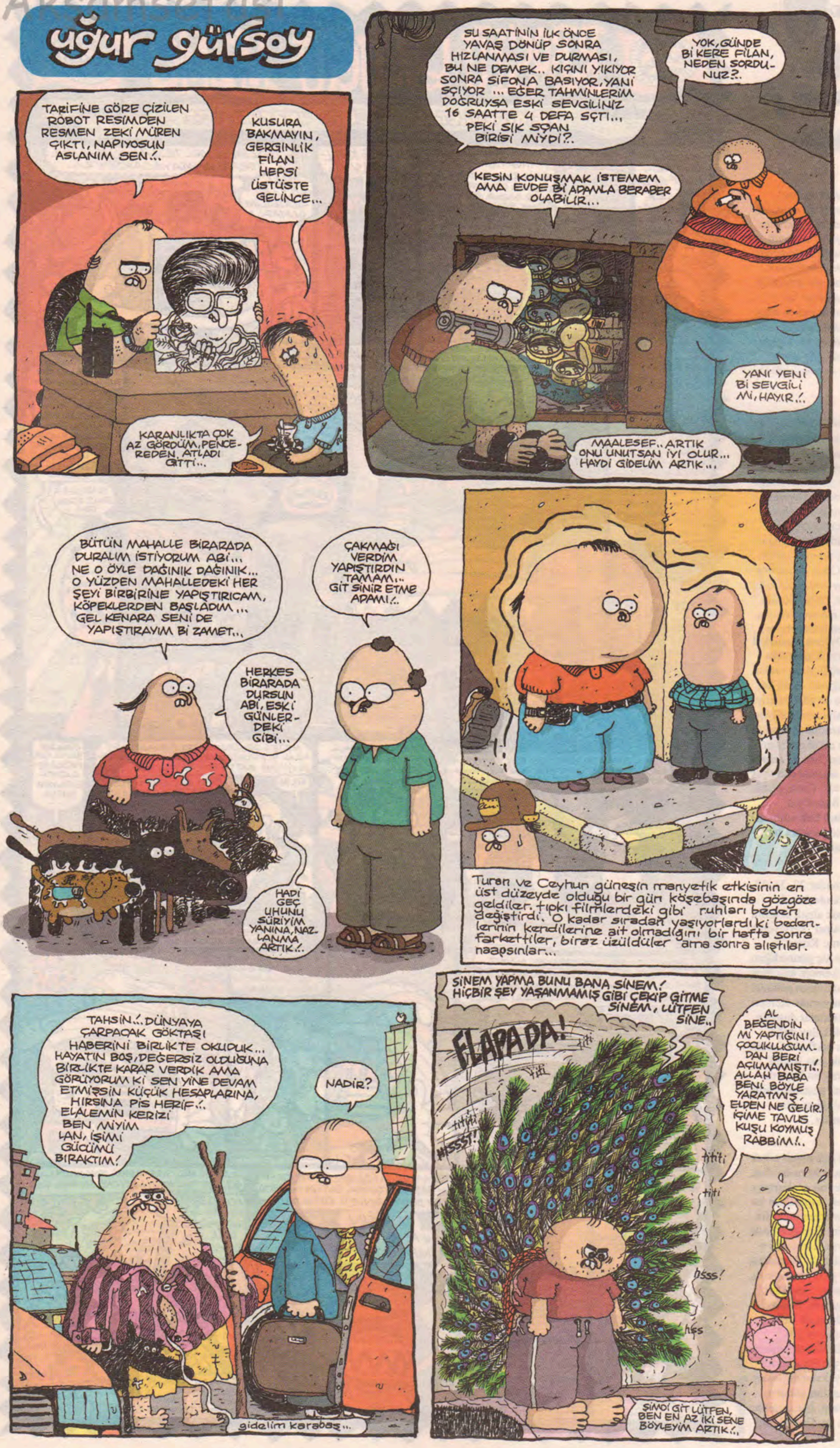
Koray, bir pazar sabahı, Kuruçeşme'de, menüsündeki rakamlar 22, 24, 32, 37 TL diye ilerleyen bir kafede hemen yanımdaki masada arkadaşlarıyla oturuyor. Koray ve arkadaşları bu tür menülere alışık. Ben pek alışık değilim ama mesele bu değil, sonuçta yanında 12 yazan bir "Oslo kahvaltısı" söyleyerek durumu kurtarıyorum. Alışamadığım şeyse bambaşka bir konu: Koray'ın donu... Koray, masada otururken bu kadar abartısını daha önce hiç görmediğim bir görüntü sunuyor tüm kafeye. Bel hizasında olması gereken kemeri, kalçasını enlemesine 2 eşit parçaya ayıracak kadar aşağıda. Bir adamın, oturunca götünün yarısının şort, diğer yarısının da don olmasına bir türlü alışamıyorum. Kemeri göbeğinin üzerinde tutan dededen, kemeri götünün ortasına kadar düşüren bu insana gelinceye kadar geçirdiğimiz evrimi açıklamak çok kolay değil. Gerçi sıradan bir don değil bu, lastik kısmında büyük kırmızı harflerle Calvin Klein yazıyor. Calvin Richard Klein, dededen 14 yaş küçük ama ismini Koray'ın donuna yazdıracak kadar başarılı bir insan. Ve Koray bu başarılı insanın ismini bizlere göstererek başarılı bir 'planlı yakalanma' enstantanesine imza atıyor. Ve ben de, bir adamın donuna bu kadar uzun baktığım için, Koray'a yakalanıyorum. Benim yakalanmamsa tamamen plansız…

Fırat / 2007-Yaz

Niyetim bira içmekti ama yan tarafta oturan 60 yaş üzeri çok neşeli erkek grubu, bir reklam filmi kalitesinde rakı görüntüleri sergileyince heveslendim. Rakı, kavun ve peynir söyledim. Bu siparişler ruhumda kalender bir genleşmeye yol açtı. Garsonun ikinci gelişinde, 'Fava' ve 'patlıcan ezmesi' siparişleri bu genleşme sayesinde ağzımdan kendiliğinden çıktı. Durup dururken bir sofra kurmuştum. Hürriyet'in Kelebek ekini açtım. Sibel Can'ın bir tekne gezisinde tangayla yakalandığı haberini dikkatle inceledim. Bana kalırsa, kameralara yakalanan bu tanga da, üzerini örten siyah tül de bir planın parçasıydı. Yakalanan bu tangayı psikososyal bir bağlama oturtarak entellektüel bir yazı yazabilirim, diye düşündüm. Bir hayli dağlamışım fotoğrafa, "Fırat napıyosun?" sesiyle bir anda bütün entelektüelliğim dağıldı. Arkadaşlarım bana bakıyordu. Benim bir rakı sofrası kurup tek başıma içiyor olmama şaşırmışlardı. Bunu ilk defa yapmama rağmen, nedense, ara sıra böyle sofralar kuruyormuşum gibi davrandım. Kendine ait kalender bir dünyası olan biri gibi gözükmek hoşuma gitmişti. Planlamamıştım ama bu görüntüyle arkadaşlarıma yakalandığıma resmen sevinmiştim. Hatta bir ara, keşke Kelebek değil de, yakalandığım an Express okuyor olsaydım diye düşündüm. Arkadaşlarımı uzaktan görsem, belki de çantamdaki Ekspress'i hemen çıkarır masaya koyardım. İşte o zaman bu yakalanmanın tadına doyum olmazdı. Sibel'i de, Koray'ı da, Cenk'i de rahat bırakır keyfime bakardım...

budaci@gmail.com

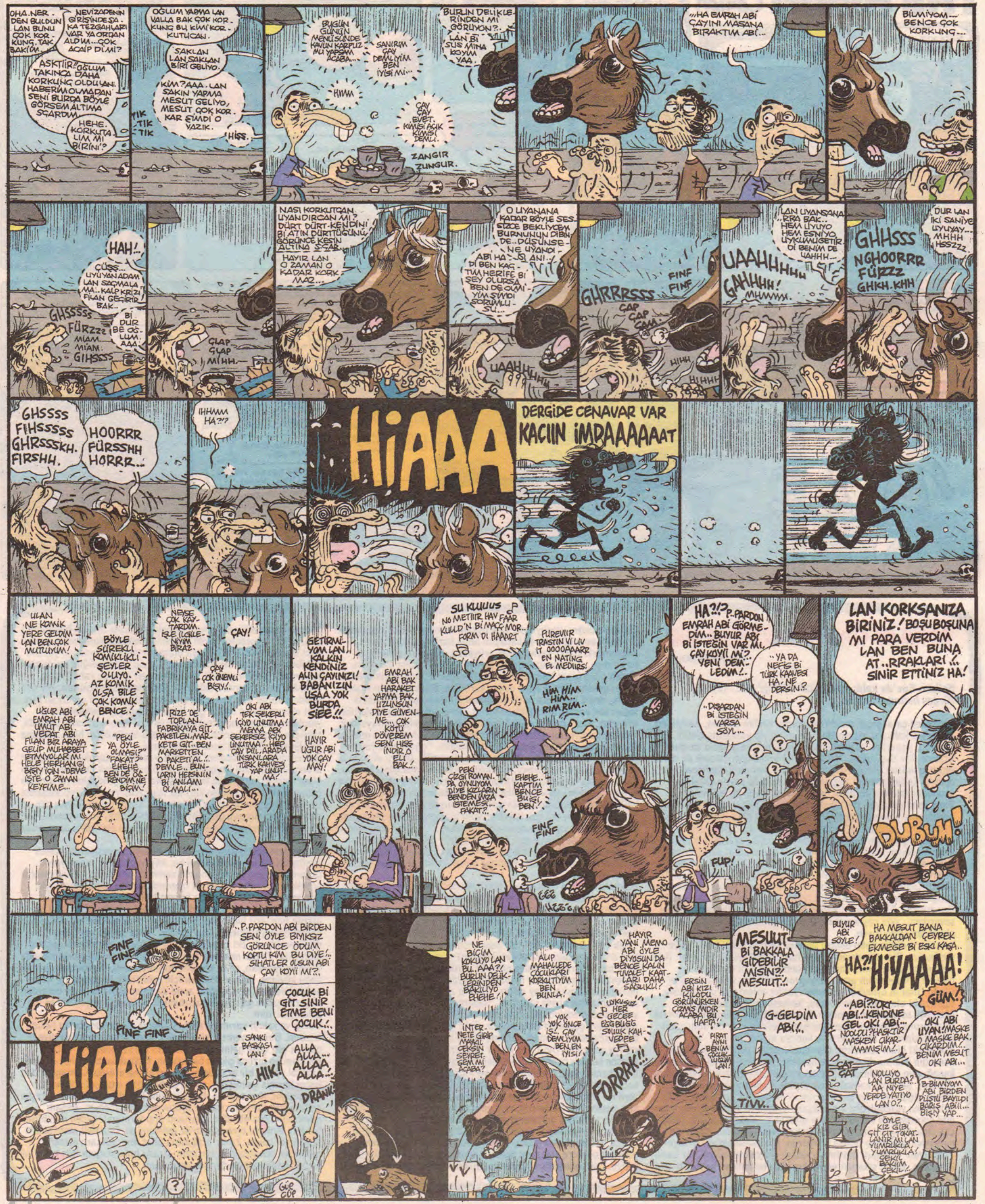

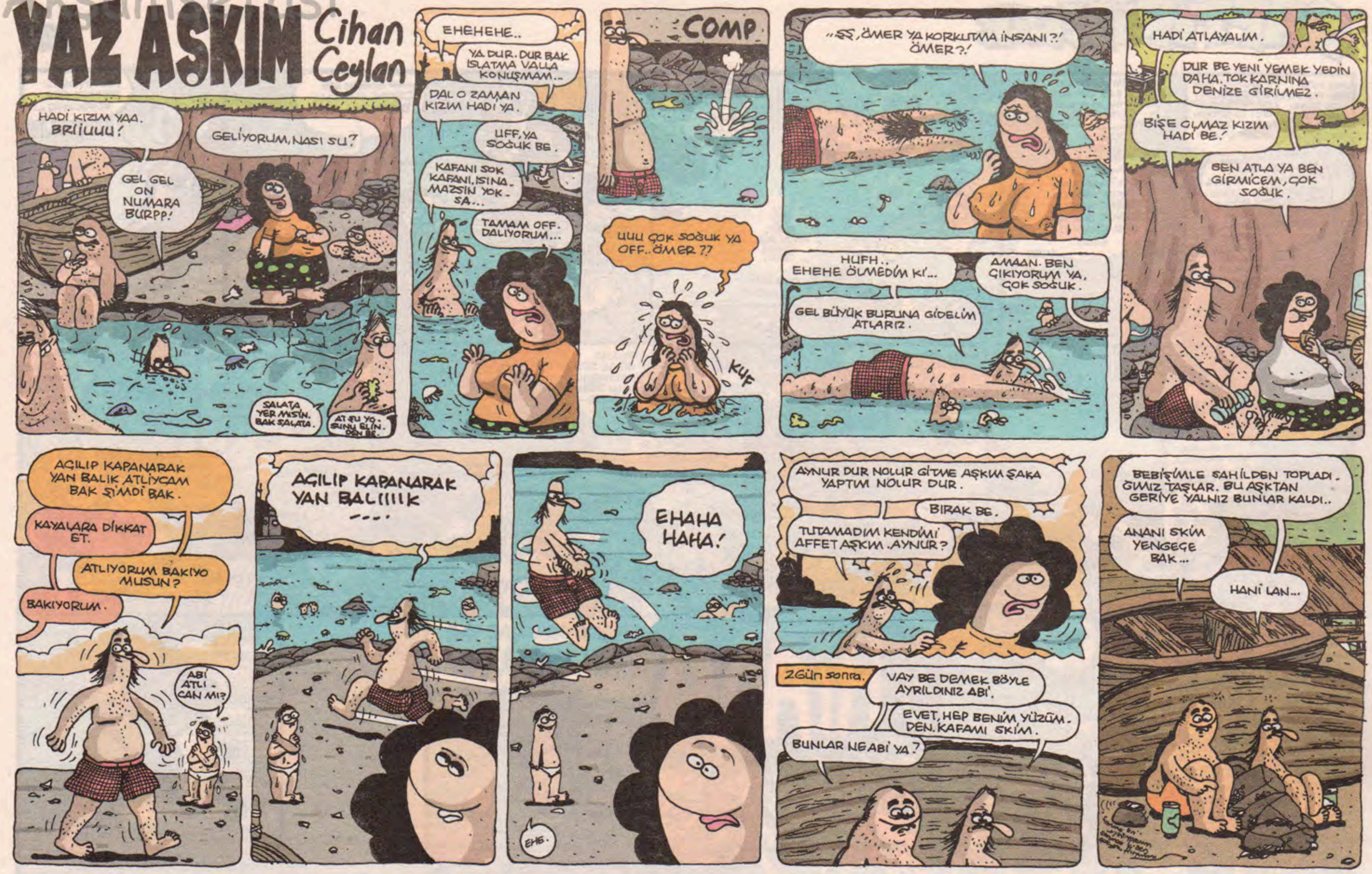

uğur gürsoy
TARİFİNE GÖRE ÇİZİLEN ROBOT RESİMDEN RESMEN ZEKİ MÜREN ÇIKTI, NAPIYOSUN ASLANIM SEN!..
KUSURA BAKMAYIN, GERGINLİK FİLAN HEPSİ ÜSTÜSTE GELİNCE...
KARANLIKTA ÇOK AZ GÖRDÜM, PENCEREDEN ATLADI GİTTİ...
ŞU SAATİNİN İLK ÖNCE YAVAŞ DÖNÜP SONRA HIZLANMASI VE DURMASI, BU NE DEMEK.. KIÇINI YIKIYOR SONRA SİFONA BASIYOR, YANİ SIÇIYOR ... EĞER TAHMİNLERİM DOĞRUYSA ESKİ SEVGİLİNİZ 16 SAATTE 4 DEFA SIÇTI... PEKİ SIK SIÇAN BİRİSİ MİYDİ?.
YOK, GÜNDE Bİ KERE FİLAN, NEDEN SORDUNUZ?.
KESİN KONUŞMAK İSTEMEM AMA EVDE Bİ ADAMLA BERABER OLABİLİR...
YANİ YENİ Bİ SEVGİLİ Mİ, HAYIR!..
MAALESEF.. ARTIK ONU UNUTSAN İYİ OLUR... HAYDİ GİDELİM ARTIK...
BÜTÜN MAHALLE BİRARADA DURALIM İSTİYORUM ABİ... NE O ÖYLE DAĞINIK DAĞINIK... O YÜZDEN MAHALLEDEKİ HER ŞEYİ BİRBİRİNE YAPIŞTIRICAM, KÖPEKLERDEN BAŞLADIM... GEL KENARA SENİ DE YAPIŞTIRAYIM Bİ ZAHMET...
ÇAKMAĞI VERDİM YAPIŞTIRDIN TAMAM... GİT SİNİR ETME ADAMI!..
HERKES BİRARADA DURSUN ABİ, ESKİ GÜNLERDEKİ GİBİ...
HADİ GEÇ UHUNU SÜRİYİM YANINA, NAZLANMA ARTIK!..
Turan ve Ceyhun güneşin manyetik etkisinin en üst düzeyde olduğu bir gün köşebaşında gözgöze geldiler. tıpkı filmlerdeki gibi ruhları beden değiştirdi. O kadar sıradan yaşıyorlardı ki bedenlerinin kendilerine ait olmadığını bir hafta sonra farkettiler, biraz üzüldüler ama sonra alıştılar. naapsınlar...
TAHSİN!.. DÜNYAYA ÇARPACAK GÖKTAŞI HABERİNİ BİRLİKTE OKUDUK... HAYATIN BOŞ, DEĞERSİZ OLDUĞUNA BİRLİKTE KARAR VERDİK AMA GÖRÜYORUM Kİ SEN YİNE DEVAM ETMİŞSİN KÜÇÜK HESAPLARINA, HIRSINA PİS HERİF!.. ELALEMİN KERİZİ BEN MİYİM LAN, İŞİMİ GÜCÜMÜ BIRAKTIM!
NADİR?
gidelim karabaş...
SİNEM YAPMA BUNU BANA SİNEM! HİÇBİR ŞEY YAŞANMAMIŞ GİBİ ÇEKİP GİTME SİNEM, LÜTFEN SİNE..
FLAPADA!
HISSST!
AL BEĞENDİN Mİ YAPTIĞINI, ÇOCUKLUĞUMDAN BERİ AÇILMAMIŞTI!. ALLAH BABA BENİ BÖYLE YARATMIŞ, ELDEN NE GELİR. İÇİME TAVUS KUŞU KOYMUŞ RABBİM!..
ŞİMDİ GİT LÜTFEN, BEN EN AZ İKİ SENE BÖYLEYİM ARTIK!..

KÖPEK ÇOCUK
yavuz öztürk
37. gün
YABANCI ÇİZGİ ROMANLARDA ADAMLARA VURUNCA NE GÜZEL SES GELİYO.
KPOV
SMACK
BİZDE HİÇ ÖYLE OLMUYO...
DISK
NE VURUYON LAN...
38. gün
SÜPERMEN BEBEKKEN KRİPTONDAN Bİ KAPSÜLLE DÜNYAYA GELİRTTT...
ZİUUUUUUU
O SIRADA KÖPEK ADAM.
BİZ ÇORUM'DAN GELMİŞİZ. İLKOKULU BEN ORDA OKUMUŞUM...
ASLEN ORALIYIZ YANİ...
39. gün
KÖPEK ADAM YİNE GEREKTİĞİNDE SÜPER GÜÇLERİNİ KULLANIYO GALİBA... İŞTE GÖZÜNDEN LAZER ÇIKIYO...
OLUM TUTMAYIN ŞUNU GÖZE YA... ÇOK ZARARLI DİYOLAR..
40. gün
HALÂ KASLI SÜPER KAHRAMAN ÇİZMEK İSTİYORUM..., YETER.
BAK BÖYLE YAPINCA... ÖBÜR TARAFTAN PAZULU GİBİ GÖZÜKÜYO.
HEHE.
41. gün
KÖPEK DOSTLARI HER AN KORUR ARKASINDADIR.
HOŞT. KORKARIM ABİ BEN KÖPEKTEN... HAYVAN SONUÇTA NAPCAĞI BELLİ OLMAZ..

SAFTİRİKLER

OKY

BENİM DE SÖYLEYECEKLERİM VAR!

Umut SARIKAYA

Kalbim Ege'de kaldı ama kütük Divriği'de.... (2)
(Geçen haftadan devam...)

Bahçeden çatal bıçak sesleri geliyordu. Kadim dostum, sevgili eşi Müge'yle kahvaltı yapıyordu. Üstümü giyip yanlarına gittim. Kahvaltı yaparken acaba yediğim boku onlara anlatıp yardımı istesem diye düşündüm. "bu akşam bi arkadaşım gelecek de davet ettim kendisini. Acaba burada pansiyon var mı kalabileceğimiz" dedim. Kadim dostum ağzıma elinde tuttuğu zeytin çatalının ucundaki salamla vurarak "saçmalama bizde kalabilirsiniz. Pansiyona ne gerek var" dedi. Tam da istediğim cevabı vermişti arkadaşım, ne gerek vardı pansiyona bi ton para vermeye. Acaba "yok ya biz rahatsızlık vermeyelim şimdi" diye biraz ısrar etsem mi diye düşündüm. Gönülsüz ısrarın dozajını ayarlayamazsam mahvolurdum. Ya ikinci ısrarımda "tamam kalın pansiyonda" derse diye düşündükçe aklım çıktı. "Tamam, kalalım. İyi fikir" dedim hemen. Kısa bi sessizlik oldu, üçümüzde çayımızdan bir fırt aldık. Kadim dostum labne peynire, sevgili eşi Müge ise salamın fıstığına gözlerini dikerek benim teklifi kabul ediş hızımı düşündüler. Ben ise onu düşündüm. Çaydan bi fırt alıp dibini bahçeye doğru savurdum, yeni çay koydum. O ve gelişi bütün bunları yaparken aklımdan çıkmıyordu.

"Acaba yediğim boku onlara anlatıp yardım istesem mi" diye düşündüm. "ya arkadaşım benim burada olduğumu bilmiyor. Ona belli etmezsiniz dimi. Yarın yeni gelmişim gibi yapabilir misiniz?"diyecektim ama vazgeçtim. Tatilimi, Can Gürzap ve Cihan Ünal'ın oynadığı tamamen yanlış anlama ya da birinden topluca bi olayı gizleme konulu, herkesin oturup konuşsalar çözeceği, sorunun da coşkunun da kalmayacağı bi amerikan komedi tiyatrosuna çevirmek istemiyordum. Gelince kıza durumu adam gibi açıklardım. Müge'lere bu konuyu açmadım.

Masadaki ölüm sessizliği, çayı doldururken demliğin kapağını bardağın üzerine düşürmemle bozuldu. Masanın altına yuvarlanan kapağı alıp geldiğimde Müge'nin kızgın bakışlarla eşine baktığını gördüm. Sessizce kahvaltımızı yaptık. Kahvaltıdan sonra içeri tekrar gidip uyumayı tercih ettim. Yakında bir koy vardı, tatile gelmişken yüzebilirdim ama akşam terminalden kızı alırken ciğer gibi çıkmayayım karşısına diye gitmedim. Yatağa yattım, hava çok sıcaktı. Çok uykum vardı ama uyuyamıyordum. Müge'nin bahçeden söylenme sesleri geliyordu. Pek duyamadım, bi kere "pansiyon" dediğini duydum o kadar. Göğsümde büyük bir baskı hissettim. Bir iç sıkıntısı ve yanma hissi midemden başlayıp göğsüme doğru yayılıyordu. Çok uykum vardı gözlerim kapanmak üzereydi ama gözümü kapattığım anda korkuyla açıyordum, göğsümdeki baskı yavaş yavaş artıyordu. Kulağım çınlamaya başlamıştı. Panikle uzandığım yerden kalkıp yatağa oturdum. Evden çıkıp biraz hava alsam iyi gelecekti. Üstümü giyinip evden dışarı çıktım. Köyün içine doğru yürüdüm. Bakkala girip sigara aldım, deniz kenarına nasıl gidebileceğimi sordum. Taksicilik yapan biri varmış beni götürebilirmiş. Bir çocuk taksiciyi çağırmak için gitti. Sıcak bakkal dükkânında bakkalla karşılıklı duruyorduk. "Yukarıdaki eve mi geldiniz" diye sordu. "evet, arkadaşıma geldim. Buralar çok güzelmiş gerçekten de" dedim. "güzel ama yatırım yapmıyorlar. Marmaris, Bodrum gibi olamadık. Doğru düzgün bi yatırım, bi tanıtım olmuyor. Hâlbuki oralardan daha güzel buralar. Tanıtımı yapılsa da biraz para kazansak" dedi. Sonra da çevrecilere küfretti, yatırım yaptırtmıyorlar diye. Arkadaşımı da pek sevmediğini belli etti. Ben de sanki onun tarafındaymışım gibi, sanki ben de beldenin gelişmesini çok istiyormuşum gibi çevrecilere saydırdım, otel yapanları, yatırım yapanları savundum. "abi bir otel yapılsa buraya kaç aile ekmek yer. Fena mı olur!" diyerek bakkalı can evinden vurdum. Aynı dünya görüşüne sahip olduğumuzun teminatını bakkala verince bakkalın yüzünde güller açıldı. O sırada taksici geldi, beni aldı.

Bakkala açtığım muhabbeti, taksiciye de açtım. Sürekli alttan alta ben yanında kaldığım arkadaşım gibi değilim, size daha yakınım duygusunu taksiciye alttan alta hissettirdim. Yolculuk boyunca tam bir birlik ve beraberlik duygusuyla hareket ettik. "gerçi yasak ama bi sigara yakabilir miyim" diye sordum taksiciye. "Yak tabi. O kadar taksi tutmuşsun içmeyecek misin" diye sordu, ona da ikram edip, muhabbeti koyulaştırdım.

Beni sahile bıraktı. Denize girenler vardı ama kalabalık değildi. Gerçekten de sahilde bir iki balık restoranı, bir market ve minibüs durağından başka bişey yoktu. Toktum ama bira içmek için restoranlardan birine oturdum. "sadece bira" dersem garson tavır yapar diye, mecburen balıkları sordum. Sanki balıktan alıyormuşum gibi "hmm çupra çiftlikse kalsın, diyip garsonun önerdiği pahalı balığı söyledim, yetmedi yanında da salata söyledim. Birayı da rakıya çevirdim. Oysa ki o kadar çok bira içmek istiyordu ki. Garson beklide benden önce binlerce müşteriyle yaptığı muhabbeti bi de benle yaptı. Balığın neden bu kadar pahalı olduğundan, balıkçılar kooperatifinden filan bahsetti. Dediklerinin hepsine onay verdim. Gitti. Rakıyı gündüz gündüz zorla içtim. Bi sigara yaktım onu düşündüm. Geliyordu, niye geliyordu ki. Sonra garson elinde balık ve salatayla gülümseyerek geldi. Bıraktı gitti. Bu tok karınla bunu nasıl yiyecektim şimdi. Zorla ağzıma bir iki lokma attım. Sonra rakıya devam ettim, yine sigara yaktım. İlerden gelen garsonu görünce sigaramı aceleyle söndürüp, balığı gülümseyerek yedim. Çok beğendiğimi söyledim. Gülümseyerek yiyişimi izliyordu. İstesem yemeyebilirdim, ama garsonla aramızda artık bi hukukumuz olduğu için yiyordum. Sanki parasını ödemeyecekmişim de garson beni besliyormuş gibi bi hava oluştu ortamda. Garsonun yüzünü güldürmek uğruna tok karına balık yiyip, istemediğim halde rakı içiyordum. Zulüm gibiydi. Allahtan içeri gitti de rahat ettim.

İçimdeki bu yaranma isteğini bir türlü engelleyemiyorum. Bir gün içinde o kadar çok kişiye yaranmaya çalışmış, sırf onlardan biri gibi olayım diye o kadar çok inanmadığım şey söylemiştim ki yoruldum. Sabah kahvaltıda Müge ve eski dostuma, sonra bakkala, taksiciye ve şimdi garsona. Ve saat daha henüz öğlen birdi. Akşama o gelecekti. Önümde koca bi gün vardı.

Bu yaranma isteği sanırım içimdeki o nedensiz suçluluk duygusunun ürünü. Özgüvenimi kaybettiğim anda bu suçluluk duygusu kendini hissettirmeye başlıyor ve bundan sonra ya karşımdakine yaranmaya çalışıyorum, ya da oradan kaçmak için çabalıyorum. Gerçi yaranma isteği de kaçmanın başka bir metodu. Suçlu psikolojisiyle her denilene evet diyerek geçiştirmekten başka bişey yapmıyorum. Sırf kendimi belli etmeyeyim diye "he abi, haklısın abi" diyip duruyorum insanlara.

Arkadaşım köyde yaşamayı tercih etmişti ve yaşıyordu. Kendi isteğiyle yaptığı içten bişeydi bu, köylüleri zerre tanımıyordu. Onları bize taze süt ve yumurta veren al yanaklı iyi kalpli insanlar olarak görüyordu, bin yıl da içlerinde yaşasa onları hep böyle görecekti. Hiç gerçekten ne hissettiklerini, ne düşündüklerini bilmeyecekti. Köylüler ise arkadaşımı uzun saçlı, karı kılıklı lavuk olarak bilecekti hep. İsterse dünyanın en büyük sırrını söylesin onu dinlemeyeceklerdi, hep içinden "önce saçını kes" diye düşüneceklerdi. İki taraf da yerini ve sınırlarını bilerek geçinip gidiyordu. Ya ben ne olacaktım. Ne arkadaşım ve Müge'nin yanında tutunabiliyordum, ne de köylüyle edebiliyordum. Özgüvenim yıkıldığı anda köyüme, özüme dönmek için şehirliden kaçıyordum, köyle ve köylülükle karşılaştığım anda da zaten daha önce de onlardan kaçarak şehre geldiğimi hatırlıyordum. Ortada koşup duran bir salak gibiydim.

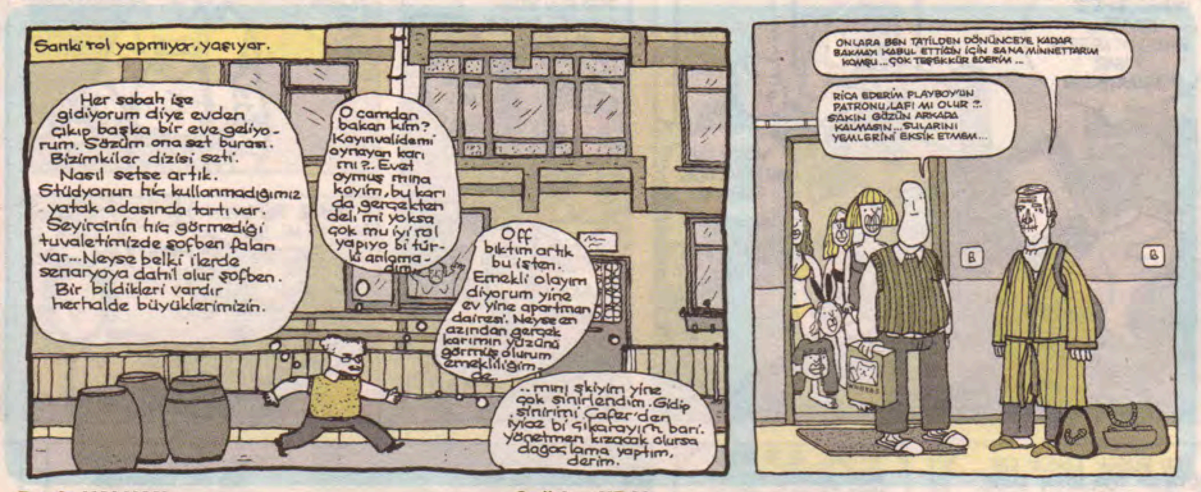
Balığı ve rakıyı yarım bırakıp, salataya hiç dokunmadan hesabı istedim. Garson yemeği niye yarım bıraktığımı sormasın diye onunla göz göze gelmemeye çalıştım parayı öderken. Üstünü beklemeden hızlıca çıktım balıkçıdan. Bakkaldan bira alıp, sahilden uzak bi yerde, bir arazide bi ağacın altına oturdum. İstanbul'dan kaçıp buraya gelmiştim, şimdi de buradan istanbula gitmeyi istiyordum. Kızı aradım, telefonu yine kapalıydı. Geliyordu, keşke gelmeseydi. Akşama kadar ağacın altında oturdum. Akşam minibüsle köye döndüm. Çantamı alıp terminale giden minibüse bindim. Ankara otobüsü henüz gelmemişti. İstanbul otobüsünde bugün yer yoktu. İzmir arabasına bilet alıp, Ankara otobüsü gelmeden terminalden ayrıldım. Orada bulunduğum için kendimi suçlu hissetmediğim bir yer arıyordum.

Ömer GÖKSEL

Anıl DUMAN

Hakan KURTAŞ

Deniz KALKAN

Çağdaş URAL

Barış ÖZKAN

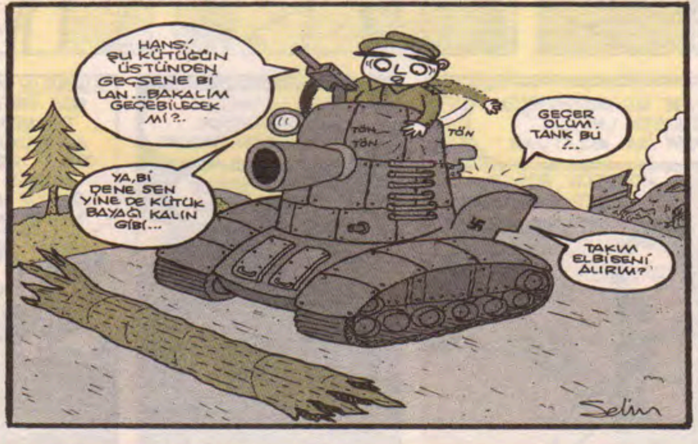
Uğur KELEŞ

Doruktan TURAN

Selim TANRISEVEN

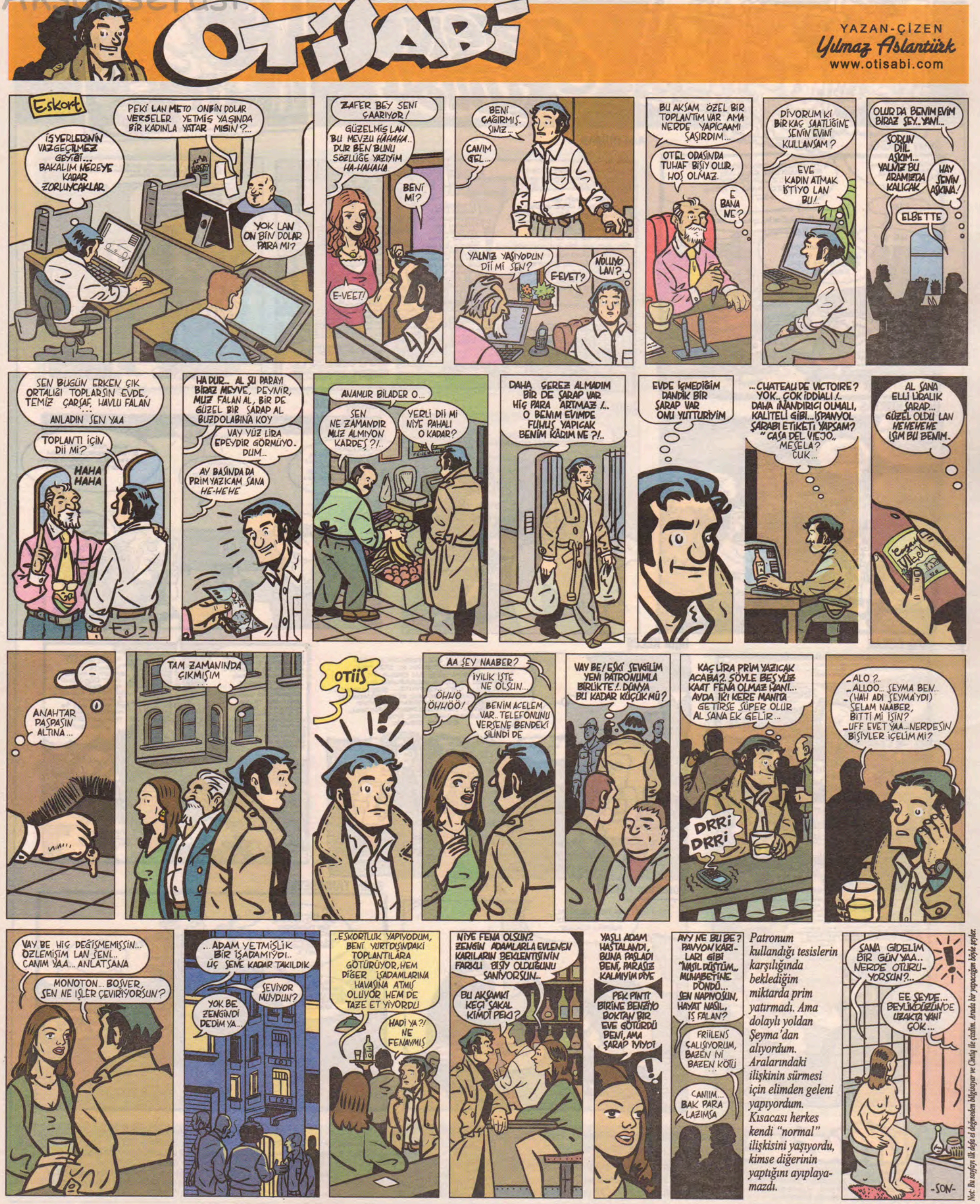

UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi | 30 Temmuz 2009 | Sayı: 100
Haftalık Yaygın Süreli Yayındır

YAYINCI MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur GÜRSOY
YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Nuri AÇAR (nuri@uykusuzdergi.com)

GRAFİK: Fırat YAŞA - Evrim GÜVENÇ - Vasıf TERİM - KALİGRAFİ: Şevki Sayışman
Halkla İlişkiler ve Muhasebe: Elvan Aktaş (caglar@uykusuzdergi.com)
Asmalımescit Mah. Sofyalı Sok. Hamson Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat.1 Beyoğlu / İSTANBUL
TEL: 0 (212) 245 53 38/39 FAX: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307-7619
BASKI: APA Uniprint Hadımköy Asfaltı Ömerli Köyü Mevkii 34555 Hadımköy / İstanbul 0(212) 798 28 40
GENEL DAĞITIM: DPP - 0(212) 622 22 22 ABONELİK: Yurtiçi: 99YTL Amerika: 100$ Avrupa: 70€ Uzakdoğu:120$
Banka Hesap Numaralarımız: Yapıkredi Bankası Parmakkapı Şubesi, YTL: 81217859 USD: 81345973 EUR: 81345967

Not: Bu sayfayı ilk defa el değmeden bilgisayar ve Cintiq ile çizdim. Arada bir yapacağım böyle şeyler.

6 AĞUSTOS PERŞEMBE
SAYI: 2009/32 No: 101
1.75 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 2.00 TL.

UYKUSUZ

www.uykusuzdergi.com

Başbakan Erdoğan'ı döner yerken "biz açız siz döner yiyorsunuz" diyerek protesto eden üniversite öğrencileri gözaltına alındı. Olaydan sonra Erdoğan, yoldan geçen vatandaşlara İskender ısmarladı.

UYKUSUZ

Amerikan Bilim Adamları Federasyonu, İncirlik Üssü'nde 40'ı Türkiye'nin kontrolünde olmak üzere toplam 90 nükleer silah bulunduğunu açıkladı.

Devlet Bahçeli, Kürt açılımıyla ilgili olarak, " Ülkeyi böldürmemek için biz de 50 yıl dağda gezmeye hazırız," dedi.

Çevre ve Orman Bakanı Veysel Eroğlu, Turgutlu'da kurulmak istenen nikel madeni işletmesine izin verdi. Tesislerin kuruluş aşamasında 300 bin ağaç kesilecek.

İncirlik'teki nükleer silah olayı...

V.Ö. Kanalı

-3G: Göğüs, Göbek, Göd!..

-En korkunç ev, içinden adam çıktıkça çıkan bekar evidir!..

-Damacanayı cinsel görene pet şişe de lolita olur!..

-Hemen Bitsin: "Arkadaş, Arkadaşın pezevengidir!.." - Uğur Bektaş

-İstediğin kadar çello çal, obua çal; değil mi ki kat-kat enselisin, repçi olacaksın!..

-Şiveli yerel halk, diksiyonundan utandırıyo insanı!..

-Krem Şokola: Yaşlı zencinin koltukaltı!..

-Azalarak Bitsin: "Dişi köpek kuyruk sallamazsa, erkek köpek peşinden gitmez!"

-Beyaz kadın ticareti: Pezevenklik yetmez, ırkçı da olalım!..

-Sözde Vedat, özde Miroğlu!..

BİŞEYLER DUYDUM

SIRITARAK HALLEDERİM

3500 metrelik Türk bayrağı yaptırmak, binlerce basket potası sözü vermek, seçim zamanı her eve sarı gül göndermek ve sürekli gülümsemek gibi icraatlarıyla tanınan, Cumhuriyet tarihinin belki de en medyatik belediye başkanı Mustafa Sarıgül, *"Ben 18 ay sonra başbakan olursam Kürt sorununu dört ayda çözerim,"* dedi.

Bir insan türü: Yetkililer

Antalya Kemer'de, bir otelin plajında yaralı olarak bulunan ve "Efe" adı verilen Caretta caretta'nın denize bırakılması için tören düzenlendi. Tören için Ankara'dan gelen yetkililer gecikince, Efe, 1,5 saat ***bir arabanın arka koltuğunda*** *bekletildi.*

SADECE BENİ SEVENLER KALSIN

Erdoğan Kızılay'da döner yiyerek halkla kaynaşırken, dönercinin önünde harç zamlarını protesto eden dört öğrenci gözaltına alındı. Sorun çıkarmayanlarsa Başbakan'la beraber İskender yeme şerefine eriştiler.

KUVÖZ

Apak ailesi yeni doğan ikizleri için solunum cihazlı kuvöz ararlar. Doğumun gerçekleştiği Muş'ta aranan kuvözler bulunamayınca, çevredeki 5 ilde araştırma yaparlar ve sonunda Van'da sadece bir adet kuvöz bulurlar. Doktorlar, bebeklerin dönüşümlü olarak bu kuvözü kullanmalarının riskli olduğunu söyleyince, aile, bebeklerden birinden vazgeçmek zorunda kalır. Bebeklerden birinin ölümünün ardından, Sağlık Bakanlığı duruma 'müdahale' ederek 2 adet kuvöz gönderir...

12 yaşındaki D.A. kopan parmağı için 5 hastane dolaştı, ailesi yeterli parayı bulamadığı için parmağı dikilemedi.

KAÇ YIL OLDU?

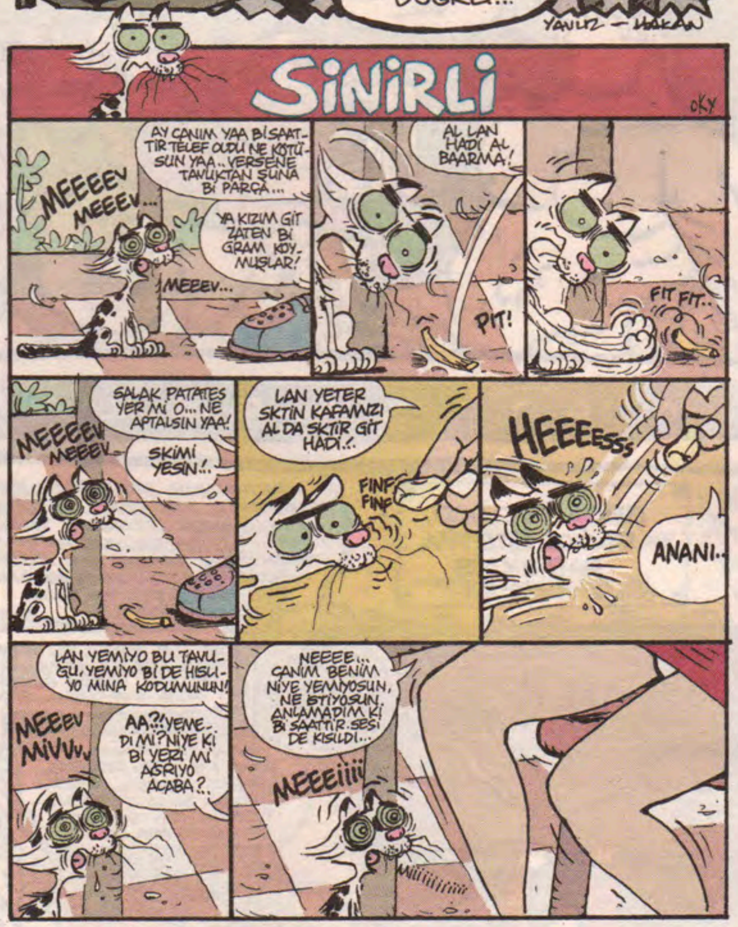
- Amerikalı Tremayne Durham, cinayetten yargılandığı davada, cezaevi tabldotundan muaf tutularak ömür boyu KFC'den tavuk ve pizza yiyeceği garantisi karşılığında suçunu itiraf ederek ömür boyu hapis cezası alalı 1 yıl...
- Rafet El Roman, kendisi için, "Onu görünce boğazına sarılmak istiyorum" diyen Hülya Avşar'ı, "Ben de onu sağlı sollu tokatlamak istiyorum," diye cevaplayalı 3 yıl...
- Emre Altuğ, "Giyinme odamda bir boy aynam vardır. Kendimi çıplakken de, giyinikken de görüyorum. Ama genel olarak baktığım zaman kendimden çok tahrik olan bir insanım. Yani zaman zaman kalp atışımı hızlandıran, kendi kendimi tahrik ettiğim noktalar oluyor," diyeli 5 yıl...

- İstanbul'un Fethi Törenleri'nde, temsili Fatih Sultan Mehmet, Necmettin Erbakan'ın elini öpeli 5 yıl...
- Hacıhüsrev mahallesinde duvarlara slogan yazan üniversite öğrencilerinden boş boya kutularını darbuka olarak kullanmak için isteyen 6 yaşındaki Balık Ayhan'a, ilk gerçek darbukasını Mahir Çayan hediye edeli 30 yıl...
- Dünyanın ilk diskoteği Almanya'da "Scotch Club" adıyla açılalı tam 50 yıl olmuş...

Bürokrasinin azaltılması için 421 belge kaldırılıyor.

Sağlık Bakanlığı ile Maliye Bakanlığı, sigara fiyatlarının ortalama 10 TL'ye çıkarılması için çalışma başlattı.

KAMUOYUNUN DİKKATİNE!

Didem Erol, **Quentin Tarantino ile ilişkisini** bitirdiğini yazılı bir açıklamayla duyurdu. Duyuru şöyle: *"Didem Erol, iki yıldır beraber olduğu Quentin Tarantino ile ilişkisini iki hafta önce noktalamıştır. Ünlü yönetmen, yeni filminin beklediği başarıyı yakalayamaması nedeniyle* ***bunalıma girmiş ve bu da ilişkilerine yansımıştır.*** *Tarantino'nun filmin Avrupa'daki gala turuna yalnız gitmek istemesi de* ***bardağı taşıran son damla olmuştur.****"*.

Kendini iyice kaybeden insan

Davut Güloğlu, Hayko Cepkin için "Korku filminden çıkmış gibi. Maymuna benziyor. Kedi mi, köpek mi kesiyor belli değil. Bu ve bunun gibiler şaklaban... " dedi.

İŞKENCE HABERİ

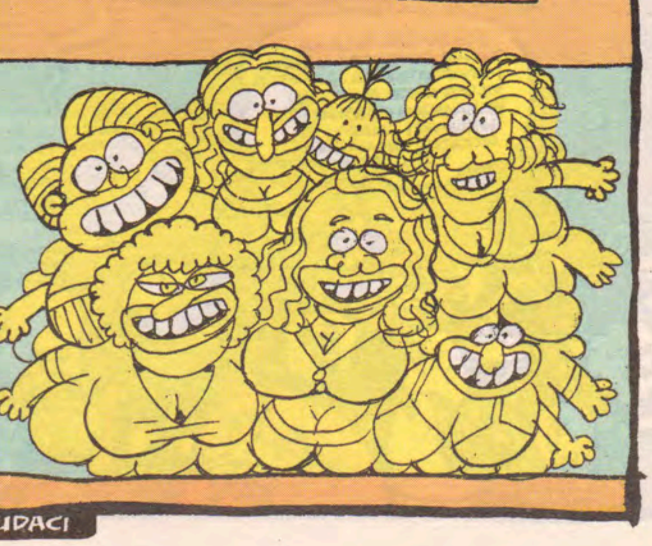
İbo Şov'da, İbrahim Tatlıses'in durup dururken İngilizce konuşmasının hemen arkasından Serdar Ortaç, Michael Jackson'dan Billy Jean'i söyledi. 30 saniye kadar sürdü bu durum. Çok zordu...

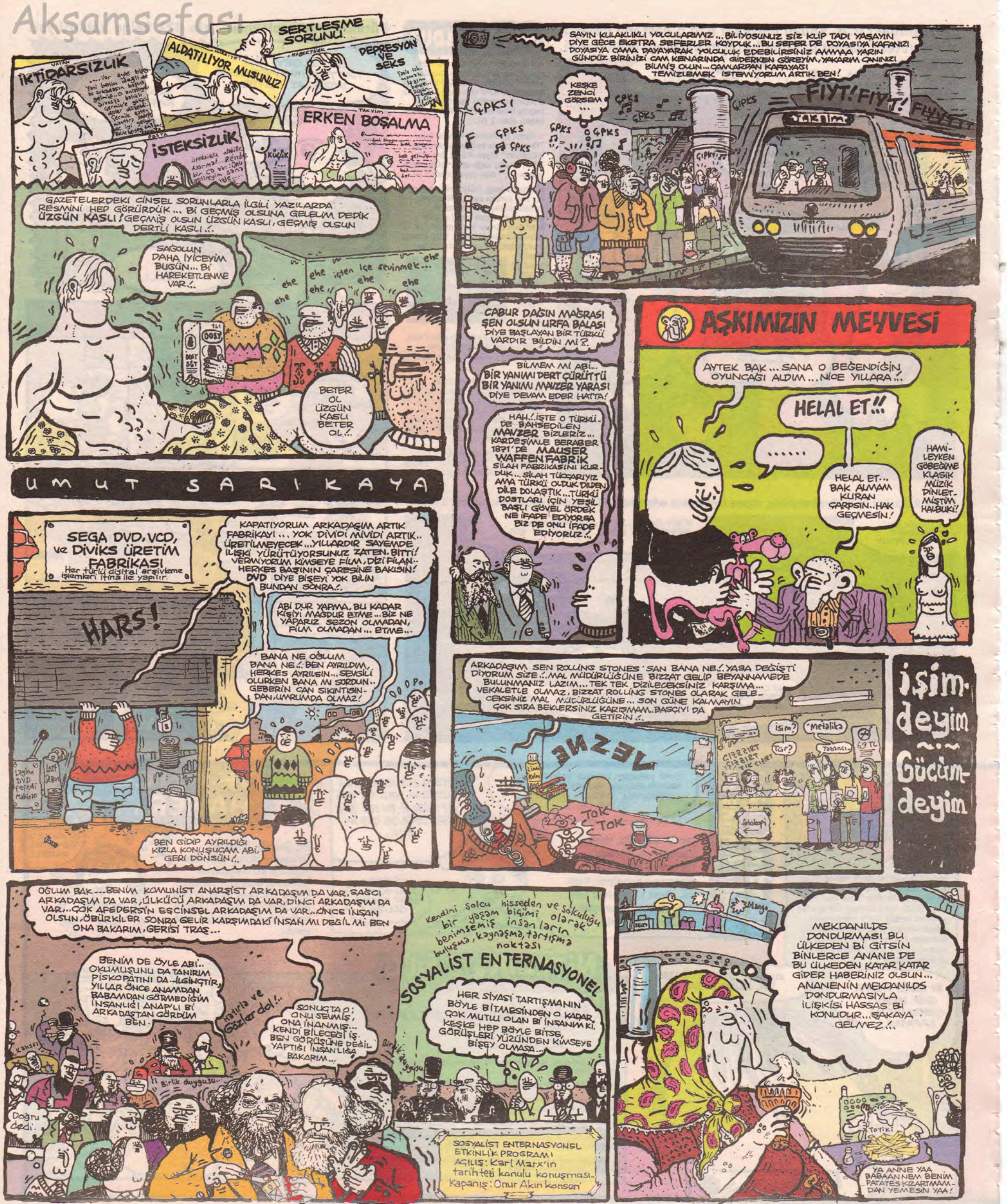
NİTELİKSİZ BİLGİ

Kişilik Bölünmesinin Tarihi:

- *"İçimde katil de var, uğursuz da, hırsız da. Normalde deli dolu, çocuksu, matrak bir kadınım."* Ayşegül Aldinç
- *"İçimde 5 farklı kadın var: Cool, şeker, seksi, duygusal ve aşık..."* Hadise
- *"Bir yanım çok sadık, çok anaç, ev insanı belki ama ruhumun bir yanı da feci serseri. Ben bile zaptedemiyorum onu."* Şair-oyuncu Eylül Deniz
- *"Ben değişken biriyim. İçimde 100 tane kadın var"* Şarkıcı Gökçe
- *"Bir gün içerisinde birkaç Meltem oluyorum. Adeta bir kadının bedeninde 10 kadını taşıyorum."* Bakırköy Belediye Başkanı'nın eşi Meltem Ünal Erzen
- *"Bir yanım çocuksu bir yanım olgun, bir yanım karmaşık öte yanım tutarlı ama yine de insan."* Anonim (bir forum sitesinden)

FIRAT BUDACI

SERTLEŞME SORUNU
İKTİDARSIZLIK
ALDATILIYOR MUSUNUZ
DEPRESYON VE SEKS
ERKEN BOŞALMA
İSTEKSİZLİK
GAZETELERDEKİ CİNSEL SORUNLARLA İLGİLİ YAZILARDA RESMİNİ HEP GÖRÜRDÜK... Bİ GEÇMİŞ OLSUNA GELELİM DEDİK ÜZGÜN KASLI! GEÇMİŞ OLSUN ÜZGÜN KASLI, GEÇMİŞ OLSUN DERTLİ KASLI..!
SAĞOLUN DAHA İYİCEYİM BUGÜN... Bİ HAREKETLENME VAR..!
ehe ehe işten içe sevinmek... ehe
BETER OL ÜZGÜN KASLI BETER OL..!
SAYIN KULAKLIKLI YOLCULARIMIZ... BİLİYOSUNUZ SİZ KLİP TADI YAŞAYIN DİYE GECE EKSTRA SEFERLER KOYDUK... BU SEFER DE DOYASIYA KAFANIZI DOYASIYA CAMA DAYAYARAK YOLCULUK EDEBİLİRSİNİZ AMMAA YARIN GÜNDÜZ BİRİNİZİ CAM KENARINDA GİDERKEN GÖREYİM, YAKARIM CANINIZI BİLMİŞ OLUN... CAMLARDAN KAFAYAĞI TEMİZLEMEK İSTEMİYORUM ARTIK BEN!
KEŞKE ZENCİ GÖRSEM
ÇPKS ÇPKS ÇPKS
FIYT! FIYT! FIYT!
TAKSİM
UMUT SARIKAYA
CABUR DAĞIN MAĞRASI ŞEN OLSUN URFA BALASI DİYE BAŞLAYAN BİR TÜRKÜ VARDIR BİLDİN Mİ?
BİLMEM Mİ ABİ... BİR YANIMI DERT ÇÜRÜTTÜ BİR YANIMI MAVZER YARASI DİYE DEVAM EDER HATTA!
HAH..! İŞTE O TÜRKÜ'DE BAHSEDİLEN MAVZER BİZLERİZ... KARDEŞİMLE BERABER 1871'DE MAUSER WAFFENFABRIK SİLAH FABRİKASINI KURDUK... SİLAH TÜCCARIYIZ AMA TÜRKÜ OLDUK DİLDEN DİLE DOLAŞTIK... TÜRKÜ DOSTLARI İÇİN YEŞİL BAŞLI GÖVEL ÖRDEK NE İFADE EDİYORSA BİZ DE ONU İFADE EDİYORUZ..!
AŞKIMIZIN MEYVESİ
AYTEK BAK... SANA O BEĞENDİĞİN OYUNCAĞI ALDIM... NİCE YILLARA..!
HELAL ET!!
......
HELAL ET... BAK ALMAM KURAN ÇARPSIN.. HAK GEÇMESİN!
HAMİLEYKEN GÖBEĞİME KLASİK MÜZİK DİNLETMİŞTİM HALBUKİ!
SEGA DVD, VCD, ve DİVİKS ÜRETİM FABRİKASI
Her türlü digital arşivleme işlemleri itina ile yapılır.
KAPATIYORUM ARKADAŞIM ARTIK FABRİKAYI... YOK DİVİDİ MİVİDİ ARTIK... ÜRETİLMEYECEK... YILLARDIR SAYEMDE İLİŞKİ YÜRÜTÜYORSUNUZ ZATEN BİTTİ! VERMİYORUM KİMSEYE FİLM, DİZİ FİLAN... HERKES BAŞININ ÇARESİNE BAKSIN! DVD DİYE BİŞEYİ YOK BİLİN BUNDAN SONRA..!
HARS!
ABİ DUR YAPMA, BU KADAR KİŞİYİ MAĞDUR ETME... BİZ NE YAPARIZ SEZON OLMADAN, FİLM OLMADAN... ETME...
BANA NE OĞLUM BANA NE..! BEN AYRILDIM, HERKES AYRILSIN... SEVGİLİ OLURKEN BANA MI SORDUN... GEBERİN CAN SIKINTISINDAN, UMRUMDA OLMAZ!
BEN GİDİP AYRILDIĞI KIZLA KONUŞUCAM ABİ, GERİ DÖNSÜN..!
ARKADAŞIM SEN ROLLING STONES'SAN BANA NE..! YASA DEĞİŞTİ DİYORUM SİZE... MAL MÜDÜRLÜĞÜNE BİZZAT GELİP BEYANNAMEDE BULUNMANIZ LAZIM... TEK TEK DİZİLECEKSİNİZ KARŞIMA... VEKALETLE OLMAZ, BİZZAT ROLLING STONES OLARAK GELECEKSİNİZ MAL MÜDÜRLÜĞÜNE... SON GÜNE KALMAYIN ÇOK SIRA BEKLERSİNİZ KARIŞMAM.. BASÇIYI DA GETİRİN..!
VERGİ
TOK TOK
işim?
metalika
Tar?
yabancı
işim-deyim ~~ Gücüm-deyim
OĞLUM BAK... BENİM KOMÜNİST ANARŞİST ARKADAŞIM DA VAR, SAĞCI ARKADAŞIM DA VAR, ÜLKÜCÜ ARKADAŞIM DA VAR, DİNCİ ARKADAŞIM DA VAR... ÇOK AFEDERSİN EŞCİNSEL ARKADAŞIM DA VAR... ÖNCE İNSAN OLSUN, ÖBÜRKÜLER SONRA GELİR KARŞIMDAKİ İNSAN MI DEĞİL Mİ BEN ONA BAKARIM, GERİSİ TRAŞ...
BENİM DE ÖYLE ABİ.. OKUMUŞUNU DA TANIRIM PİSKOPATINI DA... İLGİNÇTİR, YILLAR ÖNCE ANAMDAN BABAMDAN GÖRMEDİĞİM İNSANLIĞI ANAP'LI Bİ ARKADAŞTAN GÖRDÜM BEN.
Hatırla ve Gözler dol!
SONUÇTA O; ONU SEVMİŞ, ONA İNANMIŞ... KENDİ BİLECEĞİ İŞ. BEN GÖRÜŞÜNE DEĞİL YAPTIĞI İNSANLIĞA BAKARIM...
Doğru dedi.
Birlik duygusu
Kendini solcu hissedden ve solculuğu bir yaşam biçimi olarak benimsemiş insanların buluşma, kaynaşma, tartışma noktası
SOSYALİST ENTERNASYONEL
HER SİYASİ TARTIŞMANIN BÖYLE BİTMESİNDEN O KADAR ÇOK MUTLU OLAN Bİ İNSANIM Kİ. KEŞKE HEP BÖYLE BİTSE, GÖRÜŞLERİ YÜZÜNDEN KİMSEYE BİŞEY OLMASA...
SOSYALİST ENTERNASYONEL ETKİNLİK PROGRAMI
AÇILIŞ: Karl Marx'ın tarihteki konulu konuşması
Kapanış: Onur Akın konseri
MEKDANILDS DONDURMASI BU ÜLKEDEN Bİ GİTSİN BİNLERCE ANANE DE BU ÜLKEDEN KATAR KATAR GİDER HABERİNİZ OLSUN... ANANENİN MEKDANILDS DONDURMASIYLA İLİŞKİSİ HASSAS Bİ KONUDUR... ŞAKAYA GELMEZ..!
Mango
YA ANNE YAA BABAANNEM BENİM PATATESİ KIZARTMADAN YEMESİN YAA!

akıl fikir ofisi

Barış UYGUR
baris.uygur@gmail.com

■ Ah! Sevgili okur, bilsen nasıl bir tercihte bulundum da şimdi seninle hoşbeş ediyorum, o zaman şu satırların değerini daha iyi anlarsın! Şu anda en sevdiğim orkestralardan Kırık Çizgi yılda bir verdiği konserlerden birini veriyor ve ben, onlarla değil sizinle olmayı seçiyorum. Sevildiğinizi bilin!

■ Rock dünyasının gizli kaidelerinden biri tamamı sırıtan bir grubun zerre iş yapmayacağı gerçeğidir. Bir rock'n'roll orkestrasında bir, hadi bilemedin iki tane sevimli afacan eleman olur ki onlar da genellikle ritim bölümüdür. Basçıya, davulcuya tebessüm serbest yani. Bakın Metallica'ya, Lars Ulrich pişmiş kelle gibi sırıtırken James Hetfield Tozkoparan sanayi sitesinde kavgaya gider gibi duruyor. Elemanların en az yarısı, böyle bir anasına sövülmüş, böyle bir altılıda beşte kalmış gibi bakmakla mükelleftir. İnanmayanınız olabilir ama ben bu kaidenin Geffen Records şirketinin tüzüğünde yazdığına bizzat şahit oldum. Evet, uyduruyorum, ben olsam ben de inanmazdım.

■ Islık ilginç. Protesto ıslığıyla beğeni ıslığı arasındaki fark nedir tam olarak bilemiyorum ama. Taraftar, takım kötü oynadığında ıslıkla protesto ediyor. Ama sevinç gösterisinde de ıslık çalınıyor. Konserde (misal bugünkü Kırık Çizgi konserinde), grup şarkıyı bitirince ıslık alkış birbirine giriyor. Siyasi protesto oluyor, en azından bir kısmı ıslıklı. Kulaklarımı kabartıp farkını anlamaya çalışıyorum yine de olmuyor.

■ Naylonculuk başka ülkede var mı bilmiyorum ama ben bizimkilerden kıllanıyorum. Hala "eskiler alıyorum, naylóncu" diye bağırarak geziyorlar. Eskiler dedikleri eski kıyafet. Mekanizma şöyle işliyor. Abla bir ceket veriyor, on mandal alıyor, beriki bir pantolon veriyor bir leğen alıyor, asortik abla bir kapri pantolon veriyor kova alıyor. E ne oldu? Naylóncu naylonları mahalleye dağıtmış, karşılığında bir yığın eski kıyafet almış oluyor. Parasal bir durum yok. Yok, o kıyafetleri Topkapı'da satacakmış, yerine naylon alacakmış da... Bırak allasen. Bu barter ekonomisini bana yutturamazsınız. Nayloncular ilaç şirketlerinin aramıza soktukları hainlerdir bana kalırsa. Daha fazla insan plastikle haşır neşir olup kanser olsun, şirketler de yolunu bulsun diye tutulmuş ajanlardır. Çok sert girdim galiba, olmayabilirler de tabii, günahlarını almayayım. Ama bir şaibe var. (Zaten Yılmaz Güney'in Zavallılar filmini seyrettikten sonra iyice kıl oldum naylonculara)

■ Issız ada ve üç şey değil mi? Ruh hastası mısınız, neden beni ıssız adaya bırakıyorsunuz, hadi bıraktınız neden sadece üç şey? Her neyse; sosyopat bir arkadaşım vardı, vaktiyle bir dost meclisinde ona soruldu. Fazla düşünmeden, "Müzik ve güzel bir kadın" dedi. Biz merakla üçüncüyü beklerken "Bir de adam" diyiverdi. "Ulan adamı ne yapacaksın?" dedik, "Müziği dinlerim, kadınla günümü gün ederim, adaya getirdiğim adam mutlaka kadına asılır falan, onu da döverim." diye cevapladı. Eh, dedim, dövmek için ıssız adaya adam götüren arkadaşım var. Ben iyiyim de çevrem kötü.

■ Maalesef acele bize uymaz. Vakit nakittir falan da bize göre laflar değil. Ha bu nasıl başladı derseniz, hemen söyleyeyim müsebbibi Rejoice şampuan ve reklamlarıdır. "Şampuana ayrı, saç kremine ayrı zaman mı? Hayır, almayayım, ben yıkıyorum, çıkıyorum" diye bize duş alırken saç kremi kullanma zamanımızı geri kazandırdılar öyle değil mi? Nah öyle. Valla ben yirmi yıl kadar önceki o reklamlara kadar saç kremi diye bir şeyden habersizdim, o yaşıma gelesiye gittiğim evlerde falan da görmemiştim. Kolpayı görüyor musunuz? Zaten kullanmadığımız bir şeyin zamanını bize kazandırıyor. Saç kremi o zamanlar mayonez gibi bir şeydi, yaygın değildi onu demek istiyorum.

■ Red Kit, malumunuz ülkece sevdiğimiz bir çizgi kahraman. Ama oturup Red Kit'i sakin kafayla değerlendirdiğimiz zaman görüyoruz ki karşımızdaki bir derin devlet adamı, bir Ergenekon tosunu, bir susurluk skandalı yahu. Adamın hiçbir resmi görevi yok, bazı maceralarda şerif seçiliyor ya, bana kalırsa o seçimler de hilelidir. Ama tutuyor Daltonların peşine düşüyor, üzerine vazife olmayan işlere giriyor, kolluk kuvvetlerinin görevini üstleniyor. Kardeşim sana bu hakkı veren kim bana onu söyler misin? Üzerini arasak kırmızı pasaportlar, istihbarat kimlikleri falan çıkacak ama kuruma sorsak "tanımıyoruz, münferit" diyecekler, biz sanki bilmiyoruz. Bir de paraya tamah etmez bir havası var ama bu düldül ne yer ne içer, barlardaki viski shot'ların parasını kim öder belli değil. Yalnız bir kovboyum ayağı yapıyor bir de. Kovboysan kovboyluğunu bil, git iki sığır al da güt hayvan herif. Serseri gibi geziyor duruyor vahşi batıda. Var bir numarası ama anlayamadım.

■ Böyle uzun yola çıkmak, kafa dengi bir arkadaşla ya da sevgiliyle olursa ne de güzel oluyor. Hele bir de hesapsızca, ansızın karar alınıp çıkıldıysa. Şöyle uzak bir yerlere gitmek, bir ulu çınarın altında çay içmek, çayı yudumlarken telefon gelmesi, çok yakın bir arkadaşın "Abi neredesin? Emrah'la Yonca'nın nikâhı vardı bugün, seni bekliyoruz" demesi. Hmm. Demek ki benim için bütün bu "güzelliklerin" hesapsızca, ansızın çıkma kısmı biraz sakıncalıymış. İki can dostum evlendi ben mal gibi 200 kilometre uzakta çay içiyordum. Hayır, "bir dahakine gelirim" diyebileceğin bir şey de değil ki. Unutkan adamın harcı değilmiş spontane hayat onu anladım. Allahtan kendi nikâhım değildi.

■ Cicim ayları konusunda kafamda tereddütler var. O kadar ilişki uzmanı, evlilik danışmanı, tenasül terapisti var, hala oturup şu cicim aylarının süresi üzerinde mutabakata varmış değiller. Varmayı denediler mi onu da bilmiyorum bakın. Şimdi aylar dendiğinde göre bir kere asgari iki aydan başlıyor demektir. Darp gibi. Yıllar denmediğine göre de 24 aydan az yani adam yaralamadan daha düşük. Tabii TCK değişti, cezalar da değişmiş olabilir ama zaten ne alakası var kardeşim cicim aylarıyla ceza muhakemeleri usul kanununun? Karıştırmayın şimdi onu, merak ettiğimiz nokta, kaç ay bu cicim ayları? 2 ila 23 ay arasında bir şey onu anladık ama net bir süre verin, deyin ki 3 ay 15 gündür, ona göre fazla ilgiden fazla canım cicimden sıkılan arkadaşlar da o kadar bekleyiversin, sıkılmayan dahasını isteyen de kendisini o süreye göre ayarlasın. Bir işe yarayın, hadi ben bakmıyorken halledin bu işi.

■ Mola, sonradan devamı olacak bir kesintidir. Sinemadaki on dakika ara mesela. Güvenlidir, on dakika sonra salona döndüğünüzde filmin devamını seyredeceğinizi bilirsiniz. Bazen ama, misal benim sigarayı bırakmam gibi, bu bırakmanın "mola" olmamasını dilersiniz, devamı gelmesin, tekrar yakmayayım sigarayı dersiniz. Tam tersi de olabilir tabii. Güzel bir şey de bittiğinde mola olmuş olsun, yine başlasın, er ya da geç tekrar devam etsin istersiniz. Pis tarafı, bitsin dediğiniz sigarayı bırakma eyleminizin muhtemelen bir mola olması, mola olsun dediğiniz duraklamanın da bir final olmasıdır. Tabii tam tersi de olabilir, o zaman gelirsiniz bir Çarşamba günü dergiye, hep beraber halay çekeriz. Yalnız gözünüzü seveyim zurna getirmeyin, ciddi çekincelerim var zurnayla ilgili.

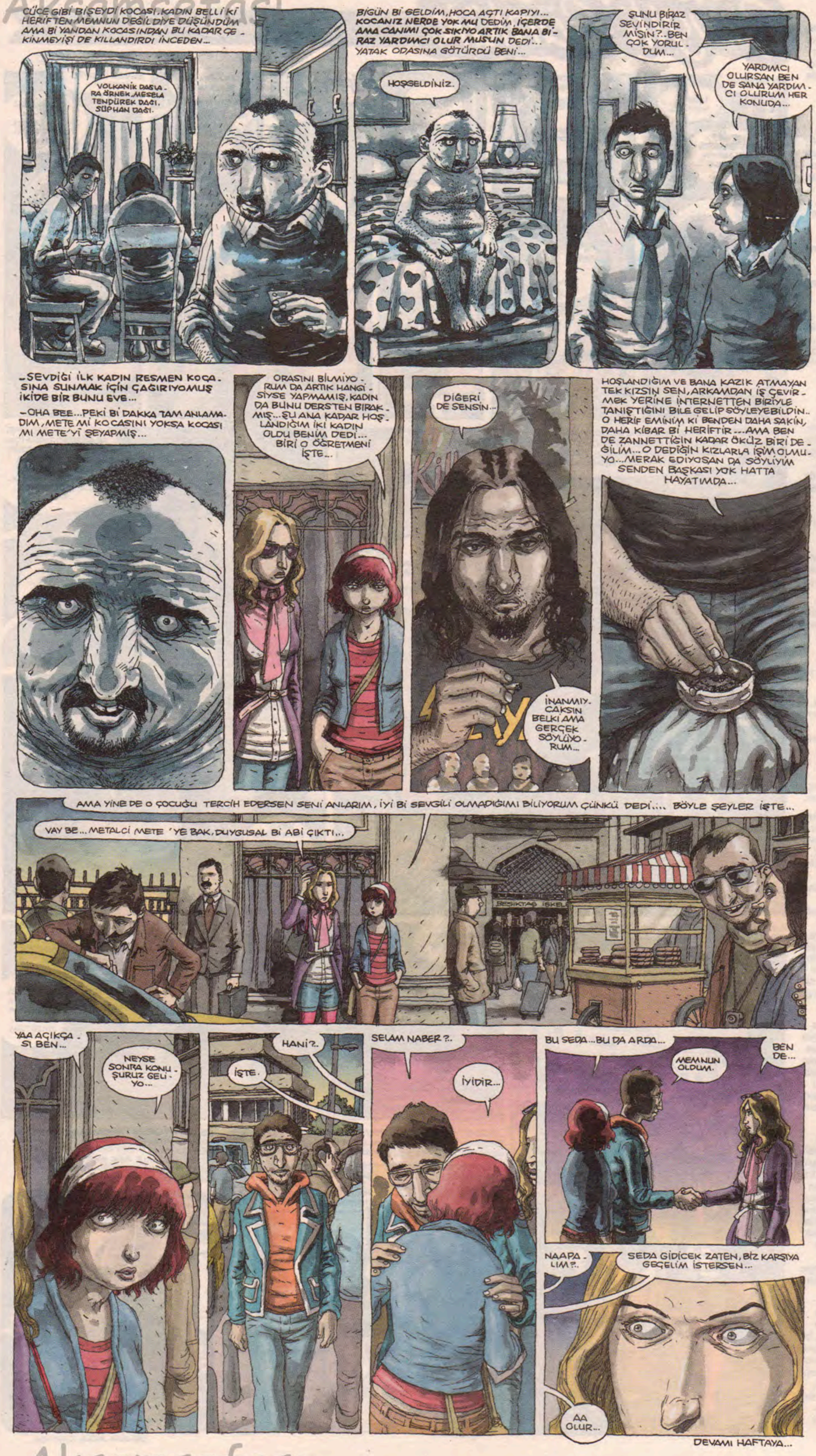
Sevgili Günlük

"Diğeri de sensin."

ersin karabulut

DEVAMI ARKA SAYFADA...

O SIRADA
ERMAN ÇAĞLAR

● **Fotoğrafçılık sanatında devrimci açılımlar: En yeni gelin – damat kompozisyonları.**
Gelinin sandalyede oturduğu, damadın ise gelinin arkasında ayakta dururken bir yandan da eşinin omuzlarını ellediği (seviyorum ama çok da hastası değilim hareketi) düğün fotoğrafları geçmişte kaldı. Yeni evli çiftler artık "en az üç ay daha böyle neşeli olacağız" mesajını iyice verebilmek adına daha fantastik işlere giriyorlar. Ya da fotoşopu keşfettiği günden beri kendine güveni artan fotoğrafçı düğündü, damatlıktı, pastaydı derken mantıklı düşünme yetilerini geçici olarak yitiren çiftleri gafil avlıyor, punduna getiriyor. İkisi de olabilir, ben yeni kompozisyonları bir süre inceledim:
"Baloncuk neşe demektir" kompozisyonu: Bu da klasik olmak üzere aslında. Fotoğrafçının gelinle damadın üstüne baloncuk üfledikten sonra hızlıca makinanın başına geçerek ortamdaki baloncuklara çok sevinen çifti çektiği model. Uygulaması zor fakat gelinle damadı "nereye bakacağız" derdinden kurtardığı için çok tercih ediliyor. Baloncuğa bakıyorlar. Gelinin baloncuk üflediği, damadın da üflenen baloncuğu yakalamaya çalıştığı değişik bir çeşidi daha var. Genelde gelin seyirci baskısı ve heyecandan düzgün baloncuk çıkartamadığı, damadın ise her an çıkabilecek düzgün bir baloncuğu avuçlamak için hazır beklemekten sinirleri harap olduğu için çok tercih edilmiyor. Yine de içinde "ağlamak üzere olan bir kadının üflediği baloncuğa çok sinirli bakan adam" olan bir fotoğraf düşünce olarak benim hoşuma gidiyor. Keşke daha çok olsa.
Şizofren çift kompozisyonu: Bu biraz korkutucu. Fotoğrafın sol üst köşesinde el ele tutuşan çift fotoğrafın sağ alt köşesinde dans eden kendilerine bakıyorlar. Yüzlerindeki "aaa bizden bir tane daha var" ifadesi de korkutucu. Yine de çok tercih ediliyor.
"Fotoşop çok güzel bir program" kompozisyonu: Bunu görmemiş olabilirsiniz. Zengin muhitlerin fotoğrafçılarında ve çok nadir olarak görülüyor. Gelin ve damat birlikte, kuyruğuna "EVLENDİK" yazılı afiş tutturulmuş uzaktan kumandalı bir model uçağın kumandasını tutuyorlar (yarısını gelin, yarısını damat tutuyor) ve uçağı gönüllerince uçuruyorlarmış gibi poz veriyorlar. Gerçek hayatta ise uzaktan kumandayı ellerine aldıkları anda model uçağın .mına koyacakları çok belli. Uçağı fotoğrafa uçuruyorlar.

● **Kendinizi "bu iyi bir şey mi, yoksa kötü bir şey mi?" diye düşünürken bulacaksınız: Şakalı muhalefet yapan neşeli politikacı.**
Bence petrole bulandığı için uçamayan karabatak kuşu kadar tatsız bir görüntü, ama seveni de çok var. İlizyon gibi bir şey aslında. Şaka yapması beklenmeyen bir insandan fıkralı deyişli konuşma çıkınca yüzler gülüyor. Nasıl ki ilizyon gösterisinde kadının girdiği kutudan kaplan çıkar, "aaa kaplan" diye şaşırıp gülersiniz; bu da öyle. Oysa şaşırılacak bir şey yok, orada gizli kapı var kadın oradan çıkıyor, onun yerine kaplan giriyor.

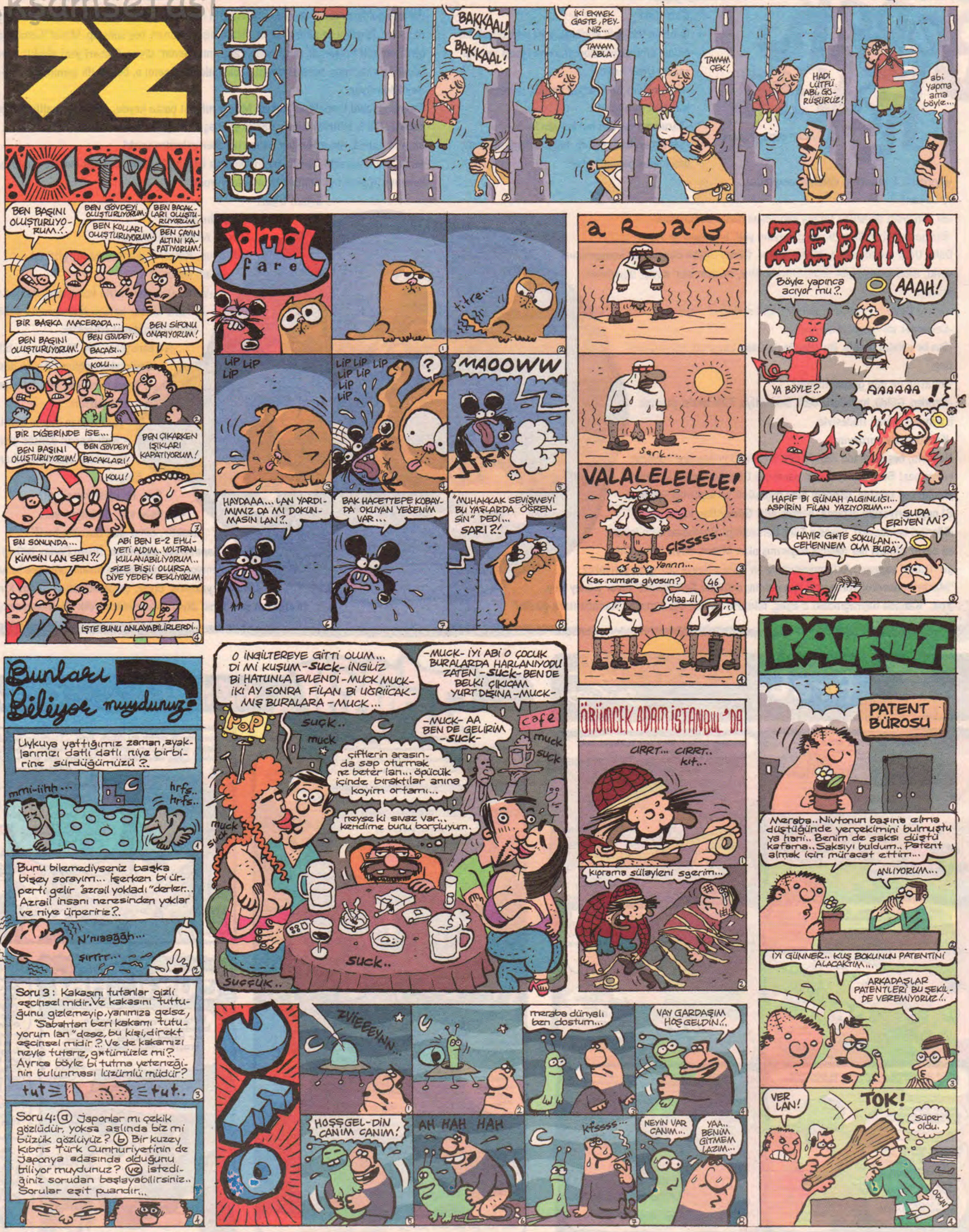
● **Sıkıcı gitar dalında her sene bu vakitler dağıtılan ödüller sahiplerini buldu. Yaşar bu sene de birinciliği kimseye bırakmadı. İkincilik ödülünü Ege kazanırken uzun süredir gitar çaldığı görülmeyen Popstar Tarık dereceye giremedi. Devamlı "Artık Sevmeyeceğim" çalan üniversiteli arkadaşım, sen üçüncüsün. Bana kalsa birincilik senin hakkın ama böyle yarışmalarda çok oyunlar dönüyor. İçeriden tanıdığın falan olması gerekiyor. Biliyorsun işte, anlattırma bana burada.**

● **Evinizi toplamanın doğru yöntemi: Birbirine benzeyen herşeyi bir araya yığın.**
Ben evde, başka türlüsünü bilmediğim için öyle yapıyorum. Kitapları kitapların yanına, çatalları diğer çatalların durduğu yere, değişik şeyleri diğer değişik şeylerin yanına diziyorum. Sonuçlar göz kamaştırıcı. Masalsı bir dünya gibi oldu ev. Türlü yaratığın sabit bakışlarla sizin her hareketinizi izlediği masalsı bir dünya.

grooghi@gmail.com

Akşamsefası

LÜTFÜ
BAKKAAL!
BAKKAAL!
İKİ EKMEK GASTE, PEYNİR...
TAMAM ABLA.
TAMAM ÇEK!
HADİ LÜTFÜ ABİ, GÖRÜŞÜRÜZ!
abi yapma ama böyle...
VOLTRAN
BEN BAŞINI OLUŞTURUYORUM..!
BEN GÖVDEYİ OLUŞTURUYORUM.
BEN KOLLARI OLUŞTURUYORUM.
BEN BACAKLARI OLUŞTURUYORUM.
BEN ÇAYIN ALTINI KAPATIYORUM!
BİR BAŞKA MACERADA...
BEN BAŞINI OLUŞTURUYORUM!
BEN GÖVDEYİ
BACAĞI..
KOLU...
BEN SİFONU ONARIYORUM!
BİR DİĞERİNDE İSE...
BEN BAŞINI OLUŞTURUYORUM!
BEN GÖVDEYİ
BACAKLARI!
KOLU!
BEN ÇIKARKEN IŞIKLARI KAPATIYORUM!
EN SONUNDA...
KİMSİN LAN SEN?!
ABİ BEN E-2 EHLİYETİ ALDIM.. VOLTRAN KULLANABİLİYORUM.. SİZE BİŞİ OLURSA DİYE YEDEK BEKLİYORUM.
İŞTE BUNU ANLAYABİLİRLERDİ..
jamal fare
titre...
LİP LİP LİP
LİP LİP LİP LİP LİP LİP
?
MAOOWW
HAYDAAA... LAN YARDIMIMIZ DA MI DOKUNMASIN LAN?!
BAK HACETTEPE KOBAYDA OKUYAN YEĞENİM VAR...
"MUHAKKAK SEVİŞMEYİ BU YAŞLARDA ÖĞRENSİN" DEDİ... SARI?!
a r a B
Şark...
VALALELELELE!
ÇISSSSS...
Yanın...
Kaç numara giyosun?
46
ohaa-ül
ZEBANİ
Böyle yapınca acıyor mu?!
AAAH!
YA BÖYLE?!
AAAAAA!
HAFİF Bİ GÜNAH ALGINLIĞI... ASPİRİN FİLAN YAZIYORUM...
SUDA ERİYEN Mİ?
HAYIR G*TE SOKULAN... CEHENNEM OLM BURA!
Bunları Biliyor muydunuz?
Uykuya yattığımız zaman, ayaklarımızı datlı datlı niye birbirine sürdüğümüzü?!
mmi-iihhh...
hrfs.. hrfs..
Bunu bilemediyseniz başka bişey sorayım... İşerken bi ürperti gelir "azrail yokladı" derler... Azrail insanı neresinden yoklar ve niye ürpeririz?!
N'niaaggh...
şırrr...
Soru 3: Kakasını tutanlar gizli eşcinsel midir. Ve kakasını tuttuğunu gizlemeyip, yanımıza gelse, "Sabahtan beri kakamı tutuyorum lan" dese, bu kişi, direkt eşcinsel midir?! Ve de kakamızı neyle tutarız, g*tümüzle mi?! Ayrıca böyle bi tutma yeteneğinin bulunması lüzümlü müdür?
tut tut..
Soru 4: ⓐ Japonlar mı çekik gözlüdür, yoksa aslında biz mi büzük gözlüyüz? ⓑ Bir kuzey kıbrıs Türk Cumhuriyetinin de Japonya edasında olduğunu biliyor muydunuz? ⓥⓔ istediğiniz sorudan başlayabilirsiniz.. Sorular eşit puandır..
O İNGİLTEREYE GİTTİ OLUM... Dİ Mİ KUŞUM -SUCK- İNGİLİZ Bİ HATUNLA EVLENDİ -MUCK MUCK- İKİ AY SONRA FİLAN Bİ UĞRIİCAKMIŞ BURALARA -MUCK...
-MUCK- İYİ ABİ O ÇOCUK BURALARDA HARLANIYODU ZATEN -SUCK- BEN DE BELKİ ÇIKICAM YURT DIŞINA -MUCK-
-MUCK- AA BEN DE GELİRİM -SUCK-
POP
cafe
suck..
muck
çiftlerin arasında sap oturmak ne beter lan... öpücük içinde bıraktılar anına koyim ortamı...
neyse ki sıvaz var... kendime bunu borçluyum.
muck suck
suck..
SUFFÜK..
ÖRÜMCEK ADAM İSTANBUL'DA
CIRRT... CIRRT.. kit..
kıprama sülayleni sgerim...
ZVİEEEYNN...
meraba dünyalı ben dostum...
VAY GARDAŞIM HOŞGELDİN!..
HOŞGEL-DİN CANIM CANIM!
AH HAH HAH
kfssss...
NEYİN VAR CANIM..
YAA.. BENİM GİTMEM LAZIM...
PATENT
PATENT BÜROSU
Meraba.. Nivtonun başına elma düştüğünde yerçekimini bulmuştu ya hani.. Benim de saksı düştü kafama.. Saksıyı buldum.. Patent almak için müracat ettim...
ANLIYORUM...
İYİ GÜNNER.. KUŞ BOKUNUN PATENTİNİ ALACAKTIM...
ARKADAŞLAR PATENTLERİ BU ŞEKİLDE VEREMİYORUZ!..
VER LAN!
TOK!
Süper oldu.

Bebek kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

Çatı Katı

Sabahın tek gözü köründe, yani sekizbuçuktan dokuz gibi rasyoneloğullarının işbaşı yaptığı saatte Uğur arıyor:

-Ne o oğlum bi davetiye verdik, ortalığı tarumar etmişsin!

-Tarumarı nerden buldun lan?

-Şef fırçayı bastı oğlum, biliyo arkadaşlığımızı, ona kadar gelmiş haber.

-Ayıbettin Şemsettin, vidaları gevşettin!..

-O ne lan?

-Bi günaydın demeden tatava yapıyosun gönül borsasında!

-Biz gasteciyiz oğlum, bizde günaydın yok, iyi sabahlar var...

Daha Uğur kapatmadan, Masal arıyor. Güney Bey'in cirosundan konuşmanın zevki, ıskalanacak gibi değil, Uğur'a "Dur, aricam ben" deyip, açıyorum mobili:

-Güney Bey'e benzerini gösterdim, çok sevindi.

-Sevinmez mi megalomanyak?

-Sus be o kalın sesinle. Bu adamla mutlaka tanışmak istiyo Güney Bey.

-Anlattın mı dün geceki hırlığı?

-İnceden. Güldü, hallederiz dedi. Seni istiyo, fikir teatisi yapmak istiyomuş, kendi ifadesiyle.

-Kırk dakkaya ordayım!

Ne kırkı, beş dakkada değişir bütün işler, Bay Alanson haybeye konuşmaz! Ben, Güney Bey'in parasıyla Orta Avrupa'da yürümeyi planlarken takside, gündem olay örgüsünü yerleştirmiş sessizce. Bi neşe giriyorum ortama, herkes put! Güney Bey kıpkırmızı, diğerleri bembeyaz! Yaşasın Türk Denizciliği! Bembeyazların içinde en beyaz olmayı her nasılsa başarmış olan Masal, eliyle bana "Çık, git" işareti yapıyor. Anlamıyorum. O an Güney Bey'le göz göze geliyoruz. "Macar benzerimi konuşmak için geldin, değil mi Sedatçım?" diyor Güney Bey. Yok, "Kanada bayrağındaki o ağaç, fokların katline ses etmeyen Kanadalılara girsin!" demeye geldim! "Evet" diyorum, "Afedersin ama Sedatçım, son dakika itibariyle benzerimi de s.kiim, kendimi de s.kiim!" diyor. "Nasılmış?" diyorum, boş bulunup. Masal "Gemilerimizden biri Somalili korsanlar tarafından kaçırılmış Sedat" diyor, "haberi yeni aldık!" "Nerden gemimiz oluyomuş, benim gemim o, benimle adaş gemi o, benim ilk gemim o!" diye Güney Bey köpürüyor.

Resmen global laubalilik! Akşam Macar nihilist posta koydu, sabah Somalili kardeş gemi kaçırdı! Türk kibirlisi Güney banko seribaşı! Bu çağda korsan ne lan, tahta bacak geliyo insanın aklına, anca beraber kanca beraber evlerden uzak!

yerde. Her zamanki gibi Hürriyet okumak isteyip, bi anda Kelebek okurken buluyorum kendimi. Kahvaltıyı takiben Uğur'u arıyorum:

-Selam Uğur.

-Ve aleyküm Sülfat!

-Bitsin! N'oldu, durum ne?

-N'olsun, Kültür Bakanı'na kadar gitti iş!

-Hadi canım?!

-Valla. Özel kalemiyle konuştum, iki gün sonra bi Türk-Macar haftası kapsamında panel var, seni oraya davet edicekler.

-Ne konuşcam lan, Macarca mı biliyom?

-Çevircekler oğlum! Aman dostluk, barış mesajları ver, iki espri yap, erit buzları.

-Kofi Annan mıyım ben Uğur?

-"Kofi Annan dansör gibi, zarif bir insan" yazmıştı, İlhan Selçuk...

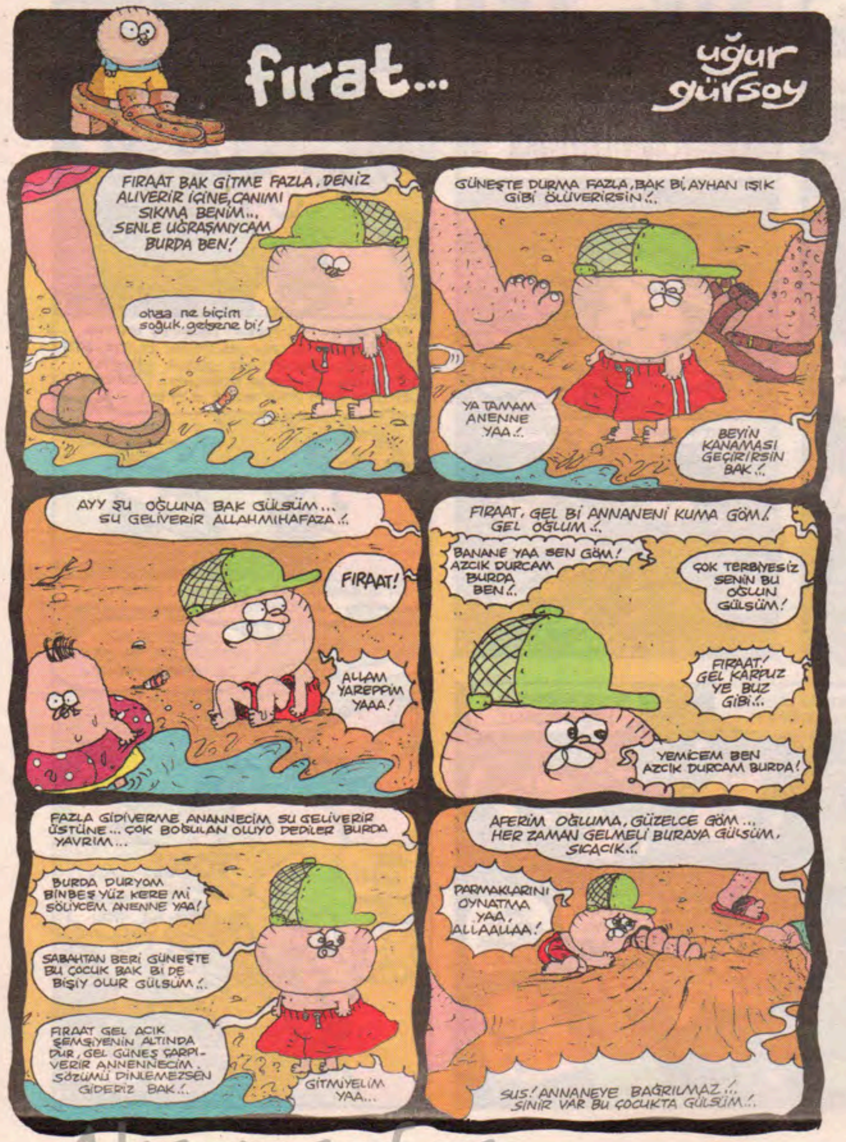
Lan, ne ilgisi var şimdi?

-Ne ilgisi var, dil bilgisi var!

-Hasktir, cihaz gibi bozuldu herif!

Kapatıp eve gidiyorum. İlham Perim, belirip kiraza dadanıyor. "Bi günlüğüne insana dönüşen bi hamam böceğini yazsana" diyor, cevap vermiyorum, gz kırpıp "Kafka'nın tam tersi" diyor. Konuşmadan dik dik bakıyorum,

vedatozdemiroglu@gmail.com

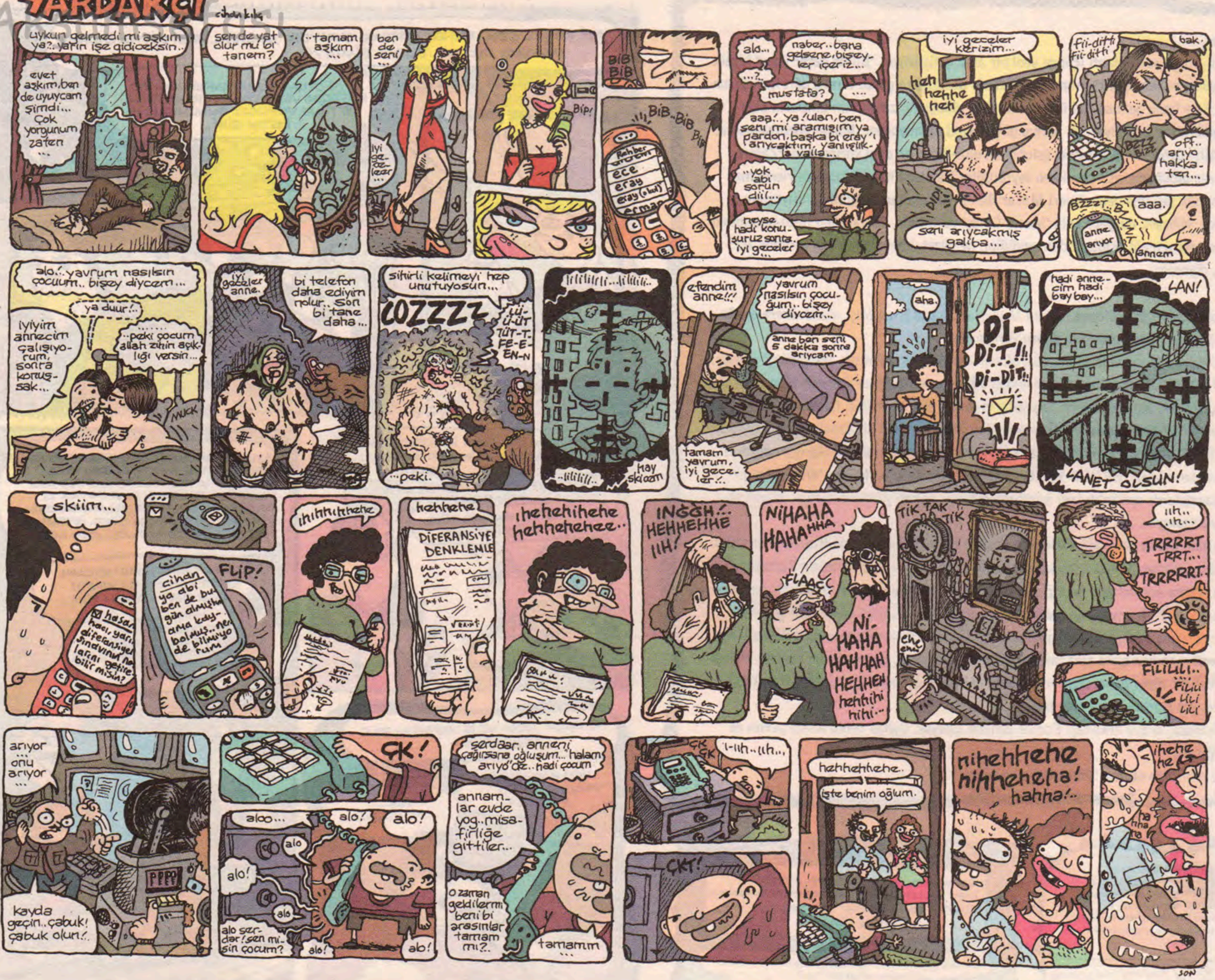

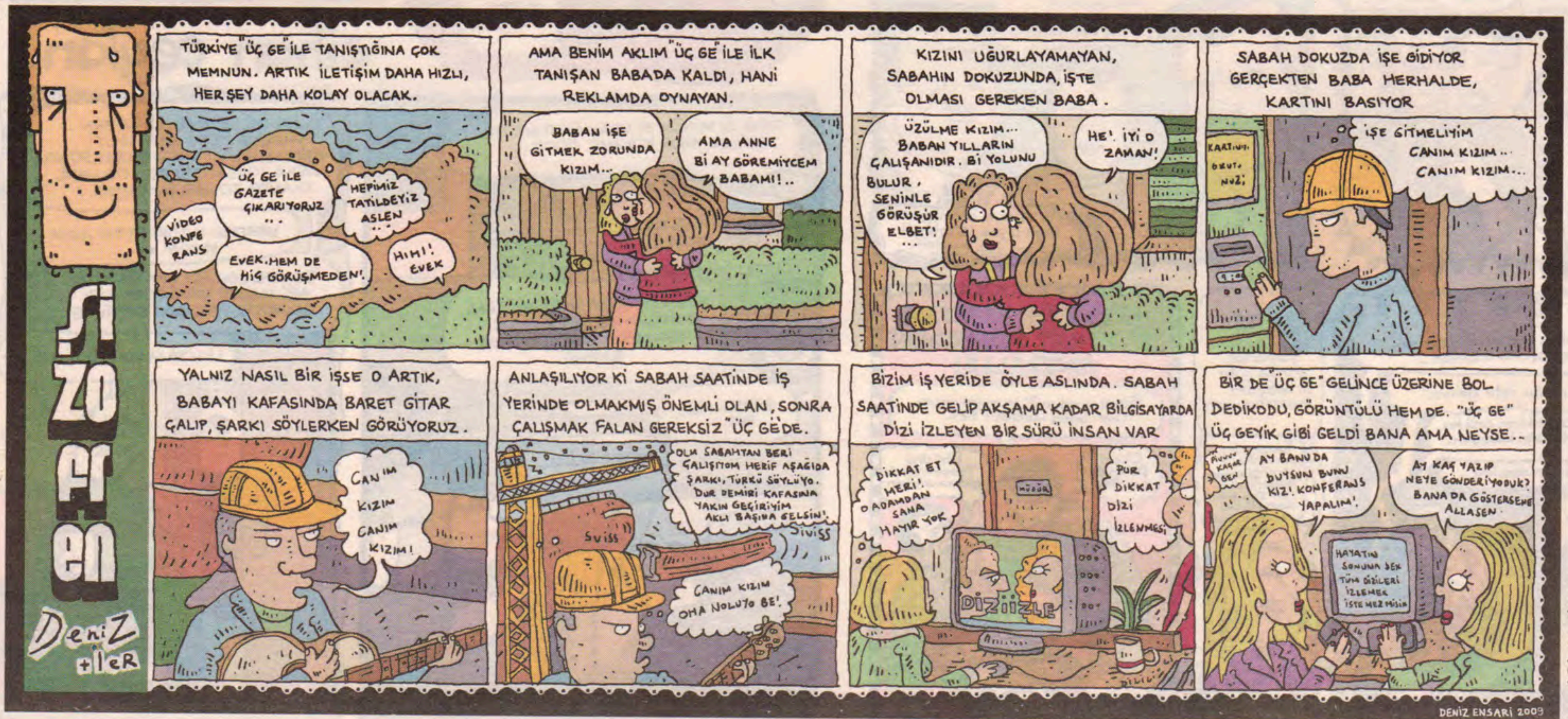
yboluyor.
rüyorum. Kaçış yok, sıkıntı içimde yeni bir atak geliştiriyor. "Bu da geçer yahu" klasik
vunma yöntemiyle geçiştiriyorum. Türk-Macar dostluğuna gönül vermiş dört konuşmacı
ha var. Sıra bana gelince "İki ülkenin iki dost olduğunu, zaten tüm ülkelerin niye
st olmadıklarını" belirtiyorum, herhangi bir tepki alamıyorum. Macar edebiyatının ve
ellikle Mişi Gröze'nin (kızılspor) üslubunun güzelliğinden dem vuruyorum. "Zafere
çış"ın traş olduğunu, asıl çocukken seyrettiğim Naziler'e karşı Macar esirlerin maç
pıp, sonunda faşizme geçirdikleri Macar filmini hiç unutamadığımı anlatıyorum. I-
tepki yok. Nihayet, dünyaca ünlü "Macar Gulaş" yemeğinin, Osmanlı'nın rosto-patatesten
aret, yeniçeri yemeği "Kulaşı"ndan geldiğini, ne güzel, hepimizin insan tarihine ait
duğunu, diyorum!

simültane çeviri biterbitmez, ortam Macarları, başta Kızıl Mişi olmak üzere ayağa
lkıp bağırıyor, panel masasına doğru yürüyorlar.
çi sakallı ve sağduyulu bir adam, beni öfkelilerden kaçırıp sahnenin arkasına götürüyor.
liste Masal'la buluşuyoruz, gerçeği ondan öğreniyorum: Macar'dan çok Macarcı kült-
ı saçlı çevirmen, son dediklerimi "Macarlar'ın yemek kültürü yoktur, tamamen Türkler'den
irmişlerdir" şeklinde çevirmiş. Vay dangalak dişi, ben tekil bir örnek verdim, nereye
m bir kültür?! Personel kapısından çıkarılıp, mavi plakalı bir arabayla olaydan uzuyoruz...
tesi gün olan oluyor, BENİM YÜZÜMDEN Macaristan, Türkiye'ye "kültürel nota"
riyor, gazetelerde vesikalık irisi fotolarım çıkıyor, bakan yardımcısı özür diliyor ve
net olay kapanıyor.
r ertesi gün, Güney Bey sazlı sözlü öğle yemeği veriyor. Onu ilk defa traşsız görüyorum.
üç saat uyumadan Somalili korsanların şefiyle pazarlık etmiş, sonunda Somalili'ye
rketinin Afrika acenteliğini önerip adamı ikna etmiş, gemi serbest! Onu kutlarken beni
ye çağırdı peki? Muamma, on dakika sonra çözülüyor. Nihilist ve kızıl Mişi geliyor,
ney Bey basmış parayı, doğum gününde seçkin dostlarına edeceği oyuna Macar'ı razı
miş! Neydi o zaman bana afra tafran ey Kızıl Büyü! Mişi, gayet pişkin, hem de Türkçe
'aber dostum" diyor bana. Benzerini bulduğu için de 10 günlük tatil Masal'ın, tercihi
udapeşte, yer rezerve, para ödenmiş!
tiği için Masa, oraya arkadaşı Ece'yle birlikte gidiyor. Oynak ruhlu ilham perim de
lara katılıyor.
en keriz gibi evde oturup "Oblomov" okuyorum.

YARDAKÇI
cihan kılıç
uykun gelmedi mi aşkım ya?.. yarın işe gidiceksin..
evet aşkım, ben de uyuycam şimdi... Çok yorgunum zaten
sen de yat olur mu bi tanem?
...tamam aşkım
ben de seni...
iyi geceler
BİB BİB
Bip!
BİB BİB BİB
ece
alo...
naber.. bana gelsene.. bişey ler içeriz...
mustafa?
aaa!.. ya !ulan, ben seni mi aramışım ya pardon, başka bi erdy'i arıycaktım, yanlışlık la yani...
...yok abi sorun diil...
neyse hadi konu şuruz sonra.. iyi geceler
iyi geceler kerizim...
heh hehhe heh
seni arıycakmış galiba...
fii-diti fii-diti
bak..
off.. arıyo hakka ten...
aaa..
annem
alo..! yavrum nasılsın çocum.. bişey diycem...
ya duur..!
iyiyim anneciim çalışıyo rum, sonra konuş sak...
peki çocum allah zihin açık lığı versin...
iyi geceler anne.
bi telefon daha ediyim nolur.. Son bi tane daha...
sihirli kelimeyi hep unutuyosun....
ZZZZZ
...peki..
tamam yavrum iyi gece ler..
efendim anne!!!
yavrum nasılsın çocu ğum.. bişey diycem...
anne ben seni 5 dakka sonra arıycam.
aha.
Dİ-DİT!! Dİ-DİT!!
hadi anne cim hadi bay bay...
LAN!
LANET OLSUN!
skiim...
FLİP!
cihan ya abi ben de bu gün almıştım arka kulu balmuş... ne de bilmiyo rum
ihihhihihehe
hehhehe
DİFERANSİYEL DENKLEMLER
ihehehihehe hehhehehee...
INGGH!.. HEHHEHHE IIH!
NİHAHA HAHAHHA
FLAAC
Nİ-HAHA HAHHAH HEHHEH hehhihi hihi..
TİK TAK TİK
TRRRRT TRRT.. TRRRRRT.
FİLİLİLİ..
arıyor onu arıyor
kayda geçin.. çabuk! çabuk olun!..
ÇK!
aloo...
alo!
alo!
alo ser dar! sen mi sin çocum?
serdaar, anneni çağırsana oğluşum... halam arıyo de.. hadi çocum
annem lar evde yoğ.. misa firliğe gittiler...
o zaman geldilermi beni bi arasınlar tamam mı?..
tamamm
ı-ıhh..ıhh...
ÇKT!
hehhehhehe..
işte benim oğlum.
nihehhehe hihheheha! hahha!..
ihehe
SON

Şizofren
Deniz +ler
TÜRKİYE "ÜÇ GE" İLE TANIŞTIĞINA ÇOK MEMNUN. ARTIK İLETİŞİM DAHA HIZLI, HER ŞEY DAHA KOLAY OLACAK.
VİDEO KONFE RANS
ÜÇ GE İLE GAZETE ÇIKARIYORUZ
HEPİMİZ TATİLDEYİZ ASLEN
EVEK, HEM DE HİÇ GÖRÜŞMEDEN!
HIMI! EVEK
AMA BENİM AKLIM "ÜÇ GE" İLE İLK TANIŞAN BABADA KALDI, HANİ REKLAMDA OYNAYAN.
BABAN İŞE GİTMEK ZORUNDA KIZIM...
AMA ANNE Bİ AY GÖREMİYCEM BABAMI!..
KIZINI UĞURLAYAMAYAN, SABAHIN DOKUZUNDA, İŞTE OLMASI GEREKEN BABA.
ÜZÜLME KIZIM... BABAN YILLARIN ÇALIŞANIDIR. Bİ YOLUNU BULUR, SENİNLE GÖRÜŞÜR ELBET!
HE! İYİ O ZAMAN!
SABAH DOKUZDA İŞE GİDİYOR GERÇEKTEN BABA HERHALDE, KARTINI BASIYOR
İŞE GİTMELİYİM CANIM KIZIM.. CANIM KIZIM...
YALNIZ NASIL BİR İŞSE O ARTIK, BABAYI KAFASINDA BARET GİTAR ÇALIP, ŞARKI SÖYLERKEN GÖRÜYORUZ.
CANIM KIZIM CANIM KIZIM!
ANLAŞILIYOR Kİ SABAH SAATİNDE İŞ YERİNDE OLMAKMIŞ ÖNEMLİ OLAN, SONRA ÇALIŞMAK FALAN GEREKSİZ "ÜÇ GE"DE.
OLM SABAHTAN BERİ ÇALIŞTIĞIM HERİF AŞAĞIDA ŞARKI, TÜRKÜ SÖYLÜYO. DUR DEMİRİ KAFASINA YAKIN GEÇİRİYİM AKLI BAŞINA GELSİN!
CANIM KIZIM OHA NOLUYO BE!
BİZİM İŞ YERİDE ÖYLE ASLINDA. SABAH SAATİNDE GELİP AKŞAMA KADAR BİLGİSAYARDA DİZİ İZLEYEN BİR SÜRÜ İNSAN VAR
DİKKAT ET HERİ! O ADAMDAN SANA HAYIR YOK
PÜR DİKKAT DİZİ İZLEMMEK
DİZİ İZLE
BİR DE "ÜÇ GE" GELİNCE ÜZERİNE BOL DEDİKODU, GÖRÜNTÜLÜ HEM DE. "ÜÇ GE" ÜÇ GEYİK GİBİ GELDİ BANA AMA NEYSE..
AY BANA DA DUYSUN BUNU KIZ! KONFERANS YAPALIM!
AY KAŞ YAZIP NEYE GÖNDER(YOOK)? BANA DA GÖSTERSENE ALLASEN
DENİZ ENSARİ 2009
densari@hotmail.com

“kendimi durduracak değilim”

Fırat Budacı

HENTBOL KAÇ KİŞİYLE OYNANIR?

“Benden iyi mi bileceksin sen yaa! Dört yıl oynadım ben bu oyunu… Dört yıl!”

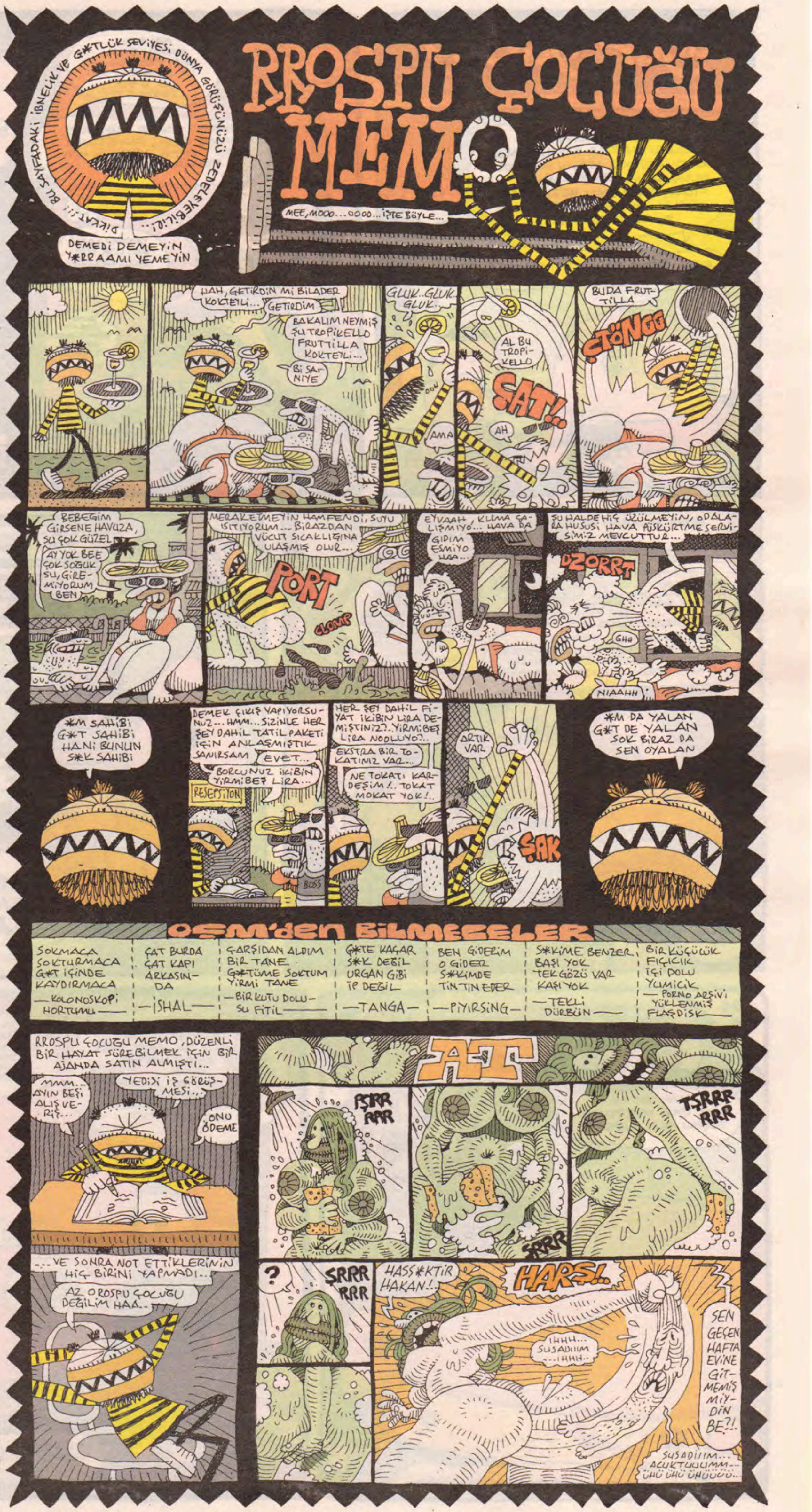
İnsan, bazen bir yerlerden aklında kalan bilginin kesin doğru olduğu konusunda ısrar edebiliyor. O gece, hentbolun altı kişiyle oynandığı konusundaki ısrarım, tartıştığım kişinin dört yıl boyunca hentbol oynadığı bilgisiyle biraz gerilemişti. Yine de, “Benim aklımda altı kalmış.” demekte bir sakınca görmedim. (Bu kadar sinirleneceğini bilsem, yedi sayısını kabul ederdim.) “Oğlum sen salak mısın? Hayret bir şey ya… Dört sene oynadım diyorum hocam, dööört!” dedi. “Dört” diye bağırırken gözleri iyice hacim kazanmış ve parmaklarıyla dört işareti yaparak elini yüzüme doğru sallamıştı. “Tamam, yedi olsun,” dedim. “Hala ‘olsun’ diyor yaa… olsun falan değil, zaten yedi!” diye bağırarak karşılık verdi. Savunduğum ‘6’ sayısı, onun ‘4’ ve ‘7’ sayıları tarafından iyice köşeye sıkıştırılmıştı. Bir şey demedim. Öfkesi karşılık bulmayınca oluşan boşluğa, “Sen tam bir geri zekâlıymışsın,” cümlesini yerleştirdi. Şaşırmıştım, hentbolun bizi bu hale getirdiğine inanamıyordum. Hayatının dört yılını elinden almıştım sanki. Belki de kimsenin seyretmediği bir spor dalı için yıllarını harcamasına sinirliydi, bilemiyorum. Sonuçta fazla abartmıştı. Yan masalar, hentboldaki oyuncu sayısını azalttığım için beni azarlayan bu davudi sesli, yarı sarhoş insan yüzünden bize bakıyorlardı. Konuştuğumuz konunun futbol değil de hentbol olmasının bizi daha elit gösterdiğini sanmıyorum, sonuçta karşımda ‘dööört’, ‘yedii’ diye bağıran bir adam vardı. “Biraz yavaş konuş,” dedim. (*Öfkeli insanı sükûnete davet etmek öfkeyi arttırır, çünkü bu tür bir davetle konuyu değiştirmiş ve öfkeli insanın o anki var oluşunu elinden almış oluruz.*) Gözleri tekrar hacim kazandı, alt çene öne geldi, parmakları hareketlendi. İçeriği sayılarla dolu yeni bir taarruza hazırlanıyordu. O an, masanın üzerinde titreyerek hareket etmeye başlayan kurtarıcıyı gördüm. “Telefonun çalıyor,” dedim. Ekrana baktı, gözleri küçüldü, alt çenesi geriye gitti, boğazına kadar ilerleyen öfke dolu kelimeler geri çekilerek yerlerini birazdan duyacağım sevgi dolu kelimelere bıraktı. Gülümsüyordu…

Telefonu büyük bir keyifle kulağına götürdü. Biraz önce gürleyen sesi bir anda yumuşacık bir tona büründü: “Alloo, canım… napıyosun?” Duyabildiğim kadarıyla telefonun diğer ucundan da sevimli bir çizgi film karakterinin Türkçe dublajına benzeyen bir ses geliyordu. Biraz önce ‘dört’ ve ‘yedi’yi üzerime salarak beni parçalamak isteyen bu insan, şimdi kadife sesli bir sevgiliye dönüşmüştü. Masadan kalkmadan yana doğru dönüp bir cenin gibi büzülerek ve bir eliyle ahizeyi kapatarak, ‘kalabalık yerlerde sevgilisiyle konuşan adam’ pozisyonunu aldı. (*Sevgiliyle kadife tonda konuşma pozisyonları kişiye göre değişebiliyor, penceren düşecek kadar sarkmak ve bulunduğu mekândan bilinçsiz bir yürümeyle çok uzaklara gitmek, en çok tercih edilen pozisyonlar…*) Yedi’nin biraz önce, devasa hareketlerle tüm masayı kaplayan vücudu büzülerek yarı hacme kadar düşmüştü. Karşımda tortop olmuş, incecik sesler çıkaran bambaşka bir canlı vardı artık. Bu tuhaf canlı şuna benzer sesler çıkarıyordu: “*Saat 5’te çıktım işte, metroya bindim, 15 dakikada falan Taksim’e geldim, oturuyorum şimdi… hı hı… Fırat* ***falan*** *var… hı hı… birazdan kalkarım herhalde… hı hı… sen naptın canım…*” Bu anlatım stilini tanıyordum, bazı sevgililerin kullandığı ‘eş zamanlı anlatım’ tekniğiydi bu. Birbirine aşırı düşkün sevgililer, bu anlatım tekniğiyle, ayrı kaldıkları zamanları hiç bir olay atlamadan, dakika ve mekân bilgisine abanarak birbirlerine anlatıyorlar. Böylelikle ayrı kaldıkları her dakikayı bir tür sunum haline getirerek, birbirlerinden hiç ayrılmamış oluyorlar. Şimdi sunum sırası karşı taraftaydı. Yedi, bu sunumun aralarına, ‘*A-aa*’, ‘canım benim ya’ gibi pıtırık destekler atıyor ve böylelikle sevgilisinin sunumundaki saniyelik boşlukları bile dolduruyordu. Kesintisiz bir iletişimdi bu. Benim en merak ettiğim şeyse, konuşurken giderek ufalan ve sesi iyice incelerek “Ayı Winnie” nezaketine kadar varan bu adamın masaya nasıl döneceğiydi. Beklentim, *‘lan’*, *‘oğlum’*, *‘salak mısın’* gibi ayıca kelimeler kullanmadan bana da bu şefkatin en azından yarısını göstermesiydi. Göstermedi…

İnsan bazen kısa süreliğine, normalde pek kullanmadığı kelimeler, gülüşler ve hatta vücut hareketleriyle başka bir dünyaya karışabilir. Gündelik hayatımızdan bir vesileyle başka bir hayata geçiş yaptığımız o dakikalarda, etrafımıza yepyeni bir dizayn sunarız. Amaç, kendimizi olduğumuzdan daha şık, daha nazik, daha elit bir yerde konumlandırmak ve muhatap olduğumuz insanlarda ferah bir izlenim bırakmaktır. Ben de bazen kısa süreliğine kendimden ayrılır, daha önce kullanımı hakkında fazla tecrübem olmayan kelimeleri sırf duruma uyum sağlamak için kullanırım. Benden yaşı küçük olanlara, ‘*Okey*’ ya da büyüklerime, ‘*Estağfurullah*’ dediğim olmuştur. Gençle genç, yaşlıyla yaşlı ve Yedi’nin yaptığı gibi sevgiliyle kraker kıvamında (*kırılganlık anlamında*) bir ritim tutturmak mümkündür. Hayat, ‘*okey*’ ve ‘*estağfurullah*’ kelimelerini aynı cümle içinde barındırabilecek kadar geniş imkânlar sunar bizlere. Ama şimdi biz bu iri lafları bırakıp Yedi’nin sevgilisiyle yumuşacık bir atmosferde gerçekleştirdiği telefon görüşmesinden sonra masaya nasıl döndüğünü görelim.

Yedi, bir ara, kafasını bacaklarının arasına sokacak kadar büzüldü. Dış dünyadan tamamen koptuğu o an, sizin de tahmin edebileceğiniz gibi, ‘seni seviyorum’ sinyalinin karşıya gönderildiği andı. Artık sadece sırtını ve kafasını görüyordum. Masanın altından art arda öpüş sesleri geldi. Karşımda, masa seviyesine kadar küçülmüş bir adam, elindeki telefonu öpüyordu. Bu sevgi gösterisinden bana da bir pay çıkar artık, diye düşündüm. Hentbolun altı kişiyle oynandığını kabul edecek kadar güzelleşmişti çünkü. Yedi, telefon görüşmesi bitince masanın arkasından bir güneş gibi doğdu. Yüzündeki tebessüm henüz kaybolmamıştı. Gözlerimiz buluştu. Biraz tedirgindim, Yedi’yle istikbalimizin ne olacağından emin olamıyordum. Yüzündeki tebessüm kayboldu. Alt çene tekrar öne çıktı. Geri dönüyordu. Ağzını kadifeyle kaplayan sevgi sözcükleri boğazdan aşağıya doğru geri çekilerek, yerlerini, benim hentbol cehaletimi dövmek için hazırlanan kelimelere bırakıyordu. “Harbiden delirttin beni ya… Dört yıl oynadım diyorum abi sana…” dedi. “Eehh! Yeter be!” dedim içimden…

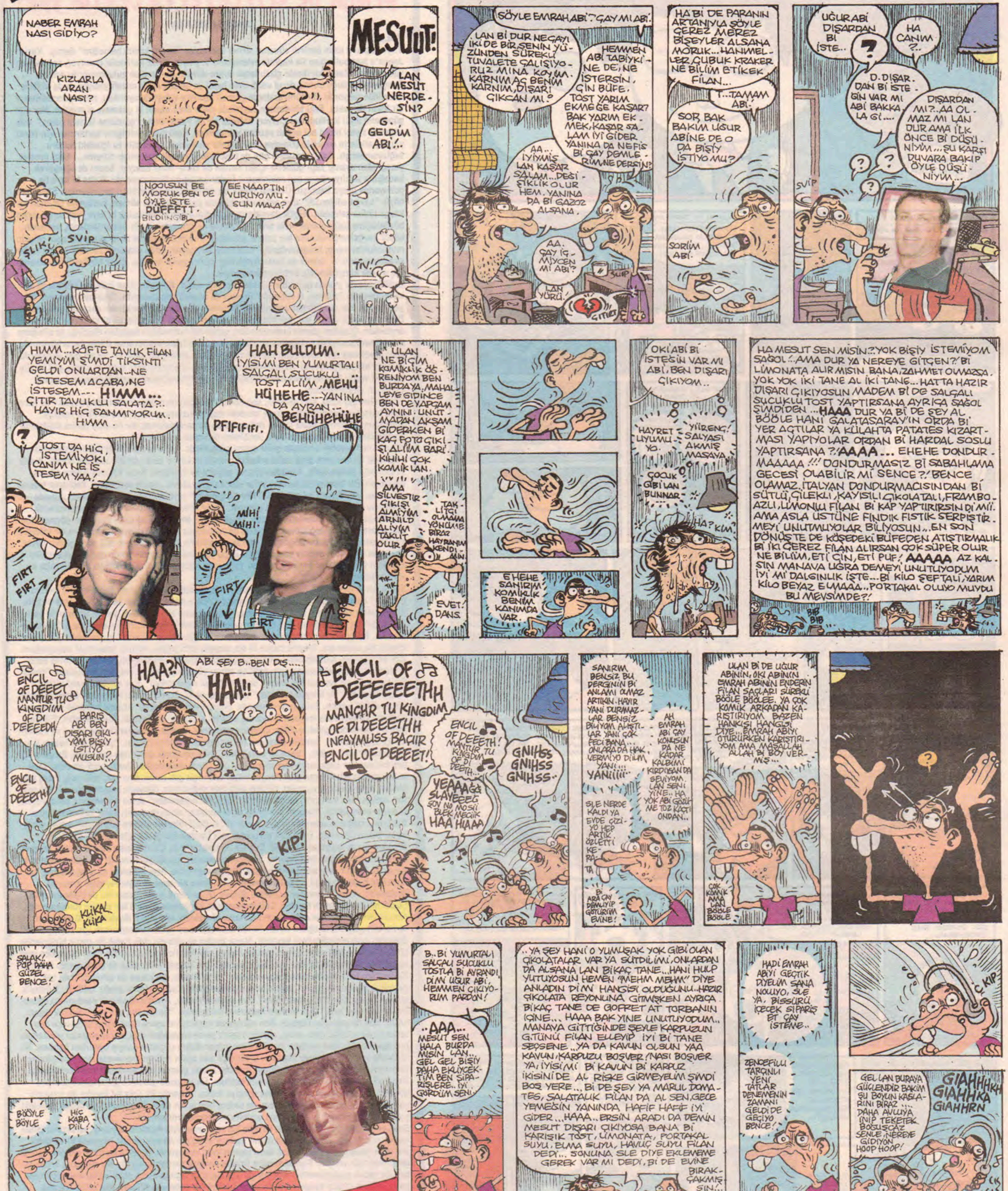
budaci@gmail.com

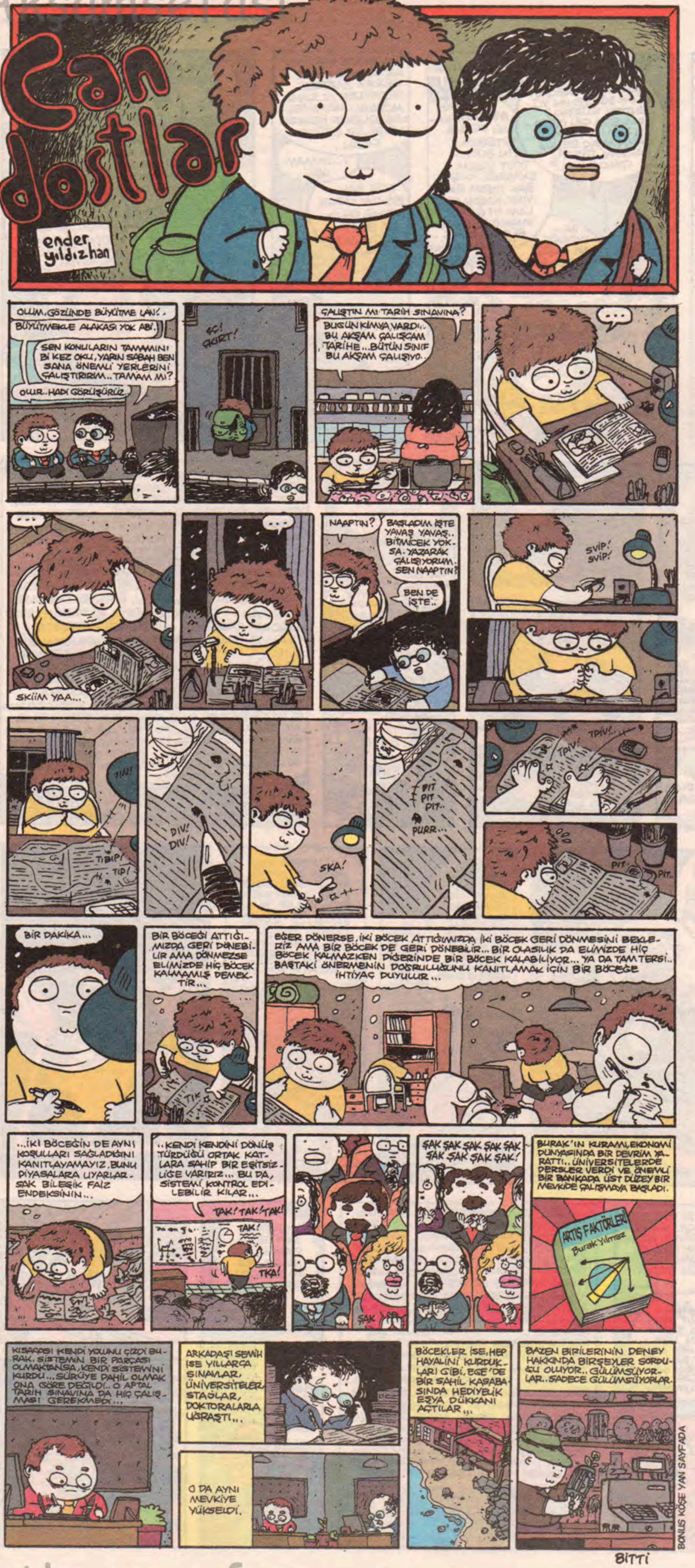

uğur gürsoy
EN YAKIN ARKADAŞIMIN KÜLLERİ NUTELLA KAVANOZUNDA KALDI ABİ, KÜL KONAN KAVANOZ BULAMADIM ŞÖYLE KAPAKLI FİLAN, SABAHTAN BERİ DOLANIYORUM... KEŞKE VASİYETİNİ DİNLEMESEYDİM...
KİM BU?
RIZA... BİZİM SARI RIZA YOK MU?..
ABİ SEN SABAH BANA BİŞİY DEDİYDİN O İYİ GELDİYDİ... ONU Bİ DAHA DESENE Bİ!..
HERKES DOKTOR MÜHENDİS AVUKAT OLSA, EKMEĞİMİZİ KİM YAPICAK.. EVİMİZİ KİM BOYAYACAK USTA...
DOĞRU LAN! OFF, ÇOK PİS GAZA GELDİM YİNE!..
ama yine de diyetisyen olmak isterdim.
AMA AAA!
TİNER
ERKEK MANDARİN BALIĞI DİŞİSİNİ DÖLLEDİKTEN SONRA MALAVİ GÖLÜNÜN KARANLIĞINA KARIŞIYOR...
AL İŞTE MANDARİN BALIĞI BİLE DİŞİSİNİ DÖLLEYİP GİTTİ... ÇÜNKÜ DOĞA BÖYLE BİR ŞEY ZELİHA, ONA KARŞI GELEMEYİZ... BIRAK BEN DE GİDEYİM, CANIMA TAK ETTİ ARTIK!..
AMA BU NE YAA... DOĞADA MÜNİR DİYE BİŞİY Mİ VAR BAKSANA, ÇOK BÜYÜK GÜNAHA GİRİYORSUNUZ YEMİN EDERİM...
MÜNİR ABİM KOCAN OLUCAK Bİ DAHA EVDEN KAÇARSA KOLUNU BACAĞINI KIRARIM SÖYLE ONA DEDİ... ŞAKASI YOK BU SEFER!..
NEYSE BEN YATIYORUM!
gergin adam
ANANAS DA KOYİYİM Mİ ABİ, GÜZEL GİDER...
SEÇENEK SUNMA!
LÜTFEN BANA SEÇENEK SUNMA, SİNİR HASTASIYIM BEN, SEÇENEK SUNUNCA ISINIYORUM, TİTRİYORUM, GÖZÜM KARARIYO, KARAR VERDİRTME BANA!
KOYMIYIM MI ABİ O ZAMAN?
ÜSTÜME GELMEYİN LAN!..
necip yaş 7
ALLAHAŞKINA NECİPCİM, SIRF SİZİN MAHALLEYE BENZEMİYOR DİYE İKİDEBİR GELİP MAHALLEMİZİ YIKAMAZSIN.. ÇOK AYIP OLUYO AMA, Bİ DAHA YAPMA TAMAM MI?.. SEN BÜYÜDÜN ARTIK, BÜYÜK ÇOCUKLAR EVLERİ KIRMAZ!..
O ZAMAN SİZ DE NİYE ÖYLE YAPTIYDINIZ GEÇEN GÜN MADEM?..
Soccer
YAA NE YAPTIK BİZ, NE YAPTIK VİCDANSIZ ÇOCUK, NE YAPTIK?!..
SANA BİR ŞEY SÖYLÜYCEM ELA... DÜN GÖĞSÜME YA ADAM GİBİ DÖVÜŞ YA DA KÖPEK GİBİ ÖL DÖVMESİ YAPTIRMAK İÇİN GİTTİM, AMA İLK DÖVMEN DAHA İDDİASIZ BİRŞEY OLSUN DEDİ ADAM, KOLTUKALTIMA 4 YAPRAKLI YONCA YAPTI...
YA HADİ ANNEMLERE GEÇ KALIYORUZ, 2'DEN BERİ BEKLİYO KADINCAĞIZ!
BEN HAZIRIM, Bİ ÇORAP GİYİCEM...
AMA TABİ İNGİLİZCESİNİ YAZDIRICAM, İNGİLİZCESİNİ DÜŞÜN!..

ÇOKSAÇMA 1
GURR
POTO
ÜST KOMŞUUU!
ZIRRN
?
FICK
ÇOKSAÇMA 2
BABASININ ÖLÜMÜNE ŞAHİT OLMUŞTU...
!
O GÜNDEN SONRA...
BÜYÜNCE BABASININ İNTİKAMINI ALMAK İÇİN YEMİN ETTİ...
YILLAR GEÇTİ...
HIRSINDAN HİÇ BİŞEY KAYBETMEDİ...
20 YIL SONRA...
BABA BEN CÜCEYMİŞİM YA. PARDON...
YAVUZ ÖZTÜRK

SAFTİRİKLER

BENİM DE SÖYLEYECEKLERİM VAR!

Umut SARIKAYA

YOLCULUK

Yaşlı Japon'a uzun ömürlü olmanın sırrını sormuşlar "doğru kadını bekledim" demiş. Yaşlı Japon'a inat bulduğum ilk kadınla evlenişimin 9. yılıydı. Artık karikatür çizmiyor, sadece yazı yazıyordum. Zaten karikatür çizebilecek doğru düzgün bir dergide bulunmuyordu ortada. Gençlerin kurduğu birkaç dergi vardı ama hepsi ya belden aşağı mizah yapıyor ya da küfürle cinsellikle satıyordu. Bir türlü oralarda çizmeyi kendime yakıştıramıyordum, zaten gelen herhangi bir teklif de yoktu. Eski bir dostum sayesinde yıllar önce ulusal bi gazeteye girmiştim. Her gün gündemle ilgili karikatürler çiziyor, haftada bir de Pazar ekine "gündeme tersten bakış" adlı köşemde siyasi hicivi bol mizah yazıları yazıyordum. Kötü giden evliliğimi kurtarmak için ikinci yılında ailelerin ısrarıyla dünyaya getirdiğimiz yavrumuz Aytek bile ev içindeki huzuru sağlayamamıştı. Sağlayamadığı gibi de büsbütün karmaşıklaştırmıştı durumu... Bazı geceler yatağından uyanıp yaşlı gözlerle -çoğu zaman da kinle- bana bakıyor, bazen de ağlayarak bacağıma sarılıyordu ve ben sakinleşene kadar bacağımı bırakmıyordu. Hatta bi kere bu pozisyonda uyuya kalmıştı. Üçümüz büyük bir mutsuzlukla günlerimizi geçiriyorduk. Şimdi ben böyle "kavga ediyorduk" diye anlatınca aklınıza yumruklu, kan akmalı, hastaneye taşımalı bir kavga lütfen gelmesin. Büyük kavgaların yaşandığı evlerde mutsuzluk bi kere yaşanır ve olayın büyüklüğüne bağlı olarak hızla biter. Bizimkisi ne çok artan ne de azalanlardandı, beklenen büyük kavganın geriliminin her zaman yaşandığı ama beklenenin bi türlü gelmediği uzun soluklu mutsuzluklar yayan kavgalardandı. "biraz büyüsün çocuk, çekip giderim" cümlesi artık o kadar sıradanlaşmıştı ki, ikimiz de hatta Aytek bile inanmıyordu bu lafa. Biraz büyümek kavramının yaş olarak karşılığını hiç birimiz bilmiyorduk.

Evliliğimin ilk yılında garip bir şekilde kalınlaşmıştım. Kilo almaktan bahsetmiyorum, bi evli kalınlığı vardı üstümde. O kalınlığın üzerine de bi sürü kilo almıştım. Sigarayı bırakmak iyi gelmemişti. Her gün gitmem zorunlu değildi ama evden kaçmak için sürekli gazeteye gidiyordum. Bana verilen bi odada gündem başlıklarını tek tek okuyor çizilebilecek bi karikatür konusu arıyordum. Çizdiğim şeylere inanmıyordum, gerçekten kızmadığım insanları eleştirip, ne olduğunu asla bilmediğim iyiliğin, doğrulun ve adaletin bayraktarlığını yapıyordum. Götüm hızla büyüyordu, genç görünmek için bıraktığım top sakalım yüzüme atılmış bir avuç kıl topağı gibi duruyordu ve bana hiç yakışmıyordu, akşam olunca hiç gitmek istemediğim bi evim ve y.rrak gibi bi aile hayatım vardı. Oturup kendi halime bağıra bağıra ağlayacağıma, başka insanların yaptığı yanlışları eleştiriyordum.

"Zaten her şey kötü, bari ailemin, çoluğumun çocuğumun rızkını kadınlarla yiyeyim" de iyice boka batayım diye düşünüp gazete içindeki stajyer kızlara sarktım ama bi türlü karşılık alamadım. Sanırım gazete içinde de konuşuldu bu sarkmalarım, bir iki defa benim hakkımda konuşulduğunu duydum. Zamanla iletişimim de koptu insanlarla.

Bir gün hep beraber arabayla şehir dışına çıkacaktık. Hafta sonunu evde değil de dışarıda geçirmek iyi gelecekti ama daha sokakta çıkmadan kavga ettik. Annesi indi eve döndü, Aytek ve ben yola devam ettik. Aynadan sürekli ara ara kesiyordum. Bana küsmüş öylece dik dik bakıyordu. Bir benzincide durdum yıllar sonra sigara aldım, ona da dondurma. Yedi ama tavrına da devam etti. Sigara iyi gelmişti. "Nereye gidelim" diye sordum, cevap vermedi. Aslında annesinin inmesi içten içe hoşuma gitmişti. Böylelikle oğlumla daha çok baş başa kalacak, bozuk olan aramızı düzeltebilecektim. Direksiyonu, doğduğum ve uzun zamandır görmediğim topraklara, Sivas'a doğru kırdım. Çünkü bu yolculuğun benim iç dünyama yaptığım bir yolculuk da olmasını istiyordum. Doğduğum toprakları oğluma göstererek hem ona yol boyunca hayat hakkında bir takım dersler verecek hem de bu yolculuktan ben bir takım dersler çıkaracaktım. Sevginin ve dostluğun önemini bize bir kere daha hatırlatan bir yol hikâyesi gibi olacaktı bu yolculuğumuz.

Sonra Sivas uzak geldi, "sktiret, kim gidecek şimdi tee oralara, gel cevahir alışveriş merkezine gidelim" dedim. "Alışveriş merkezi" diyince Aytek'e de bi can geldi zaten. Ama yine de belli bir mesafeyi korudu yol boyunca. Arabayı park ettikten sonra yukarı, yemek yenecek bi yere gittik. Çok aç olmadığımız için bi kafeye oturduk. Ben bi kave söyledim kendime o da tatlı ve nesquik. Karşılıklı hiç konuşmadan oturuyorduk. Oğlumla iletişimim hep çok azdı. Çocukların dinden hiç anlamam. Onlarla başka bi ses tonuyla konuşmam, normal insanlarla konuştuğum gibi konuşurum. Aslında bunu onlara saygımdan yaparım. Ne bileyim, birileri benimle kendi aralarında konuştuğu ses tonuyla değil de ağzını yüzünü eğerek sevimli gibi konuşsaydı "noluyo lan t.şşak mı geçiyorsun sen benle" derdim. "okul nasıl gidiyo" diye sordum, nasıl gittiğini bildiğim halde. "Ne bileyim ben yaaa" diye cevap verdi. Sürekli dizini sallıyordu. Bişey demeden alttan dizini tuttum. Sallamayı durdurdu. Sonra bırakınca tekrar yüzüme bakarak sallamaya başladı. Sürekli bana meydan okuyordu, sinirini anlamak imkânsızdı. İlgilenmedim. Etrafa baktım. Genellikle çocuklu çiftler ortalıkta geziyordu. Kafede oturanlar ise hep gençti ve kafenin tek çocuğu Aytek'ti. İlerdeki masadan bir kız Aytek'e gülümsüyordu. "şu kız seni kesiyo lan, git konuş bence" dedim. "bana ne yaaa" dedi. Onla anlaşmak gerçekten çok güçtü. Bu güzelliği ona babasından başkasının yapmayacağını çok ilerde anlayacaktı. Ama şimdi çocuktu, tabii ki anlamayacaktı 8'inden gün almıştı. Hayat onun için çok zordu. Boy yok, gelir yok, maaş yok, birileri bişey alıyor giyiyorsun, birileri çağırıyor gidiyorsun, dünyada anlamadığın bi sürü şey var, herkes sana karışıyor, dalga geçiyor, "gidicem buralardan" desen gidemezsin, kendi başına bi karar veremezsin. Hayatın hakkında ciddi kararlar alsan ne yazar, yarın kolundan tutup Bücürüks mağazasından bir şeyler alırlar sana. Bücürüks'ten giyinen çok önemli karar almış birini kimse dinlemez. Çocukluk gerçekten aklı başında bir çocuk için rezil bir şeydir.

Bir tane çocuk mağazasına gittik. Ona bir iki tişört aldım. Etrafta genç anneler vardı. Modern babaların çekiciliğini duymuştum. Ve oldukça modern gözüküyordum, bir iki bakış yakaladık Aytek'le. Takdir dolu bakışlardı bunlar. Biz ebeveynlerde, hepimiz birer anne ve babayız, ne kadar da çağdaşız değil mi gülümsemesi vardı. Genç bir anne ve oğlu reyonlar arasında ilerliyordu. Aytek'le beraber peşlerine düştük. Onlar neyle ilgileniyorsa biz de ilgileniyorduk. Çocuk hafiften kıllandı benden. Gülümsemelerim karşısında yüzünü bir an bile yumuşatmadı. Annesi ise ona nazaran daha az sertti. Hatta bi elektrik bile aldım diyebilirim. Gerçi yıllar sonra tartıştığımızda oğlum Aytek "o kız seni değil beni kesti de bozmamak için söylemedim" diyecekti ama emindim beni kesmişti. Neyse birden ne olduysa oldu Aytek ile çocuk birbirlerine girdi. Düz ince telli saçlı sarışın çocuğu babası gibi halıfleks kafalı oğlum nasıl da yerden yere vuruyordu. Annesiyle beraber çocukları ayırmak için koştuk. İki çocuğa da tokat çarpıp ayırdım. Kadın "sen nasıl benim çocuğuma vurursun" diye cırladı. Ne kadar da güzeldi. "ben hak geçmesin diye vurmuştum" dedim ama dinletemedim. Kadın ortalığı ayağa kaldırdı. Güvenlik gelince "vurmadım ben çocuğa filan" diye yalan söyledim, Aytek'e döndüm "Vurdum mu oğlum. Sen gördün her şeyi" diye sordum kaşlarımı kaldırarak. "ne bileyim ben yaa" diyerek dışarı koştu. Ben de peşinden koştum. Ben ağlayarak kaçacağını sonra uzun uğraşlar sonucu onu sessiz bi yerde bulacağımı sanıp, onunla o sessiz yerde yapacağım duygusal konuşmayı planlarken onu aşağı doğru inen yürüyen merdivenlere yukarı doğru çıkmaya çalışıp oynarken buldum. İki dakkada unutmuştu içerde olanları. O çıktıkça onu aşağı getiren merdivene inat yine çıkıyor, tam zirveye yaklaştığı anda yürümeyi bırakıp, tekrar çıkmak için aşağıya inmeyi bekliyordu. Kendimi ben de aynı hareketi yaparken buldum. En sonunda güvenlik görevlisinin bakışını görünce onu kucağıma alıp zirveden aşağıya indim. Yıllardır ilk defa iki tarafın da rızasıyla çocuğumu kucağıma almıştım ve onu da sadece bize kızan güvenlik görevlisi görmüştü. Deminki o genç anne görseydi şu manzarayı eminim çok etkilenirdi benden.

Genç anneyi bir daha görürüm de iletişim kurarım umuduyla Aytek'le alışveriş merkezinin bütün katlarını dolaştık. Ben kadından ümidi kesince ve oğlum da eve gitmek isteyince biraz daha alış veriş yapıp eve gittik. Annesi surat yapmış evde oturuyordu. Aytek'e annesine aldığım tişörtü götürmesi için verdim. Tişörtü kenara fırlatıp Aytek'e sarılarak ağladı. Bu duygusal ortamda ben ise çocuk mağazasından aldığım çocuğu kucakta taşıma askısı skini kollarıma geçirmeye çalışıyordum. Yarın Kanyon'a gidip tıpkı modern bir baba gibi 8'inden gün almış oğlumu kucağımda gezdirip etrafa çağdaş gülücükler saçacaktım. Ben Aytek'in ne kadar istemese de sonunda bana benzeyeceği babasıydım.

UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi | 6 Ağustos 2009 | Sayı: 101

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır

YAYINCI MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur GÜRSOY
YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Nuri AÇAR (nuri@uykusuzdergi.com)

GRAFİK: Fırat YAŞA - Evrim GÜVENÇ - Vasıf TERİM
KALİGRAFİ: Şevki Sayışman
Halkla İlişkiler ve Muhasebe: Elvan Aktaş (caglar@uykusuzdergi.com)
Asmalımescit Mah. Sofyalı Sok. Hamson Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat.1 Beyoğlu / İSTANBUL

TEL: 0 (212) 245 53 38/39 **FAX:** 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307-7619
BASKI: APA Uniprint Hadımköy Asfaltı Ömerli Köyü Mevkii 34555 Hadımköy / İstanbul 0(212) 798 28 40
GENEL DAĞITIM: DPP - 0(212) 622 22 22

ABONELİK: **Yurtiçi:** 99TL **Amerika:** 100$ **Avrupa:** 70€ **Uzakdoğu:** 120$
Banka Hesap Numaralarımız: Yapıkredi Bankası Parmakkapı Şubesi, YTL: 81217859 USD: 81345973 EUR: 81345967

OTİSABİ
YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com
Falcı
USTAA. BANA Bİ YARIM EKMEK KOKOREÇ DAHA KAPTIRSANA...
YİYEBİLİCEK MİSİN?
MAASUS YİYO, KİLO ALMAK İÇİN
ZATEN XXXL OLMUŞ
ZAYIFLARSA YAAYLALAR YAYLALAR HAHAHA...
METO!
O NE YA ANLAMADIM
..NEE LAN! BİZ YAPTIK GELDİK SALAK MIYIZ YANİ?
EN VERİMLİ ÇAĞIMDA ASKERE Mİ GİTSEM!
VERİMLİ ?
OZİ.. ARKA MASADAKİ ŞU KIZ KİM?...BAZEN ASANSÖRDE RASTLIYORUM..
BİZİM ÜST KATTAKİ HUKUK BÜROSUNDA STAJYER..
YARAMAZ AABİ O!..
HAH.. METO BEĞENMEDİYSE OLMAZ.. NİYE LAN?
AVUKAT OLUCAK Bİ KELEĞİNİ.. GÖRDÜ MÜ S.ŞAR AAZINA
METO. ÇEVİR FİNCANI FALINA BAKIYIM
SAHİ Mİ?
BU LAVUK PEK Bİ EVLİLİK MERAKLISI. KESİN NİŞANLANMIŞ AYRILMIŞTIR..
..UZUN ZAMAN ÖNCE CİDDİ BİR İLİŞKİN OLMUŞ
AA OLDU..
..BİR KADIN VAR... SENİ KOLLARINA ALMIŞ, SARILMIŞ.. SENİ ÇOK SEVİYOR
KİM Kİ ACABA ?
VAY MANİTA MI VAR METO?
YOK LAN ANNEM O CANIM YA
BİRAZ DA GELECEKTEN HABER VERİYİM..
HMM.. İŞLE İLGİLİ BİŞİYLER GÖRÜYORUM
NE GÖRDÜN OTİSABİ?
İYİ ŞEYLER OLUCAK.. BAK, KEÇİ SAKALLI BİRİ SANA TAVUK VERİYO
AA ZAFER BEY BU..
VALLA MORALİMİ DÜZELTTİN OTİSAABİ
NİYE?..ÖĞLE YEMEĞİ Mİ ISMARLADI SANA?
YOK BE TÜLİN ABLA FAL BAKTI HER ŞEYİ BİLDİ VALLA
BEN DE İSTERİM BAK
OLUR BAKARIM
KAHVE SÖYLÜYORUM BAK..
SÖYLE
HMMM... OF OF OF!..
NE OLDU NE GÖRDÜN ?
ÇOK SIKILMIŞSIN SEN
SIKINTISI OLMAYAN VAR SANKİ
BENİ SINIYOR
SENİN ASIL SORUNUN EVDE
HAH KAYNANA.. DİDİŞİYORDUR KESİN
..SENİ HEP ELEŞTİREN YAPTIĞIN HİÇBİR ŞEYİ BEĞENMEYEN BİRİ VAR
PARMAĞINI KALDIRMIŞ BAK BURDA
ÇIKMASA ŞAŞARDIM
VALLA BİLİYON ... NE CEVHERLER VARMIŞ SENDE
KIZLAAR..
AABİ NAAPTIN YA HERKESE YAYACAK ŞİMDİ BU!
BENİM İSTEDİĞİM DE BU ZATEN ŞİŞKO BAKAYA
Ertesi gün
GÜNAY-DIIN... SABAH KAHVEMİ İÇİP KAPATTIM SENİ BEKLİYODUM
GEL BAKALIM
BU YAŞA KADAR BİRİNİ BULAMADIĞINA GÖRE YA FECİ AŞIK OLDUN VE TERK EDİLDİN YA DA ÇOK SEÇİCİSİN..
SENİ MUTLU EDİCEK BİRİ ÇIKMAMIŞ KARŞINA..
BIRAK GEÇMİŞİ ŞİMDİ
BURDA ATIYLA SANA DOĞRU KOŞAN BİRİ VAR
AA ?
Sıradaki
.. ÇOK ÇALIŞIYOSUN
DOĞRU
HAKKINDA ÇOK DEDİKODU VAR İŞ YERİNDE
AY EVET
AŞK FİLAN YOK MU?
FEYSBUK'TA TANIŞICAĞIN YA DA YAZIŞTIĞIN BİRİYLE ...
AA.. VAR ...
OFF SIKILDIM LAN
YURTDIŞINA GİDİCEKSİN GALİBA.. ELİNDE MEŞALE TUTAN KIZ VAR BURDA
AA.. NİYORK MU YOKSA?
AY İNŞALLAH
SELAM.. ŞEY...BEN DUYDUM Kİ ...
OH GELDİ SONUNDA
YEMEĞE ÇIKICAKTIM BEN DE
..ASLINDA PEK İNANMAM AMA İNSAN GENE DE MERAK EDİYO
DULU LULU DULU
TELEFONU SUSTURDU.. KONUŞMAK İSTEMEDİĞİ BİRİ VAR GALİBA
DRİLİ Lİ.. DIT!
GALİBA TELEFON AÇAN SEVGİLİSİYDİ... ORADAN TUTTURABİLİRİM..
HMM...KANGREN OLMUŞ BİR İLİŞKİN VAR.. BİR ERKEK YAPIŞMIŞ SANA KURTULAMIYOSUN SANKİ..
OH
DOĞRU
AMA BİTİRECEK VE RAHATLIYCAKSIN YENİ BİRİ SAYESİNDE
YENİ BİRİ Mİİ? ÖYLE Bİ İHTİMAL DAHİ YOK
BEN BURADA GÖRDÜĞÜMÜ SÖYLEDİM
HADİ BAKALIM HAHAHA
OFF.. NE GÜZEL GÜLÜYO YAA
BU AKŞAM BİRLİKTE BİR YERE GİDER MİYİZ ?
BİLMEM FALCI SENSİN.. BİLMEN LAZIM..
SAAT SEKİZDE GELİP SENİ EVDEN ALICAM
AN-ANLAMADIM ?
HADİ GÖRÜŞÜRÜZ..
Bir ilişkinin en güzel aşaması başlangıcıdır. Merak ve keşfetme duygusu ağır basar, insanı heyecanlandıran da budur zaten. Karşı tarafta da bu isteği uyandırmak gerekir. Bu kez gelecekten haber veren biri rolünü oynadım ve işe yaradı. Ama birkaç hafta sonra "bizimkiler seni merak ediyor" cümlesiyle sonu başlattı. Öyle bir gelecek görmüyordum kendimde.
NE OLDU SANA BÖYLE KİLO ALMAYA BAŞLADIN ERİT ŞU GÖBEĞİNİ ARTIK YAA!..
İKİ KİLO DAHA ALIRSAM, KOŞARAK UZAKLAŞIR BENDEN
SON

13 AGUSTOS PERŞEMBE
SAYI: 2009/33 No: 102
1.75 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 2.00 TL.

UYKUSUZ

www.uykusuzdergi.com

Üniversite harçlarına yapılan yüzde 8'lik zammı protesto eden öğrencilerin eylemi devam ediyor.

UYKUSUZ

İstanbul sokaklarını sivil polislere zimmetleyen "güven timi" uygulaması başladı.

Münevver Karabulut'un katil zanlısı olarak aranan Cem Garipoğlu'nun ağabeyi Levent Garipoğlu Adli Tıp'ta DNA örneği verdi.

Türkiye'de lüks oto satışları, geçen yılın aynı dönemine göre yüzde 6 oranında arttı.

Güle Güle!

Üç adam, bize veda ettiler, sonsuza göçtüler... Üç adam, üçünü de tanımam... El sallayıp gittiler...

Bahadır Akkuzu... Kurtalan Ekspres'in müzisyenlerinden... Barış Manço'nun "saçlı sakallı" arkadaşlarından... Gökyüzüne yükseldi raylar, akkuzuyu kurt aldı...

Sait Şanlı... Güneydoğu'da kan davalarını bitiren, düşmanları dost eden gönül adamı... Dayatma yok, yalan yok; bizim adamımız, bizim barışımız... Hakkını helal etti, gitti...

Aykut Oray... Bizim en masum katilimiz... Aramızdan ayrılan Beşiktaşlı abiler kervanına kapılıp jübile yaptı... Yıldızdı, yıldız kaldı... Üç adam attaa gittiler... Güle Güle...

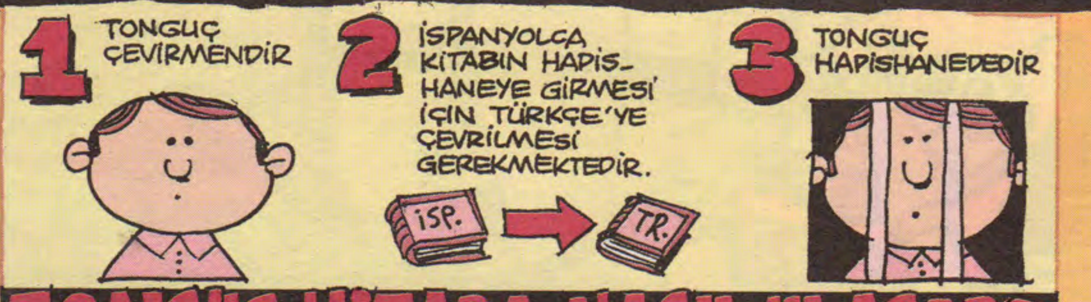
V.Ö.

Çatışmalarda yaşamını yitiren PKK'lı ve asker anaları Diyarbakır'da bir araya gelerek savaşın durmasını istediler.

Türkiye ve Rusya arasında gerçekleşen Güney Akım projesiyle ilgili anlaşma törenine, durup dururken, İtalya Başbakanı Berlusconi de katıldı. Gittiği her ortama neşe getiren Berlusconi, törende Putin ve Erdoğan'ı esprileriyle güldürdü. Ortalık iyice neşelenince, Putin Berlusconi'ye, "Kızları getirmedin mi?" diye sordu. Berlusconi kahkaha atarak, "Aniden geldim," dedi. Erdoğan'sa, hayat görüşüne ters düşen bu neşeli ortamı idare ederken sürekli gülümsemeyi ihmal etmedi. Çünkü o da yakın dostu Ahmet Çalık, anlaşmadan nefis bir pay kaptığı için çok sevinçliydi...

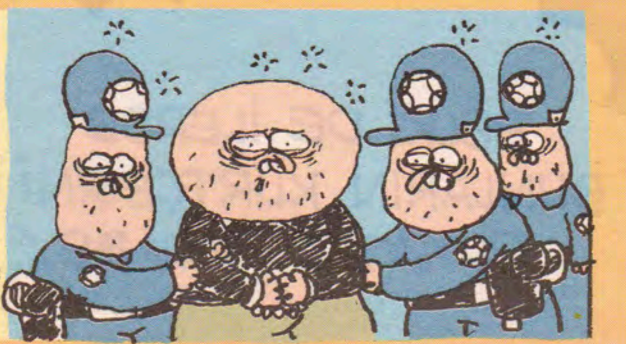

TONGUÇ KİTABA NASIL ULAŞIR?

Cezaevindeki **çevirmen** Tonguç Ok'a gelen İspanyolca yayın, 'Türkçe değil' gerekçesiyle cezaevine alınmadı. Cezaevi yönetimi piyasada serbestçe satılan yayınlar için '***inceleme için çevrilmesi şart***' dedi.

06:15 ERKEN KALKAN KAZANIR

Kırklareli'ndeki TOKİ konutları inşaatında çalışan ve paralarını alamadıkları için eylem hazırlığında oldukları öne sürülen 7 işçi, sabah saat 06.15'de şantiye alanına gelen polisler tarafından yataklarında uyandırılarak gözaltına alındı. Polisler 70 kişiydi...

Başbakanlık, telefon dinlemeleriyle ilgili yönetmeliği değiştirdi. Bundan böyle dinleme yapan her görevliye 'aidiyet numarası' verilerek kimin kimi dinlediği belli olacak.

KAÇ YIL OLDU?

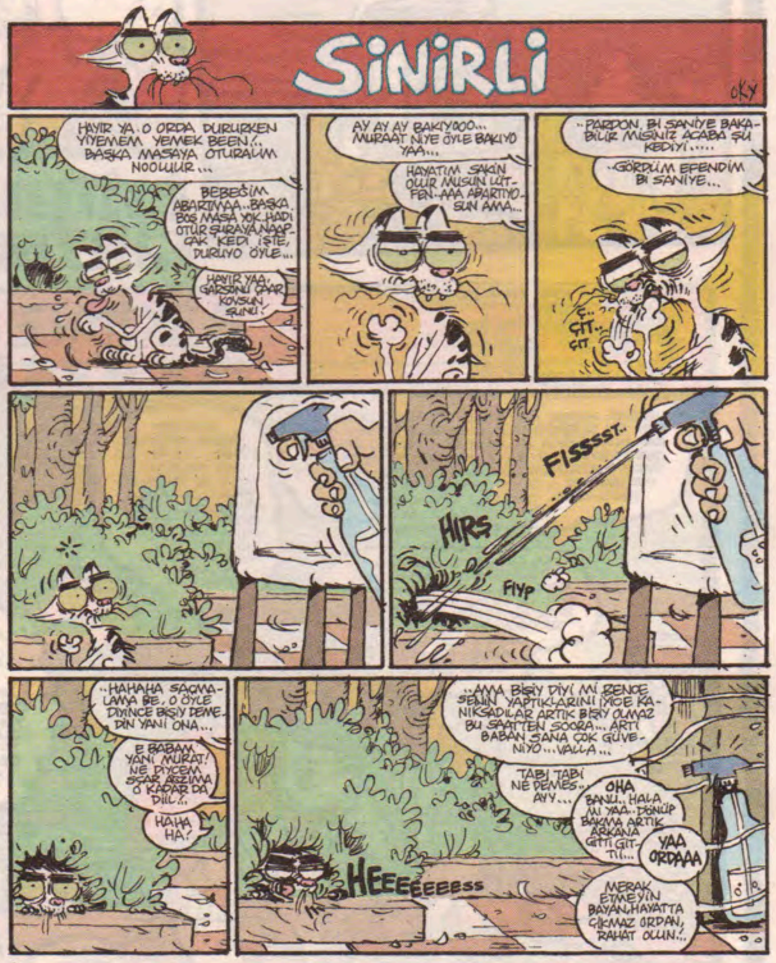
- Ahmet Dursun, eşcinsel futbolcularla ilgili bir soruya, *"Beni aşan konular. Ben hiçbir zaman öyle bir şey görmedim ve karşılaşmadım. Öyle insanları da tanımıyorum, tanımak da istemiyorum,"* cevabını vererek hızla ortamdan uzaklaşalı **5 yıl...**
- Didem Uzel, *"92 yaşında kaybettiğimiz Yesari ön adlı müzik adamı?"* sorusuna, *"Yesari Asım Can Gündüz"* cevabını vereli **5 yıl...**
- Necmettin Erbakan'ın yüzlerce fabrika temeli attığı MC döneminde, bir CHP milletvekili, Erzincan'da atılan bir temeli arabaya yükleyerek Meclisin önüne getireli ve "temel denilenin 100 kiloluk bir beton yığını" olduğunu açıklayalı **33 yıl...**
- Bundesliga'daki bir futbol maçında, hakem ilk yarının bitiş düdüğünü 35. dakikada çalalı ve savunmasında, *"Alt tarafı bir bira ve bir bardak votka içtim..."* diyeli **34 yıl...**

- Sırrı Gültekin'in yönettiği "Ayrılık" filminin galasında, yapımcı Vakko'ya yaptırdığı mendilleri seyirciye dağıtalı **51 yıl...**
- Muhsin Ertuğrul, Türkiye'nin ilk uzun metrajlı renkli filmi "Halıcı Kız"ı çekeli tam **56 yıl** olmuş...

Ordu Valisi Ali Kaban, tüm ildeki camilerin tuvaletlerinde bulunan pisuvarları "dinen sakıncalı" gerekçesiyle kaldırttı.

Irak'taki sivil katliamlarla adını duyuran paralı asker şirketi Blackwater'la ilgili davada, şirket kurucusunun kendini "Müslümanları yeryüzünden silmekle görevli bir haçlı askeri" olarak gördüğü öne sürüldü.

MİZAHIN ÖLÜMÜ

Hürriyet gazetesi yazarlarından Yılmaz Özdil ve Bekir Coşkun, Tayyip Erdoğan-Ahmet Türk görüşmesini eleştiren birer yazı yazdılar. Her ikisi de görüşmenin nasıl geçtiğiyle ilgili hayali diyaloglar yazarak, yazılarına 'mizahi' bir üslup katmak istediler. Ama mizah kanalları tıkalı olduğu için akıllarına gelen tek şey Ahmet Türk'ün şivesiyle dalga geçmek oldu. Ortaya çıkan mizah falan değil bir tür gizli ırkçılıktı:

Yılmaz Özdil Mizahı:
Tayyip Erdoğan: "Geç otur şöyle"
Ahmet Türk: "***Töplümsel*** süreç..."
Tayyip Erdoğan: "Bırak şimdi sen süreci mürreci!"
Bekir Coşkun mizahı:
Ahmet Türk: "Sen kimsiniz?.."
Tayyip Erdoğan: "Portmanto..."
Ahmet Türk: "Eme bizim görüşmemiz Beşbeken ileydi, hadi o olmadı AKP Genel Başkanı olarak olsun dedik. ***Pırt mentö*** ile görüşme nasıl olur?.."

Obama Hepimizi Yener

11 Eylül'ün ardından 'Müslüman' imajını düzeltmek için yaratılan "99" adlı İslami çizgi romanın kahramanlarının, Amerikalı süper kahramanlarla ortak maceralara çıkması planlanıyor. Projeye göre, Süpermen, Batman, Örümcek Adam ve X-Men, Müslüman meslektaşlarıyla birlikte Obama'nın geçen Haziran ayında Kahire'de yaptığı konuşmaya benzer bir sahnede bir araya gelecekler. Böylelikle Müslüman imajını düzelterek 'medeniyetler ittifakı' mesajı verecekler...

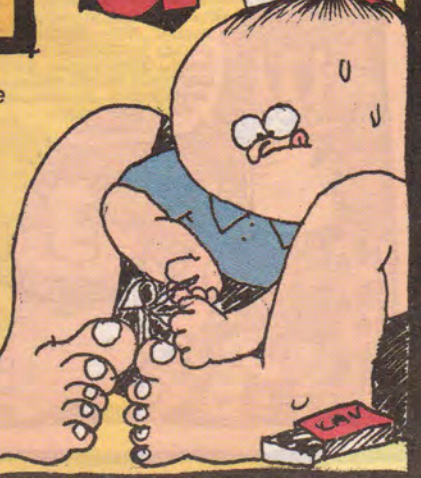
aha burda para var!

AKP HÜKÜMETİ, İŞSİZ KALANLARA İŞSİZLİK SİGORTASI ÖDENMESİ AMACIYLA KURULAN İŞSİZLİK FONUNDA BİRİKEN 41.6 MİLYAR LİRALIK KAYNAĞIN ÖNEMLİ BİR BÖLÜMÜNÜ KARAYOLU VE ALTYAPI YATIRIMLARINDA KULLANACAĞINI AÇIKLADI.

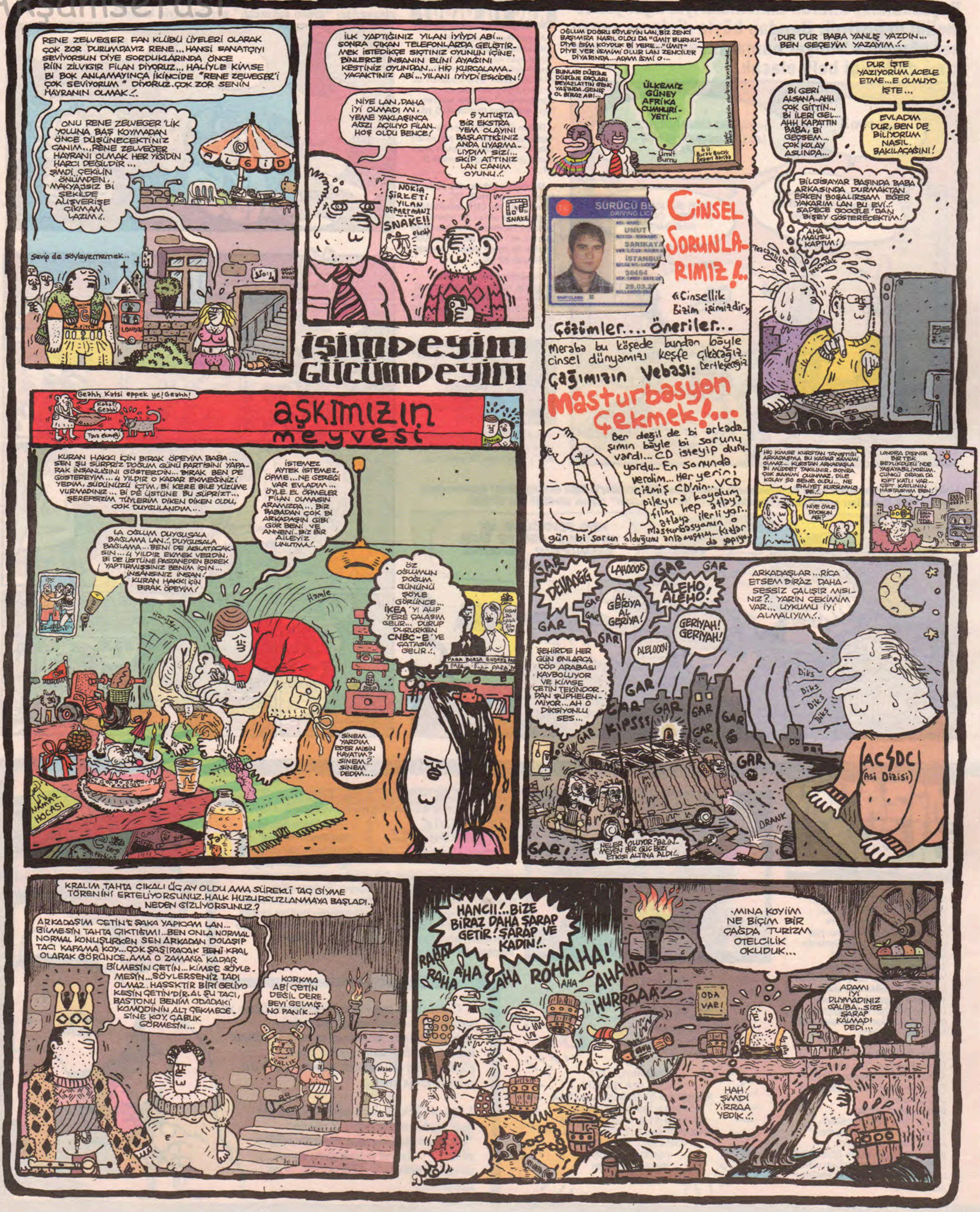
NİTELİKSİZ BİLGİ

** Cübbeli Ahmet Hoca, küçükken cübbe ve sarığa çok meraklıymış, annesinin namazlığını alıp başına sarar ve öyle namaz kılarmış. Kibrit kutusundan cami, **çöplerinden de cemaat yapar** onlara da namaz kıldırırmış...*

** Davut Güloğlu'nun uçak korkusuyla ilgili açıklamalarından 3 cümle: "İnsanların kolunu sıkıp mosmor ettiğim oldu...", "İşaret parmağımı ısırıp simsiyah ettim...", "Biz uçakta sinek kadarız..."*

FIRAT BUDACI

RENE ZELVEGER FAN KLÜBÜ ÜYELERİ OLARAK ÇOK ZOR DURUMDAYIZ RENE... HANGİ SANATÇIYI SEVİYORSUN DİYE SORDUKLARINDA ÖNCE RİİN ZİLVIGIR FİLAN DİYORUZ... HALİYLE KİMSE Bİ BOK ANLAMAYINCA İKİNCİDE "RENE ZELVEGER'İ ÇOK SEVİYORUM" DİYORUZ. ÇOK ZOR SENİN HAYRANIN OLMAK!..
ONU RENE ZELVEGER'LİK YOLUNA BAŞ KOYMADAN ÖNCE DÜŞÜNECEKTİNİZ CANIM... RENE ZELVEGER HAYRANI OLMAK HER YİĞİDİN HARCI DEĞİLDİR... ŞİMDİ ÇEKİLİN ÖNÜMDEN, MAKYAJSIZ Bİ ŞEKİLDE ALIŞVERİŞE ÇIKMAM LAZIM!..
ALGİDA
Sevip de söyleyememek..
LONDON
İLK YAPTIĞINIZ YILAN İYİYDİ ABİ... SONRA ÇIKAN TELEFONLARDA GELİŞTİRMEK İSTEDİKÇE SIÇTINIZ OYUNUN İÇİNE. BİNLERCE İNSANIN ELİNİ AYAĞINI KESTİNİZ OYUNDAN... HİÇ KURCALAMAYACAKTINIZ ABİ... YILANI İYİYDİ ESKİDEN!
NİYE LAN, DAHA İYİ OLMADI MI, YEME YAKLAŞINCA AĞZI AÇILIYO FİLAN.. HOŞ OLDU BENCE!
5 YUTUŞTA BİR EKSTRA YEM OLAYINI BAŞLATTIĞINIZ ANDA UYARMALIYDIM SİZİ... SKİP ATTINIZ LAN CANIM OYUNU!..
NOKİA ŞİRKETİ YILAN DEPARTMANI SNAKE!!
SNAKE
İŞİMDEYİM GÜCÜMDEYİM
OĞLUM DOĞRU SÖYLEYİN LAN, BİZ ZENCİ BAŞIMIZA NASIL OLDU DA "ÜMİT BURNU" DİYE İSİM KOYDUK Bİ YERE..."ÜMİT" DİYE YER İSMİMİ OLUR LAN ZENCİLER DİYARINDA...ADAM İSMİ O...
BUNLARI DÜŞÜNE DÜŞÜNE SAÇLARI BEYAZLATTIN GENÇ YAŞINDA. GENİŞ OL BİRAZ ABİ...
ÜLKEMİZ GÜNEY AFRİKA CUMHURİYETİ...
Ümit Burnu
İl il Bucak Bucak Beşeri Harita
DUR DUR BABA YANLIŞ YAZDIN... BEN GEÇEYİM YAZAYIM!..
DUR İŞTE YAZIYORUM ACELE ETME...E OLMUYO İŞTE...
Bİ GERİ ALSANA..AHH ÇOK GİTTİN... Bİ İLERİ GEL... AHH KAPATTIN BABA, Bİ GEÇSEM... ÇOK KOLAY ASLINDA...
EVLADIM DUR, BEN DE BİLİYORUM NASIL BAKILACAĞINI!
BİLGİSAYAR BAŞINDA BABA ARKASINDA DURMAKTAN ERKEN BOŞALIRSAM EĞER YAKARIM LAN BU EVİ!.. SADECE GOOGLE'DAN BİŞEY GÖSTERECEKTİM!
AHA MAUSU KAPTIM!
Tezcanlılık
SÜRÜCÜ BE
DRIVING LIC
UMUT
SARIKAYA
İSTANBUL
36464
29.03.2
CİNSEL SORUNLARIMIZ!..
«Cinsellik Bizim işimizdir»
Çözümler.... Öneriler...
Meraba bu köşede bundan böyle cinsel dünyamızı keşfe çıkacağız.. Dertleşeceğiz
Çağımızın Vebası: Masturbasyon Çekmek!...
Ben değil de bi arkadaşımın böyle bi sorunu vardı... CD isteyip duruyordu.. En sonunda verdim... Her yerini çizmiş CD'nin.. VCD pileyıra koydum film hep atlaya atlaya ilerliyor.. Masturbasyonun o gün bi sorun olduğunu anlamıştım... Kızlar da yapıyo
Geahh Katsi eppek ye! Geahh!
Katsi! Geahh!
Tava ekmeği
AŞKIMIZIN MEYVESİ
KURAN HAKKI İÇİN BIRAK ÖPEYİM BABA... SEN ŞU SÜRPRİZ DOĞUM GÜNÜ PARTİSİNİ YAPARAK İNSANLIĞINI GÖSTERDİN... BIRAK BEN DE GÖSTEREYİM... 4 YILDIR O KADAR EKMEĞİNİZİ YEDİM, SÜDÜNÜZÜ İÇTİM, Bİ KERE BİLE YÜZÜME VURMADINIZ... Bİ DE ÜSTÜNE BU SÜPRİZT... ŞEREFSİZİM TÜYLERİM DİKEN DİKEN OLDU, ÇOK DUYGULANDIM...
İSTEMEZ AYTEK İSTEMEZ, ÖPME... NE GEREĞİ VAR EVLADIM... ÖYLE EL ÖPMELER FİLAN OLMASIN ARAMIZDA... BİR BABADAN ÇOK Bİ ARKADAŞIN GİBİ GÖR BENİ VE ANNENİ.. BİZ BİR AİLEYİZ UNUTMA!..
LA OĞLUM DUYGUSALA BAĞLAMA LAN!.. DUYGUSALA BAĞLAMA... BENİ DE AĞLATACAKSIN... 4 YILDIR EKMEK VERDİN, Bİ DE ÜSTÜNE PASTANEDEN BÖREK YAPTIRMIŞSINIZ BENİM İÇİN... İNSANSINIZ İNSAN! KURAN HAKKI İÇİN BIRAK ÖPEYİM!
ÖZ OĞLUMUN DOĞUM GÜNÜNÜ ŞÖYLE GÖRÜNCE... İKEA'YI ALIP YERE ÇALASIM GELİR... DURUP DURURKEN CNBC-E'YE ÇATASIM GELİR!..
Hamle
PARA BORSA ENDEKS PARA
SİNEM YARDIM EDER MİSİN HAYATIM?.. SİNEM?.. SİNEM DEDİM...
NAMAZ HOCASI
HİÇ KİMSE KURSTAN TANIŞTIĞI ARKADAŞIYLA BU KADAR SAMİMİ OLMAZ... KURSTAN ARKADAŞLA Bİ MÜDDET TAKILINIR, SONRA ÇOK SAMİMİ OLUNMAZ. DİLE KOLAY 50 SENE OLDU... NE EHLİYET KURSUYMUŞ BE!..
NİYE ÖYLE DİYOSUN ABİ?
LONDRA DIŞINDA BİR TEK BEYLİKDÜZÜ'NDE YAŞAYABİLİYORUM. ÇÜNKÜ ORAYA DA ÇİFT KATLI VAR... ÇİFT KATLININ HASTASIYIM BEN!
GAR
DEVAOĞĞ
LAHOOOĞ
AL GERİYA AL GERİYA!
ALEHO ALEHO!
GERİYAH! GERİYAH!
ALELOOOV
ARKADAŞLAR... RİCA ETSEM BİRAZ DAHA SESSİZ ÇALIŞIR MISINIZ?.. YARIN ÇEKİMİM VAR... UYKUMU İYİ ALMALIYIM!..
ŞEHİRDE HER GÜN ONLARCA ÇÖP ARABASI KAYBOLUYOR VE KİMSE ÇETİN TEKİNDOR'DAN ŞÜPHELENMİYOR... AH O DİKSİYONLU SES...
KIPSSS
Diks Diks Diks Diks
DRANK
NELER OLUYOR? BİLİNMEYEN BİR GÜÇ BİZİ ETKİSİ ALTINA ALDI!..
AC/DC (Asi Dizisi)
KRALIM TAHTA ÇIKALI ÜÇ AY OLDU AMA SÜREKLİ TAÇ GİYME TÖRENİNİ ERTELİYORSUNUZ. HALK HUZURSUZLANMAYA BAŞLADI.. NEDEN GİZLİYORSUNUZ.?
ARKADAŞIM ÇETİN'E ŞAKA YAPICAM LAN... BİLMESİN TAHTA ÇIKTIĞIMI...BEN ONLA NORMAL NORMAL KONUŞURKEN SEN ARKADAN DOLAŞIP TACI KAFAMA KOY...ÇOK ŞAŞIRACAK BENİ KRAL OLARAK GÖRÜNCE. AMA O ZAMANA KADAR BİLMESİN ÇETİN... KİMSE SÖYLEMESİN... SÖYLERSENİZ TADI OLMAZ. HASSKTİR BİRİ GELİYO KESİN ÇETİN'DİR. AL ŞU TACI, BASTONU BENİM ODADAKİ KOMODİNİN ALT ÇEKMECESİNE KOY. ÇABUK GÖRMESİN...
KORKMA ABİ ÇETİN DEĞİL DEREBEYİ GELMİŞ. NO PANİK...
KRALLIK
Naber?..
HANCII!..BİZE BİRAZ DAHA ŞARAP GETİR! ŞARAP VE KADIN!..
RAHA RAHA AHA AHA ROHAHA! AHA AHAHA HURRAAA!
·MINA KOYİİM NE BİÇİM BİR ÇAĞDA TURİZM OTELCİLİK OKUDUK...
ODA VAR!
ADAMI İYİ DUYMADINIZ GALİBA.. SİZE ŞARAP KALMADI DEDİ...
HAH! ŞİMDİ YIRRAA YEDİK!..

akıl fikir ofisi

Barış UYGUR
baris.uygur@gmail.com

■ İyi halden ceza indirimi nedir arkadaş? Abi beni bıçaklamış, mahkemeye çıkmışız, cezası neyse alacak artık iki yıl olur üç yıl olur ama hâkim kardeş iki yıl ceza veriyor, onu da iyi halden altı aya bir yıla artık her neyse indiriyor. İyi de biz adamın mahkemedeki davranışlarını mı yargılıyoruz çıkartıp bıçağı bana sokmasını mı? Adam haliyle hâkime yalakalık yapacak, aman efendim, canım efendim diyecek iyi hal sergileyecek asıl o iyi hali bana sergileyecekti, bıçağı takmayacaktı diyorum. Nitekim ben bu iyi hal işinden

çok anlamıyorum. Hâkim "sevdim seni iyi çocukmuşsun" ya da "bizim bi' arkadaş tanırmış seni, iyi çocukmuşsun" diyerek kıyak geçiyor gibi geliyor bana. Ha ceza indirimine asla karşı değilim. Zaten bana kalsa hapishanede olmasın, ceza da. Ceza nedir zaten? Olan olmuş, hepten salıver bana bıçağı takan arkadaşı olsun bitsin.

Sevgili okur, yukarıda bana bıçağı takan falan yazdım diye ne olur geçen sefer "arabayla ayağımı ezdiler" yazmamın üzerine gönderdiğin gibi geçmiş olsun mesajları gönderme. Yok, öyle bir şey olmadı. Şu matbu olan her şeyi ciddiye alma alışkanlığından vazgeç. Birileri matbaası var diye doğruyu söylüyor olmaz. Hayır, yalnız beni değil resmi gazeteyi bile ciddiye alma konu o.

■ Bir aksilik, bir kısım talihsizlik, yolum bir şekil Alman Hastanesine düştü. Hasta yakını olarak gittim, bir müddet hastanede vakit geçirdim (bu sefer geçmiş olsun diyebilirsin sevgili okur.) Ama arkadaş, ben buradan Alman Hastanesinin yetkililerine seslenmek istiyorum; sen ne yapmışsın öyle yahu? Hastaneye mi geldim, ikinci dünya savaşı sonrası Kuzey Afrika'da bir gece kulübüne mi belli değil. Oymalar, kakmalar, olur olmadık yerde altın varaklar. Hayır, insanın morali düzelsin diye yaptıysan, benim senin estetik anlayışını gördükçe uykularım kaçıyor, moralim bozuluyor. Düzelt oraları.

■ Sigarayı bırakmak sevgiliden ayrılmak gibi değil de nedir sorarım size. Şimdi ondan uzaktasınız ve o başkasının ellerinde, başka dudaklarda ve bir de bakıyorsunuz ki tıpkı sizinle olduğu gibi yanıyor, tutuşuyor. Feci bir analoji oldu farkındayım. Ama bir açıdan düşününce öyle. Diğer açıdan düşününce öyle değil. Nasıl, onu bilmiyorum, daha diğer açıya bakamadım.

Bizim Bi Arkadaş!

Bizim bi' arkadaş her tür tedavinin esasının tavuklu çorba ve aspirin olduğunu, her marazı tavuklu çorbayla çözebileceğini, dünyayı tavuklu çorbanın kurtaracağını hararetle savunurken tabipler odasından altı kişilik bir heyet gelip çiğneyi çiğneyivermiş Hipokrat yeminlerinin ilk satırını. Zarar vermişler garibime.

Bizim bi' arkadaş "Abi ne varsa hayvanlarda var, dünyanın kahrını biz çekiyoruz, hayvanın derdi tasası yok, keyfine bakıyor" diye konuşuk ederken Ayı Yogi ve arkadaşları gelip koyu koyuvermiş kafese ormana götürüp ömür boyu sergilemişler. Geçen yıl da vefat etti zaten, haber yolladılar gelin alın diye.

Bizim bi' arkadaş cennet vatanın hangi köşesinden dem vurulsa "Abi adamlar ta Amerika'lardan orayı görmeye geliyorlar, çok şahane bir yer" diyesiymiş, günün birinde Bağcılar için aynı şeyi söylerken Amerikan Konsolosluğunun adamları yakalamış, "ulan bizi niye karıştırıyorsun övgüne" diye tutup Guantanamoya götürmüşler. Kınıyoruz tabii Amerikalıları ama o ayrı.

Tenzih Ediyorum!

Bağımsız Devletler Topluluğu ne iş anlayamadım. Hesapta Sovyetlerin yerini alacaktı, ne oldu? Unutuldu gitti. Böyle kolpa topluluk kurulur mu, bu topluluğun başkanı kimdir, parlamentosu necidir bilen var mı? Yok. İnsana bir umut aşıladınız, ulan eski Sovyetler Birliği futbol takımı gibi Ukraynalısını, Moldovalısını, Letonyalısını, Rusunu

aynı takımda seyredeceğiz diye, o da yalan oldu. Tabii Bağımsız Devletler Topluluğu bünyesinde bulunan bütün o çilekeş halkları tenzih ediyorum. Onlara karşı bir yanlışım olmaz, olamaz. Zaten çok kalabalıklar, küllüm yanarım.

Letonya dedik bu arada, yıllar geçti anlayamadım şunların hangisi Letonya, hangisi Litvanya hangisi Estonya. Hadi gittin, iki oda bir salon yüzölçümüne üç devlet kurdun, isimleri de birbirine benzemesin arkadaş. Üsküdar'dan Hale, Jale ve Lale gibi. Hangisi hangisi bilemiyorsun. O mu Lale'ydi, bu mu Letonya'ydı diye ömür geçiyor.

Tabii bu üç Baltık ülkesinin de soğuğa direnen, onurlu, yiğit, mert, aydınlık ve dürüst halklarını tenzih ederim. (Bu arada hakikatten bence dünyanın en yiğit halkı Letonya halkıdır. Aksini iddia edenle sabaha kadar tartışırım. Sabaha doğru aksine ikna olmaya başlayabilirim, duygu durumuma bağlı. Duygu durumu mu dedim ben? Öz Türkçeci psikoloji kitabı gibi mi oldu ne?)

Sevgili Günlük

"Bişey mi oldu?"

ersin karabulut

DEVAMI ARKA SAYFADA...

O SIRADA
ERMAN ÇAĞLAR

● Eğer kahvaltı ettiğim gibi sevişseydim benim için "O tam bir seks objesi!" derlerdi. Bu olay da bir şekilde kulaktan kulağa yayılırdı çünkü kadınlar birbirlerine anlatıyormuş böyle şeyleri. Şaka bir yana gerçekten iyi kahvaltı ediyorum...

● Telekomünikasyon başkanlığı sonunda porno sitelerini en az benim ve arkadaş çevrem kadar iyi bilen bazı gençleri işe aldı. Hepsi olaya çok hakim, bu camianın içinden gelen insanlar; bir tane bile açık site bırakmamışlar. Hobileri, işleri olmuş; sevdikleri işi yapıyorlar. Buradan bu kafa dengi dostlara sesleniyorum: Bir program buldum, kurunca bütün sitelere girebiliyormuşsun galiba. Bir gün gelin birlikte takılalım. Hard diskte de bir şeyler var.

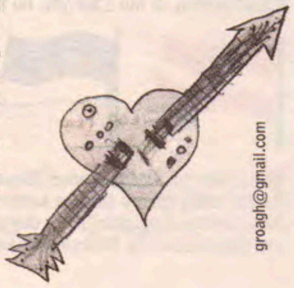
● Güney kutbundan acı haberler: Sevimli hayvanlar da et yiyor.
Bilgisayardan belgesel izlerken böyle tatsız bir sahneye denk geldim. Dünyanın en tatlı, en şirin canlıları (fok balığı); dünyanın diğer en sevimli canlılarına (penguenlere) saldırıyorlar, denk getirdiklerinde yiyorlar. İki tarafında sevimli, neşeli canlı olduklarından haberleri yok. Penguen de bir yandan fok balığını ısırmaya çalışıyor. Yine de ikisi de çok sevimli çıkmışlar burada.

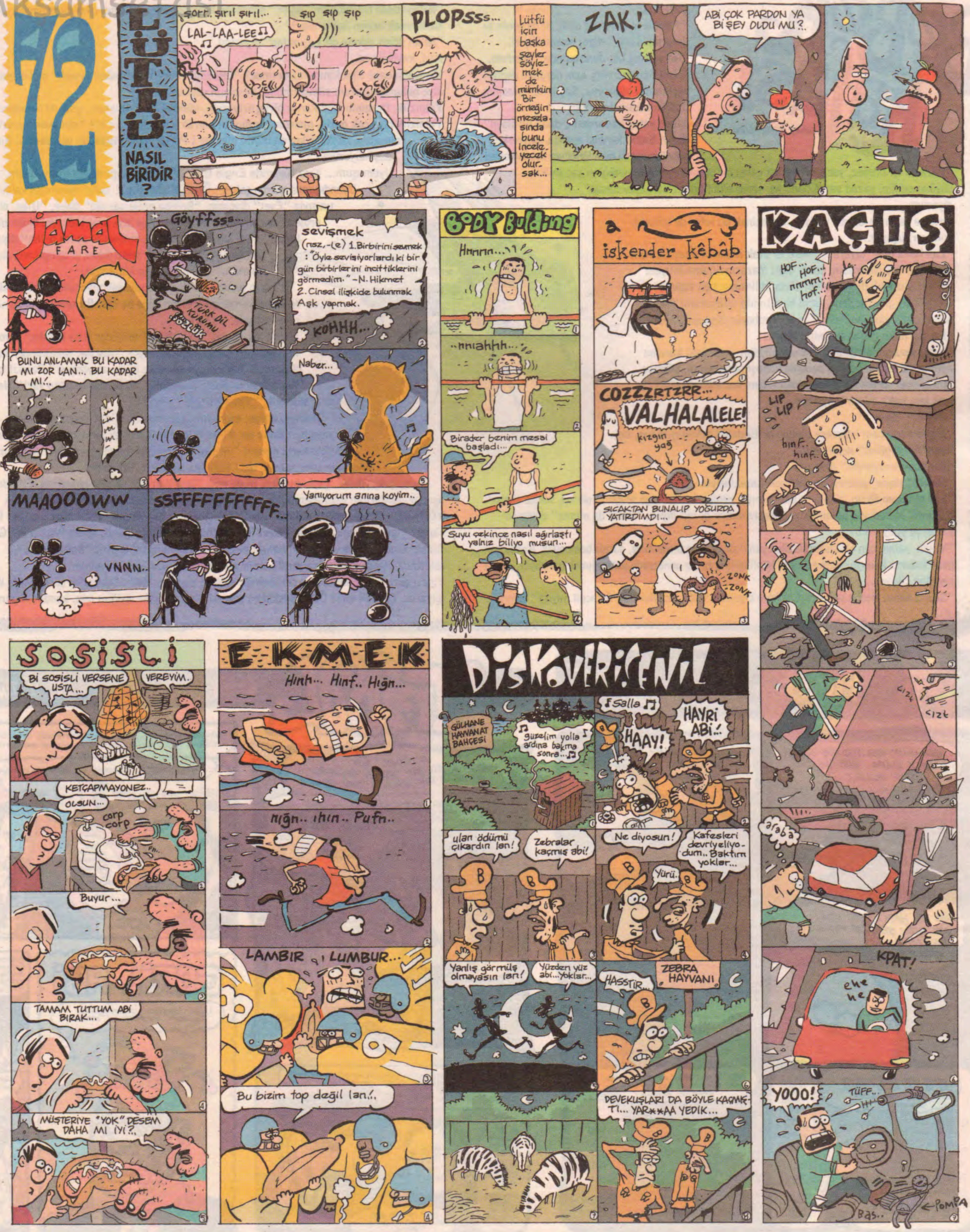
● Divalık müessesesi: Gizemli bir örgüt mü, ayrıcalıklı bir zümre mi?
Ya da nedir tam olarak? Gerçekten çok anlamadığım bir şey. Etrafımdaki insanlara soruyorum, isimleri arka arkaya sıralıyorlar (Bülent Ersoy, Muazzez Abacı). "Kavram olarak nedir?" diyorum, yine isim söylüyorlar (Bülent Ersoy). İsimden yola çıkınca (tümevarım yöntemi) "O divaysa, bu neden diva değil?" noktasında tıkanıyor anlama işi. Divalığı anlamak, ofsaytı anlamaya benziyor galiba. Anlatıyorlar, açıklıyorlar, anlamıyorsun; sonra bir gün ofsayt görünce anlıyorsun, "işte ofsayt bu lan!" diyorsun. Büyülü bir an.

● Kızlı erkekli genç gruplarında üye sayısı ve cinsiyet dağılımı için altın oran bulundu. Yaygın inanışın aksine genç grubunda erkekten çok kız olması gruba mutluluk getirmiyor. İlginç ama gerçek. Muntazam bir genç grubunda iki erkek, iki kız ve bir tane de çok uzun süredir aynı kızla sevgili olan, neşeli erkek üye bulunması gerekiyor. Uzun süredir aynı kızla sevgili olduğu için grubun içinde yaşanan cinsel gerginlikten zerre etkilenmeyen ekstra erkek üye, grubu çekip çeviriyor, aktiviteleri planlıyor. Üstelik neşeli bir insan olduğu için muhabbeti çıkmazlara girmekten alıkoyuyor, uzun süreli anlamsız sessizliklere mahal vermiyor. Kızla ayrı ilgileniyor, erkekle ayrı ilgileniyor, hepsinin gönlünü hoş ediyor. Bir yandan kendisi de kızlı erkekli bir arkadaş grubuna sahip olduğu için devamlı çok uzun süredir sevgili olduğu kızla dolaşmak zorunda kalmıyor ya da tek başına takılmıyor. Bu kaybeden tarafın olmadığı, her iki tarafın da karlı çıktığı bir durum. Ben yaş itibariyle treni kaçırdım, ama siz gençler; önünüzde fırsat varken bu formülü uygulamaya çalışın. (Sırası gelmişken gençlikle ilgili geçen gün bulduğum bir sözü de sizlere burdan söylemek istiyorum: "Gençlik kolonya gibidir, bir süre seni ferahlatır ama iki dakika sonra bir bakmışsın uçmuş gidivermiş". Bu tarz moral bozucu cümleleri doğru yerde kullanırsanız siz karlı çıkarsınız.)

● Bu hafta ev arkadaşıma bir şeyleri çizerek anlatmaya çalışırken son ürün olarak böyle bir şey çizdim. Sevginin elektro-gitarı. Eğer siz normal gitar çalıyorsanız ve solak gitar çalan kız arkadaşınız varsa, ya da siz solak gitar çalıyorsanız, kız arkadaşınız normal gitar çalıyorsa, ya da ikiniz de yeni başladıysanız ve birlikte öğrenmek istiyorsanız, muhteşem bir hediye olabilir, ya da alıp duvara da süs olarak asabilirsiniz tam emin değilim. Kullanım alanı kısıtlı ama partnerinizle çok çalışıp çalmayı öğrenirseniz, sizi için de, etrafınızdaki insanlar için de değişik bir deneyim olur. Sırt sırta verip Erol Evgin'den "İşte Öyle Bir Şey" çaldığınızı düşünün. Tüyleri diken diken eden bir sahne... Ben buna Evginin gücü diyorum.

groaghi@gmail.com

72
LÜTFÜ NASIL BIRIDIR ?
şorr.. şırıl şırıl...
LAL-LAA-LEE
şıp şıp şıp
PLOPSSs...
Lütfü için başka şeyler söylemek de mümkün Bir örneğin meselasında bunu inceleyecek olursak...
ZAK!
ABI ÇOK PARDON YA BI ŞEY OLDU MU?..
jamal FARE
Göyffsss...
TÜRK DİL KURUMU SÖZLÜK
sevişmek
(nsz,-(e) 1.Birbirini sevmek : "Öyle sevişiyorlardı ki bir gün birbirlerini incittiklerini görmedim." -N. Hikmet
2. Cinsel ilişkide bulunmak Aşk yapmak.
KOHHH...
BUNU ANLAMAK BU KADAR MI ZOR LAN... BU KADAR MI!..
Naber...
MAAOOOWW
VNNN..
SSFFFFFFFFFFF...
Yanıyorum anına koyim..
BODY Bulding
Hmmm...
..nnıahhh...
Birader benim mesai başladı...
Suyu çekince nasıl ağırlaştı yalnız biliyo musun...
iskender kêbâb
COZZZRTZRR...
VALHALALELE!
kızgın yağ
SICAKTAN BUNALIP YOĞURDA YATIRDIMDI...
ZONK ZONK
KAÇIŞ
HOF... HOF... nnmm... hof...
LIP LIP
hinf.. hinf..
cızt cızt
araba
KPAT!
ehe he
YOOO!
TÜFF..
Bas..
POMPA
SOSİSLİ
BI SOSISLI VERSENE USTA...
VEREYIM.
KETÇAPMAYONEZ.. OLSUN...
corp corp
Buyur...
TAMAM TUTTUM ABI BIRAK...
MÜŞTERIYE "YOK" DESEM DAHA MI İYİ?..
EKMEK
Hınh... Hınf.. Hığn...
nığn.. ıhın.. Pufn..
LAMBIR LUMBUR...
Bu bizim top değil lan!..
DİSKOVERİÇENIL
GÜLHANE HAYVANAT BAHÇESİ
güzelim yolla ardına bakma sonra...
Salla
HAAY!
HAYRI ABI!
ulan ödümü çıkardın lan!
Zebralar kaçmış abi!
Ne diyosun!
Kafesleri devriyeliyodum.. Baktım yoklar...
Yürü.
Yanlış görmüş olmayasın lan!
Yüzden yüz abi...Yoklar...
HASSTIR...
ZEBRA HAYVANI
DEVEKUŞLARI DA BÖYLE KAÇMIŞTI... YAR**AA YEDIK...

Bebek kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

Çatı Katı

"Yaşıtların kardinal oldu, bi de senin şu durumuna bak" diyor şımarık peri.

"Ne varmış lan durumumda" diyorum.

L koltukta uzanmış, aynı derginin değişik sayfalarını okuyoruz. Sayfa numarasının üzerinde karasinek var.

içinde yatay hallerdesin, daha ne olsun" diyor. Sanki kendisi ayakta, gayretkeş, çabalamacı da beni iğneliyor başpsikopat!

"Yazarın işi bitmez, yazarlık her an çalışıyor olmaktır, düşünmediğimi yazamam, düşünmediğini yazan varsa bana ne, senin aklın ermez bu başka hesap" diyorum.

türküye şarkıyla 'cevab' veriyor. Karasinek bu sefer de koluma konuyor, uçuyor.

"Lan bana bak" diyorum, "hem en ufak ilham vermezsin, hem de dır-dır ses çıkarırsın, cihaz gibi! Yazarın ilhama ihtiyacı yoktur, yazarlık ilham sahibi olma iddiasıdır, ben sadece gelenek sevgimden dolayı seni hayatımda tutuyorum!""Ben olmasam da olur yani" diyor suratı bembeyaz. Konuşmuyorum.

"En son haklı çıkmadım mı?" diyor.

Macar yazarın fotoğrafını çekmemeliydim, masadaki kartona adımın yanlış yazıldığı o panelde konuşmamalıydım, böylece Macaristan tarafından 'İstenmeyen Adam' ilan edilmemeliydim, evet lan, haklı çıktın" diyorum.

"Eee ?.." diyor.

"Macaristan beni istemese n'olur, ne Buda'da arkadaşım var, ne Peşte'de sevgilim" demiyorum.

"Seni çok seviyorum" diyorum.

"Nasıl?" diyor, giderek pembeleşen yanaklarıyla.

"Sen olmasan fikrin, cümlenin dadı olmaz, benim senden özge sevgilim olmaz, sensiz olmaz" diyorum. Neredeyse ağlamaklı, "Bensiz olmaz di mi" diyor. "Valla da olmaz" deyip sol yanağını öpüyorum.

"Yalan, yalan, ben olmasam da olur yani" diyor yine birdenbire, suratı bembeyaz. Karasinek gene koluma konuyor, küfrederek fiskeliyorum, biraz pencerede patinajımsı vızırdıyor, sonra camdan çıkıyor.

"Sensiz olmaz dedim ya, daha kaç kere diyecem, Bülent miyim ben, Ortaçgil miyim" diyorum.

"Nihayetinde bir kadınım" diyor," sonradan barışsak bile, tartışma cümlesine dönüp yeniden harlanmak benim hakkımdır!"

"Allah lillah aşkına git başımdan" diyorum.

Peri, kayboluyor...

Manyağa bak! Kim kimin hizmetinde? "Öksüzün elinden dürümünü almak" gibi olmasın diye bulunduruyorum zihniyatımda, haspanın çeşitlerine gel!

Yalnızlık. Derginin sayfalarını birleştiriyorum, küllüğü temizliyorum, çayı da basıyorum! Yalnızlık niye çok garip, mahzun bir durum olarak yansıtılmıştır ki? Yalnızken huzurlu olmayan, başkasıylan da mutlu olamaz ! Periye, cine ihtiyacım yok benim. Bunları düşünüyorum.

Uyumuşum... Kısa rüyamda Engin Günaydın'ı sarı saçlı görüp uyanıyorum. Uyandığımda telefon çalıyor, Ünal. Madem Ünal, sanki uykumdan kaldırılmış tınısıyla "Evet" diyorum. "Bomba proje var abi" diyor. "Ulan, bi kere projesiz ara, bi n'aber de, proje proje diye projektör gibi oldun dürrük kafalı" diyorum. "Tamam abi, uyuyosan sonra ariim" diyor.

"Sonra da uyuyo olacam, sekiz-dokuz yıl uyuyacam, sigigit" diyorum. "Piiiii..." deyip kapatıyor.

N'oluyo bana lan? Niye kimseyi sevmiyorum? Seviyo taklidi de yapmıyorum ama sorun gene de var. Bu sorunu, duruma çevirmeliyim. Yaparım.

Ünal'ı arıyorum, "Bahset hele projeden hacı bomba" diyorum, hiç afra-sıfır tafra, konuya giriyor: "Abi ilaç sektöründen kallavi bi işadamı hayatını yazdıracak adam arıyomuş!" Sessizlik... "Sen yazar mısın?" Sessizlik... "Çok çok iyi para var!" Nereye sessizlik, "Yazarım lan!" diyorum.

Hikaye, kurgu, espri yok, yazarım tabii lan! Adam anlatacak, ben yazıcam! Bana ne, dil ve imla bilgisi yeterek para kazanıcam, esasında bildiğin keriz parası! "Hayatım yazılsa ne iyi olur ama ben uğraşamam" diyen bir adet patron, beni Küba'ya gönderir. Bu, budur...

Iyice gevşiyorum, çayla bisküvi, bi de eski Türk filmi, bebek gibi oluyorum. Filmdeki aşıklar, aşklarının muhteşemliğini konuşurken, kamyon arkasında gördüğüm "BABA YORGUN" yazısı geliyor aklıma, sonra bi restoranda gördüğüm "İncir ağacı, adamı ilge yapar!" levhası, sonra Tevfik Fikret'in "Meçhul elektrikçi" dizesi, sonra Puşkin'in "Gizli Günce"sinde habire vajinadan bahsetmesi ve sonra Mungan'ın şiiri: "Solcunun eskisinden/Sağcının yenisinden/İbnenin gizlisinden/Sakla koru yarabbim!"

Ertesi gün, ikindi vakti, ilaç sektörünün mühim işadamı Melih Cabbar'ın çardağında kahve içiyoruz. Çardak mı?! Öyle. Neskafeyi şekersiz ve de sütsüz içtiğim için, kendimle gurur

vedatozdemiro@gmail.com

fırat...

uğur gürsoy

Tribal

Enfeksiyon

C.ÜSTÜN.

yuyorum, çayı şekerli içtiğimi söylemiyorum, bırakayım da öyle sansınlar!
en anlatacam, sen yazacan" diyor Cabbar Bey, başka ne olacaksa? Ünal "Tam bir girişimci küsü Melih Bey'in hayatı" diyor. "Cabbar derler canım" diyor Cabbar Bey. "Cabbar Bey" or Ünal "dişiyle tırnağıyla kazarak işini büyütmüş ve servet kazanmış Sedat Abi!" lzac'ın lafı olan, Mario Puzo'nun da "Godfather"ına epigraf olarak aldığı "Her servetin nda bir suç gizlidir!" lafı geliyor aklıma ama susuyorum, Cabbar Bey'e takımını soruyorum, efaspor" diyor, takımın efsanesi Garo'dan bahsediyorum. Balzac'tan gisem, Prudon'dan mam gerekir: "Mülkiyet, hırsızlıktır!" Ve tabii ki klişeyi Ünal basıyor: "Vefa, artık sadece anbul'da bir semt ismi!"
arın sabah buluşuruz o halde Cabbar Bey" diyorum, "Mesai başladı canım" diyor. Evine türüp hayatını anlatmak isteyen ve ısrarla, herkese 'canım' diyen bir tip. Paranın gözü r olsun; boş ajanda, kalem, Ünal, yarım paket sigara ve ben, Cabbar'ın evde buluşuyoruz. bbar coşuyor: "Benim hayatım, inancın zaferidir! Benim işadamlığım, bir direniş simgesidir! başa bunları yaz!"
eki" diyorum, içimden sen'li konuşmaya küfürler ederek...
evlet bursuyla okudum evlat" diyor.
a, şimdi de evlat ziki çıktı!
evlet bursuyla okudum ve daha 23 yaşımda Sağlık Bakanlığı Müfettişi oldum" diyor. Not terine "23 yaş" yazarken, tıslayarak tekrarlıyor: "Sağlık Bakanlığı Müfettişi!" Büyük rflerle "SAĞ.BAK.MÜF.-23" yazıyorum söylüyorum.
sonra, sabahın defterime. Böylece esasen geçen yılın ajandası olan defterim, 23 içinde lıyor. "Bi saniye" diyorum ve Cabbar Bey'e daha bu iş için para konuşmadığımızı ründen gece işkembecilerine kadar, ayarsız, gereksiz bir sıcaklık içinde, genellikle sarhoş, luşuyoruz Cabbar Bey'le... "Mayış" işliyor. Adam konuşuyor, ben yazıyorum, el ne TMSF?! kusuz ve Cabbarsız zamanımda, sevgilimi düşünüyorum, Masal'ı, biz niye sevgiliyiz ki? en seni seviyorum, bunun karşılığında sen de beni sev! Sev lan!!" Bu mudur? Kadın cinsini vmesem, seni nasıl sevecektim? E, peki, seni sevdim diye, seni sevmeme neden olan "kadın nsini sevme YETEĞENİMİ" kayıp mı edeyim? Yalancı gibi, ben bunu nasıl yapayım?
bbar arıyor, Yıldız Parkı'nda Malta Köşkü'nde buluşuyoruz, reçel-bal içinde kalarak, elih Cabbar'ın devlet mesaisinden özel sektöre nasıl geçtiğini, hisselerini ne şekil büyüttüğünü andama kaydediyorum.
alnız kalınca, Sezen Aksu'nun konserinde, "Kız Seni Yerler" şarkısında, Masal'ın "Çıtır tır" kısmını nasıl kalpten söylediğini hatırlıyorum, şehre dönüşte Masal'dan ayrılmaya rar veriyorum.
evamı haftaya)

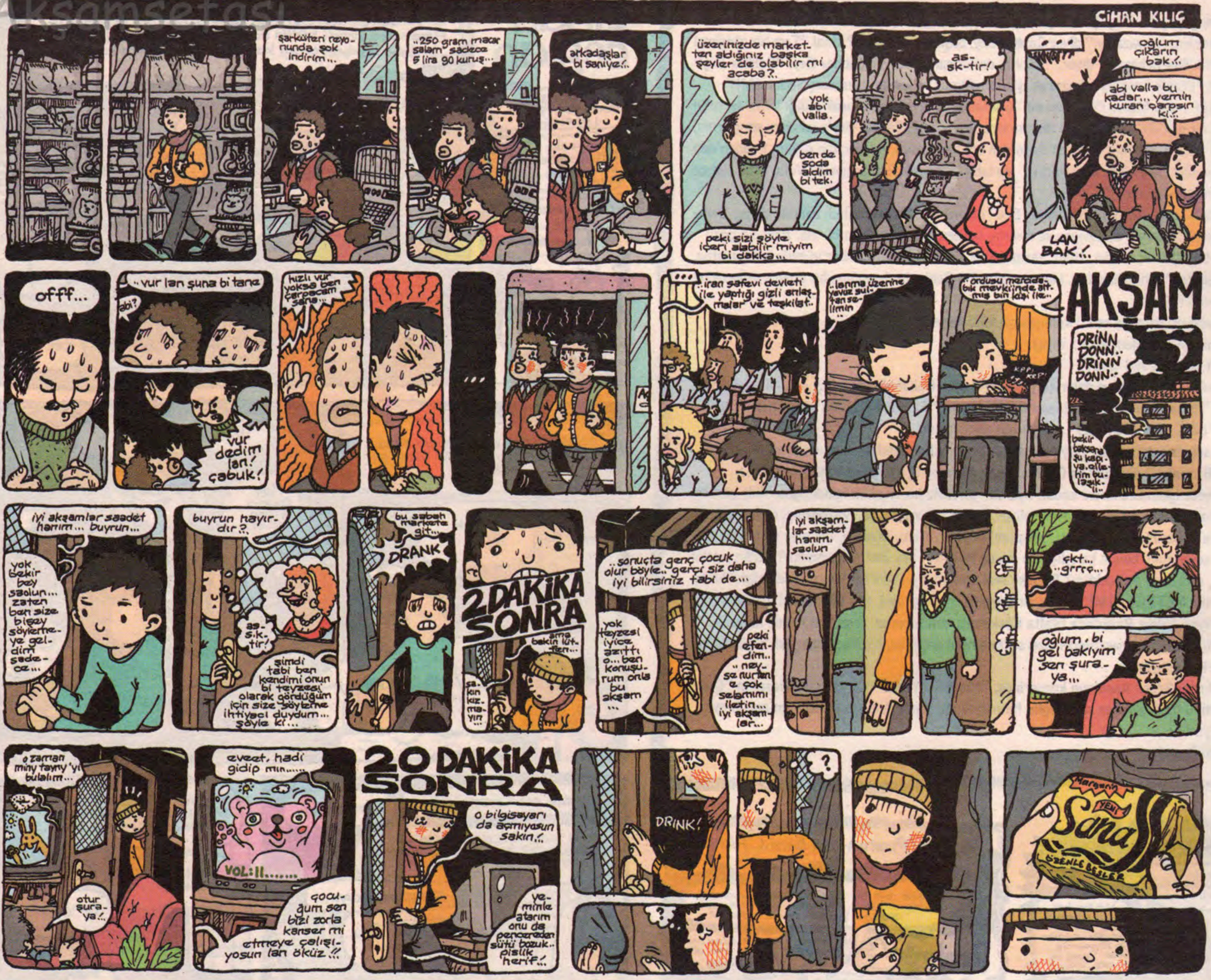

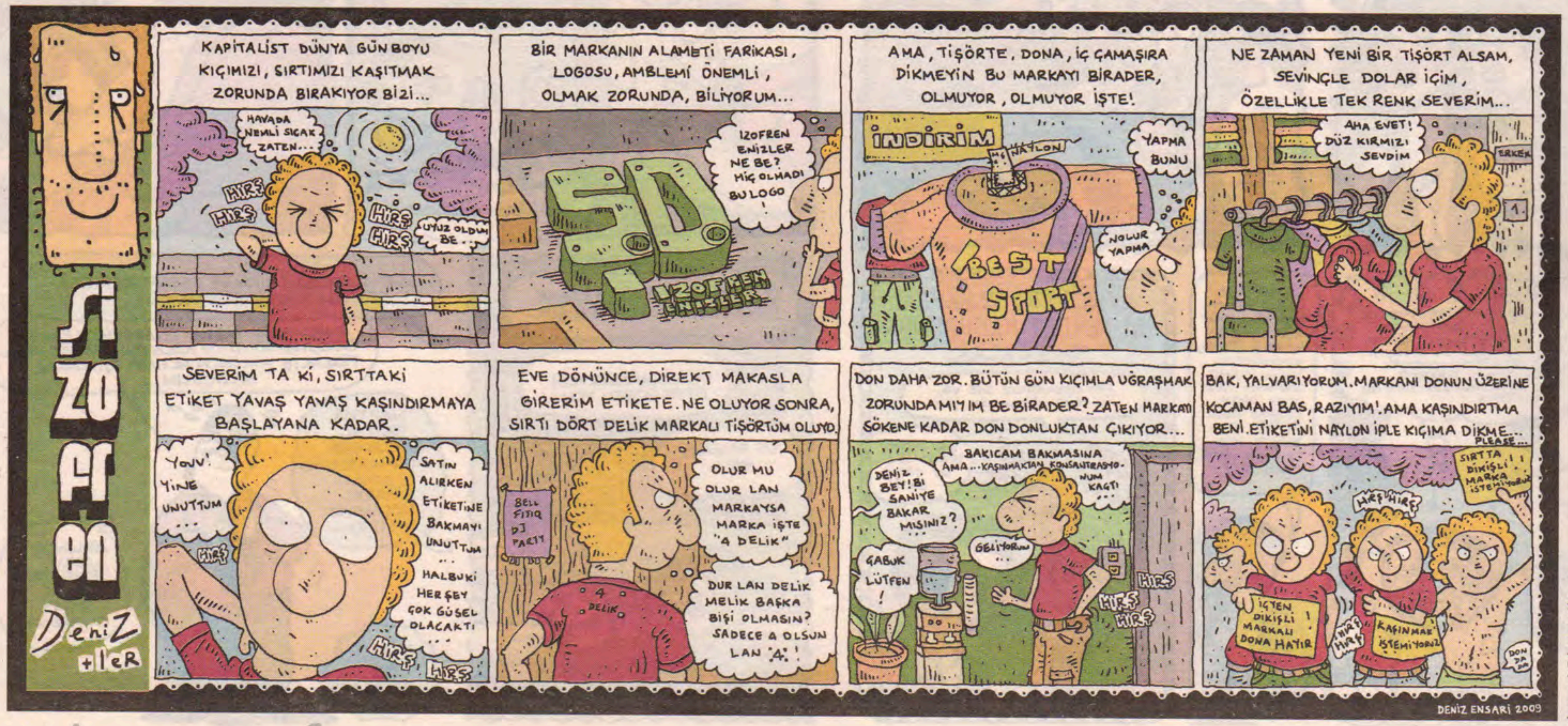

densari@hotmail.com

“kendimi durduracak değilim”

Fırat Budacı

TARLATAN

Takım elbisem, ensemdeki kızartılardan yeni yaptırdığım belli tıraşım ve suratıma sabitlediğim gülümsememle yürüyorum. Normalde bir kutunun içinde, dolabın en üst rafında yaşayan ve sadece ‘özel günler’ de gün yüzü gören kösele ayakkabılarım, fırsatı değerlendirmek ister gibi sesler çıkararak ilerliyor. Davetli olduğum mekâna girdikten bir süre sonra ayakkabımın çıkardığı sesler kesiliyor. Çünkü artık çimlere basıyorum, çünkü ben bir kır düğünündeyim…

Geniş bir çim alana yerleştirilmiş parlak örtülü masaları ve masaların etrafında düğün için elbise giydirilmiş sandalyeleriyle *masalsı* bir mekândayım. Ortamda steril ve huzurlu sesiyle Enya çalıyor. Aniden, Enya’nın sesine hiç benzemeyen bir “Ooooooo!” sesi duyuyorum. Burak bu. Kolumdan tutup beni baştan aşağı süzüyor. “Çok iyi olmuşsun lan,” diyor. Sonra yüzünü buruşturarak , “Yalnız kravat olmamış,” diye ekliyor. (İltifatın arasına ‘yalnız’ kelimesiyle başlayan bir pürüz yerleştirmek çok yaygın bir davranış.) Ayaküstü konuşmaya başlıyoruz. Ayaküstü konuşmanın bu mekâna da, jilet gibi giyinmiş bize de (benim kravat hariç) çok yakıştığını hissediyorum. Aslında konuşmuyoruz, ikimiz de dekoru çok güzel bir film sekansının figüranları gibiyiz. Burak, damat için ‘abi yaktı adam kendini’ ana fikirli gereksiz çıkışlar yaparken etrafı seyretmeye başlıyorum. Bizim gibi 5-6 tane öbek, ayaküstü muhabbet ediyor. Öbekler arasında sık sık kesişmeler yaşanıyor. Bazı öbekler bu kesişmeler sonucu birleşerek daha büyük öbekler oluşturuyor. Öbek üyelerinin her hareketine, kendini çok belli eden ‘*şu an farklıyım*’ duygusu hâkim. İki kişilik küçük öbeğimizden sıkılmaya başlıyorum. Burak’ın evlilik karşıtı sloganlarını bir düğün davetinde atmasına biraz kıl oluyorum. Onu, kendi düğününde bordo bir yelek ve fularla, organize edilmeye çalışılan bir halay oluşumunu ret ederken rahatlıkla hayal edebiliyorum. Hayalimde, “Ben anlamam ki,” diyerek önce direnen, halaya zorla dâhil edilince de ayak hareketlerini beceremeyen modern damat rolünü başarıyla oynuyor…

Her masaya yerleştirilmiş küçük bir damat ve küçük bir gelin biblo halinde bize gülümsüyor. Masadakilerin çoğunu tanımıyorum. Burak, “Abi oynama damatla,” deyip kahkahayı basıyor. O an ne demek istediğini anlayamıyorum. Farkında olmadan biblo damadı elime almışım. Yalancı bir şaşkınlıkla, “Haa!” diyerek damadı yerine bırakıyorum. Burak, damatla gelini dudak dudağa pozisyona getirirken, masadakilere yan göz atarak ,“Şimdi oldu,” diyor. Masadakilerin bu ortaokul düzeyindeki komedi numarası sayesinde yakınlaşmaya başlamasına inanamıyorum. Burak başta olmak üzere, herkes nezaket sınırlarını zorlamayan mini espriler yapmaya ve kaynaşmaya başlıyor. Mekânda Louis Armstrong’dan “What a Wonderful World” çalıyor…

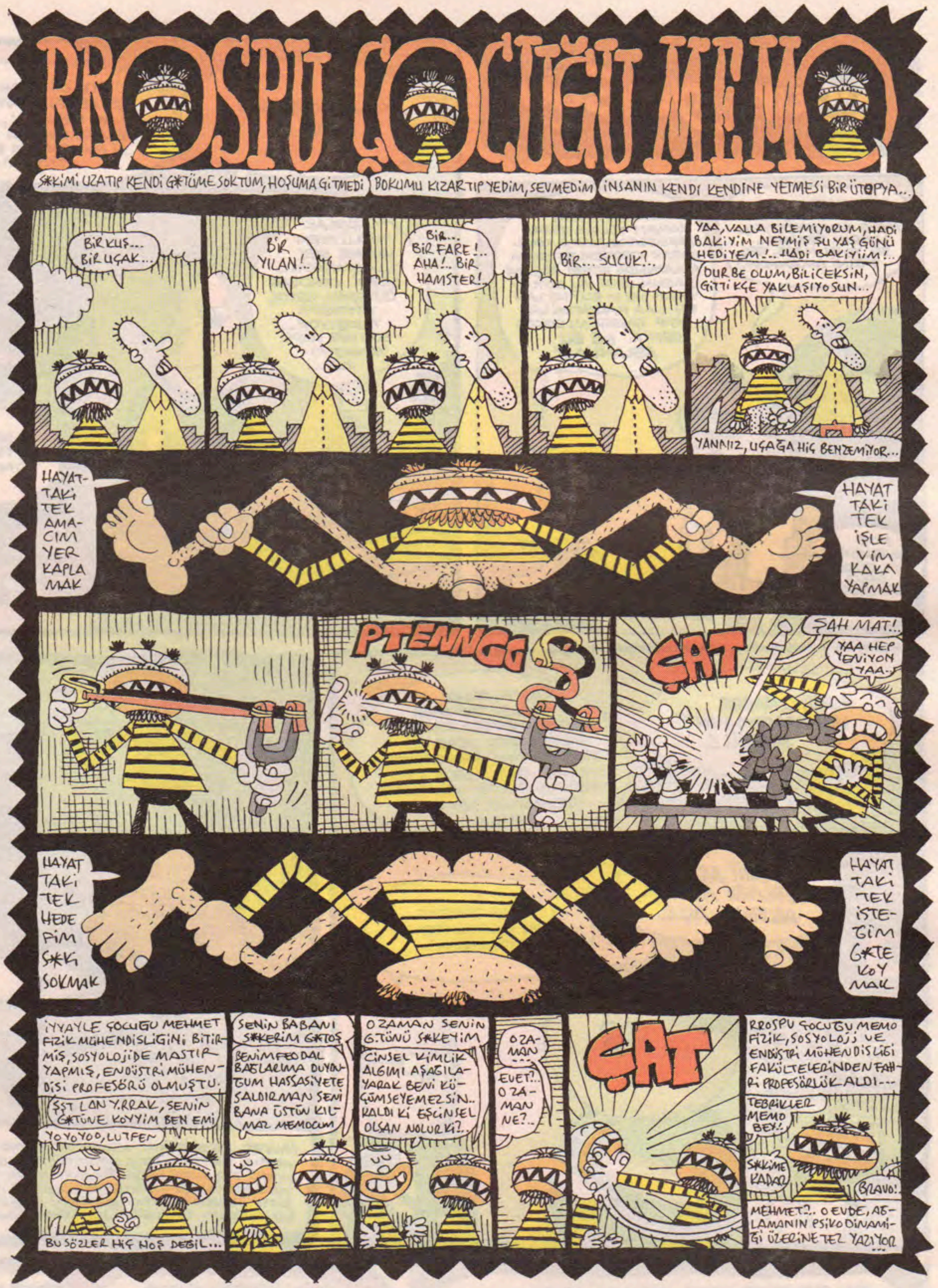
Tabağına pastırmalı paçanga konan hemen her kadın garsona, “Mersi,” diyor. (*Mersi: Gündelik hayatta pek rastlanmayan, çeşitli davet, organizasyon ve özel gecelerde kadınlar tarafından serbest bırakılan, küçük ama seksi bir canlı türü.*) Erkeklerin bazıları sigaralarını terk edip bu geceye özel aldıkları cigarillolarını içiyorlar. George Clooney’den aşırdıkları hareketlerle varoluşlarını bir kademe arttırmaya gayretliler. Etrafta iki üç tane de ‘çok komik’ Jim Carey var. (Bizim masadaki Jim Carey rolü Burak’a ait.) Jimlerden biri, komikliğinin yerel kalmaması için masaları dolaşıyor. Jimleri ciddiye almazsak ortama asil bir ruh hâkim. Hepimiz, ayıların, lümpenlerin, ‘*kendini ne sananlar*’ın arasında yaşamaya çalıştığımız gündelik hayatın çok uzağında, bir geceliğine şu kır havasını içimize çeke çeke, garsonla iletişimimizi mersi seviyesinde tutarak, *bir mutluluk masalının* en asil kahramanları gibi nefis bir gece yaşıyoruz. Asıl kahramanlar gelin ve damatsa henüz ortalarda yok…

Koşarak gelen bir kız, masadakilerden birine, “**Burcu, tarlatanda sorun çıktı!**” diyor. Burcu ve tarlatan felaketini haber veren kız koşarak uzaklaşıyor. “Tarlatan!” diyorum içimden. Gerçekten çok güçlü bir kelime bu. Yazık ki ne olduğunu bilmiyorum. Masada derhal tarlatandaki sorun konuşulmaya başlıyor, özellikle kadınların yüzünde çok ciddi bir ifade var. Ortadoğulu bir süper çizgi kahramanın adına benzeyen bu kelimeyi masadakilerden duydukça, kafamda felaketin boyutları büyüyor. Nedir bu tarlatan? Sonunda dayanamıyorum, yanımda oturan Burak’a eğilerek, “Nedir bu tarlatan?” diye soruyorum. “A-aa bilmiyor musun?” diyor. “Yok,” diyorum. “Gelinliğin eteğini kabarık tutan, böyle kafes gibi bir şey…” diyor. “Haa tamam, biliyorum,” diyorum. Kelimenin anlamı, kafamda iyice büyüyen felaket boşluğunu dolduramayacak kadar basit çıkınca, hayal kırıklığına uğruyorum. Bence tarlatan, gelinle damadı yukarıdan piste sisler içinde indiren devasa bir makine gibi, daha haşmetli bir şeylerin ismi olmalıydı…

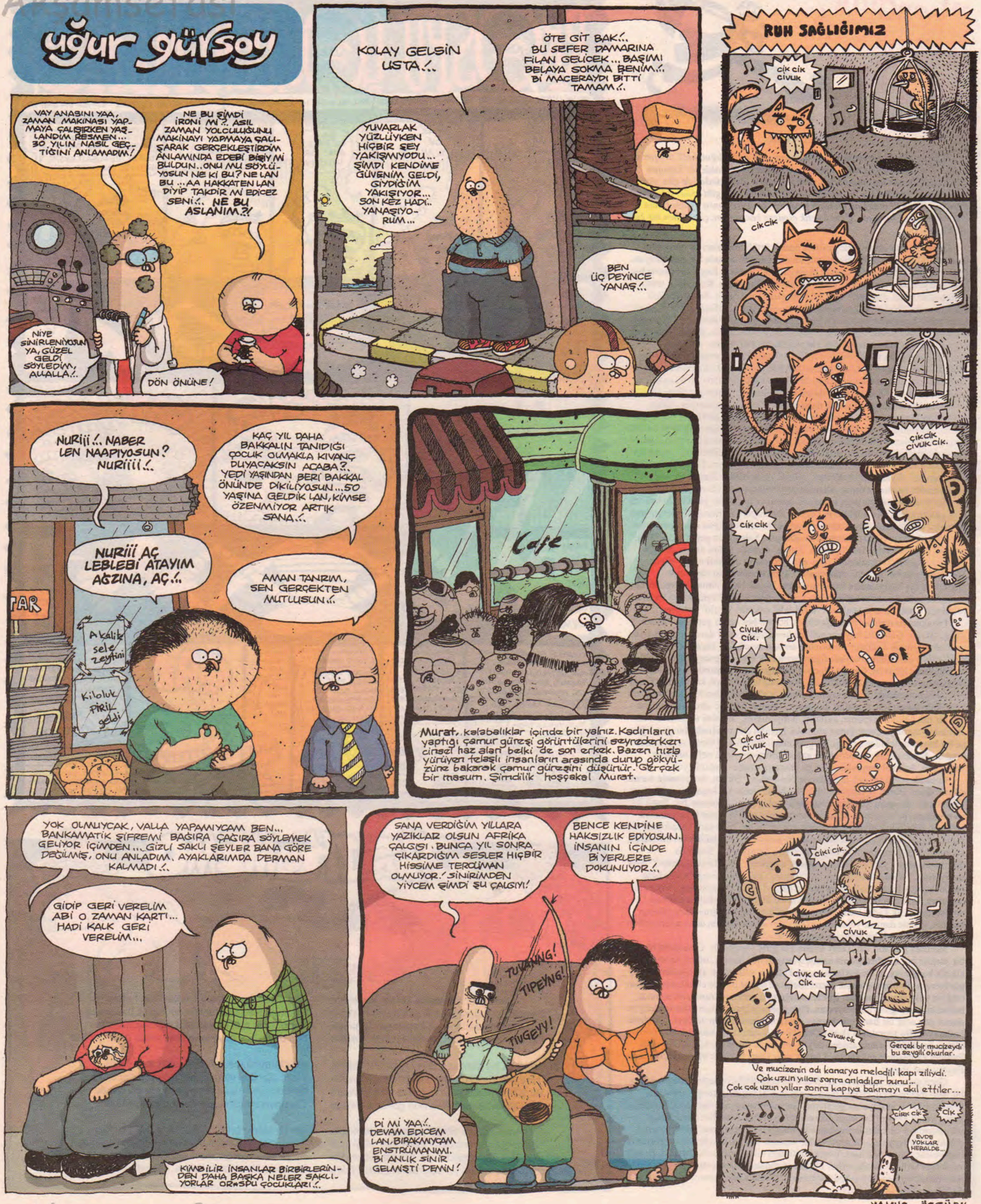
Michael Jackson’dan Dirty Diana’yla giriş yapıyorlar. Gerçekten büyük bir sürpriz bu. Kaybettiğimiz sanatçıyı gıyabında anmak, bütün davetlilerce alkışla karşılanıyor. Dudaklarını ısırıp kafasını sallayarak alkışlayan bir kişi görüyorum. Sanırım ağlamak üzere. Gelin ve damat bizlere el sallıyor. Gelinin eteğine bakıyorum, tarlatan içerde olduğu için göremiyorum ama sorunun halledilmiş olduğunu hissediyorum. Piste doğru yaklaşırlarken gelin sendeliyor, damat çok acar bir hareketle kazayı önlüyor. Damadın bu hareketi alkışlarla kutlanıyor. Bu topraklara (kır) ait küçük ve önemsiz bir sakarlık bu. Yoksa bizim, kır düğünlerinde aniden düşen, koşarken ayağı burkulan Gwyneth Paltrow kalitesinde gelinlerimiz henüz yok. Dans başlıyor ve dans için tekrar Enya sahne alıyor.

Gece yarısına yaklaşıyoruz. Mersi ve cigarillolarla desteklenen modern bir balo düzeninden, çiftetellinin oynayabileni onurlandırdığı, seyredeni özendirdiği bir ambiyansa geçiliyor. Gecenin başlarında dansa kaldırılırken, yumu yumu ellerini bir leydi gibi erkeğine uzatan kadınlar, pistte kalça tokuşturmaya ve kadınlarını dansa kaldırırken işi reveransa kadar abartan erkekler, bir tayyare gibi manevralar yaparak coşkun hareketler sergilemeye başlıyorlar. Enya, Michael, Louis düğünden erken ayrılarak yerlerini Bengü ve Serdar Ortaç’a bırakıyorlar. Masada yalnızım. Canım sıkılıyor. Bir süre mini damat ve mini gelini öpüştürüyorum. Burak’a bakıyorum, ‘yaktı kendini’ dediği damada gerdan kırıyor…

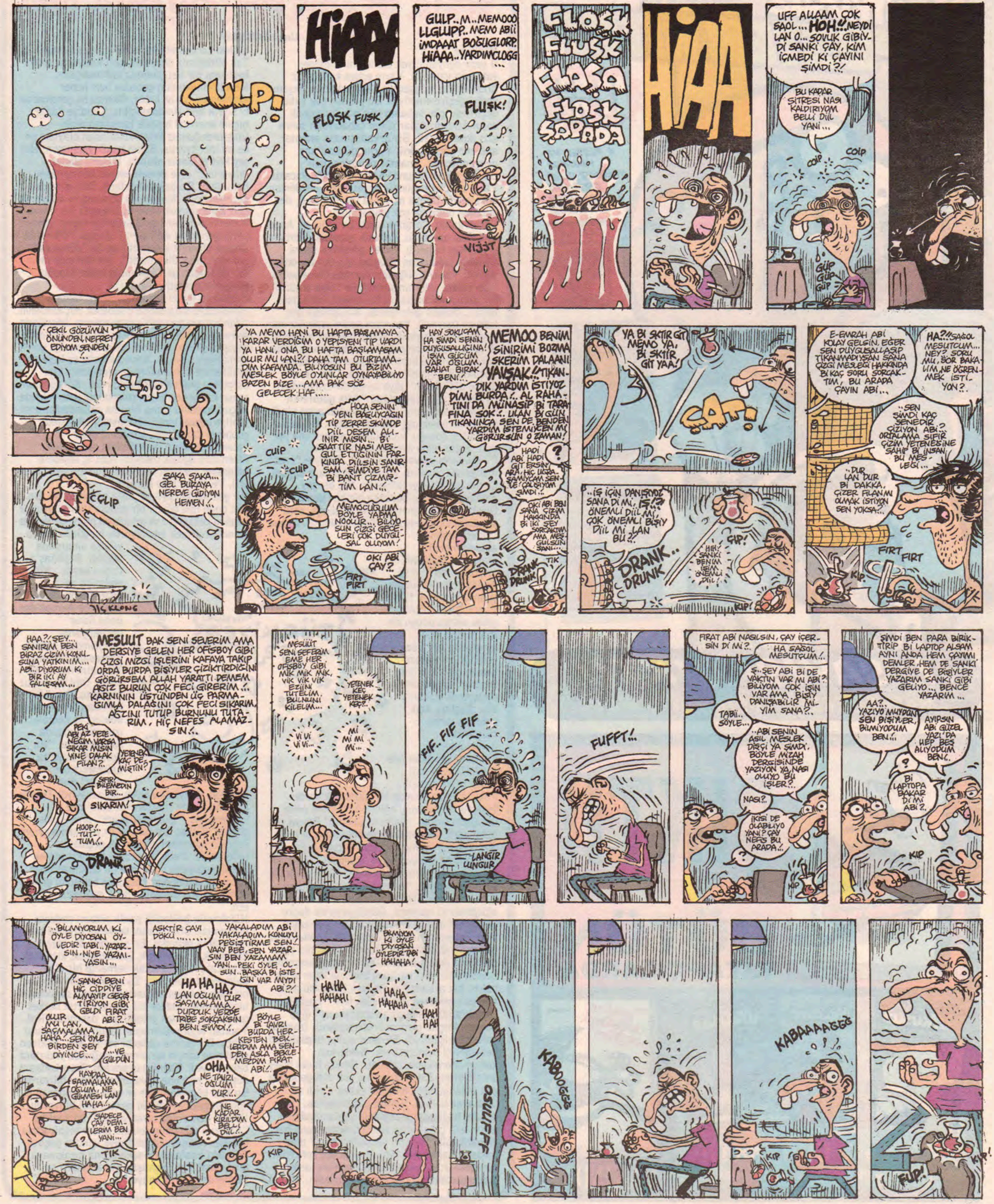
budaci@gmail.com

uğur gürsoy
VAY ANASINI YAA, ZAMAN MAKİNASI YAPMAYA ÇALIŞIRKEN YAŞLANDIM RESMEN... 30 YILIN NASIL GEÇTİĞİNİ ANLAMADIM!
NE BU ŞİMDİ İRONİ Mİ?.. ASIL ZAMAN YOLCULUĞUNU MAKİNAYI YAPMAYA ÇALIŞARAK GERÇEKLEŞTİRDİM ANLAMINDA EDEBİ BİŞİY Mİ BULDUN.. ONU MU SÖYLÜYOSUN NE Kİ BU? NE LAN BU ...AA HAKKATEN LAN DİYİP TAKDİR Mİ EDİCEZ SENİ!.. NE BU ASLANIM?!
NİYE SİNİRLENİYOSUN YA, GÜZEL GELDİ SÖYLEDİM, ALLALLA!..
DÖN ÖNÜNE!
KOLAY GELSİN USTA!..
YUVARLAK YÜZLÜYKEN HİÇBİR ŞEY YAKIŞMIYODU... ŞİMDİ KENDİME GÜVENİM GELDİ, GİYDİĞİM YAKIŞIYOR... SON KEZ HADİ.. YANAŞIYORUM...
ÖTE GİT BAK!.. BU SEFER DAMARINA FİLAN GELİCEK... BAŞIMI BELAYA SOKMA BENİM!.. Bİ MACERAYDI BİTTİ TAMAM!..
BEN ÜÇ DEYİNCE YANAŞ!..
NURİİİ!.. NABER LEN NAAPIYOSUN? NURİİİİ!..
KAÇ YIL DAHA BAKKALIN TANIDIĞI ÇOCUK OLMAKLA KIVANÇ DUYACAKSIN ACABA?. YEDİ YAŞINDAN BERİ BAKKAL ÖNÜNDE DİKİLİYOSUN...50 YAŞINA GELDİK LAN, KİMSE ÖZENMİYOR ARTIK SANA!..
NURİİİ AÇ LEBLEBİ ATAYIM AĞZINA, AÇ!..
AMAN TANRIM, SEN GERÇEKTEN MUTLUSUN!..
TAR
Akalık sele zeytini
Kiloluk piril geldi
Kafe
Murat, kalabalıklar içinde bir yalnız. Kadınların yaptığı çamur güreşi görüntülerini seyrederken cinsel haz alan belki de son erkek. Bazen hızla yürüyen telaşlı insanların arasında durup gökyüzüne bakarak çamur güreşini düşünür. Gerçek bir masum. Şimdilik hoşçakal Murat.
YOK OLMUYCAK, VALLA YAPAMIYCAM BEN... BANKAMATİK ŞİFREMİ BAĞIRA ÇAĞIRA SÖYLEMEK GELİYOR İÇİMDEN... GİZLİ SAKLI ŞEYLER BANA GÖRE DEĞİLMİŞ, ONU ANLADIM. AYAKLARIMDA DERMAN KALMADI!..
GİDİP GERİ VERELİM ABİ O ZAMAN KARTI... HADİ KALK GERİ VERELİM...
KİMBİLİR İNSANLAR BİRBİRLERİNDEN DAHA BAŞKA NELER SAKLIYORLAR ORSPU ÇOCUKLARI!..
SANA VERDİĞİM YILLARA YAZIKLAR OLSUN AFRİKA ÇALGISI. BUNCA YIL SONRA ÇIKARDIĞIN SESLER HİÇBİR HİSSİME TERCÜMAN OLMUYOR! SİNİRİMDEN YİYCEM ŞİMDİ ŞU ÇALGIYI!
BENCE KENDİNE HAKSIZLIK EDİYOSUN. İNSANIN İÇİNDE Bİ YERLERE DOKUNUYOR!..
TUVANNG!
TİPEYNG!
TİUGEYY!
Dİ Mİ YAA!.. DEVAM EDİCEM LAN, BIRAKMIYCAM ENSTRÜMANIMI. Bİ ANLIK SİNİR GELMİŞTİ DEMİN!
RUH SAĞLIĞIMIZ
cik cik civuk
cikcik
cikcik civuk cik.
cik cik
civuk cik.
cik cik civuk
cikci cik
civuk
civk cik cik.
civuk cik
Gerçek bir mucizeydi bu sevgili okurlar.
Ve mucizenin adı kanarya melodili kapı ziliydi. Çok uzun yıllar sonra anladılar bunu... Çok çok uzun yıllar sonra kapıya bakmayı akıl ettiler...
cirk cik
cik
EVDE YOKLAR HERALDE...
YAVUZ ÖZTÜRK

SAFTİRİKLER

BENİM DE SÖYLEYECEKLERİM VAR!

Umut SARIKAYA

Bizbize

O gece dünyanın yok olacağını bilmeden yatağına yatmıştı. Yarın erken kalkıp kız arkadaşıyla buluşacaktı. Kız arkadaşı akşam yediyi geçirmemeliydi. Bu yüzden çok vakit geçirmek için, sabahın köründe buluşmak zorundalardı. Aylar süren çabalardan sonra kızı ikna etmişti. Bir arkadaşından anahtar alıp eve götürecekti. Yarını düşündükçe uyuyamıyordu. Anahtar pantolonunun cebindeydi, en sonunda o hep beklediği olacaktı. Yarın büyük bir gündü, hayatındaki bir dönüm noktasıydı. Dünya az sonra yok olacaktı, dev gezegen dünyaya çok yaklaşmıştı.

Sabah kalktı. Çorabını giydi. Ev soğuktu. Anne ve babası uyuyordu. Kahvaltı yapmadan kotunu giydi. Kot soğuktu. Evden çıktıktan sonra köşedeki bakkaldan bi sigara alıp durağa doğru yürüdü. Pazar olduğu için durakta kimse yoktu. "Bir sigara yakayım şimdi gelir" diye düşündü, bir sigara yaktı. Sonra bir sigara, bir sigara daha... Otobüs gelmiyordu, buluşmaya geç kalmak üzereydi. Yanından geçen arabalar ona şaşkınlıkla bakıyordu. Garip bişeyler oluyordu. Bi araba yanından geçerken yavaşladı az ilerde durdu, kornaya bastı. Arabaya doğru koştu. Çocuklu bir ailenin arabasıydı. "Ne tarafa doğru gidiyorsun" diye sordu direksiyondaki. "Taksim" diye cevapladı. "Atla götürelim" diyerek arka kapıyı açtı. Sorgulamadan bindi. Buluşmaya çok geç kalmıştı zaten. Arkadaki iki kadın, çocuğu kucaklarına alarak ona yer açtı. Şoför dikiz aynasından bakarak "Yakınların mı var orda" dedi. Başıyla "evet" manasında onayladı. Kadınlar ağlamaya başladı. Çocuk ise dışarıyı izliyordu. Hiç bir şey anlamıyordu. Yol boyunca hiç biri konuşmadı. Direksiyondaki de muhabbet açacağa, soru soracağa benzemiyordu. Canı sıkılmıştı. Acaba "yanda kadınlar ağlarken mp3 playerimi dinlesem ayıp olur mu?" diye düşünmeden cebinden çıkardı kulaklığı taktı. Play tuşuna basınca çıkan sesten dolayı bir ara şoförle dikiz aynasında göz göze geldiler ama adam hemen çekti gözünü. Dışarıyı izleyip müzik dinleyerek yolculuk etti. Saçları, açık camdan vuran rüzgârda dalgalanıyordu. Taksim'e geldiklerinde teşekkür edip indi. Şoför bişey demedi.

Taksim'de ise felaket bir kalabalık vardı. İnsanlar toplanmış, ağlıyordu. Birine neler olduğunu sordu. "Haberin yok mu? Dünya yok oldu" dedi karşısındaki ve ağlamaya devam etti. Hayatında hiç bu kadar saçma bişey duymamıştı. Dünyanın yok olduğunu Taksim'de, kalabalıktan çevirdiği birinden öğreneceği hiç aklına gelmezdi. "adama dünya yok olduysa bu ne" demek istedi ama adam o kadar çok ağlıyordu ki vazgeçti. Gümüşsuyu'na doğru koşan meraklı bi kalabalıkla beraber koştu. Gümüşsuyu bayırından aşağı baktığında deniz yerine siyah bi boşluk görünce dünyanın yok olduğuna ikna olmuştu. Dolma bahçe sarayının hemen dibindeki korkunç boşluğa uzun uzun baktı. Kız arkadaşını aramak istiyordu ama telefonu çekmiyordu. Birden biri " başbakan dev ekrandan konuşma yapacakmış" diye bağırdı. Herkes ekranın önüne toplandı. İnsanlar çaresizlik içindeydi. Ekranın açılıp, başbakanın belirmesini bekliyorlardı. Beklerken konuşmalara kulak kabarttı. Herkes farklı bişey anlatıyordu. Zaten dünyanın yok olduğu lafına çok inanmamıştı. Nihayet ekran açıldı ve başbakan belirdi. Gergin gözüküyordu. Uzun bi süre bağlantının sağlanıp sağlanmadığını anlamaya çalıştıktan sonra konuşmasına her zamanki gibi "sevgili vatandaşlarım" diye başladı. "aldığımız bilgiye göre dev bir cisim dün gece 3:15 sularında dünyamıza çarptı. Zaten sarsıntıyı siz de hissetmişsinizdir. Cismin kütlesi konusunda herhangi bir şey bilmiyoruz. Tek bildiğimiz dünyanın geri kalanıyla artık herhangi bir iletişimimiz kalmadığıdır. Kendilerinden dün geceden beri haber alamıyoruz. Ve iyi haber, ülkemiz bu çarpmadan bi sıyrık bile almadan çıktı. Şimdiye kadar hiçbir anormal bişeyle karşılaşmadık. Oluşturduğumuz kriz masasından olayları an be an inceliyoruz. Sakın panik yapmayın. Her şey kontrolümüz altında. Hayırlı günler diliyorum" diye devam ederek konuşmasını noktaladı. Başbakan haklıydı. Dün gece dev gezegen yaşlı dünyamıza çarpmış ve dünyanın geri kalanını yok etmişti. Ülkemiz ise Yavru Vatan'la beraber tam sınırlardan kopup güneşin yörüngesindeki eski yerini almıştı. "Dünyada sadece ülkemiz kalmıştı" ya da "dünya adlı gezegen artık ülkemizdi". Ne derseniz diyin bu, dünyadan geri kalanının bizim olduğu gerçeğini değiştirmiyordu.

Başbakan ikinci kez bağlandı ve Avrupa yakasındaki vatandaşlara seslendi. Hiç kimsenin sakın karşıya geçmeye çalışmamasını, köprülerin Avrupa yakamızı tuttuğunu, en kısa zamanda geçişi sağlanacağını her hangi bir paniğe gerek olmadığını söyledi. Ayrıca kayma ve heyelan tehlikesine karşı mümkün olduğunca kıyı bölgelere gidilmemesini rica etti. Konuşmanın sonun kadar kendinden çok emindi ama yakında kaçma kapsülü yapıp Avrupa vatandaşlarımızı tahliye edeceklerini söylemesi halk asında şüpheyle karşılandı. Ülkedeki diğer vatandaşlarımızı ise mümkün olduğunca ülkemizin ağırlık merkezi olan iç Anadolu bölgesine yaklaşık alanlarda toplaşmaya davet etti. Ve ekran yine karardı.

Bir şekilde karşıya geçmesi gerekiyordu. Bu gün onun için büyük bir gündü. Ömrü boyunca bugünü beklemişti ve arkadaşın pis bekâr evinde yalnız geçirmek istemiyordu bu günü. Dünya yıkılsa umurunda değildi. Beşiktaş'a doğru koştu. Köprü eğilmişti ve gıcırdıyordu. Anadolu yakası ise Avrupa'dan daha üstte gözüküyordu. Karşısındaki toprak parçasının kalınlığı 10 metre ha var ha yoktu. Dibi ise sonsuz boşluktu. Toprağın altından çıkmış ağaç kökleri ve kablolar uzay boşluğunda sallanıyordu. "Bu durumda hayatta kalmamız bir mucize" diye düşündü. Gökyüzüne baktı, hala maviydi. Demek ki atmosfer de sınırlarımız dâhilinde korunmuştu. "Şükürler olsun" diye içinden geçirdi. Birkaç kişi tüm uyarı ve engellemelere rağmen köprüden yürüyerek geçmeye çalışıyordu. Onlarla beraber hareket etmek istedi ama polis'i görünce bu düşüncesinden vazgeçti. Bütün ömrü boyunca beklediği günün, dünyanın yok olmasına denk gelmesine lanet etti.

Hükümetin beklediği panik ortamı nedense olmamıştı. Ülke olarak herkesin üzerine bir rahatlama gelmişti. En sonunda biz bize kalmıştık. İmrenilecek, kıskanılacak, kızılacak, acınacak, kıyaslanacak herhangi bir ülke kalmamıştı dünyada. 10 metre kalınlığındaki bir kara parçasının üzerinde uzayda sürüklenen insanlardık. Sadece biz vardık. Artık herkes gerçekten içinden geldiği gibi davranabilirdi. Yapılan veya yapılmayan hiçbir şeyin anlamı yoktu. Bir büfeye gidip bi sosisli aldı. Eskiden sahil olan uzayın kenarında aşağıdaki yıldızlara bakarak yedi. Kağıdını uzaya attı. Kız arkadaşını düşündü, asla ona kavuşamayacağını biliyordu. Bu eski köprülerin ise er veya geç kopacağını, ağırlığı çekmeyeceğini herkes gibi biliyordu. Uzayın kenarında biraz yürüdü. İçi sıkıldı. "Sanırım dünyanın sonuna kadar hiçbir kızla beraber olamayacağım" diye içinden geçirdi. Elindeki anahtarları arkadaşına bırakmaya gitti. Saat 7'yi geçmişti. Kız arkadaşı şu saatlerde evde olmalıydı.

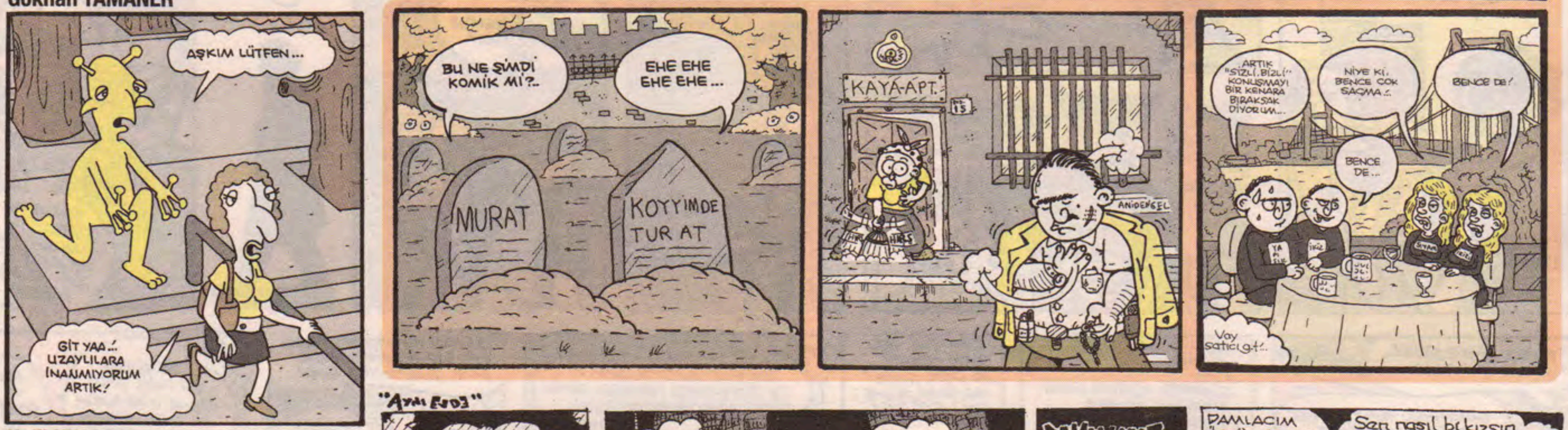
Barış ÖZKAN

Çağdaş URAL

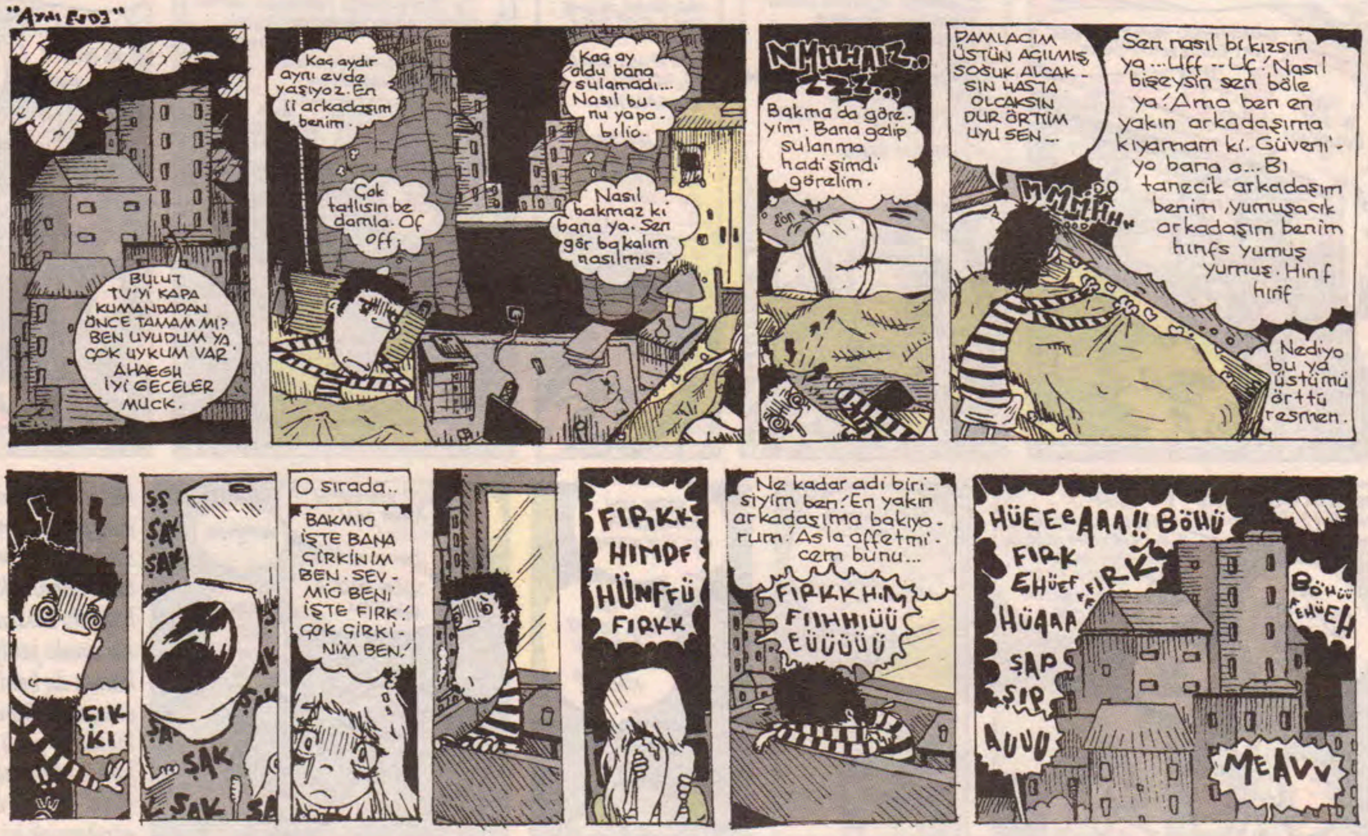

Gökhan YAMANER

Halil UNAL

UYKUSUZ
Haftalık Mizah Dergisi | 13 Ağustos 2009 | Sayı: 102
Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur GÜRSOY
YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Nuri AÇAR (nuri@uykusuzdergi.com)
GRAFİK: Fırat YAŞA - Evrim GÜVENÇ - Vasıf TERİM - KALİGRAFİ: Şevki Sayışman
Halkla İlişkiler ve Muhasebe: Elvan Aktaş (caglar@uykusuzdergi.com)
Asmalımescit Mah. Sofyalı Sok. Hamson Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat.1 Beyoğlu / İSTANBUL
TEL: 0 (212) 245 53 38/39 FAX: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307-7619
BASKI: APA Uniprint Hadımköy Asfaltı Ömerli Köyü Mevkii 34555 Hadımköy / İstanbul 0(212) 798 28 40
GENEL DAĞITIM: DPP - 0(212) 622 22 22 ABONELİK: Yurtiçi: 99YTL Amerika: 100$ Avrupa: 70€ Uzakdoğu:120$
Banka Hesap Numaralarımız: Yapıkredi Bankası Parmakkapı Şubesi, YTL: 81217859 USD: 81345973 EUR: 81345967

OTİSABİ
YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com
Kiralık ev
ŞŞŞ.. SABAH OLDU LAN KALK HADİ KALK!..
YAA GİT!.. SABAHA KARŞI UYUDUM ZATEN!
SABAH OLDU SABAH..
SAAT DAHA ALTI BUÇUK YAA!..
-BİZDEN KAÇMAZ KAMERASINI GÖRÜNCE KAÇACAK DELİK ARADI ADETA
..BİRİ BANAA GELSİİN ODAA SENSİİN
-BİP-
.. SU BUHARIYLA TEMİZLİYOR SEVGİLİ HANIMLAR..EVET YANLIŞ DUYMADINIZ.. BU HARİKA SÜPÜRGEYİ
BAY YENGEÇ YOKSA YENİ BİR SPATULA MI ALDIN BANA?..
-HAYIR EVLAT SABUKİŞİNİN BAŞINA DÖN!
-HAAZIRIM HAAZIRIM
YAA NİYE KAPADIN SÜNGER BOB'U?
NE SÜNGER GXTÜ LAN! SEN BUGÜN EV ARAMIYCAN MI?..NE YATIYON MANDA GİBİ?..
..EVLİLİKTE OLUR BÖYLE ŞEYLER..KAVGA EDER SONRA BARIŞIRSIN..
TUZU BİBERİ DEME, TERLİĞİ YERSİN KAFANA!
E AMA ÖYLE..
OTUZ YILLIK KARIN O SENİN PAT DİYE NASIL BIRAKIRSIN?
LAN OTUZ YILDA OTUZ KERE VERMEDİ!
TAMAM DA NEJAT AMCA HA DEYİNCE EV BULUNMUYO, ÜSTELİK DEPOZİTO, PEŞİNAT KOBRA GİBİ YANİ
BENİM GİBİ EV SAHİBİ ZOR BULURSUN TABİ BAŞKASI OLSA SOKAĞA ATMIŞTI SENİ..
FERİHA TEYZEYLE Bİ KONUŞAYIM DE ALSIN ŞU KENEYİ EVİMDEN..
..NE OLDU?..PEK SEVİŞİYODUNUZ NEJAT AMCANLA..GÖR İŞTE, SEN Bİ GECE DAYANAMADIN, BEN OTUZ SENEDİR ÇEKİYORUM ONUN KAHRINI?
AMA YANİ EVLİLİK KUTSAL HANİ
HİİÇ ÇENEMİ YORMA BÖYLE ÇOK RAHATIM HADİ ÇOCUĞUM HADİ..
BU MUDUR YANİ EVLİLİK BUNUN İÇİN Mİ FİLMLER ÇEKİYORLAR KİTAPLAR YAZIYORLAR
BUYRUN POĞÇANIZ BAŞKA Bİ ARZUNUZ?
EVLİ OLSAM KARIM HER SABAH KAHVALTIMI HAZIRLAR DİYE ÖZENİRDİM.
YOK
BUNLAR DA STARBAKS'TAN FALAN ÖĞRENİYOLAR BÖYLE ŞEYLERİ..NE BAŞKA ARZUSU?
"KİRALIK NOSTALJİKLER" "YÜKSEK TAVANLILAR"
GÖRMEYELİ YENİ TERİMLER İCAT ETMİŞ EMLAKÇILAR..
YUH! İKİ BİN DOLAR MI?
DRRİ DRRİ
-ALO..
-MİYAAUU..
-ASLI?
-GÜNAYDIN AŞKİTOM HİHİHİ..
-GÜNAYDIN..NAABER
-SANA BİR SÜRPRİZİM VAR
-YAA?..NEDİR?
-OLMAS..TELEFONDA SÖYLEMEM
-PEKİ..SEN BİLİRSİN
-NE UYUZSUN, HİÇ Mİ MERAK ETMİYOSUN?
-SÖYLEMEM DEDİN..
-...
-İÇİMDE NE VAR BİLİYO MUSUN?
-NE KADAR İÇİNDE?
-YAA DALGA GEÇME.. GİYSİ GİBİ BİŞİY
-MM.?
-BİR İPUCU SANA "J" İLE BAŞLIYO..
-OO..ŞAHANE..
-YAA..
-EVET, NERDE BULUŞUYORUZ? SANA GELİYİM..
-EE..YOK..
-?..
Yarım saat sonra
DÜN KENDİ KENDİME DEDİM Kİ İLK SEVİŞMEMİZ MUHTEŞEM OLMALI.. UNUTULMAYACAK BİR ANI OLSUN..
SONRA ALIŞVERİŞE ÇIKTIM SEKSİ CİCİLER ALDIM..
AMA BİR SORUN VAR!..
MAU
..AA OLUR MU ÖYLE ŞEY CANIM DAĞ BAŞI MI BURASI?..POLİSE GİDİP ÇIKARTTIRIVER HEMEN
YOK CANIM NE POLİSİ?
BOŞUNA MI GİYDİM YANİ BUNLARI?
10 dk. sonra
EVE GİDİNCE BİR KAHVE YAPAR PIT DİYE İÇİNE ATARIM İKİ TANE..HAHAHA DEDECİK UYURKEN BİZ DEE AGANİ Gİ MAGANİ Gİ
HİHİ
LAN NE FENAYMIŞSIN!
DEDECİM NASIL OLMUŞ KAHVEN?..BEĞENDİN Mİ?
HEHE-HE GÜZEL OLMUŞ GÜZEL BİŞİY SORUCAM YAVRUM SEN YÜRÜRKEN FISIRT FISIRT SES GELİYO..JARTİYER Mİ GİYDİN İÇİNE?
NE? A-A BEN Mİ? YOK CANIM NE ALAKA ŞİMDİ?...
PES DİYORUM
..GENÇLİĞİMDE ZENGİN KARILAR GİYERDİ...AMA.. ŞİMDİ..OROSPULAR GİYİYO...HHH..
YAZIK LAN ADAMCAĞIZA KÜT DİYE UYUDU
İKİ İLAÇ KOYDU FAZLA MI GELDİ ACABA!?
YA KALBİ DURDUYSA!? YAŞLI ADAM LAN!.. EYVAH!
NEREYEE?
NEJAT AMCA'YA BAKICAM..
MIŞIL MIŞIL UYUYO İŞTE..
Nejat amcanın uyuyup uyanmamasından çok korkmuştum. Sabaha kadar başında bekledim. Bu sırada jartiyerli hanım da beni terk etmişti. Üzülmedim bu kadar gözü kara biriyle olamazdım. Nejat amcayı evden göndermek için yıldırma taktikleri uyguladım. Eee yıllarca bekar evlerinde yaşadım. Her numarayı bilirim
BULAŞIĞI YIKASANA LAN G.T!..NE YATIYON!.. TENCEREDEKİ MAKARNA KÜFLENMİŞ HADİ..
NİYE BEN YIKIYOMUŞUM? GEÇEN HAFTA YIKADIM YA..
ÇILBIR YAPACAM.. B.K VERİRİM SANA
YOK YAA! BENİM TÜPÜMÜ KULLANMA O ZAMAN
SON

20 AĞUSTOS PERŞEMBE
SAYI: 2009/34 No: 103
1.75 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 2.00 TL.

UYKUSUZ

www.uykusuzdergi.com

Diyarbakır Emniyet Müdürlüğü Kürtçe bilen polislere görev verecek!.

UYKUSUZ

Depremin 10 yıldönümünde barınma hakkı için yürüyüş düzenleyen depremzedeler polis tarafından dövüldü.

17 Ağustos depreminin üzerinden 10 yıl geçmesine rağmen hâlâ hiçbir önlem alınmadı.

Fok Badem, kafesini yıktı, firar etti

V.Ö Kanalı

- **Kürt Açılımı:** Kürt milleti de çalışkandır, Kürt illeti de zekidir ama gene de ne mutlu Türküm diyene...
- Devlet, depremi sallamazsa; deprem, devleti sallar !..
- **Sevapsız arama:** Rakıyı soğutun, geliyorum!..
- **Ayrılık:** Hem sev hem terket, Evlilik; Ne sev, ne terket!..
- **Dumanlı Hava Sahası:** Kimseyi görmedim ben, kafası senden daha güzel!..
- % 70 pamuk, % 30 polyester... % 70 Orhan Pamuk, % 30 Paul Auster...
- **Bitsin:** Sistem anlamındaki düzen ile düzmek arasında bağ kurularak yapılan espri..
- **Hemen Bitsin:** Medya-Komedya...
- **Azalarak Bitsin:** "Bal dök yala!"
- Çok yoğunum, beni arama kaptan !..

Adalet Bakanlığı, İsmailağa cemaatini soruşturan ve 235 şüpheliyi kapsayan dosya üzerinde çalışan Erzincan Cumhuriyet Başsavcısı hakkında soruşturma başlattı.

NERUDA, NAZIM ve SERDAR!..

Harbiye Açıkhava'da konser veren Serdar Ortaç, sık sık kendisi için "**Yüzyılın şairi**" yakıştırmasını yaptı. Serdar Ortaç'ın bu sözü, Harbiye Açıkhava'da alkışlarla desteklendi.

BİŞEYLER DUYDUM

İHBAR EDİN SİZ DE POLİS OLUN

İstanbul'un yeni Emniyet Müdürü Hüseyin Çapkın'ın ilk uygulaması "Güven Timleri" göreve başladı. Güven Timleri'nde görevli polisler basın tanıtımına, simitçi, mısırcı, dondurmacı, milli piyango satıcısı kılığında katıldılar. Asayiş Şube Müdür Yardımcısı Dursun Güneş, tanıtım sırasında yaptığı konuşmada timin amacını şöyle açıkladı: *"Güven Timleri, İstanbul'un her yerinde olacak. **Halkın güveni kazanılacak; haber merkezine ihbar yağacak...** Ekiplerimiz, en büyük desteği vatandaşlardan alacak. Diyaloglar kurulacak. Her personele kartvizitler bastırdık. Bölgedeki esnaf, okul idarecisi, muhtar, apartman yöneticileri gibi vatandaşlara bu kartvizitleri dağıtıp **sürekli temas halinde olacaklar.**"*

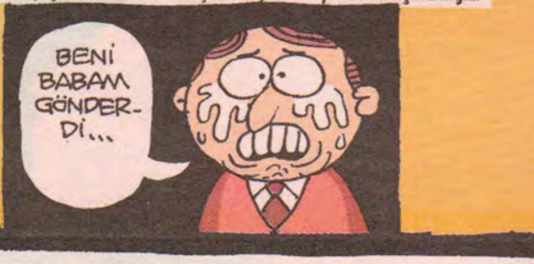

hatiP

BABAMA Bİ DANIŞALIM

Bülent Arınç'ın oğlu Ahmet Mücahit Arınç, üniversiteden mezun olduktan **bir ay sonra** Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği bünyesindeki TEPAV'da iş buldu. 23 yaşındaki Ahmet'in ilk işindeki görevi **siyaset danışmanlığı**...

ABD'nin robot ordusu büyüyor. Irak ve Afganistan'daki insansız uçak sayısı 7 bini, robot asker sayısı da 10 bini buldu.

ETİ çikolata ve kek fabrikasında, çoğu 550 TL. ücretle çalışan 2 bin işçi, "Açlık sınırında çalışmak istemiyoruz!" sloganıyla greve gitti.

23 yıllık öğretmen Dengiz Sönmez, dilekçe vermek üzere bir grup eğitimciyle gittiği Milli Eğitim Bakanlığı önünde yediği polis copu yüzünden görme yetisini kaybetti.

KAÇ YIL OLDU?

- Nusaybin Demirspor'un Başkanı Servet Talayhan, Belediye Başkanı Mehmet Tanhan ve milletvekili adayı Ferhan Ayaz'a kulübe yardım etmedikleri gerekçesiyle çok kızgın olduğu için, ismi Mehmet ve Ferhan olan taraftarların sezon boyunca stada alınmayacağını açıklayalı **2 yıl...**

- Gazeteci Hakkı Yalçın, *"Yatak odana sineklik taktır. Bebeklerin topuklarını yanağında gezdir. Basket at. Karpuz kabuğuna ismini yaz..."* diye seslenerek okuyucusuna mutluluğun formülünü açıklayalı **2 yıl...**

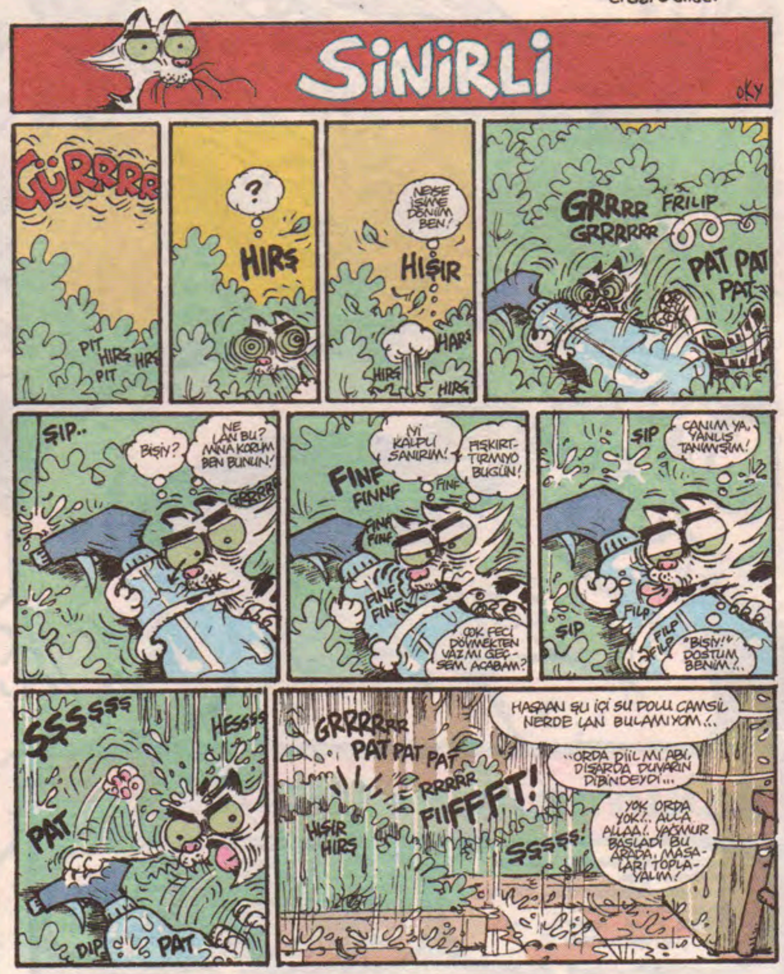
- Demet Şener, *"Biliyorsunuz mankenlerin boyları uzun olduğu için ayakları da büyüktür. Fakat benim boyum 1.77, ayak numaram ise 36. Ve Allah vergisi yapı olarak bir güzelliği var. Bir anket yapıldı ve ayaklarım da kraliçe seçildi."* diyeli **5 yıl...**

- Yaşar Nuri Öztürk, Dabbetül Arz'ın (kıyamete çok yakın çıkacağına inanılan varlık) Stephen Hawking olduğunu söyleyerek, kendisine *"selam, sevgi ve saygılarını"* göndereli **8 yıl...**

- Fenerbahçe-Adanaspor maçında hakem Sadık Deda, çıkış tünelinden aşağı düşüp bir süre sonra ağzı kan içinde yukarı çıktığında maçın devam ettiğini göreli **25 yıl...**

PARA KAZANMA KILAVUZU

Show TV'de, *"Göndereceğiniz SMS'ler birinciyi belirleyecek ve kazanan vilayete okul yapılacak,"* vaadiyle yayınlanan **Korolar Çarpışıyor** yarışmasını Kudsi'nin yönetimindeki Malatya Korosu kazanmıştı. Show TV'nin, şu ana kadar Malatya'ya okul yapmak için herhangi bir girişimde bulunmaması üzerine Malatya Barosu ile Malatya Gazeteciler Derneği, yarışmanın yayınlandığı televizyon kanalına ihtar çekerek, hukuki süreç başlattı.

SHOW

NİTELİKSİZ BİLGİ

- *Ankara Emniyet Müdürü Orhan Özdemir bir genelge yayımlayarak, teşkilatta teçhizat kemeri takamayan aşırı kilolu polislerin belirlenmesini istedi. Sicillerine "şişman" yazdırmak istemeyen şişman polis memurları diyet ve spora başladı.*
- *Cüneyt Arkın, üniversite yıllarında bir kızın iç çamaşırıyla dalga geçmesi yüzünden bunalıma girdiğini, bu nedenle şöhret olduktan sonra kendine sürekli yeni iç çamaşırı aldığını açıkladı.*
- *Marmara depreminden sonra bölgeyi ziyarete gelen dönemin ABD Başkanı Bill Clinton'un burnunu sıkan "Erkan bebek", gelecek yıl yapılacak sünnet düğününe Clinton'ı davet etti.*

PROVAKATÖRÜ GÖZÜNDEN TANIRIM

TAYYİP ERDOĞAN, RİZE'DE AKP İL DANIŞMA MECLİSİ TOPLANTISINDA KONUŞMA YAPARKEN, İŞYERİNİN BATTIĞINI VE BAŞBAKAN'LA GÖRÜŞMEK İSTEDİĞİNİ SÖYLEYEN YAŞLI BİR ADAM SALONDAN ÇIKARILDI. KENDİ DEYİMİYLE "PROVOKATÖR"ÜN ÇIKARILMASINDAN SONRA KONUŞMASINA DEVAM EDEN BAŞBAKAN'I BİR BAŞKA DİNLEYİCİ, "ÜLKEDE EKONOMİK KRİZ VAR," DİYEREK KESİNCE BU PROVOKATÖR DE KORUMALAR TARAFINDAN SALONDAN ATILDI. SALON TÜMÜYLE PROVOKATÖRLERDEN ARINDIRILDIKTAN SONRA TOPLANTIYA DEVAM EDİLDİ.

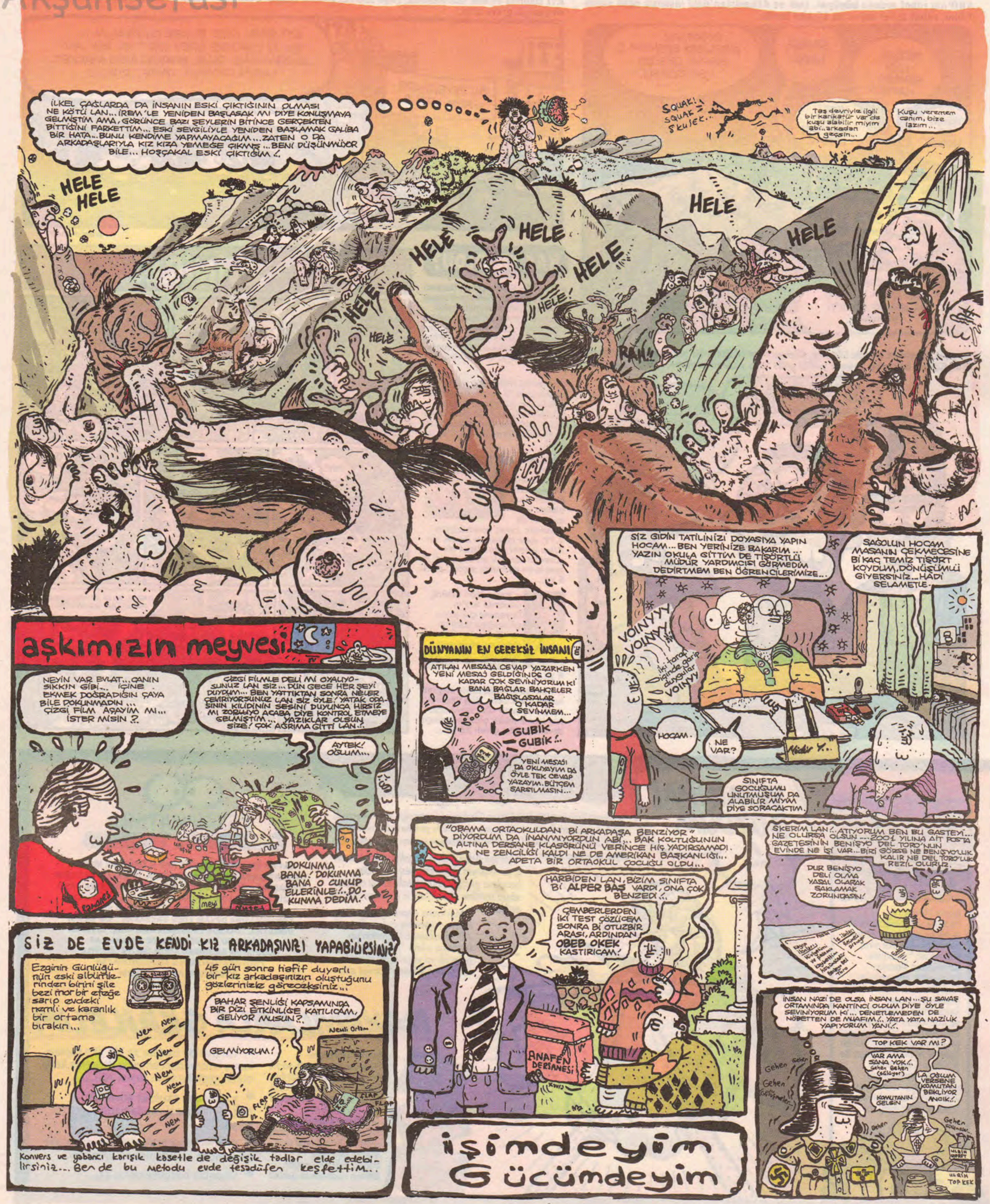
RAKAMLARLA GERİLELİM

7.4 / 10 YIL / 24 MİLYAR

Marmara depremi üzerinden 10 yıl geçti. 10 yıl önce deprem için çıkarılan "Özel İşlem Vergisi", "Özel İletişim Vergisi" gibi geçici olduğu söylenen vergilerle bugüne kadar yaklaşık 24 milyar lira para toplandı. Bu paranın tam olarak nerelere harcandığı bilinmiyor. Bilinen rakamlarsa şunlar:

- Türkiye'de toplam 77 bin 522 toplam kamu binasından, on yılda depreme karşı elden geçirilenlerin sayısı 764...
- 32 bin 402 okuldan güvenlik değerlendirmesi yapılanların sayısı 6930...
- Güçlendirme projesi hazırlanan 5022 okulundan onarılanların sayısı 276...
- Onarılan hastane sayısı 55...

FIRAT BUDACI

İLKEL ÇAĞLARDA DA İNSANIN ESKİ ÇIKTIĞININ OLMASI NE KÖTÜ LAN... İREM'LE YENİDEN BAŞLASAK MI DİYE KONUŞMAYA GELMİŞTİM AMA, GÖRÜNCE BAZI ŞEYLERİN BİTİNCE GERÇEKTEN BİTTİĞİNİ FARKETTİM... ESKİ SEVGİLİYLE YENİDEN BAŞLAMAK GALİBA BİR HATA... BUNU KENDİME YAPMAYACAĞIM... ZATEN O DA ARKADAŞLARIYLA KIZ KIZA YEMEĞE ÇIKMIŞ... BENİ DÜŞÜNMÜYOR BİLE... HOŞÇAKAL ESKİ ÇIKTIĞIM /.
SQUAK! SQUAK SKUJEK..
Taş devriyle ilgili bir karikatür var da kuşu alabilir miyim abi.. arkadan geçsin...
Kuşu veremem canım, bize lazım...
HELE HELE
HELE
HELE
HELE
HELE
HELE
HELE
aşkımızın meyvesi
NEYİN VAR EVLAT... CANIN SIKKIN GİBİ... İÇİNE EKMEK DOĞRADIĞIN ÇAYA BİLE DOKUNMADIN... ÇİZGİ FİLM AÇAYIM MI... İSTER MİSİN ?
ÇİZGİ FİLMLE DELİ Mİ OYALIYOSUNUZ LAN SİZ... DÜN GECE HER ŞEYİ DUYDUM... BEN YATTIKTAN SONRA NELER ÇEVİRİYORSUNUZ LAN SİZ ÖYLE! YATAK ODASININ KİLİDİNİN SESİNİ DUYUNCA HIRSIZ MI ZORLUYO ACABA DİYE KONTROL ETMEYE GELMİŞTİM... YAZIKLAR OLSUN SİZE! ÇOK AĞRIMA GİTTİ LAN..!
AYTEK! OĞLUM...
DOKUNMA BANA! DOKUNMA BANA O CUNUP ELLERİNLE!.. DOKUNMA DEDİM!
DÜNYANIN EN GEREKSİZ İNSANI
ATILAN MESAJA CEVAP YAZARKEN YENİ MESAJ GELDİĞİNDE O KADAR ÇOK SEVİNİYORUM Kİ BANA BAĞLAR BAHÇELER BAĞIŞLASALAR O KADAR SEVİNMEM...
GUBİK GUBİK!..
YENİ MESAJI DA OKUYAYIM DA ÖYLE TEK CEVAP YAZAYIM. BÜTÇEM SARSILMASIN...
SİZ GİDİN TATİLİNİZİ DOYASIYA YAPIN HOCAM... BEN YERİNİZE BAKARIM... YAZIN OKULA GİTTİM DE TİŞÖRTLÜ MÜDÜR YARDIMCISI GÖRMEDİM DEDİRTMEM BEN ÖĞRENCİLERİMİZE...
SAĞOLUN HOCAM MASANIN ÇEKMECESİNE Bİ KAÇ TEMİZ TİŞÖRT KOYDUM, DÖNÜŞÜMLÜ GİYERSİNİZ... HADİ SELAMETLE.
VOINYYY VOINYYY
iki taraf içinde garip duygular
VOINYY
HOCAM.
NE VAR?
SINIFTA ÇOCUĞUMU UNUTMUŞUM DA ALABİLİR MİYİM DİYE SORACAKTIM.
"OBAMA ORTAOKULDAN Bİ ARKADAŞA BENZİYOR" DİYORDUM DA İNANMIYORDUN ABİ... BAK KOLTUĞUNUN ALTINA DERSANE KLASÖRÜNÜ VERİNCE HİÇ YADIRGAMADI. NE ZENCİLİĞİ KALDI NE DE AMERİKAN BAŞKANLIĞI... ADETA BİR ORTAOKUL ÇOCUĞU OLDU...
HARBİDEN LAN, BİZİM SINIFTA Bİ ALPER BAŞ VARDI, ONA ÇOK BENZEDİ /.
ÇEMBERLERDEN İKİ TEST ÇÖZÜCEM SONRA Bİ OTUZBİR ARASI, ARDINDAN OBEB OKEK KASTIRICAM!
ANAFEN DERSANESİ
SKERİM LAN!.. ATIYORUM BEN BU GASTEYİ... NE OLURSA OLSUN... 2001 YILINA AİT POSTA GAZETESİNİN BENİŞYO DEL TORO'NUN EVİNDE NE İŞİ VAR... BİRİ GÖRSE NE BENİŞYO'LUK KALIR NE DEL TORO'LUK REZİL OLURUZ.
DUR BENİŞYO DELİ OLMA YASAL OLARAK SAKLAMAK ZORUNDASIN!
SİZ DE EVDE KENDİ KIZ ARKADAŞINIZI YAPABİLİRSİNİZ!
Ezginin Günlüğü'nün eski albümlerinden birini şile bezi mor bir eteğe sarıp evdeki nemli ve karanlık bir ortama bırakın...
Nem Nem Nem Nem Nem Nem Nem
45 gün sonra hafif duyarlı bir kız arkadaşınızın oluştuğunu gözlerinizle göreceksiniz...
BAHAR ŞENLİĞİ KAPSAMINDA BİR DİZİ ETKİNLİĞE KATILICAM, GELİYOR MUSUN?
Nemli Ortam
GELMİYORUM!
FLAP FLAP FLAP
Konvers ve yabancı karışık kasetle de değişik tadlar elde edebilirsiniz... Ben de bu metodu evde tesadüfen keşfettim..
işimdeyim Gücümdeyim
İNSAN NAZİ DE OLSA İNSAN LAN... ŞU SAVAŞ ORTAMINDA KANTİNCİ OLDUM DİYE ÖYLE SEVİNİYORUM Kİ... DENETLEMEDEN DE NÖBETTEN DE MUAFIM!.. YATA YATA NAZİLİK YAPIYORUM YANİ!.
TOP KEK VAR MI?
VAR AMA SANA YOK!.. Gehen Gehen (gülüyor)
LA OĞLUM VERSENE KOMUTAN BEKLİYOR ANCIK!
KOMUTANIN GELSİN
Gehen Gehen Gehen Gehen
ULRİH TOP KEK

akıl fikir ofisi

Barış UYGUR

baris.uygur@gmail.com

■ Tamam, biliyorum; sefaletin, fakirliğin her türlüsü kötü ve şimdi yine her kafadan bir ses çıkacak ama ben en çok Amerikan fakirine üzülüyorum, sanki en zor durumda olan o gibi geliyor. Elbette Afrika'sından tutun Uzak Asya'sına dünyanın yarısı açlıkla cebelleşiyor. (o da neye göre kime göre uzak Asya acaba. Adam kendi yaşadığı yere "Uzak Asya'da yaşıyorum" der mi? Neticede nereden baksan adama yakın, adam bizzat içinde o coğrafyanın ama sen adama uzak Asya diyorsun. Ant olsun bundan sonra İspanya'sı, Portekiz'i benim için Uzak Avrupa'dır.) Ama şimdi, rahatta dinleyin, bu zaten genel bir fukaralık, genel bir yoksulluk hali. Ama Amerika'daki cefakeş fakirim öyle mi ya? Kafasını kaldırsa etrafında gökdelenler, parlak neonlar; önüne baksa son model arabalar, şık giyinmiş zenginler, alelacele bir yere yetişmeye çalışan kravatlı tipler falan. Şimdi bana kalırsa bu adamın durumu daha bir felakettir. Kendisine beyaz olursa "beyaz çöp" manasına "white trash" diyorlar, siyah ya da hispanik olursa ekstradan bir şey de demiyorlar. Bir tür varlık içinde yokluk durumu. Hayır öyle homeless'inden falan da bahsetmiyorum, kıt kanaat geçinmeye çalışan, borç yükü altında ezilen tıpkı Türkiye'deki muadilleri gibi kredi kartı borcu altında inleyen bir sınıf benim bahsettiğim. Her şey uzanıp tutabileceği kadar yakın ama asla sahip olamayacağı kadar uzak. Hadi Afrika'da fakirsindir ama komşun da fakirdir, gördüğün göreceğin en zengin adam, işe yaramaz birleşmiş milletler görevlisi olur ama düşünün bir New York'ta fakir olduğunuzu. Kazandığınız para ev kirasına gidecek ve etrafınızda dünyanın en lüks en şatafatlı hayatları yaşanacak. Bilmem buna yürek dayanır mı?

■ Siyahi Amerikalılar demişken, geçtiğimiz hafta denk geldi bir aksiyon filmine gittim. Meğer Denzel Washington oynuyormuş. Bilseydim, afişine dikkatli baksaydım vallahi de billahi de gitmezdim. Romantik komediye giderdim, korku filmine girerdim, Arnavut bir yönetmenin kişisel buhranları üzerine çektiği deneysel bir film seyrederdim yine de Denzel Washington'un oynadığı filme gitmezdim. Adamı sevmiyorum, bu net. Kapıma gelse içeri koymam, selam verse, farz da olsa selamını almam. Bir kere bu adamın oynadığı filmlerde kendisine illa ki bir iyi adam rolü biçiliyor, hadi orasını anladık da, illa ki gidip bir de kötü adamları alt ediyor. Nedir kardeşim bu Hollywood kötülerinin Denzel Washington'dan çektiği? Obama'ya da benzetiyorum biraz, çakma siyah gibi geliyor bana. Böyle bir afili tavırlar, Brooks Brothers takımlar, Harvard görmüş havaları falan, olmuyor. Denzel Washington'u oynatmasınlar hiçbir filmde bundan sonra. Ciddiyim. (O değil de, dikkat ediyorum, John Travolta arkadaşımız kaç filmdir hep bir takım paraların peşinde türlü hokkabazlık yapıyor, yasa dışı işlere bulaşıyor. Ha oldu ha olacak diyoruz, bu Denzel Washington ve şürekası adamı derdest ediveriyor, bozuluyorum.)

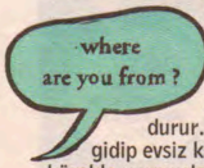

■ Red Kit aslında nereden baksan Türk gibi ama üçte iki Türk gibi. At var, silah var ama şöyle temiz süt emmiş, huyu huyuna, boyu boyuna bir hanımefendiyle baş göz olamamış. Bir de hanımı olsa evinde bekleyen derim ki sana Red Kit Türk'tür. Ha tabii, onun cefasını çekecek hanımefendi de az bulunur bir yandan. Bağlasan durmaz, kah orada, kah burada, hayırsız gibi bir tip. İçkisi desen var, sigarayı hadi sonradan bıraktı ama ağzında sürekli bir otla başka mesajlar da veriyor olabilir. Kumar desen, ben biliyorum bunun Pot Poker'le çevirdiği numaraları, anlattırmayın bana şimdi. O yüzden böyle 2/3 Türklük durumu kafi diğer yandan da.

■ Vahşi Batı, vahşi batı diyorlar da, şu Kuzey Amerika topraklarının batısındaki en büyük vahşeti yaratanlar yine kendileri. Sensin ulan vahşi, sana diyorum şapkalı, fularlı. Coğrafyayı suçlamayalım.

Bizim bi' arkadaş!

Bizim bi' arkadaş dilini geliştirmek için on dört yıl boyunca gördüğü her turiste "where are you from" diye sordu da sordu. Şimdi çok güzel "where are you from" diyor ama hala ne cevabı anlıyor, ne konuşma bu safhadan bir gıdım ileri gidebiliyor. En sonunda British Council'den adamlar gelmiş, bir müddet inceleyip tekrar salmışlar Sultanahmet'e. Herhangi bir işlem yapmaya dahi gerek görmemişler.

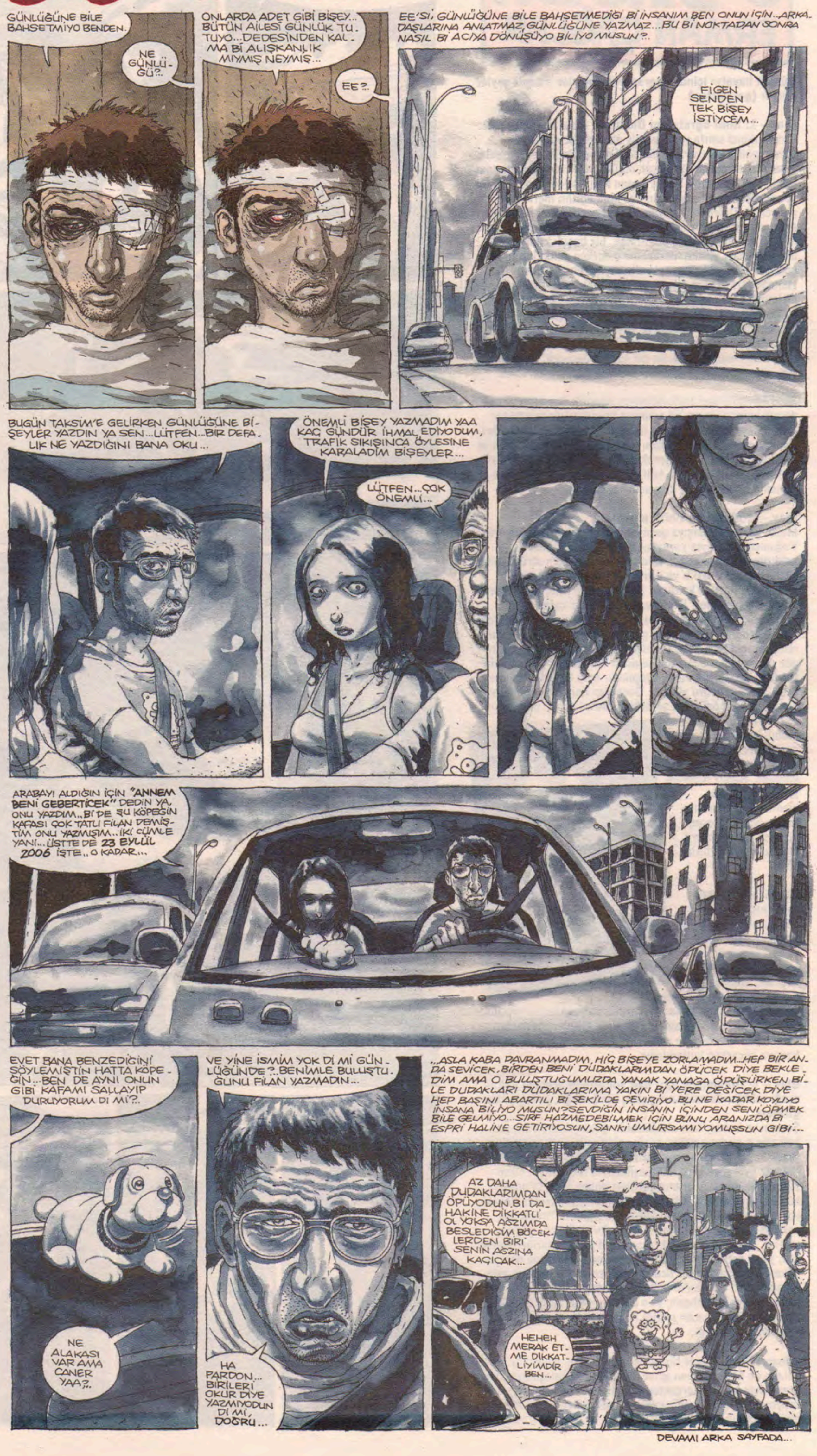

Bizim bi' arkadaş yıllar yılı ne zaman alt orta sınıf bir muhitten söz açılsa "hacı ileride çok değerlenecek oralar, bak buraya yazıyorum, şimdi ucuzken bir iki bina mina kapatmak lazım" diye konuşur durur. En sonunda kentsel dönüşüme kurban gidip evsiz kalan arkadaşlarımız hep beraber toplanıp kürekle vurmuşlar "şom ağızlı seni" diye.

Sevgili Günlük

"Yine yaparım"

ersin karabulut

DEVAMI ARKA SAYFADA...

O SIRADA
ERMAN ÇAĞLAR

Günlük hayatın içinden paranormal olaylar – Böyle şeyler oluyor (gerçekten)

Olay – 1: Sınıf öğretmeni Didem ve otuziki küçük can.
Didem ikinci sınıfa yeni geçmiş otuziki çocuğa sınıf öğretmenliği yapıyor. Bugün sınıf dışı etkinlik kapsamında, amatör tiyatrocülardan oluşan düşük bütçeli bir kumpanyanın sahnelediği "Sevimli Yunus Hasan Pet Şişelere Karşı" isimli çocuk oyununu izlemek için ilçe halk eğitim merkezine gidiyorlar. Didem gün boyunca; okul gezisi lafını duydukları anda akıllarını yitirmiş, her türlü taşkınlığı yapmaya hazır otuziki çocuğu otobüse bindirmek, bir buçuk kilometre uzaktaki halk eğitim merkezine giderken yolda kusan iki çocuğun yüzünü kolonyayla silmek, çocuk tiyatrosu standartlarına göre bile vasat sayılacak "denizlerimizi kirletmeyelim" temalı iki perdelik oyunu başından sonuna kadar izlemek, okula geri dönerken hiçbir çocuğun kayıp olmadığından emin olmak ve tüm bu süre zarfında 8 – 9 yaşlarındaki bu çocukları kontrol altında tutmak zorunda. Günün sonunda evine gidip bir süre dinlenecek, fakat ertesi gün tekrar bu neşeli güruhun arasına dönmek zorunda.

Sınıf öğretmenleri tarih boyunca insanlık dışı sabırları ve densiz kalabalıklara laf anlatma becerileriyle tanındılar (tarihi kayıtlarda adı geçen ilk sınıf öğretmeni Buddha'dır). Sınıf öğretmeni sahip olduğu mistik güçleri her gün kaos ve kötülükle (öğrenci) savaşmak ve evrene (sınıfa) tekrar dirlik düzeni getirebilmek için kullanır. Bunun karşılığında da ay sonunda maaşını alır, ihtiyaçlarını karşılar.

Olay – 2: Mesut ve sihirli parmağı.
Mesut karşıdan karşıya geçmek için kaldırımda bekliyordu. Yoğunluk nedeniyle yavaşlayan trafiği fırsat bilerek kaldırımdan aşağı atladı, soldan gelen arabanın sürücüsünün gözlerinin içine baktı ve işaret parmağını "bi saniye" anlamında havaya kaldırdı. Soldan gelen araç Mesut'un karşıya geçebilmesi için yavaşladı. Mesut kafasını "teşekkürler" anlamında salladı, orta refüje çıktı. Bineceği otobüsün durağa yanaştığını gördü, rahat ama hızlı adımlarla refüjden yola indi. Sağdan gelen başka bir aracın sürücüsüyle göz göze geldi, parmağını yeniden "bi saniye" anlamında kaldırdı, yavaşlayan araca teşekkür edip karşı kaldırıma geçti, durağa doğru yürüdü. Duraktan hareket etmek üzere olan otobüsün önünden geçerken, Mesut sihirli parmağını son bir kez daha kullandı: otobüsün şoförüne parmağını "bi saniye, binicem" anlamında kaldırdı. Henüz ivmesini alamamış otobüs memnuniyetle durdu, kapısı açıldı. Mesut otobüse bindi, şoföre teşekkür etti, akbilini bastı.

Sihirli bir parmağa sahip kişi genelde zihinlere hükmettiğini bilmeden yaşar, bu tanrı vergisi yeteneği karşıdan karşıya geçmek, lokantalarda garsonun dikkatini çekmek ve hesap istemek için kullanır. Tarihte parmaklarının gücünü farkedip bütün bir ulusun aklını alan, kitleleri peşinden sürükleyen liderlere de rastlanır. Ama genelde karşıdan karşıya geçerken kullanılıyor.

Olay – 3: Ülkemizde bazı dağ yollarında arabayı yokuş aşağı saldığında arabanın yokuş aşağı değil, yokuş yukarı gitmesi.
Serkan ve babası tam altı haftadır yoldaydılar. Tam altı haftadır o arabayı yokuş aşağı saldığında arabanın yokuş yukarı gittiği noktayı arıyorlardı. Herşey, Serkan'ın babasıyla "olmaz öyle şey" diye iddialaşmasıyla başlamıştı. Önce Isparta'ya gittiler. Oranın yerlileri onları Isparta'nın bir köyüne yönlendirdi. Köylülere olayı anlattıklarında "bizde yok öyle bir yer" cevabını aldılar. Serkan'ın "baba bak yokmuş, hadi evimize dönelim" sözleri babasını çılgına çevirdi. Olayı kendisine aktaran esnaf arkadaşlarına telefon etti, yerel yetkililerle konuştu, kamyon şoförlerine danıştı. Ülkeyi bir ucundan bir ucuna gezdiler ama o noktayı asla bulamadılar. Serkan'ın babası, çocuğuyla iddialaşmış ve haksız çıkmış bir babaydı; ya o arabayı yokuş aşağı saldığında arabanın yokuş yukarı gittiği noktayı bulacaklardı, ya da ararken öleceklerdi.

Babanız "böyle böyle bir şey vardır" derse, söylediği şey kulağa ne kadar saçma gelse de onunla iddialaşmayın. Bu arada öyle bir yer gerçekten var, arabayı yokuş aşağı salıyorsunuz ama araba yokuş yukarı gidiyor. İnanılmaz ama gerçek.

groagh@gmail.com

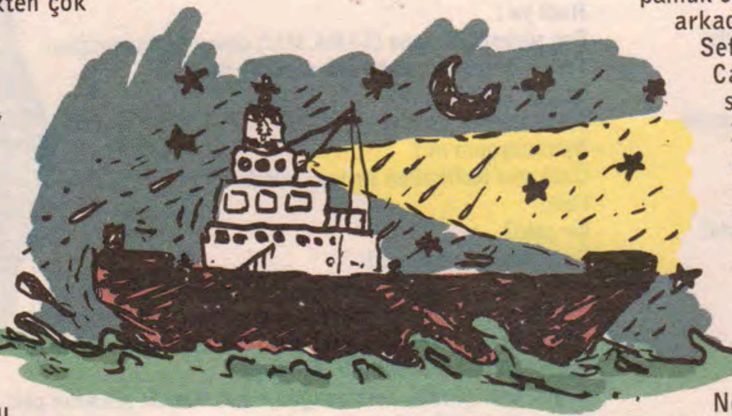

BENİM DE SÖYLEYECEKLERİM VAR!

Umut SARIKAYA

Son gemi

Bir yaz tatili daha bitiyor ve artık eve dönüyorduk. Arkadaşlarım bir akrabalarının yanında yazlıktayken ya da babalarının mesleğine ait bir kampın plajında güneşlenirken, ben tatilimi köyde koçtan kaçarak geçirmiştim. Üç aydır buradaydık ve bi koç, anlamadığım bir nedenden dolayı sadece bana kaçmıştı. Genelde hayvanlarla aram iyi değildir ama benden nefret de etmezler. Ama bu koç bana gerçekten çok kinliydi. İlk karşılaşmamızda üzerime doğru koştuğunu gördüm, sonra göğsümde ağrıyla yatakta gözümü açtım. Bi kere de arkadan belime vurdu, onun dışında genelde hep kovaladı. İlkokulu bitirip ortaokula geçmemin ödülü bu kınalı koç mu olacaktı? Sırtındaki yanıklarını gururla gösteren arkadaşlarıma göğsümdeki tüsme izini mi göstermemi istiyordu babam. Niye getirmişti ki bizi bu, deniz olmayan, plaj olmayan yere. Abimle beraber, sıcak kumları eşeleme hayalleri kurarken koyun, koç içinde kalmanın hüznünü yaşıyorduk. Bir de hiç hesapta olmayan bu koç fobisi başlamıştı bende. Şu an belki de dünyanın tek koç fobisi olan insanıyım. Korkularımızla yüzleşmemiz gerektiğinin farkındayım ama yorulmaya gerek yok. Varsın koç fobim benle ölene kadar yaşasın, yaşamımın sonuna kadar koyunun koçun yerlerde yaşamam ben de olur biter.

Sevgili okurlar gözlemlediğim kadarıyla edebiyat dünyasında baba oğul çatışmasını ustalıkla anlatan her yazar büyük yazarlık payesini leblebi gibi topluyor. İşini iyi yapıyorsan bir de baba oğlu çatışmasını anlatıyorsan, taksitle satılan "klasikler" serisiyle bütün evlere, kütüphanelere girebilirsin. Zira sanırım kız erkek ilişkisinden bile daha karmaşık, daha anlaşılması zor bi ilişki baba oğul arasındaki ilişki. Soren Kierkegaard! Bu isim bir eğirme efekti gibi gözükse de Danimarkalı bir felsefeciye ait. Hz İbrahim'in oğlunu kurban edişi sırasında gökten koçun gelişi hikayesi üzerine "korku ve titreme" adında bir kitabı var. Kurban olam önsözü çok uzun kitaplara. Sayfalarca önsözü atlayıp bi okumaya başlıyorsunuz, sanki çok okumuş gibi oluyorsunuz. İşte bu kitap öyle bi kitap, oh hiç tanınmamış bi yazarı okuyorum, hem de felsefeci, hem de önsözü bol. Tamamen insanı iyi hissettirecek bir kitap "korku ve titreme". Kitap Tevrat'taki hikâyenin alt metnini inceliyor ve baba oğul çatışmasının bütün gizlerini önümüze ustalıkla bir bir sunuyor. "Ulan ananı babanı bu kadar övmezsin. Soren'i ne övdün be. Ne çıkarın var bu işten, Soren maaş mı bağladı da birden sevdin" dediğinizi duyar gibiyim sevgili okurlarım. Hayır övmüyorum. Alın okuyun da demiyorum, zaten çok karışık kitap, yarısında bıraktım ama herkese "okudum güzeldi" diyorum.

Benim takıldığım mevzu başka. Soren de baba, oğul ve koç'u incelemiş, ben de. O korku ve titreme'yi yazmış ben Uykusuz dergisinde "babamla köye gitmiştik koç bana tütsüydü" ana fikirli bi yazı yazıyorum. İstesem Soren'in yazdığından kralını yazarım ama yazmıyorum. Çünkü kadir kıymet biliyorum. Edebiyat duayeni olucam diye ben anamı babamı milletin diline sakız etmem arkadaş! Bu topraklarda kime sorarsanız sorun bana hak verir..Gidin Suriye'ye orda da, gidin Pakistan'a orda da herkes kadir kıymet bilir. Aile içinde yaşanan aile içinde kalır, herkese anlatılmaz. Sanırım doğuyla batının en büyük farkı bu. O yüzden yazılı edebiyatımız pek gelişmiyor doğulular olarak. Kimse bana Orhan pamuk örneğini vermesin arkadaşım. Kitabı Sefiller'le, Ölü Canlar'la set halinde satılmayan hiçbir yazar benim için iyi değildir. Ohhhh iyi valla aileden apartmanı Nişantaşı'na dikmişsin kiralarla gül gibi geçine geçine yaz. Bende bu imkânlar olsa her ayın başı gider Nobel'imi alırdım. Hatta Nobel'i veren mavi gözlü Ulrih'e "Ulrihciğim bu böyle olmayacak otomatik ödemeye geçin, gün sekmez, banka havale ücreti kesmez, yatar para. Uğraşmaya değmez" derdim. Bu arada Ulrih'in dedesi Alfred Nobel, dinamitin icadından ne çok utanıp, vicdan yapmış, parayı yazara, bilim adamına dağıttıkça dağıtıyor, har vurup harman savuruyor, senelerdir eritemediler dedelerinin bankadaki parasını. İcat eden değil, atan utansın o dinamiti, bombayı be Alfred! Sen niye mahcup oluyorsun, kendini harap ediyorsun. Nişantaşı'ndaki Pamuk apartmanı aklıma geldikçe kaleme kâğıda küsüyorum sevgili okurlar. Hiç değilse iki dairesi benim olsaydı. Merkezi yer, markete, bakkala bi adım. Elde kalmaz bişey olmaz. Paraya sıkıştığında eline öpene satarsın. Evim Nişantaşı'nda dediğin zaman yemeyeceğin kız yoktur. Şimdi durum böyleyken ben nasıl şimdi Orhan Pamuk'la edebi manada güreşeyim. Denk değiliz. Zaten kendisi okul gezisinde burnu kanayan çocuk gibi geliyor hep bana. Herkes kırda bayırda koşarken, otobüste burnunda pamukla yalnız başına oturup ara ara diğer çocuklara bakan, gezinin sorunlusu gibi geliyor hep. Orhan pamuk'la ilkokulda aynı sınıfta olmak hiç istemezdim. "Doğu" dedik "edebiyat" dedik konuyu iyiden iyiye karıştırdık. Bir yazar olarak görevimi yapıp size hikâye anlatmak yerine sağa sola bok atıyorum. "Doğuda edebiyat yoktur!" Diye yazıyorum. Benden daha bilgili biri çıkıp "ne diyosun lan sen ordan buradan duyduğun yarım bilgilerle" dese. Ya da Orhan Pamuk dergiyi arasa "arkadaşım ne diyosun sen. Bi de yüzüme söyle." dese ne diyeceğim. Hikâye anlatmayı beceremeyenler, kendi işinden çok, başkalarının işlerini düşünen yazarlar genelde başka yazarlara kızarlar.

Eminim Türkiye'de benim gibi Nobel'i almak değil, reddetmek hayali kuran bi sürü yazar vardır. Bana verilse de reddedsem. Ben Ulrih'in yerinde olsam ödülü reddedene verirdim sopayı, "o zaman başvuru formunu niye doldurdun, burada bu kadar kişiyi meşgul ettin" diye veryansın ederdim. Neyse ben hikâyeme döneyim.

Ve ilkokul bitmişti. Orta bir zaten ilkokulun tekrarı olduğu için günlerim çok sıkıcı geçiyordu. Aradığım tadı ortaokulda bulamamıştım. Önlüğü çıkarıp ceketi kravatı giyince daha başka olacakmış gibi gelmişti hayatım. Sınıfın en kısası olduğum için de kimse beni ciddiye alıp arkadaş olmak istemiyordu. Ben de boş zamanlarımı ailemle beraber geçiriyordum. Babamın bizden daha çok kırsal kesimde kalmasına rağmen tam bir deniz ve balık aşığı olması hiç anlamadım. Abimle beraber bizi zorla balığa götürüyordu. Saatlerce soğukta yağmurda, üzerimize ve kafamıza naylonlar sararak deniz kenarında bekliyorduk. Tam sarıkanat zamanıydı. Yine babamla sahile gitmiştik. Deniz dalgalı, hava fırtınalıydı. Abim ve babamda makineli, bende ise el oltası vardı. Abim zargana oltası kullanıyor, zargana bekliyordu, babam sarıkanat ben ise kaya balığı. Biz abimle beraber dolaşmış oltalarımızı çözerken, birden babamın bağırtısıyla irkildik. Acıyla bağırıp, parmağını tutuyordu. Yanına koştuk, parmağı davul gibi olmuştu. Yerde ise oltanın ucunda garip dikenli gibi bir balık vardı. Biz parmağa bakarken, yoldan geçen biri, "Çarpan balık bu! İşeyin hemen parmağa. Yoksa geçmez" diyip gitti. Babam yaşlı gözlerle bize baktı. Abim hemen çıkarıp işemeye başladı. Babam "sen de" manasında başıyla işaret yaptı. "çişim yok" dedi. Acıyla "la oğlum işe çabuk" dedi. Bir iki damla yapabildim ama babam karşımdaydı ve kızgındı. Bu ortamda nasıl parmağına işeyeyim. Parmağı acıdıkça bana işe işe diye bağırıyordu. Gözlerim dolmaya başladı, titreyerek işemeye çalışıyordum ama kupkuruydu içim.hava soğuk, yağmur yağıyor, önümde biri işiyor, arkam denizdi ama bi türlü çişim gelmiyordu. Yüzüme kızgınlık ve suçlama ile bakan babamla gözgöze gelmemek için, kafamı arkaya çevirip denize doğru baktım. Arkamı dönmemle "baba koç geliyor" diye bağırarak paniğe kapılmam bir oldu. Üzerimize doğru binlerce ölü koç ve koyun denizden yüzerek geliyordu. Korkuyor ve titreyerek babamın bacağına işiyordum. O gün 14 Kasım 1991'di. Lübnan bayraklı Rubinion 18 gemisi taşıdığı 22000 koyunla beraber boğazın serin sularına gömülmüştü, İstanbul boğazı koyun ve koçla kaplanmıştı.

Bebek kafası

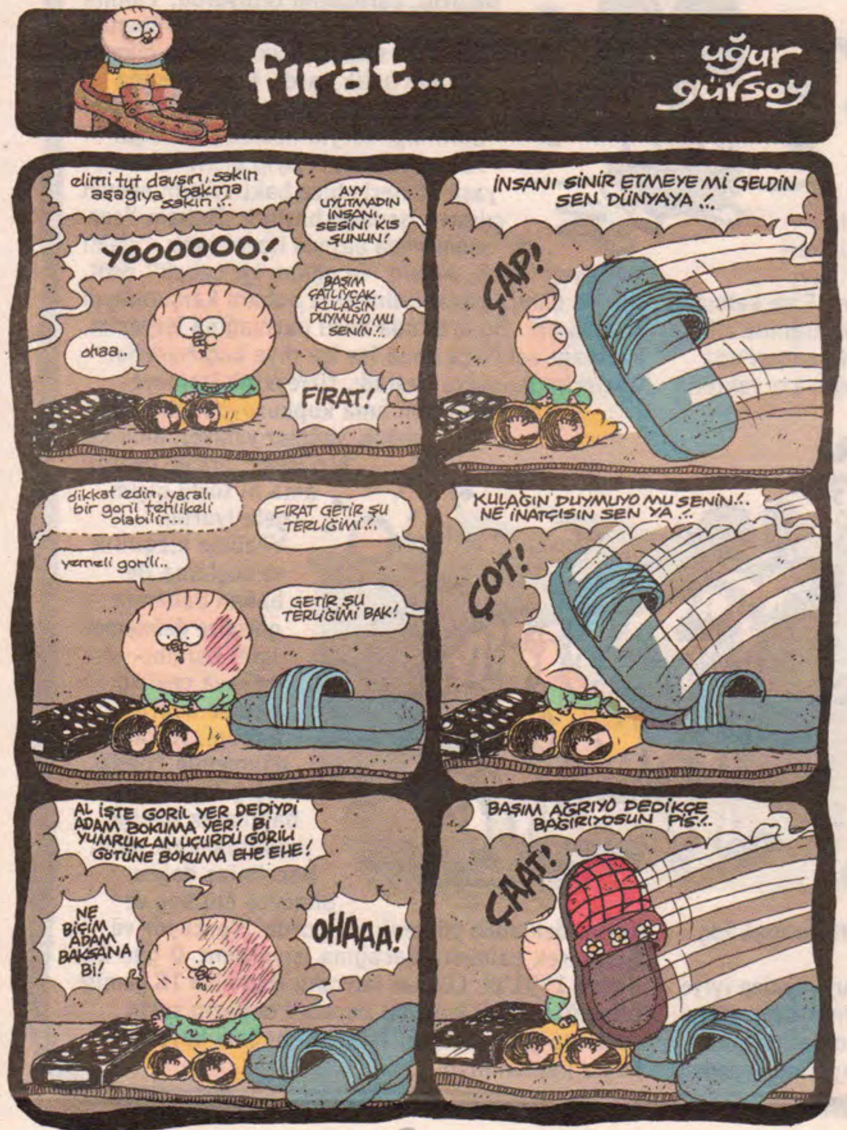
VEDAT ÖZDEMİROĞLU

Çatı Katı

Sabaha kadar uyumayınca,kahvaltı hazırlamaya takat bulamıyo insan. Tam kahveyi bitirip uyumaya hazırlanırken, Ünal arıyor:
- Müjde'ylen ayrıldık abi!
Lan ne zaman bütünleştiniz ki, ayrıldınız. Bi kere buluştuklarını biliyorum.
- Niye ayrıldın ki, yüzünü değiştirtseydin, daha masrafsız olurdu!
- Nasıl abi?!
Ünal belli ki ani ayrılığın hızlı acısıyla sabaha kadar içmiş, ki bahane arayan bir tip içmek için. Telefona Orhan Baba'nın "Ya evde yoksan"ı okuyan sesi geliyor.
- Boşver lan, diyorum, ben de Masal'dan ayrılıcam, hele bi gelsin İstanbul'a !
- Olmaz abi, sakın ha, diye bağırıyor. Susuyor ve "Masal ablayla sen çok yakışıyosunuz abi, yapmayın abi, o kadar zaman verdiniz bu ilişkiye" türünden laflar söylemesini bekliyorum.
- Şimdi tam ben ayrılmışken, dur abi ! Benim derdimi uzun uzun konuşamayız o zaman, rica ederim gündemde benim aşk acım olsun abi!
Vay seni Ünal, bambaşkaymış perspektifi! Sessizlik oluyor. Gencebay çınlıyor telefonda: "Yanlış mı kalmış aklımda, Muhabbet Sokağı numara doksan!"
- Madem sen de uyumadın, poğçayı kap gel lan, diyorum, ben de çayı basıyorum!
Ünal'ı beklerken Camille'den Au Port'u arka arkaya dinliyorum, çay kokusuyla ilham perim aynı anda beliriyorlar.
- Var mı yeni bişey? diyor.
- Soru doğru ama benim sormam gerekirdi, diyorum. Cevap vermeyip, bi de gülüyor:
- Akıl fikir işlerini sormuyorum, Masal'dan niye ayrılıyosun, başka kadın mı var aklında?
- Yok lan, neymiş öyle, sinsi gibi. Peki sen ne diyosun Masal'dan ayrılmaya?
- Ben seni tanırım, benim işim senin ilhamın.
- Peki hiç üzülmemek?
- Aslında üzüldüm.
- Lan sakın, Masal'ı kıskanıp için için seviniyo bile olmayasın ?!
Bi yerlerinden bi notlar çıkarıp, yanakları al al konuşuyor:
- Senin için parlak fikirlerim var!
- Neymiş ulan bu, bohçacı karı gibi!
- Al mesela: Bir aktörü, bir rol için şişmanlatıyolar, sonra film çekilemiyo, zavallı adam obez gibi ortada kalıyo...
- Konuyu değiştiricem diye salağa bağladın ha! Zaten verdin o fikri bana, ben de yazdım lan!
- Olar öyle, perilik hali, diyor ve kayboluyor.
Sakın bu peri, bana aşık felan olmasın?
Kapı çalıyor, nasıl olsa Ünal diye, siyah donumla açıyorum kapıyı, elinde pastane böreğiyle Müjde!
- Ünal gönderdi beni, bana söyleyecekleriniz varmış Sedat ağbi!
Benim donlu halim ve sizli konuşup abi diyen kız. Ulan Ünal, büyük yakaroğlusun! Nedense normalde giymediğim bi pantolonu giyip, börekten ısırıp çaydan içip, yanında sakariniyle gezen kıza ne desem diye düşünüyorum, o da tedirgin gibi ince sigara içiyor, mal gibi konuşmadan ara ara bakışıyoruz.
Son lokmayla böreğe veda ediyorum ve ayağa kalkıyorum. Siyah keten pantolon üstüne Muhammed Ali'li tişörtümle hır gibiyim. Tamamen otomatiğe takıp konuşuyorum:
- Müjde, Ünal seni kalpten sevdi! Kuşun gökyüzünü sevdiği gibi. Genel müdürün makamını sevdiği gibi. Ayının ormanı sevdiği gibi. Yine ayının balı sevdiği gibi. Doçentin bilimsel yayını sevdiği gibi. Azgelişmiş ülkenin gelişmeyi sevdiği gibi!
- Azgelişmiş demeyelim de gelişmekte olan diyelim!
- Peki ! Ünal'la sevgili misiniz?
- Hayır.
- Ayrıldınız mı, hiç mi olmadınız?
- Olduk gibi.
- Hadi ya !
- Ben söylemiştir sana (SANA MI?) diye tahmin etmiştim.
- Tam bilmiyorum, daha çok ayrıldık dedi.
- Doğru, ayrıldık.
- Ayrılmayın!
- Ayrılmayalım mı?
- Ünal seni hakikatten seviyo, anladım.
- Peki.
- Ne peki?
- Ünal'dan ayrılmıcam !
"N'oluyo lan?" diye düşünerek, sıfır uyku halde, Melih Cabbar'ın çardağına giriyorum. Beyaz takım elbisesiyle "Piknik tipim ve piknik tip kalacağıma ant içiyorum" diye bağırıyor adamın vücut dili. Anlatıyor:
"Bugün sana şurubu anlatacağım evlat. Keskin zekamın pek azını şurubun muhteviyatına, senin anlayacağın, içeriğine harcadıktan sonra, asıl mesaimi şurubun rengi ve şişesine kafa yorarak geçirdiğimi, şişelerim için Balat'ta depo tuttuğumu, mantar yedikten sonra gördüğüm renklerin aynısını tutturmak için huzursuz ve kanunsuz geçirdiğim haftaları, petrol artığı plastik şurup kaşıklarını tarihe gömmek için demir tüccarı Yalçın Bey'le Divriği'de geçirdiğim dört günü, aynı yıl Zagrep'te Balkan Sağlık Birliği'nden metal kaşık projem nedeniyle mansiyon alışımı, sadece şurup içerek ve etkilerini takatsizlik nedeniyle yalnız duvarlara yazabilerek geçirdiğim gecelerimi, terleyip titremelerimi, velhasıl şuruptan kasıt kendi hayatımı, bizzat kendimi anlatacağım!"

vedatozdemiro@gmail.com

uhteviyatın içerik olduğunu bilmiyorum sanki" demiyorum, o anlatıyor ve ben yazıyorum. ylece ikinci gece de uykusuz geçiyor. Ajanda bitti, daha Özal'lı yıllara gelebildik. Uykusuzum , ruhum ben. İskeletimin sesini duyuyorum:

afanı s.kiim senin!

afa zaten benim kemik ! Akıllı ol!

kıldan bahsetme sen. Yatsana oğlum artık!

- Oğlum mu?

- Neyse ne. Herneyse.

- Oğlum mu?

- Lan kafanı si'ye takılmadın, oğluma takıldın ya, hakaten beyin gitmiş senin.

- Sen emir kulusun kemik, sen en iyi yardımcı oyuncusun, sen sus!

- Ya omurga?

- Zihin der, omurga yapar. Şimdi seni nasıl susturuyosam, öyle...

Evden çıkarken, Cabbar Bey bana "Yorgunluğu yok eder" deyu mor bir şurup içiriyor bana, "Yalçın" marka metal kaşıkla. "Aman içince Gassaraylı olmayalım" diyorum, "Ah ah ah" diye kont gibi gülüyor, şurubu içiyorum ve çıkıyorum.

Oksijeni alınca, iskelet kıtır atıyor:

- Şu havaya uykunu alıp çıkman vardı hafız!

- İyi oğlum, sus artık, kıpır kıpır içimde!

Allah'tan kendi kendine konuşan tek kişi değilim, köşedeki çakır gözlü statik abi de bencileyin. Fakat? O da ne? Adam, yavaş konşuyor ama bana konuşuyor:

- Cabbar sana şuruptan mı bahsetti?

Zınk diye duruyorum.

- Basri ben, evlat! Senelerce Cabbar'ın yardımcısı oldum. Ondan önce başlobarant, daha önce laborant, daha da önce orta üç öğrencisiydim!

- Ne istiyosunuz?

- Cabbar bir canavar, evlat. 22 yıl boyunca işçilerine kendi hazırladığı bir ilacı gizlice, sinsice, sessizce yutturduğunu biliyordum. Issızca! Yılanca!

Bu ilacı yutan emektarlar, zaman ve tabii ki saat kavramını kaybediyordu. rkes, 1.5-2 kat zaman mesai yapıyor ama kimse bir saniye hatırlamıyordu! ri'nin elindeki kanyaktan bir yudum alıyorum. Böyle Basri mi olur, Basri dediğin parlak lı ve kravatlı olur, Fatoş diye de karısı olur ! Zalim Cabbar'ın şurubu üzerine kanyak, rji yapıyor, hayvan gibi terlemeye başlıyorum. Terden tişörtü çıkarıyorum. Muhammet dövme gibi yapışmış kalbime. Çırılsıklamım! *(devamı haftaya)*

cihan ceylan

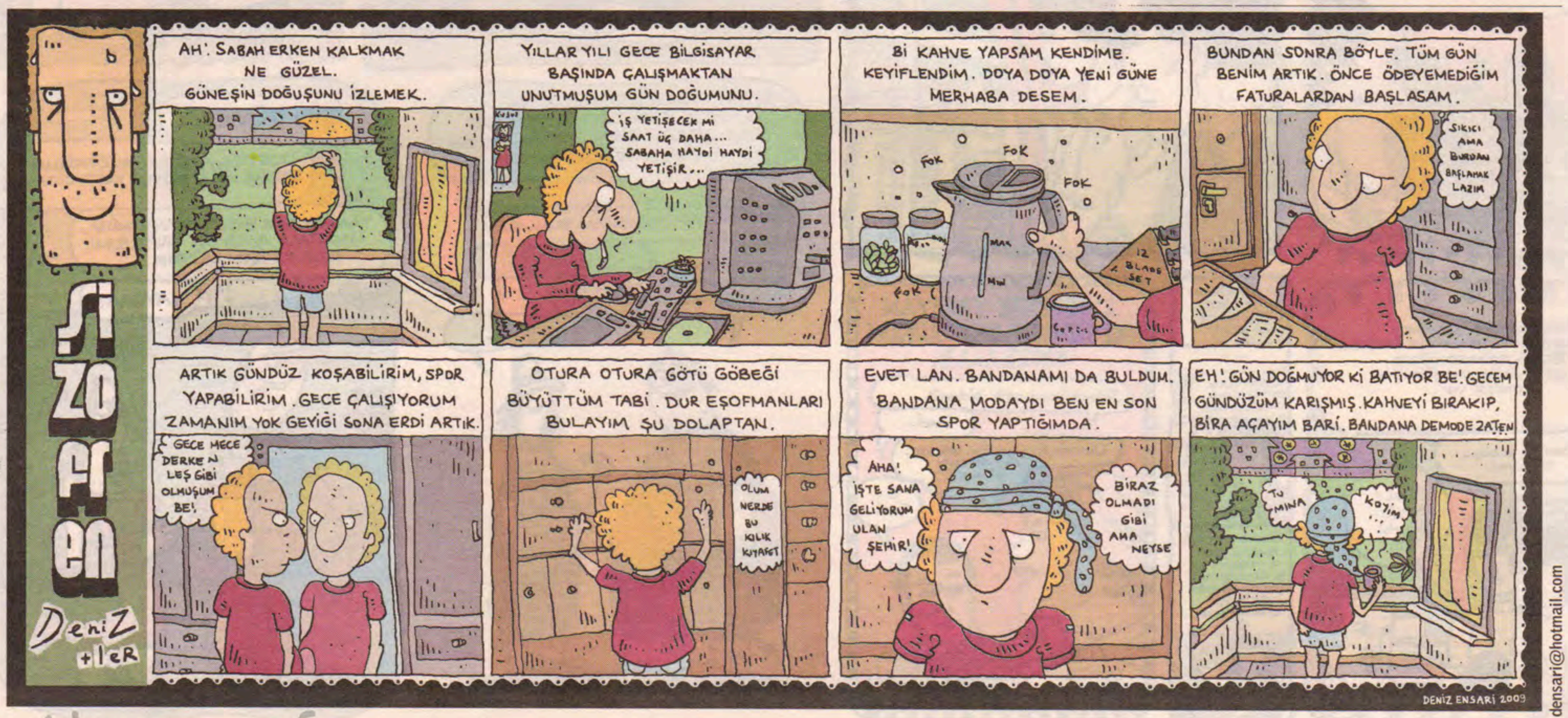

Zirveye Oynadım
kaan ve gül ♫ gül ve dikenn...aşkım ve senn ♫
bak serdar, boran bey seninle tanışmak istiyor... kendisi ünlü bir plakşirketinin sahibi...
memnun oldum boran bey...
selam delikanlı...
..sesini beğendim. al bakalım bu benim kartım.. yarın beni ara...
PRODUKTÖR
Boran
çok saolun...
ertesi gün...
çalıyo...
ay çocuum hadi işallah...
ab..iyi günler boran bey, ben serdar... nasılsınız?
iyiyim serdarcım, telefonunu bekliyordum...
evet... saolun ..evet..
...
serdarcım yarın müsaitsen görüşelim; hem senin işi konuşuruz!
tabi efendim.. nerde?!
şimdi kozyatağında....
..evet..
sonrası gün...
merhabalaar...
ya kusura bakma serdar trafik ara baba günü... anca geldim.
yok ben de yeni geldim sayılır ya...
eveet.. iş konuşmadan önce bişeyler mi yesek...
yani aslında henüz bişey yemedim ama...
gel hadi gel..aç karnına iş konuşulmaz
akşam
yavrum! nası geçti görüşmen?
harikaydı anneciğim, boran bey çok babacan adam... ..yarın yine görüşücez..
hadi işallah yavrum...
sonraki gün...
HOLLY SHIT!
WHAT THE FUCK IS GOIN ON
ÇAT
ilerleyen günlerde...
bilmiyorum ya, festfuuda zararlı diyolar aslında..
işte katkı maddesi olduğu içinmiş o...bu yediğimiz tam gerçek köfte diil ki mesela.
..bazen biriyle tanıştığınızda doğru insan olduğunu düşünürsünüz ama aslında değildir...
annecim sonra konuşabilir miyiz?..
yavrum!
lütfen anne...biraz yalnız kalmaya ihtiyacım var.
..duygularınızdan emin olamazsınız ve aynı engele yüzüncü kez tekrar çarpmaktan; kalbinizin tekrar kırılmasından korkarsınız...
DIT!
1 mesaj
serdar
mesajımı görünce beni arar mısın?..
sil
BIB!
mesaj silindi
..Boran ve Serdar birer kere daha buluşup akmerkez ve ortaköy'ü gezdiler... Bugün ise son buluşmalarının üzerinden 2 yıl geçti... Hala bazen, hiç ummadıkları anlarda, hiç ummadıkları yerlerde birbirlerini görür ve kendilerine bile itiraf edemedikleri bir korkuyla gözlerini birbirlerinden kaçırırlar...
...belki de... kimbilir ..... kendilerini kandırmaktan korktukları için...
SON

idil
canım şurdan bi kısa kemıl alır mısın bana?..
5YTL
açık
=5 YTL
BEŞ 5YTL
şurdan bi ziverbey uzatır mısınız?
bi tane göztepe benzinlik..
kazasker...
bostancı istasyon...
iki kişi
inmek istiyorum...
taksi
BROOUU
BEŞ 5YTL
bi kısa kemıl, bi yumiyum...

nasıl çiziyoruz
bölüm:
1
ev
okul
haftaya: KAPLAN

şizofren
DeniZ +leR
AH! SABAH ERKEN KALKMAK NE GÜZEL. GÜNEŞİN DOĞUŞUNU İZLEMEK.
YILLAR YILI GECE BİLGİSAYAR BAŞINDA ÇALIŞMAKTAN UNUTMUŞUM GÜN DOĞUMUNU.
İŞ YETİŞECEK Mİ SAAT ÜÇ DAHA... SABAHA HAYDİ HAYDİ YETİŞİR...
Bİ KAHVE YAPSAM KENDİME. KEYİFLENDİM. DOYA DOYA YENİ GÜNE MERHABA DESEM.
FOK
FOK
FOK
FOK
BUNDAN SONRA BÖYLE. TÜM GÜN BENİM ARTIK. ÖNCE ÖDEYEMEDİĞİM FATURALARDAN BAŞLASAM.
SIKICI AMA BURDAN BAŞLAMAK LAZIM
ARTIK GÜNDÜZ KOŞABİLİRİM, SPOR YAPABİLİRİM. GECE ÇALIŞIYORUM ZAMANIM YOK GEYİĞİ SONA ERDİ ARTIK.
GECE MECE DERKEN LEŞ GİBİ OLMUŞUM BE!
OTURA OTURA GÖTÜ GÖBEĞİ BÜYÜTTÜM TABİ. DUR EŞOFMANLARI BULAYIM ŞU DOLAPTAN.
OLUM NERDE BU KILIK KIYAFET
EVET LAN. BANDANAMI DA BULDUM. BANDANA MODAYDI BEN EN SON SPOR YAPTIĞIMDA.
AHA! İŞTE SANA GELİYORUM ULAN ŞEHİR!
BİRAZ OLMADI GİBİ AMA NEYSE
EH! GÜN DOĞMUYOR Kİ BATIYOR BE! GECEM GÜNDÜZÜM KARIŞMIŞ. KAHVEYİ BIRAKIP, BİRA AÇAYIM BARİ. BANDANA DEMODE ZATEN
TU MINA
KOYIM
DENİZ ENSARİ 2003
densari@hotmail.com

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

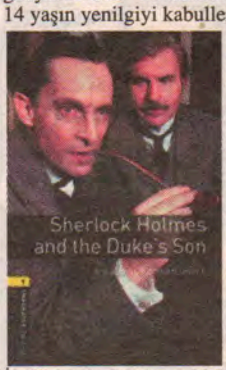
YENİ BAŞLAYANLAR İÇİN İNGİLİZCE

Yan masadaki turiste aniden, "Where are you from?" diye sordu. 14-15 yaşlarındaydı. Bu görüntüyü tanıyordum. Düz lise seviyesindeki İngilizcesiyle tüm ailesini gururlandırmaya çalışan bir ergendi bu. Bir ergenin tek dile mahkum ailesine İngilizcesini gösterme arzusu durdurulamaz. Bir turistle konuşabilen bu yaş grubunun ruhu bir süreliğine bedeninden ayrılır. Bir zamanlar ben de, İngilizcenin asil kanatlarıyla gökyüzüne yükselmiş, yazık ki kısa süre sonra yere çakılmıştım. 14-15, "Do you like Kuşadası?" diye sordu. Turist, gözlerini yeni doğmuş gibi kırpıştırarak, "O-ye…" dedi. 14-15, kafasını sallayarak bir süre sustu. Yeni bir İngilizce soru planlıyordu. Ailesi gururla onu bekliyordu…

Telefonun başına geçtim. Bütün aile, salonda oturmuş telefon numaralarını çevirişimi izliyordu. İngiltere'yi arıyordum. Sanki karşıma çıkacak İngiliz, kafamda kurguladığım diyalog düzeninde konuşacakmış gibi, bütün cümlelerimi önceden hazırlamıştım. İngiltere'ye bağlanır bağlanmaz, "Heloov" dedim. Lionel Richie'yi hatırlatan bu dramatik telaffuza hiç gerek yoktu aslında. Sonuçta, hastaneye kaldırılan yakın bir akrabamıza ulaşmaya çalışıyorduk. Düz lisede okumama rağmen, İngilizce kursu sayesinde ailenin tek enternasyonali kabul edildiğim için bu görevi ben üstlenmiştim. "Six-five-three-two, please…" dedim. Aslında içinde 'from', 'Turkey', 'can', 'room' gibi kelimeler geçen çok daha komplike cümleler planlamıştım ama telefon bağlanır bağlanmaz sadece oda numarasını söyleyebilmiştim. Yine de bu sayılarla birlikte salona '*iyi yetişmiş oğlan*' gururunun yayıldığını hissettim. Ailem için bu sayılar yeterliydi ama İngiltere'deki kadın benden hiç etkilenmişe benzemiyordu. Çok hızlı ve cümlelerinin arasından bir tane bile tanıdık kelime yakalayamadığım bir şeyler söyledi. Sonra sustu. Cevap vermem gerekiyordu, sayıları tekrar saldım üzerine. Konuştu, sonra yine sustu. Son bir umutla sayıları tekrar söyledim ve sayıların götüne eklediğim 'please'e biraz daha vurgu yaptım. Diller farklı olsa da duygular evrenseldir. Kadının gittikçe sinirlendiğini hissediyordum. Çaresizdim. Salonun rahatlaması için bu İngiliz'i aşıp bir Türk'e ulaşmam gerekiyordu. Salondaki gurur yerini yavaş yavaş şüpheye bırakıyordu. Dönüp onlara bir çeviri yapmalıydım. Döndüm ve Türkçe olan çaresizliğimi yine Türkçe'ye çevirdim: "Yok yani… Bir sorun var…"

Sınırlarımız dışındaki bütün milletleri, "yabancı" adıyla aynı çatı altında toplayabilen annem bana bakıyordu. Bu işi beceremememden gizli bir sevinç duyan abim bana bakıyordu. Ve hepsinden önemlisi babam bana bakıyordu. Gönderdiği kurslara ödenen paranın ekstresi duruyordu karşısında, '*6-5-3-2 ve please*'den ibaret bir oğula sahipti. "Odayı bağlatamadın mı?" dedi. "Ya bi sorun var ama…" diye tekrar ettim. (Türkçem de gitmişti, başsız sonsuz cümleler kuruyordum.)İngilizce 10'a kadar sayabilen 4 yaşındaki bir çocuğun performansını sergiledikten sonra ben de hiçbir sorun olmadığına inanılmasını istiyordum. İyi olduğunu sandığın şeyler, gerçek bir yüzleşmede infilak edince asıl durumunu kavrıyor insan. O güne kadar sınavlardan genelde 10 alan ben, İngilizceyle gerçek hayatta karşılaşınca sırasıyla 6-5-3-2 almış ve sonunda "please… please…" diye diye infilak etmiştim…

İngiliz telefonu kapattı. Bu terbiyesiz hareketi, "Telefon kesildi!" diye tercüme ettim aileme. Abim keyifliydi, İngilizlerin zaferinden memnun bir mandacı gibi sırıtıyordu. Bir süre salonda oturdum. Aklıma nefis cümleler geliyordu ama "Bir daha arayayım mı?" diyecek cesaretim yoktu. Odaya gittim. 14 yaşın yenilgiyi kabullenemeyen hırsıyla dopdoluydum. Stage-1 (*yeni başlayanlar için*) seviyesindeki bir Sherlock Holmes romanını elime aldım. Dünyanın en zeki detektifinin, dünyanın en ayrıntı ipuçlarını birleştirerek, dünyanın en karmaşık cinayetlerini çözmesini 'Stage-1' seviyesinde anlamaya çalıştım. Bir cümleyi anlamayınca suçu cümledeki tek bir kelimeye atarak sözlüğü açtım. Kelimeyi buldum, cümledeki İngilizce kelimelerin arasına Türkçe haliyle yerleştirdim. Olmadı. Kapı çaldı…

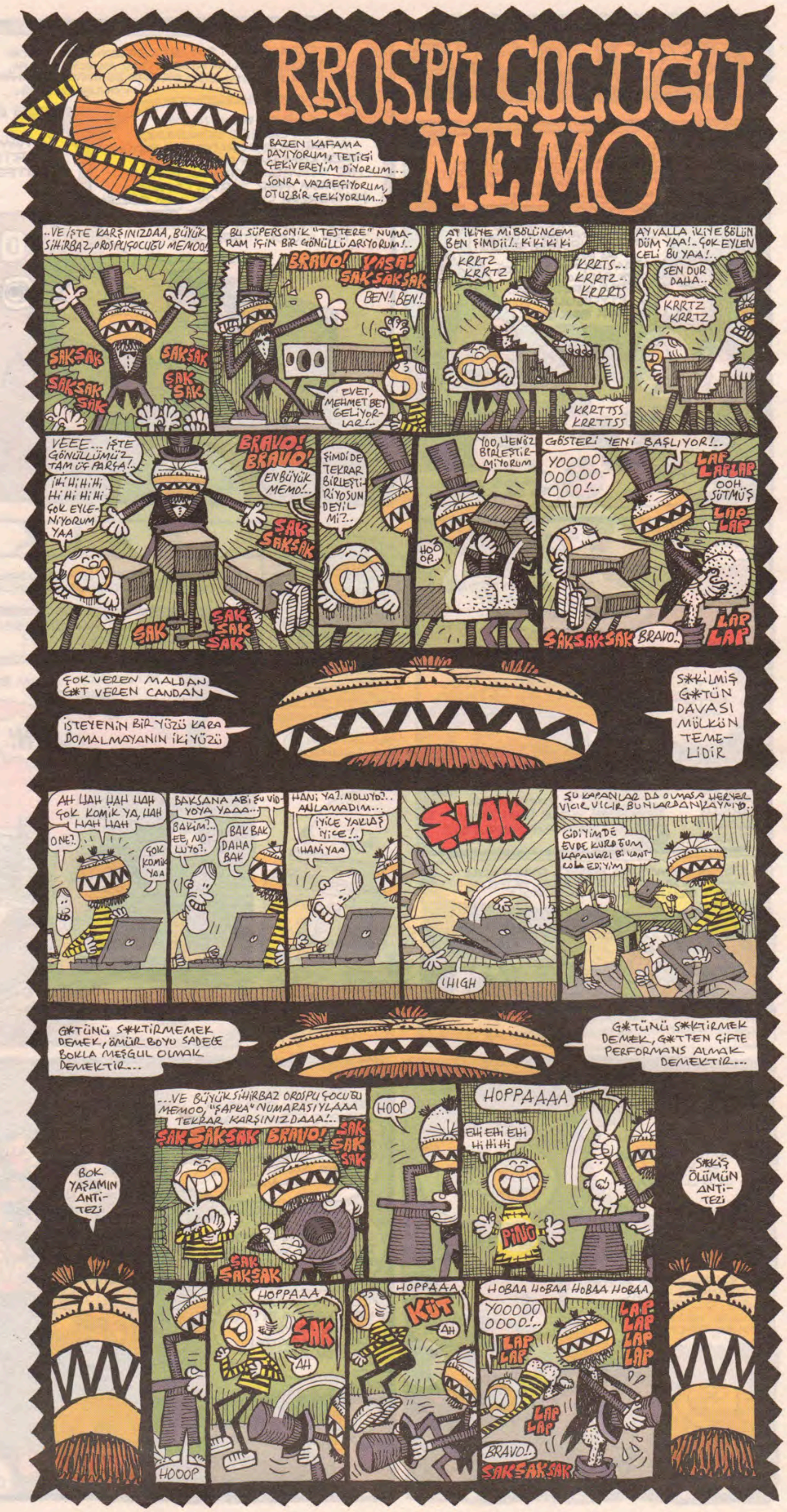

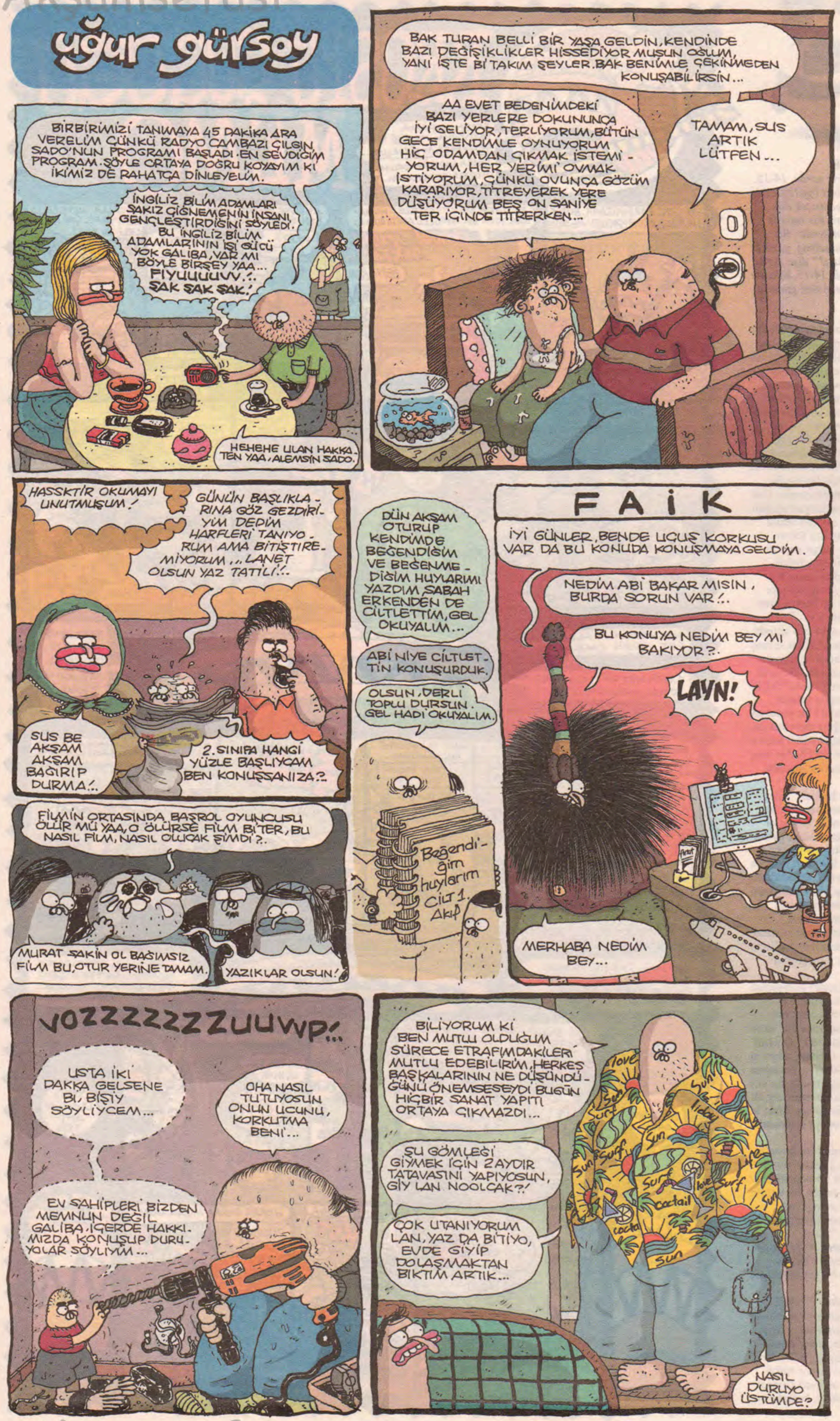
"İyi akşamlar," diyen ses alt kattaki komşunun oğlu Anadolu liseli Afşin'e aitti. Ailedeki enternasyonal nosyonum burada sona eriyordu. 'Heloov'la başladığım İngilizce maceram bir 'okey ' bile diyemeden sona ermişti. Afşin'in transferini teklif eden mandacı abim olmalıydı. Odadan, Afşin'in İngilizcenin üzerine saldığı gürül gürül akan sesini duydum. Gündelik konuşma desibelini en az iki katına çıkarmıştı. (Anadili İngilizce olmayanlarda, bu dili konuşurken sese ayılık katmak çok yaygın bir davranış.) Sonra annemin kaygılı sesi geldi: "Çok geçmiş olsun, şimdi nasılsın…" diyordu. İngiliz bayan, Afşin'le konuşunca, "*bir sorun var…*" falan ortadan kalkmış ve telefon odaya sorunsuzca bağlanmıştı…

Şimdi bu olayı düşündüğümde başka bir şey geliyor aklıma. Bir insanın hastaneye kaldırılması gibi büyük bir derdin yanında, benim yabancı bir dille hava atmaya çalışmamın bütün dillerdeki tek karşılığı zavallı bir bencilliktir. O gün, bir hastalığın üzerine bir zafer inşa etmeye çalışmış, büyük bir derdin ortasında sorunları yara yara ilerleyen bir kahraman olmak istemiştim. Başarabilsem, sonraki günlerde akrabamızın hastalığından bahsedilirken, benim hakkımda da, "*Yalnız oğlan odayı çatır çatır bağlattı valla…*" diye konuşulacağını biliyordum. Ama o gün, çatır çatır odayı bağlatan Afşin olduğu için, elimde "*Bak Afşin'e…*" girişiyle başlayan uyarılardan başka bir şey olmayacaktı. Bir de mandacı abimin, "Ulan biz de seni kursta bir şey öğreniyor sanıyorduk, 'please'i ben de derdim lan!" cümlesi…

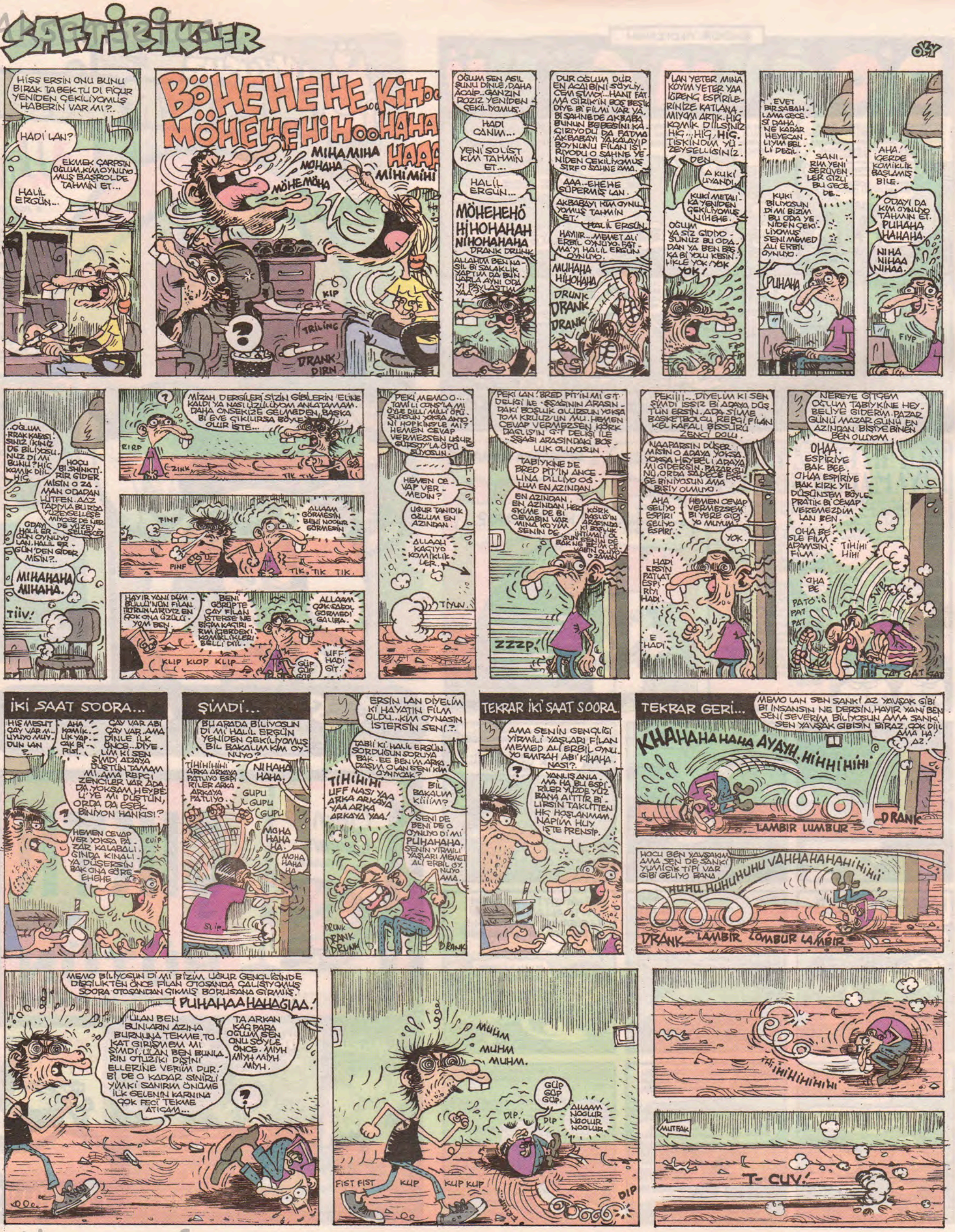
*14-15, uzun bir suskunluğun ardından, "Which city England?" dedi. Sanırım İngiltere'nin neresindensiniz, demek istiyordu. İngiliz, grameri kafasında düzeltip "Wimbledon," dedi. 14-15, "Very nice…" diyerek kafasını salladı. Ailesi de topluca kafalarını sallayıp gülümsediler. Turist, '**İngilizce pratik yapmak**' isteyen bu çocuğa cevap vermek yerine, her kaderdaşı gibi "Turkey" isimli bir rehberi okumak konusunda ısrar ediyordu. Bir süre sonra kalktı. Tüm aile gülümseyerek ayaktaki İngiliz'e bakıyordu. 14-15'in finali koymak için çok az zamanı vardı. Acele et, dedim içimden. Elini kaldırdı, bakışlarını yakaladı ve finali patlattı: "See you…"*

budaci@gmail.com

uğur gürsoy
BİRBİRİMİZİ TANIMAYA 45 DAKİKA ARA VERELİM ÇÜNKÜ RADYO CAMBAZI ÇILGIN SADO'NUN PROGRAMI BAŞLADI. EN SEVDİĞİM PROGRAM. ŞÖYLE ORTAYA DOĞRU KOYAYIM Kİ İKİMİZ DE RAHATÇA DİNLEYELİM.
İNGİLİZ BİLİM ADAMLARI SAKIZ ÇİĞNEMENİN İNSANI GENÇLEŞTİRDİĞİNİ SÖYLEDİ. BU İNGİLİZ BİLİM ADAMLARININ İŞİ GÜCÜ YOK GALİBA, VAR MI BÖYLE BİRŞEY YAA... FIYUUUUVV..! ŞAK ŞAK ŞAK..!
HEHEHE ULAN HAKKATEN YAA, ALEMSİN SADO.
BAK TURAN BELLİ BİR YAŞA GELDİN, KENDİNDE BAZI DEĞİŞİKLİKLER HİSSEDİYOR MUSUN OĞLUM, YANİ İŞTE Bİ TAKIM ŞEYLER. BAK BENİMLE ÇEKİNMEDEN KONUŞABİLİRSİN...
AA EVET BEDENİMDEKİ BAZI YERLERE DOKUNUNCA İYİ GELİYOR, TERLİYORUM, BÜTÜN GECE KENDİMLE OYNUYORUM. HİÇ ODAMDAN ÇIKMAK İSTEMİYORUM, HER YERİMİ OVMAK İSTİYORUM, ÇÜNKÜ OVUNCA GÖZÜM KARARIYOR, TİTREYEREK YERE DÜŞÜYORUM BEŞ ON SANİYE TER İÇİNDE TİTRERKEN...
TAMAM, SUS ARTIK LÜTFEN...
HASSKTİR OKUMAYI UNUTMUŞUM!
GÜNÜN BAŞLIKLARINA GÖZ GEZDİRİYİM DEDİM HARFLERİ TANIYORUM AMA BİTİŞTİREMİYORUM... LANET OLSUN YAZ TATİLİ..!
SUS BE AKŞAM AKŞAM BAĞIRIP DURMA..!
2. SINIFA HANGİ YÜZLE BAŞLIYCAM BEN KONUŞSANIZA..?
FİLMİN ORTASINDA BAŞROL OYUNCUSU ÖLÜR MÜ YAA, O ÖLÜRSE FİLM BİTER, BU NASIL FİLM, NASIL OLUCAK ŞİMDİ?..
MURAT SAKİN OL BAĞIMSIZ FİLM BU, OTUR YERİNE TAMAM.
YAZIKLAR OLSUN!
DÜN AKŞAM OTURUP KENDİMDE BEĞENDİĞİM VE BEĞENMEDİĞİM HUYLARIMI YAZDIM, SABAH ERKENDEN DE CİLTLETTİM, GEL OKUYALIM...
ABİ NİYE CİLTLETTİN KONUŞURDUK.
OLSUN, DERLİ TOPLU DURSUN. GEL HADİ OKUYALIM.
Beğendiğim huylarım Cilt 1 Akif
FAİK
İYİ GÜNLER, BENDE UÇUŞ KORKUSU VAR DA BU KONUDA KONUŞMAYA GELDİM.
NEDİM ABİ BAKAR MISIN, BURDA SORUN VAR..!
BU KONUYA NEDİM BEY Mİ BAKIYOR?..
LAYN!
MERHABA NEDİM BEY...
VOZZZZZZZUUWP!..
USTA İKİ DAKKA GELSENE BI BİŞİY SÖYLİYCEM...
OHA NASIL TUTUYOSUN ONUN UCUNU, KORKUTMA BENİ...
EV SAHİPLERİ BİZDEN MEMNUN DEĞİL GALİBA. İÇERDE HAKKIMIZDA KONUŞUP DURUYOLAR SÖYLİYİM...
BİLİYORUM Kİ BEN MUTLU OLDUĞUM SÜRECE ETRAFIMDAKİLERİ MUTLU EDEBİLİRİM. HERKES BAŞKALARININ NE DÜŞÜNDÜĞÜNÜ ÖNEMSESEYDİ BUGÜN HİÇBİR SANAT YAPITI ORTAYA ÇIKMAZDI...
ŞU GÖMLEĞİ GİYMEK İÇİN ZAYDIR TATAVASINI YAPIYOSUN, GİY LAN NOOLCAK?!
ÇOK UTANIYORUM LAN, YAZ DA BİTİYO, EVDE GİYİP DOLAŞMAKTAN BIKTIM ARTIK...
NASIL DURUYO ÜSTÜMDE?

HİÇ MACERA VÂAD ETMİYEN KAHRAMAN
KÖPEK ADAM
yavuz öztürk
42 gün
NE ZAMAN YÜZÜNÜ GÖRÜCEZ KÖPEK ADAM!
HİÇ Bİ ZAMAN, KİMLİĞİM ÇOK GİZLİ...
EVET KİMLİK KONTROL... KİMLİKLERİ GÖRELİM BEYLER.
BUYRUN MEMUR BEY.. EHEM..!..
FIST
43 gün
ÖRÜMCEK ADAM OLSUN...
SÜPERMAN OLSUN GAZETECİLERDİ
KÖPEK ADAM DA GAZETEYLE İLGİLİDİR...
DÜNKÜ MAÇ NOLMUŞ YA.
44 gün
KÖPEK ADAM KURŞUNDAN BİLE KAÇABİLECEK HIZA SAHİPTİR.
DAN
AMAN HA CAMA BALKONA ÇIKMAYIN... SAKIN...
ŞEHİR MAGANDALARI İŞTE, YİNE MAÇ VAR DEMEK Kİ...
45 gün
UZAYLILAR DÜNYAYI ELE GEÇİRMEYE GELİYOLARDI YİNE...
ANAA "MOBESE" KAMERALARI VARMIŞ LAN... ÇAKTIRMAYIN... ÇAKTIRMADAN UZAKLAŞALIM. EHE...
EHE EHE.
MOBESEYİ GÖRÜNCE İSTİLADAN VAZGEÇ...
SON

SAFTİRİKLER
HİŞŞ ERSİN ONU BUNU BIRAK TABEKTU Dİ FİÇUR YENİDEN ÇEKİLİYOMUŞ HABERİN VAR MI?..
HADİ LAN?
EKMEK ÇARPSIN OĞLUM, KİM OYNUYOMUŞ BAŞROLDE TAHMİN ET...
HALİL ERGÜN...
BÖHEHEHE.. KİH.. MÖHEHEHİH.. HAHA HAAA
MIHAMIHA
MOHAHA
MÖHEMÖHA
MİHİMİHİ
KIP
TRILING
DRANK DIRN
OĞLUM SEN ASIL ŞUNU DİNLE, DAHA ACAİP.. GANZIN ROZIZ YENİDEN ÇEKİLİYOMUŞ.
HADİ CANIM...
YENİ SOLİST KİM TAHMİN ET...
HALİL ERGÜN...
MÖHEHEHÖ HİHOHAHAH NİHOHAHAHA
DRANK DRUNK
ALLAHIM BEN NASIL Bİ SALAKLIK YAPTIM DA BUNLARLA AYNI ODAYI PAYLAŞTIM YAA?
DUR OĞLUM DUR. EN ACAİBİNİ SÖYLİYCEM ŞİMDİ... HANİ FATMA GİRİK'İN BOŞ BEŞİK DİYE Bİ FİLMİ VAR YA. Bİ SAHNEDE AKBABA BUNUN BEBEĞİNİ KAÇIRIYODU DA FATMA AKBABAYI YAKALAYIP BOYNUNU FİLAN ISIRIYODU O SAHNE YENİDEN ÇEKİLİYOMUŞ SIRF O SAHNE AMA.
AAA..EHEHE SÜPERMİŞ LAN.
AKBABAYI KİM OYNUYOMUŞ TAHMİN ET.
HALİL ERGÜN.
HAYIIR... MEMET ALİ ERBİL OYNUYO. FATMA'YI HALİL ERGÜN OYNUYO.
MUHAHA HİHOHAHA
DRUNK DRANK DRANK
LAN YETER MINA KOYIM YETER YAA İĞRENÇ ESPİRİLERİNİZE KATLANAMIYOM ARTIK. HİÇ KOMİK DİİLSİNİZ HİÇ... HİÇ, HİÇ. TİKSİNDİM YÜZEYSELLİĞİNİZDEN.
A KUKİ UYANDI.
KUKİ METALİKA YENİDEN ÇEKİLİYOMUŞ NİHEHE.
OĞLUM YA SİZ GİDİYOSUNUZ BU ODADAN YA BEN BAŞKA Bİ YOLU KESİNLİKLE YOK! YOK YOK!
FİP FİP
EVET BİR SABAHLAMA GECESİ DAHA. NE KADAR HEYECANLIYIM BELLİ DEĞİL.
SANIRIM YENİ SERÜVENLER GİZLİ BU GECEDE..
KUKİ BİLİYOSUN Dİ Mİ BİZİM BU ODA YENİDEN ÇEKİLİYOMUŞ SENİ MEMED ALİ ERBİL OYNUYO.
PUHAHA
AHA! İÇERDE KOMİKLİK BAŞLAMIŞ BİLE.
ODAYI DA KİM OYNUYO TAHMİN ET. PUHAHA HAHAHA.
NİHA NİHAA NİHAA.
FIYP
..OĞLUM RRAK KAFASISINIZ İKİNİZ DE BİLİYOSUNUZ Dİ Mİ BUNU? HİÇ KOMİK DİİL HİÇ.
HOCU Bİ SHİNKTİRİR GİDER MİSİN O ZAMAN ODADAN LÜTFEN. AAZ TADIYLA BURDA YÜZEYSELLEŞEMİYCEZ DE NERDE YÜZEYSELLEŞCEZ.
ODAYI HALİL ERGÜN OYNUYO LAN. HALİL ERGÜN'DEN GİDER MİSİN?..
MIHAHAHA MIHAHA.
TİİV!
MİZAH DERGİLERİ SİZİN GİBİLERİN ELİNE KALDI YA NASI ÜZÜLÜYOM ANLATAMAM. DAHA ONSEKİZE GELMEDEN, BAŞKA Bİ EVE ÇIKILIRSA BÖYLE OLUR İŞTE...
RIRP
ZINK
TIK TIK
FINF
PINF
ALLAAM GÖRMESİN BENİ NOOLUR GÖRMESİN
TIK. TIK TIK.
HAYIR YANİ DÜMBÜLLÜ'NÜN FİLAN TORUNLARIYIZ EN ÇOK ONA ÜZÜLÜYOM BEN.
BENİ GÖRÜPTE ÇAY FİLAN İSTERSE NE BİÇİM KAÇIRIRIM İÇERDEKİ KOMİKLİKLERİ BELLİ DİİL.
ALLAAM ÇOK SAĞOL GÖRMEDİ GALİBA.
KLIP KLOP KLIP
GÜP GÜP GÜP
UFF HADİ GİT!
PEKİ MEMOO... TOMİ Lİ CONS'LA MI ÖYLE DİLLİ MİLLİ ÖPÜŞÜRSÜN YOKSA ANTONİ HOPKİNS'LE MI? HEMEN CEVAP VERMEZSEN UĞUR GÜRSOY'LA ÖPÜŞÜYOSUN.
HEMEN CEVAP VERMEDİN?
UĞUR TANIDIK OĞLUM EN AZINDAN.
ALLAAH KAÇIYO KOMİKLİKLER.
TİYUN.
PEKİ LAN! BRED PİT'İN MI G.T DELİĞİ İLE ŞŞAĞININ ARASINDAKİ BOŞLUK OLURSUN YOKSA TOM KRUUZ'UN MU. HEMEN CEVAP VERMEZSEN KÖRK DAGLIS'IN G.T DELİĞİ İLE ŞŞAĞI ARASINDAKİ BOŞLUK OLUYOSUN.
TABİYKİNE DE BRED PİT'İN ANCELİNA DİLLİYO OĞLUM EN AZINDAN.
EN AZINDAN EN AZINDAN HER SKİME DE Bİ CEVABIN VAR MINA KOYIM SENİN DE.
KÖRK DAGLIS'IN ARASINDAKİ BOŞLUK İHTİMALİ OLSUN SENİN DE BAK NE BİÇİM CEVABIN OLUYO O ZAMAN.
ZZZP.
PEKİİİİ... DİYELİM Kİ SEN ŞİMDİ ISSIZ Bİ ADAYA DÜŞTÜN ERSİN. ADA SİLME BASKETBOLCU REPÇİ FİLAN KEL KAFALI BİSSÜRÜ ZENCİ DOLU.
NAAPARSIN DÜŞER MİSİN O ADAYA YOKSA YOKSA HEYBELİ ADAYA MI GİDERSİN. PAZARGÜNÜ, ORDA SADECE EŞEĞE BİNİYOSUN AMA BİŞİY OLMUYO.
AHA GELİYO ESPİRİ GELİYO ESPİRİ.
HEMEN CEVAP VERMEZSEM Bİ YERE GİDİYO MUYUM?
YOK.
HADİ ERSİN PATLAT ESPİRİYİ HADİ.
E HADİ.
NEREYE GİTÇEM OĞLUM TABİYKİNE HEYBELİYE GİDERİM. PAZAR GÜNÜ MAZAR GÜNÜ EN AZINDAN BİŞİYE BİNEN BEN OLUYOM.
OHAA. ESPİRİYE BAK BEE. OHAA ESPİRİYE BAK KIRK YIL DÜŞÜNSEM BÖYLE PRATİK Bİ CEVAP VEREMEZDİM LAN BEN.
OHA BEE SLE FİLM ADAMSIN FİLM.
TİHİHİ HİHİ
OHA BE
PATO PAT PAT
SVIP
ÇAT ÇAT ÇAT
İKİ SAAT SOORA...
HİŞ MESUT ÇAY VAR M.. UYUYO MUYDUN LAN ?..
AHA KOMİKLİK YAPCAK Bİ Rİ.
ÇAY VAR ABİ ÇAY VAR. AMA DİNLE İLK ÖNCE... DİYELİM Kİ SEN ŞİMDİ ADAYA DÜŞTÜN TAMAM MI. AMA REPÇİ ZENCİLER VAR ADADA. YOKSAM HEYBELİ'YE MI DÜŞTÜN, ORDA DA EŞEK BİNİYON HANKISI?
HEMEN CEVAP VER YOKSA PAZAR KALABALIĞINDA KINALIYA DÜŞERSİN BAK ONA GÖRE EHEHE
CUİP
ŞİMDİ...
BU ARADA BİLİYOSUN Dİ Mİ HALİL ERGÜN YENİDEN ÇEKİLİYOMUŞ BİL BAKALIM KİM OYNUYO?
TİHİHİHİHİ ARKA ARKAYA PATLIYO ESPİRİLER ARKA ARKAYA PATLIYO.
NİHAHA HAHA.
GUPU GUPU GUPU
MOHA HAHA HA.
MOHA HAHA HA
SLIP
ERSİN LAN DİYELİM Kİ HAYATIN FİLM OLDU... KİM OYNASIN İSTERSİN SENİ.?.
TABİİ Kİ HALİL ERGÜN. SORDUĞUN SORUYA BAK. EE BEN MARKADAŞIM OLAN SENİ KİM OYNIYCAK?
TİHİHİHİ UFF NASI YAA ARKA ARKAYA YAA ARKA ARKAYA YAA!
BİL BAKALIM KİİİİM?
SENİ DE BENİ DE O OYNUYO Dİ Mİ PUHAHAHA. SENİN YİRMİLİ YAŞLARI MEMET ALİ ERBİL OYNUYO AMA.
DRUNK DRANK DRUNK
DRANK
TEKRAR İKİ SAAT SOORA.
AMA SENİN GENÇLİĞİ YİRMİLİ YAŞLARI FİLAN MEMED ALİ ERBİL OYNUYO EMRAH ABİ KİHAHA. NASI?.
YANLIŞ ANLAMA HA BU ESPİRİLER YÜZDE YÜZ BANA AİTTİR BİLİRSİN TAKLİTTEN HİÇ HOŞLANMAM. NAPIM HUY İŞTE PRENSİP.
TEKRAR GERİ...
MEMO LAN SEN SANKİ AZ YAVŞAK GİBİ Bİ İNSANSIN NE DERSİN. HAYIR YANİ BEN SENİ SEVERİM BİLİYOSUN AMA SANKİ SEN YAVŞAK GİBİSİN BİRAZ, ÇOK DİİL AMA HA! AZ!
KHAHAHAHAHAHA AYAYH. HİHHİHİHİ
LAMBIR LUMBUR
DRANK
HOCU BEN YAVŞAKIM AMA SEN DE SANKİ YUMİCİK TİPİ VAR GİBİ GELİYO BANA
HUHU. HUHUHUHU VAHHAHAHAHİHİHİİ
DRANK LAMBIR LOMBUR LAMBIR
MEMO BİLİYOSUN Dİ Mİ BİZİM UĞUR GENÇLİĞİNDE DİŞÇİLİKTEN ÖNCE FİLAN OTOSANDA ÇALIŞIYOMUŞ SOORA OTOSANDAN ÇIKMIŞ BORUSANA GİRMİŞ.
PUHAHAAHAHAGIAA!
ULAN BEN BUNLARIN AZINA BURNUNA TEKME TOKAT GİRİŞMEM MI. ŞİMDİ, ULAN BEN BUNLARIN OTUZİKİ DİŞİNİ ELLERİNE VERİM DUR. Bİ DE O KADAR SİNİRLİYİMKİ SANIRIM ÖNÜME İLK GELENİN KARNINA ÇOK FECİ TEKME ATICAM...
TA ARKAN KAÇ PARA OĞLUM SEN ONU SÖYLE ÖNCE. MIYH MIYH MIYH MIYH.
MUHM MUHM MUHM.
GÜP GÜP GÜP.
DIP DIP
ALLAAM NOOLUR NOOLUR NOOLUR.
FIST FIST
KUP KUP KUP
DIP
İHİHİHİHİHİ
MUTFAK
T-CUV!

ENDER YILDIZHAN
DOĞUM GÜNÜ
AMBALAJINA BAKILIRSA BAYA GÜZEL Bİ HEDİYE GELİYO ARDACIM.. KISKANDIK ŞİMDİ SENİ ARDACIM.. ARKADAŞLARINA TEŞEKKÜR ETTİN Mİ ANNEM ?..
TEŞEKKÜR EDERİM BURAK!
BİŞEY DİİL.. DOĞUM GÜNÜN KUTLU OLSUN ARDA...
OYUNCAK MI TİŞÖRT MÜ O, BEN DE MERAK ETTİM ŞİMDİ?
OYUN-CAK!
YA!
KUFS! ÇIPS!
IH..
IH..
ARDACIM İSTERSEN BURAK DA YARDIM ETSİN, BERABER AÇIN!..
ÇFITIS!
ÇFIS.. KFS!
KIPAT..
KUFS! KFUSSUS!..
HAŞR! HŞRHHSH!..
HAŞHISHA..KHS!..
DURUN ÇOCUKLAR MAKAS GETİRİYİM!
KFS-PAT!..
H!
HŞŞŞRSSSISS..
T-PAT.. HŞŞIH..
HASHISAH.. SSHHH! HSH..
IH!
T-T-A-TA-ATTOTOFS!
KFSİ K-PAT
T-TTT-TATAFS!
AT-TITATATITAF!
HATITI HATITI
T-PAT! KTHHTH
ATATATA TATAS!
HAH! AÇTINIZ MI?.. AFERİN BURAK.. HADİ VER BAKALIM HEDİ-YEYİ ŞİMDİ...
HOF!..
HŞR.. HŞ..
VERMİYCEM...
?!

BİLİMİN HENÜZ YANIT-LAYAMADIĞI SORULAR
AŞAĞIDAKİ İLKOKUL ÖĞRENCİ-LERİNİN İKİSİ DE DÜN AKŞAM KANAL D'DE NİNJA KAPLUM-BAĞALAR'I İZLEDİ. O HALDE NEDEN ŞU ANDA FİLMİ BİRBİRLERİNE ANLATIYOR-LAR ?..
ORDA NASI VURUYO MİKELENJELONUN NASI KAFASINA GELMEDEN...
HAA, UÇUYO ONUN KAFASINA TAM ÜSTÜN-DEN VURUYO ŞREYDIRA!
YERİN İÇİNDEN GEÇİNCE ORDAN.
SON ANDA Gİ-DİYOLAR...
BU KONUDA ORTAYA ATILAN TEZLERDEN İKİSİ ÖNE ÇIKIYOR:
AMERİKALI SOSYOLOGLARA GÖRE İŞLER YOLUNDA. BU, ORTAMA UYUM SAĞLAMAKLA İLGİLİ BİR SORUN VE İLERİKİ SINIFLARDA MUTLAKA HALLOLUYOR...
ALMAN PROFESÖR KARL WİLHELM İSE O KADAR İYİMSER DEĞİL. İDDİASINA GÖRE İLKOKUL ÖĞRENCİ-LERİ KAHVALTIDA ÇOK FAZLA EKMEK YEDİKLERİNDEN, SABAH SAATLERİNDE KAFALARI AZ ÇALIŞIYOR... SINIFTA HANGİ ARKADAŞ-LARININ FİLMİ İZLEYİP, HANGİLERİNİN İZLEME-DİĞİNİ AYIRT EDEMİ-YORLAR...
ÇOK BELLİ EDİYOSUN!..
EFENDİM BABA!
BORNOZ DEĞİL O... BENİM PALTOMU GİYMİŞSİN!..
NE OTUZBİRİ?..

Gece
ENDER YILDIZHAN
sizin için çizdi..
HAY SKİİM YA!..
NASINI SKİİM BÖYLE İŞİN!..
BÜTÜN YAZDIKLARIM SİLİNDİ YAA...
?!
BEKLEMEYE ALMIŞTIM, KENSIL'A BASTIM, BÜTÜN İKİ GÜNLÜK ÇALIŞMALARIM SİLİNDİ!..
5 SAYFA HAZIRLICAKTIM, 4'ÜNÜ BİTİRMİŞTİM. NE B.K YİYCEM BEN ŞİMDİ, BAŞTAN NASI YAPICAM O SAYFALARI...
SKTİĞİMİN BİLGİSAYARI..
...
BAŞKA BİŞİYLE İLGİLEN ŞİMDİ.. DÜŞÜN-ME ONU...
NEREYE DÜŞÜNMÜYOSUN ABİ, NEREYE DÜŞÜNMÜYOSUN?
NE ZAMANAYDI?..
PAZARTESİYE...
...
HEP-Sİ GİTTİ YA! HEPSİ GİT-Tİ ALLAHIN BELASI BİLGİSAYAR YÜZÜNDEN!..
BU ÖDEV SON NOTU BELİRLİYCEKTİ..
ALLAH KAHRET-SİN YAA!..
...
Bİ ARKADAŞINA FİLAN SORSAN BELKİ AYNI ÖDEVİ HAZIRLAYAN VARDIR, YAR-DIMCI OLURLAR?..
FFF...
KAAN DA AYNI KONUYU ALMIŞTI. Bİ ARIYIM ONU...
DRANK! DR-TKR!..
NEREYE KOYDUM BEN BU TELEFONU, ALLAAM SEN BANA SABIR VER!..
ÇOTANK! DGUF! DUF!..
İŞİNE YARAMAYINCA ORTALIKTA DURUR, İŞİN DÜŞÜNCE BULAMAZSIN!
D-BAFF!..
KANEPENİN ALTIN-DA DA YOK! YOK! YOK OĞLU YOK!
MEHMET O GECE EVİNE GELEN ADAMI TANIMIYORDU... BUNU SABAH UYANDI-ĞINDA FARKETTİ...
ADAM EVE NASIL GİRMİŞTİ? VE NEDEN? MEHMET NASIL OLMUŞTU DA ONA ENGEL OLAMAMIŞTI?
..PEKİ YA TELEFON?.. BULUNMUŞ MUYDU?..
BU SORULARIN HİÇBİRİNİN CEVABINI BİLMİYORDU MEHMET...
AMA EMİN OLDUĞU BİŞEY VARDI. O ADAM GERÇEK BİR ERKEKTİ.. MEHMET DEĞİLDİ...

UYKUSUZ POSTER KİTAP
AĞUSTOS-EYLÜL SAYI: 2009/01
11.90 TL
4 POSTER VE YANINDA, UYKUSUZ ÇİZGİ DİZİSİNİN 3 KİTABINDAN BİR TANESİ
ZORT!..
Çatışma
1. SAYISI ÇIKTI!
MARKETLERDE, GAZETE BAYİLERİNDE

Cihan Ceylan
Karikatürler
ÇIKTI!
BÜTÜN KİTAPÇILARDA
UYKUSUZ
UYKUSUZ
UYKUSUZ
1, 3, 4 ve 7. CİLT ÇIKTI!
marketlerde ve tüm gazete bayilerinde...
"kendimi durduracak değilim"
YAKINDA!!!

Servet TURAN

Doğan Devrim AKINCI

Barış ÖZKAN

Berkay YETİM

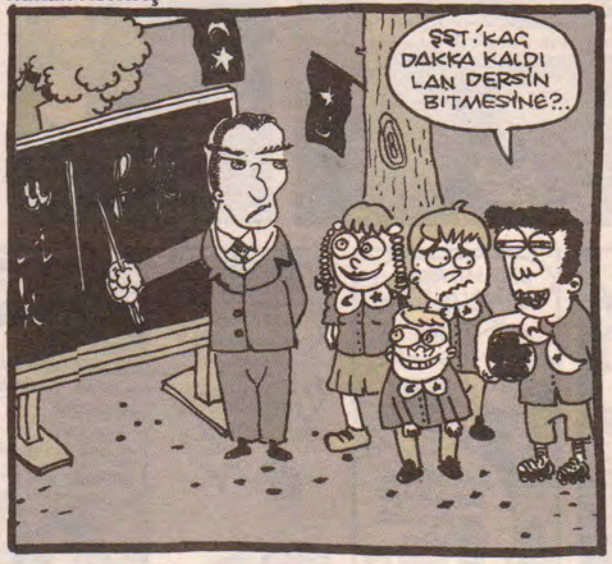
Doruktan

Çağdaş URAL

Hakan KURTAŞ

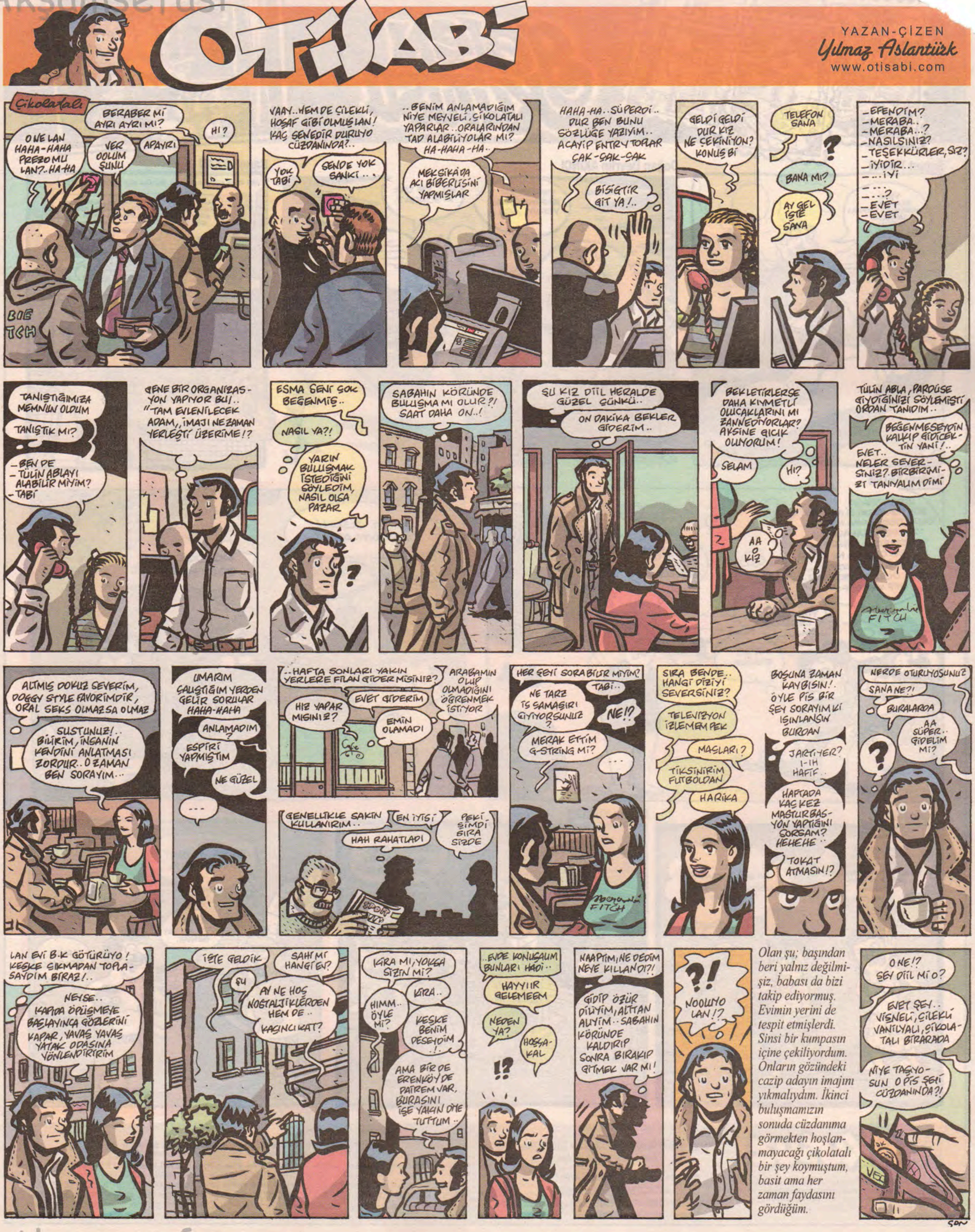

UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi | 20 Ağustos 2009 | Sayı: 103
Haftalık Yaygın Süreli Yayındır

YAYINCI MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur GÜRSOY
YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Nuri AÇAR (nuri@uykusuzdergi.com)

GRAFİK: Fırat YAŞA - Vasıf TERİM - KALİGRAFİ: Şevki Sayışman
Halkla İlişkiler ve Muhasebe: Elvan Aktaş (caglar@uykusuzdergi.com)
Asmalımescit Mah. Sofyalı Sok. Hamson Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat.1 Beyoğlu / İSTANBUL
TEL: 0 (212) 245 53 38/39 FAX: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307-7619
BASKI: APA Uniprint Hadımköy Asfaltı Ömerli Köyü Mevkii 34555 Hadımköy / İstanbul 0(212) 798 28 40
GENEL DAĞITIM: DPP - 0(212) 622 22 22 ABONELİK: Yurtiçi: 99YTL Amerika: 100$ Avrupa: 70€ Uzakdoğu:120$
Banka Hesap Numaralarımız: Yapıkredi Bankası Parmakkapı Şubesi, YTL: 81217859 USD: 81345973 EUR: 81345967

OTİSABİ
YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com
Çikolatalı
BERABER Mİ AYRI AYRI MI?
O NE LAN HAHA-HAHA PREZO MU LAN?.. HA-HA
VER OOLUM ŞUNU
APAYRI
HI?
VAAY.. HEM DE ÇİLEKLİ, HOŞAF GİBİ OLMUŞ LAN! KAÇ SENEDİR DURUYO CÜZDANINDA?..
YOK TABİ
SENDE YOK SANKİ...
..BENİM ANLAMADIĞIM NİYE MEYVELİ, ÇİKOLATALI YAPARLAR.. ORALARINDAN TAD ALABİLİYOLAR MI? HA-HAHA-HA..
MEKSİKA'DA ACI BİBERLİSİNİ YAPMIŞLAR
HAHA-HA.. SÜPERDİ.. DUR BEN BUNU SÖZLÜĞE YAZIYIM.. ACAYİP ENTRY TOPLAR ŞAK-ŞAK-ŞAK
BİSİGTİR GİT YA!..
GELDİ GELDİ DUR KIZ NE ÇEKİNİYON? KONUŞ Bİ
TELEFON SANA
?
BANA MI?
AY GEL İŞTE SANA
-EFENDİM?
-MERABA..
-MERABA...?
-NASILSINIZ?
-TEŞEKKÜRLER, SİZ?
-İYİDİR...
-...İYİ
-...
-...?
-EVET
-EVET
TANIŞTIĞIMIZA MEMNUN OLDUM
TANIŞTIK MI?
-BEN DE
-TÜLİN ABLAYI ALABİLİR MİYİM?
-TABİ
GENE BİR ORGANİZASYON YAPIYOR BU!.. "TAM EVLENİLECEK ADAM" İMAJI NE ZAMAN YERLEŞTİ ÜZERİME!?
ESMA SENİ ÇOK BEĞENMİŞ..
NASIL YA?!
YARIN BULUŞMAK İSTEDİĞİNİ SÖYLEDİM, NASIL OLSA PAZAR
?
SABAHIN KÖRÜNDE BULUŞMA MI OLUR?! SAAT DAHA ON..!
ŞU KIZ DİİL HERALDE GÜZEL ÇÜNKÜ..
ON DAKİKA BEKLER GİDERİM..
BEKLETİRLERSE DAHA KIYMETLİ OLUCAKLARINI MI ZANNEDİYORLAR? AKSİNE GICIK OLUYORUM!
SELAM
HI?
AA O KIZ
TÜLİN ABLA, PARDÜSE GİYDİĞİNİZİ SÖYLEMİŞTİ ORDAN TANIDIM..
BEĞENMESEYDİN KALKIP GİDİCEKTİN YANİ!..
EVET.. NELER SEVERSİNİZ?. BİRBİRİMİZİ TANIYALIM DİMİ
FITCH
ALTMIŞ DOKUZ SEVERİM, DOGGY STYLE FAVORİMDİR, ORAL SEKS OLMAZSA OLMAZ
SUSTUNUZ!.. BİLİRİM, İNSANIN KENDİNİ ANLATMASI ZORDUR.. O ZAMAN BEN SORAYIM...
UMARIM ÇALIŞTIĞIM YERDEN GELİR SORULAR HAHA-HAHA
ANLAMADIM?
ESPİRİ YAPMIŞTIM
NE GÜZEL
...
..HAFTA SONLARI YAKIN YERLERE FİLAN GİDER MİSİNİZ?
EVET GİDERİM
HIZ YAPAR MISINIZ?
EMİN OLAMADI
ARABAMIN OLUP OLMADIĞINI ÖĞRENMEK İSTİYOR
GENELLİKLE SAKİN KULLANIRIM..
EN İYİSİ
HAH RAHATLADI
PEKİ ŞİMDİ SIRA SİZDE
SPOR
HER ŞEYİ SORABİLİR MİYİM?
TABİ..
NE TARZ İÇ ÇAMAŞIRI GİYİYORSUNUZ?
NE!?
MERAK ETTİM G-STRING Mİ?
...
FITCH
SIRA BENDE.. HANGİ DİZİYİ SEVERSİNİZ?
TELEVİZYON İZLEMEM PEK
MAÇLARI?
TİKSİNİRİM FUTBOLDAN
HARİKA
BOŞUNA ZAMAN KAYBISIN!. ÖYLE PİS BİR ŞEY SORAYIM Kİ IŞINLANSIN BURDAN
JARTİYER? I-IH HAFİF..
HAFTADA KAÇ KEZ MASTURBASYON YAPTIĞINI SORSAM? HEHEHE..
TOKAT ATMASIN!?
NERDE OTURUYOSUNUZ
SANA NE?!
BURALARDA
AA SÜPER.. GİDELİM Mİ?
?
LAN EVİ B.K GÖTÜRÜYO! KEŞKE ÇIKMADAN TOPLASAYDIM BİRAZ!..
NEYSE.. KAPIDA ÖPÜŞMEYE BAŞLAYINCA GÖZLERİNİ KAPAR, YAVAŞ YAVAŞ YATAK ODASINA YÖNLENDİRİRİM
İŞTE GELDİK
ŞU
SAHİ Mİ HANGİ EV?
AY NE HOŞ NOSTALJİKLERDEN HEM DE..
KAÇINCI KAT?
KİRA MI, YOKSA SİZİN Mİ?
KİRA..
HIMM.. ÖYLE Mİ?
KEŞKE BENİM DESEYDİM..!
AMA BİR DE ERENKÖY'DE DAİREM VAR, BURASINI İŞE YAKIN DİYE TUTTUM..
..EVDE KONUŞALIM BUNLARI HADİ..
HAYYIIR GELEMEEM
NEDEN YA?
HOŞÇAKAL
!?
NAAPTIM, NE DEDİM NEYE KILLANDI?!
GİDİP ÖZÜR DİLİYİM, ALTTAN ALIYIM.. SABAHIN KÖRÜNDE KALDIRIP SONRA BIRAKIP GİTMEK VAR MI!
?!
NOOLUYO LAN!?
Olan şu; başından beri yalnız değilmişiz, babası da bizi takip ediyormuş. Evimin yerini de tespit etmişlerdi. Sinsi bir kumpasın içine çekiliyordum. Onların gözündeki cazip adayın imajını yıkmalıydım. İkinci buluşmamızın sonuda cüzdanıma görmekten hoşlanmayacağı çikolatalı bir şey koymuştum, basit ama her zaman faydasını gördüğüm.
O NE!? ŞEY DİİL Mİ O?
EVET ŞEY.. VİŞNELİ, ÇİLEKLİ VANİLYALI, ÇİKOLATALI BİRARADA
NİYE TAŞIYOSUN O PİS ŞEYİ CÜZDANINDA?!
SON

27 AĞUSTOS PERŞEMBE
SAYI: 2009/35 No: 104
1.75 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 2.00 TL.

UYKUSUZ 2 YAŞINDA!

BU HAFTA 24 SAYFA

UYKUSUZ

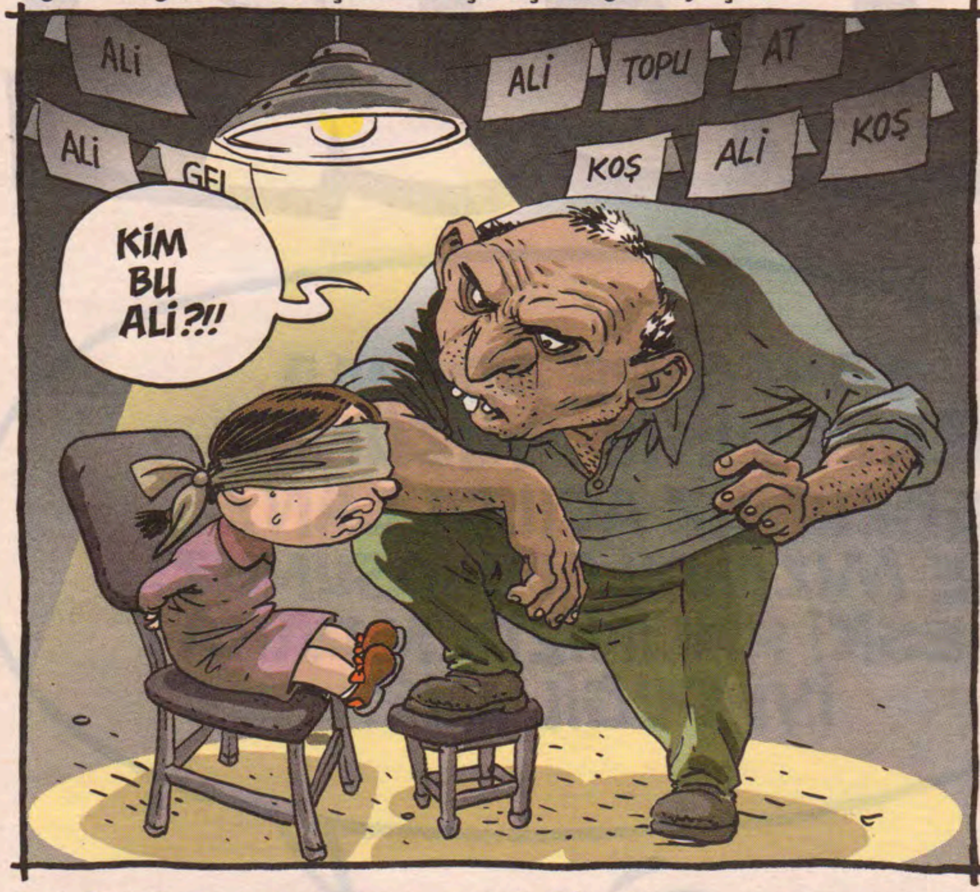
www.uykusuzdergi.com

Başbakan tek başına hepimizi adama çevirmek istiyor. En son bir muhtarın sigarasını cebinden almaya kalkışırken görüldü.

Uykusuz

Çağdaş Yaşamı Destekleme Derneği'nden burs alan 15 bin öğrencinin, "terör örgütü" bağlantısının araştırılması için fişlendiği ortaya çıktı.

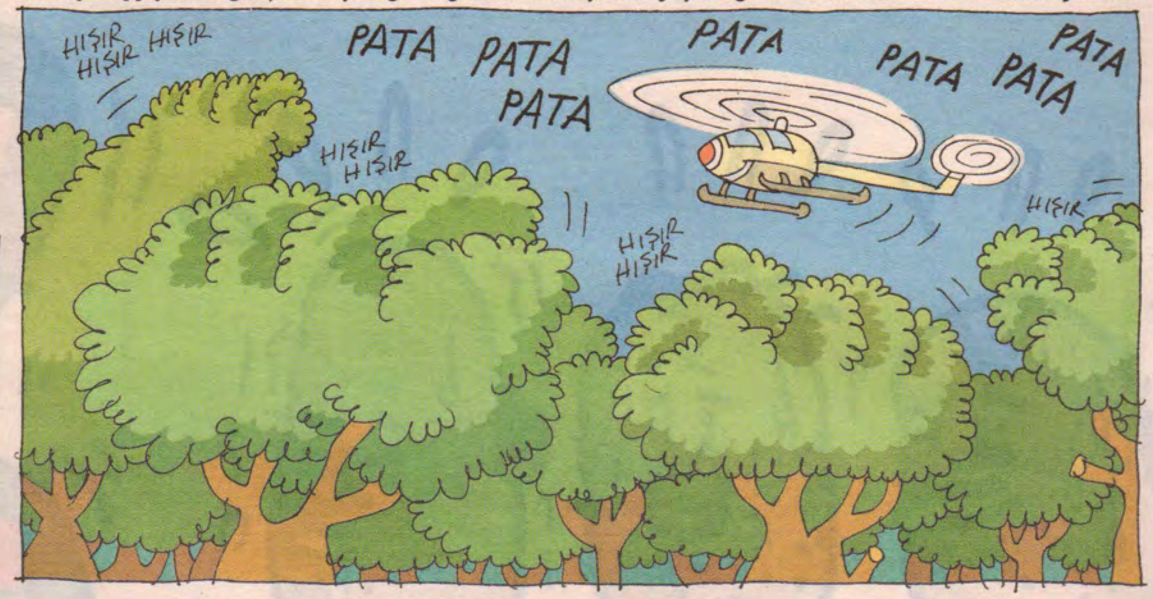
Cezaevinde dövülerek öldürülen Engin Çeber'le ilgili davanın son duruşmasında ses kaydı yapılmadığı ortaya çıktı. Mahkeme dudak okuma yöntemine başvuracak.

Deniz Baykal'ın Ergenekon'un içinde yer aldığı iddia ediliyor...

Recep Tayyip Erdoğan, 3. Köprü güzergâhını helikopterle yapacağı son inceleme sonucu belirleyecek.

KAÇ YIL OLDU?

- Spor yazarı Faik Gürses, Liverpool'lu futbolcu Benayoun'un Beşiktaş'a 3 gol atmasının ardından, "*İsrailli bir futbolcuya üç gol attırılır mı?*" diyerek içindeki ırkçıyı durduramayalı **2 yıl...**

- Hayrünnisa Gül, Çankaya Köşkü'ne taşındıktan sonra ortalığın halini beğenmeyip "*Gidin de Dışişleri Konutu'na bakın, nasıl yaptım. Her taraf pırıl pırıl...*" diyerek çalışanları azarlayalı **2 yıl...**

- Asena, "*Salak olabilirim ama aptal asla!*" diyerek değişik bir sınıflandırma algısı olduğunu göstereli **5 yıl...**

- Malatya'daki Şeker Camii imamı Celal Tilgen, Hürriyet'e verdiği bir röportajda, "*Peygamberimiz yaşasaydı ciplere binerdi. Zaten zamanında en iyi deveye binermiş,*" diyeli **5 yıl...**

- Ahu Tuğba, Hürriyet gazetesine verdiği bir röportajda, "*Televizyon izlerken, 'Aslan adamı yedi' diye bir haber gördüm. O sıralar ikinci eşimden boşanmanın yollarını arıyordum. Kocamı yesin diye bir aslan aldım. Ama aslan kocamı yiyemeden öldü maalesef. Ankara'daydım aslanı bir arkadaşımıza vermiştik, kaçmış, Taksim İlkyardım'ın önünde öylece oturmuş. Bütün askerler, polisler aslanı vurmak için bekliyor. Hayvan bir şeye zarar verse, bizi 24 yılla yargılayacaklar. Ama aslan Allah'tan kocamın üzerineydi. Neyse, ipek pantolonum, takma kirpiklerimle tıngır mıngır gittim, onu oradan alıp Kulüp 1001'e götürdüm. Aslan oradan tekrar kaçarken demirlere takıldı öldü...*" diyeli **4 yıl...**

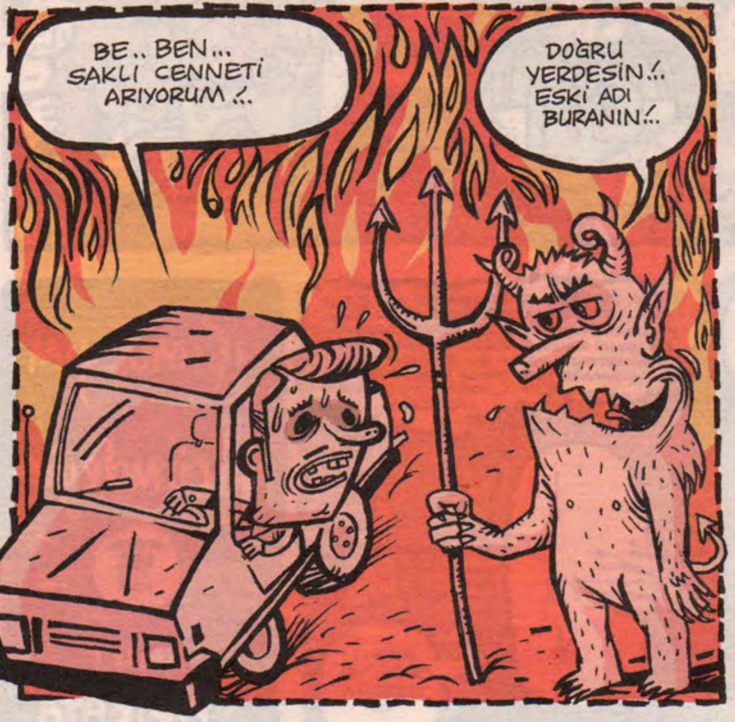
- İngiltere Kent şehrinin genç takımı, FC Midas'la yaptığı karşılaşmada 1-0 öne geçtikten sonra 1-59'luk bir skorla maçı kaybedeli **33 yıl...**

Bir insansız Amerikan uçağından Pakistan'ın kuzeybatı kesimine düzenlenen füze saldırısında 21 kişi öldü. Ölenlerin 6'sı çocuk...

Artvin'in Borçka ilçesindeki UNESCO'nun koruma altına aldığı Macahel Vadisi'ne sekiz hidroelektrik santrali inşa edilecek.

İsveç'in ileri gelen gazetelerinden Aftonbladet, İsrail Ordusu' nun ölen Filistinlilerin organlarını çaldığına yönelik iddialara yer verdi.

Sezen Aksu, Kürt açılımına destek verdiği için eleştiriliyor...

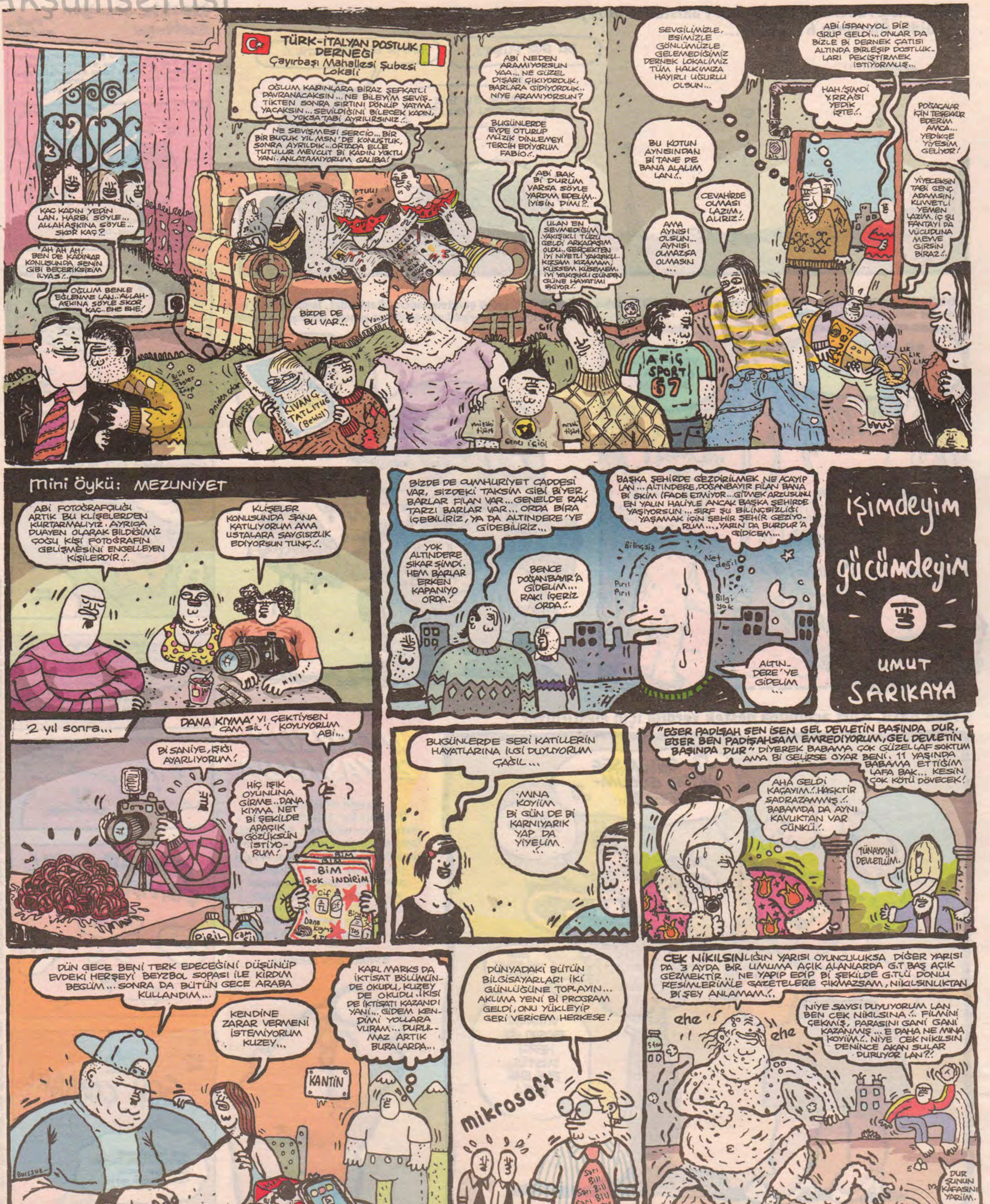

UYKUSUZ 2 YAŞINDA

Sevgili okurlarımız Uykusuz bu sayısıyla birlikte ikinci yaşını doldurdu. Bir dergiyi tanıyıp benimsemenin nasıl zor bir şey olduğunu bildiğimizden, dergiyi çıkartmaya karar verdiğimiz günlerde 5. sayıyı bile yapıp yapamayacağımızdan emin değildik. Ama sizler ilk sayımızdan beri hep bizim yanımızda oldunuz. Hepinize sonsuz teşekkürler.

Birlikte nice senelere.

TÜRK-İTALYAN DOSTLUK DERNEĞİ
Çayırbaşı Mahallesi Şubesi Lokali
OĞLUM KARINLARA BİRAZ ŞEFKATLİ DAVRANACAKSIN... NE BİLEYİM SEVİŞTİKTEN SONRA SIRTINI DÖNÜP YATMAYACAKSIN... SEVİLDİĞİNİ BİLECEK KADIN, YOKSA TABİ AYRILIRSINIZ.!.
NE SEVİŞMESİ SERCİO... BİR BİR BUÇUK YIL MSN'DE KONUŞTUK, SONRA AYRILDIK... ORTADA ELLE TUTULUR MEVCUT Bİ KADIN YOKTU YANİ. ANLATAMIYORUM GALİBA!
PTUU!
KAÇ KADIN YEDİN LAN, HARBİ SÖYLE... ALLAHAŞKINA SÖYLE... SKOR KAÇ?
AH AH AH! BEN DE KADINLAR KONUSUNDA SENİN GİBİ BECERİKSİZİM İLYAS.!.
OĞLUM BENLE EĞLENME LAN.. ALLAHAŞKINA SÖYLE SKOR KAÇ.. EHE EHE!
BİZDE DE BU VAR.!.
ABİ NEDEN ARAMIYORSUN YAA... NE GÜZEL DIŞARI ÇIKIYORDUK, BARLARA GİDİYORDUK.. NİYE ARAMIYORSUN?
BUGÜNLERDE EVDE OTURUP MÜZİK DİNLEMEYİ TERCİH EDİYORUM FABİO.!.
ABİ BAK Bİ DURUM VARSA SÖYLE YARDIM EDELİM.. İYİSİN DİMİ?.
ULAN EN SEVMEDİĞİM YAKIŞIKLI TÜRÜ GELDİ ARKADAŞIM OLDU.. GERÇEKTEN İYİ NİYETLİ YAKIŞIKLI.. KIZSAM KIZAMAM, KÜSSEM KÜSEMEM. İYİ YAKIŞIKLI GÜNDEN GÜNE HAYATIMI SİKİYOR.!.
SEVGİLİMİZLE, EŞİMİZLE GÖNLÜMÜZLE GELEMEDİĞİMİZ DERNEK LOKALİMİZ TÜM HALKIMIZA HAYIRLI UĞURLU OLSUN...
BU KOTUN AYNISINDAN Bİ TANE DE BANA ALALIM LAN.!.
CEVAHİRDE OLMASI LAZIM, ALIRIZ.!.
AMA AYNISI OLSUN... AYNISI OLMAZSA OLMASIN ...
ABİ İSPANYOL BİR GRUP GELDİ... ONLAR DA BİZLE Bİ DERNEK ÇATISI ALTINDA BİRLEŞİP DOSTLUKLARI PEKİŞTİRMEK İSTİYORMUŞ...
HAH! ŞİMDİ Y.RRAĞI YEDİK İŞTE.!.
POĞAÇALAR İÇİN TEŞEKKÜR EDERİM AMCA... YEDİKÇE YİYESİM GELİYOR!
YİYECEKSİN TABİ GENÇ ADAMSIN, KUVVETLİ YEMEN LAZIM. İÇ ŞU FANTAYI DA VÜCUDUNA MEYVE GİRSİN BİRAZ.!.
LIK LIK LIK
AFİŞ SPORT 67
KIVANÇ TATLITUĞ (Behlül)
Mini Öykü: MEZUNİYET
ABİ FOTOĞRAFÇILIĞI ARTIK BU KLİŞELERDEN KURTARMALIYIZ. AYRICA DUAYEN OLARAK BİLDİĞİMİZ ÇOĞU KİŞİ FOTOĞRAFIN GELİŞMESİNİ ENGELLEYEN KİŞİLERDİR.!.
KLİŞELER KONUSUNDA SANA KATILIYORUM AMA USTALARA SAYGISIZLIK EDİYORSUN TUNÇ.!.
2 yıl sonra...
DANA KIYMA'YI ÇEKTİYSEN CAM SİL'İ KOYUYORUM ABİ...
Bİ SANİYE, IŞIĞI AYARLIYORUM!
HİÇ IŞIK OYUNUNA GİRME.. DANA KIYMA NET Bİ ŞEKİLDE APAÇIK GÖZÜKSÜN İSTİYORUM!
BİM ŞOK İNDİRİM
BİZDE DE CUMHURİYET CADDESİ VAR, SİZDEKİ TAKSİM GİBİ BİYER, BARLAR FİLAN VAR... GENELDE RAK TARZI BARLAR VAR... ORDA BİRA İÇEBİLİRİZ, YA DA ALTINDERE'YE GİDEBİLİRİZ...
YOK ALTINDERE SIKAR ŞİMDİ. HEM BARLAR ERKEN KAPANIYO ORDA!
BENCE DOĞANBAYIR'A GİDELİM... RAKI İÇERİZ ORDA.!.
BAŞKA ŞEHİRDE GEZDİRİLMEK NE ACAYİP LAN... ALTINDERE, DOĞANBAYIR FİLAN BANA Bİ SKİM İFADE ETMİYOR... GİTMEK ARZUSUNU EN YALIN HALİYLE ANCAK BAŞKA ŞEHİRDE YAŞIYORSUN... SIRF ŞU BİLİNÇSİZLİĞİ YAŞAMAK İÇİN ŞEHİR ŞEHİR GEZİYORUM..., YARIN DA BURDUR'A GİDİCEM...
Bilinçsiz
Net değil
Pırıl Pırıl
Bilgi yok
ALTINDERE'YE GİDELİM ...
işimdeyim gücümdeyim
UMUT SARIKAYA
BUGÜNLERDE SERİ KATİLLERİN HAYATLARINA İLGİ DUYUYORUM ÇAĞIL...
MINA KOYİİM Bİ GÜN DE Bİ KARNIYARIK YAP DA YİYELİM .!.
"EĞER PADİŞAH SEN İSEN GEL DEVLETİN BAŞINDA DUR, EĞER BEN PADİŞAHSAM EMREDİYORUM, GEL DEVLETİN BAŞINDA DUR" DİYEREK BABAMA ÇOK GÜZEL LAF SOKTUM AMA Bİ GELİRSE OYAR BENİ. 11 YAŞINDA BABAMA ETTİĞİM LAFA BAK... KESİN ÇOK KÖTÜ DÖVECEK!
AHA GELDİ KAÇAYIM.!. HASKTİR SADRAZAMMIŞ.!. BABAMDA DA AYNI KAVUKTAN VAR ÇÜNKÜ.!.
TÜNAYDIN DEVLETLÜM.
DÜN GECE BENİ TERK EDECEĞİNİ DÜŞÜNÜP EVDEKİ HERŞEYİ BEYZBOL SOPASI İLE KIRDIM BEGÜM... SONRA DA BÜTÜN GECE ARABA KULLANDIM...
KENDİNE ZARAR VERMENİ İSTEMİYORUM KUZEY...
KARL MARKS DA İKTİSAT BÖLÜMÜNDE OKUDU, KUZEY DE OKUDU. İKİSİ DE İKTİSATI KAZANDI YANİ... GİDEM KENDİMİ YOLLARA VURAM... DURULMAZ ARTIK BURALARDA...
KANTİN
DÜNYADAKİ BÜTÜN BİLGİSAYARLARI İKİ GÜNLÜĞÜNE TOPLAYIN... AKLIMA YENİ Bİ PROGRAM GELDİ, ONU YÜKLEYİP GERİ VERİCEM HERKESE!
mikrosoft
CEK NİKILSINLIĞIN YARISI OYUNCULUKSA DİĞER YARISI DA 3 AYDA BİR UMUMA AÇIK ALANLARDA G.T BAŞ AÇIK GEZMEKTİR... NE YAPIP EDİP Bİ ŞEKİLDE G.TLÜ DONLU RESİMLERİMLE GAZETELERE ÇIKMAZSAM, NİKILSINLIKTAN Bİ ŞEY ANLAMAM.!.
ehe
ehe
NİYE SAYGI DUYUYORUM LAN BEN CEK NİKILSINA.!. FİLMİNİ ÇEKMİŞ, PARASINI GANİ GANİ KAZANMIŞ... E DAHA NE MINA KOYİİM.!. NİYE CEK NİKILSIN DENİNCE AKAN SULAR DURUYOR LAN?!
DUR ŞUNUN KAFASINI YARIİM.

SSS (Sıkça Sorulan Sorular)

1. Neden Uykusuz? Siz hiç uyumuyor musunuz?

Gayet uyuyan insanlarız, güzel de uyuyoruz uyumasına ama saatlerimiz tutmuyor işte. Siz uyuyorsunuz, biz uyanıyoruz, biz tam uyanıyoruz, siz yatağa girmiş oluyorsunuz, bir türlü denk düşüremedik. Bir de bir şey diyeceğim, "siz hiç uyumuyor musunuz?" diye soru olmaz. İnsan uyur. Taxi Driver filminde gördük uyumayınca ne olduğunu, adam gitti punk oldu, it kopuk oldu, az kaldı katil bile oldu.

2. Eskiden bir tek Gırgır vardı şimdi niye bir sürü dergi var?

Aslında eskiden bir tek Gırgır yoktu. Ama ne olduysa, günün birinde (benim tahminim 1989 ila 1992 arasında bir tarihte) aklı evvelin biri çıkıp "eskiden bir tek Gırgır vardı" diyiverdi ve o zamandan beri bu cümleyi duyan hiç kimse "ulan gerçekten öyle miydi acaba?" diye düşünmeden tekrarladı bu cümleyi. Bir deli kuyuya bir taş attı anlayacağınız, siz bırakın onu çıkarmaya çalışmak (neden çıkarasınız ki zaten?) başında durup "aa taşa bak" diye yıllarınızı geçirdiniz. Eskiden Gırgır vardı, Fırt vardı, Çarşaf vardı ve en önemlisi Mikrop vardı. Horoz diye dergi bile vardı. Hatta düşünecek olursak eskiden şimdi olduğundan bile fazla mizah dergisi olmuş olabilir. Ama sorun o değil. Neden ısrarla sadece bir tane mizah dergisi olsun istiyorsun, ben onu anlamak istiyorum. Ona bakarsan eskiden bir tek Samsun'la Maltepe vardı bakkalda sigara olarak ama hiç hayıflandığını görmedim? Hele bir düşün, eskiden bir tek Filiz çayı bir de (niyeyse) turist çayı vardı, şimdi on bin çeşit çay var ona da hiç arıza yapmıyorsun?

3. Siyasi sayfalar neden var? Zorunluluktan mı yapıyorsunuz? Yapmayın onları.

Şimdi öncelikle "yapmayın onları" bir soru değil. Onu geçelim. Siyasi sayfalar var, çünkü bizim de hayatımızda en az sizin hayatınızda olduğu kadar siyaset var. Biz de ekonomiden etkileniyoruz, bizi de yolda polis çevirip sorguya çekebiliyor, biz de biber gazı yiyoruz falan feşmekan. Arada bir gereğinden çok kızabiliyoruz bir takım şeylere, arada bir gereğinden çok hafife de alabiliyoruz ama son tahlilde ünlü düşünürümüz Memo'nun da dediği gibi Her şey politiktir. Ha bir dakika Her şey politiktir, Foucault'nun lafıymış, Memo ona "G.tüm de dahil" diye ilave yapmış sadece. Memo'nun terbiyesizliği diyorum ve geçiyorum.

4. Otisabi'nin öyküleri gerçekten Yılmaz Aslantürk'ün başından geçiyor mu?

Hayır. Geçmiyor. Geçseydi Otisabi uzun süredir belsoğukluğu tedavisi görüyor olurdu. Neyse ki geçmiyor. Öyküleri dikkatle okuyup oradan taktik çıkarmaya çalışan arkadaşlara da başarılar diliyorum. Ortaokuldayken "Kız tavlama sanatı" isimli kitabı elinden düşürmeyen arkadaşlar kadar başarı elde edeceklerine kuşkum yok.

5. Oky'nin İpek ve Burak öyküsündeki karakterler gerçek hayattan mı alınma?

Tamamen gerçek. Oky İpek ve Burak karakterlerini oluştururken Burak'ı kendinden, İpek'i de bizzat benden yola çıkarak yarattı. Oradaki Burak Oky, İpek de ben oluyorum.

6. Bazen takvim falan veriyorsunuz ama benim dergimden çıkmıyor?

Şimdi biz takvimleri son teknoloji ürünü matbaa makinelerimizle beher derginin içine birer adet düşecek şekilde gayet muntazam yerleştiriyoruz. Biz yerleştiriyoruz yerleştirmesine de, aranızdan bazıları, bakın isim vermiyorum, onlar kendilerini biliyor, gidip bayide dergileri karıştırıyorum ayağına diğer dergilerin içindeki takvimleri de topluyor, size de içinden takvimi alınmış dergi kalıyor. Düşündük taşındık, önümüzdeki kırk yıl boyunca bu durumun devam edeceği sonucuna vardık. Yapacak bir şey yok. Siz yine de hangi günde olduğumuzu merak ettiğinizde beni cepten arayabilirsiniz, ben söylerim.

7. Dergiye her geldiğimizde sizi orada bulabilir miyiz?

Tamam, sevgili arkadaşlar, anlıyorum, dergiye gelmek, bu okuduğunuz sayfalar nasıl hazırlanıyor görmek istiyorsunuz ama biraz anlayış gösterin. Gece yarısı saat ikide Umut'la üstümüz çıplak (içiniz fesat sizin öyle değil) kâğıttan topumuzla maç yaparken kapı çalıyor, "Merhaba ziyaret için gelmiştik" diye geliyorsunuz. Yahu insan dayısına, halasına o saatte misafirliğe gitmez, biz de haliyle kan ter içinde, üstümüz çıplak, "şu an mümkün değil" falan diye uğurluyoruz sizi. Ha bayram olur, seyran olur, yaptırırsınız yarım kilo lokum iki kilo karışık meyve, önceden ararsınız, şu gün geliyoruz dersiniz, eyvallah. Ama gece saat ikide gelince olmuyor.

8. Her hafta her hafta nasıl buluyorsunuz onca espriyi?

Ee. Bazen bulamıyoruz işte.

9. Fırat Budacı gerçekten aynı zamanda dişçi mi? Nasıl iyi mi?

Bana kalırsa iyi. Geçen bana kanal tedavisi yaptı iki dişime, acil bir durum çıkmıştı, tüy gibi eli. Üstelik para istemeyi de beceremiyor, siz sormadan söyleyemiyor. Ben sormadım mesela bir şey söyleyemedi. Annemden dişçiye gidiyorum diye aldığım parayı da oturdum afiyetle yedim. Fırat'a da bir bira ısmarladım ama şimdi benim de hakkımı yemeyin.

10. Ender Yıldızhan evlenmeyi düşünüyor mu?

Sevgili kızlar, düşün artık Ender Yıldızhan'ın yakasından. Ender okulunu bitirsin, vatani görevini ifa etsin elbette düşünecek. Söz o zaman ben kendi ellerimle evlendireceğim sizi. Sizi derken yani aranızdan birini. Ama şimdilik az müsaade edin yavrucağa.

11. Ersin Karabulut ne zaman mezun olacak?

E siz de yani. Adama bir ders notu mu verdiniz, sınavında projesinde "Gel Ersinciğim, beraber çalışalım" mı dediniz? Hayır. E böyle giderse mezuniyet zor tabii. Siz de biraz yardımcı olun, sınavda daha önce çıkan soruları falan söyleyin.

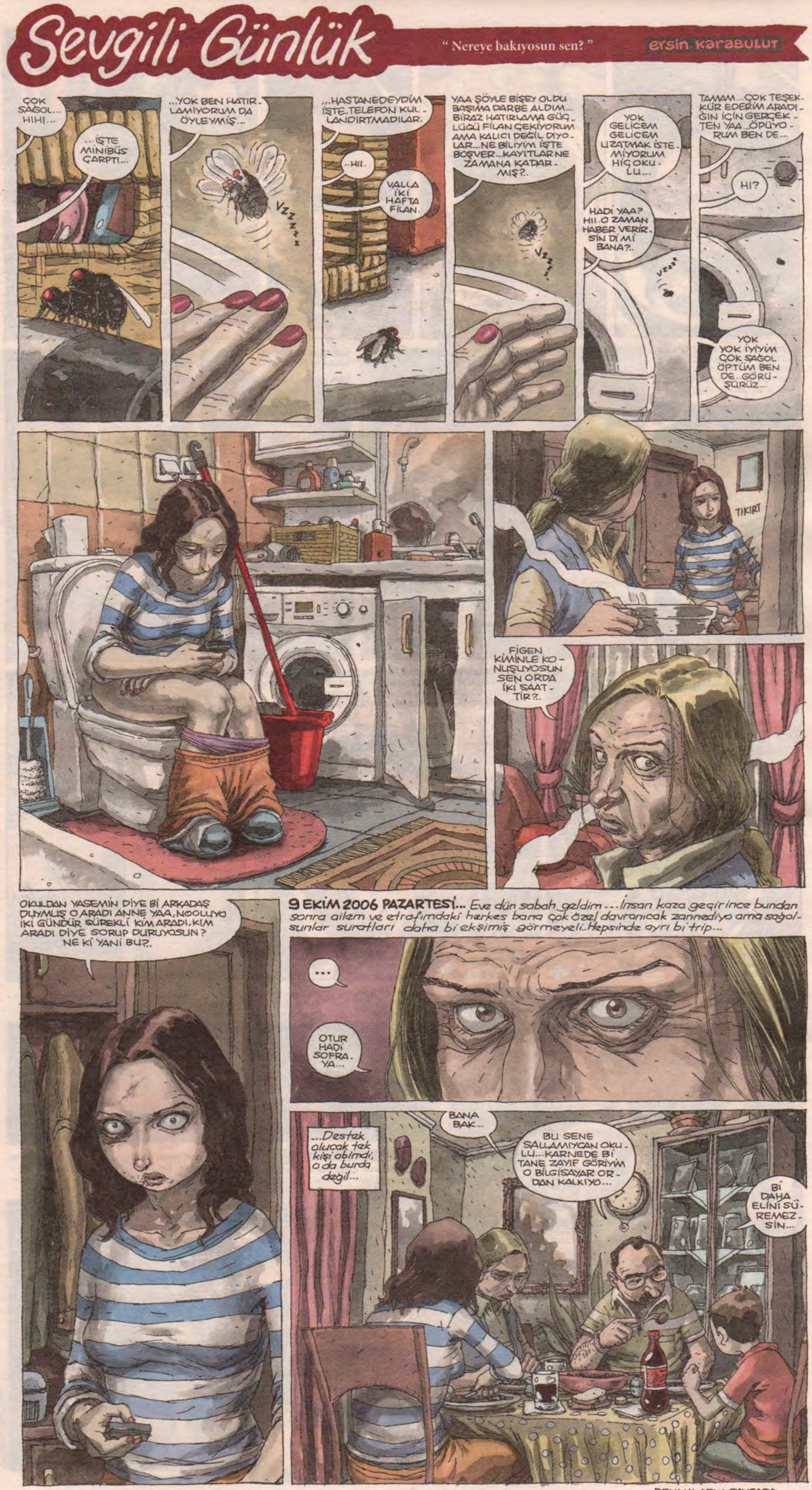
12. Vedat Özdemiroğlu nasıl iyi mi? Selam söyleyebilir misiniz?

İyi, keyfi sıhhati yerinde çok şükür. Bu akşam göreceğim, selamınızı iletirim.

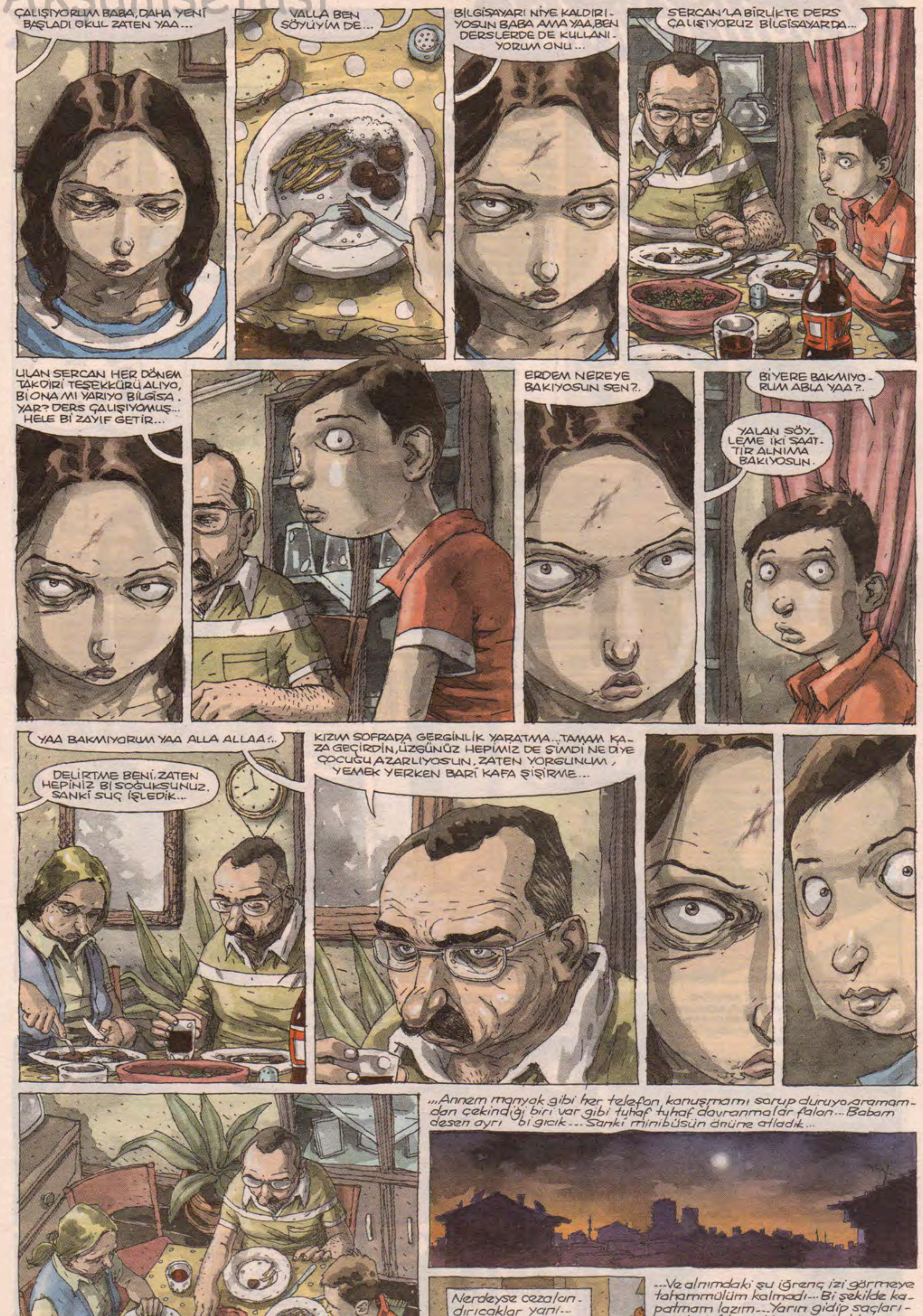
13. Ersin ve Umut'la internet üzerinden aylarca konuştuk, sonra buluştuk, ikisi de çizildiği gibi çıkmadı, ayrıca çok kabalardı. Neden böyle? Ayrıca Ersin'le peynir işine girecektik on bin dolarımı aldı, geri vermiyor?

Vah yavrum. Şimdi öncelikle yazar çizerlerimiz öyle sanıldığı gibi internet dünyasında fink atmıyorlar. Sizinle Ersin olduğunu söyleyerek konuşan arkadaş da çizgili tişörtü giyince Ersin olmuyor haliyle. Kabalıklarını bilemem o ayrı mesele ama siz siz olun konuştuğunuz kişinin bizden biri olduğuna emin olmadan banka hesaplarına para göndermek, buluşmak, evlilik öncesi anlaşma imzalamak, ev kiralamak, şirket kurmak, sevişmek gibi işlere girmeyin. Ha bizden biri olduğuna emin olursanız da bunları yapmadan önce bir kere daha düşünün, Ersin ne anlar allah aşkına peynir işinden?

Barış UYGUR

DEVAMI ARKA SAYFADA...

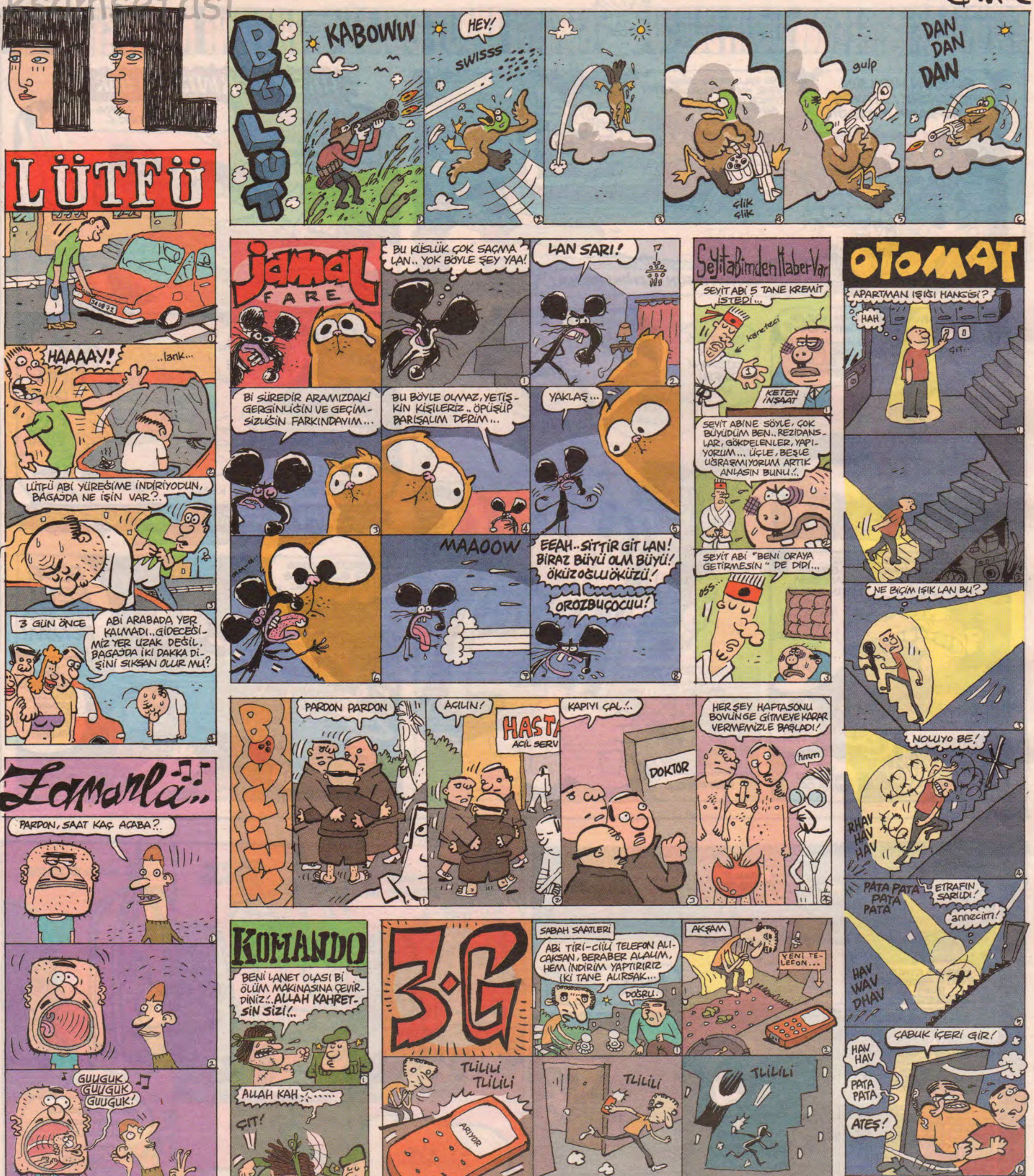
Bir gün belki hayattan !

VÖ

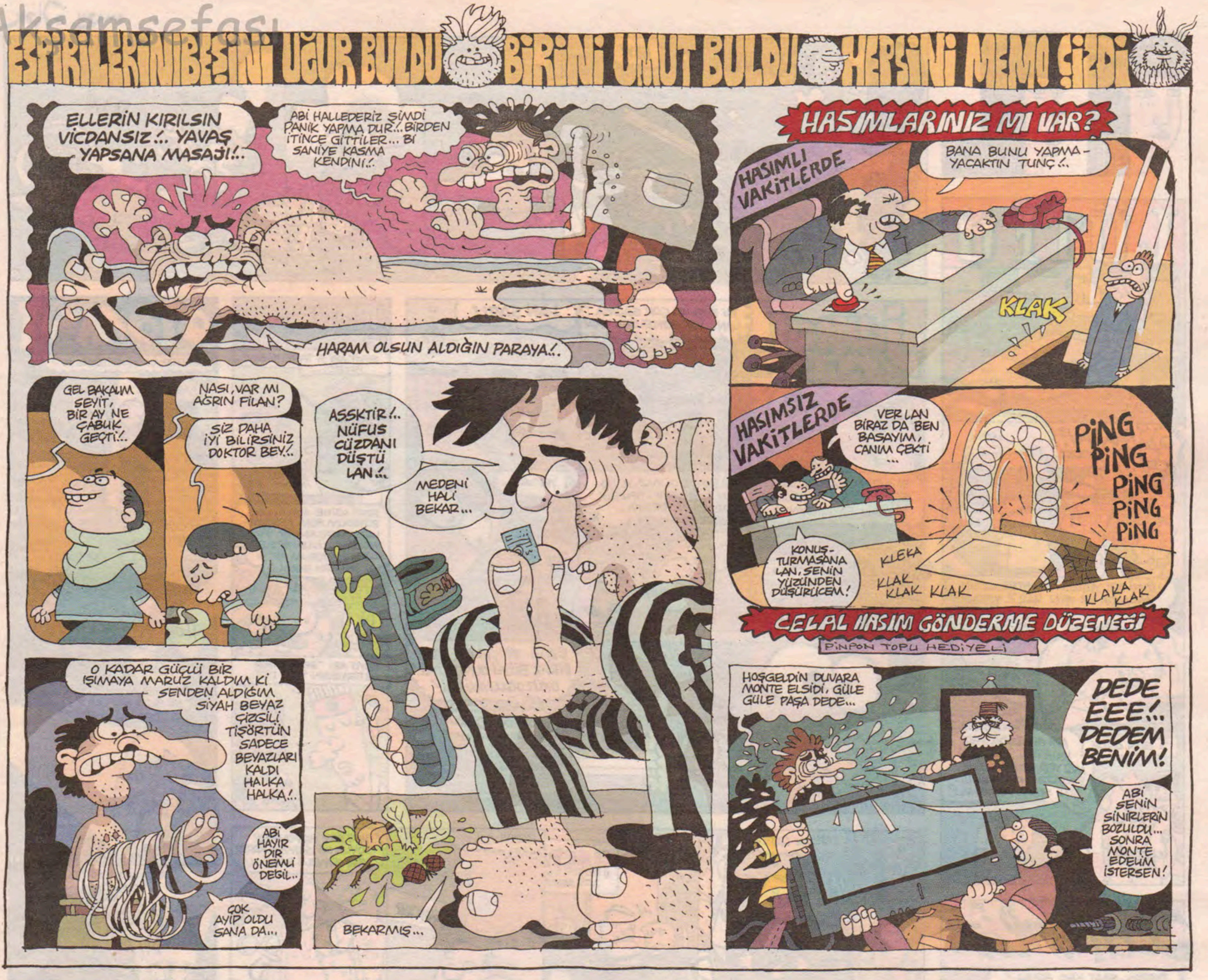
Biliyorum, sen de Güliver cüceler diyarındayken ona özenip, devler ülkesine gidince aniden soğuyanlardansın!..

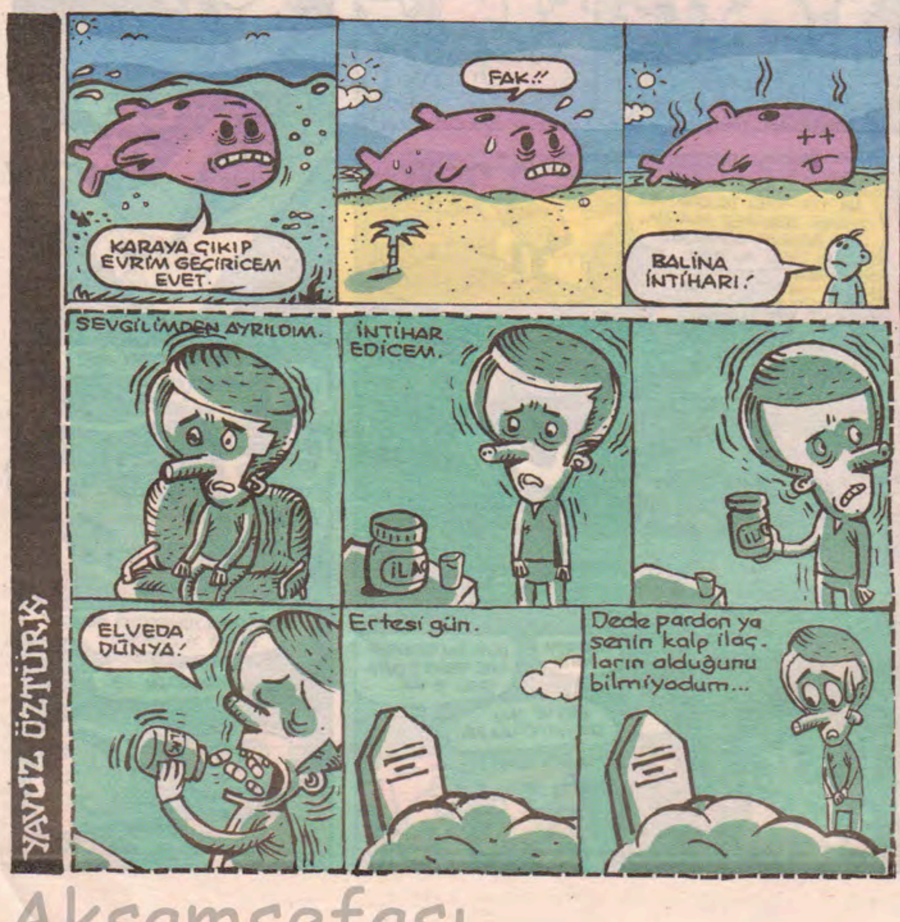

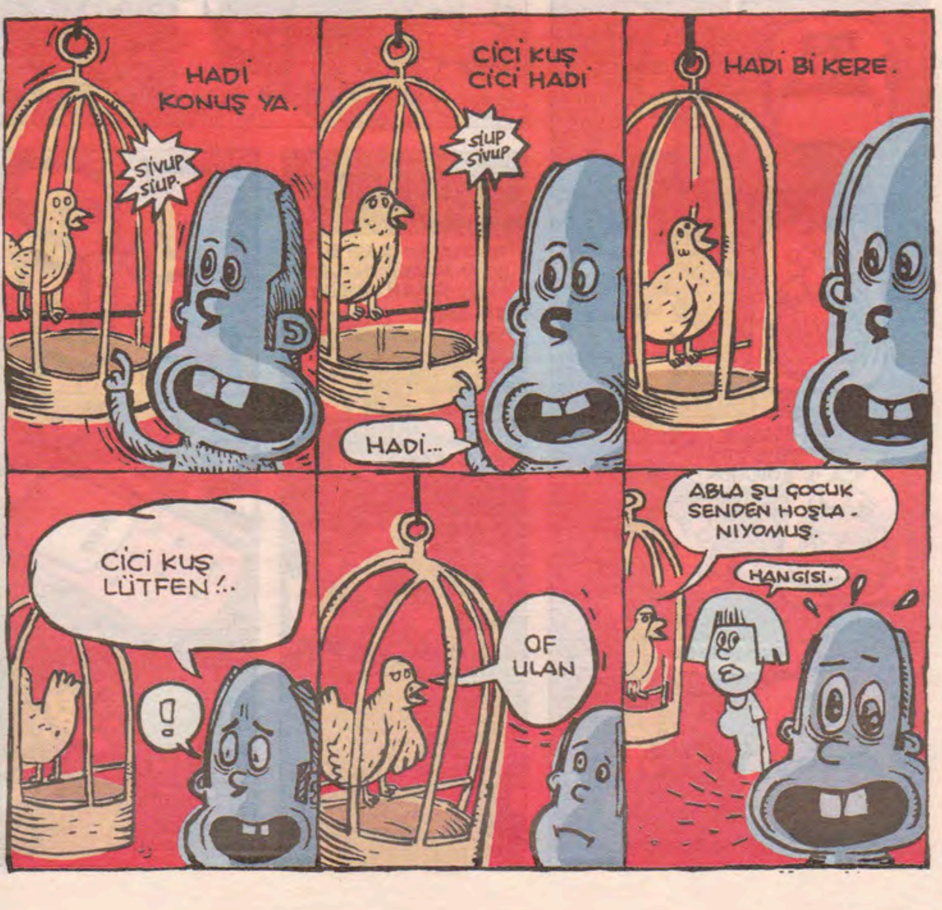
Arkadaşım Şek,
Çocukken aklımı oynatanlardan biri de Altın Çocuk Kitapları'dır. Okumadan önce de, sonra da önüne koyup uzun uzun kapağını seyrederdim, hareketsiz sinema gibi. Amacım, bu karedeki kitapların hepsini okumaktı, bi tane bile bırakmadan. (Hepsini okuyamadım, ayrı.) Sanki bunları okuduğumda edebiyatla, okumayla işim bitecek gibi gelirdi. Öyle bi inanıp bağlanmıştım Altın Çocuk dünyasına... Şimdi düşünüyorum da (eskiden de düşünüyodum, gene düşünücem) çocukluk başa belaymış be! Aklın yok desen, değil, var. Ama yarım! Çok az şey bilerek yaşanır mı lan? Bi de kocaman adam gibi senin günün de 24 saat. N'apıcam ulan ben o kadar zaman? Tamam, o yetişkin ve profesör, ben de çocuğum ve çok az bilgim var, o zaman niye ikimizin günü de 24 saat? Doya doya canım sıkılsın diye mi? "Herkes her şeyi biliyo, bi ben yarım akıllıyım" diye düşünmek için mi? (Büyüdüğünde "yarım aklını" korumuş olanlar ise şöyle düşünürler: "Kimsenin bi şeyden anladığı yok, her şeyi en iyi bennn biliyorum!") Can sıkıntısına dermansın Altın Çocuk! Yakaroğlu damarının öncüsü Kaşağı'daki o masum, saçlı çocuk değil de ben iftiraya uğradım, Pollyanna iyimserliği benden duydu ilk, Heidi'nin dedesini beyaz ekmekten mahrum bırakan sistemden hoşlanmayıp da n'apacaktım, yaşasın Avrupa solu!
Vay efendim, deden meğerse lord imiş, sen de bir anda Küçük Lord oluyosun! Hele-helecilik ! Ama insan özeniyo lan işte...
Pinokyo'dan ziyade Gepetto Usta'yı sevdim. Usta babasının sözünü dinlemeyen yaramaz ahşaba yüz vermedim. Bu sebeple hiç tahta arkadaşım olmadı ve Gusta birası bana hep Gepetto Usfa'yı hatırlattı... Gülten Dayıoğlu, bu seri içinde adında "yumuşak g" olan tek yazardı ve yarım akıllı zamanıma "Fadiş" kitabıyla damgasını vurmuştu. Saygıdeğer yazarla, bir dönem komşu olduk. Şimdilerde yine komşu değiliz.
Arkadaşım Şek,
Hayatım boyu, gizlice ilaç (Kinin) bırakıp giden Kaptan Nemo'yu aradım, kim bilir, belki de buldum. Adını da, belki, Hombaba koydum. Hatırlamıyorum. Okudukça azalmadı kitaplar, tersine çok çoğaldılar, hatırlıyorum.
Ama Pollyanna, "Her işte bir hayır var"ı duydu, aldı paketledi, iyimserliğin markası oldu. Doğu adına, hakkımı helal ediyorum, aha, ettim gitti!

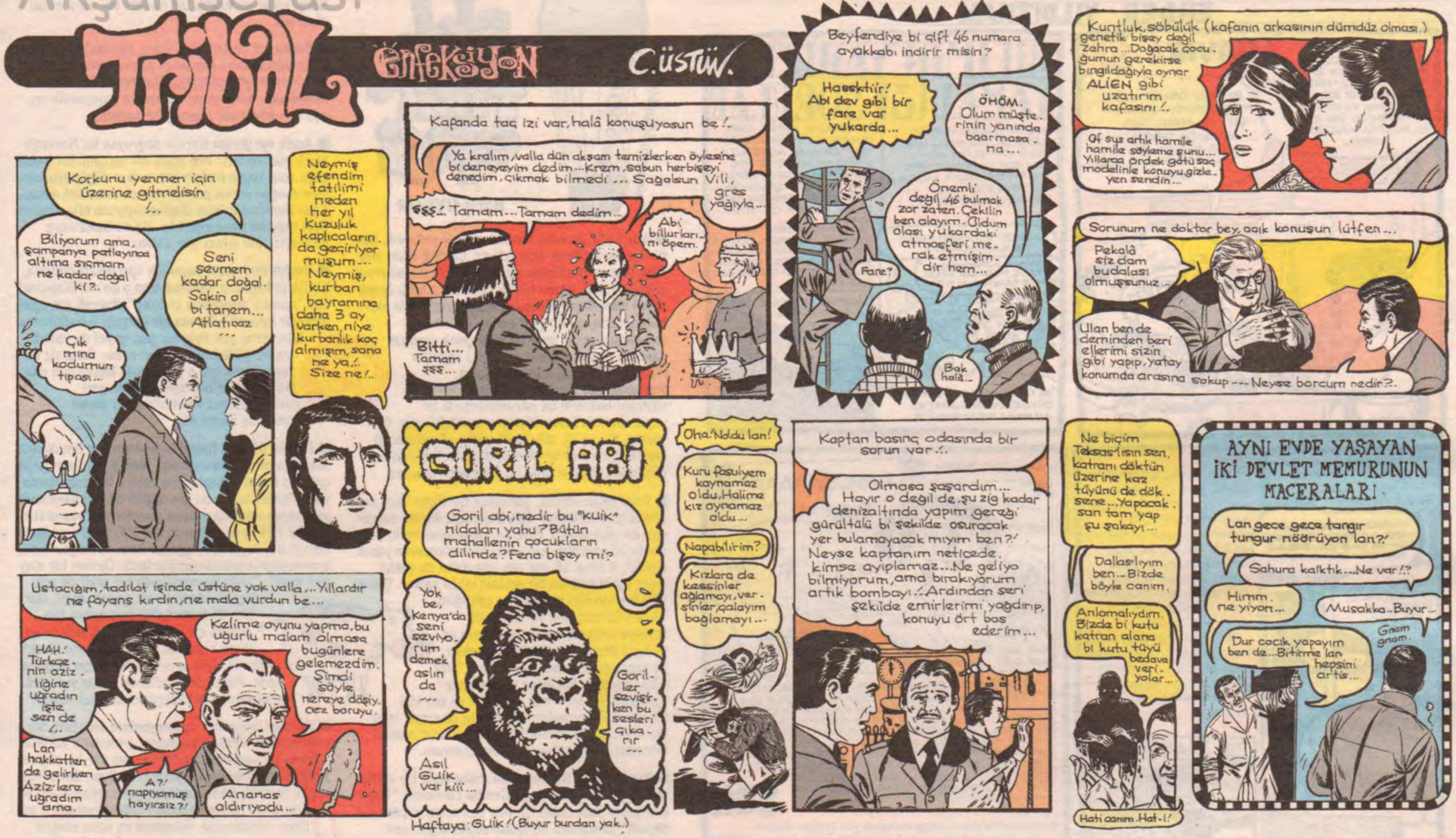

LÜTFÜ
HAAAAY!
..lank...
LÜTFÜ ABİ YÜREĞİME İNDİRİYODUN, BAGAJDA NE İŞİN VAR?..
3 GÜN ÖNCE
ABİ ARABADA YER KALMADI.. GİDECEĞİMİZ YER UZAK DEĞİL. BAGAJDA İKİ DAKKA DİŞİNİ SIKSAN OLUR MU?
BULUT
KABOWW
HEY!
SWISSS
gulp
çlik çlik
DAN DAN DAN
jamal FARE
BU KÜSLÜK ÇOK SAÇMA LAN.. YOK BÖYLE ŞEY YAA!
LAN SARI!
Bİ SÜREDİR ARAMIZDAKİ GERGİNLİĞİN VE GEÇİMSİZLİĞİN FARKINDAYIM...
BU BÖYLE OLMAZ, YETİŞKİN KİŞİLERİZ.. ÖPÜŞÜP BARIŞALIM DERİM...
YAKLAŞ...
MAAOOW
EEAH.. SİKTİR GİT LAN! BİRAZ BÜYÜ OLM BÜYÜ! ÖKÜZOĞLUÖKÜZÜ!
OROZBUÇOCUU!
SeyitAbimden Haber Var
SEYİT ABİ 5 TANE KREMİT İSTEDİ...
KETEN İNŞAAT
SEYİT ABİNE SÖYLE, ÇOK BÜYÜDÜM BEN.. REZİDANSLAR, GÖKDELENLER, YAPIYORUM... ÜÇLE, BEŞLE UĞRAŞMIYORUM ARTIK ANLASIN BUNU!..
SEYİT ABİ "BENİ ORAYA GETİRMESİN" DE DİDİ...
OSS...
OTOMAT
APARTMAN IŞIĞI HANGİSİ?
HAH
ÇIT..
NE BİÇİM IŞIK LAN BU?
NOLUYO BE!
RHAV HAV HAV
PATA PATA PATA PATA
ETRAFIN SARILDI!
anneciim!
HAV WAV DHAV
ÇABUK İÇERİ GİR!
HAV HAV
PATA PATA
ATEŞ!
APARTMAN YÖNETİCİSİ EMEKLİ ALBAY YÜZÜNDEN!
HOŞ GELDİN ABİ.
BLINK
PARDON PARDON
AÇILIN!
HASTA ACİL SERV
KAPIYI ÇAL!..
DOKTOR
HER ŞEY HAFTASONU BOVLİNGE GİTMEYE KARAR VERMEMİZLE BAŞLADI!
hmm
Zamanla..
PARDON, SAAT KAÇ ACABA?
GUUGUK GUUGUK GUUGUK!
TEŞEKKÜRLER
KOMANDO
BENİ LANET OLASI Bİ ÖLÜM MAKİNASINA ÇEVİRDİNİZ!.. ALLAH KAHRETSİN SİZİ!..
ALLAH KAH.......
ÇIT!
ON OFF
3·G
SABAH SAATLERİ
ABİ TİRİ-CİLİ TELEFON ALICAKSAN, BERABER ALALIM, HEM İNDİRİM YAPTIRIRIZ İKİ TANE ALIRSAK...
DOĞRU..
AKŞAM
YENİ TELEFON...
TLİLİLİ TLİLİLİ
ARIYOR
TLİLİLİ
TLİLİLİ
TLİLİLİ
TLİLİLİ
EFENDİM ABİ?..
OLM BU TELEFONLAR TİRİCİLİ OLMAYABİLİR HA...
BEN DE ONU DÜŞÜNÜYODUM ABİ!

ESPİRİLERİNİ BEŞİNİ UĞUR BULDU BİRİNİ UMUT BULDU HEPSİNİ MEMO ÇİZDİ
ELLERİN KIRILSIN VİCDANSIZ!.. YAVAŞ YAPSANA MASAJI!..
ABİ HALLEDERİZ ŞİMDİ PANİK YAPMA DUR!.. BİRDEN İTİNCE GİTTİLER... Bİ SANİYE KASMA KENDİNİ!..
HARAM OLSUN ALDIĞIN PARAYA!..
HASIMLARINIZ MI VAR?
HASIMLI VAKİTLERDE
BANA BUNU YAPMAYACAKTIN TUNÇ!..
KLAK
HASIMSIZ VAKİTLERDE
VER LAN BİRAZ DA BEN BASAYIM, CANIM ÇEKTİ...
KONUŞTURMASANA LAN, SENİN YÜZÜNDEN DÜŞÜRÜCEM!
PING PING PING PING PING PING
KLEKA KLAK KLAK KLAK KLAKA KLAK
CELAL HASIM GÖNDERME DÜZENEĞİ
PİNPON TOPU HEDİYELİ
GEL BAKALIM SEYİT, BİR AY NE ÇABUK GEÇTİ!..
NASI, VAR MI AĞRIN FİLAN?
SİZ DAHA İYİ BİLİRSİNİZ DOKTOR BEY!..
ASSKTİR!.. NÜFUS CÜZDANI DÜŞTÜ LAN!..
MEDENİ HALİ BEKAR...
BEKARMIŞ...
O KADAR GÜÇLÜ BİR IŞIMAYA MARUZ KALDIM Kİ SENDEN ALDIĞIM SİYAH BEYAZ ÇİZGİLİ TİŞÖRTÜN SADECE BEYAZLARI KALDI HALKA HALKA!..
ABİ HAYIR DIR ÖNEMLİ DEĞİL..
ÇOK AYIP OLDU SANA DA...
HOŞGELDİN DUVARA MONTE ELSİDİ, GÜLE GÜLE PAŞA DEDE...
DEDE EEE!.. DEDEM BENİM!
ABİ SENİN SİNİRLERİN BOZULDU... SONRA MONTE EDELİM İSTERSEN!

KARAYA ÇIKIP EVRİM GEÇİRİCEM EVET.
FAK!!
BALİNA İNTİHARI!
SEVGİLİMDEN AYRILDIM.
İNTİHAR EDİCEM.
İLAÇ
ELVEDA DÜNYA!
Ertesi gün.
Dede pardon ya senin kalp ilaçların olduğunu bilmiyodum...
YAVUZ ÖZTÜRK

HADİ KONUŞ YA.
SİVUP SİVUP
CİCİ KUŞ CİCİ HADİ
SİVUP SİVUP
HADİ Bİ KERE.
HADİ...
CİCİ KUŞ LÜTFEN!..
!
OF ULAN
ABLA ŞU ÇOCUK SENDEN HOŞLANIYOMUŞ.
HANGİSİ.

ben o alpağ erdem

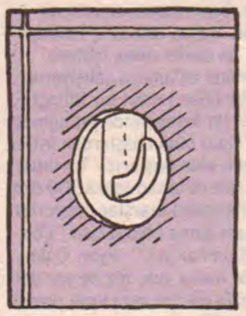

• Merhaba.

• Herkesin, hayatta **sadece bir kez**, "vesikalık fotoğrafta", **güzel çıkma** hakkı var. Sen bile şaşırıyosun nasıl o kadar güzel çıkabildiğine. Vesikalık fotoğraftan böyle bi'şey beklemezsin ya. Hatta, olanından daha da güzel çıkıyosun. Yani sen o kadar yakışıklı, o kadar güzel diilsin belki ama, o fotoğrafta çok yakışıklı, çok güzelsin. Çok şaşırıyosun. Bazıları da çok şanslıdır. Bir insanın ömründe sadece bir kez olabilicek olan bu hadise, lise yıllığı fotoğraf çekimine falan denk gelir. Yıllar boyunca o fotoğrafla hatırlanır. Şans işte. Herkesin, hayatta sadece bir kez, vesikalık fotoğrafta, güzel çıkma hakkı var. **Ama sadece bir kez**. Kozmoz sana bu güzelliği sadece bir kez yapar. Hiçkimsenin iki çok güzel vesikalık fotoğrafı yoktur. Olamaz. Ama herkesin, özenle saklaması, kıymetini bilmesi gerektiği, çok güzel bir vesikalık fotoğrafı vardır, olmuştur. **N'olucak canım, yenisini çektiririm, o da böyle çok güzel olur**. Olmaz. Öyle bi'şey olmaz, olamaz. Kozmoz'dan bahsediyoruz burda.

• Ümraniye'de komple beyaz tenli ama sadece ellerinin içi siyah **ters zenci** gördüm.

• Yapışkanlı havlu tutamaçları var ya, plastik, ekseriyetle, beyaz, yani banyonun fayansını matkapla falan delmiyosun da işte dübel mübel, vida mida, yapıştırıyosun oluyo. Kaç kez yapıştırdım olmadı. Hep düştü adiler. Fakat yine de her defasında, yine bir alışveriş merkezinde karşıma çıktığında adi, **adi** diyorum ben artık kendisine, **belki bu defa gerçekten iyi yapışır, belki bu defa başarmışlardır, belki bu defa gerçekten çok iyi yapışanını, kesinlikle düşmiycek olanını yapmışlardır** diyerek alıyorum, yapıştırıyorum, düşüyor, için için ağlıyor, **kahır bela** diye isyan ediyorum, hayata, ve insanlığa.

• Eve girmek isterken, kapı önünde gayri ihtiyari, zile basmak, ve o anda evde kimse yokken bile, evde sanki biri veya birileri varmış hissine kapılmak, ürperti varsa buralarda var, başka yerde arama. Gerçi ürpertiyi niye arayasın, o da var.

• Bir **mala**'m olsun, başka da hiçbir şey istemem şu hayattan.

• Eve yeni telefon aldım, arkadaş, kapı gibi çalıyo. Baara baara. Ben de şimdi kapı gibi çalan telefonu açmam. Kapıyı da açmıyorum çünki. Evimde adeta bir öküz gibi yaşamayı seviyorum. Evimde donla geziyorum. Yanlış anlaşılma olmasın, donu da kıçıma giymiyorum, kafama geçiriyorum. Öyle geziyorum.

• İnsanın, **uçan sincap**'ı ilk duyduğunda, ki genelde çocukluğunda oluyo bu duyuş, inanamaması, ama soora inanması,.. ne biliyim,..

• Eğer 10 dakikalığına evden çıkıyosan televizyonu kapatmıyosun, 20 dakikalığına evden çıkıyosan düşünüyosun, minimum 30 dakikalığına evden çıkıyosan televizyonu kapatıyosun ya, hüzünlenmiyo musun. Niye hüzünlenesin gerçi, o da var.

• Daha önce baktığın, veya bir süre oturup çıktığın kiralık eve, (satılık'lara giremedim henüz ömrüm boyunca), önünden geçerken, **tutulmuş mu acaba** diye bakıyosun ya, yani bakıyorum ya, ne acayip di mi. Ya sanane. Tutulduysa sanane, tutulmadıysa sanane. Sen artık kendine yeni bir ev tutmuşsun, düzenini kurmuşsun, unut artık o evleri. Hayır sen unutmak istesen bile arkadaşların brifing veriyo. (-kız Emine brifing diyor.) **Tutulmuş lan o ev** diye. Veyahut, **tutulmamış** diye. Ya ben unutmak istiyorum. Tüm baktığım o evleri. Çıktığım o evleri. Ömrüm boyunca, her baktığım, her çıktığım ev, zihnimde böyle birikerek bana yük mü olucak. İstemiyorum. Olmasın, istemiyorum. Bu konuda tamami ile sıfırlanmış bir zihinle yaşamak istiyorum. Benim bin türlü derdim var, bir de o evleri düşünmek istemiyorum.

• Çocukken en sevdiğim şey, evimizin duvarına yatıp, ööyle saatlerce güneşin keyfini çıkarmaktı. Duvar da sıcacık oluyordu. Alttan üstten sıcaklık. Ne büyük bir keyifti. Gerçekten çok mutluydum ve bu mutluluğumun hiç bozulmamasını istiyordum. Niye bozulsun di mi ayrıca. Duvar var, güneş var. E ben de varım. Niye bozulsun ki. İçime doğdu ama işte sanki. Kötü bir şeyler olucaktı. Bunu hissediyordum. Bir sabah bir kalktım ki, mahallemizdeki bütün duvarlar sırası ile yıkılıyor. Bir mühendis var, elinde uyduruk bir kaat, amcalar öyle söylüyodu çünkü, **uyduruk lan bu kaat, sen bizim duvarımızı nasıl yıkarsın** diyorlardı, bir de greyder var, önüne gelen duvarı lego gibi yıkıyo. Kavgalar dövüşler arasında bizim evin duvarı da ööyle yıkıldı gitti gözümün önünde. Neymiş, yol genişliyecekmiş. Belki 20 küsur yıl oldu, arada uğrarım eski mahalleye, duvarlar halâ yıkık, yol halâ dar. Ve ben halâ ne zaman o eski mahalleye uğrasam, çocukluğumun en büyük eğlencesini, mutluluğumu elimden alan o mühendis mi neyse onun anasına bacısına küfür ederim.

• Son olarak şunu söyliyim ki; saç sakal kırlaşmasının çok yakıştığı o döneme girmiş olan abilerim. Bu dönemin kıymetini iyi bilin, iyi değerlendirin. Siz nasıl değerlendiriceğinizi iyi bilirsiniz. Çünki bu dönem çok kısa sürücek, ve ne olduğunu anlamadan, çirkin ihtiyarlara dönüşüceksiniz. Acı ama gerçek bu.

• Sevgilerimle.

ENDER YILDIZHAN

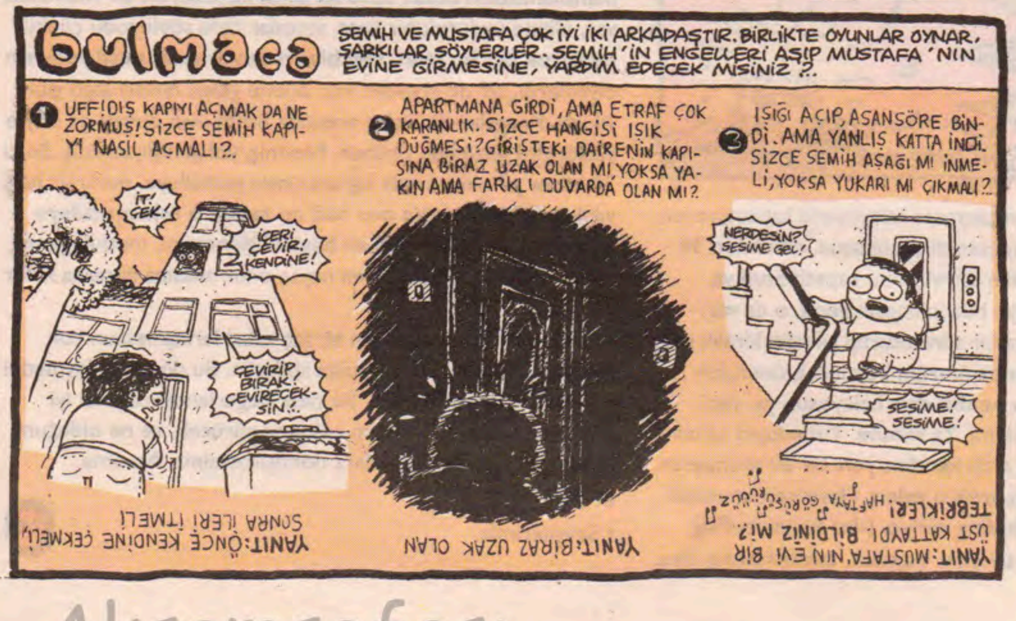

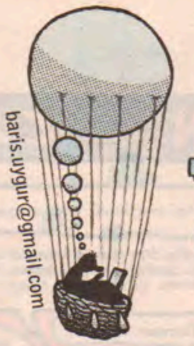

baris.uygur@gmail.com

akıl fikir ofisi

Barış UYGUR

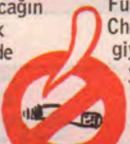
■ Aile filmi, nereden baksan pek bir yavanlık, pek bir işe yaramazlık vaat ediyor. Çektiği filmi aile filmi diye sınıflandıran yönetmen düşünün bir nasıl çekiyor filmi. Aman küçük çocuklara kötü örnek teşkil edecek şey olmasın, aman ergenlerin aklı bulanmasın, aman yeni evliler evlilikten soğumasın, aman anne babalar çoluk çocuğun yanında mahcup olmasın, aman teyzeler nineler ekran başında utanmasın. Parametreler bunlar. Şimdi siz kalkın da söyleyin bakalım bu parametrelerle ne yapabilirsiniz? Ben söyleyeyim, hiçbir şey. O yüzden derim ki, aile filmi çeken yönetmen iyi niyetli olmasına iyi niyetli, düşünceli olmasına düşünceli olabilir ama iyi yönetmen olamaz.

■ Tabii ergen kafası, genellikle bir filme "kaç yaş altına izin verilmiş" diye bakmaya devam ediyor onu da söyleyeyim. Bire on bahse girerim ki bir filmin 18 yaşından küçüklere gösterilmesinin yasak olması, o filmi 18 yaş altı için daha da çekici kılar, eşi bulunmaz bir reklam etkisi sağlar. Çakal yönetmenin biri olsam, her çektiğim filme olur olmadık yerde bir iki sevişme sahnesi, bir iki toplumun ar ve hayâ duygularını incitici öğe ekler, ne yapar eder sansür kuruluna o filmi "18 yaşından küçükler seyredemez" kategorisine aldırırım. Filmimi on bin kişi izleyecekse normalde, bir on bin de ergen izler. Ha ergen gidip korsan alır morsan alır orasını bilemem. Ben neticeden bahsediyorum.

■ Sen bilirsin. Ne kadar da masumane bir cümle gibi değil mi? Ama yok. Ben bu cümlenin "Hay ben senin yapacağın işi, hay ben senin yapacağın seçimi" tonlaması olmadan söylendiğini pek duymadım. Sen bilirsin, kati anlamda "sen de bu işi hiç bilmiyormuşsun ve kuzucuğum" anlamına geliyor. Bir şey yazıyorum Fırat efendiye gösteriyorum: "Sen bilirsin" diyor. Açıkça "koyma hiç onu" demek istiyor yani aslında. Bir de buna benzer bir hale gelmeye başlayan "oldu" var. Arkadaş ben düz adamım, bana "oldu" dediğinizde hakikatten oldu zannediyorum. Olmaz desene şuna? Tonlamadan anlamak lazım tabii ama bu sefer hakikatten oldu be!

■ Hafta sonu veterinere gittim. Hayır, kendim için değil ve sen de hiç komik değilsin. Ama işte, daha önce de söylemişimdir, bende bir şey var, kiminle tanışsam, iki satır diyaloğa girsem ansızın adamın has sohbet arkadaşı oluveriyorum. Öyle olunca ne oluyor? Ne olacak, oturup iki saat veteriner efendinin alman üniversitesinden gelen heyeti nasıl olup da kendisine hayran bıraktığını, ineklerdeki şap hastalığını, inek dilindeki bilmem neyi falan kuzu kuzu dinliyorum. Hayır, bir de makineli tüfek gibi dökülüyor kelimeler, sanırsın ki adam hikâyeyi anlatmak için yıllarca beklemiş, sonunda karşısına ben çıkınca "Hah, benim bol inekli, şap hastalığı detaylı, deli danalı hikayemi dinlese dinlese bu dinler" diyerek anlatıyor. Ben de iyi bir dinleyiciyim herhalde, ya da öyle bir izlenim veriyorum, "hı hı" diyerek esir kalıyorum. Hayır, anlattıkları aklımdan da çıkmıyor, şimdi saçma sapan bir "şap hastalığına sahada rastlamamış teoride zehir gibi ama pratikte sallanmakta olan Alman bilim adamı" bilgisi, beynimin gri hücrelerinde oradan oraya gidiyor.

■ Sigarayı bıraktım. Hadi bakalım. Bundan sonra siz siz olun beni elimde sigarayla görürseniz, alın sigaramı elimden. Bunu da buraya yazdığıma göre, artık çıkartıp bir tane sigara yakarsam çok büyük rezil olacağım demektir, o kadar da büyük riske giriyorum işte. (Günde bir iki tane de mi olmaz?)

■ Eğer olur da haftaya yazamazsam, dergideki arkadaşlardan rica ediyorum EGO genel müdürü Ömer Ulu'dan istesinler bir haftalığına benim yerinme bakıversin. Kendisi en son mahkeme kararıyla durdurulan Ego zammını 1 lira yetmiş kuruştan 1 lira altmış dokuz kuruşa indirerek, bir kuruşluk indirim yapmış bunu da bağ bağışlıyor gibi basın toplantısıyla duyurmuş. Gerçi biraz sarkastik bir mizahı var ama olsun diyorum.

■ Sarkastik dedim, haklısınız, ukalalık gibi oldu. Onun yerine tabii müstehzi de diyebilirdim ama o da ukalalık gibi olacaktı. Her neyse istihzayı seviyorum, ömür boyu istihzayla yaşayabilirim, ben onu söylemek istemiştim sadece.

■ Acele işe şeytan karışır doğruysa bu Norveçli black metalcilerin hep böyle bir tezcanlı bir halde sağa sola koşturmaları lazım diye düşünüyorum. Öyle durgun donuk pozlar vererek satanizm olmaz. Tabii bunların ayinini düşünemiyorum bile, Ussain Bolt olayına ayrıca geliriz. Ya da bakarsınız gelmeyiz, çok sıkıcı gibi zaten.

■ Rocknroll hayatı yaşamak için dışarı çıktınız, bir barın kapısına vardınız ama o da ne? Kapıdaki abi "damsız almıyoruz birader" diyerek sizi içeri almıyor öyle mi? Siz acı bir gerçeği fısıldamama izin verin, yok öyle bir şey, gayet de yalnız başına girilebilen bir yer orası. Ama siz de zorlamayın işte o gün olmaz başka gün olur. Ha her seferinde aynı şekilde geri çevriliyorsanız kendinize çeki düzen vermenizde fayda var.

■ Israrla 0532'li hattınızı bilmem kaç bin dolara satmaya mı çalışıyorsunuz? Nafile. İşin aslı şu ki cefakeş hayat kadınlarının zekice bir pazarlama yönteminden başka bir şey değildi bu. Numaralarını şu bedava ilan yayınlayan gazetelerde yayınlatır, "0532 784 xy vz numaralı hat 100 dolar" şeklinde hem vizite ücretlerini açıklar hem de müşterilerin o numarayı aramasını sağlarlardı. Derken bir alay aklı evvel, "ulan bu numarada bir şekil de yok, kolay akılda kalır bir şey de değil, dur ben de benim afili numaramı bin dolara satayım" diye düşündüler ve alıcısı olmayan ama satıcıların sürekli olarak fiyat artırdığı bir pazar doğmuş oldu. Pazar ekonomisinde bunun yeri nedir bilmiyorum, iktisatçılara sormak lazım.

■ Ne olur izleyenler izlemeyenlere anlatsın, bir yolunu bulan VHS'ye kaydetsin, youtube'a yüklesin bilmem ne yapsın. İki adet reklam var ki, algımı zihnimi her izlediğimde yerle bir ediyor. Genellikle küçük tematik kanallarda karşıma çıkan Nazo ve Fun Chos reklamlarından bahsediyorum. Fun Chos reklamında, dünyanın en uzun eteğini giymiş bir hanım kızımız, önünde Fun Chos yiyen bir delikanlı olan bakkala yanaşıyor, o sırada arkada "aman yesinler yesinler fun chos yesinler" diye bir müzik çalıyor, yaklaşık sekiz metre basma kumaştan yapılan dünyanın en uzun eteğini giyen hanım kızımız bakkaldan bir paket fun chos alıp erkeğe nazlı bir edayla sırtını dönüp "fun chos" diyor. Nazo reklamında yine iyi pek bir şey olmuyor, genci yaşlısı hep beraber "Nazo nazo" diyerek kolbastı oynuyorlar. Hayır şimdi burada bir iki reklam yazınca hemen vaveyla ediyor reklamcı kesimi, ama elinizi vicdanınıza koyun da söyleyin yahu, "Abi süper bir fikir buldum, genç yaşlı herkese kolbastı oynatacağız, şarkı sözü de sadece nazo nazo olacak" diyen reklam yazarının, "Tamam bunu hemen müşteriye sunalım" diyen yaratıcı yönetmenin hiç mi kabahati yok. Daha önce de sormuştum değil mi bunu? Müşteri öyle istedi diyecekler, neden söylemesi.

■ Nikotin sakızından halka şeklinde balon yapmaya kalkmayın. Ben denedim olmuyor. Balon bile olmuyor.

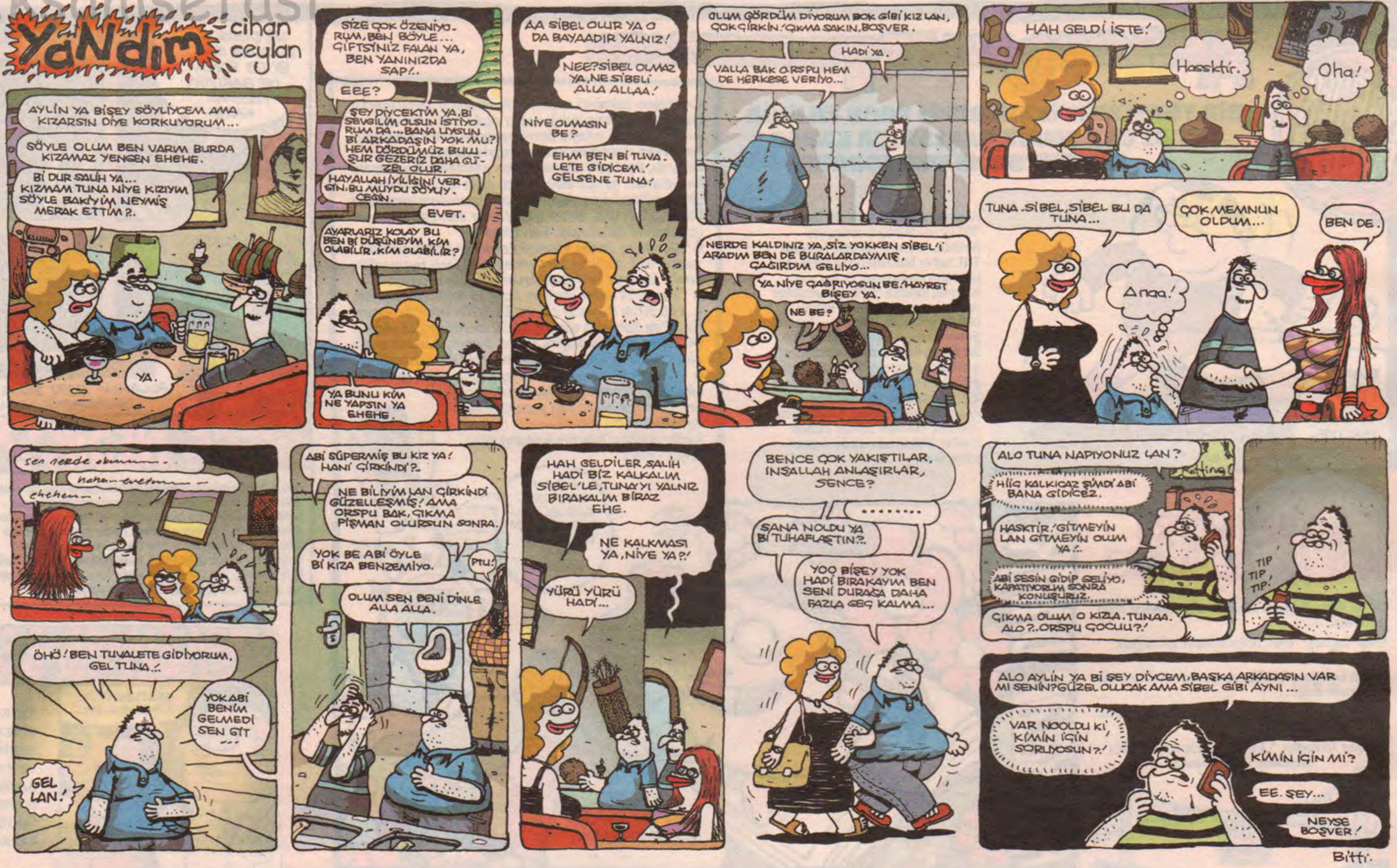
Tenzih ediyorum!

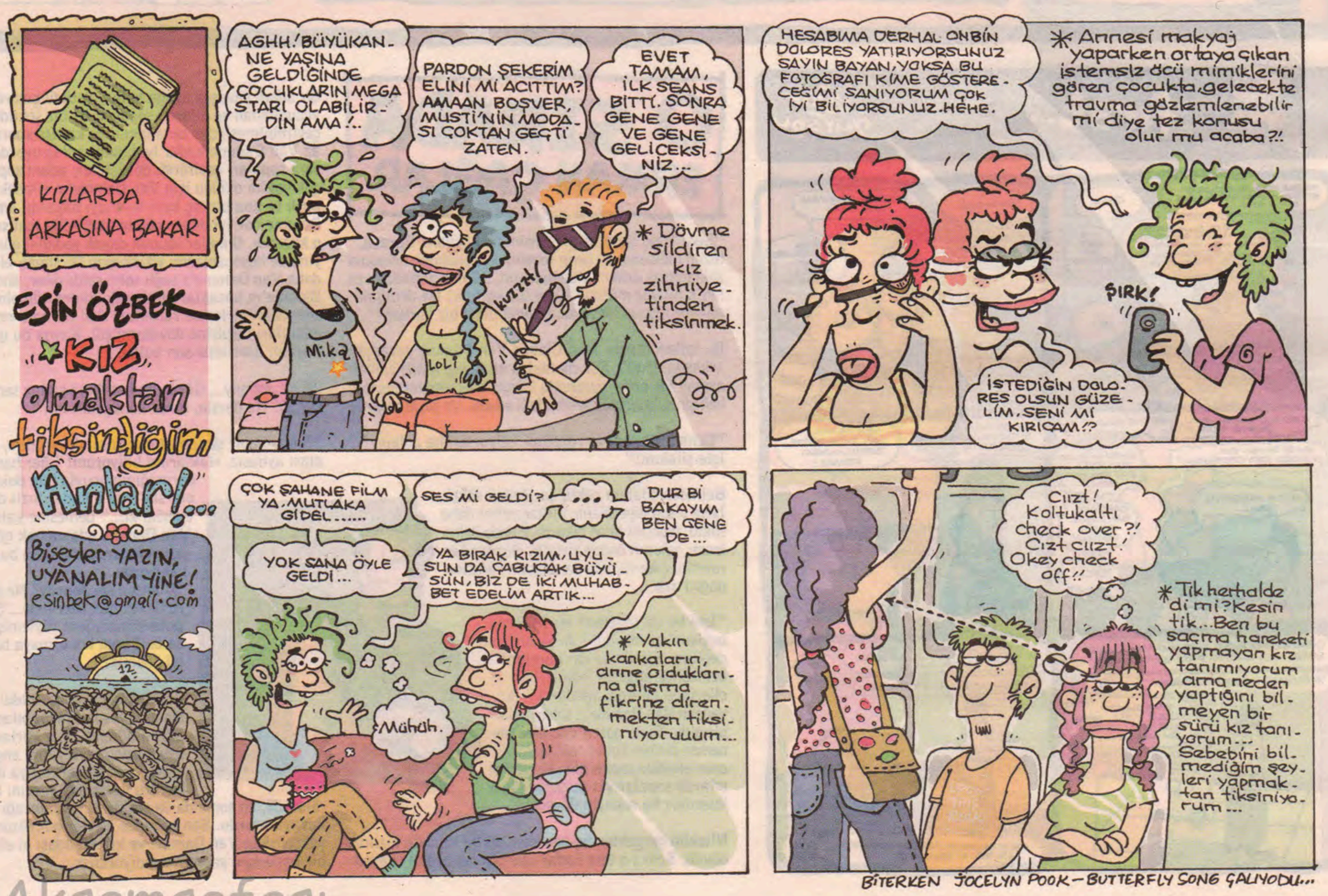

■ Yalnız bu Berlusconi de yaman çıktı be? Olur olmadık her yerde bitiyor, alakası olmayan anlaşmalar yapılırken spor programında demeç veren futbolcunun arkasından kameraya el sallayan taraftar gibi beliriyor. Allah düşmanımın başına vermesin. Acı içindeki İtalyan halkını tenzih ederim.

■ Şimdi ben şunu anlamıyorum. Dünya, elbette ki bir dengeler dünyası eyvallah ama nasıl oluyor da San Marino diye bir ülke var, San Marino'nun toprak bütünlüğü nasıl oluyor da hala baki kalıyor işte onu anlamıyorum. Sınır desen, sınırda da değil, İtalya istese alır. Hayır, almasın, kardeş kardeş otursunlar da, bu devlet olma iştihası nereden kaynaklanıyor onu anlamaya çalışıyorum. San Marinoluluk bilinci nasıl bir bilinçtir, San Marino'lu da festivalinde şenliğinde "San Marino'luyuz bütün başlardan üstün başlardan üstün olan başlarız / Tarihten önce olmasak bile milattan sonra 300'den beri varız" gibilerinden marşlar okuyorlar mı? Hayır ülkenin resmi adına bakıyorum "Çok Huzurlu San Marino Cumhuriyeti" diyor. O da biraz nispet gibi. Sizde huzur yok, biz de var der gibi. Hayır, halkını tenzih ederim ama kralı prensi falan da yok ki arkadaş ülkenin çatayım.

Akşamsefası

BİSEYLER DUYDUM

AMASYA DEVLET TELEVİZYONU

BİR YÖNETMEN YARDIMCISI 2008 YILINDA TRT'DE ÇALIŞMAYA BAŞLAYANA KADAR AMASYA'DA NE YAPIYORDU?..

Amasya doğumlu İbrahim Şahin'in, TRT Genel Müdürü olmasıyla birlikte, Amasya'yla ilgili haberler TRT haber bültenlerinde sıkça yer bulmaya başlamıştı. Gelen son haberle, İbrahim Şahin'in memleket sevdasının sanıldığında büyük olduğu anlaşıldı. Haber şu: *İbrahim Şahin' in memleketi* ***Amasya'dan bir firmayla*** *yönetmen yardımcısı, montajcı, altyazı operatörü, grafist gibi alanlarda 15 kişilik hizmet alımı için anlaşma yaptığı ortaya çıkar. Anlaşma yaptığı firma, Yapal İnşaat Taahhüt Mobilya Sanayi Ticaret Limitet Şirketi adında bir* ***inşaat şirketidir...***

Ergenekon belgeleri arasında bir avukatın darbe sonrası hayallerini kaleme aldığı notlar açığa çıktı. Avukat, AKP'nin darbe yoluyla devrilmesinden sonra kendisinin **başbakan olacağına kesin gözüyle bakıyor.** Aldığı notlarda, üçü hariç tüm televizyon yayınlarını durdurmak, bankalardan günlük 800 TL'den daha fazla miktarda para çekilmesini yasaklamak, havalimanlarını kapatarak tüm uçuşları iptal etmek gibi planlar var. İşte avukatın çok samimi notlarından bazı bölümler:

- *"Gerekirse Boğaz köprüsü üzerinden konuşurum iki yakaya halk dizilir ve bir muhteşem toplantı tertip edilir. İzmit, Sakarya ve Trakya İstanbul'a yönlendirilir."*
- *"Yozgat'ta ve her yerde en fazla 15 dakika konuşayım. (...) 00.30'da Bursa'da olayım, 01.30'da İzmir'de olayım, 02.30'da Konya'da olayım, 03.30'da Antalya'da olayım. 04.30'da Tarsus'ta olayım. Adana, Mersin, Antep arasında otobandan ve diğer yollardan çevredeki tüm iller gelir..."*
- *"Çok gerekli olmadıkça yurtdışına gitme, çok gerekli olmadıkça gezme, geçmişte hatırı geçenleri ara, gerekirse onları özel yemeklere çağır ve sohbet et."*

kimler başkan (belediye başkanı) olsun başka diye..."

AĞAÇ NEDİR?

Çevre ve Orman Bakanlığı'nın İstanbul Büyükşehir Belediyesi'ne çöplük alanı olarak tahsis ettiği arazide 50 bin meşe ağacı kesildi. Arazinin tahsisiyle ilgili soruları yanıtlayan İstanbul Büyükşehir Belediye yetkilisi şunları söyledi: *"Çevre ve Orman Bakanlığı, sonunda doğru kararı verdi. Elbette ki ihtiyaç varsa, ağaç kesilecektir. Ayrıca buradaki ağaçların Çevre ve Orman Bakanlığı'nın koruma altına alacağı cinsten ağaçlar olduğunu düşünmüyorum.* ***Bunlar küçük meşeler...*** *Gönül isterdi ki, hiç kesilmesin... Ama başka çare yok. Belediye beş yıl içinde 1.5 milyon adet ağaç dikimi yapmıştır.* ***50 bin ağaç nedir ki? Ertesi gün yenisi dikilir."***

ÜÇÜNCÜ KÖPRÜ İÇİN NE DEDİLER?..

Gürsel Tekin: "Üçüncü köprü Tarabya Beykoz arası yapılacak..."

Kadir Topbaş: "Evet, üçüncü köprü güzergahı Beykoz Tarabya arasında..."

Tayyip Erdoğan: "Açıklanan şey üçüncü köprünün güzergahı değil..."

Ahmet Özal: "Üçüncü köprünün ismi Turgut Özal olsun..."

Hidayet Türkoğlu: "Üçüncü köprünün geçeceği arazilerle ilgileniyorum, dermişim..."

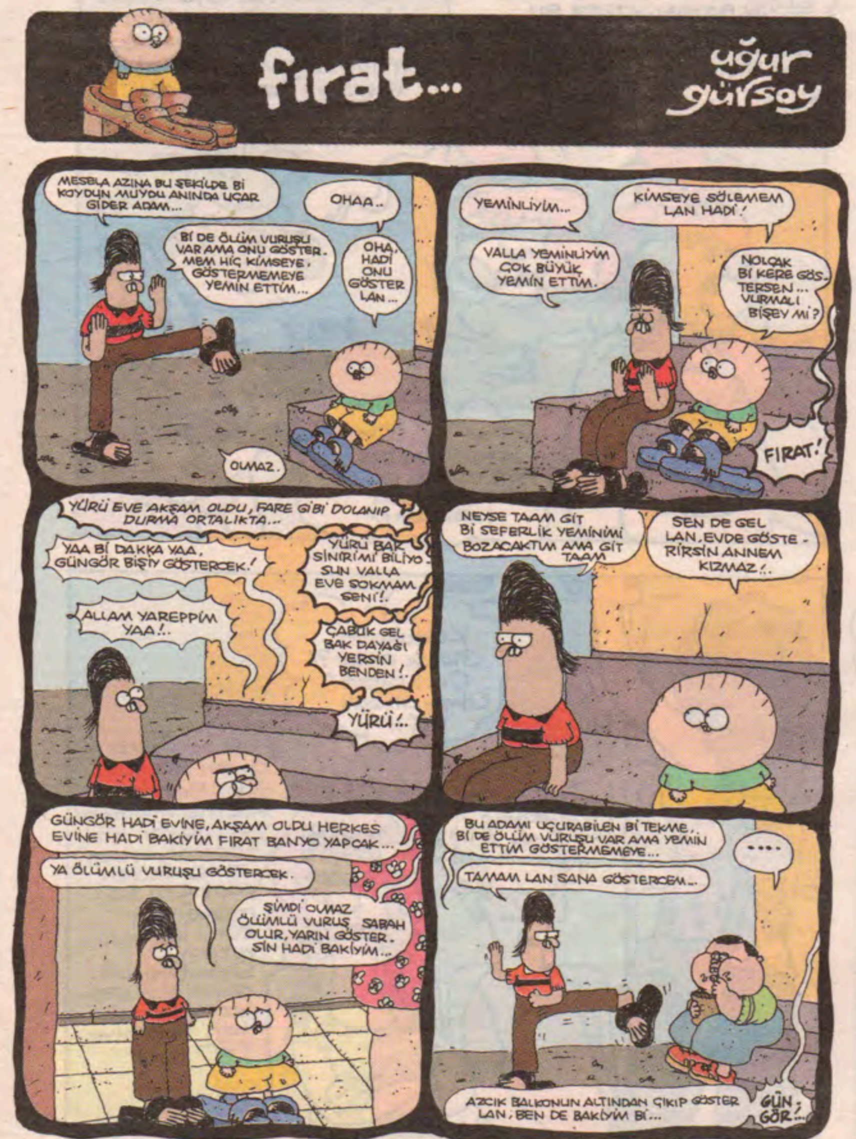
Harikalar Diyarı

YILDA SADECE 3 DAKİK... SAĞLIKLI BİR VÜCUDA...

'İŞYERLERİNDEK... GİREN YENİ BİR... HEKİMİN BİR İŞ... YETERLİ GÖRÜL... DAKİKA' İFADES... İŞÇİYE 30 DAKİ... ÖRGÜTÜ'NE GÖ... GEREKİYOR.

O SIRADA

ERMAN ÇAĞLAR

"Sen! Hey, sana sesleniyorum bok çuvalı! Buraya, bizim mekanımıza gelip rozetinin ve silahının arkasına saklanarak erkeklik taslıyorsun... Onlar olmadan sen nesin biliyor musun? Koca bir korkak! Ne dediğimi anlıyor musun? Koskoca, lanet olası bir korkak!"

Bu lafları duyan Jean-Claude Van Damme yavaşça arkasını döndü. Çok meraklısı olmadığı halde zaman zaman tekmeli – yumruklu kavgalara giren bir insanın bakışlarıyla süzdü karşısındaki adamı. Ve şöyle bağırdı:

"Demek silahım ve rozetimi istiyorsun ha Johnny? İşte silahım!"

Belinden silahını çekti, şarjörünü söktü. İyice olsun diye silahın birkaç yerini daha söktü, tepesini falan çıkardı. Elinde kalan kısmı adamın önüne fırlattı. Boynundan rozetini çıkardı, onu da adamın kafasına doğru attı.

"İşte bu da rozetim! Hadi! Bunu beklemiyor muydun? Artık bir polis değilim. Elinde ne var görelim!" demesiyle adamın fedailerinin ellerinde bilardo sopalarıyla iki yandan Van Damme'a saldırmaları bir oldu. Bunu gören Van Damme hemen birinin kolunu büküp kırdı, onun elindeki sopayı aldı. Kendisine bilardo sopalarıyla saldıran diğer insanları bu sopayla dövecekti.

Nitekim gerçekten üç-beş elemanı bu sopayla hızlıca dövdü. Sonra o ana kadar kavgayı kenardan izleyen bir adam yavaşça ayağa kalktı, üstünü çıkardı. Kaslı vücudundan ve bilardo sopasını iyi bir şekilde çevirebilmesinden bu adamın da karate sporunu en az Van Damme kadar iyi bildiği anlaşılıyordu. Bir süre sopaları çevirerek dövüştüler; adam sopalara çok hakim olduğu için Van Damme'ın elindeki sopayı kırdı ve ona birkaç kere vurmayı başardı, ama Van Damme çok iyi döner tekme atabildiği için sonuçta o kazandı. O kadar insanın dayak yediğini gören ama yine de heyecanlarını yitirmeyen iki sopalı eleman daha Van Damme'a sağlı sollu saldırdılar, ancak Van Damme'ın bacaklarını açarak aniden çömelmesi sonucu birbirlerine vurdular. Van Damme resmen adamları birbirine dövdürmüştü. Kavga bu güzel ve mizahlı hareketle son buldu.

"Evet Johnny... Görünüşe bakılırsa yalnız sen ve ben kaldık. Ne dersin, biraz konuşalım mı?"

"Sana hiçbir şey anlatmak zorunda değilim, lanet olası aynasız. Haklarımı biliyorum! Eğer bana parmağının ucuyla bile dokunacak olursan seni o kadar hızlı dava ederim ki..." demesine kalmadan Van Damme adama çok güzel bir yumruk vurdu. Adamın burnu kanıyordu.

"Unuttun mu Johnny? Ne silahım, ne de rozetim üzerimde... Şu anda polis olmadığımı söylemiştim sana. Şimdi konuşmaya başlasan iyi edersin!"

Sonra kısaca şunlar oldu: Van Damme teslimatın yapılacağı adresi öğrendi, kızı kurtardı, uyuşturucu sevkiyatını engelledi, olaya karışan herkesi ya döverek bayılttı ya da boyunlarını kırarak öldürdü, en sonunda da sevkiyatın yapılacağı gemiyi havaya uçurdu. Son sahnede alevler gökyüzüne yükselirken Van Damme ve kız arkadaşı el ele yeni bir başlangıç yapmaya gidiyorlardı.

bir yaşam mimarı AĞAOĞLU

İnşaat sektörünün en büyük gruplarından Ağaoğlu'nun Yönetim Kurulu Başkanı Ali Ağaoğlu, "1970'li yıllarda İstanbul'un Anadolu yakasında yapılan yapıların büyük bir kısmına inşaat malzemesini ben sattım. Kumları Marmara Denizi'nden, demirleri hurdadan çektik. O zamanın şartlarında en iyi malzeme buydu. Sadece biz değil tüm firmalar aynı şeyi yapıyordu. Deprem olursa İstanbul'a ordu bile giremez, ölen şanslıdır," dedi.

NİTELİK SİZBİLGİ

Yerel seçimler öncesi "***İki yıl önce demokrat***
duğum için *Demokrat Parti'ye üye*
dum..." sözleriyle neden DP'yi tercih
tiğini açıklayan ve sonrasında Şişli
elediye meclis üyeliğine aday olan
anken Şebnem Schaefer, seçimi
ybettikten sonra yeni bir idealle
amıza geri döndü: ***"Hedefim Almanya***
şişleri Bakanı olmak..."

ZI AYIRARAK
HİP OLABİLİRSİNİZ

K' KONUSUYLA İLGİLİ YÜRÜRLÜĞE
TMELİĞE GÖRE, İŞYERİNDEKİ
LDA 3 DAKİKA MUAYENE ETMESİ
YÖNETMELİKTE, 'BİR İŞÇİYE 3
PKİ ÇEKECEĞİ DÜŞÜNÜLEREK '10
DESİ KONULMUŞ. DÜNYA SAĞLIK
MUAYENE İÇİN EN AZ 20 DAKİKA

BİR DAKİKA AKLIMA BİŞEY GELDİ!..

Şair Cevdet Karal, Başbakan Erdoğan'ın Davos'taki 'One minute' çıkışla ilgili 223 sayfalık bir derleme yazdı. Kaknüs Yayınları'ndan çıkan bu kitabın adı ***"One Minute Bi Dakka"****. 7 TL'den satışa sunulan kitabı AK Parti İzmir İl Başkanlığı partililere dağıtmaya başladı. Satışlar iyi, Şair Cevdet çok mutlu...*

yazmasaydım çıldırırdım
—Sait Faik—

Yazdığım iyi oldu... Bakiyim...
iyi oldu lan... daha ne olsun...
Haydi hayırlısıylan bide
dağıtılsa...
—Cevdet Kartal

FIRAT BUDACI

o sırada erman çağlar

O sırada Erman Çağlar, Jean Claude Van Damme'ın muhteşem bir insan ve yenilmez bir dövüşçü olduğuna yürekten inandığı bir yaştaydı. Bir arkadaşının "Van Damme hep tekme çalışıyormuş, o yüzden yumrukları güçsüzmüş" sözlerine çok sinirlendiği ve aksini kanıtlamak için saatler süren tartışmalara girdiği bir dönemden geçiyordu.

Van Damme'ı bu kadar çok sevmesinin belli başlı nedenleri vardı. Bazıları şunlar:

1. Van Damme uçan tekme, döner tekme ve uçan döner tekme üzerinde uzmanlaşmıştı. O yıllarda Erman Çağlar'a göre dünyadaki en güzel şey uçan tekmeydi.
2. Van Damme'ın filmlerinde gördüğü kadın erkek ilişkisi modeli Erman Çağlar'ın kafasındaki modelle birebir örtüşüyordu (kızın hayatını kurtar – mütevazi tavırlar sergile – sonlara doğru (kızın da rıza göstermesi halinde) kızı öp).
3. Steven Seagal'den çok daha sevimli bir insandı. Steven Seagal gibi tombul ve kırmızı yanaklı bir insanın dövüş ustası olması zaten saçmaydı. Sevginin sporu olarak lanse edilen aikidoyla her filminde elli-altmış kişiyi öldürmesi de saçmaydı. Aikido'nun kendisi de Erman Çağlar'a saçma geliyordu. Bir keresinde aikido kursuna giden bir arkadaşıyla bu konuyu tartışmışlardı. Arkadaşı aikido sporunu "yalnızca kendini savunmak zorunda kaldığında" kullanacağına and içtiğini anlatmıştı. "Peki çok sinirlenirsen, kendini tutamayacak gibi olursan ne oluyor? Mesela annene küfrettiler... O zaman ne oluyor?" diye sorduğunda "kafa atarım" yanıtını almıştı.
4. Chuck Norris gerek sakalı, gerekse tavırlarıyla dönemin Galatasaraylı futbolcusu Uğur Tütüneker'e benziyordu. Uğur Tütüneker'e benzeyen bir insanın Van Damme'a rakip gösterilmesi Erman Çağlar için komik bile değildi.

Liste böylece uzayıp gidiyor, Erman Çağlar Van Damme'ı sevmek için her gün yeni sebepler buluyordu. Ta ki, bir gün ansızın ergenliğe girene kadar...

Bir zamanlar damarlarında Van Damme'ın suretinde akan yaşama sevinci Erman'ı aniden terketti. "Van Damme, Chuck Norris'in .mına koyar" döneminden "filmlerde ölmez aslında kimse / yönetmen motor dediğinde ölüler kalkar yerinden / ama seninle yaşadıklarımız / bir film değildi aslında, öyle gibi de olsa / ve sen beni gerçekten öldürdün" şeklinde çok kötü şiirler yazmaya başladığı döneme geçişi üç gün, bilemedin dört gün sürmüştü. Üstelik henüz ilk çekme radiohead kasedini bile dinlememişti...

RAMAZAN ÖZEL

Yağlı Geçmiş Zaman

MEMO TEMBEL ÇİZER

VAKIÂ-İ ACÂİB-ÜL ASR-I EVVEL

Sadrâzam Tayyîb ile Millî Harekât Fırkası umumreisi Bahçelü, (Kürdiyyat Açulumu) sebebile birbirlerine verib veriştirüyorlar.

Türk: Yâhu bu herüfler hep kavga mı edecek? Hiç mi sulhta mutâbık olmıyacaklar?..
Kürd: Amman bırak, kavga etsünler! Mutâbık oldukları vakit ittifak edüp o yumrukları bizim kafamıza indirmiyecekleri ne mâlum?

SIHHAT KÖŞESİ

Pek çoğumuz bilir, luzumsuz sarfiyâtı yermek maksadiyle söylenmiş bir vecîzemiz var: (**Arab yağı bol buldu mu husyesine sürermiş**) Bugün fevkalâde terakkî etmiş münkeşif tıbb ilmi bize göstermişdir ki Arab Milleti meğer hiç de müsrîf değil imiş, bir bildiklerü var imiş. Artık mâlumumuzdur ki yağ (*lipid*) denilen mayî, erkek milletinin en birinci dostudur, husyelerin bir numerolu ilacıdır. Husyelerde husule gelen tenasül kabiliyyeti, cilt sathından tatbik edilen yağ ile fevkalade artmaktadır. Her gün sokağa çıkmazdan evvel donumuzun ağına ekmek bıçağiyle süreceğimiz bir mikdar tere yağı, husyelerimizi gün boyu dinç tutacakdır. Akşam üzeri işden eve vâsıl olduktan sonra husyelerimizi yarım saat zeytün yağında beklettiğimiz vakit, o gece edeceğimiz cîmâdan evvel ziyadesiyle dinlenmiş oluruz. Bir *organiqué* pazarından tedarik edebileceğimiz soya yağı, husyelerdeki *anti-oxidanné* mikdarını asgarîye indireceği gibi, aktardan tedarik edilebilecek bâdem yağı da husye kıllarını kıvır kıvır kıvrak ve pırıl pırıl parlak bir hâle getirecekdir... Tevekkeli değil, Arab husyesi beynelmilel şöhret sâhibi olmuş hatt-ı zâtında...

Mutaassıb Beylere MÜJDE!.. PERDE-İ MÜNFERİT ÇIKDI!..

-Zevcenize gâvur işi deniz hammâmı kıyâfeti (*mayo*) giydirmekden imtinâ mı ediyorsunuz?

-Zevceniz denize elbîse ile duhul etdiği vakit avret yerleri ayân vü beyân ortaya mı çıkıyor?

-Zevceniz haşemâ ile güneşlenünce her tarâfında isilik mi peydâh oluyor?

-Zevcenizi denize götürmediğiniz vakit işleri karuşdurup eziyet mi çekiyorsunuz?

-O vakit Perde-i Münferit tam da sizin aradığınız şeydir!..

-(Perde-i Münferit)'i kurmak fevkalâde zahmetsizdir

-...İster karada

-...İster denizde... zevcenize hem rahatlık hem taassub tedârik eder

-Optionaiéll olarak ilaveettirebileceğiniz "eldüvanlı peçe" sâyesinde zevceniz, ailenizi de gayet güzel çeküb çevürebilir.

Perde-i Münferit iffetinizin *guarantéé*'sidir...

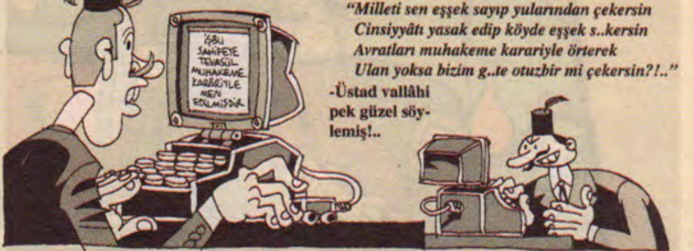

-Yahu şu işe bak! Daha dün işitdim ki Neyzen Memo şahsî sahifesünde internet sansürâtını hicveden bir kıt'a neşretmiş. Lâkin işte bugün, neyzenmemo nokta kom'a vâsıl olunamıyor!..

-Ben *computér*'imin dal-nun-sad âyârını değiştirmiş idim. İstiyorsan sana kıt'âyı okuyayım:

"Milleti sen eşşek sayıp yularından çekersin
Cinsiyyâtı yasak edip köyde eşşek s..kersin
Avratları muhakeme karariyle örterek
Ulan yoksa bizim g..te otuzbir mi çekersin?!.."

-Üstad vallâhi pek güzel söylemiş!..

Ramazan davulcusuna bakış

Bence ramazan davulcusu Avrupa birliğine giremez. Gecenin o saatinde adamı davulla uyandırırsan korkar bunlar. Çocukları travma geçirir mahkemelerde sürünürüz gelenek uğruna.. Avrupalının yakından tanıdığı çıngırak hem geleneği yaşatma hem de Avrupalının uyum sağlaması açısından uygun olacaktır.. Gece saatlerinde geçicek olan ramazan çıngırakcısının mani yerine İngilizce parçaların sözlerine yer vermesi de bu değişimin hoş birer parçası olabilir. *(Örn. Scorpions-still loving you Metalika-nating else medırs).* Veya sadece **"Ho-Ho-Ho"** da diyebilir ve bacalardan sahur paketi atabilir. Ramazan davulcusuna en yakın figür noel baba diye düşünüyorum. Senenin bi günü hariç bakir bir konu. Boş vakitlerinde Müslümanları sahura kaldırdığına inandırabiliriz Avrupalıları.. Bir diğer kaynaşma figürü de omzunda müzik seti taşıyan zenciler olabilir.. Sahur vakti bunlar up-tas up-tas geçseler dahi Avrupalı şöyle bi bakar **"aman zenci geçiyo"** der çok umursamaz, biz de rahat rahat sahura kalkmış oluruz, hem de birbirinden güzel zenci ritimleriyle.. Yu no wad ay min?.. Ramazan zencilerinden sonra bir başka figürümüz ise ramazan gerillası.. Avrupalı gerillayı sever. Ramazan davulcularını ezilen bi halk olarak gösterip, illegal gerçekleştirecekleri davul eylemlerini batı toplumuna destekletebilir, onları davulcu bile yaparız.

Peki, **"baba bütün Müslümanlar niye bu saatte uyanık"** derse çocuk, Avrupalı baba ne cevap verecek.. Avrupalıyı bu konuda da bilinçlendirmek gerekecek. İşte cevap: İtiz cast dı dirim sivit hart, yani **"sittir git, yat uyu"** çocuğu fazla şımartmicak Avrupalı, önce bunu bilinçlensin.. Vur ağzına yolla çocuğu.. Sizinle anlaştık çocuğunuz kaldı anına koyim.. Avrupalı biraz kafayı çalıştırsa ramazan davulcusunu kullanır çocuğu korkutmak istediği zamanlar.. Mesela: Öyle yapma seni tokmaklıya veririm, bi daha bunu dersen seni davulcuya satarım, çocukların derisini geriyomuş davula, falan fıstık aklını alıcan çocuğun.. Mum olacak mum..

Bütün bunlara rağmen ramazan davulcularını yine de A.B'ye sokamazsak, Rio karnavalına ihraç edelim derim.. Orda davulların gece geç saatlere kadar susmadığını biliyorum.. Veya kuzey avrupanın altı ay gündüz olan yerlerine yollayalım.. Gece vakti davul çalıp tepki çekmemiş olurlar. Ama "yok arkadaş ben davulcumsuz yapamam" diyorsanız, son ihtimal Pakistan, Suriye, Mısır gibi Sünni ülkelere turist olarak gidip ramazanı buralarda geçirebilirsiniz..

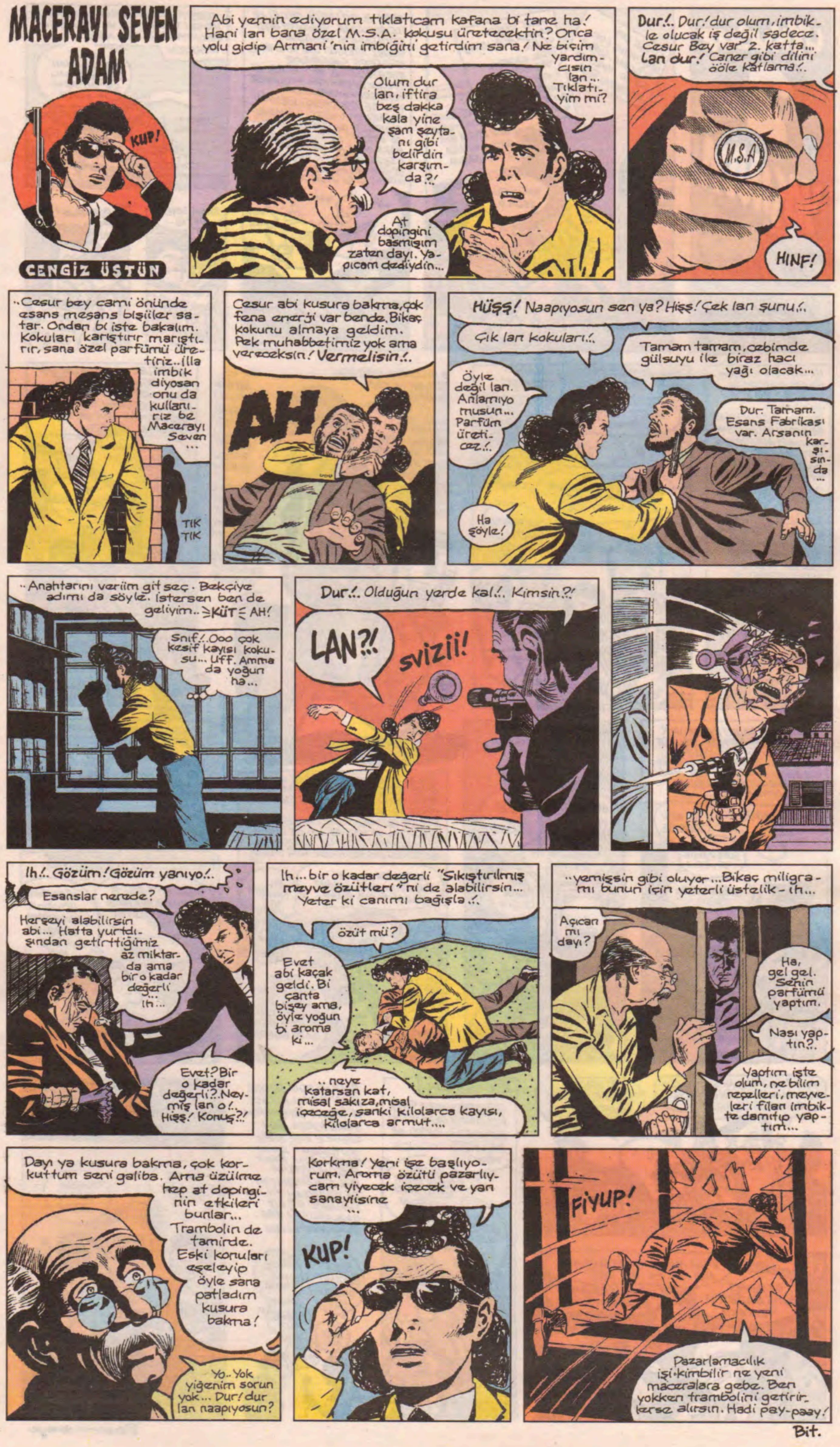
Ramazan davulcuları Fransız direnişindeki gibi yeraltına çekilip seslerini sokaklar boyu devam eden mazgallardan da duyurabilirler. Veya fosforlu tokmak ve davullarıyla gece karanlığında hoş bir şovla da Avrupalının kalbini kazanabilirler. Ramazan davulcusu bu, ne yapacağı belli mi olur. Bi bakarsın davul dövüyo, bi bakarsın fülüt üflüyo...

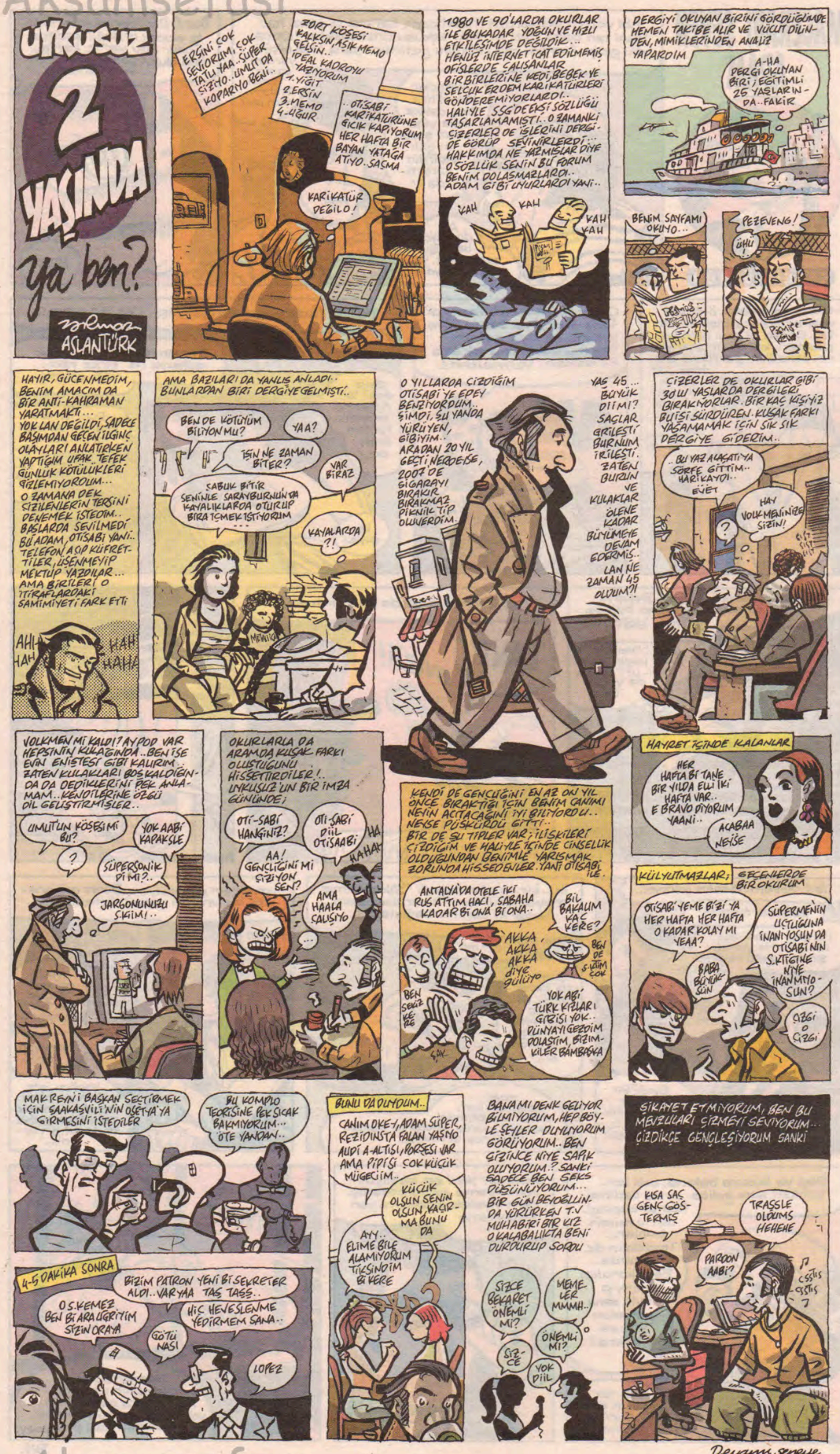
Yazıma Libya'nın 70 senedir milli ramazan davulcusu olan Bedr Hassan Fayd'ın unutulmaz bir manisiyle son veriyorum..

"Masada boş
bardaklar
Kirlemiş tabaklaar
Sahur vakti geliyor
Yiyelim sabaha
kadar
Hey hey
Uykusuz her gece
Naanınıaanina..."

Ord.Prof. Helmut Von Zimmermann

O GÜN O ODADA NELER OLDU?

Erman Çalar

Annesi getirdi

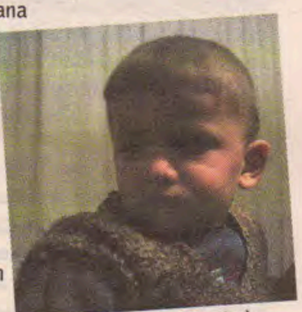
Odamın kapısı usul usul vurulduğunda bilgisayarımın başında oturuyordum. "Buyrun?" dedim. Kapı yavaşça açıldı, gelen misafir kadın ve küçük çocuğuydu. "Erman'cığım çalışıyor musun? Rahatsız etmiyoruz değil mi?" dedi küçük çocuğun annesi. "Yok estağfirullah buyrun" dedim. Kadının ne amaçla odama geldiğini biliyordum, yine de kadının açıklamasını ilgiyle dinledim. "Tolga'nın içeride biraz canı sıkıldı Erman abisi. Senin bilgisayarında oyun var mıymış merak etti. Ben çok ayıp abi rahatsız edilmez dedim ama illa soralım diye ısrar etti" dedi kadın. Çocuğunun kuramayacağından emin olduğu cümleleri çocuğunun yerine kendisi kurarak kendisini aradan çekti, benimle Tolga arasında bir diyalog başlattı. Daha ben "gel Tolga'cığım, bakalım var mı senin sevdiğin gibi oyun" derken kadın odamı terk etmişti bile. Küçük çocuk sabit bakışlarla bilgisayara bakmaya devam ediyordu.

İkna olmadı

Ben küçük çocuk için oturacak yer ayarlamaya çalışırken, benim oturduğum bürosite tırmandı, klavyenin tuşlarına rastgele basmaya başladı. Ben ikinci bir sandalye getirip, yanına oturana kadar bu tutumunu sürdürdü. Henüz kendi başına bilgisayarda oyun bulup açacak kadar kafası çalışmıyordu. Böyle yapmaması gerektiğini, uslu olursa oyun açacağımı belirttim. Biraz duruldu, sandalyeye geçmeyi kabul etti. "Nasıl oyun oynayalım seninle, ne istersin?" diye sordum. Araba yarışı oynamak istediğini söyledi. Oyunun açılış demosunu görünce yine heyecanlandı, klavyeye uzanıp tuşlara basmaya çalıştı. Ben kendisine oyunun daha açılmadığını, açılınca oynamaya başlayacağımızı anlattım; o da bana babasının bilgisayarında da oyun olduğundan, fırsat buldukça savaş oyununu oynadığından bahsetti. Adamları vurduğunu, her vurduğu adam için puan aldığını, daha çok puan aldıkça daha çok adam öldürme hakkı kazandığını anlattı. Kim bilir babası nasıl kerizliyordu bu çocuğu. Aksiyon filmi açıp "buraya basacaksın, adam gelince de bu tuşa basıp adamı vuracaksın" desen jenerik yazılarını görene kadar tuşlara basacak kadar yaştaydı. Ben de şansımı denemek adına "şimdi biraz ben oynayayım sen öğren, sonra iyice öğrenince sen oynarsın" dedim, kabul etmedi. Israr ettim ama bağırır gibi olunca geri adım atmak zorunda kaldım.

Her yere çarptı

Oyun açıldıktan sonra onu bürosite yerleştirdim. Basması gereken tuşları gösterdim, buraya basınca gidiyor dedim. Hemen o gösterdiğim tuşa basmaya çalıştı. "Dur, daha değil, bak yarış başlamadı daha" dedim ama beni dinlemedi. Hangi tuşun arabayı sağa veya sola döndürdüğüyle ilgilenmiyordu. Yarış başladığında heyecandan bağırdı, bir süre araba sesi çıkardı. Kendisinden beklendiği üzere arabayı yolunun üzerindeki ilk ağaca vurdu. Yine de elini gitme tuşundan çekmek konusunda isteksizdi. Bir süre yolunun üzerindeki ağacın kendi kendine yok olacağını umuyordu. "Geri tuşuna bas, geri gidip yola çıkman gerekiyor" dedim, ilgilendi. Geri tuşunu gösterdim, ona da gitme tuşuna bastığı kadar şevkle bastı. Arkasındaki başka bir ağaca çarpana kadar geri geri gitti. "Dur bak ben sana arabayı yola çıkartayım, sen yoldan devam et" dedim, "olur" dedi. Arabayı yola geri çıkartıp klavyeyi tekrar Tolga'ya verdim. Bir süre düz gittikten sonra yeniden ağaca çarptı.

Tolga (temsili resim)

Teşekkür etmedi

Oyunu kırkbeş dakika kadar bu şekilde oynadık. Tolga aracı hedefine kilitlenmiş bir kaplanın motivasyonuyla ormanlık alana sürdü, ben arabayı tekrar yola çıkardım, o tekrar ormanlık alana sürdü. İkimiz de garip bir bilinç seviyesine ulaşmıştık, odada çıt çıkmıyordu. Neden sonra annesi geldi, "hadi Tolga'cığım, Erman abine teşekkür et, kalkıyoruz artık" dedi. Tolga aklına gelen ilk hareketi yaptı ve ağlayarak bürositten yere süzüldü, yerde topak oldu bir süre ayağa kalkmayı reddetti. Annesi çocuğu yerden kaldırmaya çalışırken bir yandan bana Tolga'nın bilgisayarlara ne kadar meraklı olduğunu ve babasının bilgisayarını çok güzel kullanabildiğini anlatıyordu. Ben de bir süre çocukların bilgisayarla erken yaşta tanışmalarının faydalarından bahsettim. Tolga sürüklenerek odadan çıkartılırken onunla gözgöze geldik. O gidince oyunu oynamaya devam edeceğimi anlamıştı.

cihan kılıç

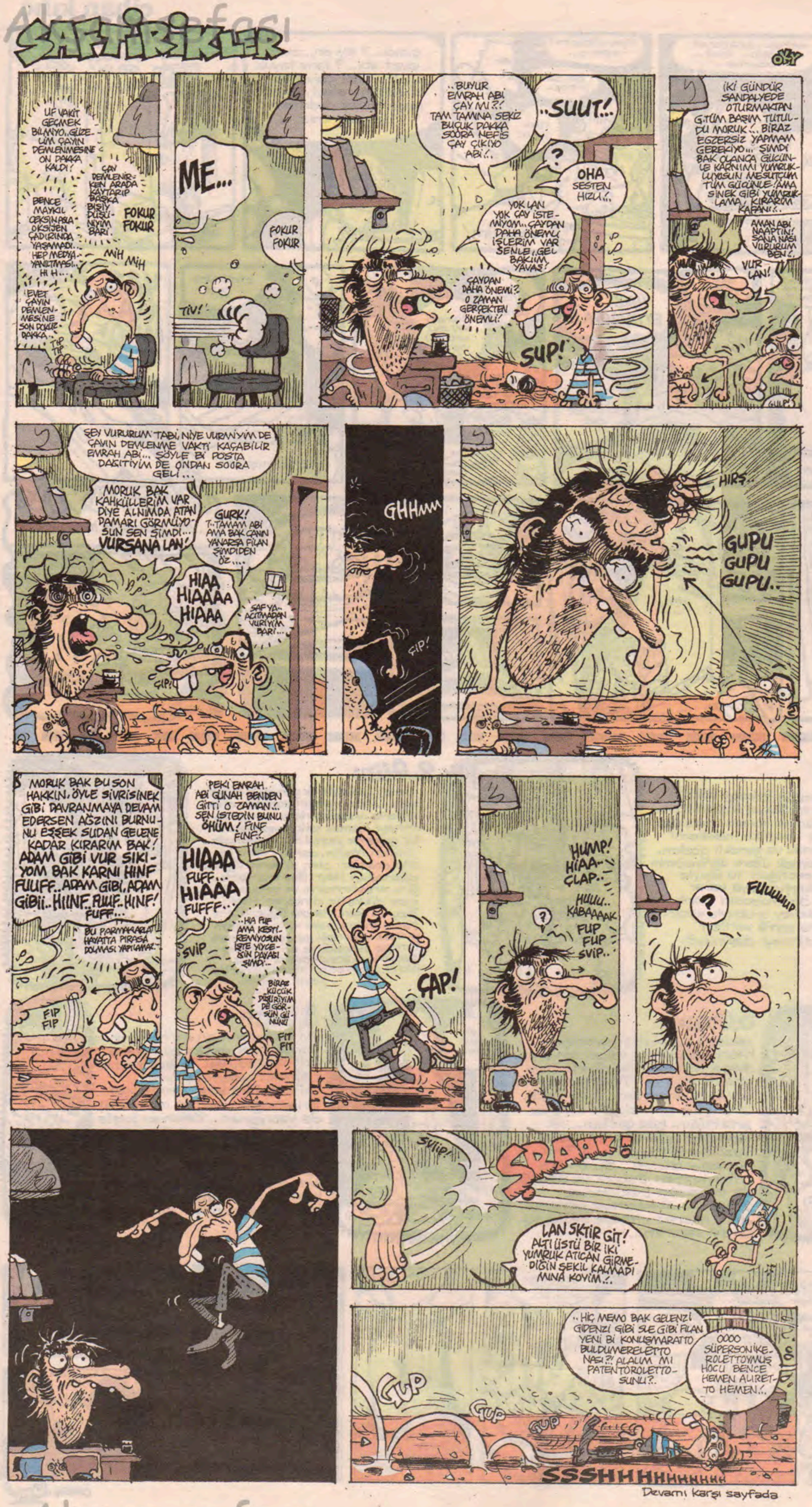

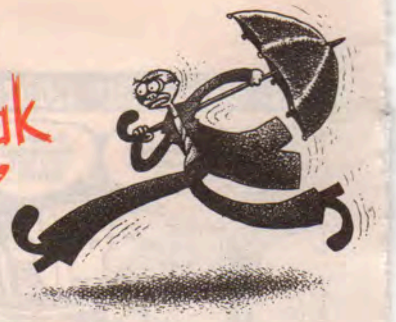

cihan@uykusuzdergisi.com

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

ÜÇ KISA ÖYKÜ

ÇEKİRDEK

Çekirdek yerken algısı azalıyor insanın. Sadece seyretmeye başlıyor. Televizyonda şarkı söyleyen bir Erol Büyükburç, bir maç ya da karşında konuşan bir insan fark etmiyor. Mutlak bir seyretmenin esiri oluyorsun. Dudaklarım morararak şişmeye başlamıştı. Gözlerim anlamsız bir bakışta sabitleniyordu. Kendini zorla yediriyordu. Zekâmın her 'çıt çıt'ta biraz daha gerilediğini hissediyordum. Duramıyordum, aslında durmak da istemiyordum. Tabağım boşaldığında yeniden doldurdum.

"Bu adamlardan her şey beklenir," dedi. Bunu söylerken her kelimenin tepesine bir tokmakla vuruyor gibiydi (galiba 'her şey' kelimesine 2 kere vurdu). Vurguyu çok seviyordu. Bense vurgulu konuşulmasından hiç hoşlanmıyordum. Konuşurken sık sık 'insanlar' diyordu. İnsanlar bencildi, insanlar düşüncesizdi, insanlara i-na-na-mı-yordu. Bayan Vurgu, hayatla ilgili tüm sıkıntılarını ortaya koyup bulabildiği bütün kelimelere abanırken, ona sadece çekirdek yerken çıkardığım 'çıt çıt' sesiyle karşılık veriyordum. Kendini çok erdemli bir yerde konumlandırıp geri kalan nüfusa 'insanlar' diyenleri pek dinleyemiyorum. Yüz ifadem sadece acı bir çekirdeğe denk geldiğimde değişiyordu. Onun dünyayı durduran sıkıntıları karşısında tek sıkıntım acı çekirdeklerdi. Erol Büyükburç, bağırmaya başladı. Jüri üyesi olduğu programda kendisine söz hakkı verilmemesini, "Ben sak-sı de-ği-lim," diye bağırarak protesto ediyordu. Çok güzel bir vurguydu bu. Çekirdek dünyamı yanıma alarak televizyona yöneldim. Çok porselenli dişleriyle stüdyodakileri ısırmak istermiş gibi bir hali vardı. 70 yaşında hâlâ Elvis Presley olmak isteyen bu adamı seyrederken çekirdek yeme hızım arttı. Ellerinde kalan tek şey, 'hâlâ gencim' gösterisinden ibaret bu tür insanları çok uzun süre izleyebiliyorum. Julia İglesias, Gönül Yazar, Erol Presley gibi sanatçılar, bana hayatta belli bir yaştan sonra direnmenin çok da anlamlı olmadığını öğrettiler. Sağ olsunlar. Bayan Vurgu, "Kapatsana şu televizyonu, bir şey anlatıyoruz şurada," dedi. Demek ki Erol'u çaktırmadan seyrettiğimi sanırken iyice kaptırmışım. Televizyonun sesini kısarken, "Aa yok, dinliyorum ben seni, çıt çıt," dedim. Sonra da kendimi affettirmek istermişim gibi tabağı uzatarak, "Çekirdek?" dedim. "Yok, istemem," dedi. Onunla ilgilenmediğim dakikalarda karnına çektiği bacaklarını kollarıyla sararak 'depresyonlu kız' pozisyonunu almıştı. Suskunluk oldu. Bu suskunluk boyunca çekirdekleri dişlerimin arasında hoyratça kırmak yerine, nazikçe ezmeye ve böylece 'çıt çıt' seslerini minimal bir desibele indirmeye gayret ettim. Fakat ufak bir sorunum vardı, en son ne anlattığını bilmiyordum…

Suskunluk boyunca depresif pozisyonu korudu. Yalnızca ara sıra hafifçe öne arkaya sallanarak pozisyonuna şizoid eklemeler yapıyordu. Tabaktaki çekirdeğim bitmesine rağmen paketten ilave yapmaya çekiniyordum. Kabukların arasında ümitsizce çıtlanmamış taneler arıyordum. En az onun kadar çaresizdim. Sonra aniden, "Denizi olmayan bir kentte yaşayamam ben," dedi. A-ha 'romantik solungaç solunumu', dedim içimden. Aklıma gelen tek şey, "Yaşadığımız ilde deniz var," cevabıydı. Bu tür melankolik girişlere böyle coğrafik bir cevap vermek ayıptır. O yüzden cevap vermeden çekirdeğe devam ettim. Sesi kısık televizyonda Fatih Altaylı'yı gördüm. Sadece görüntüden ibaret bir Fatih Altaylı'yı seyretmenizi tavsiye ederim. Dudaklarında tanımsız bir devinim var. Çekirdek yemek bu adama çok yakışır, diye düşündüm. Özellikle kabukları tükürmesi tam bir şölen olabilir. "Denizin olmadığı bir kentte nefes alamazmışım gibi geliyor," cümlesini duyunca televizyonu bırakıp tekrar Deniz Canlısı'na döndüm. Denizin peşini bırakmaya niyeti yoktu. Ben çekirdekle, o sonu gelmez konuşma iştahıyla, beraberce bir uçuruma doğru hızla yaklaşıyor gibiydik…

Bazı insanların denizi olmayan kentleri kendi coğrafyalarından silmek gibi bir arzusu var. Bu tür söylemlerde 'şehir' ve 'kent' kelimelerine özel bir vurgu yapılıyor. Özellikle 'kent' kelimesi duyguları çok iyi karşılıyor. Mesela, "Kaçacağım bu ilden," diyemezsiniz ama "Kaçacağım bu kentten," dediğinizde yüzünüze aniden bir ozan yorgunluğu çöker. Önümdeki çekirdek dağı gittikçe büyüyordu. "Sen yaşayabilir misin deniz olmadan?" dedi. Tam o anda, bir çekirdek kabuğu iki ön dişimin damak tarafındaki aralığına saplandı (bu en kötü çekirdek yaralanmalarından biridir). Yaralı olmama rağmen cevap verdim: "İstanbul iyidir…" "Evet… iyidir…" dedi. Benim cevabımdaki sıradanlığın çok ötesinde bin bir manayla yüklü bir onaydı bu. Dilim dişlerimin arasına yaptığı seferlerden her defasında yenilgiyle dönüyordu. Parmaklarımı bu operasyona dâhil etmem gerekiyordu. "Belki de en iyisi bir kıyıya, ne biliyim Ayvalık'a falan yerleşmek," dedi. Parmaklarımı ağzıma soktum. İçinde, 'dingin' kelimesinin olduğu bir cümle kurdu. Parçayı yakaladım. Şehir yaşamıyla ilgili bir şeyler söyledi. Parçayı tam çekerken kırıldı.(İşte en kötü çekirdek yaralanması!) "Kafam çok karışık," dedi. Televizyonda Cüppeli Ahmet Hoca'yı gördüm. Benim de kafam karışıktı. Parçanın iki dişimin arasında yarattığı basınç can sıkıcıydı. Parmaklarımı tekrar ağzıma soktum. Operasyon biraz uzayınca dudağımın kenarından ağız suyum aktı. Deniz Canlısı, içeriğinde 'Kaz Dağları', 'doğa' ve 'Tuncel Kurtiz' olan bir şeyler söyledi. Parça bir türlü çıkmıyordu. Çaresizdim. Çekirdeğin beni konumlandırdığı çok meşgul bir boyutta Deniz Canlısı'nı artık hiç dinleyemiyordum. Ayıp ettiğimin farkındaydım. Çekirdek belasından kurtulur kurtulmaz onunla konuşmaya karar verdim. Ama önce dilimin ve parmaklarımın çıkaramadığı parçadan kurtulmak için bu işin ustası bir kahramanı kendi saflarıma katmam gerekiyordu. Denizin, Kaz Dağları'nın ve kentin şiddetini azalttığı ilk boşlukta usulca sordum: "Sende diş ipi var mı?"

KAFE

Sokaklarda dolaşırken bir kasket, çapraz asılmış bir çanta ve çantanın içindeki kitaplardan güç aldığım yıllardı. Kitaplarda bana hayatla ilgili bilgi sunacak bir paragrafın, bir cümlenin hatta bir kelimenin peşindeydim. Duygusal dünyamda karşılıklar bulmaya bayılıyordum. Sanki bir hastalığım vardı da bu cümleler benim teşhisimi koyuyordu. Elimde kalem, bulduğum anda altını çizeceğim büyük laflar arıyor ve bulur bulmaz onları kendi hayatıma uyarlıyordum. Çoğu zaman altını çizdiğim cümlelere yazarın söylemek istediğinden başka anlamlar yüklüyordum. Sonu gelmez bir açlıktı bu, elimde kalem tedirgindim ve galiba etrafındaki her şeye anlam yüklemeye hevesli her insan gibi biraz zavallıydım…

Kültürel ergenliğimin en şaşalı zamanlarını yaşadığım üniversitenin ilk yılı, liseden bir arkadaşım İzmir'e gelmişti. Bir sene içinde çok değişmiştim. Arkadaşımsa memlekette onu bıraktığım gibiydi. Üniversiteyi kazanamadığı için babasının yanında çalışıyordu. Geldiği günün gecesi Bornova'da bira içtik. Birbirimize hiç yabancılık çekmedik. Ertesi gün onu Alsancak'a götürdüm. Bir kafeye girdik.

Büyük bir kitaplığı var bu kafenin. Garson, müşterilere arkadaş gibi davranıyor. Kafenin sahibesi, 'gündüzleri kafe işletiyorum ama akşamları kitap okuyorum gözlükleri' takmış, etnik giyimli bir kadın. Bir caz müziği çalıyor. Garsonundan, müşterisine; dergilerin üzerinde uyuklayan edebi kediden, mekân sahibinin gözlüklerine kadar yumuşak ve huzurlu bir kültür rüzgârı esiyor ortamda. Tesadüfen girdiğimiz bu kafede zaman geçtikçe garip bir rahatsızlık duymaya başlıyorum. Arkadaşım pek bu işlerin adamı değil, çok yüksek sesle konuşuyor ve bütün mekânda yankılanan geniş kahkahalar atıyor. Galiba biraz utanıyorum ondan. Hareketlerimde engelleyemediğim bir tedirginlik var. Arkadaş kılıklı garsona sipariş verirken ses tonumla, 'ben onun gibi değilim' demeye çalışıyorum. Özellikle pencere tarafında oturan ve Kafka okuyan nefis kız, arkadaşımın iri sesiyle kafasını kaldırıp bize baktığı zamanlar sıkıntım artıyor. 'Ben de sıkılıyorum bu adamdan' anlamında sinyaller gönderiyorum o tarafa. Yan masadakiler mırıl mırıl muhabbetlerinin arasında sık sık arkadaşıma bakıyorlar. Resmen kültür sopası yiyoruz. (Kültür sopası böyle olur, fiziksel şiddet içermez ama insanın tüm vücudunda acı veren lümpen kızartılar bırakır.) Hayatımda bir daha görmeyeceğim, mekânın ambiyansıyla kültür damarları iyice kabarmış bir takım insanlar için lise arkadaşımdan utanıyorum. Bedenen arkadaşımla aynı masadayken, ruhumla onların yanında yer alıyorum. Tuvaletten dönüşte kafenin kitaplığından bir dergi alıyorum. Biraz yüksek sesle, "O ne lan?" diyor arkadaşım. Refleks olarak Bayan Kafka'ya yan göz atıyorum. Bize bakıyor. Utanıyorum. "Ne dergisi o?" diyor. Birden, sesimi saklamaya gayret eden iğrenç bir tonlamayla, "Abi bağırma istersen!" diyorum. Gözüm tekrar Bayan Kafka'ya kayıyor. Arkadaşım hiçbir şey demiyor. O dakikadan sonra suskunlaşıyor. Ne yapacağımı bilemiyorum. En nazik ve kültürlü ses tonumla arkadaş kılıklı garsona art arda iki soru soruyorum: "Bakar mısınız? İki çay alabilir miyiz?"

SİNEMALARDAN AŞIRILAN HAYAT

Topuğu kırılan güzel bir kadının "Taksi!" diye bağırması; kaldırımdaki kırmızı renkli itfaiye borusunun bir araba darbesiyle patlaması; bir erkeğin sevgilisinin piti burnuna tıraş köpüğü sürmesi, üflemeli bir çalgıyı başlangıç düzeyinde ısrarla üfleyen hevesli bir insanın, yan odada kalan zavallıyı delirtmesi gibi görüntülere film ve reklam sektöründe rastlama şansımız, gerçek hayatta başımıza gelme şansından daha fazladır.İlk üç görüntü kafamda hala filmlerdeki şekliyle yaşıyor. Ama üflemeli bir çalgıya maruz kalan zavallı insan görüntüsü, yaklaşık yarım saattir benim bizzat oyunculuğunu üstlendiğim gerçek bir hayat kesitine ait. Ülke olarak yan odadan gelen canlı müzik performanslarına alışık olmadığımız için çalanın hangi üflemeli olduğunu bilmiyorum. Bir kültür başkenti olan İstanbul'da falan değilim. Bulunduğum yer, Kuşadası'na bağlı Davutlar'a yakın bir sahil kesimi. Kuşadası, ülkemizin sahilleri içinde entelektüel düzeyin en düşük, plastik beyaz sandalye sayısının en yüksek olduğu yerdir ve 'Davutlar', bu tür bir resitali kaldıramayacak kadar kalın bir kelimedir. Ses yan taraftaki 221 no'lu odadan geliyor. Gerçekten çok kötü çalıyor. Tahminim, 221'in bir Kuzey Avrupalı olduğu yönünde. Sabah erken saatlerde kalkmış, senkronize hareketlerle yarım saat kadar yüzmek üzere sahile inmiş, ülkesinde alışık olmadığı yakıcı güneş bedeninin her noktasına değsin diye 15 dakika şezlonga iyice yayılmış, Avrupa stilinde hızlı bir duş almış, gözlerini kırpıştırarak kahvaltısını yapmış ve odasına dönerek çalmaya yeni başladığı hobisini üflemeye karar vermiş olmalı. İşte hiç umurumda olmayan bu sitilli hayatın hobi kısmında uyandım ben. Sabah saat 10'da. 221'in üflediği aksak melodilerle uyandığımda geceden kalma olduğum için başım ağrıyordu. Yan odadan gelen üflemeliyle uyanmam, başımın ağrıması, tavana uzun süre bakmam, kalkıp pek de dekoratif olmayan lavabonun kenarlarına ellerimi dayamam, bir süre aynaya bakıp sonra dilimi incelemem ve musluğun hafif bir 'cıyk' sesiyle açılması, aslında gündelik hayatta pek yaşamadığım sinematografik hareketlerdi. Ve sanırım, durgun ilerleyen kaliteli bir film için her sabah aynı düzenin devam etmesi gerekiyordu…

Etti. İkinci gün yine 221'in provasıyla uyandım. Aynı gün öğlen saatlerinde de kendisiyle karşılaştım, Tahmin ettiğim gibi Kuzey Avrupalı değil, bir Almandı. (Kurguyu biraz abartmışım.) Ben odadan çıkarken o odasına giriyordu. "Üfleme artık!" der gibi pis pis baktım. Bakışımdaki anlamı yeterince karşı tarafa geçirememiş olmalıyım ki, ertesi sabah yine üfledi. Normalde iyi filmlerde bu döngü bozulmaz, benim de müdahale etmeye niyetim yoktu. Ama aynı gün bir şeyler yazmaya çalıştığım saatlerde bir de gece provası yapmaya kalkışınca, delirdim. Çok sinemasal delirmemiş olmalıyım ki duvara bir iki kere vurmakla yetindim. Ciddiye almadı. Daha fazlasına cesaret edemeyerek yatağa uzandım. İyice abarttı, sanırım sarhoştu ve ara sıra üflemeyi kesip Almanca şarkılar söylüyordu. Yaklaşık 10 dakika sonra üflediği şeyler nota düzeninden iyice çıkmaya başladı. En sonunda 'booorrt' diye uzun bir üflemeye abanınca, dayanamayıp yerimden fırladım. Kapıyı açtı. Gözlerini kırpıştırdı. Derdimi aksak bir İngilizceyle anlatmaya çalışırken bir yandan provanın devam ettiğini duydum. Ses, bu Alman'ın odasından gelmiyordu. Bir anda kendi filmimin finalinden çıkıp çok kötü bir durum komedisinin (filmin ismi "Başka Alman" olabilir) beceriksiz bir oyuncusuna dönüşmüştüm. Odama döndüm ve kendimi müziğin kollarına bıraktım. "Başka Alman," dedim içimden. Bu güzel bir film ismiydi.

Bebek kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

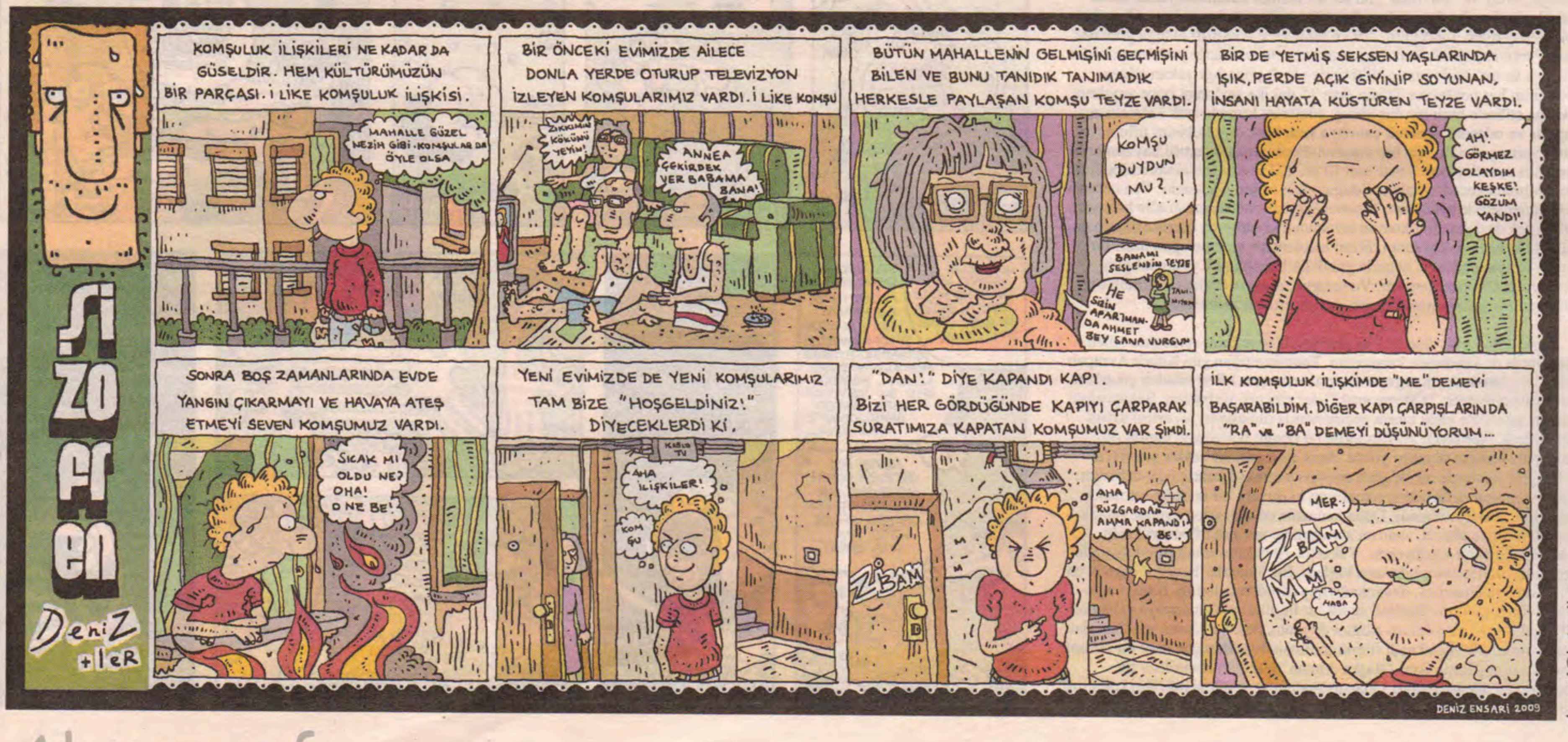
Çatı Katı

Neydi benim basit, sefil planım? Hatırlayalım: İlaç patronu Cabbar Bey hayatını anlatacak, ben de yazacaktım. Çok da başım ağrımadan çalışacaktım, zenginin hatıratı züğürde yolluk olacaktı.
Peki o zaman niye uyudum ben, bir gün boyunca, Basri Bey'in Balat'taki evinde? Ayaklarım çıplak, bahçenin toprağına basıyorum. Basri Bey, kendi kendine mırıltılar çıkararak, kara bir tavuğu besliyor.
"Bu alçağın hayatını yazma evlat" diyor Basri Bey, "bu oyuna alet olma! İşçilerine kendi imalatı ilacı yutturarak zaman kavramını bulandırmış ve haksız kazanç sağlamış bu piç, şimdilerde duayen gibi muamele görüyor. Hayatını yazarsa, bir ihanete ortak olacaksın!"
"Ama avans aldım" diyorum.
"Ne kadar aldın" diye soruyor Basri.
"Beşbin lira!"
"Yedin mi hepsini?"
"Yo, çoğu duruyo!"
"Ye! Siktiret, harca hepsini. Bana da ver biraz hatta, kunduzun kalbine kazık çak! Çak be evlat!"
"Olur mu yav öyle şey, yazmıcaksam adama parasını geri veririm!"
Basri Bey susuyor. Bir cep kanyağını bitirip yenisini açıyor. Bana da çay veriyor. Bakkalın tıknaz çırağı belirip Basri Bey'i çağırıyor. Basri gidiyor.
Yalnızlığımı fırsat bilen alık ilham perim, ağacın dalına damlıyor:
- N'aber yav, n'apıyosun sen burda?
- Bırak detayı, n'apayım onu söyle!
- Sen etik sahibi yazar diil misin, hemen bırak o adamın hayatını...
- Olan olmuş, ben n'apayım, işi tamamlayıp paramı alsam olmaz mı?
- Boşver, bulursun daha iyi fikir!
- Sanki veriyosun da fikir...
- Bırak şimdi fikri mikri, ben aşık oldum, aşk deyince başka konu konuşulmaz!
- Kime aşık oldun?
- Senin iskelete!
N'oluyo yav, hay mına koyiim! İlham perim, iskeletime aşık. Basri'nin bıraktığı şişeden bir yudum alıyorum.
O esnada iskelet dile geliyor:
- Ben de sana karşı boş diilim!
Boş olmamak mı? Perinin yanakları kızarıyor. Küçük, serin bahçede iskeletimle peri dansediyorlar. Karatavuk, ilgilenmiyor. Gözleri kıpkırmızı, dönüyor Basri Bey. "Tam oldu memleket" deyip şişenin kapağına kanyak damlatıyor. Karatavuk, kapaktan yutuyor alkolü. İskeletim benden mutlu! Bu beni de mutlu ediyor. Kimler arasında olursa olsun, aşk hali, aşksızlıktan iyidir. Aşksızlık, bir büyük can sıkıntısı. Şükredememek. Aşksız sahneleri montajda atmak lazım.
Basri Bey, bir torba dolusu döküman ve tablet örnekleri verip beni uğurluyor, karatavuk kucağında. Bakkalın ceketli, tıknaz çırağını otoparkta penaltı atarken görüyorum. Top, kalecide kalıyor...
Eve dönüyorum. Budapeşte'den dönmüş Masal. Buz gibi. Konuşmuyor. Zaten konuşsa "Gece nerdeydin?" diyecek. Nasıl anlatiim ona ben basri'yi, tavuğu. Duş alıp peştemale sarınıyor ve sigara içiyorum.
Sessizliğini bozup "Yanımda içme şunu!" diyor. Aha da beklediğim fırsat!
- Burda peştemalle oturup sigara içen Brad Pitt olsa caz etmezdin di mi?
- Caz etmek mi?
- Soruma cevap ver, Brad Pitt olsa?
- Ya, ne alakası var?
- Demezdin de mi bişey? (Sinirden "di mi" yerine "de mi" demek.)
- Senin sinirlerin bozuk.
- Problem diil, ilaççı dostlarım var!
- Efendim?
- Brad Pitt olsa böyle olmıcaktı!
- Evet efendim, Brad Pitt olsa böyle olmıcaktı!
Giyinip hızla evi ve Masal'ı terkediyorum. İyice dramatik olsun diye de, sadece Muhammet Ali'nin orjinal imzalı portresini alıyorum yanıma.
Çok rahatlamış haldeyim. Sırada Cabbar Bey var. "Buyrun avansınızı, hayatınızı başkası yazsın" deyip sıyrılacağım bu işten. Üzerimde siyah takım elbisem var ki, bu beni daha da kararlı bir adam yapıyor. Şu an ben ciddiyet arzediyorum, takım elbiseliyken espri-şaka yapmayın bana, kaos konuşalım, teori-iş-analitik risk konuşalım!
Cabbar Bey, kapıda cacık kaşıklayarak karşılıyor beni:
- Gel, gel, tam zamanında geldin!
- Sizinle konuşmak istiyorum.
- Gel gel, balonda konuşuruz!
- Nasıl?
- Ah ah ah!
Bu adamı bu gülüşü beni delirtecek. Arabaya binip açık araziye çıkıyoruz. Gerçekten de kocaman, sarı balon duruyor orda. "Arkadaşım hediye etti, ah ah ah!" diye coşkular içinde biniyor balona Cabbar Bey. Arkasından ben de biniyorum. "Ama ben de ona aşçımı hediye ettim" deyip yine gülüyor. Adam hediye etmiş manyak!
Havalanıyoruz!
Şehir giderek oyuncak kent haline gelip ufalıyor. Cabbar Bey, gayet şen.
- Güney Bey'le tanışıyormuşsunuz ha!
- Evet. Siz nerden tanıyosunuz?
- Güney benim orta mektepten arkadaşım. Bu balonu da bana Güney hediye etti!
Vay manyak! Aşçıyı alıp, balonu vermiş. Tahmin etmeliydim, bunu sadece Güney Bey yapar.
- Evlat, hep iş hayatından bahsettik. Özel hayatımı da anlatmak istiyorum!
- Öncesinde konuşmak istiyodum ben..
- Dur dur, dinle! Emlakçı bi sevgilim var, beyaz gözlüklü!
- Cabbar Bey...
- Elindeki boş evlerde sevişiyoruz hayatım! Kiminde eşya var, kimi de boş! Ah ah ah!
Balon giderek yükseliyor, Cabbar susmuyor.

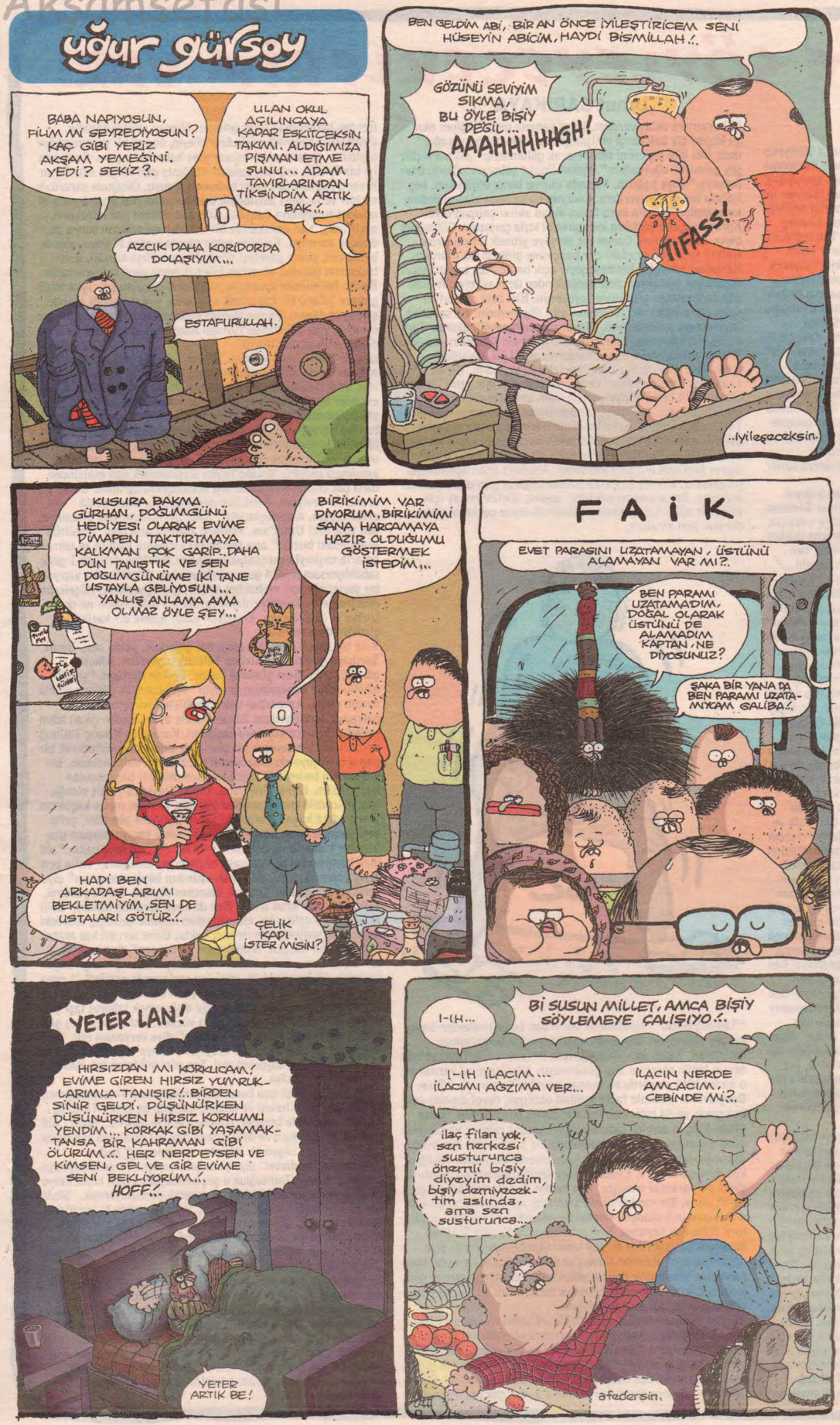

- Sonra son dönem, arkadaşlarımızla aramızda 'kadın hediye etme' huyu çıktı. Doğum günlerimizde kadın paketletiyoruz birbirimize. Kadın yav! Hediye yav! Tabii bunları yazma, ah ah ah!
Gülerken bir yandan da elini gerip, parmaklarını büküp, ileri geri devinimlendiriyor. Göz de kırpıyor!
- Söylemesi ayıp, bi de gelinlik fantezim vardır Sedatcım! Sevgililerime gelinlik giydiririm ben! Aha aha ah, bulur buluşturur, icabında satın alır, gene giydiririm!
Aklım çıkıyor. Karşımda psikopat var! Gene de cesaretle herşeyi anlatıyorum.
- Bak sen Basri'ye! Özledim köftehoru!
Cabbar Bey, balonu Balat'a indirtiyor. İkimiz, Basri Bey'in evine gidiyoruz. Basri "Eyvah eyvah" bakışlarıyla karşılıyor bizi. Cabbar, hakkaten hasretle sarılıyor Basri'ye.
Bahçeye masa kuruluyor. Kadehlerin çarpışmasını takiben Cabbar, planını açıklıyor: "Sendeki ve bendeki bilgileri harmanlayacağız Basri! İyisiyle kötüsüyle çıksın ortaya portrem! Çıksın yav! Senin de paranı iki katına çıkarıyorum evlat! Ah ah ah!"
Basri ve ben, sessizce rakımızı yudumluyoruz. Kalkarken Cabbar, Basri'ye kedi kafası gibi, bi tomar para veriyor, "irtibatı kesmeyelim" diyor. Karatavuk, bu kez kümeste.
Koltuğumun altında Muhammet Ali resmiyle ilk bulduğum Ankara otobüsüne biniyorum. İstanbul iyice saçmalaştı, böyle süreçte şehri uzaktan kesmek en iyisi. Süreç müreç, ağaç mağaç; işte bu yüzden türkçede m ile başlayan kelime yok!

vedatozdemiro@gmail.com

densari@hotmail.com

uğur gürsoy
BABA NAPIYOSUN, FİLM Mİ SEYREDİYOSUN? KAÇ GİBİ YERİZ AKŞAM YEMEĞİNİ. YEDİ? SEKİZ?..
ULAN OKUL AÇILINCAYA KADAR ESKİTCEKSİN TAKIMI. ALDIĞIMIZA PİŞMAN ETME ŞUNU... ADAM TAVIRLARINDAN TİKSİNDİM ARTIK BAK..!
AZCIK DAHA KORİDORDA DOLAŞIYIM...
ESTAFURULLAH.
BEN GELDİM ABİ, BİR AN ÖNCE İYİLEŞTİRİCEM SENİ HÜSEYİN ABİCİM, HAYDİ BİSMİLLAH..!
GÖZÜNÜ SEVİYİM SIKMA, BU ÖYLE BİŞİY DEĞİL...
AAAHHHHHGH!
TIFASS!
..iyileşeceksin.
KUSURA BAKMA GÜRHAN, DOĞUMGÜNÜ HEDİYESİ OLARAK EVİME PİMAPEN TAKTIRTMAYA KALKMAN ÇOK GARİP.. DAHA DÜN TANIŞTIK VE SEN DOĞUMGÜNÜME İKİ TANE USTAYLA GELİYOSUN... YANLIŞ ANLAMA AMA OLMAZ ÖYLE ŞEY...
BİRİKİMİM VAR DİYORUM, BİRİKİMİMİ SANA HARCAMAYA HAZIR OLDUĞUMU GÖSTERMEK İSTEDİM...
HADİ BEN ARKADAŞLARIMI BEKLETMİYİM, SEN DE USTALARI GÖTÜR..!
ÇELİK KAPI İSTER MİSİN?
FAİK
EVET PARASINI UZATAMAYAN, ÜSTÜNÜ ALAMAYAN VAR MI?.
BEN PARAMI UZATAMADIM, DOĞAL OLARAK ÜSTÜNÜ DE ALAMADIM KAPTAN, NE DİYOSUNUZ?
ŞAKA BİR YANA DA BEN PARAMI UZATAMIYCAM GALİBA..!
YETER LAN!
HIRSIZDAN MI KORKUCAM! EVİME GİREN HIRSIZ YUMRUKLARIMLA TANIŞIR..! BİRDEN SİNİR GELDİ. DÜŞÜNÜRKEN DÜŞÜNÜRKEN HIRSIZ KORKUMU YENDİM... KORKAK GİBİ YAŞAMAKTANSA BİR KAHRAMAN GİBİ ÖLÜRÜM..! HER NERDEYSEN VE KİMSEN, GEL VE GİR EVİME SENİ BEKLİYORUM..! HOFF..!
YETER ARTIK BE!
I-IH...
Bİ SUSUN MİLLET, AMCA BİŞİY SÖYLEMEYE ÇALIŞIYO..!
I-IH İLACIM... İLACIMI AĞZIMA VER...
İLACIN NERDE AMCACIM, CEBİNDE Mİ?..
ilaç filan yok, sen herkesi susturunca önemli bişiy diyeyim dedim, bişiy demiycektim aslında, ama sen susturunca...
afedersin.

UYKUSUZ POSTER KİTAP
11,90 TL
4 POSTER VE YANINDA UYKUSUZ ÇİZGİ DİZİSİNİN 3 KİTABINDAN BİR TANESİ
1. SAYISI ÇIKTI!
MARKETLERDE, GAZETE BAYİLERİNDE
"kendimi durduracak değilim"
FIRAT BUDACI
FIRAT BUDACI
"KENDİMİ DURDURACAK DEĞİLİM"
HAFTAYA BÜTÜN KİTAPÇILARDA
Cihan Ceylan
CİHAN CEYLAN KARİKATÜRLER
KİTAPÇILARDA
UYKUSUZ
1. ve 7. CİLT ÇIKTI!
marketlerde ve tüm gazete bayilerinde...

BENİM DE SÖYLEYECEKLERİM VAR!

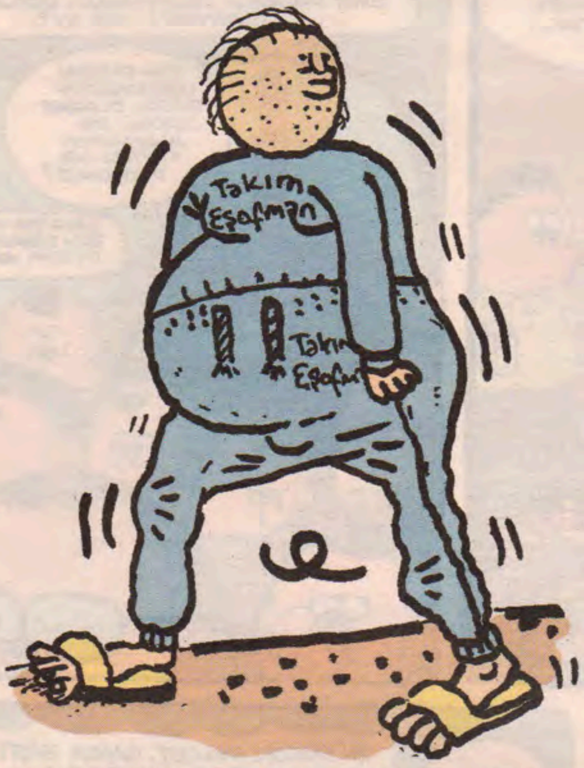
Umut SARIKAYA

BİLİNÇ

O sabah uyandığımda kendimi dev bir Kıvanç Tatlıtuğ'a dönüşmüş olarak bulmuştum. Saatlerce aynada kendime baktım. Gözlerime inanamıyordum. Kaşıyla, gözüyle, kıvanç Tatlıtuğ'un aynısıydım. Fakat bilincim yine bana aitti. Sivas'ta doğmuştum, Sarıyer'de büyümüştüm, uykusuz dergisinde çalışıyordum. bütün anıları tastamam hatırlıyordum. peki ben bütün bu anıları Kıvanç Tatlıtuğ olarak mı yaşamıştım? Belki hep Kıvanç Tatlıtuğ'dum, insanlar beni hep böyle biliyorlardı da ben yeni fark ettim Tatlıtuğ'luğumu. "bunları düşünürsem kafayı yerim" diyerek önünü sonunu düşünmeden Kıvanç Tatlıtuğ'luğumun tadını çıkardım. Hiç önünden ayrılmadığı gardıropun aynasının önünde saatlerce dansettim. O kadar mutluydum ki anlatamam. Durumu müjdelemek için hemen kız arkadaşımı aradım. Sesimi yadırgamamıştı, "başına devlet kuşu kondu aşkım. Yine iyisin haaa çakaaalll" dedim. "Ne diyorsun Umut sabah sabah sen" diye çıkıştı. Telefonda anlatacak gibi değil, tez zamanda buluşalım. Gör ve yaşa beni" diyip kapadım telefonu. Dansıma devam ettim. Bir duş alıp, belimde yüz havlusuyla biraz ortalıkta gezindim. Sonra aklıma bi fikir geldi. Dolaptan 2 buçuk litrelik pet şişedeki suyu alıp sudan birazcık dudaklarıma ve çeneme döktüm. Çenemden sular damlarken elimdeki pet şişeyi kafaya dikerek içtim, diğer elimde belimdeydi. İçtikten sonra pozisyonumu bozmadan kafamı sağa çevirip, kameraya söyler gibi "Tatlıtuğ gücü!" dedim.

Bilinç yine bana ait olduğu için keyfim daha da yerindeydi. Hayatımdan gerçekten çok memnundum, iyi kötü Umut Sarıkaya tipiyle bu yaşlara gelmiştim, kendimle barışık bi kişiliğe sahiptim, bu yaştan sonra Kıvanç Tatlıtuğ olmasam da olurdu ama madem Kıvanç Tatlıtuğ görünümünde Umut Sarıkaya oldum, ben hayatta daha ne isterdim ki... "Güzel adamım güzeeellll..." diyip durarak, evde geziniyordum. Saçlarım filan ne kadar yumuşaktı, gözlerim, ağzım, boyum posum... "Şükürler olsun Allah'ım, benim temiz kalpli olduğumu, şurada hiçbir kötülük olmadığını gördün de bana bu bedeni 30 yaşımdan sonra verdin" diye dualar ettim ve ardından "teravileri kaçırmayacağım lan bundan sonra" diye karar aldım. "Sigarayı da bırakıyorum, eski bedenime zarar vermekten gocunmazdım ama kıvanç bedenime bunu yapamam" diye kendi kendime bir müddet düşündüm. O sırada kapı çaldı. Belime havluyu bağlayıp açtım. Gelen kız arkadaşımdı. Beni görünce hemen bayıldı, hiç bişey demeden kollarıma alıp yatağa götürdüm, seviştik. Göğsümde ayıldığında sigara içip tavanı izliyordum. "nasıl oldu Umut bu?" dedi elini gezdirirken bedenimde. "o kadarını kurcalama işte. Oldu bi kere." Dedim. "hem sen onu bunu boş ver de sen sarışın mavi gözlü erkeklerden hoşlanmam diyordun bana" diye sordum. "umut saçmalama lütfen ben senle eskiden beri sevgiliyim. Ne yani başına bişey gelmiş ve ben bu durumu yadırgadım diye ben mi suçlu oldum şimdi" diye çok fazla ve uzun konuşarak kendini haklı çıkardı. "ahhh kadınlarrr" diyerek gülümsedim. Eski bedenimde olsaydım bu olayı çok uzatırdım ama seçme şansı çok olunca insanın biriyle çok kavga edesi gelmiyor". Üstümü giyinirken "nereye gidiyorsun daha yeni geldim" dedi, dudağını ısırarak. "dergiye gidiyorum. Bugün çalışma günü biliyorsun hayatım" dedim. "Ya artık ne dergisi Umut! Adam Kıvanç Tatlıtuğ olmuş hala karikatür çizicem diyor" dedi kendi kendine kızgınlıkla. "biz bu karikatür yoluna başımızı koyduk kızım, varsın Orlando Bloom olayım, varsın Eştın Kaçır olayım ne çıkar, bende bu yürek olduğu sürece, ben karikatür çizeceğim, yazı yazacağım. Bu yürek, bu beden susmayacak, türkü olup dilden dile dolaşacak" diye haykırdım odanın ortasında. Eskiden olsa böyle mesleğimle ilgili konuşmamı pek umursamazdı ama bu sefer konuşmamı gözyaşlarıyla dinleyip, histerik bir biçiminde "bravo deli mavi, bravo" diye bağırarak alkışladı konuşmamı. Odanın ortasında alkış fırtınası kopmuştu, ben de "asıl önemli olan sizsiniz" dercesine, kız arkadaşımı gösterip onu alkışladım. Şehir tiyatrolarında oyun bitimi gibiydi yatak odamız. Dimdik odanın ortasında durup ellerimi belime koyarak bekledim. Yataktan inip sürünerek geldi, bacağıma tutundu, seviştik.

Dergiye kafamda binbir düşünce içinde gittim. Köşeye hiç bişey çizmemiştim, yazı da yoktu. Yine programlı olucam bundan sonra diye dergi bitiminde kendime söz vermiş, yine hiç bişey yapmamıştım. Bir hafta ne de çabuk geçmişti. O kadar karikatürü öv, çizmenin nasıl büyük bir zevk olduğunu söyle dur, insanların bu hazzı hiç fark edemeyecek oluşlarına üzül, işini yücelttikçe yücelt sonra da hiçbir şey çizmeden dergiye git. Hayatım sürekli kendi kendimi kandırmamla geçmişti, bi de bu Kıvanç Tatlıtuğ'luk çıkmıştı başıma. Eski bedenimi dergiye hapsedebilmiştim, ama yeni bedenim doru bir at gibiydi, sürekli gezmek isterdi. Nasıl üç gün boyunca masaya oturup sandalyede uyuyacaktı bu beden? Yepisyeni bedenim, hayatta en sevdiğim şeyi yapabilmem uğruna elimde çarçur olacaktı. Kıvanç'ın bedenini bizim mahalledeki büfeci Namık'a versem daha iyi kullanırdı şerefsizim. Neyse olan olmuş diyip ne çizeceğimi düşündüm yol boyunca. Dergiye geldiğimde hummalı bi çalışma vardı. Görenler şaşırıyordu ama iş yetiştirmek üzere oldukları için derinlemesine ilgilenmiyorlardı yeni bedenimle. Hep benim nasıl oldu da Kıvanç Tatlıtuğ olduğumu konuşalım istiyordum. Sürekli derginin bi orasında bi burasında dolaşıyordum. Uğur yanıma gelip "oğlum otur şu köşeni çiz bak dergi yetişmeyecek, yine çıkamayacağız" dedi, inci gibi dişlerimi sergileyerek gülümseyip "aklıma hiçbir şey gelmiyor uğurcuğum" dedim. "nasıl gelmiyor oğlum. Otur masaya." Diye bağırdı. Masada oturup biraz düşündüm. boş kağıda bakıp duruyordum. Çıkayım biraz hava alayım dedim, kuruyemişçiye gidip kuru üzüm aldım aklım çalışsın diye. Kuruyemişçiden çıkarken içeri giren bi kızla çarpıştım. Gülümsedi bana, özür dilerim. Canım hiç dergiye gitmek istemiyordu. Galata kulesinin oradaki çay bahçesine gidip biraz oturdum. Karşıdaki turist kız kesmese şöyle açık havada tek başıma espri düşünüyor olacaktım ama benimkinden de mavi bir çift mavi göz beni resmen gözleriyle soyuyordu. Biri beni gözleriyle soyarken o hafta ne çizeceğimi asla düşünemem. En sonunda dayanamadı yanıma geldi. Biliyor musunuz sevgili okurlar Türk olduğuma inanmadı. Ülkemizin batıya dönen yüzüydüm resmen. "Allah aşkına söyle Ulrike moderniz değil mi. dışardan göründüğü gibi değiliz dimi?"defalarca söyledim. Ulrike o kadar çok "modernsiniz" dedi ki en sonunda dile geldi "İnanır mısın Umut ben Türkiye'ye gelmeden önce kendimi modern sanırdım, uygar sanırdım. Modernliğimden utandım resmen Türkiye'yi görünce. Arkadaş insanın içinde olacak uygarlık aşkı! İçinde! Na burasında" diyerek masaya çay kaşığıyla vura vura konuştu. "Olacak Ulrike daha da güzel olacak. Bütün ülkeyi İngilizce kursuna yazdırdık. Hepimiz lisan öğrenmeye çalışıyoruz. Herkes İngilizce bilince uygarın şahı değil şahbazı olacağız. Sen o zaman gör bizi" dedim. Ulrike'ye çay için teşekkür edip, başka zaman buluşmak üzere cebini alarak dergiye geri döndüm.

"Tatlıtuğ Gücü!". Haftalardır ağzımdan bu kelimelerden başka bir şey düşmüyor. Durup durup söylüyorum bu anlamsız kelimeleri. Zaten aklı yavaş çalışan biriyim, bi de Tatlıtuğ'luk benim bütün enerjimi alıp götürmüştü. Köşelerim ve yazılarım o kadar kötü oluyordu ki, inanamıyordum bunarı çizdiğime. Dergidekiler benimle fazla samimi olmuyor, dergi dışında pek buluşmak ya da evlerinde misafir etmek istemiyordu. Hatta Cihan Kılıç'ın dergide sadece benim olmama rağmen ve çalışma günü olmamasına rağmen telefonda kız arkadaşına "ya bugün çok yoğun burası sen gelme, dışarıda biyerde buluşalım" dediğini bile duydum bi kere. Ender eskiden derdini sıkıntısını anlatırdı şimdi pek aramaz olmuştu. Hoş benim de onlarla ilgilenecek halim yoktu. Bir yandan Ulrike'yle yasak aşk yaşıyor, bir yandan da sevgilimin kıskançlık krizleriyle mücadele ediyordum. Kadın ismi dolmuştu hayatım. Kırk yılın başında Kıvanç Tatlıtuğ olmuşum bana verilen bu dev tesisi niye bekleteyim ki diye düşünüyordum. Resmen Kıvanç'ın bedenini hor kullanıyor, tam randıman versin diye önüme gelen bütün kızlara gözlerim gibi mavi bocuklar dağıtarak, herkesin numarasını alıyor, bu naçiz bedeni gün be gün yıpratıyordum.

Birden aklıma gelen bi düşünce ile irkildim. Haftalardır bunu ben niye hiç düşünmemiştim. Nasıl bu kadar önemli bir şeyi merak etmemiştim. "Ben eğer Kıvanç Tatlıtuğ'un bedenindeysem, gerçek Kıvanç nerde" diye düşündüm. Hemen internete girip gazetelerin sitesinden Kıvanç Tatlıtuğ haberlerine baktım. Çıkan haberleri görünce ekran karşısında o kadar çok bağırdım ki içerden bağırtıma koşup geldiler. Hemen ekranı kapatıp, insanlardan bağırdığım için özür dileyip, önemli bir şey olmadığını söyledim. Ortalık sakinleşince yine haberleri açtım. Evet, ben iyi bir öykücü değilim, tahmin ettiğiniz gibi sevgili okurlarım Kıvanç Tatlıtuğ'da benim bedenimi almıştı. Oksijenle sararttığı saçları ve lacivert lensleriyle eski bedenim dizi piyasasında bi müddet tutunmaya çalışmış, sonra jönlükten yan karaktere geçirilmiş. Yan karakterde bir müddet oynadıktan sonra da diziden atılmıştı. Eskiden sakin tavırları olan bi insan olarak bilinirken, şimdi gazeteci döven bi yaradılışa sahipti. Eski bedenimin gazeteci döverken öyle çok resmi vardı ki inanamadım. Benim bedenimde kıvanç'ın psikolojisi bozulmuştu. İşler kötü gidince İslami bir kanaldaki tolk şova, şovun komiği olarak çıkmış bi dönem. En son kurtlar vadisinin bi bölümünde bi kere oynayıp, yine o bölümde vurulan adamı oynamıştı. Bir daha da ekranlarda gözükmemişti.

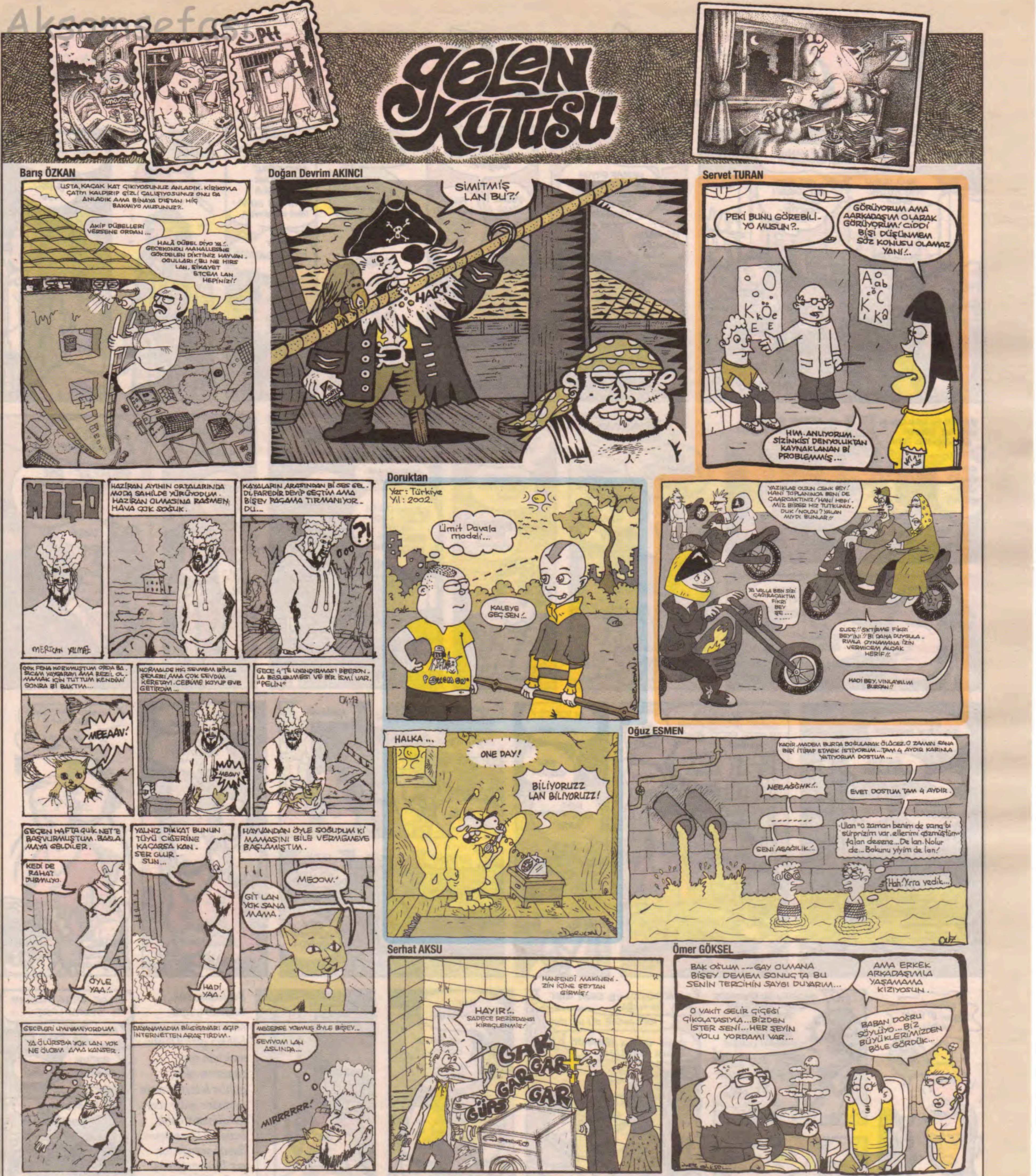
Ben ise sürekli sevişiyordum. İşlerim bok gibi gidiyor, yazılarımı okurlar da dergideki arkadaşlarım da bi türlü beğenmiyordu. Hoş artık doğru düzgün arkadaşım da kalmamıştı ortada, erkekler beni kıskanıyor, kızlar ise sadece sevişmek için yaklaşıyordu. Çok mutsuzdum, hüzünbaz sevişmeler dedikleri bu olsa gerekti. Yolumu kaybetmiştim, dengemi kaybetmiştim, bilincimi kaybetmiştim, amacımdan sapmıştım. Masada saatlerce oturup yazı yazmak çok anlamsız geliyordu. Ama işti bu ve yapılması gerekti. Kıvanç'lığımı dizginlemek için eskisinden daha çok oturdum masada. Kız arkadaşımla ayrıldım. Ulrike'yle arada bir seviştim. Artık hep dergideydim, sigarayı da arttırmıştım. Arkadaşlarıma "bakmayın benim yeni bedenime, ben yine eski Umut'um. Yeniden aranıza alın beni. Çözülsün aramızdaki buzlar" ana temalı bir konuşma yaptım ve tekrar onlarla coşkuyla çalışmaya başladım. Eskiden dergide 1 gece sabahlıyorsam artık 4 gece sabahlıyordum. Sürekli eskiz yapıyor, bir şeyler okuyor, muhabbet ediyor, çay içiyordum. Köşelerim düzelmeye başlamıştı çalıştıkça. Ne kız arkadaşımı ne de Ulrike'yi özlüyordum. En büyük hazzı komik bir karikatür çizdiğimde alıyordum.

Yine bir sabah dergiden çıkıp eve giderken, yolda onu, Umut Sarıkaya görünümlü Kıvanç Tatlıtuğ'u gördüm. Alkollü gözüküyordu. Beni görünce durdu. Ben de durdum. "şimdi alkollü adam konuşmayayım diyip" iyi akşamlar dileyip yoluma devam ettim. Arkamdan baktığını hissediyordum. Arkama bakmaya korkuyordum. Birden kösele ayakkabıdan çıkan adım seslerini duyunca koşmaya başladım. Kara kuru Kıvanç Tatlıtuğ tipinden beklenmeyecek bir çeviklikle arkamdan küfrederek bir çita gibi koşuyordu ama benim bacaklarım daha uzundu. Bir başkasının bedeninde kendi bedenimdeki bir başkasından kaçıyordum. Bilinç yine bana, Umut Sarıkaya'ya ait olduğu için, mücadele etmeyi sevmediğim için, bi yirmi metre kaçtıktan sonra adeta kaçan, yorgun bi tavuk gibi yere çömdüm, gelip beni yakalamasını bekledim. Geldi, sanki kaçıyormuşum gibi üzerime kapaklandı, beni yere yatırdı. Yüzüme iyice baktı. "abi inan bilmiyorum ben de nasıl böyle bişey olduğunu, valla ben bişey yapmadım abi. Bi sabah uyandım böyle olmuştum" diye kendimi savundum. Kızarak susmamı söyledi. Sonra yüzümü, bedenimi uzun uzun izledi. Ben de onun suratına baktım. Belli ki biraz badi çalışmıştı, eski vücudum kendine gelmişti, ensedeki ve yüzdeki sivilcelerden ise eser yoktu. Bana sert bit kat atarak "naapmışsın lan sen. Naapmışsın oğlum sen" diye bağırdı. Kıvanç'ın neden bahsettiğini anlayamıyordum. Şoka girmişti herhalde. Kafamı kokladı, elini sarı saçlarımda gezdirdi. ".mına koymuşsun lan saçın. Ne yaptın oğlum bu saça neyle yıkadın. Kiloluk şampuanla mı yıkadın. Şu dişlere bak taharet taşı gibi olmuş. Ulan böyle mi verdik sana vücudu. Üstün başın leş gibi sigara kokuyor. Gözlerin feri gitmiş" diye veryansın etti. "abi dergi sonrası normaldir. Bi uyuyayım, banyo yapayım o zaman gör sen beni. Akıl alıyorum akıl. Sen gönlünü ferah tut. Bedenin emin ellerde" dedim.

"Boş ver sen şimdi onu bunu. Bu beladan nasıl kurtulacağımızı biliyorum. Tut ellerimi ve gözünü kapatıp üç kere "Tatlıtuğ Gücü" de benimle beraber, o zaman eskiye döneriz" dedi. "Abi bırak Allah aşkına o ne öyle. Çocuk gibi yol ortasında yapılacak şey mi o. Biraz olgun ol. Hiç olur mu öyle şey" dedim.

"Söyleyeceksin ulannn" diye gırtlağıma yapıştı. Yerde boğuşmaya başladık. Kıvanç Tatlıtuğluk'u geç bulmuştum erken kaybetmeye niyetim yoktu. Yerde birbirimize vurarak debeleniyorduk. "Söyle söyle" diye bağırıyordu vurdukça. O sırada gelen bi yumrukla ön dişim kırıldı. Dişim kırılınca Kıvanç daha çok sinirlendi etimi cimcirerek söylemem konusunda ısrar etti. En sonunda el ele tutuşup üç kere "Tatlıtuğ Gücü Tatlıtuğ Gücü! Tatlıtuğ Gücü!" diye bağırdık.

Kırılan dişim yüzünden güçlükle konuşarak " al işte söyledik abi. Nooldu gördün bi skim olmadı. Hala halıfleks gibi sımsıkı sert saçlarınla bana bakıyorsun. Olan benim dişime oldu. Ben eve gidiyorum .mına koyiim" diyerek eski bedenimi sokağın ortasında bırakıp eve gittim. Tipim kaymıştı. Aynada uzun uzun kendime baktım. Bedenim değişse de bilincim yine bana aitti ve gün be gün bedenimi kendisine benzetiyordu. Ben eğer kendimi azıcık tanıyorsam o kırılan sapsarı dişi aylarca yaptırmayacaktım.

UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi | 27 Ağustos 2009 | Sayı: 104
Haftalık Yaygın Süreli Yayındır

YAYINCI MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur GÜRSOY
YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Nuri AÇAR (nuri@uykusuzdergi.com)

GRAFİK: Hakan KARATAŞ - Fırat YAŞA - Vasıf TERİM - **KALİGRAFİ:** Şevki Sayışman
Halkla İlişkiler ve Muhasebe: Elvan Aktaş (caglar@uykusuzdergi.com)
Asmalımescit Mah. Sofyalı Sok. Hamson Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat.1 Beyoğlu / İSTANBUL
TEL: 0 (212) 245 53 38/39 **FAX:** 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307-7619
BASKI: APA Uniprint Hadımköy Asfaltı Ömerli Köyü Mevkii 34555 Hadımköy / İstanbul 0(212) 798 28 40
GENEL DAĞITIM: DPP - 0(212) 622 22 22 **ABONELİK:** **Yurtiçi:** 99YTL **Amerika:** 100$ **Avrupa:** 70€ **Uzakdoğu:**120$
Banka Hesap Numaralarımız: Yapıkredi Bankası Parmakkapı Şubesi, YTL: 81217859 USD: 81345973 EUR: 81345967

OTİSABİ

YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

